

வெளியீடு—19—2—1972]
Issued—19—2—1972]

1995x
Library
ML 345

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

வியாழக்கிழமை 1971 அக்டோபர் 21

Thursday 21st October 1971

தொகுதி XI—ஏண் 1

Volume XI—No. 1

தமிழ்நாடு அரசு
1971

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1971

பேரவைத் துறை
சென்னை-2

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-2.

விலை 50 பைசை]
Price 50 Paise]

7
V211, 31 'N7/
31 N71-1131

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்

(i) தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும் ..	
(ii) தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.	
(iii) தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப் பட்ட பட்டியல்	
1 நீத்தார் லீனவுக் குறிப்பு— முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. மாதவ பேனன் அவர்கள் மறைவு குறித்து	1
2 வினாக்கள்—விடைகள்	1-24
3 அமைச்சரின் விளக்க அறிக்கை— துணை வினாவிற்கு அளித்த வினாவை விளக்கி அளித்த அறிக்கை	24-25
4 நடைமுறைக் கேள்விகள்— (அ) திரு. நா. காகிராமன் அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சி யின் பெயர் குறித்து (ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்வதை அனுமதித்தல் குறித்து	25-27 32
5 அறிவிப்புகள்— (அ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல் (ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவு (இ) பேரவை அலுவல் குறித்து	27 34 72-73
6 அரசினர் தீர்மானங்கள்— (அ) விதி 23(1)-ஐ தள்ளி வைத்து அரசினர் அலுவலை எடுத்துக்கொள்வது குறித்து (ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்	27-31 31
7 அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்— (அ) 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1971) (ஆ) 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட வடிவு (இ) 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவு	31 31-32 32-34 35
8 அரசினர் தனித் தீர்மானம்— பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்	35-72
9 பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	73-81

உள்ளடக்கம்

	பக்கங்கள்
1 வினாக்கள்—விடைகள்	105-133
2 அறிவிப்பு— திரு. நா. காகிராமன் சார்ந்த கட்சியின் பெயர் குறித்து	133-139
3 நடைமுறைக் கேள்வி— பேரவைத் தலைவர் *நான் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டது குறித்து	139-140
4 அரசினர் தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி— 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்ய கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்—தொடர்ச்சி	140-188
5 அரசினர் சட்ட முன்வடிவு— தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)	188
6 பேரவையுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	189-190

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்.

1	வினாக்கள்—விடைகள்	289-319
2	சுற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்—	
	(அ) சென்னை நகரிலும் நகரைச் சுற்றியும் பெய்த பெரு மழையால் குடிசைவாழ் மக்கள் அல்லல் .. .	319-324
	(ஆ) பஞ்சாலேகள் போனஸ் தகராறு குறித்து .. .	323
	(இ) வருமான வரியை விவசாய வருமான வரியுடன் இணைப்பதற்கு மத்திய அரசின் கருத்து	323
3	அறிவிப்புகள்—	
	(அ) விதி 57-ன் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவிப்பு குறித்து	324
4	சவன ஈர்ப்பு—	
	(அ) யானைக்கவுனி காவல் நிலையத்திற்குப் பின்புறம் ஏற்பட்ட தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசைவாழ் மக்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து	324-325
	(ஆ) அரசு பேருந்துக் கட்டண உயர்வால் ஏற்பட்டுள்ள நிலையும், பழைய கட்டணங்களுைய வசூலிக்க வேண்டியதன் அவசியமும்	325-332
5	அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—	
	(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உட மையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 35/1971)	332-381
	(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (நான்காவது திருத்த) மசோதா	382-383
6	அரசினர் தீர்மானம்—	
	பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்	382
7	பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	383-384

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்.

1 வினாக்கள்—விடைகள்	195-219
2 தகவல் கோரல்—	
(அ) முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மாநிலங்களில் கூடுதல் வரி விதிக்க முதலமைச்சர்கள் இசைவு தெரிவித்ததாகக் கூறப்படுவது குறித்து	219-220
(ஆ) ஓர் உறுப்பினர் கொடுத்திருந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது குறித்து	231-232
3 ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்—	
(அ) 'நாகஸலைட் வன்முறை' என்ற பெயரில் காவல்துறை பல மாவட்டங்களில் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை குறித்து.	220-228
(ஆ) பாளையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையும் கல்லூரி மூடப்பட்டதும் குறித்து	228-231
4 அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—	
(அ) தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு	233
(ஆ) தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு. (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971)	238-269
(இ) தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை. சட்ட முன்வடிவு எண். 37/1971)	269-282
5 காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தது குறித்து	238
6 உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுக்கும் தீர்மானங்களை விளக்க வாய்ப்பு கோருதல்	233-236
7 நடைமுறைக் கேள்வி—	
ஓர் உறுப்பினருக்கு பேரவைத் தலைவர் எழுதிய கடிதத்தை முதலமைச்சர் பேரவையில் படித்தது குறித்து.	236-238
8 பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	282-283

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இருப்பு, உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— கட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை, மறுநிதி உதவி, மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத் தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா.

13. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:—போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:— அறக்கட்டளைகள், பால் வழங்கு துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI (*Chief Minister*)—in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN (*Minister for Education and Local Administration*)—in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (*Minister for Public Health*)—in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (*Minister for Labour*)—in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare*)—in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM (*Minister for Food and Revenue*)—in-charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (*Minister for Industries*)—in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handlooms, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Works*)—in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR (*Minister for Co-operation*)—in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM (*Minister for Agriculture*)—in-charge of Agriculture and Food Production.

11. THE HON. THIRU K. RAJARAM (*Minister for Backward Classes*)—in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. THE HON. THIRU O. P. RAMAN (*Minister for Electricity*)—in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN (*Minister for Transport*)—in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. THE HON. THIRU M. KANNAPPAN (*Minister for Religious Endowments*)—in-charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. மா வெ. கரிவேங்கடம்

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்

திரு. நா. வீராசாமி

திரு. நீ. அன்புச்செழியன்

திரு. என். கே. பழனிசாமி

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்:

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எஸ்.

உதவிச் செயலாளர்கள்:

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி)

திரு. கோ. இராகவன்

திரு. சி. கு. மாணிக்கம், பி.ஏ., பி.எல்.

திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி. எஸ்ஸி., பி. எல்

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்.

திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதலமைச்சர்) கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத் துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம், இந்தியா சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (.ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ்நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில் துட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி ஆட்சிமொழி நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்டமன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழிலாளர், எழுது-பொருள் அச்சத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீன ளம், இரவலர்கள் விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்த்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வணிக வரிகள், வருவாய், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் திறுவனங்கள், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவர்கள்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின்
(தமிழ் அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள்
பெயரும்.

தொகுதி.

(1)

(2)

- 1 அண்ணாமலை, திரு. சி. வி. எம். .. காஞ்சிபுரம்.
- 2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ. .. புவனகிரி.
- 3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை. .. அரவக்குறிச்சி.
- 4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம. .. எழும்பூர்.
- 5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க உப்பிலியப்புரம். தலைமைக் கொற்றா).
- 6 அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. கோவில்பட்டி.
- 7 அழகுத்தேவர், திரு. எஸ். .. சாத்தூர்.
- 8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந. .. மயிலாப்பூர்.
- 9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. .. புரசைவாக்கம். (அமைச்சர்).
- 10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ. .. பெரியகுளம்.
- 11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. .. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ.வ.)
- 12 ஆதித்தனார், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. .. ஸ்ரீவைகுண்டம். (அமைச்சர்).
- 13 ஆலடி அருணா, திரு. வி. .. ஆலங்குளம்.
- 14 ஆல்டா எம். ஃபெனலர் திருமதி .. நியமன உறுப்பினர்.
- 15 ஆறுமுகம், திரு. அ. .. எடப்பாடி.
- 16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ். .. வீரபாண்டி.
- 17 ஆறுமுகம், திரு. சி. .. மதுராந்தகம்.
- 18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு. .. விளாத்திகுளம்.
- 19 இராசகோபால், திரு. க. மு. .. உத்திரமேரூர்.
- 20 இராசகோபால், திரு. வீ. .. வந்தவாசி (செ.வ.)
- 21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ. .. நாகப்பட்டினம்.
- 22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு. .. ஆடுதுறை.
- 23 இராசரத்தினம், திரு. டி. .. ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
- 24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்). .. சேலம்-II.
- 25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ். .. பெரம்பலூர் (செ.வ.)
- 26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். .. தண்டராம்பட்டு.
- 27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. .. பரங்கிமலை.
- 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. .. பண்ணுட்டி. (அமைச்சர்).
- 29 இராமநாதன், திரு. சி. .. அறந்தாங்கி.
- 30 இராமலிங்கம், திரு. இரா. .. தூத்துக்குடி.
- 31 இராமலிங்கம், திரு. செ. .. கடலாடி (செ.வ.)
- 32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. .. மேலூர் தெற்கு (செ.வ.) (அமைச்சர்).
- 33 இராமன், திரு. மூ. .. கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
- 34 இராஜாங்கம், திரு. என். .. குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
- 35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே. .. கன்னியாகுமரி.
- 36 இளங்கோவன், திரு. கோ. .. திருவையாறு.
- 37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா. .. விசைமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
38 எட்டியப்பன், திரு. பூ.	பெரணமல்லூர்.
39 எட்மண்ட், திரு. க. உரோ.	திருச்செந்தூர்.
40 கணபதி, திரு. என்.	பாபநாசம்.
41 கணபதி, திரு. டி.	நாங்குனேரி.
42 கணேசன், திரு. எஸ்.	ஓரத்தநாடு.
43 கணேசன், திரு. சி.	குற்றலம்.
44 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. (அமைச்சர்).	கிணத்துக்கடவு.
45 கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	பேலின்பிரிபிஜ்.
46 கதிரவன், திரு. கா. மு.	தென்காசி.
47 கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	சாத்தான்குளம்.
48 கந்தசாமி, திரு. எம்.	குளித்தலை.
49 கந்தப்பன், திரு. செ.	திருச்செங்கோடு.
50 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	பாலக்கோடு.
51 கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு. (முதல் அமைச்சர்).	சைதாப்பேட்டை.
52 கருணாநிதி, திரு. தாழை. மு.	திருவாரூர் (செ.வ.)
53 கருணாநாதன், திரு. சோ.	கூலூர்.
54 கருப்பையா, திரு. ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ.வ.).
55 காகிராமன், திரு. நா.	கும்பகோணம்
56 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி, திரு. ..	முதுகனத்தூர்.
57 காமாட்சி, திரு. கு.	திருவாரம்பூர்.
58 கார்த்தீசன், திரு. வீ.	இராதாபுரம்.
59 காவேரிமணியம், திரு. சொ.	திருப்பரங்குன்றம்.
60 காளிமுத்து, திரு. கா.	சிவகாசி.
61 கிட்டப்பா, திரு. என்.	மாயூரம்.
62 கிருட்டிணன், திரு. நா.	பேரணம்பட்டு, (செ. வ.)
63 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	நெல்லிக்குப்பம்.
64 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
65 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	ஊத்தங்கரை.
66 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	மதுரை (கிழக்கு).
67 குமாரசாமி, திரு. அ. சே.	திருக்கோயிலூர்.
68 குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	பல்லடம்.
69 குருசாமி, திரு. நா. வெ.	ஆண்டிப்பட்டி.
70 கேசவலு, திரு. தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
71 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ்.	உதன்பள்ளி.
72 கோபால், திரு. எம்.	குன்னத்தூர், (செ. வ.)
73 கோபால், திரு. கே. பி.	கம்பம்.
74 கோபால், திரு. பி.	கோயம்புத்தூர் மேற்கு.
75 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	காவேரிப்பட்டினம்.
76 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	கடலூர்.
77 கோவிந்தராசன் துரை, திரு.	கந்தர்வகோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
8 கோவிந்தன், புலவர் கா.	செய்யாறு.
9 கோவை செழியன், திரு.	காங்கேயம்.
10 சகாதேவன், திரு. எஸ்.	செஞ்சி.
11 சங்கமுத்து தேவர், திரு. ச.	அம்பாசமுத்திரம்
12 சதாசிவம், திரு. சே.	ஆண்டிமட்டி.
13 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	பொள்ளாச்சி.
14 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. (அமைச்சர்).	திருவண்ணாமலை
15 சண்முகம், திரு. பெரி.	திருவாடானை.
16 சண்முகம், திரு. மு.	விழுப்புரம்.
17 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	புதுக்கோட்டை.
18 சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.)
19 சத்தியேந்திரன், திரு. எம். எஸ். கே.	இராமநாதபுரம்.
20 சம்பத், திரு. டி. வி.	செம்பனூர்கோயில்.
21 சாதிக்காட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
22 சாரதி, திரு. மா. பா.	வேலூர்.
23 சிதம்பரம், திரு. சித.	காரைக்குடி.
24 சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ.	சேரன்மகாதேவி.
25 சிவபெருமான், திரு. கோ.	அரியலூர்.
26 சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	பரமக்குடி, (செ. வ.)
27 சீனிவாசன், திரு. பெ. (பேரவைத் துணைத் தலைவர்).	விருதுநகர்.
28 சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	போளூர்.
29 சின்னசாமி, திரு. அ.	செயங்கொண்டம் (செ. வ.)
30 சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	தர்மபுரி.
31 சின்னசாமி, திரு. மு.	மொடக்குறிச்சி.
32 சின்னசாமி, டாக்டர் வ.	ஏற்காடு (ஆ.வா.).
33 சின்னராசு, திரு. ச. அ.	ஹரூர், (செ.வ.)
34 சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
35 சுந்தரம், திரு. ஒ. என்.	திண்டுக்கல்.
36 சுப்ரமணியம், திரு. எஸ். கே.	சத்யமங்கலம்
37 சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	தியாகராயநகர்.
38 சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	ஈரோடு.
39 சுப்பு, திரு. க.	ராஜபாளையம்.
40 சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	கோட்டூர் (செ.வ.).
41 சுப்பையா, திரு. கே. வி.	ஆலங்குடி.
42 சுப்பையா, திரு. ச.	சங்கரன்கோயில் (செ.வ.)
43 சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர்.	கடயநல்லூர்.
44 சுப்பிரமணியம், திரு. ஏ.	சிங்கநல்லூர்.
45 சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	உளுந்தூர்பேட்டை.
46 சுருளிவேல், திரு. மு.	போதிநாயக்கனூர்.
47 சுரேந்திரன், திரு. எம்.	மேட்டூர்.
48 சுவாமிதாஸ், திரு. எ.	பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
119 செபமலை, திரு. கோ.	மங்கனூர் (செ.வ.).
120 ஜெயராமன், திரு. சி.	சேலம்-1.
121 செல்லதுரை, திரு. வீ.	ஓமலூர் (செ.வ.).
122 செல்லையா, திரு. குழ.	பேராலுரணி.
123 செல்வராஜ், திரு. எம்.	விருத்தாசலம்.
124 சேதுராமன், திரு. சி.	சிவகங்கை.
125 சோனையா, திரு. த.	மானாமதுரை.
126 சோமசுந்தரம், திரு. ந.	வலங்கைமான் (செ.வ.).
127 செளடி சுந்தரபாரதி, திரு.	அருப்புக்கோட்டை.
128 செளந்திரபாண்டியன், திரு. பெ.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.).
129 டென்னிஸ், திரு. என்.	கள்ளியூர்.
130 தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	மதுரை மேற்கு.
131 தர்மலிங்கம், மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. (அமைச்சர்).	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
132 தருமலிங்கம், திரு. ந.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
133 தவமணித் தேவர், திரு. வி.	சேப்பாட்டி.
134 திம்மராயக் கவுண்டர், திரு. டி. சி.	நாட்டம்பள்ளி.
135 தியாகராசன், திரு. அ.	திருமயம்.
136 தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	திருத்தணி.
137 திருப்பதி, திரு. கு.	மதுரை (சென்ட்ரல்).
138 துரைசாமி, திரு. ஏ. க.	குடியாத்தம்.
139 துரைசாமி, திரு. சு.	திருப்பூர்.
140 துரைமுருகன், திரு.	காட்பாடி.
141 துரைராஜ், திரு. சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.).
142 தூயமணி, திரு. மே. சி.	மேட்டுப்பாளையம்.
143 தேவராசன், திரு. எம்.	உதகமண்டலம்.
144 தேவேந்திரன், திரு. அ.	நன்னிலம் (செ.வ.).
145 தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	கணியம்பாடி.
146 நடராசன், திரு. ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
147 நடராசன், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
148 நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	ஆரணி.
149 நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	கரூர்.
150 நாகராஜன், திரு. க.	வடமதுரை.
151 நாகலிங்கம், திரு. பா.	பொன்னேரி (செ.வ.).
152 நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	ஒட்டன்சத்திரம்.
153 நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி.	ஆத்தூர்.
154 நாச்சியப்பன், திரு. ந.	சங்கராபுரம்.
155 நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	திருவொற்றியூர்.
156 நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு திரு. இரா. (அமைச்சர்—பேரவை முன்னவர்).	திருவல்லிக்கேணி.
157 நைனாமலை, திரு. இரா.	ராசிபுரம்.
158 பத்மநாபன், திரு. பொ.	திருநெல்வேலி.
159 பத்மாவதி, திருமதி. ஏ. கோ.	முதுவூர்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
160 பரந்தாமன், திரு. ஆ.	கடம்பத்தூர்.
161 பரமசிவம், திரு. எம்.	தாரமங்கலம்.
162 பலராமன், திரு. என். எஸ்.	அரக்கோணம்.
163 பழனிசாமி, திரு. நா.	பொங்கலூர்.
164 பழனிசாமி, திரு. என். கே.	பெருந்துரை.
165 பழனிசாமி, திரு. மு.	வெள்ளக்கோயில்.
166 பழனிச்சாமி, புலவர். சி.	பழனி (செ.வ.).
167 பழனியப்பன், டாக்டர் ச. மு.	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
168 பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம்.
169 பழனிவேலன், திரு. க.	வரசூர்.
170 பழனிவேலன், திரு. மு.	நாமக்கல்.
171 பழனிவேலு, திரு. பி.	ஆத்தூர்.
172 பழனிவேல் ராஜன், திரு.	தேனி.
173 பன்னீர்செல்வம், திரு. எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.).
174 பாண்டரங்கம், திரு. சி.	செங்கம் (செ.வ.).
175 பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	மன்னார்குடி.
176 பாலசுந்தரம், திரு. வை.	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
177 பாலையா, திரு. ஏ.	கௌச்சல்.
178 பெரியசாமி, திரு. கு.	கொடவாசல்.
179 பெரியசாமி, திரு. தி. சி.	அவினாசி.
180 பெருமாள், திரு. செ.	காட்டுமன்னார்கோயில்.
181 பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	காரியப்பாட்டி.
182 பொம்மன், திரு. கு. அ.	கூடலூர் (செ.வ.).
183 பொன்சொக்கலிங்கம், திரு. பி.	சிதம்பரம்.
184 பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	விளவங்கோடு.
185 பொன்னுமலை, திரு. தி.	பனைமரத்துப்பட்டி.
186 பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம்.	சோளிங்கபுரம்.
187 மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	திருத்துறைப்பூண்டி.
188 மணியன், திரு. பி. எஸ்.	சோழவந்தான்.
189 மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. (பேரவைத் தலைவர்).	ஆயிரம் விளக்கு.
190 மருதாசலம், திரு. என்.	பேரூர் (செ.வ.).
191 மலைக்கண்ணன், திரு. வீ.	இளையங்குடி.
192 மலைச்சாமி, திரு. பெ.	மேலூர் வடக்கு.
193 மன்னியப்பன், திரு. சி.	கிருஷ்ணகிரி.
194 மாணிக்கம், திரு. என்.	பென்னகரம்.
195 மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
196 மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்).	திருப்பத்தூர்.
197 மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
198 மாரிமுத்து, திரு. மு.	தலைவாசல் (செ.வ.).
199 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	வேதாளையம்.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
200 முகமது கோதர் முகைதீன், திரு. எஸ். ..	மேலப்பாளையம்.
201 முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந. ..	லால்குடி.
202 முத்து, திரு. வ.	சங்கரி (செ.வ.).
203 முத்துசாமி, திரு. ப.	வேடசந்தூர்.
204 முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ. ..	முசிரி.
205 முத்துவேல், திரு. ந.	வானூர் (செ.வ.).
206 முத்தையா, திரு. கே. கே.	கடலூர்.
207 முத்தையா, திரு. எம்.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.).
208 முருகையன், திரு. எஸ்.	கலசப்பாக்கம்.
209 முனியாண்டி, திரு. ஆ.	நிலக்கோட்டை (செ.வ.).
210 முனு ஆதி, திரு. மு.	திருப்போரூர்.
211 முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	மேல்மலையனூர்.
212 மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் எ. எம். ..	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்).
213 மோசஸ், திரு. ம.	நாகர்கோயில்.
214 ரங்கனாதன், திரு. கே.	கோயம்புத்தூர் (சுழக்கு).
215 ராமசாமி, திரு. இ.	வால்பாறை.
216 ராமசாமி, திரு. ஜி.	திருப்பத்தூர்.
217 ராமராசன், திரு. வ. க.	பவானிசாகர் (செ.வ.).
218 ராஜா, திரு. எ. எம்.	பவானி.
219 ராஜாராம், திரு. ஜி.	திண்டிவனம்.
220 ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு. மு. சி. ஆ. ..	திருமங்கலம்.
221 லத்தீப், திரு. எம். எ.	வாணியம்பாடி.
222 வகாப், திரு. கே. எ.	ராணிப்பேட்டை.
223 வடிவேலு, திரு. சி. க.	தோட்டியம்.
224 வடிவேல், திரு. எஸ்.	சீர்காழி (செ.வ.).
225 விசுவநாதன், திரு. செ. கோ. ..	செங்கல்பட்டு.
226 வீராசாமி, திரு. நா.	ஆற்காடு.
227 வெங்கடசாமி, திரு. பி.	ஹோசூர்.
228 வெள்ளத்துரை, திரு. அ.	வாசுதேவநல்லூர்.
229 வேதாசலம், திரு. மு.	வண்ணாரப்பேட்டை (சென்னை நகரம்).
230 வேலப்பன், திரு. சி. வே.	கபிலமலை.
231 வேழவேந்தன், திரு. கா.	கும்மிடிபூண்டி.
232 ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.	திருவட்டூர்.
233 ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி ..	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.).
234 ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை நகரம்).
235 வெற்றிடம்	உசிலம்பட்டி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்ணும், பெயரும்.

- 1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் .. அமைச்சர்.
- 2 திரு. கோவிந்த சாமிநாதன் .. தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் கீழ் கூடும் ஐந்தாவது சட்டப் பேரவையின் மூன்றாவது கூட்டத் தொடர்.

வியாழக் கிழமை, 1971 அக்டோபர் 21.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 10 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு.

முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. மாதவ மேனன் அவர்கள் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். 1947-ஆம் ஆண்டு முதல் 1982-ம் ஆண்டுவரை அன்றைய ஒருங்கிணைந்த தமிழ் நாட்டின் அமைச்சராக இருந்த திரு. கே. மாதவ மேனன் அவர்கள் 1-9-1971 அன்று மறைந்ததைக் குறித்து இப்பேரவையின் இரங்கலையும், ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும், அன்னாரை இழந்துவிட்ட குடும்பத் தினருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மறைந்தவருக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எழுந்து ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நிற்கும் படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.

2. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பிறந்த நாள்.

* 1 வினா—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை அளிப்பாரா—

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு அரசாங்க விடுமுறை விடும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. ஆர். பெர்னாப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மறைந்த விடுமுறை வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் தேச விடுதலைக்காக நாடு உழைத்ததன் நினைவாக அங்குருடைய தியாகத்தை

[1971 அக்டோபர் 31]

முன்னிட்டாவது, அன்றாடம் பிறந்த தினத்தை அரசாங்க விடுமுறையாக அறிவிப்பது பற்றி அரசாங்கம் புனர்பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, தேசியத் தலைவர்களுடைய பிறந்த தினங்கள் அரசு விடுமுறையாக இப்பொழுது அறிவிக்கப்படுவதில்லை. தேசத் தந்தை உத்தமர் காந்தியடிகள் பிறந்த தினத்தைத் தவிர வேறு யாருடைய பிறந்த தினமும் நேரு அவர்கள் போன்றோருடைய பிறந்த தினம் கூட அரசாங்க விடுமுறையாக அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அவர்களுடைய நூறாவது பிறந்த தினத்தன்று மாத்திரம் விடுமுறை அளிக்கப்பட்டு, அது சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. உதாரணமாக, கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, தேசபந்து சித்தரஞ்சன் தாஸ் ஆகியோருடைய நூறாவது பிறந்த நாள் நினைவாக 9-5-1966 இலும், 5-11-1970 இலும் நூறாவது ஆண்டு நினைவாக பிறந்த தின விடுமுறை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே அனேகமாக அடுத்த ஆண்டு, கப்பலோட்டிய தமிழர் வ.உ.சி. அவர்களுடைய நூறாவது பிறந்த நாளுக்கு தமிழக அரசின் சார்பில் விடுமுறை அளிப்பதற்கும், பொதுவாக இந்தியா முழுவதும் விடுமுறை அளிக்க மத்திய அரசுக்கு எழுதுவதற்கும் இந்த அரசு முடிவு எடுக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, வ.உ.சி. போன்றவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல் இந்தியா பூராவிற்கும் பொதுவான தலைவர்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இருப்பினும்கூட, அவர்கள் வாழ்ந்த நெல்லை மாவட்டத்திற்கு ஒரு 'செக்ஷனல் ஹாலிடே' மாநிலியாவது அவருடைய பிறந்த தினத்தன்று ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களே சொன்னார்கள். அவர் அனைத்திந்தியத் தலைவர்கள் வரிசையில் இருக்கக் கூடியவர் என்று. ஆகவே, மாவட்ட அளவில் அவருடைய தலைமையைச் கருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதவில்லை.

குப்பமேட்டுப்பட்டி பள்ளிக் கட்டடம்.

* வினா—திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன்: மாண்புமிகு சல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) கிருஷ்ணராயபுரம் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த குப்பமேட்டுப்பட்டியில் பள்ளிக் கட்டடம் கட்ட அரசாங்கம் முழு மானியத்தொகை அளித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது?

(உ) தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) தற்போது பள்ளி வாடகை இல்லாமல் கூரைக் கட்டடத்தில் இயங்கி வருகிறது.

New Medical Colleges.

* 3 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the norms accepted by the Government for opening new Medical Colleges; and

(b) whether there are requisite number of Medical Colleges in this State as per the accepted norms?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை எதுவும் இல்லை.

(இ) இந்த வினா எழுவதற்கு இடம் இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, may I know from the Hon. Minister for Public Health the ratio between the male and female doctors in the State? Further there is a dearth of doctors in the rural areas and may I know how he is going to solve the problem of dearth of doctors?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி இந்த மூலக்கேள்வியிலிருந்து எழுவது அல்ல. மருத்துவக் கல்லூரிகள் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் எந்த அளவு இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பது மூலக் கேள்வியாகும். ஏறத்தாழ 50 லட்சம் மக்களுக்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி என்ற அடிப்படையில் மருத்துவக் கல்லூரிகள் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து, ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவின்மைய தலைவரான் டாக்டர் ஏ.எல். முத்தலியார் அவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சற்றேறக்குறைய அதே விகிதாசாரத்தின்படி இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் 4 கோடி 10 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிற இந்த நேரத்தில், ஏறத்தாழ எட்டு அரசாங்கக் கல்லூரிகளும் ஒரு தனியார்க் கல்லூரியும் இருக்கும் காரணத்தால், ஏறத்தாழ அந்த விகிதாசாரத்தில் மருத்துவக் கல்லூரிகள் மக்களுடைய தேவையை நிறைவு செய்வதாக இருக்கின்றன என்ற கருத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, is it not a fact that recently the Hon. Minister for Public Health has mentioned in the House that there is an attempt on the part of the Government to improve the standard of education in the medical institutions and that one of the reasons for the reduction in the number of seats is that we are not able to cope up with the required standard. May I know whether any positive steps have been taken by the Hon. Minister and if so the details thereof?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியும் முதல் கேள்வியிலிருந்து எழுவது அல்ல. இருந்தாலும், விளக்குவதற்காக நான் விடையளிக்க விரும்புகிறேன். மருத்துவக் கல்வியினுடைய தரம் உயர்த்தப்படுவதில் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. 'தொடர்ந்து' என்றால், முன்னாலும் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது, இனிமேல் கவனம் செலுத்தும்—வசதிக்கேற்ப—நிதி நிலைமைக்கேற்ப, அப்படி மருத்துவக் கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்துவது, கல்விப் பயிற்சியினுடைய நிலையை உயர்த்துவது என்பது மட்டுமல்லாமல், தரம் தாழ்ந்து போவதற்குக் காரணம் அதிக மாணவர்களைச் சேர்ப்பது என்ற நிலைமை இருந்தது தவிர்க்கப்படவேண்டும். என்பதற்காக, ஓரளவு மட்டும் அந்த மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I know whether there is any proposal to revise the norms that have been prescribed by the Mudaliar Committee?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு கொள்கை அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனையாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டுமானால் அதற்குத் தக்க காரணங்கள் வேண்டும். தக்க காரணங்கள் இருப்பதாக அரசு கருதவில்லை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, 'தகுதி' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதற்கு விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதை அறிந்துகொள்கிற அவரவர் தகுதியைப் பொறுத்தது.

அவ்வுர்ப்பேட்டை மருத்துவமனைக்கு மருந்து விறியோகம்.

* 4 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

செஞ்சி வட்டம், அவ்வுர்ப்பேட்டையில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார மருத்துவ மனைக்குத் தேவையான மருந்துகளை அரசே நேரிடையாக வழங்க ஏற்பாடு செய்யும் உத்தேசம் ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : செஞ்சி வட்டம், அவ்வுர்ப்பேட்டையில் ஆரம்ப சுகாதார மருத்துவமனை என்ற பெயரால் ஒரு மருத்துவமனை இல்லை. ஊராட்சி மருத்துவமனை ஒன்று மட்டுமே உள்ளது. பொதுவாக ஊராட்சி மருத்துவ மனைகளுக்குத் தேவையான மருந்துகளை, அரசினரே நேரிடையாக வழங்க ஏற்பாடு செய்யும் திட்டமொன்று அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

[1971 அக்டோபர் 21]

மீன்பிடி படகுகள்.

* 5 வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா : மாண்புமிகு அரிசனநல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) தமிழ்நாடு அரசு புதிதாக ஆழ்கடல் மீன்பிடி கப்பல் (Trawlers) வாங்க உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை வாங்க உத்தேசித்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) 57 அடி நீளமுள்ள நான்கு உருக்கு இழுப் படகுகளை வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் ஆழ்கடல் மீன்பிடி கப்பல் வாங்குவதற்கு அரசு உத்தேசித்துள்ளது என்றார்கள். எத்தனை வாங்க இருக்கிறார்கள்? அவை எப்போது தமிழகத்திற்கு வந்து சேரும்? இன்னும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கடற்கரைப் பகுதிகளில் மீன் பிடிக்கிற துறைமுகங்களைப் புதியதாக ஏற்படுத்தப் போவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, ஆழ்கடல் மீன்பிடி கப்பல்களை அதிகமாக வாங்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா? அல்லது அவற்றைக் கொண்டுவரவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான்கு படகுகள் 36 லட்சம் ரூபாயில் வாங்கத் திட்டமிட்டு, கல்கத்தாவில் இருக்கிற இரண்டு கம்பெனிகளுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இரண்டு படகுகள் விரைவில் வந்து சேரும். மற்ற இரண்டும் கட்டிவிட்டதாகத் தெரிகிறது.

Andrew Yule Company, Calcutta—2 trawlers.

East Bengal River Steam Services, Limited, Calcutta—2 trawlers.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : மீனவர்களுக்காக வாங்கக் கூடிய படகு அவர்களிடையே ஏற்படுகிற சச்சரவின் காரணமாக அழிக்கப்படுகிறது. அப்படி அழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மீனவர்களுக்காக கொடுக்கப்படுகிற படகு வேறு, இது வேறு. மீனவர் களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற படகுகள் இன்ஷூர் செய்யப்படுவதால் ஒருவித பாதுகாப்புக்கு உட்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்க ஆற படகுகள் வாங்கப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த ஆற படகுகள் எந்த எந்தப் பகுதியில் அமர்த்தப்பட போகிறது? ரூனச்சல் போன்ற பகுதிக்கும் ஒரு படகு வழங்கப்படுமா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான்கு படகுகள் என்றுதான் சொன்னேன். மண்டபம் பகுதிக்கு இரண்டும், தூத்துக்குடிக்கு ஒன்றும், சென்னைக்கு ஒன்றுமாக இவை வழங்கப்படும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல இப்படி வாங்கப்படுகிற படகுகள் மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கொடுக்கப்படுமா? அல்லது அரசாங்கத் தரப்பிலேயே வைத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கமே நடத்தும். இவை மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபடுவதைவிட மீன் வளம் இருக்கும் பகுதிகளை ஆய்வு செய்வதிலேயே ஈடுபடும். இந்தப் படகுகளினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மீனவர்களும், மற்றவர்களும் மீன் பிடிப்பதில் ஈடுபடுவார்கள். இத்தகைய ஆய்வைப் இப் படகுகள் மூலம் அரசுத் துறையே ஏற்று நடத்தும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : விசைப் படகுகள் பல மீனவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். விசைப்படகுக்காரர்களுக்கும், மற்ற சாதாரணப் படகுக்காரர்களுக்கும் அடிக்கடி கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டு, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றனவே, அதைத் தவிர்க்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஆண்டுக்கு 150, 200 விசைப் படகுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. விசைப் படகுக்காரர்களுக்கும், கட்டுமர மீன்பிடிக்காரர்களுக்கும் தகராறு ஏற்படுவதற்குக் காரணம், அவர்களுக்குள் வகுப்பட்டிருக்கிற எல்லையை மீறுவதுதான். 12 மைலுக்கு அப்பால் சென்று பிடிக்க வேண்டும் என்கிறபோது, நமது கடலில் ஜப்பானியர்கள் கூட வந்து பிடிக்கிறார்கள். ருஷ்யர்கள் பிடிக்கிறார்கள், நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இப்படி விசைப் படகுகளை உபயோகிப்போர் எல்லையை மீறுகிறபோதுதான் அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகின்றன.

திரு. என். கணபதி : இப்படி ஆழ்கடல் மீன் பிடிக்கப்படுகிற வாகனங்களை நேரத்தில் பிடிக்கிற மீன்களைப் பதனிடிக், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்கிற உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கக் கூடும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்போதே ஆண்டுக்கு 2½ கோடி ரூபாய், 3 கோடி ரூபாய் வருமானம் விரால் மீன் ஏற்றுமதி மூலம் வருகிறது. இன்னும் இந்த ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புக்கு உதவியாக இந்தப் படகுகள் வந்தால் மீன்கள் இருக்கும் இடம் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, மீன் பிடிப்பதன் மூலம் அதிக வருமானம் கிடைக்கலாம்.

1971 அக்டோபர் 21]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : வங்காள விரிகுடாவில் சுரூ மீன் அதிகமாயிற்றே, அவற்றைப் பிடித்து தமிழகத்திலேயே ஷார்க் லிவர் ஆயில் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சுரூ மீன் மாத்திரம் அல்ல-அதிக லாபம் தரக்கூடிய எல்லாவகை மீன்களையும் பிடிக்க, நல்ல முறையில் ஆய்வு செய்யப்படும். அதற்காகவே படகுகள் வாங்குகிறோம். இதனால் அதிக லாபம் கிடைக்கும் என்றே அரசாங்கம் கருதுகிறது.

Price of coffee in hotels

* 6 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the steps taken by the Government to reduce the price of coffee in the hotel?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஓட்டல்களில் விற்கப்படும் காப்பி விலையைக் குறைக்க அரசு பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது :

(அ) காப்பிக்கொட்டை உற்பத்தி குறைந்ததாலும், அதன் காரணமாக நாட்டில் விற்பனைக்காக காப்பிக்கொட்டை குறைந்த அளவு வழங்கப்பட்டதாலும், 1970-ஆம் ஆண்டில் காப்பிக் கொட்டை விலை உயர்ந்தது. காப்பி வாரியமும் தனது விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக காப்பிக்கொட்டை விற்பனை செய்வதை நிறுத்தியிருக்கிறது. இது குறித்து அரசு உடனடியாக இந்திய அரசுக்குக் கடிதமெழுதியது. காப்பி வாரியமும் விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக விற்பனை செய்வதை 1-1-71 முதல் மீண்டும் தொடங்கியது. தற்போது காப்பிக்கொட்டை தாராளமாக வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் விலையும் குறைந்துள்ளது.

(இ) 27-8-70 அன்று ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. காப்பி விலையைக் குறைப்பதன் அவசியம் பற்றி வலியுறுத்தப்பட்டது. காப்பி விலை கோப்பை ஒன்றுக்கு 30 காசிலிருந்து 25 காசாகக் குறைந்தது.

(உ) ஓட்டல் அதிபர்கள், சங்கத்திற்கு காப்பிக் கொட்டை வழங்கும் 11-9-70 அன்று பெங்களூர், காப்பி வாரியத்திற்கு எழுதப்பட்டது. ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கத்திற்கு காப்பிக்கொட்டை தம்மால் வழங்க இயலாது என்று காப்பி வாரியம் தெரிவித்துள்ளது. சங்கத்தினர் தொகுதி அனுமதியைப் பெற்று, ஒவ்வொரு தினங்களும் நடத்தப்படும் தொகுதி ஏலத்தில் பங்கு கொண்டு தமக்குத் தேவைப்படும் காப்பிக்கொட்டையை வாங்கிக் கொள்வதற்கு தமக்கு ஆட்சேபணை எதுவுமில்லை என்றும் வாரியம் தெரிவித்துள்ளது. ஓட்டல் அதிபர்கள் சங்கத்திற்கு இது தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ் : காப்பி காம்போனன்ட்ஸ் விலை குறைந்தால்தான் காப்பி விலை குறையும். ஆகவே அவற்றின் விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, காப்பிக் கொட்டை, சர்க்கரை, பால் ஆகியவைதான் அதன் சேர்க்கைப் பொருள்கள். காப்பிக்கொட்டை விலை குறைந்திருக்கிறது. பால் விலையும் குறைந்திருக்கிறது. கட்டுப்பாட்டை எடுத்த பிறகு சர்க்கரை விலை உயர்ந்திருக்கிறது. என்றாலும், அதிகம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காப்பி வாரியத்தில் இருந்து முன்பெல்லாம் ரேஷன் கார்டு கொடுத்து காப்பிக்கொட்டை, காப்பித் தூள் விநியோகம் செய்தார்கள். அந்த முறை நிறுத்தப் பட்டது. காரணம் என்ன? மீண்டும் அதைப்போன்ற ஏற்பாட்டைக் கொண்டுவர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதியதற்குத்தான் அதுபோல தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது, வேண்டுமென்றால் ஏலத்தில் அரசாங்கமே எடுத்து விநியோகிக்கலாம் என்றார்கள். அரசாங்கம் ஏலம் எடுப்பதாக இல்லை.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : சர்க்கரை இல்லாமல் காப்பி சாப்பிடுகிறவர்களுக்காவது காப்பி விலையைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சர்க்கரையை மேசைமீது கொண்டுவந்து வைத்துவிடுகிறார்கள். போட்டுக்கொண்டாலும், இல்லாவிட்டாலும் ஒரே விலைதான்—அதற்காகத் தனி விலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு கிலோ சர்க்கரை 5 ரூபாய் விற்பது. இப்போது சர்க்கரை மலிவாகக் கிடைக்கிறது. கள்ளுக்கடை வந்த காரணத்தால் பால் மலிவான விலையில் கிடைக்கிறது. ஆகவே, காப்பி விலையைக் குறைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க சட்டம் எதுவும் இல்லை. அழைத்து வைத்துப் பேசுகிறோம். அப்படிப் பேசியதன் விளைவாகத்தான், 30 காசில் இருந்து 25 காசாக காப்பி விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, விலையைக் குறைப்பதனால், காப்பியின் தரத்தைக் குறைக்காமலிருக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அதையும் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்கைத் தள்ளி வைத்திருப்பதால் காப்பி ஓட்டல் வியாபாரம் மந்தமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது உண்மையா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திற்கு அப்படி எதுவும் தகவல் வரவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, சில ஓட்டல் களில் ஒரு கப் காப்பி 50 பைசா, 75 பைசா என்று விற்கப்படுகிறதே, அதற்கு ஓர் உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 'எக்ஸ் பிரஸ் காபி' என்பது 75 பைசா என்று விற்கப்படுகிறது. ஓட்டல் காபி 'ஏ', 'பி', 'சி' என்று தரம் பிரித்து விடுங்கள், 'ஏ' ஓட்டலில் காபி இன்ன விலை என்று போட்டு விடுங்கள் 'பி' ஓட்டலில் காபி இன்ன விலை என்று போட்டு விடுங்கள் என்று ஓட்டல் அதிபர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த யோசனையைப் பரிசீலித்துச் சொல்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Export of handloom goods

* 7 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the handloom industry has increased the export of its goods in the year 1970-71; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) 1970-71-ஆம் ஆண்டில் கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்தது குறித்த திட்ட வட்டமான புள்ளி விவரங்கள் உடனே கிடைக்கவில்லை. ஆனால், கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதி வளர்ச்சிக் குழுவால் எதிர்பார்க்கப்படும் ஏற்றுமதிப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணிகளின் மதிப்பு 1969-ஆம் ஆண்டில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கைத்தறித் துணி ரூ. 2,654.66 லட்சமாக இருக்குமெனத் தெரிய வருகிறது. ஆனால், ரூ. 2,607.30 லட்சம் ஆகும்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, தரம் குறைந்த (sub-standard) பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யாமல் இருக்க, தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்றுமதி செய்யும்போது சில தவறுகள் நடந்து வருகின்றன. தரம் குறைந்ததாக இருக்கிறது என்ற குறையைச் சொல்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற ரகம் ஒன்று, அனுப்புகின்ற ரகம் வேறு ஒன்றாக இருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று ஏற்றுமதியாளர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து மத்திய அரசிடமும் கூறியிருக்கிறோம். மத்திய அரசும் இதைக் கவனிக்கும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Do these figures pertain to the AM-India export or export out of Tamil Nadu production alone?

16

வினாக்கள்-விடைகள்

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில்தான் என்னிடம் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. 'ஆல் இண்டியா ஃபீசர்' என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, பிளீடிங் மெட்ராஸ் போன்ற சில ரக துணிகள் தேக்கமடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் தரக் குறைவுதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கி, அதை அபிவிருத்தி செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? பவானி பெட்ஷீட் என்பது அமெரிக்காவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும் பேஷுவை இருக்கிறது. அதற்கு இப்போது நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. அதை அதிக அளவில் விற்பனை செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, வண்ணம் மாறும் துணிக்கு பல ஆண்டுகளாக நல்ல கிராக்கி இருந்தது. ஜப்பானியத் துணி போட்டிக்கு வந்த காரணத்தால், அந்த ரகத்திற்கு கிராக்கி குறைந்திருக்கிறது. எவ்வப்போது, எந்தெந்த துணிகளுக்கு மற்ற நாடுகளிலே கிராக்கி இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும் என்று ஏற்றுமதியாளர்களுக்குக் கூறியிருக்கிறோம். இதை எக்ஸ்போர்ட் பிரமோஷன் கவுன்சிலும் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் உலக சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது, தமிழகத்தின் கைத்தறித் துணியை அதிகமான அளவில் விற்பனை செய்வதற்கு எந்த நாடுகளோடாவது பேச்சு வார்த்தை நடத்தினாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஜப்பான் நாட்டிலே நம்முடைய அதிகாரிகள் யார் யாரிடமிருந்து துணிகளை வரவழைக்க வேண்டுமென்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். சில ரகங்களை மாநிலச் சங்கத்திடமிருந்தே வரவழைக்க வேண்டும். தனியார்களிடத்திலிருந்து வாங்குகின்ற போது சில சமயங்களில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன ஆகவே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற ரகங்கள் மாநிலச் சங்கத்திடமிருந்து வரவழைக்க வேண்டும். மாநிலச் சங்கம் அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமா என்பதையும் பரிசீலித்து வருகிறோம்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு பிளீடிங் மெட்ராஸ் போன்ற துணிகளை அனுப்பும்போது, தேவைக்கு அதிகமான, அதாவது டிமாண்டை விட அதிகமாகத் துணிகளை அனுப்பியதன் காரணமாக அந்தத் துணிகளுக்கு இருந்த கிராக்கி குறைந்துவிட்டது என்றும், ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் அதே ரக துணியைத் தயாரித்து விட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால் நமது ஏற்றுமதி குறைந்துவிட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறதே, இது உண்மையா? வெளிநாடுகளுக்கு எந்த அளவிற்குத் தேவையோ, அந்த அளவிற்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா?

1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஜப்பான் நாடு அம்மாதிரியான துணியை உற்பத்தி செய்து போட்டிக்கு வந்தது உண்மை. வெளிநாடுகளில் எந்த அளவிற்குத் தேவை என்பதை அவர்கள் கேட்டதற்குப் பின்னால்தான் நாம் ஏற்றுமதி செய்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, பிளீடிங் மெட்ராஸ் ஏற்றுமதி குறைந்ததற்குக் காரணம் தரக் குறைவான துணியை ஏற்றுமதி செய்ததுதான். தரக்குறைவான துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடை செய்வதற்கு இப்போது இருக்கின்ற கவுன்சில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? வெளிநாடுகளில் பட்டுச் சேலைகளுக்கும் அதிகமான கிராக்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையா? ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு அனுப்புகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பட்டுச் சேலை என்பதாக இல்லை. 'சில்க் ஃபேப்ரிக்ஸ்' என்றுதான் இருக்கிறது. 1,348 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதியாகின்றது. தரம் குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லும் கருத்து பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய கருத்து. மாநில அரசின் சார்பில் இதைக் கூறுகிறோம். எக்ஸ்போர்ட் பிரமோஷன் கவுன்சில் இதில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்வார்கள். தரக்குறைவு ஏற்றுமதியைப் பாதிக்கும் என்ற நல்ல கருத்தை அவர்களும் நினைவில் கொள்வார்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கைத்தறித் துணிகளின் ஏற்றுமதியின் பொறுப்பை தனி நபர்களிடத்தில் விட்டதன் காரணமாக தரக் குறைவாக போய்விட்டது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். உற்பத்தியாளர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, நல்ல ரகங்களை உற்பத்தி செய்து அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து, கையிருப்பில் வைத்துக்கொண்டு வியாபாரிகளுக்குத் தருவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா தனியார்களும் தவறு செய்வதில்லை. நல்ல ரகங்களை அனுப்பி நல்ல பெயர் பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். சிலர் தவறு செய்கிறார்கள். தவறு செய்வதைத் தடுப்பது நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, 'பிளீடிங் மெட்ராஸ்' என்பதை 'பிளீடிங் தமிழ் நாடு' என்று மாற்றுவீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'நாட் ஆன்சரிங்'

(விடை இல்லை).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நம் மாநிலச் சங்கம் துணிகளை அனுப்பினால் ஜப்பானில் வாங்கிக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள், பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் துணி தேக்கம் அடைந்திருக்கிறது. ஆகவே, எந்தத் துணி, எந்த ரகம் தேவை என்பதைக் கண்டறிந்து மாநிலச் சங்கம் பிரதம சங்கங்களுக்கு

[1971 அக்டோபர் 21]

தகவல் கொடுத்து, அதை அனுப்புவதற்கு, ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் போதிய முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது இந்த மாநில அரசாங்கத்தால்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, தரக் குறைவு இருப்பதால் ஏற்றுமதி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசு தீவிரமாக முயற்சி செய்து மத்திய அரசுடன் ஆலோசனை செய்து, கலந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள என்னென்ன முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, எக்ஸ் போர்ட் பிரமோஷன் சவுன்சிலில் மத்திய அரசினரும் தனி நபர்களும் இருக்கிறார்கள். வெளியில் உள்ளவர்களுடைய கருத்துக்களையும் திரட்டி, நல்ல முயற்சி செய்வார்கள்.

திருப்பூர் கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கம்

* 8 வினா—**திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்தில் நடந்துள்ள முறைகேடுகள் பற்றி 29-3-1968-ம் தேதி அமைச்சர் அவர்கட்கு, திருப்பூர் தொகுதி சட்டப்பேரவை உறுப்பினரிடமிருந்து புகார் கடிதம் ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) முன்னாள் கணக்கராகிய திரு. சிவலிங்கம், சங்க உறுப்பினர்களுக்குச் சங்கம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய சந்தாத் தொகைக்காக பொய்க் கைசாத்துக்களைத் தயாரித்ததன் மூலம், சங்க நிதியிலிருந்து ரூ. 839.90 கையாடல் செய்தார். இந்தத் தொகை முன்னாள் கணக்கரிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது. அவர் மீது குற்ற நடவடிக்கைகளும் தொடரப்பட்டன. நீதிமன்றம் கலையும்வரை சாதாரண சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றும், ரூ. 75 அபராதத் தொகை செலுத்த வேண்டுமென்றும், தவறினால் 3 திங்கள் கால அளவு சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றும் பல்லடம் துணை மாஜிஸ்ட்ரேட் தீர்ப்புக் கூறினார்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி கூட்டுறவுத் துறையில் தவறு செய்பவர்களுக்கு அபராதம் விதித்தும், அபராத கட்டணத்தை வசூலித்தும், அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் முறையிலும் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் அதைக் கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழில் தந்திச் செய்திகள்

* 9 வினா—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழில் தந்தி அடிக்கும் முறையினைச் செயல்படுத்துமாறு மத்திய அரசைத் தமிழ் நாடு அரசு கேட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) அந்தந்த வட்டார மொழிகளில் எழுதி அனுப்பப்படும் தந்திச் செய்திகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, தந்தி அனுப்புவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசை, மாநில அரசு வற்புறுத்தியுள்ளது. ஆனால் இது நடைமுறையில் ஏற்கக் கூடியதாக இல்லாமையால், இக்கருத்தை ஒப்புக்கொள்ள இயலாதென்று மத்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழில் தந்தி அடிக்கும் முறையை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, தீண்டகாலமாக தமிழ்நாடு மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துக் கூறி வருகிறது. நடைமுறையில் சிக்கல் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல் எத்தகையது என்பதை விளக்கிக் கூறி, மீண்டும் தமிழில் தந்தி யடிக்கும் முறையை கையாள வேண்டுமென்று, மத்திய அரசோடு தமிழக அரசு தொடர்பு கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம்முடைய கோரிக்கை குறித்து வலியுறுத்தப்பட்டது. மீண்டும் நம்முடைய கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவோம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that Money Order and Telegraph forms are given to the people only in Hindi and not even in English and Tamil and if so, whether it would be possible for this Government to impress on the Centre that as far as Tamil Nadu is concerned, Money Order and Telegraph forms should contain Tamil and English words also?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தியில் மாத்திரம் மணியார்டர் பாரம் இருக்குமானால், அது கண்டிக்கத் தக்கது. ஆங்கிலத்திலும் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் வற்புறுத்தியுள்ளது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோன்று அப்படியிருக்குமானால், மத்திய அரசாங்கத்தை மீண்டும் வற்புறுத்துவோம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, தமிழிலே தந்தி அடிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தியிலே தந்திச் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தியிலே தந்திச் செய்திகள் அனுப்ப மட்டும் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்ற மத்திய அரசாங்கம், மற்ற பிராந்திய மொழிகளிலே தந்திச் செய்திகள் அனுப்ப ஏற்பாடுகள் செய்யாமல் இருப்பதற்கு என்ன என்ன காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் மீண்டும் மத்திய அரசாங்கத்தை நம்முடைய அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தற்போது தந்திகளை வட்டார மொழிகளில் கொடுக்க இயலும். ஆனால் ரோமன் வரிவடிவில் (ஆங்கிலம்) அல்லது தேவநாகரி (இந்தி) வரி வடிவில் தந்திகள் எழுதப்பட வேண்டுமென்ற நடைமுறை உள்ளது. வெவ்வேறு வட்டார மொழிகளுக்காக ஒரு தனி "மோர்ஸ் கோடு" என்னும் தந்திக் குறியீட்டுத் தொகுதியை உருவாக்குவது செயல்முறையில் சாத்தியமல்ல. மேலும் பல்வேறு வட்டார மொழிகளில் டெலிபிரிண்டர் பொறிகளைத் தயாரிப்பதற்குச் செலவு அதிகமாகுமென்பதால், இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது ஆதாயமற்றதாகும். அனைத்திந்தியத் தன்மை கொண்டுள்ள தந்திப் பணிகளில் வட்டார மொழிகளைப் பயன்படுத்தினால் மாநிலங்களுக்கிடையே செய்திகளை அனுப்பதல், வட்டாரமொழிகள் "மோர்ஸ் கோடு" அறிந்துள்ள பணியாளர்கள் தந்திச் செய்திகளை அனுப்ப மிடம். தந்திச் செய்திகளைப் பெறுமிடம் ஆகிய இருமுனைகளிலும் கிடைப்பதுபோன்ற எளிய பிரச்சினைகள் எழும். எனவே, ஆங்கில வரி வடிவ எழுத்துக்கள், தேவநாகரி வரிவடிவில் எழுத்துக்கள் நீங்கலான பிற வரிவடிவ எழுத்துக்களில் எழுதப்படும் தந்திகளை ஏற்றுக்கொள்வது தற்போது இயலாது என்று மத்திய அரசிடமிருந்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், தமிழிலே தந்தி அடிக்க முடியும் என்றும் அதற்கான 'கோட்' போன்றவற்றையெல்லாம் திருச்சியிலே இருக்கிற அங்கே பணியாற்றக்கூடிய ஒரு ஊழியர் ஒரு புத்தகமாகப் போட்டு அது வெளிவந்திருக்கிறது. அதை அமல் நடத்தச் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்தும்பொழுது, மீண்டும் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துவோம்.

Assistance from Agricultural Refinance Corporation

* 10 Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether this Government has sought the assistance of the Agricultural Refinance Corporation to improve agriculture in Tamil Nadu; and

(b) if so, the details thereof and the allocation of finance, district-wise?

1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) ஆம்.

(இ) அக்ரிகல்கரல் ரீபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன், அதாவது வேளாண்மை மறுநிதித் கழகத்தினிடம் உதவி பெறும் திட்டங்களும் அக்கழகத்தின் உதவி கோரியுள்ள திட்டங்களும் அடங்கிய விவர அறிக்கை @ ஒன்று இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know whether the Government have impressed upon those persons that as far as distribution of the amount is concerned, it would be done equitably all over the State? Also, whether that Corporation have asked this Government that it should be invested in a particular district like Thanjavur district and if so, may I know the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த விவர அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் உதவி கோரப் பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியும். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் உதவியளித்துத்தான் வருகிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : My question is, whether the Corporation have asked the Government to see that the amount should be spent in a particular fashion?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அக்ரிகல்கரல் ரீபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் நிதி வழங்கும் பொழுது ஒரு பர்டிகுலர் பேஷன் அல்ல, அநேக பேஷன்களிலே நிதி வழங்கப்படுகிறது. அதைப்பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் நாற்பது பக்கங்கள் கொண்டதாக இருக்கிறது.

திரு. எம். பரமசிவம் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை மறுநிதித் கழகத்தின் அடிப்படையிலே இயங்குகின்ற இந்தத் திட்டம், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கின்ற சில வட்டங்களிலே அமலாக்கப்படாமல் இருக்கின்ற சில வட்டங்கள் எல்லா வட்டங்களிலும் அமல் செய்யக்கூடிய வகையில் அதை விரிவு படுத்துகின்ற முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

கூட்டுறவுக் கடன்கள்

* 11 வினா—**திரு. கே. என். குமாரசாமி :** மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இந்தாண்டு கூட்டுறவுக் கடன்களை தள்ளி வைக்க வேண்டி அரசாங்கம் ரிசர்வு பேங்குக்கு சிபாரிசு செய்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், ரிசர்வு பேங்கு அதற்கு சம்மதித்துள்ளதா?

@ 82-99-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) & (இ) தள்ளி வைப்பது என்ற சொல் பொது வழக்கத்தில் இருந்தாலும், போஸ்ட் போன்மென்ட் என்பது கட்டுறவு வங்கிகளின் நடைமுறையில் இல்லை. தேவைப்படும் பகுதிகளிலே ஒரு வருடக் கடன்கள் எல்லாம் மூன்று வருடக் கடன்களாக மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. அதாவது கன்வொஷன் செய்யப்படுகின்றன.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, there is much ado about giving loans to small and tiny farmers but in practice small farmers find it very difficult to get loans. So, may I know from the Hon. Minister the steps taken to provide easy and quick loans to farmers?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, small farmers are expected to form themselves into Co-operative Irrigation Societies. Such societies have been formed and small farmers are getting benefit through these societies.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு வருடக் கடன்களை மூன்று வருடக் கடன்களாகத் தள்ளிவைப்பதாக அரசாங்கம் சொல்லிற்று. ஆனால் 6, 7 வருடங்களாக வறண்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன அவற்றில் எல்லாம் எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படுத்தாமல் ஜப்திகள் செய்யப்பட்டு, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றார்கள். இதனறித்து மீண்டும் அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்து, ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் கொஞ்சம் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு பகுதியிலாவது வறட்சி ஏற்பட்டிருக்குமானால், அதற்காக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சான்றுகள் கொடுத்திருப்பார்களானால், நிச்சயமாக ஒரு வருடக் கடன்களாக இருப்பவற்றை மூன்று வருடங்களுக்குத் தள்ளிவைத்திருப்போம். இந்த ஒரு வருடத்திலே மட்டும் 2 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஒரு பகுதியிலும் வறட்சி உண்மையாகவே ஏற்பட்டிருப்பதற்குச் சான்றுகள் இருந்தும், நவீனிகள் தள்ளி வைக்காமல் இருந்தால், உடனே அதைப்பற்றி என்னிடம் தெரிவித்தால், கடன்களைத் தள்ளிவைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகனத்தூர் பகுதி வறண்ட பகுதி என்பதற்குச் சான்றுகள் வந்திருக்கின்றனவா? அங்கே கடன்களைத் தள்ளிவைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த வருடம் வந்திருக்கிறது. ஒரு வருடத்திலே கொடுக்க வேண்டிய கடனிலே 94 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாய் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு

[1971 அக்டோபர் 21]

வருடத்திலே கொடுக்க வேண்டியதை மூன்று வருடங்களிலே கொடுக்கலாம் என்ற துள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது, இராம நாதபுரம் மாவட்டத்திலே.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, வறட்சி என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தும் கூட ஜப்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதற்கு என்னிடத்திலே ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி இருந்தால், அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். என்னென்றால், அதற்குண்டான ஜி.ஓ. அதாவது அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுப் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. வறட்சி என்று சான்று கொடுக்க எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை இப்பொழுது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த ரெவின்யூ அதிகாரிகள் உண்மையாகவே வறட்சி இருக்குமானால் அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் சான்றுகள் கொடுத்த எந்த இடத்திலும் நிலாரசனம் ஏதாவும் கிடைக்கவில்லை யென்றால், உடனே நாம் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம். இதற்காகத்தான் ஏறத்தாழ ஒன்றே முக்கால் கோடி தனியாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மாநில வங்கியிலும் தனியாகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, மத்திய வங்கியிலும் தனியாகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, கிராம நானாயச் சங்கங்களிலும் பணம் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த இடத்திற்குத் தேவையோ, அந்த இடத்திற்குச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அரசு பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் அப்படி ஏதாவது நடந்திருக்குமானால், அதைப் பற்றித் தெரியப்படுத்துவார்களானால், அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, இராம நாதபுரம் பகுதியில் கடந்த ஆண்டு வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எனவே கடன் ஒற்றி வைப்புக்கு ஆணையிட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆனாலும், குறிப்பாக அருப்புக்கோட்டை தாலுக்காவில் இன்னும் அதிக கடன்களை அதிகமாக வசூல் செய்ய செடுபிடியாக ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, அமைச்சரவர்கள் அதுபற்றிக் கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலாரசனம் அளிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இந்த மூன்றாவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. தகவல் என்பது நீங்கள் எனக்கு எழுதிக்கொடுத்தால் போதாது, அந்த இடத்திலே வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, விசைச்சல் இல்லை என்று ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கூறினால், அவர்களிடமிருந்து சான்றிதழ் வாங்கி அனுப்பினால் நிச்சயமாகச் செய்கிறோம். இதுவரையில் அப்படிச் சான்றிதழ் கொடுத்த ஒரு இடத்திலே கூட இல்லை என்று சொன்னது இல்லை. அதற்குத் தாங்கள் மூன்று முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[1971 அக்டோபர் 21]

திரு. க. மு. இராசகோபால் : தலைவரவர்களே, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் நீண்டகாலமாகக் கடன் வசூல் செய்யாமல் உள்ளது. அதிலே வறட்சி 1968-69-ஆம் ஆண்டைத் தவிர, அதற்கு முன்னாலும் வறட்சி இல்லை, பின்னாலும் கிடையாது. அதிலும் பெரும் புள்ளிகளை விட்டுவிட்டு, சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளிடம் தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. இது அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இந்த வருஷம் செங்கல்பட்டில் வறட்சி இல்லை. வறட்சி உள்ள மாவட்டங்கள், மதுரை, சேலம், தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி. ஆனால் இந்த வருஷம் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் வறட்சி இருக்கிறது என்று எந்தவிதமான சான்றும் இல்லை, தள்ளி வைக்கவும் இல்லை. இதில் சிறியவர்கள், பெரியவர்கள் என்ற வேற்றுமையிலலை. மத்திய வங்கியின் தலைவர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் சொன்னால், எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லாமல் கவனித்துக் கொள்வார்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த வறட்சி ஏற்பட்டால் கூட்டுறவுக் கடன்களுக்குக் கன்வர்ஷன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். தவணை செலுத்தும் காலம் கடந்துவிட்டால், அம்மாதிரிக் கடன்களுக்குக் கன்வர்ஷன் கொடுப்பதில்லை. இதற்கு முன்னால் வறட்சி ஏற்பட்டு கன்வர்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு, மூன்று ஆண்டுவரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதையும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக ஜப்தி போன்றவைகள் நடத்தப்படுவதால், அந்த விவசாயிகள் அதோ கதிக்கு, அதாவது ஜப்தியில் தங்கள் பொருள்களை விட்டுவிடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே கருணையோடு கொஞ்சம் அதில் நீக்குப் போக்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, காலம் கடந்த அந்தக் கடன்களைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சிலர் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். பயிர் விளைகிறது, அப்படி விளைந்த தற்குப் பிறகு, எனக்கு விளையவில்லை என்று நீங்கள் சொன்னால் அரசு அதிகாரிகள் சிலர் நம்பினாலும் நம்புவார்கள்; இல்லை யென்றாலும் இல்லை யாராவது கொடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். நண்பர் அவர்கள் கூறினார்கள், கருணை என்று. இந்த அரசு கருணையோடும், நீதியோடும் நடக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களின் சொந்த மாவட்டமாகிய நெல்லை மாவட்டத்தில் நாங்குநேரி தாலுக்கா இதுவரையிலும் இல்லாத அளவிற்கு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதிகாரிகளின் அறிக்கை இல்லை என்றாலும்கூட,

[1971 அக்டோபர் 21]

அமைச்சரவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தமட்டில் நாங்குநேரி தாலுக்காவில் இந்தக் கடன்களை ஒற்றிவைக்க அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வறட்சி ஏற்பட்டால் கடனைத் தள்ளி வைக்கலாம். ஆனால் கடனைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக வறட்சி ஏற்படக்கூடாது.

திரு. காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகனத்தூர் தாலுக்காவில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சான்றிதழ் கொடுத்தும், கழுதி நில வள வங்கியில் கடன் வேண்டுமென்று கேட்டும் தராததோடு, கடன்கள் வங்கியில் கடன் வேண்டுமென்று கேட்டும் தராததோடு, கடன்கள் வசூலிப்பதை நிறுத்தாததால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அமைச்சரவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நிலவள வங்கிக்குத் தொகை ஒதுக்கி செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கேள்வி நிலவள வங்கியைப் பற்றியது அல்ல. இது பயிர்க் கடன் களைப் பற்றியது. பயிர் விளையவில்லை என்றால், தள்ளி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது, ஒரு வருஷத்துக் கடன். ஆனால் நண்பர் நிலவள வங்கியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நிலவள வங்கிகளில் தவணை தவறிய கடன்களைத் தள்ளி வைக்கும் முறை இல்லை. அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : May I know from the Hon. Minister for Co-operation whether revenue officers have been instructed to send the recommendation, viz., 'drought certificates' whenever they get representations from M.L.As. of the locality. For example, in greater part of Dharmapuri district, like Hosur taluk, there were no rains from May to September this year and all financial crops failed. I have made representations to the Collector. I want to know whether the recommendation has come from the Collector of Dharmapuri district to the Government?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : The Revenue officials are not concerned with the person making the representation. It may be a M.L.A. or Karnam or a member who has borrowed money from a Co-operation Society. Irrespective of the man, the Revenue officials are bound to say what is the fact. The Collectors have been giving 'Annawari certificate' about the failure of crops, irrespective of the person representing.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு ஆண்டுக் கடனை மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தள்ளி வைத்து வசூல் செய்வதாகக் கூறினார்கள். அந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தவணை முறையில் அதாவது 4, 5 முறைகளில் வசூல் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இது ஒரு ஆண்டுக் கடன். ஓர் ஆண்டில் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால், மூன்று ஆண்டு நீடித்துக் கொடுக்கிறோம் அதைத் தவிர, மேலும் நீடிப்பதில்லை.

Tractor workshops in districts

* 12 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to start tractor workshops in all the District centres ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, ஆம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இம்மாதிரி டிராக்டர் ரிப்பேர் ஓர்க் ஷாப்புகள் மாவட்டத்திற்கு ஒன்று இருக்கிறதா? மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கும் ஓர்க்ஷாப்பில் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஓர்க் ஷாப் அமைக்கும் நோக்கம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இந்த வினா அப்படிப்பட்ட ஒரு ப்ரப்போசல் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியது. அந்தப் ப்ரப்போசல் எவ்வளவு தூரம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதுபற்றி, சென்னை, கோவை, திருவாரூர், திருச்சி, வேலூர் ஆகிய ஊர்களில் ஏற்கனவே இப்படிப்பட்ட டிராக்டர் பணிமனைகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்று துவங்கப்பட இருக்கிறது. இதைத் தவிர, காஞ்சிபுரம், மதுரை, திருச்சி, விழுப்புரம், சேலம் ஆகிய நகரங்களில் வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் டிராக்டர்கள் பழுது பார்க்கும் நிலையங்களைத் தொடங்கியிருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஏற்கனவே ப்ரப்போசலில் இருக்கக் கூடிய இந்த டிராக்டர் ஓர்க்ஷாப்புகளும், பழுது பார்க்கும் மனைகளும் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் துவக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு கடலூரில் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திருமதி. த. அ. அனந்தநாயகி : சார், தற்பொழுது எத்தனை டிராக்டர்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன, எத்தனை டிராக்டர்கள் இது சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை அமைச்சரவர்கள் கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் கேட்கும் அந்தத் தகவல் பற்றி தனி வினா போட்டால், விடை கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது மாவட்டத்திற்கு ஒரு பணிமனை இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். கோவையைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலும் ஒரு டிராக்டர் என்று வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

[1971 அக்டோபர் 21]

அதைப் போல் தனியாரும் வாங்குகிறார்கள். எனவே, டிராக்டர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் ஒரு பணிமனையினால் இந்த ரிப்பேர்களை விரைவாகச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே ஒரு கோட்டத்திற்கு ஒரு பணிமனை ஏற்படுத்த அரசு முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, ஒரு கோட்டம் என்று ரெவின்யூ டிவிஷனைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். கோட்டத்திற்கு ஒன்று என்று திட்டம் இல்லை. ஆனால் மத்திய அரசு ஒரு பிளாக்குக்கு ஒன்று—ஒரு கோட்டம் அல்ல—என்ற திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், இந்தப் பட்டறைகளை ஏற்படுத்தும் பொழுது ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இவ்வளவு டிராக்டர்கள் இருக்கின்றன என்று கவனித்து அவைகளுக்குத் தேவையான பட்டறையாக அது இருக்குமா என்று ஆராயப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் இனிமேலாவது அப்படி ஆராய்ந்து நிர்ணயிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, எவ்வளவு டிராக்டர்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்துதான் அதற்கு வேண்டிய பணிமனைகள் தொடங்கப்படுகின்றன. ஆனால் எத்தனை டிராக்டர்கள் இந்தத் துறையில் என்ற தகவல் வேண்டுமென்றால், தனியாக வினா எழுப்புவதாகியிருந்தால் அதற்கு விடை சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்திய அரசு ஒரு பிளாக்குக்கு ஒன்று வீதம் டிராக்டர் பழுது பார்க்கும் மனையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய அளவு டிராக்டர்கள் இருக்கின்றனவா? அப்படி பழுது பார்க்கக் கூடிய மனைகளை அமைப்பதால் பயன் இருக்கும் என்று ஆராயப்பட்டதா? அதைப்பற்றி ஆராயாமலே அந்தத் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் முதலிலே சொன்ன படி இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தால் கொண்டு வரப்பட்டது. நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதாக இருக்கிறோம். மத்திய அரசு உதவி செய்வதை நாம் வேண்டாமென்று சொல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்ளுவது நல்லது என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளுவதாக இருக்கிறோம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : டிராக்டர் ரிப்பேர் செய்யும் பணி மனைகளில் ரிப்பேர்களைச் சீக்கிரமாகக் கவனித்தாலும் டிராக்டர்களுக்கான டயர்கள் கிடைப்பதில் சிரமம் இருக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. டயர்கள் வெளியிலே அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. ஆகவே, நம்முடைய பணிமனைகளிலோ அல்லது அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமோ டயர்களை நியாயமான விலைக்கு டிராக்டர்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இதைப் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

பவானி வட்டத்தில் மண், நீர் பரிசோதனை நிலையம்

* 13 வினா—**திரு. ஏ. எம். இராஜா :** மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை கிழக்குப் (மாவட்டம்) பகுதிக்காக பவானி வட்டத்தில் மண், நீர் பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) இல்லை. ஸ்பீடர்

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். கோவை மாவட்டம் முழுவதற்கும் ஒரே ஒரு மண், நீர் பரிசோதனை நிலையம் இருப்பதால் பல இடங்களில் இருந்து மண் பரிசோதனைக்கு அனுப்பும்போது காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு சில சமயங்களில் தவறுதல்களும் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இதை உத்தேசித்தாவது எங்களுடைய கோவை கிழக்குப் பகுதிக்காக பவானி வட்டத்தில் ஒரு மண், நீர் பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தனியாக அங்கு ஒரு பரிசோதனை நிலையத்தைத் துவக்க உத்தேசம் இல்லை என்றாலும் கோவையில் நடைபெற்ற மாநில மண்வள மேல் பார்வைக் குழுக் கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டபடி அங்குள்ள பரிசோதனை நிலையத்திற்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இலக்கவிட, மாற்றியமைத்து அதற்குத் தனியாக இவ்வளவு இலக்குகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று அந்த இலக்கு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சாயில் வாட்டர் டெஸ்டிங் நிலையம் வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கு மிக மிக முக்கியமானது. ஆகவே, பிளாக்குக்கு ஒன்று வீதம் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றும் உத்தேசம் இல்லை. ஆனால் அந்தப் பணியை விரைவில் முடித்துக் கொடுப்பதற்காக இப்போது வாட்டர் மாணேஜ்மெண்ட் என்ற திட்டம் புதிதாக பட்டுக்கோட்டையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயங்கும் ஊர்தித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. மத்திய சர்க்காரில் இருந்து மேலும் இரண்டு ஊர்திகள் அதற்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

[1971 அக்டோபர் 21]

எந்தெந்த இடங்களில் மண் பரிசோதனை செய்ய வேண்டுமோ அந்த இடங்களுக்கு அந்த ஊர்தியை அனுப்பி பரிசோதனை செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : இந்த மண்வளப் பரிசோதனை நிலையம் பட்டுக்கோட்டையில் அமைக்கப்பட இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழகத்தின் வட பகுதியில் அப்படிப்பட்ட பரிசோதனை நிலையம் இல்லாத காரணத்தால் இராணிப்பேட்டையில் உள்ள நல்லாக்கில் பரிசோதனை நிலையத்தை அமைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நல்லாக் பண்ணையை சம்பந்தித்தான் கலாம் அங்கத்தினர் அவர்களோடு நான் பார்வையிட்டேன். அங்கு இன்னும் செய்யவேண்டிய வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவை முடிந்த உடன் இதைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : There is a great demand for good and adequate vegetables everywhere in our State and other States also. Hosur and Danganicotah taluks in Dharmapuri district have ideal conditions for growing European as well as Indian vegetables. May I know from the Hon. Minister whether he will formulate a scheme for growing of vegetables in those areas?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, காய்கறி பற்றித் தனிக் கேள்வி போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது மத்திய அரசு இரண்டு இயங்கும் ஊர்திகளை அனுப்பி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஒன்றை கோவை மாவட்டத்திற்கு அளிக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது உறுதிமொழியை எதிர்பார்க்கிறார் என்று கருதுகிறேன். எந்தெந்த இடங்களுக்கு உடனடியாக அப்படிப்பட்ட பரிசோதனைகள் செய்யப்பட வேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அலுவலர்களோடு கலந்து பேசி ஆங்காங்கு ஊர்திடை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காய்கறிகள் பயிரிடுதல்

* 14. வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காய்கறிகள் பயிரிடுவதை அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : காங்கிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் உட்பட தமிழ்நாடு முழுவதும் 1963-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தஞ்சாவூர், திருவையாறு, சும்ப கோணம், பாபநாசம், வலங்கைமான், திருப்பனந்தூர், மன்னார் குடி, கோட்டூர், நாகப்பட்டினம் ஆகிய வட்டாரங்கல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

Ghero by Farm Workers in Coimbatore district

* 15 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether Farm Workers had gheroad Power Board officials in Coimbatore district about 12th May 1970; and

(b) if so, the details thereof.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) விவர அறிக்கை சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : விவர அறிக்கையிலே பார்த்தால் நான்கு முக்கியமான சென்டர்களிலே ஏற்கனவே கனெக்ஷன் இருந்து டிஸ்கனெக்ஷன் செய்யப்பட்டு, ஏ. இ. அவர்களை வற்புறுத்தியதன் காரணமாக ஏ. இ. கனெக்ஷன் கொடுத்த காரணத்தால் அந்தக் கூட்டம் கலைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி அதிகமான அதிகாரம் தலைவராக இருக்கும் ஏ. இ. க்குக் கொடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பரிசீலனை செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. அமைச்சரின் விளக்க அறிக்கை துணை வினாவிற்கு அளித்த வினாவை விளக்கி அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வி நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மொய்தீன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நான் அளித்த விடை சுருக்கமாக இருந்த காரணத்தால் அவர்களுடைய மனது புண்பட்டு தவறான கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாக நான் அறிந்து வருந்துகிறேன். அவர்கள், “தகுதியை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?” என்று கேட்டார்கள். நான், அந்தத் தகுதி, மாணவர்களை ஆராய்கிற, சோதிக்கிற உறுப்பினர்களாக அமைகிறவர்கள், போர்டு மெம்பர்கள் தகுதியைப் பொறுத்து இருக்கிற காரணத்தால் அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு “அவரவர் தகுதியைப் பொறுத்தது” என்று சொன்னேன். அது அங்கத் தினர்களை உள்ளடக்கியது அல்ல; அது என்னுடைய நோக்கமும் அல்ல. ஆராய்கிறவர்களுடைய தகுதிக்கேற்ப, அவர்களுடைய மனப்பான்மைக்கேற்ப அது அமையும் என்ற முறையில்தான் நான் அவ்வாறு தெரிவித்தேன் என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும், அவைக்கும் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. காரிராமன் சார்ந்துள்ள கட்சியின் பெயர் குறித்து

[1971 அக்டோபர் 21] [திரு. க. அன்பழகன்]

னத்தால் அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு “அவரவர் தகுதியைப் பொறுத்தது” என்று சொன்னேன். அது அங்கத் தினர்களை உள்ளடக்கியது அல்ல; அது என்னுடைய நோக்கமும் அல்ல. ஆராய்கிறவர்களுடைய தகுதிக்கேற்ப, அவர்களுடைய மனப்பான்மைக்கேற்ப அது அமையும் என்ற முறையில்தான் நான் அவ்வாறு தெரிவித்தேன் என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும், அவைக்கும் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் மிகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. நடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) திரு. நா. காரிராமன் அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சியின் பெயர் குறித்து.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்தச் சட்டப் பேரவையில் குடந்தைத் தொகுதி உறுப்பினராக இருக்கும் திரு. நா. காரிராமன் அவர்கள் காங்கிரஸ் (ஒ) விவிரந்து காங்கிரஸ் (என்) க்குப் போயிருப்பதாகவும், அவருக்கு வேறு இடம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அப்படி மாறிவிட்டதாகச் சட்டப் பேரவைத் தலைவருக்குக் கடிதம் அனுப்பி இருக்கிறாரா? காங்கிரஸ் (ஒ) வில் இருந்து அவருடைய ராஜினாமா ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கடிதம் வந்திருக்கிறதா? அவருடைய ராஜினாமா ஒப்புதல் பெறாத நிலையில் அவருக்குத் தனி இடம் ஒதுக்கி இருப்பது சரிமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. காரிராமன் அவர்கள் காங்கிரஸ் (ஒ) விவிரந்து ராஜினாமா செய்து விட்டதாகப் பேரவைத் தலைவருக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய ராஜினாமா ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு விட்டதா, இல்லையா என்பது முக்கியமான விஷயம் அல்ல. காரிராமன் அவர்கள் காங்கிரஸ் (ஒ) வில் இருந்து விலகி இன்னொரு காங்கிரசுக்கு என்ன பெயர்?

திரு. நா. காரிராமன் : நான் காங்கிரஸ் (ஆர்) என்ற எழுதி இருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காங்கிரஸ் (ஆர்) என்றால் என்ன என்று தெரியவில்லை. அவர் இருந்த கட்சியில் இருந்து விலகி இந்த மன்றத்தில் வேறு இடம் வேண்டுமென்று கேட்ட நிலையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அரசியல் ரீதியான மாநிலக் கட்சி இருக்கிறது. அந்தக் கட்சிக்காரர்களால் இவர் வீற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் காங்கிரஸ் (ஒ) விவிரந்து ராஜினாமா செய்ததை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் இல்லையா, என்பது காரிராமன்

@ 100-103-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[பேரவைத் தலைவர்] [1971 அக்டோபர் 21]

அவர்கள்தான் முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். ஆனால் துருதிருஷ்டவசமாக அந்தக் கட்சி இந்த மன்றத்திற்குள் இல்லை. அப்படி நம் சட்டமன்றத்திற்குள் இருந்திருந்தால் அதன் தலைவரோ மற்றவர்களோ அதுகுறித்து அதிகாரபூர்வமாக தெரிவித்திருக்க முடியும். திரு. காகிராமன் அவர்கள் அந்தக் கட்சியில் சேந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சட்ட சபைக்கு ஒரு சங்கடமான நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்பதால், அந்தக் கட்சில் அவர்கள் இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று சொன்னால், அதிகாரபூர்வமான தலைவரிடமிருந்து அதற்கான ஒரு அத்தாட்சியும் அவர்கள் அனுப்பவேண்டிய ஒரு பிரச்சினை தான் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் இருக்கிறது. அது பற்றிய ஒரு கேள்வி எழுந்ததால், இது ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இந்த அவையில் புதிதாக ஒரு கட்சியை அறிமுகப் படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தங்கள் அனுமதியின் பேரில் ஒரு விளக்கம். திரு. காகிராமன் அவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டார்கள், ஆதலால் வேறு ஸீட் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாங்கள் விளக்கம் கூறியிருக்கிறீர்கள். இது சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் (ஒ) விவிரந்து ஏதாவது தகவல் தங்களுக்கு வந்திருக்கிறதா? அல்லது தாங்களாவது ஏதாவது தகவல் கேட்டிருக்கிறீர்களா காங்கிரஸ் (ஒ) விவிரந்து என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதுவரை தகவல் வரவில்லை என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது தாங்களாவது புதுத் தகவலை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : புதுத் தகவல் எனக்கு ஒன்று மில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தகவல் ஏதாவது கைவசமிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மன்றத்திற்கு அந்தத் தகவல் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த மன்ற உறுப்பினராக இந்த மன்றத்தில் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு அந்தத் தகுதி, உரிமை உண்டு. அவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதுதானே தவிர எங்கே இருந்தார்கள், எங்கே போகிறார்கள் என்பதல்ல பிரச்சினை. புதிதாக ஒரு கட்சியை இந்த மன்றத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிற காரணத்தினால், அந்தக் கட்சி இந்த மன்றத்திற்குள் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள்தான் கொஞ்சம் தகவல் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது என்றுதான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : காங்கிரஸ் (ஆர்) என்றால் என்ன என்று சொல்லவில்லை.

1971 அக்டோபர் 21] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

As the hon. Member has used the expression ' (R) ', the House would be interested to know to which party he is referring to. What exactly is the expansion of the letter ' R ' and we do not know it. There may be ' R ' in Delhi but so far as Tamil Nadu is concerned, there is no ' R ' as the D.M.K. is the ruling party. I would like to know whether it would be possible to elicit further information from the hon. Member, Thiru. Kasiraman.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்கள் இங்கு ரூலிங் கட்சியாக இல்லாவிட்டாலும் ரூலிங் கட்சியின் பக்கம் இருப்பவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரில் எதுவும் இல்லை. ரோஜா என்பதற்கு வேறு என்ன பெயர் வைத்தாலும் ரோஜா ரோஜா தான் என்று சொல்வதுபோல் பெயரைப் பற்றி நாம் ரொம்ப நேரம் அலட்டிக் கொள்ளக்கூடாது. பெயர் என்பது ஒரு அடையாளம்தான். அந்தந்த நேரத்திற்குத் தகுந்தமாதிரி பெயர் அமையலாம்.

5. அறிவிப்புகள்

(அ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ் நாட்டுச் சட்டப் பேரவை நடைமுறை விதிகள் 6(1) விதியின்படி கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை மாற்றுத் தலைவர்களாக நான் நியமித்திருக்கிறேன் என்பதைப் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

- (1) திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்.
- (2) திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்.
- (3) திரு. நா. விராசாமி.
- (4) திரு. நீ. அன்புச்செழியன்.
- (5) திரு. என். கே. பழனிசாமி.
- (6) திரு. எம். ஏ. லத்திப்.

6. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) விதி 23 (1)-ஐத் தள்ளிவைத்து அரசினர் அலுவலை எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 23 (1)-வது விதியைத் தள்ளி வைத்தி் இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இதைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நம் சட்டமன்றம் கூடுவது இது முன்னால்தான் நடவையாகும். முதல் தொடரில் நமக்கு நான் அப்பிஷியல் பெ என்பது இல்லாமல் போய்விட்டது. காரணம் அப்பொழுது

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 21]

ஆளுநர் அவர்களின் உரை இருந்த காரணத்தினால் அடுத்த தொடரில் பட்ஜட் விவாதம் இருந்த காரணத்தினால் அப்போதும் நான் அப்பிஷியல் டே இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்போது முன்னரவது தடவையாக நமது கூட்டத்தொடர் கூடுகிறபோது, வியாழக் கிழமை, வியாழக் கிழமை நான் அப்பிஷியல் டே என்று விதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக ஒவ்வொரு தொடரிலும் ஒரு ப்ரைவேட் மெம்பர் டே இருக்கவேண்டுமென்ற அளவிற்கு பல விஷயங்கள் எல்லாம் கூறி வரப்படுகிறது. இந்த நிலையில் இந்தத் தொடர் கூடுகிறபோது ப்ரைவேட் மெம்பர் டே இல்லாத அளவிற்கு ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவது என்பது சரி அல்ல என்று என் கருத்தை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் உங்களுக்கும் தெரியும், பல ப்ரைவேட் மெம்பர்கள் தீர்மானங்கள், மசோதாக்கள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன என்பது உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அம்மாதிரியாக அரசின் சார்பில் அந்த டேயை மாற்றிவேண்டுமென்றால் இன்னொரு தினத்தை நான் அப்பிஷியல் டே ஆக நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அகவே அம்மாதிரியாக ஒரு நாள் இருக்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்க வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, Sir, I would like to submit a few remarks regarding the motion that is before the House. Rule 23 of our Assembly Rules reads as follows:—

On all Thursdays on which the Assembly is sitting, except—

(i) Thursdays allotted for the discussion of financial matters under Articles 202 to 206 of the Constitution, and

(ii) Thursdays allotted for the discussion of any motion on the Governor's Address the business of non-official members shall have precedence:

Provided that, on a motion made by a Minister for the suspension of this rule, the Assembly may resolve to give precedence to Government business even on those Thursdays on which the business of non-official members has precedence under this rule: . . .

Sir, under this rule, the ruling party has got the prerogative to see that a Non-official Day is taken away and another day is allotted for discussion of the non-official business. As has been pointed out by the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani, usually there is corrosion of the rights of the non-official business which is pending in this House. So far as non-official business is concerned, there is little regard for it. I am sorry to say that non-official day should not be taken away for governmental business. Of course, an important resolution is coming up for discussion before this House. That does not mean that the rights of the House should be whittled down: the rights conferred under the rule are very valuable. So, I would oppose the motion which is before the House on the ground that another day should be

[1971 அக்டோபர் 21] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

allotted and that should be announced here and now so that we can have some time to discuss non-official matters which are pending before this House. With these observations, I would once again entreat the Hon. Speaker to give a ruling to the effect that another day should be specifically earmarked during this session itself for the consideration of non-official matters.

DR. H. V. HANDE: Sir, this problem has been engaging the attention of even the Business Advisory Committee. In the last meeting of the Business Advisory Committee also most of the members tried to persuade the Government or the Ministers concerned to see that at least in every session we have one non-official day. Even during the Budget session it was pointed out by several Members that two non-official days should be allotted even during the Budget session and the Members belonging to the Treasury Benches stated that that would be difficult to accept. In view of the fact that several Members have felt that their rights are affected and in view of the fact that to-day itself which is a non-official day is proposed to be taken away, I strongly oppose this motion.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் அப்பிஷியல் டே என்பதற்கு ஒரு நாள் ஒதுக்கவேண்டும் என்கிற கருத்துக்கு நான் மாறுபட்ட கருத்து எதையும் இங்கு சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு வரலாற்றுப் புகழ் மிகுந்த ஒரு முக்கியமான தீர்மானத்தை இந்த அவையில் விவாதிக்க இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதைப் போல் இதை எதிர்க்கிறேன் என்று கூறுவது ஒரு முக்கியமான திருத்தம் வருகிற நேரத்தில் அதற்குக் குந்தகம் விளைவிப்பது போன்றதொரு சூழ்நிலையை இந்தத் திருத்தங்களை விரும்பாதவர்கள் பிரசாரம் செய்யக்கூடும். அதையும் மனதில் எண்ணிப் பார்த்து நான் சொல்வதை யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று காலைவே கூட திரு. தங்கமணி அவர்கள் என்னிடத்திலேயும், மாண்புமிகு அவைமன்னவரிடத்திலும் இது பற்றி விவாதித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்று ஒரு தனி நாள் ஒதுக்குவது பற்றிக் கேட்டார்கள். தங்களுடைய அறையிலே கூட இருக்கும் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இதுபற்றி யோசித்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏற்ப இன்றைய அலுவல் நேரம் முடிந்ததும் தலைவர் அவர்களுடைய அறையிலே கூட இருக்கும் பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் 'நான் அப்பிஷியல் டே' என்று ஒரு நாள் வியாழக்கிழமையாவது அல்லது வேறு தூதராவது ஒதுக்கவது பற்றி முடிவு செய்யலாம் என்று நான் எடுத்துக் கூறி, இப்போது அவைமன்னவரால் இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஏகமனதாக நின்றே விடுவதில் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப்
பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு

[பேரவைத் தலைவர்] [1971 அக்டோபர் 21]

ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள்
தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 1971-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப்
பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்டமுன்வடிவு

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I move—

“That leave be granted for the introduction of the Tamil
Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I introduce the
Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை)
நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தமிழ்
நாடு. . .

4. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை
நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்வதை
அனுமதித்தல் குறித்து.

DR. H. V. HANDE: Sir, I rise on a point of order. Can we
introduce the Bill when the matter had gone to Court and the
Court is seized of the subject. That is the most important point.
Even last time we had mentioned the subject here. The Hon.
Minister said that no statutory provision need be made. That
assurance was given by the Hon. Minister on the floor of the
House. The text of the speech would reveal, that. Later on
an executive order was passed according to the wishes of the Hon.
Minister for Law. That went to the Court. That was set at
nought by the Ordinance. Now the Hon. Chief Minister is trying
to regularise the Ordinance by bringing in an enactment. May I
know whether it is in order and whether it will not be possible
for the Hon. Minister for Law or Hon. Chief Minister to give
guidance in this matter?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்
திலே இதுபற்றி ஏற்கெனவே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்
குச் சட்டத்தின்கீழே ஒரு உத்தரவு போடலாம் என்று அரசு
செய்தது. அந்த முடிவு ஆந்திர மாநிலத்திலும் பின்பற்றப்பட்டி
ருக்கிறது. அதைப் பின்பற்றி மத்திய அரசாங்கமும் அனுமதி
அளித்து இருக்கிறது. அதற்கிடையில் அது சரிதானா என்று நீதி
மன்றத்திற்குச் சிலர் சென்றார்கள் என்ற செய்தியை நான் லண்ட்
னில் இருந்தபோது பத்திரிகையில் படித்தேன். உடனடியாக
முதல்வர் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, நீதி மன்றத்திலே இது

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மது விலக்கு (செல்திறனை)
நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம்
செய்வதை அனுமதித்தல் குறித்து

13

1971-அக்டோபர் 21] [திரு. செ. மாதவன்]

பற்றி வாதித்தால் காலம் கடந்து நம்முடைய திட்டத்தைச் செயல்
படுத்த வேண்டியிருக்கும் என்று கருதி, உடனடியாகச் சட்டம்
பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு எடுக்க வேண்டும்
என்று ஆராய்ந்து, முடிவு எடுத்து, இது போல் ஒரு அவசரச்
சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவசரச் சட்டம் பிறப்
பித்த முறை சரிதானா என்பதுபற்றி நீதி மன்றத்திலே பிரச்சனை
எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இந்த மசோதா கொண்டு
வருவது வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது பற்றி நீதி மன்றத்திலே
பிரச்சனை இல்லை. இது பிரச்சனைக்கு உரிய பொருள் என்று நீதி
மன்றத்திற்குச் சென்றவர்கள் கருதவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.
ஆர்டினன்ஸ் பற்றி நீதி மன்றத்தில் எது வேண்டுமானாலும் செய்ய
லாம். இந்த அவசரச் சட்டத்தைச் சட்டமாக்கவேண்டுமென்று
கொண்டு வருவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி, நம்
முடைய சட்ட விதிகளின் படி முறையாக இருக்கிறது. இதிலே
எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் எழுப்
பிய ஒழுங்குப் பிரச்சனைக்கு பதில் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது
இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துவதில் எந்தவிதமான சட்டப்
பிரச்சனையும் இல்லை. ஆர்டினன்ஸ் கோர்ட்டின் முன்னால் இருக்
கிறது. இதில் ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சனை இல்லை என்பதால்
மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் மசோதாவை அறிமுகம் செய்
வார்கள். (டாக்டர் ஹாண்டே தன் இடத்தில் எழுந்தார்) நான்
என்னுடைய தீர்ப்பைக் கூறிவிட்டேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, I just want a clarifica
tion so that we will be enlightened because the Act is the same as
the Ordinance. In fact we do not know what the Act is. From
what information we had, I think it is the same as the Ordinance.
When the Ordinance is *sub judice*, it tantamounts to the fact that
the Act also is *sub judice*. We would like to know whether the
Ordinance and the Act are one and the same. I would like to
know from the Chief Minister what has actually happened. In
fact yesterday we were not given a copy of this Bill. We were
not given to understand that this Bill would be brought in here
now. After we came to the House, just half an hour ago a supple
mentary agenda was circulated to us.

I will be happy to know from the Chief Minister how exactly
this mistake has taken place or if he would pull up the department
or the persons concerned with regard to the late manner in which
it has been circulated. Just half an hour ago we were given a
copy. If it was given yesterday we would have examined the
whole thing and come prepared. Even that opportunity has not
been given to us. That is why I raised the point of order. Even
the Speaker can help us in this matter as to why this was not
given to us yesterday and why it was given to us late only today,
when the Government and the Chief Minister have decided about

[1971 அக்டோபர் 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு தலைவர்களும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் சொல்லியதை ஒட்டி இந்தப் பிரச்சனை பற்றி நான் இந்த நேரத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு திரு. தங்கமணி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் அதிகாரபூர்வமற்ற நானே அரசாங்கம் ஏதோ பறித்துக்கொண்டு விட்ட மாதிரியான நிலைமையில் சொன்னார்கள். அதற்காக சமாதானம் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு இருக்கிறது. பொதுவாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கமணி அவர்களும், பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் நான்-அபிஷியல் பிசினஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இந்தப் பேரவைத் தலைவன் என்ற முறையில் எல்லாத் தரப்புக் கட்சிக்காரர்களின் உரிமைகளையும் கட்டிக் காக்கும் கடமையில், இந்தப் பிரச்சனை குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திரு. தங்கமணி அவர்கள் என்னுடைய கருத்தைத் தெளிவாக அறிவார்கள்.

இன்று இருக்கும் நம்முடைய சட்டசபையின் விதிகளின்படி இரண்டு மூன்று நேர்வுகளில் நான்-அபிஷியல் பிசினஸ் வருவ தில்லை. ஒன்று, நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது வருவ தில்லை. இரண்டு, ஆளுநர் உரை மீதான விவாதத்தின்போது வருவதில்லை. ஏறக்குறிய இந்த சட்டசபை கூடிய ஏழெட்டு மாதங் களில் ஆளுநர் உரை மீதும், இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளின் மீதும் விவாதம் நடைபெற்ற தாசனத்தால் நான்-அபிஷியல் டே-வுக்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் இது ஏதோ ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் உறுப்பினர்களுடைய உரிமையை குறுக்கி விட்டார்கள், பறித்து விட்டார்கள் என்ற. வாதம் சரியானதல்ல. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல் ஒரு அரசியல் சட்டத்திருத்த மசோதா இங்கே வருகிற காரணத் தால்தான் இங்கே 23-வது விதியின்கீழ் தீர்மானம் கொண்டு வந்தி ருக்கிறார்கள். இதை இந்த மன்றம் அனுமதிக்கிறதே தவிர சபா நாயகர் அனுமதிப்பதில்லை. மாண்புமிகு அவைமூன்னவர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் வேறு மாதிரியான நிகழ்ச்சி நிரலை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நமது சட்டசபை விதிகளில் இருக்கிறது. சபாநாயகருக்கு இருக்கும் உரிமை எல்லாம், தாட்சண்யத்திற்கு என்று வேண்டுமானால் இவர் கள் இப்படி எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்பதற்காக, இன் னொரு நாளை அதற்காக ஒதுக்கலாம். நாம் இந்தச் சட்டசபைத் தொடர் அலுவல் குறித்து பேசவேண்டுமே. இந்தச் சட்டசபைத் தொடரிலேகூட இன்றைக்கு வந்திருக்கும் நிலைமையைப் பொறுத்து இந்தச் சட்டமன்ற விதிகளை அவர்கள் மாற்றலாம். அதற்கு ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் உதவி செய்யலாம். பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும், கவர்னர் உரையின் மீதான விவாதத்தின் போதும்கூட இந்த நான்-அபிஷியல் டே அதிகாரபூர்வமற்ற நான் வைத்துக்கொள்வதற்கான தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். அதற்கு

1971 அக்டோபர் 21] [பேரவைத் தலைவர்]

வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற நிலைமையில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு மாண்புமிகு அவை மூன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறேன்.

பேரவை மூன்னுள்ள கேள்வி :

‘தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையின் 23 (1)-வது விதியைத் தள்ளி வைத்து இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.’

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை மூன்னவர் இன்னொரு தீர்மானம் கொண்டு வருவார்கள்.

(ஆ) பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டப்பேரவை விதிகள் 23 (1)-ன் கீழ் கீழ்க்கண்ட தீர்மா னத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள இனம் ‘5. சட்டமுன்வடிவு’ என்பதை இனம் ‘4. அரசினர் தீர்மானம்’ என்பதற்கு முன்னால் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) 1971-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1971.)

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

“That leave be granted for the withdrawal of the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 33 of 1971) introduced in the last session of the Assembly.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I withdraw the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is withdrawn.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 1971-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவை இப்பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கும்,

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

it already. I want to know how this confusion took place. I would like the Chief Minister to help us by giving us an explanation with regard to this matter.

MR. SPEAKER: I invite the attention of Dr. H. V. Hande to Rule No. 92 which reads thus:—

“(1) If a motion for leave to introduce a Bill is opposed, the Speaker, after permitting, if he thinks fit, a brief statement from the member who moves and from a member who opposes the motion, may without further debate put the question thereon

(2) If such a motion is agreed to, the Bill may be introduced.”

So, it is very clear that no debate is permitted. I now call upon the Chief Minister to move the motion for leave to introduce the Bill.

DR. H. V. HANDE: I raised a point of order.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்திவைத்தல்) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்றனர்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I am opposing the Motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அறிமுகம் செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்யவும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும், மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

1971 அக்டோபர் 21]

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வை சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

8. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

1971-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்.

மாண்புமிகு கிரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, “பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது” என்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் அரசியல் அமைப்பில் செய்யப் படவிருக்கிற சில திருத்தங்களுக்கு ஏற்பளிக்கும் தீர்மானம் இம் மன்றத்தினால் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நான் முன்மொழிந்துள்ளேன்.

அரசியல் அமைப்பில் கண்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை நீக்கும் வகையில் அல்லது குறைக்கும் வகையில், அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது பாகத்தின் விதித்துறைகள் எவற்றையும் திருத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று இந்தியத் தலைமை உயர்நீதி மன்றம் கோலக் நாத் என்பவருக்கும் பஞ்சாப் மாநில அரசுக்கும் இடையே நடைபெற்ற வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது. அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் ஓசக்குறிப்பில் சொல்லியுள்ளபடி, அது அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்கான பல்வேறு நடைமுறைகளைத்தான் வரையறுக்கின்றது; ஆனால், அரசியலமைப்பைத் திருத்தி வெளிப்படையாகவோ, உட்கிடையாகவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதில் அதிகாரமளிக்கப்பட்டனில்லையெனவும் அது தீர்ப்பளித்தது. அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது பாகத்தில் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் எதையேனும் நீக்கவோ குறைக்கவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதே இத்தீர்ப்பின் விளைவாகும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 21]

இந்தியத் தலைமை உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பினால் உருவாகியுள்ள இடைபூறியை தற்போதைய திருத்த மசோதா போக்க விழைகிறது. 13-வது பிரிவில் கண்டுள்ளதெதுவும் 368-வது பிரிவின் கீழ் அரசியலமைப்பில் செய்யப்படும் எத்திருத்தத்திற்கும் பொருந்தாது என 13-வது பிரிவில் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தம் வகை செய்கிறது. 368-வது பிரிவில் விதித்துள்ள நடைமுறைக்கிணங்க நாடாளுமன்றம் தனக்குள்ள முழுமுதல் அதிகாரத்தைச் செலுத்தி, அரசியல் அமைப்பின் அந்த விதித்துறைகளையும் திருத்தவோ, அவற்றுடன் சில விதித்துறைகளைச் சேர்க்கவோ, அவற்றை மாற்றவோ அல்லது சத்து செய்யவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரமளிக்க 368-வது பிரிவில் செய்யக்கருதியுள்ள திருத்தம் வகை செய்கிறது. நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றும் அரசியல் அமைப்புத் திருத்த மசோதா எதற்கும் குடியரசுத் தலைவர் தமது இசைவைக் கண்டிப்பாக அளிக்க வேண்டும் என்றும் இம்மசோதா வகை செய்கிறது.

அரசுக் கொள்கையின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்த, குறிப்பாக, மக்களின் பொருளாதார நலனை வளர்க்கவும், பல்வேறு வகுப்பு மக்களிடையே சமுதாய, பொருளாதார நீதி வழங்கவும், மக்களின் நலனைக் கருதி சமுதாய அமைப்பினை உருவாக்கவும் தடையாகவுள்ள இடர்ப்பாடுகளை நீக்கும் வகையில், இம் மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டவுடன் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினைத் திருத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் ஏற்படும்.

இத்தீர்மானத்திற்கு எற்பனிக்குமாறு இப்போவையினை நான் வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னவர் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானம் பேரவையின்முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Speaker, Sir, this is indeed a red-letter day in the legislative activities of this House. We are confronted with a resolution which seeks to amend those portions of the Constitution which have been standing in the way of bringing about radical changes to meet the aspirations of the common folk of India. These Constitutional amendments which have been so vehemently asserted and accepted and upheld by the supreme legislative body of this country are before us for our ratification. I am here, Mr. Speaker, Sir, to support the amendments on behalf of myself and on behalf of my party.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

Now we have been trying to bring about revolutions in this country. We are for green revolution, we are for economic revolution and we are seeking to see a revolution in the social field also. Our Constitution in the directive principles lays down such measures as to meet these aspirations. But the Constitutional

1971 அக்டோபர் 21] [Thiru M. A. Latheef]

provisions are so interpreted consistently that those interpretations stand in the way of implementing these measures effectively and in the way in which the people of India want them to be effected. So, after the reputed case—I would not say whether it is reputed or otherwise—the case of Golak Nath—the decision of the Supreme Court, it has challenged the aspirations of the people of India. It has challenged them to see that something is done basically so that these legal hurdles do not stand in the way of achieving the goal, that is the goal of independent India.

Therefore efforts were made. The late lamented Member of the Parliament, Mr. Nath Pai sought to change that structure which gave a vital blow to the very foundations of the welfare of the people of India. But that was not accepted by the Parliament as it was then constituted. Then the dynamic forces that emerged in the form of Mrs. Indira Gandhi and in the form of other leaders like Arignar Anna went to the people. They sought the mandate and the people without any reservations whatsoever, gave them the mandate. In our days we have Mrs. Indira Gandhi and our famous Chief Minister, Thiru Karunanidhi. The people of India including the people of Tamil Nadu have given unqualified and unreserved mandate to these leaders to bring about such changes which are essential to bring about social, economic and political revolution in the country. We have been saying that only a favoured few are utilising the bulk of the national income and there are people who are sucking the blood of the common masses of India. If we want to bring about a change and if we want to provide basic necessities of life to the common people of this country, some people resort to legal measures and cause hurdles.

Therefore, the necessity was felt to go to the people and the people gave the mandate to the leaders to bring about a change even in the Constitution. Even if the so-called fundamental rights enunciated in the Constitution stand in the way of achieving that goal, the people of India have decided to change that right. What is that right which does not give any right to change any right? I would say that if we have any right which prevents us from changing that right, that right is no right at all. That is my submission. Mr. Deputy Speaker, on behalf of my party I hereby reaffirm the right of the people to change any right including the right to amend the right guaranteed in the Constitution. To meet the aspiration of the people, we have got the fundamental right to reserve our right to change any right even that right which gives the right to change the constitutional right. So, that is the policy that I would say on behalf of my party.

Mr. Deputy Speaker, Sir, in this connection I would say by way of abundant caution that the rights guaranteed by the Constitution to the minorities, particularly the largest minority of this country, the Muslim minority, which no doubt depends upon

[Thiru M. A. Lathief] [1971 அக்டோபர் 21]

the goodwill of the majority, should be safeguarded. Our respectful Prime Minister of India, Mrs. Indira Gandhi, has given an assurance on the floor of the Parliament that the rights of the minorities will certainly be safeguarded. The rights of the minorities will in no way be affected by these Constitutional amendments. I on behalf of my party hereby accept her assurance given to the minorities and I sincerely feel that that assurance will be always kept in view whoever may be the person who might be occupying the august institution of the Prime Minister of India. At the same time, as a Tamilian and, as a Member of the Tamil Nadu Legislative Assembly, I hereby draw the attention of the Council of Ministers and the Hon. Chief Minister that so far as our rights are concerned it is not only the rights of individuals but also the rights of the State as well—every State is an entity and it has got a separate individuality. Every State has got its own economic and social aspirations. It has got its own cultural relations. Therefore we must be doubly cautious about curbing the rights of our State. I on behalf of my party hereby reserve our right to raise our voice against any measure which would curb the rights of any individual State.

So far as the purpose of this measure is concerned, it has been very clearly stated in the preamble to this amending Bill that it is there to see that some people do not monopolise the resources of this country and that some people do not stand in the way of providing the basic necessities of life to the common people of this country. In spite of the lapse of 23 years, wherever we go—whether it is Bihar, Uttar Pradesh, the Punjab and Madhya Pradesh—there is similarity in the condition of the people and that similarity is in the matter of poverty. We see similar people, clothless people, living in pavements, etc. In spite of all our Five-Year Plans, we have not been able to give them the basic necessities like cloth, food and shelter. Why? Have we not implemented the Five-Year Plans? We have implemented, but the money spent on those Plans have gone to the pockets of a few people and has not served the needs of the common people. If we want to bring about a change in the economic system, those people go to the court and see that it is blocked. In this matter, Mr. Deputy Speaker, Sir, I would respectfully submit that we are not here to compete with courts. We do respect courts whatever may be their decision. If their decisions are not according to the aspirations of the common people of this country, we do respect the decisions of the court but at the same time we would see that the elected representatives of the elected bodies of this country, Parliament and the State Legislatures have got the fundamental right to see that the programmes that they presented before the people are truly implemented. We have come here by presenting a rosy picture to the common people that they would be given so much relief. After we came here and spent money on plans we found that the money has gone to other people.

1971 அக்டோபர் 21/ [Thiru M. A. Lathief]

So, in order to check all such tendencies in our country, this is a green signal. This is intended to bring about that bloodless revolution and with that I support this motion on behalf of my party but with the reservation that I have already presented before this House, Mr. Deputy Speaker, that the rights of minorities will be safeguarded, I mean the linguistic minorities, the cultural minorities and the religious minorities and the minorities of all denominations will be scrupulously, sincerely and truly safeguarded as they have been promised by the Hon. Mrs. Indira Gandhi on the floor of the Lok Sabha. I think that this assurance will be safeguarded.

With this, I would request the Hon. Chief Minister and the Council of Ministers to see to it that the State's rights are not in any way jeopardised and that this State do hereby reserve its right to challenge even that Constitutional amendment if it infringes the rights and aspirations of the people of Tamil Nadu. Thank you very much.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்கும்படியான சர்க்காருடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது குறித்து உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் சார்ந்துள்ள ஸ்தாபன காங்கிரஸ் இதை வரவேற்றிருக்கிறது. காரணம், மக்களிடையே சமுதாயப் புரட்சியைக் கொண்டுவருவதற்கும், சமதர்ம சமுதாயத்தைப் புகுத்துவதற்கும் ஒரு மைல் கல்லாக இந்த 24-வது அரசியல் சட்டத்திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இதை ஸ்தாபன காங்கிரஸார் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை ஏன் எல்லோரும் ஆதரித்தாக வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஓரளவு புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆர்டிகிள் 368 ஆஃப் இந்தியன் கான்ஸ்டிடியூஷன் அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு முறை உள்ளது. அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இரண்டு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. பாராளுமன்றத்திலே சாதாரண சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, சட்டத்தை சட்ட வரம்புக்குள்ளே நிறைவேற்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. மக்கள் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு அரசியல் சட்ட விதிமுறைகளையே திருத்துவதற்கு சட்டம் கொண்டுவருவது. இன்னொன்று—அது “Statutory power of Parliament” இப்படி இரண்டு அதிகாரங்களை வைத்திருக்கின்ற பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் கோலக்நாத் வழக்கில் ஓரளவுக்கு குறுக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னே அரசியல் சட்டத்திலே எந்தப் பகுதியையும் திருத்திவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருந்தது. அப்படித் திருத்தப்பட்டவைகள் செல்லும் என்றும் தீர்ப்புகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சங்கரி பிரசாத் கேஸ், ஸஜ்ஜன்சிங் கேஸ் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முட்டுக்கட்டை கோலக்நாத் வழக்கிலே

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 21]

வந்தது. கோலக் நாத் வழக்கில் ஜீவாதார உரிமையை மாற்று வதற்கோ, திருத்துவதற்கோ எந்தவிதமான அதிகாரமும் பாராளு மன்றத்திற்குக் கிடையாது என்பதாக சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டது. ஆகையினால் இன்றைக்கு சட்டத்தின் எந்தப் பகுதியையும் திருத்துவதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முற்போக்குக் கருத்துக்கொண்ட எல்லோருமே அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். நீதித்துறைக்கு இருக்கிற கருத்தும், பொறுப்பும் பாராளுமன்றத்திற்கும் உண்டு. பாராளுமன்றத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதிநிதிகளுக்கு மக்களுக்கு எவை தேவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் சக்தி இருக்கிறது. சக்தி இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டுதான் இந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள அரசியல்வாதிகள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை வைத்தே ஜீவாதார உரிமையைக் கூட திருத்துவதற்கு இனிமேலும் அரசியல் சட்டத்திலே வேறு பகுதியையும் இப்படித் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் உண்டு. அதற்குச் சாதகமாகவே, இன்று சர்க்கார் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இதைப் பார்க்கும்போது அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஒரு புதுப் பொறுப்பு உண்டாகிறது. மக்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. எதை வேண்டுமென்றாலும் திருத்திக்கொள்ளலாம் என்று அதிகாரத்தை அரசியல்வாதிகள் கையிலே ஒப்படைத்திருப்பதால், எப்படி வேண்டுமென்றாலும் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்ளலாம். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றி, ஜீவாதார உரிமையைப் பாதிக்கும் வகையில் சட்டங்கள் கொண்டு வரலாம் என்று போய்விட்டால் அது ஆபத்தாகிவிடும். ஜீவாதார உரிமைதான் மக்களை வாழ வைக்கிறது. ஆனால் அந்த ஜீவாதார உரிமை கோடானுகோடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக சில புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுவரும்போது குறுக்கிடுகிறது. சொத்துரிமை (பிராப்பர்ட்டி ரைட்) என்று ஒரு சிலர், பெரும்பான்மை யான மக்களின் நன்மையைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் நீதிமன்றத் திற்குச் சென்று வழக்காடுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போதுதான் மிகப் பொறுப்பான காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற அரசியல்வாதிகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு 24-வது திருத்தமே கொண்டுவந்தாக வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். அடுத்து 25-வது சட்டத் திருத்தமும் வரும்.

மக்களுடைய நன்மைக்காகவே இவை கொண்டுவரப்படுகின்ற காரணத்தினால் இவற்றை வரவேற்கிறோம். ஆனால், அதிகாரத்தில் இருக்கிற அரசியல்வாதிகள் பொதுநலம் கருதாது, குறுகிய சுய நலத்தோடோ கட்சி நலத்தோடோ இதைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கினால் இதனால் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து விளையும் என்பதையும் நாட்டு மக்கள் விழிப்புடன் இருந்து பார்த்து வர வேண்டியவர்களாகிறார்கள். பெரிய பெரிய பணக்காரத் திமிங்கிலங்களை

1971 அக்டோபர் 21] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

விழுங்கப்போகிறோம் என்று சொல்லும்போது வரவேற்கிறோம். சாதாரண ஏழை விவசாயியையே பாதிக்கக்கூடிய வகையில் சென்றால் ஆபத்தாக முடியும். இதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்கள் என்னால் காட்ட முடியும்.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதற்காக லாண்ட் அக்விசிஷன் செய்யலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதிலேயே அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக விளைநிலங்களை எடுக்கத் தேவை இல்லை என்றும் அரசாங்கத்தின் ஜி. ஓ. விலே இருக்கிறது. உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட முடியும் ஏழை எளியவர்களுடைய விளைநிலங்களைக்கூட எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டுமானால் கோர்ட்டுக்குத்தான் போகவேண்டும். கோர்ட்டிலே வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் Either you must prove mala fide or you must prove that it is not for public purpose இதை எப்படி நிரூபிப்பது? அதிகாரிகள் என்னிடத்தில் வீரோதயாக நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள், என்று செல்லவும் முடியாது. அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு என்கிறபோது it is not for public purpose என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? அரிசனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதைவிட வேறு புனிதமான பொதுக் காரியம் இருக்கிறதா? ஆக இப்படி ஏழை எளியவர்களுக்கிட நியாயம் பெற முடியாத வகையில் போய்விடுகிறது. பெரிய நிலச் சுவான்தார்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் விளைநிலங்கள் கூட தவறான முறையில் ஆர்ஜிதம் செய்யப் படுவதை எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

இந்த 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை, சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த சமுதாயத்தில் அடிப்படைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தக் கொண்டுவருகிறோம் என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்வதனால் வரவேற்கிறோம். நம்முடைய நோக்கமெல்லாம்—நாம் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும் அது சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்க்கிற பொறுப்புதான் நீதி மன்றத்திற்கு இருக்கவேண்டும். நம்முடைய கொள்கையில் புகுந்து பார்க்க அதிகாரம் கிடையாது. இதை வரையறுத்துக்கொள்வதற்குத்தான் இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை வரவேற்கிறோம். ஆனால் இந்த அதிகாரத்தை ஆட்சியாளர்கள் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, நான் யாருடைய பிராப்பர்ட்டியை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்வேன், காம்பன்சேஷன் என்று ஒரு ரூபாய், பத்து ரூபாய் கொடுப்பேன், என்று சொன்னால் கதறியழ வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும். இந்த சட்டத் திருத்தம் மிக ஆபத்தான ஆயுதம், சமுதாய நன்மைக்காக இது பயன்படுத்தப் பட்டால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். இதை நாம் ஆட்சியாளர்களின் கையில் கொடுக்கிறோம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 21]

ஆனால் இனிமேல் இவை நல்லமுறையில் செயல்படுத்தப் படுவதும் படாததும் யாரைப் பொறுத்தது என்றால் அரசியல் வாதிகளைத்தான் பொறுத்தது. அவர்கள் பண்போடும், பொறுப் போடும் செயலாற்றினார்கள் என்றால், நாட்டில் எத்தகைய சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் ஊருமபுகிறோமோ அதை ஏற்படுத்த முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தம் வருகிறது. இதைத் தொடர்ந்து 23-வது சட்டத் திருத்த மும் வர இருக்கிறது. அதுவும் முறைபாடு வகையில் செயல் படுத்தப்படுமானால் மிக்கப் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

அதோடு இன்னொன்று, அடிப்படை ஜீவாதார உரிமைகளையே திருத்தம் செய்வதற்கு அரசியல்வாதிகளுக்கு நாம் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, மக்கள் விழிப்போடு இருக்க வேண்டியவர்களாக ஆகிறார்கள். பெரிய அரசியல்வாதி ஒருவன் சொன்னான் 'The vigilance of the people alone can save democracy' என்பதாக. ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால் மக் களின் விழிப்புணர்ச்சியினால் தான் முடியும் தவிர மற்ற எது னாலும் முடியாது என்றான். ஆகவே, மக்களும் விழிப்புணர்ச்சி யோடு இருந்தாகவேண்டும். அரசியல்வாதிகள் தங்கள் சுயநலத் திற்கு இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முற்பட்டால் நாடே கொதித் தெழுந்தாக வேண்டும். இப்போது இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப் படுவதன் நோக்கம் உயர்ந்ததாகையால் இதன் மூலம் நாட்டில் சமதர்மமும், சமவாய்ப்பும் செழிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு இதை முழுமனதாக உரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மன்றத்தின் முன்னவர்—கல்வி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

எந்த ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ப தற்கு 1971-இல் ஒரு தேர்தலே வந்ததோ அந்தத் தேர்தல் பை மாற்றங்களைச் செய்திருப்பதுபோல பல அரசியல் கட்சிகளின் எண்ணங்களையும் இணைத்திருக்கும் காட்சியை இன்றைக்குச் சந் தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 1971 தேர்தல் விளைத்த பெரிய மாற்றம் காரணமாக பாராளுமன்றத்திலே இந்த 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் பெரிய மெஜாரிட்டியுடன் நிறைவேறியிருக் கிறது. நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை 384 உறுப் பினர்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். 23 உறுப்பினர்களே எதிர்த் திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய பழைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திருமதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல்— பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. செங்கல்வராயன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை ஆதரித்த காட்சியைக் கண்டு நாடே மகிழ்ச்சி அடைந்தது.

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

ஆகவே, இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்திருப்பார்களேயானால் இந்த மாதிரியான திருத் தத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டிய நிலை இருக்காது. அது இல் லாத காரணத்தினால் நாம் அதைச் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற் பட்டது. அதற்காக உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

1967-ல் கோலக் நாத் வழக்கின்மீது கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற—சட்ட மன்ற உறுப் பினர்களுக்கு உள்ள பொறுப்பை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையை உண்டாக்கிவிட்டது. நாட்டின் எதிர்காலத்தை உண்மையான சமதர்ம வழியில் இட்டுச் செல்லவேண்டுமென்றால், பெரும்பான்மை யான மக்களின் நன்மைக்குக் குறுக்கே ஒருசிலர் தலையிட வழி யிருக்கக்கூடாது என்றால், அரசியல் சட்ட 24-வது திருத்தம் வந்தாக வேண்டும் என்ற நிலைமை உண்டாயிற்று. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை திரு. வாஜ்பாய் போன்றவர்கள் சிலர் எதிர்க்கிறார்களே தவிர, நாட்டில் உள்ள முற்போக்குச் சக்திகள் அத்தனையும் ஆளும் கட்சியினர்கள் மட்டும் அல்ல—ஆளும் கட்சியை எல்லா வகையிலும் எதிர்க்கின்றவர்களும் கூட இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஆதரித் திருக்கிறார்கள் என்பது இதன் சிறப்பான தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கும்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திருமதி அம்மையார் அவர்கள் இதன்மூலம் மக்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்கிற பயத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கே ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியில் ஒரு அணி யாக இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் நாடாளுமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் குழுவின் தலைவர் திரு. மனோகான் அவர்களே நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்த நேரத்தில் இதற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்து— திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பயத் திற்கு அவசியமே இல்லை என்கிற அடிப்படையில் ஆளும் கட்சியின் பதிலையே பெற்றிருக்கிறார்கள். எப்படி இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் இந்த மன்றத்தின் ராட்டிபிகேஷனுக்காக வந்திருக் கிறதோ அதுபோல இதையொட்டி நாடாளுமன்றத்தில் செய்யப் படுகிற அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றிய திருத்தங்கள் நம்முடைய நாட்டில் உள்ள சட்டமன்றங்களில் 75 சதவிகித சட்டமன்ற அனுமதியைப் பெற்றால்தான் செயல்முறைக்கு வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் தரப்பட்டது. ஆகவே, இதனால் நாட்டுக்குப் பெரிய அநீதி வந்துவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

பேச்சுக்குக் கூடத் தடை வந்துவிடுமோ என்று பயந்தார்கள். நாடாளுமன்றம், உறுப்பினர்கள் போய் ஊமையாக உட்காருகிற இடம் இல்லை. நாட்டின் பிரதிநிதிகள் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே. அவர்கள் உருவாக்குகிற சட்டம் நம்மை எல்லாம் பாதிக்கிற சட்டமாக இருந்துவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1971 அக்டோபர் 21]

நாட்டின் பெருவாரியான மக்களுக்காகச் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் நீதிமன்றத்தில் அடிப்பட்டுப்போய்விடாதிருக்கவே இத்தகைய திருத்தம் அவசியமாகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு தனிப்பட்டவரின் உரிமை என்கிற முறையில் கோடாக கோடி மக்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல—எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இன்றையதினம் எல்லா மாநிலங்களிலும் விரை இரூப்பது வறுமைதான்—சுதந்திரம் அடைந்து வெள்ளி விழா கொண்டாட இருக்கிறோம். ஆனால் நாட்டின் செல்வம் ஒரு சிலரிடையேதான் குவிந்தது என்கிற நிலைமையைக் கண்டுதான்—மேடுபள்ளத்தைச் சமப்படுத்த—சோஷலிச சமதர்ம சமுதாயத்தை மலரச் செய்வ இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றது.

இதைப்பற்றிப் பாராளுமன்றத்திலேயே விரிவாகப் பேசி நிற்பான முறையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இங்கே ராடியி கேஷனுக்காக வந்திருக்கிறது. இதற்குப் பின்னால்தான் பலவித சட்டங்கள் உருவாகவேண்டும். டாக்டரை நியமித்திருக்கிறோம். இனிமேல்தான் மருந்து கொடுக்கப்படவேண்டும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க என்ன என்ன சட்டங்கள் தேவை என்பதைக் கண்டு நாடாளுமன்றத்திலே திருத்தச் சட்டங்கள் உருவாகும்போது அவை அவ்வப்போது நாட்டு மக்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்லப்படும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு சட்டமன்ற வரலாற்றில் ஒரு பொன்னான நாள் என்று முதல்வர் குறிப்பிட்டதை வரவேற்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு புனிதமான காரியத்தைச் செய்கிறோம். நாடாளுமன்றத்திலாவது 23 பேர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இங்கே இதை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் யாருமே இருக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் புனிதச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறபோது—புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் சொன்னாரே—

ஆடுகின்றாய் உலகப்பா யோசித்துப் பார்

ஆர்ப்பாட்டக் காரர்இதை ஒப்பாரப்பா

தேடப்பா ஒருவழியை என்று சென்னேன்

செகத்தப்பன் யோசித்துச் சித்தம் சோர்த்தான்

ஒடப்பராயிருக்கும் எழை யப்பர்

உதையப்ப ராகிவிட்டால் ஓர்நொடிக்குள்

ஒடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி

ஒப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பாநீ

என்கிற அந்தச் சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க—அவர் கண்களை தனவாக்க இது வகை செய்யும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1971 அக்டோபர் 21]

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவையின்முன் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தை என்னுடைய கட்சியான சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் முழுமனதோடு ஆதரிப்பதற்காக நான் இப்போது நிற்கிறேன். இந்த நேரத்தில் என்னுடைய உரையைத் தொடங்குவதற்கு முன்னால் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே வருவதற்கும் தீர்மானத்திற்குக் காரணமாக அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கான 24-வது திருத்தமானது நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றுவதற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்னதே அந்த அதிகாரத்தைத் திரும்பப் பெற்றுத் தருவதற்கும் நாடறிய, நானிலம் அறிய எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கான மசோதாவையும் நாடாளுமன்றத்தில் வழங்கிய மேதை நாத்பாய் அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் ஏன் வந்தது என்பது குறித்து இங்கே ஏற்கனவே பேசப்பட்டது. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்கிற தீர்ப்பு வந்ததனாலேயே 'அதிகாரம் இருக்கிறது' என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. 1967 பிப்ரவரியில் கோலக் நாத் என்பவருக்கும், பஞ்சாப் அரசுக்கும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடைபெற்ற வழக்கில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று தீர்ப்பு வழங்கினார்கள். "368-வது பிரிவிலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான விதிமுறைகள்தான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர திருத்துவதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை; 348-வது பிரிவின் கீழ் மட்டும் சட்டம் செய்வதற்கான உரிமை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் ஏதுவுமே 3-வது பிரிவில் கண்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய சட்டமாக இருக்கக் கூடாது என்று 13-வது பிரிவு சொல்கிறது. 13-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தடையை மீறி இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது" என்று சொல்லி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. இதனாலே நான் திருத்தம் வந்திருக்கிறது.

இந்தத் தீர்ப்பு தவறான தீர்ப்பு. ஏற்கனவே சுப்ரீம் கோர்ட் 1952-ம் ஆண்டில் சங்கரி பிரசாத் வழக்கிலும், 1964-ம் ஆண்டில் ஹன்ஸின் வழக்கு தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதோடு 368-வது பிரிவின் கீழ் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு, அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்துவதற்கு ஆன சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறார்கள். இரண்டு வழக்குகளிலும் சேர்ந்து 13 நீதிபதிகள் ஆதரவாகத் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். 7 பேர்கள் எதிரான தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். 1967-ல் கோலக்நாத் கேஸில் 6 பேர் அதிகாரம் இல்லையென்றும், 5 பேர் அதிகாரம் உண்டு என்றும் கூறி, ஒரு ஓட்ட மொஜாரிட்டியினால், நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லையென்ற தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 அக்டோபர் 21]

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் என்பது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எத்தகைய கோட்பாடுகள் அமையவேண்டும், வாழ்க்கை முறை எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும், சமுதாய அமைப்பு எத்தகைய நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்பவற்றையெல்லாம் வரையறுப்பதற்காகத்தான் இருக்கிறது. இதனுடைய பிரியாம்பிளில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் "We the people of India do hereby adipt, enact and give to ourselves this Constitutiin "

என்று. இந்த அரசியல் சட்டம் யாரோ வழங்கிய தில்லை, இந்த நாட்டு மக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வகுத்துக் கொண்டது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தங்களுக்குத் தேவையான நிலையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு முழு உரிமை உண்டு என்பதுதான் இதன் பொருள். ஜனநாயகத்தின் கருப் பொருளே, மக்களுடைய கருத்துக்கள் காலத்திற்கேற்றபடி மாறுபடும், மாறுபடுகின்ற கருத்துக்களுக்கும் குறிக்கோள்களுக்கும் கொள்கைகளுக்குமேற்ப சட்டங்களை அமைத்துக்கொள்ளுவது என்பதுதான். இந்த உரிமை இல்லையென்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் இல்லையென்று சொல்லலாம். அந்த உரிமை பாராளுமன்றத்திற்கு உண்டு. சுப்ரீம் கோர்ட் இரண்டு வழக்குகளிலே தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறது. நாட்டிலே இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகள் குறிப்பாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி இதை உணரவேண்டும். 1952-ல் சங்கரி பிரசாத், 1964-ல் ஸஜ்ஜன்சிங் வழக்குகளில் நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரமுண்டென்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அப்பொழுது அதனை யாரும் மறுத்துக் கூறவில்லை. ஆர்டிகள் 31-ஐ திருத்தியபோதும் அதிகாரம் இல்லையென்று யாரும் சொல்லவில்லை, ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தின் 4-வது பாகத்தில் அரசுக் கொள்கையின் 'நடைமுறைக் கோட்பாடுகள்' என்று பலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நடைமுறைக் கோட்பாடுகள் அமலாகவில்லையென்று வழக்குமன்றம் செல்லமுடியாது. ஆனாலும் நடைமுறைக் கோட்பாடுகள் அரசுக்கு வழிகாட்டுகின்ற கோட்பாடுகள். அவை நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கங்களுக்கு அரசியல் சட்டம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினால்தான் முடியும். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாமலே பல நடைமுறைக் கோட்பாடுகளை அமல்படுத்தியிருக்க முடியும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் பல நேரங்களில் அரசியல் சட்டம் தடையாக இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஏற்கனவே இருந்த அதிகாரத்தை இல்லையென்று சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருக்கிறது என்று நாம் சொல்கிறோம்.

சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவர் பேராசிரியர் ரத்னசாமி அவர்கள் ராஜ்ய சபையிலே பேசும்போது தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

It is as the Law Minister said this morning, to give power to the Parliament in its Constituent capacity to amend any part of the Constitution. But the power to amend the Constitution is already there. The first words of Article 368 are "An amendment of the Constitution may be made in the following manner". It presupposes that the Parliament in its constituent capacity, as a constituent assembly, has the right of making amendments." என்று 368-வது விதியின்கீழ் உரிமை உண்டு என்று அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் ரத்னசாமி அவர்கள்கூட இருப்பதாகச் சொன்ன உரிமையை நிலைநாட்ட இந்தத் திருத்தம் பயன்படும். இந்தத் திருத்தம் ஜூடிஷியல் அதிகாரத்தைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது என்று வெளியிலே வாதாடுகிறார்கள். ஏற்கனவே 17 ஆண்டுகளாக, 1950-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967 பிப்ரவரி 25-ம் தேதி வரையில் நாடாளுமன்றத்திற்கு இருந்த உரிமை 'இல்லை' என்று சொன்னது தவறு. உரிமை இருக்கிறது என்பதை நிலைநாட்டத் தான் இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கின்றது. இந்த நாட்டு மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான வாழ்க்கை முறை வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்தவர்கள் யார்? அவர்கள் எல்லாம் ஒரு தலைமுறையில் இருந்தவர்கள். சில கோட்பாடுகளைக் கொண்டவர்கள். அன்றைக்கு அமைந்த இடைக்கால அரசியல் நிர்ணயசபை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது அல்ல. ஆங்கிலேயர்கள் தாங்கள் காப்பாற்றி வந்த முதலாளித்துவ அமைப்பை புதியவர்கள் வந்து உருக்குலைத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு சிலரைக் கொண்டு இதைச் செய்தார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்காமல், 12 சதவிகிதத்தினரால், மாநிலச் சட்டசபைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக்கொண்டு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் மேதைகள்தான். அவர்களில் ஒருவர் திரு. அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகள் என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஏற்றத் தாழ்வுகள் உள்ள சமுதாயம் அப்படியே இருக்க வேண்டும், பணக்காரன் என்றைக்கும் பணக்காரனாகவே இருக்க வேண்டும், ஏழை என்றும் ஏழையாக இருக்க வேண்டும். இவைகள்தான் அவர்கள் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகள், தர்மம், காலம் மாறிவிட்டது, மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வளவோ மாறிவிட்டது. தங்களுக்கு வேண்டிய வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்களே அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற உறுதியை மக்கள் கொண்டு விட்டபிறகு அவர்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்றம் மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இதுதான் ஜனநாயகம். மக்களுக்காக எத்தகைய சட்டங்கள், எத்தகைய சமுதாய மாற்றங்கள் வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு நாடாளுமன்றம் சட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருவதுதான் பொருத்தமாகும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தச் சட்டம் மிகவும் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 அக்டோபர் 21]

இங்கே ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். இதிலே ஒரு அபாயம் உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்துவிட்டால் நாடாளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற பெரும்பான்மைக் கட்சிக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் போய் விடக்கூடிய நிலைமை இல்லையா, அதனால் தீமைகள் ஏற்படாதா என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஆளுங்கட்சிக்கு அதிகமாக அதிகாரம் இருப்பதால் அவர்கள் தவறாக ஏதாவது செய்து விடக்கூடிய—ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற அச்சத்தையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிச் செய்வது இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தினால்தான் ஏற்படும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தினால்தான் அது வரும் என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டே மிஸ்யூஸ் ஆப் பவர், அப்யூஸ் ஆப் பவர் செய்ய முடியும். எனவே, இந்தத் திருத்தத்தினால்தான் அது வரமுடியும் என்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையிலேயே குடியரசுத் தலைவர் திடீரென்று நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்து விடலாம், அத்தனையும் என்னுடைய அதிகாரம் என்று சொல்லி விடலாம் அதற்கு அதிகாரம் உண்டு, ஆனால் அதை வைத்துக் கொண்டு அரசு மக்களுடைய உரிமைகளைக் காலடியிலே போட்டு நசுக்காமல் பாதுகாப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய ஒரே இன்ஷூரன்ஸ் ஒரு தமிழ் மக்களுடைய விழிப்புணர்ச்சிதான், மக்களுடைய ஜனநாயக உணர்ச்சிதான். எனவே அது இருக்கின்ற வரையிலும் எந்த அரசும் தவறு செய்துவிடமுடியாது. அப்படிப்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி மக்களிடம் இல்லையென்றால் என்னதான் பாதுகாப்பு இருந்தாலும் அரசியல் சட்டத்தை யாருமே தொடமுடியாது என்று இருந்தாலும் நிச்சயமாக அது நடந்துவிடும். எனவே இதனால் அதிகாரத்தை மிஸ்யூஸ் செய்வார்கள் என்று யாரும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம்.

ஆண்டு ஆண்டுக்காலமாக தலைமுறை தலைமுறையாக துறாண்டுக் காலமாக இன்னல்களிலே அவதிப்பட்டவர்கள், துன்பத்திலே உழன்றுவிட்டவர்கள், புழுதியிலே புரளுகின்ற புழுக்களாக வாழும் கோடிக்கணக்கானவர்கள், நல்வாழ்வு பெற்றோர் வேண்டும். அவர்களை அழுக்கிவைக்கின்ற அநீதி தொடர்ந்து நடைபெறமுடியாது.

ஆனால் அவர்கள் நல்வாழ்வு பெறுவதற்கான மாற்றம் வன்முறையாலே நிகழாமல் அமைதியான முறையிலே நிகழவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். கல்கத்தாவிலே நடைபெற வதைப்போன்று நக்சல்பாரியிலே நடைபெறுவதுபோன்று தலையைக் கொய்து சுட்டுப் பொசுக்கி நிகழாமல் மக்களுடைய சாஷ்ஷைப் பெற்று அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்று அவர்களுடைய எண்ணத்தின்மூலமாக ஏற்படுகின்ற நிகழ்ச்சியாக

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நானும் என்னுடைய கட்சியினரும் விரும்புகிறோம். அதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நின்றாலே அல்லது நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள் குறுக்கே நின்றாலே அப்படிப்பட்ட குறுக்கீடுகள் இனியும் ஏற்படாமல் இருக்கக்கூடிய வகை விலேதான் இப்பொழுது கொண்டுவந்து இருக்கக்கூடிய 24-வது சட்டத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. எனவே, மனப்பூர்வமாக எல்லோரும் டாக்டர் ஹாண்டே டப்பட ஒருமுகமாக இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. மா. வெ. கனிலேங்கடம்: பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானம் 24-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்கின்ற வகையிலே அமைந்திருக்கிறது. அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் வருகின்றபொழுது மாநிலச் சட்டப் பேரவைகள் அவற்றிற்கு அங்கீகாரம் நான்கில் மூன்று பங்கு மாநிலச் சட்டப் பேரவைகள் அளித்த பிறகுதான் அது நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதி ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெற்றதாக ஆகிற நிலைமையைப் பார்த்தோம். இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நமக்காக என்று 1951-ஆம் ஆண்டிலே ஒரு அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை அமைத்துக் கொண்டோம். அந்தச் சட்டம் வந்து 20 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் இதுவரையில் 23 முறைகள் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது 24-வது முறையாக இந்தத் திருத்தம் வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறபோது ஏற்கனவே செய்திருக்கின்ற திருத்தங்களைவிட இந்தத் திருத்தம் மிக மிக முக்கியமான திருத்தம், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

டைரக்டிவ் பிரிண்டிங்ஸ் என்ற அத்தியாயத்திலே ஒரு சில குறிக்கோள்கள், கோட்பாடுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அரசு என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தவிர ஃபன்ட்மெண்டல் ரைட்ஸ், அதாவது அடிப்படை ஜீவாதார உரிமைகள் என்கின்ற ஒரு அத்தியாயமும் இருக்கிறது. டைரக்டிவ் பிரிண்டிங்ஸ் என்பதிலே இந்த நாட்டிலே பிறந்த ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் ரைட்ஸ் ஓர்க் இருக்கவேண்டும், வேலை செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதே நேரத்திலே வேலைவாய்ப்புக்களும் அரசியல் துறையிலே, சமுதாயத் துறையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜீவாதார உரிமைகள் என்ற அத்தியாயத்திலே ஒவ்வொருவருக்கும் சொத்து வைத்துக் கொள்ளும் உரிமை இருக்கிறது. அதிலே தலையிடு இருக்கக்கூடியது

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்] [1971 அக்டோபர் 21]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மூன்றாவது அத்தியாயத் திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றவைகளுக்கும், நான்காவது அத்தியாயத்திலே சொல்லப்படுகின்றவைகளுக்கும் ஒன்றுக் கொன்று முரண்பட்ட தன்மைகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி இருப்பதால்தான் நமது மாநிலச் சட்டப் பேரவையிலே பல்வேறு நேரங்களிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாய மக்களுக்காக அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அளவுக்கு நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து பாதுகாப்புச் செய்கின்ற வகையிலே பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்தாலும் நிலப் பிரபுக்கள் உயர்நீதி மன்றங்களுக்கும் தலைமை நீதிமன்றத்திற்கும் எடுத்துச் சென்று சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமையாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே சட்டமன்றத்திலோ நாடாளுமன்றத்திலோ சட்டங்கள் செய்தாலும் அது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான சட்டம் என்று சொல்லி அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒவ்வாதவை, உகந்தவையல்ல, எதிர்ப்புடையவை என்ற முறையில் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு அவை செல்லுபடியாகா என்ற நிலைமை ஏற்கனவே இருந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம்.

கோளாவிலே அக்ரேரியன் ரிலேஷன்ஸ் பில் அந்தச் சட்டமன்றத்திலே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அது எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே அது அரசியல் சட்டத்திற்கு ஜீவாதார உரிமைகளுக்கு நேர் எதிரிடையானது என்று சொல்லி செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோன்று யுனிவர்சிட்டி ஆக்ட் என்ற முறையிலே அதாவது கல்லூரிகளிலே பணிபுரிகிற ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதுவும் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு செல்லுபடியாகாது, அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது, மாறுபட்டது, எதிர்ப்பானது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1951 வரையிலும் சங்கரி பிரசாத் ஸஜ்ஜன்சிங் போன்ற வழக்குகளையெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வழக்குகளில் நாடாளுமன்றத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் உரிமை உண்டா, இல்லையா என்ற பிரச்சனை ஆராயப்பட்டு, அங்கே வழங்கிய அந்தத் தீர்ப்புகளிலே நாடாளுமன்றத்திற்கு அத்தகைய உரிமை உண்டு என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்கு முன்னாலே நாடாளுமன்றத்திலே இந்தத் திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் நேரத்திலே அங்கே ஒருசில மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை, அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் நிலைமைகளை சர்வ ஜன வாக்கெடுப்பிற்கு, ரெஃபரண்டத்திற்கு விட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருசிலரால் மீண்டும் இந்தத் திருத்தத்தை சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கே ரெவியூவிற்கு, புனர்பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லி, நாடாளுமன்றத்திற்கே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரம் கிடையாது என்ற

1971 அக்டோபர் 24] [திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

முறையில் வாதம் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கோலக் நாத் வழக்கில் திட்டவட்டமாக, அடிப்படை உரிமைகள், சொத்து உரிமையைத் தொடர்நாடாளுமன்றத்திற்கோ, மற்ற எந்த மன்றத்திற்கோ உரிமை இல்லை என்று தீர்ப்பிலே சொல்லியிருந்தாலும் அரசியல் சட்டத்தை எப்படித் திருத்த வேண்டும், சாவண வாக் கெடுப்பிற்கு விடுவதன் மூலமா அல்லது புதிதாக அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டி அதன் வாயிலாகவா என்று அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, அரசியல் சட்டம் என்றென்றும் நிலையாக, 51-லே ஏற்படுத்திய சட்டம் 71-க்குப் பொருந்தாத முறையிலே இருந்தாலும் அது பொருந்தாத முறை 19-லேயே இருக்க வேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் அரசியல் சட்டம் எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டும் என்னும் வழியை தலைமை நீதிமன்றம்கூடச் சொல்லவில்லை.

1971-இல் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் தமிழகச் சட்டமன்றமும் கலைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்றாலும், அதே பிரச்சனையை வைத்து இங்கும் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டது. சட்டமன்றத்திற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் வாக்கெடுப்பு நடத்திய நேரத்தில், இந்தப் பிரச்சனையை எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்த பல எதிர்க்கட்சிக்காரர்களெல்லாம் மீண்டும் தமிழகத்திலே நமது முதல்வருடைய ஆட்சியும், டெல்லியிலே இந்திரா காந்தியின் ஆட்சியும் ஏற்பட்டால் உங்களுக்குச் சொத்து உரிமை இருக்காது, உங்கள் சொத்துக்களெல்லாம் பறிக்கப்படும், அபசரிக்கப்படும் என்ற முறையில் பிரச்சாரம் செய்தாலும், தமிழகத்திலே என்றுமே காணாத அளவிற்குப் பெருத்த மெஜாரிட்டியுடன், பெரும்பான்மையோடு நமது முதல்வர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஆட்சி ஏற்படும் வகையிலேயும், அதே போல மத்திய சர்க்காரிலே இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆட்சி ஏற்படும் வகையிலேயும் வாக்களித்தார்கள். இது எதைக்காட்டுகிறது என்றால், சொத்துக்களெல்லாம், பணமெல்லாம், திட்டங்களையெல்லாம் பணமெல்லாம் ஒரு சிலரிடத்திலே குவிந்திருப்பதை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தயாராக இல்லை என்பதைத்தான் வேலைவாய்ப்பு அற்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உண்டாக்கவும், எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு, சம நிலை இவைகளெல்லாம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற நிலையில் தீர்ப்பளித்தார்கள். பிறகு இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே தீர்ப்பு வழங்கிய நேரத்தில் எப்படி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது, ஜீவாதார உரிமைப் பகுதிகளைத் திருக்கவது என்பதைப்பற்றிக் கோலக்நாத் வழக்கில்கூட தலைமை நீதிமன்றம் சொல்லவில்லை. வழிமுறைகளையும் சொல்லவில்லை. புதிய அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டிச் செய்வதா அல்லது சர்வஜன வாக்கெடுப்பிற்கு விட்டுச் செய்வதா அல்லது

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்] [1971 அக்டோபர் 21]

பாராளுமன்றமே செய்வதா என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் தெளிவாகப் பாராளுமன்றத்திற்கு அந்த அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு புரட்சிகரமான இடைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு பெரும்பான்மை கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, அதே நிதிநிகளின் தீர்ப்பைப் பார்க்கும்பொழுது அதிகாரம் உண்டா இல்லையா என்பதுகூட, இந்த ராட்டிபிகேஷன், இந்தத் திருத்தங்கள் நிறைவேறி, திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெற்றபிறகு, சட்டமாகிய பிறகூட மீண்டும் தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துச் சென்றால்கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

எது எப்படியிருந்தாலும், நம்முடைய சமுதாயத்திலேயும் சரி, மற்றப் பொருளாதாரத் துறையிலேயும் சரி சமத்துவம் நிச்சயமாக நிலை நாட்டப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே மாநில சட்ட அமைச்சரின் செயல்பாட்டில் பல்வேறு சட்டங்கள், மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யவும், ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கை வசதி பெருகவும் வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தினால் செய்யப்பட்ட சட்டங்களெல்லாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானவை என்று, உயர்நீதிமன்றமும், தலைமை நீதிமன்றமும் அது சரியானது அல்ல என்று தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது. நாம் செய்யக்கூடிய நன்மைகளைச் செயலற்றதாக்கியிருக்கிறது. ஆகவே அத்தகைய தடைக் கல்லை, முட்டுக்கல்லை, இடைஞ்சல்களை அகற்றும் ஒரு திருத்தமாக அமைந்திருப்பதால் இந்தத் திருத்தத்தை உளமார, மனமார வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்து அமைகின்றேன், வணக்கம், நன்றி.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wholeheartedly and unreservedly support the motion brought forth by the Hon. Minister for Education ratifying the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Article 368 thereof, etc.

Sir, in supporting this motion I fully realise the responsibilities I hold as a Member of Congress (O). It is with great pleasure I am supporting it because for any progressive action by a Government, the Constitution should not be an impediment. That has been the view of many of us many years ago. Who are the representatives of the people? If Parliament is not the representative of the people, there is no other institution that can be representative of the people. The Parliament that is constituted by the electorate elected under the system of adult franchise should be the supreme authority in any country. And here, the Parliament being the supreme authority, whatever the decisions of the Judiciary be, whatever its rulings be, it should be the duty and it should be the prerogative of Parliament to amend Acts, frame Acts or change Acts or do away with Acts according to

1971 அக்டோபர் 21] [Thiru K. M. Subramaniam]

the developing stage of the society, according to the changing conditions of the Society. The society cannot be stagnant, it cannot be static. So, I wholeheartedly support the amendment.

Not only this, but some hon. Members were speaking about fundamental rights. I can assure you, Sir, fundamental rights are the fundamental rights of 52 crores of people according to me, but not the fundamental rights of a few propertied classes or the fundamental rights of a privileged class. So, whatever happens, we have to see that the Constitution should be so amended so that a good Government, a democratic Government will have full power to do what the people want to be done. So, I wholeheartedly support this motion.

The other reason why I am supporting this amendment is that there is a feeling that by not supporting such amendment, we are actually putting an impediment in the way of the ruling party, in the way of the Central Government or other Governments executing many progressive measures. I want to provide all tools necessary to the Government for good work for the amelioration of the 95 per cent of the so-called poor people. Of course, when we provide them the tools, if any amendment is necessary to the Constitution, it has to be done. I can only say this much that after giving the tools necessary for a good Government, after providing a massive majority to the Centre, after providing all the things which a good Government want to achieve good things, they cannot come and say 'unemployment problem is increasing, prices are increasing, we are helpless, we are not able to do this, we are not able to do that'. We want to give all the tools necessary for a good Government including the supporting of the amendments that have now come before us and ratifying the same, so that good Government can do very good work for the people.

I have been told about the various cases which have come up during the twenty years of working of this Constitution. I can say that the Constitution was framed by people elected by a limited franchise. But they did a good thing when they framed the Constitution. They gave adult franchise without fear or favour. Now we have got the Constitution. We have got the Parliament representing the people and when the Parliament is representative of all adult people it should have overall powers to amend the Acts. Of course, the Judiciary is there to give rulings, to give judgments on the amendments made. They may be independent, but they cannot control Parliament which is the supreme authority. Thank you, Sir.

திரு. தி. அன்புச்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அலையின் முன்னவர் அவர்கள் இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

[திரு. நீ. அன்புச்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 21]

நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கத்தைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 24-வது அரசியல் சட்ட திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் நம்முடைய அரசு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிற நிலையில் நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அடைகிறேன். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்தக் காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்ட 24-வது திருத்தத் தீர்மானத்தைப் பாராளுமன்றத்தின் இரண்டு அவைகளிலும் நிறைவேற்றிக் கொடுத்த மத்திய அரசை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நம்முடைய அரசு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த இரண்டு அரசுகளும் இப்படிப்பட்ட வாலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க செயலைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பை 1971-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் மூலம் இந்தியத் துணைக்கண்ட மக்கள் அத்தனை பேரும் வழங்கியிருப்பதற்காக நம்முடைய மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் இந்த வாய்ப்பின் மூலமாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் சிறப்பான காரணங்களைச் சொல்லி ஆதரித்தார்கள்.

மக்கியமாக, இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றம் உயர்ந்ததா, அரசியல் சட்டம் உயர்ந்ததா, பாராளுமன்றம் உயர்ந்ததா என்ற கேள்வியை எழுப்பி பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அரசியல் சட்டம் உயர்ந்ததா, பாராளுமன்றம் உயர்ந்ததா என்று பார்க்கின்ற நிலையில் பாராளுமன்றத்தான் அதிக அதிகாரம் படைத்தது என்ற நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பலர் பேசினார்கள். நானும் அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மக்களுக்கு காகத்தான் பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. மக்களுக்காகத்தான் தலைமை நீதிமன்றம் இருக்கிறது. மக்களுக்காகத்தான் அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, தலைமை நீதிமன்றத்தை விட, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை விட, பாராளுமன்றத்தை விட, சக்தி வாய்ந்த, புனிதமான பெருமை மிக்க ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அது மக்கள்தான் என்பதைப் பணிலோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பாராளுமன்றமோ, அரசியல் சட்டமோ தேவையில்லை என்று மக்களால் கருதப்பட்டாலும் சரி, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று மக்களால் கருதப்பட்டாலும் சரி, அதைச் செய்வதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்பதைப் பணிலோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. நீ. அன்புச்செழியன்]

கணவனும், மனைவியும் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பண்புப் படி, 'கணவனை எப்படி மதிக்கிறாய்?' என்று மனைவியைக் கேட்டால் 'கடவுளுக்குச் சமமாக மதிக்கிறேன்; கணவனை கண்கண்ட கடவுள்' என்று சொல்லுவார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பெண் கணவனைத் தெய்வமாக மதிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்காக அவர்கள் தெய்வத்தைத் தொழாமல் இருக்கிறார்கள் என்று பொருள் அல்ல. தெய்வமாக மதிப்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கணவனுக்கு மனைவியாக நூற்றுக்கு நூறு நடந்தால்தான் தெய்வமாக மதிக்கிறான் என்று பொருள். அந்த முறையில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது, தொடவே கூடாது, பரிசீலிக்கவே கூடாது, அது புனிதமானது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அப்படி அதிலே கை வைக்கக் கூடாது, காலகாலத்திற்கும் அப்படியேதான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது காலத்திற்கு ஒவ்வாத, கால வளர்ச்சிக்குப் பொருந்தாத ஒரு வாதமாகும். ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை இதற்கு முன்பாக 23 முறை திருத்தி, இப்போது 24-வது தடவையாகத் திருத்தும் நிலை வந்திருப்பதிலே தவறு எந்த வகையிலும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்திய நாட்டிலும் சரி, தமிழ்நாட்டிலும் சரி, இப்படிப்பட்ட அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதை நாடு நன்றாக அறியும். 1971 தேர்தலுக்கு முன்னால் நம்முடைய இந்தியத் துணைக்கண்ட அரசியல் சூழ்நிலையும் தமிழ் நாட்டு அரசியல் சூழ்நிலையும் இருந்த நிலை, அதற்குப் பிறகு நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு, சமுதாய, பொருளாதார சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த, புரட்சியை ஏற்படுத்த மத்திய அரசும், மாநில அரசும் எவ்வளவோ நன்மையான காரியங்களை, மக்களுக்கு இன்றியமையாத தேவைகளை நிறைவேற்ற, மக்களுடைய பல்லாண்டுக் கால ஆசைகளை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து செயலாற்றுகிறபோது நம்முடைய அரசியல் சட்டம் சில நேரங்களில் தடையாக இருக்கிறது; நம்முடைய நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தடையாக இருக்கின்றன. ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதையே அன்றாடக் கடமையாகவோ அல்லது நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை உதறித் தள்ளுவதை அன்றாடக் கடமையாகவோ மத்திய அரசோ, மாநில அரசோ கொண்டில்லை. மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது இந்திய அரசியல் சட்டமோ, நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளோ தடையாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் மத்திய, மாநில அரசின் நோக்கம். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மனநுவிடுவதற்கில்லை.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் பாராளுமன்றம் ஒன்றுதான் மக்களுடைய கனவுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. மக்களுடைய எண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கக்

[திரு. நீ. அன்புச்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 21]

கூடிய இடம், மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கக் கூடிய இடம் பாராளுமன்றம் ஒன்றுதான். மக்களுடைய வேண்டுகோள் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் சகல அதிகாரங்களும் இருக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு எந்த அமைப்புக்கும் அந்த அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசியல் சட்டம் என்பது நடைமுறையில் உயிருள்ளதாக இருக்க வேண்டும். உயிரற்ற அரசியல் சட்டத்தைச் சாதாரண காகிதக் குப்பையாகத்தான் கருத முடியும். அரசியல் சட்டம் புனிதமானதாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்றால் அது மக்களுடைய உணர்ச்சியைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இவற்றை எல்லாம் செய்யாத அரசியல் சட்டத்தை எத்தனையோ பாடப் புத்தகங்களைப் படிப்பது போல் சாதாரணமாகத்தான் கருத முடியுமே தவிர, அரசியல் சட்டமாக யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்பது நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல, மற்ற பல நாடுகளிலும் நடைபெறுகின்ற ஒன்றுதான். ஆகவே, தேவை இல்லாத செயலை இந்த அரசு செய்வதாக யாரும் கருதத் தேவையில்லை. நம்முடைய நாட்டில் அரசியல் சட்டம் கால நிலைக்கும், கால வளர்ச்சிக்கும், அரசியல் சூழ்நிலை களுக்கும், மக்களுடைய தேவைகளுக்கும் ஏற்ப அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் நம்முடைய அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை அரசியல் சட்டம் முழுவதையும் மறு பரிசீலனை செய்ய, தேவையான திருத்தங்களைச் செய்து மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதனை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome the ratification of the amending Bill brought before this House for approval and I support it. This amending Bill appears to take away the fundamental rights of the people, but, since I have great faith in the democratic procedures and also democratic interests of our Parliament and also as I have great faith in the goodness, ability and also the patriotic feelings of the Hon. Prime Minister, not only she is our Prime Minister, but, as she is the daughter of Pandit Jawaharlal Nehru, one of the greatest freedom fighters and a true follower of Mahatma Gandhi and also the maker of the progressive Modern India, I have great faith in her and so I welcome and support

[1971 அக்டோபர் 21] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

the Bill wholeheartedly. Further, I appreciate and also praise our Hon. Chief Minister for bringing forward this Bill to this House for ratification.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு இருபது ஆண்டுகளில் 24-வது தடவையாக அதனைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒன்றே ஏதோ அந்தச் சட்டம் மிகவும் புனிதமானது அல்லது அந்தக் காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட ஒன்று மிகு தொடர்ந்து எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருத்தமானது என்ற வாதம் எவ்வளவு தவறானது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. தொடர்ந்து பல திருத்தங்கள் வர இருப்பதை நாம் அறிவோம். வரவேண்டுமென்று நாம் மனப்பூர்வமாக விரும்புகிறோம். அந்தளவிற்கு காலத்தின் மாறுபாடு காரணமாக அந்த நிலை உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அச் சட்டம் இன்றையதினம் இந்தியாவிலுள்ள சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமற்றதாகவும், பல நேரங்களில் முற்போக்குத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கு குந்தகமாகவும் ஆபத்தானதாகவும் அது அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், நமது அரசியல் அமைப்பில் சட்டத்தில் சில முரண்பாடுகள் கூட அமைந்திருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. மொழி பற்றிய பிரிவு, அடிப்படை உரிமை பற்றிய பிரிவு இவை இன்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவைதான். பேச்சுரிமை எழுத்து உரிமை போன்ற உரிமைகளை, ஒரு பக்கத்தில் அடிப்படை உரிமைகளாகத் தந்துவிட்டு இன்னொரு முறையில் மொழி பேசுவதில் மறைமுகமாக தடை விதிக்கிற விதத்தில் ஒரு மொழிக்கு மட்டுமே அளிக்கும் தருகிற ஒரு பிரிவை இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்பது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஊடே நாம் காண்கிற ஒரு மாறுபாடாகும். இப்படிப் பல்வேறு குழறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக இருக்கிற ஒரு அமைப்பினை காலத்திற்கு ஏற்றபடி மாற்றிவிட்டால் அந்தச் சமூதாயமே ஒரு தேக்கமடைந்த சமூதாயமாக ஆகிவிடும். பஞ்சாவி சபுதத்தில் தேசியக் கவி பாரதியார் சொல்கிற வரி ஒன்று என் நினைவிற்கு வருகிறது. "நீர்பிறக்குமுன் பார்மிசை முடர் சொத்ததிலில் என நினைந்திரோ" என்று கூறி இருக்கிறார்கள். பழமை, பழமை என்று, அதை மாற்றக் கூடாது, அது புனிதமானது என்று சொல்கிறவர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறார்கள். உன்னதக் குழன்று இருந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களும் புத்திசாலிகள் அவர்கள் செய்தது எல்லாம் நியாயம் என்று சொல்லும்போது, நீங்கள் என்ன முட்டாள்களா என்று கேட்கிறார். அதேபோல் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் செய்ததால் அது புனிதமானது, இன்று நமது நம்முடைய நிலை இருக்கும் உறுப்பினர்கள் அந்த நிலைமையை அல்லது அந்த அளவிற்கும் பொறுப்பற்றவர்கள்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1971 அக்டோபர் 21]

என்று நினைப்பது உண்மையிலேயே கேலிக்குரியதொரு வாதமாகும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியபோது அந்த அரசியல் நிர்ணய சபை முறையாக மக்கள் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய சபையாகக் கூட்டினால் இதுபற்றிய பிரச்சனை நாடாளுமன்றத்தில் வந்தபோது இது அடிக்கடி எழுப்பப்பட்டது. நாடாளுமன்றமாக இருந்து கொண்டு திருத்தத்தைச் செய்யலாகாது, இவர்கள் அடிப்படை உரிமைகளில் கை வைப்பதாக இருந்தால் இது அரசியல் நிர்ணய சபையாக ஆக்கப்பட்டு பிறகு திருத்தங்களைச் செய்யலாம் என்று பேசினார்கள்.

இன்று இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்றம் தன்னைத்தானே அரசியல் நிர்ணய சபையாகப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குகிற காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. அதேபோல் இன்று டெல்லியில் உள்ள நாடாளுமன்றம் தன்னைத் தானே அரசியல் நிர்ணய சபையாகப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்தால் அதனால் மாசு ஏற்படுவதற்கில்லை. நாடாளுமன்றமாக இருந்து கொண்டு செய்தால் மாசு ஏற்படுகிறது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகும். கால மாறுபாட்டிற்கேற்ப வருபவை தவிர்க்கமுடியாதவை. இருக்கிற உரிமைகள் பறிபோகின்றன என்ற தவறான கருத்து நிலவுகிறது. நமது சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் வாதிட எதுவும் இல்லை.

இதுவரை பேசிய உறுப்பினர்கள் யாரும் ஒருமித்து அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இத்தீர்மானத்திற்கு முழு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இதற்கு மாறுபட்ட கருத்து ஏதாவது வருவதாக இருந்தால் அது பின்னால் சந்தர்ப்பமாக இருக்கிற நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் மூலம் வாக்கெடுப்பு மூலமாக ஏதாவது நண்பர்கள் ஒருமித்தவகையில் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் இந்த விவாதம் வந்தபோது சுட்டிக்காட்டிய உட்பட்ட ஒரு கருத்து அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்தாகும். இது மிக மிகத் தவறான அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்டு ஏடுகள் பெருமளவில் விளம்பரமும் பிரசாரமும் செய்துள்ளன. உண்மையில் இந்தத் திருத்தம் அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்துவதற்கான உரிமையை நாடாளுமன்றத்திற்கு வழங்குகிறதே தவிர பறிக்கக்கூடிய அளவில் ஏற்படுவது அல்ல. உரிமைகளை வழங்குவது போல் அவற்றைத் திருத்துவதற்குரிய அதிகாரம் தரப்படுகிறது. பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை இவை பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்று கூறுவது தவறாகும். கொடுக்கிற உரிமையை நாடாளுமன்றம் பெற்ற பிறகு அவற்றைத் திருத்துவதற்கு முயற்சியில் ஈடுபடுகிறபோது, நாடாளுமன்றத்தில் எவ்வாறு நிறைவேற்றி பிறகு சட்டமன்றங்களில் அனுமதி கோரி அவர்களின் ஒப்புதல் பெற்று நிறைவேற்றுவது என்பதில் சில முறைகள், வழிகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. போதிய பாதுகாப்புகள்

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

அமைந்துதான் இருக்கின்றன. இந்த உரிமையை நாடாளுமன்றத்திற்குத் தருவது அவசியமானது. சொல்லப் போனால் இது காலங் கடந்து வந்த ஒன்று என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது மிக நியாயமான முறையில் இச் சமயத்தில் திரு. நாத் பாய் அவர்களை நினைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த அரிய முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஒருமித்த சக்தியைத் திரட்ட முடியாமல் தனியார் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து பல தடவை துழைந்து துழைந்து வெற்றி பெற முடியாமல் பின்தள்ளப்பட்டார்கள். இன்று மக்களின் சக்தி காரணமாக நூற்போக்கு சக்திகள் வலுவடைந்திருப்பதன் காரணமாக இன்று நாடாளுமன்றத்தில் இந்தத் திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு இப்போது நம் முன்னால் வந்திருக்கிறது. இதற்கு என் மனப்பூர்வமான ஆதரவளைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவை முன் வைக்க நிற்கிறேன். வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க என்று சொல்கிற நேரத்தில் அரசியல் சட்டம் உலகில் எவ்வாறு உருவாகி இருக்கிறது என்ற வரலாறுகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மனிதனின் அடிப்படை உரிமை எவ்வளவு புனிதமானது, அந்தப் புனிதத் தன்மையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அந்த அடிப்படை உரிமை உறிபோகாமல் இருக்க நடத்திய போராட்டங்கள் எவ்வளவு, அவர்கள் சிந்திய ரத்தம் எவ்வளவு, அவர்கள் கொடுத்த உயிர்ப்பலி எவ்வளவு என்பதை யெல்லாம் பார்க்கிற நேரத்தில் இங்கிலாந்து நாட்டில் 'பில் ஆஃப் ரைட்ஸ்' என்று சொல்லக் கூடிய அந்த சொல்லமும், அமெரிக்க நாட்டில் 'டிக்ளரேஷன் ஆஃப் இன்டிபென்டன்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற அந்த சாஸனமும் தான் உலகில் சட்டம் இயற்ற அதிகாரம் பெற்ற சட்டப் பேரவைகளின் சட்டப் பேரவை என்று கருதக்கூடிய பெரிய அவைகளில் வந்த பெரிய அறிக்கைகளாகும்.

அதற்கு அடுத்த இப்போது நம்முடைய நாட்டில், 1950-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு 21 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு இப்போது மகத்தானதொரு பொன் எழுத்துக் கொள்கை பொறிக்கக்கூடிய பொன்னுனதொரு நன்னூலில் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. எந்த ஒரு கவிதைகளைக் கூறுப்பதில் உரிமைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் பதிவிட்டுள்ளனவோ, எந்த மக்களுக்காக அவை ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளனவோ, எந்த மக்களின் தலவாயங்களை அவை பாதுகாப்பதற்காக ஏற்பட்டனவோ, அந்த மக்களின் நிமித்யான தலவாயங்களை ஆதரிக்கக்கூடிய வரலாற்றுப் போக்கில் இந்த

[திரு. என். கணபதி] [1971 அக்டோபர் 21]

மக்களின் நல்வாழ்வு முறியடிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எந்த அரசியல் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த அரசியல் அமைப்பாக இருந்தாலும் சரி அவற்றில் திட்டப் பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள், உரிமைகள் அந்த மக்களுக்காகத்தான் இருக்கின்றன என்பதை அரசியல் நிபுணர்களும், அரசியல் துறையில் பயின்ற நிபுணர்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் உள்ளன. We, the people of India என்று ஆரம்பித்து நமக்கு ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கத் தந்திருக்கிறார்கள். We, the people of India என்று ஆரம்பித்துள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தில், உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தச் சட்டம் காரணமாக ஏதோ இல்லாத ஒன்றை நாம் பெறுகிறோம் அல்லது அதனால் பெரும் பாதகம் ஏற்பட்டு விடும் என்ற அளவில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புகள் வந்து நமக்கு அப்படித் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்வதிலிருந்து நம்மை நாம் விடுவித்துக்கொண்டு விளக்கம் கொடுக்கத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டால் என்னென்ன நிலைமைகள் ஏற்படுமோ என்ற அச்சம் ஓரிருவருக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. குறிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படும், இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு விட்டால் இன்று ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் சர்வாதிகாரிகளாக மாறி விடுவார்கள். மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்ய முடியாத வகையில் மக்களுக்கு தொல்லைகள் அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் நிலைமைகள் ஏற்பட்டு விடும் என்ற ஒரு அச்சம் சிலருக்கு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அச்சத்தின் அடிப்படையைப்பார்க்கிற நேரத்தில், அந்த அச்சம் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது வாழ்க்கையில் வசதிகள் கிடைக்காமல் ஒன்றிடுகிற ஏழைகள் அந்த அச்சத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

வாழ்க்கையிலே இருக்க இடம், உண்ண உணவு, உடுக்க உடை இல்லாமல், வறுமையில் வாடும் ஏழைகள் இந்த அச்சத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. வனமாச வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் தான் இந்த நாட்டிலே இந்த அச்சத்தை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்குத்தான் இந்த அச்சம் இருக்கும். 'என்னென்றால் அவர்கள் சம்பாதித்த சொத்து ஏழைகளுக்கு எங்கே போய் விடுமோ' என்று அச்சம் இருக்கிறது. சம்பாதித்த சொத்து என்ன

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. என். கணபதி]

கூறுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் சம்பாதித்த சொத்து மட்டுமல்ல, அவர்கள் பாட்டனார், முப்பாட்டனார் சம்பாதித்த சொத்தைக் கூட இந்த நாட்டிலே வறுமையிலே வாடும், ரத்தத்தை வேர்வை பாக்கி வேலை செய்யும் உழைப்பாளிகளுக்குக் கொடுத்து விடுவார்களோ என்று பயந்து கூக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று இருக்கும் நிலைமை எல்லாம் பாராளுமன்றத்திற்கு இவ்வளவு அதிகாரங்கள் கொடுத்து விட்டால் எங்கே அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுமோ என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நிச்சயமாக நம் நாட்டிலே ஏற்படாது. அந்த அச்சம் நம்மிடையே இருக்கத் தேவையில்லை.

தம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கலாம், வறுமையிலே வாடுபவர்களாக இருக்கலாம். வாழ்க்கையில் அத்யாவசிய சுகபோகங்களை அனுபவிக்காதவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அரசியல் உரிமை தெரிகிறது. நேர்தல் நேரத்தில் என்னென்னவோ பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இந்த நாடு குட்டிச் சுவராகிவிடும், நாட்டிலே சர்வாதிகாரம் மலிந்து விடும், அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப் பட்டுவிடும் என்று எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சாரத்தை யெல்லாம் மீறி நாட்டிலே வளமான வாழ்வு அவர்களுக்கு வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுடைய எதிர்காலத்தை நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலத்தை கலைஞர் அவர்கள் கையில் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நம்பிக்கையை வைத்து இருக்கும் மக்களுக்கு நிச்சயமாக இவர்கள் நம்பிக்கைத் தரோகம் செய்ய மாட்டார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 'கோலத் நாட் கேஸ்' என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய துண்பர்கள் ஒரு சிலர் இந்த வழக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 13-வது ஆர்டிகிள் இருக்கிறது. அது அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறது. அதைத் திருத்துவதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத் திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே கோலத் நாட் கேஸிலே விளக்கம் கொடுத்து, இன்டர்பர்ட் செய்து தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே 368 ஆர்டிகிளிலே பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைச் செய்வதற்காக, அந்த 368-வது ஆர்டிகிளிலே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் அதிகாரம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குத்தானே ஒழிய அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்துவதற்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி தீர்ப்பளிப்பதற்குக்கூட இது கிடைக்கக்கூடாது.

[திரு. என். கணபதி] [1971 அக்டோபர் 21]

உச்ச நீதிமன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கம் சரியா, தவறு என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஏனென்றால், அது உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு. நம்முடைய பாரம்பரியம் நீதிமன்றம் அளிக்கும் தீர்ப்பை ஒப்புக்கொள்வதுதான். அதைத் தவறு என்று சொல்வது இல்லை. ஆனால் சில நேரங்களில் நீதிபதிகள் தவறு செய்யும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் வளர்ச்சி ஏற்படுகிற நேரத்தில், அமெரிக்க நாட்டு வரலாற்றைப் பார்க்கிற நேரத்தில், அமெரிக்க நீதிபதிகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொடுக்கும் விளக்கங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்லும் விளக்கம் எந்த அளவுக்குக் காலத்திற்கு ஒத்த வகையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டிலே 1951-லே சங்கரி பிரசாத் கேசிலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு, 1967-ல் தவறு என்று உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. நீதிமன்றம் தவறு செய்யாது என்று நாம் சொல்ல முடியாது. தவறு செய்யும் என்று கருத்தில் வைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு நம்முடைய நீதிமன்றம் இல்லை. சில நேரங்களில் தவறு ஏற்படுவது இயற்கை. மாறி வருகிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மக்கள் மாற்றத்தை விரும்புகிறார்கள். அந்த அளவிலே கோல்க் நாத் கேசிலே ஏற்பட்ட விளைவைக் குறித்து பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று விளக்கம் கொடுக்கும் முறையில்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கோல்க் நாத் கேசிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இன்னொரு வழி வகையும் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு திரு. சுப்பாராவ் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு விந்தையான வாதம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அடிப்படை உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் அதைத் திருத்தச் செல்கிற நேரத்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு 'ரிசுலூரி பவர்ஸ்' என்று ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் நிர்ணய சபையைப் பொதுவாக உருவாக்கி அந்த அரசியல் நிர்ணய சபையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்தலாம் என்று அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு விந்தையான வாதம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கொண்ட சபைக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள அடிப்படை உரிமைப் பகுதியைத் திருத்துவதற்கு உரிமை இல்லை. ஆனால் அதனால் ரியாபிக்கப்படும் ஒரு சட்டத்தை அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இது விந்தையான வாதம் என்று சொல்லாமல் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? மக்களை நேரடியாகத் தொடுவதற்குப் பதிலாக சுற்றிக்கொண்டு தொடுவது போல் இருக்கிறது. இந்தத் தீர்ப்பை விந்தையான தீர்ப்பு என்று

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. என். கணபதி]

சொல்லுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்குக் கொடுத்தால் நான் இந்த அரசியல் சட்டம் நிலைத்து இருக்க முடியும் என்று அந்த கோல்க் நாத் கேசிலே கூட நீதிபதி வாஞ்சு அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அனுமதியுடன் இதை நான் படிக்க விரும்புகிறேன்.

The power of amendment contained in a written federal Constitution is a safety valve which to a large extent provides for stable growth and makes violent revolution more or less unnecessary. It has been said by text book writers that the power of amendment, though it allows for change, also makes Constitution long-lived and stable and serves the needs of the people from time to time...

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் சேப்டி வால்வைப் போல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எந்த விதமான பாரபட்சமோ எந்தவிதமான வன்முறையோ இல்லாமல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து அந்தந்த நேரத்திற்கு ஏற்ப அந்தந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நம்முடைய நாடு வளம் பெறும் அளவுக்கு, சமுதாயம் ஒழுங்குமுறையாக இருக்கும் அளவுக்குத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு, அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அதிகாரம் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டுமென்று அந்த நீதிபதி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நான் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்வது எல்லாம், நாம் புதிதாக ஒரு அதிகாரத்தை, இல்லாத அதிகாரத்தைப் பாராளுமன்றத்திற்கு உருவாக்க இருக்கிறோம் என்று யாரும் தவறாகக் கருதத் தேவையில்லை. பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கும் 'இன்ஹெரண்ட் பவர்ஸ்' நீதிமன்றத்திற்குத் தெரியாது. அந்த அதிகாரத்தைக் கண்ணுக்குத் தெரிகிற வகையில் செய்வதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். மக்களுடைய தேவைக்கு ஏற்ப, மாறுகிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, மக்களுக்கு நல்ல ஒரு வாழ்வு அளிக்கும் வகையில், மக்களின் வாழ்வு முன்னேறும் வகையில் பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பேசுவதைத் துண்டித் தலைவர்—தலைவர்)

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள், பாராளுமன்றத்தில் முன்பில் இரண்டு சமீப மெதுரிட்டையைப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்ட 24-வது அரசியல் திருத்தச் சட்டத்தை நாம் இங்கே ஏற்றுக் கொள்வதற்கான முடிவாகியிருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1971 அக்டோபர் 21]

இதைப் பற்றி நம்முடைய நாட்டிலே இன்றைய தினம் பெரிய எதிர்ப்பு இருக்காது என்பது தெளிவானதோர் விஷயம். சென்ற பொதுத் தேர்தலில் இந்தப் பிரச்சனையை வைத்துத்தான் பாரதப் பிரதமர் தேர்தல் நடத்தினார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இருந்தால் தான் நம்முடைய நாட்டிலே சோஷலிச சமுதாயத்தைக்கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்காக முன்னில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி பெறும் வகையில் எங்களுடைய கட்சிக்கு ஆதரவு தாரூங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் இந்த நாட்டு மக்கள் அதற்கும் அதிகமாக ஆதரவைத் தந்திருக்கிறார்கள். பிற்போக்குச் சக்திகளை முறியடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது ஒரு பெரிய வாதப் பிரதிவாதத்திற்கு அடிப்படையான விஷயமல்லவோ என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். பாராளுமன்றத்திலே கூட, 23 பேர்கள்தான் இந்தத் திருத்தத்திற்கு அதிகமாக ஒட்டும் பேரட்டிருக்கிறார்கள். அது ஐந்து சதவிகிதம் கூட இருக்காது. ஆகவே, இதற்கு எதிர்த்து ஒட்டும் போடும் நிலை இல்லை.

பி.ப.
1-00

இப்பொழுது மசோதாவின் விஷயத்திற்கு வரும்போது, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும் அதிகாரத்தை இந்திய பாராளுமன்றத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? ஏற்கனவே சில விஷயங்களில் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் கொண்டு வந்த சட்டங்களை சுப்ரீம் கோர்ட், அந்த மன்றங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லி, முட்டுக்கட்டை போட்டிருக்கிறது. மன்னர்களுக்கு மானியம் அளிப்பதில், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில், இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான காரியங்களில் குறுக்கே நின்று இருக்கிறது. இந்தப் போக்கை நிவர்த்திக்க, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை மாற்றும் அதிகாரத்தைப் பார்லிமெண்டுக்குக் கொடுத்தால்தான் மக்களின் ஜீவாதார உரிமைகளைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற நிலையில் இது வந்திருக்கிறது. நாட்டில் பாராளுமன்றத்தான் 'சுப்ரீம்', 'சர்வரின்'. அதாவது மிக மிக உச்ச பட்ச அதிகாரம் உள்ள சபை. நாட்டின் தலைவியை நிர்ணயிப்பதில் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த சபை அது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

சமீபத்திலே நான் படித்தேன், நாட்டின் மிகப் பெரிய மனிதன், அரசியல் நிபுணர், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் காஜாஜி சொன்னதை, அரசியல் சட்டத்தின் இருதயத்தையே எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று இருதயம் என்பது உடம்பு பூராவிற்கும், உத்தத்தை வாங்கிச் சுத்தம் செய்து பாவச் செய்வது. அது சரிபாச வேலை செய்யவில்லையென்றால், அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டியது தான். வால்வுகளை மாற்ற வேண்டியதுதான். வைத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில்

1971 அக்டோபர் 21] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

மன்னர்கள் 5 கோடி ரூபாயை வாங்கிக் கொண்டுதான் இருப்போம் என்று அழிச்சாட்டியும் செய்தால், அந்தப் போக்கைத் தடுக்க வேண்டும். அவர்கள் இது எங்களுக்குக் கடவுள் கொடுத்த வரப் பிரசாதம் என்றால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. நாட்டு மக்களின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்குப் புனித உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் வேண்டும். அப்படி அதிகாரம் இருந்தாலொழிய, சமுதாயத்தை வாழ்விக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கும் சட்டத்தை பாராளுமன்றம் நிறைவேற்ற, நாம் அதை அங்கீகரிக்க வேண்டிய கடமையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

இதில் ஒதுங்கி நின்று பார்க்கும் டாக்டர் ஹாண்டே கூட இந்தப் பிரச்சினையை நாட்டின் தேவை, மக்களின் தேவை என்கிற அடிப்படையில் பரிசீலித்துப் பார்ப்பார்களானால், அவர்களும் எல்லோரோடும் சேர்ந்து இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பார்கள். இதன் அவசியத்தை ஒத்துக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படும்.

அந்த அளவில் இந்த பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்று சொல்லி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE: Hon. Mr. Deputy Speaker, on behalf of the Swatantra Party, we strongly oppose this resolution and we would like this resolution to be thrown out lock, stock and barrel out of this House for the following reasons.

This particular amendment of the Constitution seeks to interfere with fundamental rights. It directly interferes with Article 13 and exposes the entire Part III to the dangers of the whims and fancies of the Ruling Party. The only protection under Article 13 is sub-section (2). It says:

"The State shall not make any law which takes away or abridges the rights conferred by this Part and any law made in contravention of this clause, shall to the extent of the contravention, be void."

In other words the entire Part is exposed.

I have been following the discussions here very carefully. Member after Member was only saying that fundamental rights of property are affected and we are going to usher in with this amendment of the Constitution transfer of money from the 'haves' to the 'have-nots'. I have definitely no objection if you can carefully transfer money from the 'haves' to the 'have-nots'. What I object to is this. This is a ruse created by the Ruling Party.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

(Mr. Speaker in the Chair)

This is a ruse to enter the sanctum-sanctorum of Part III, Articles 12 to 32. So many articles are there in this Part and a careful perusal will show that a number of articles are now exposed to danger. I just mention the danger now. I will come to the long term danger later on. The immediate danger is very serious. It exposes the entire Part III to danger. The articles containing the various assurances to minorities are exposed to danger. Therefore the framers of the Constitution (they were not persons who were unaware of the sentiments of the people), in order to prevent a sort of dictatorship taking place (I am not casting aspersion on any person. I am anxious that the office of Prime Minister should not be converted into an office of dictatorship), in order to prevent the incumbent of the post of Prime Minister from becoming a despot, had kept certain checks, certain preventions. Judicial Review is one of them. The other is division of power between State and Centre.

The Rajamannar Committee Report has described what are the powers to be given to the States, the powers to be earmarked for the Centre, what subjects should be added in the seventh Schedule, what subjects should be there in the Concurrent List, Central List and State List. All these things have been discussed there, the power of the Chief Minister, the power of the State Legislature, the power of the High Court. All those things with regard to division of power between State and Centre had been discussed in that report, so that one person at Delhi will not become a despot or one person at Delhi will not convert himself into a despot. That is one of the checks imposed with regard to Part III, dealing with fundamental rights. That check prevents a despot being created. The office of Prime Minister should not become a dictatorship. (I would not like to cast any aspersion on the Prime Minister. In fact, we must conduct the debate at a proper level.)

There is the power of President to give assent to Bills. If you examine this particular amendment, you will find even that check is removed. He shall give his assent to the Bill. That is what is stated.

Then again, there is the safety clause under Article 13 (2). That is the most important point. We have now removed that safety clause under Article 13 (2). Parliament has now got power to amend any article including fundamental right. What is Parliament? Who are Members of Parliament? They are persons elected by the people. What happens after the election? The majority party elects its leader and all the members of the Ruling Party will be completely under the control of the Leader. That is what happens. What is in the mind of the particular leader will take place at the lower level nothing happens. That is one important point. I would be happy if the Hon. Chief

1971 அக்டோபர் 21] [Dr. H. V. Hande]

Minister would dispassionately listen to all my points and give proper attention to them. I am not particularly interested in ridiculing or insulting anybody.

There are certain points, which I would request the Hon. Chief Minister as head of the State Government, to look into. There should not be any abridgement of State's rights. Protection under Article 13 (2) should not go. Articles 12 to 32 are most important I shall read the articles later. The safety clause under Article 13 (2) should not be removed, or restricted. Once the safety clause under Article 13 (2) is broken, you can straightaway enter Chapter III. The present protection with regard to fundamental rights should not be touched. After all, what is the motive in bringing this amendment? Government says it wants to transfer money from the rich to the poor. What I say is, this is a ruse created by the Ruling Party. Let the Hon. Chief Minister listen to these points because it is now said that by this amendment money will be transferred from the 'haves' to the 'have-nots'. This is a sort of ruse like a milkman who would show a dead calf skink indirectly giving an indication to the cow that it is for this that I am milking you. But after that, the dead calf skin goes away and the milk is utilised by the milkman. This is something like that. This is a ruse for touching the fundamental rights enshrined in the Constitution. This is a ruse to tell the people 'If you vote for me, I am going to do all these things'. If that ruse is not shown, even our Chief Minister would have objected if the Prime Minister or the Parliament had said that 'we want to enter Chapter III and we want to amend certain things'. Supposing the Prime Minister had said like that, the Hon. Chief Minister would have immediately raised his voice of dissent and said 'we would not like any of these fundamental rights to be touched upon'. But then they knew the mind of the people are they have made an expert study of the mass psychology. They are bringing all these things in a very surreptitious manner. Who prevented them from doing all the good things? It is not as though this particular thing prevented them from doing good things. It is not as though that if this is done, every thing will be perfectly all right and immediately all good things will happen.

We have been told several times like this. When the Banks were nationalised, we were told, immediately the banks were nationalised there would be no problem, at least to a certain extent that would solve the problems. But we find that problems are increased. The same thing was said before that as soon as life insurance was nationalised, would do much better. But the same thing happened. Now this is brought. That is why I want the Hon. Chief Minister to carefully listen to what I am going to say with regard to these Articles. I shall read one by one. The important point is, the Articles are now exposed to danger.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

We have got Article 15 (4) which says :

“ Nothing in this Article or in clause (2) of Article 29 shall prevent the State from making any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizens or for the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes.”

I will be very happy if all my Backward Class friends and Scheduled Castes friends give a proper consideration to this. There is a statutory provision, statutory protection that not a single right of the Scheduled Caste person can be touched by anybody. Chapter III is the *sanctum sanctorum* and inside that Chapter this particular Article finds its place and no one can touch that. Therefore, this particular thing is there absolutely. You can add safety clauses, but you cannot abridge this fundamental right to the Scheduled Castes persons, Scheduled Tribes, and Backward Classes. You can add one more fundamental right if you want, but none of them can be removed. But now we are exposing Chapter III to great danger, because it is possible hereafterwards to remove this particular thing. That is another serious point which I want the Government to consider. Every one has been praising this. Therefore, I would like the Hon. Chief Minister to particularly concern himself with this particular aspect.

Then again Article 19 is the most crucial thing. I will pronounce a certain thing this day. Of course I may be a minority here and my party may be a minority outside. But I have previously said certain things in this House and they have slowly come to be proved. A number of friends have agreed with me on this issue. To-day I am pronouncing that this is one of the greatest dangers for the Opposition party. I shall read out Article 19 (1) :

“ 19 (1) All citizens shall have the right—

(a) to freedom of speech and expression : “ My submission is, to-morrow it may so happen that our State Government may have to attack the Central Government. It is quite possible and it cannot be said to be impossible. In fact during the previous days, the previous Chief Minister, the late-lamented Thiru Anna and the present Chief Minister also would have found it necessary to attack the Central Government. He may find it necessary to attack the Central Government for certain other reasons. It is not going to happen always. But if and when he wants to mercilessly attack the Central Government for certain reasons, there is a very serious possibility of touching this particular sub-section of this Article. But till this amendment is passed, nobody can touch it because there is the protection. Nobody can abridge the fundamental right and it is prevented. So, what dangers are happening to the Article and to the fundamental rights Chapter is the question.

1971 அக்டோபர் 21] [Dr. H. V. Hande]

Then Article 19 (1) (c) says “ All citizens shall have the right to form associations or union ”. This is a very serious point which should be considered by all our Central Government servants and State Government servants and all our trade union people. They must realise the seriousness. Of course, for the present they will leave it as it is. They will not even disturb it. First they would like to get that power. Till that power is got all sorts of honey words will be used. Even the D.M.K. and some other parties voted against the Preventive Detention Act. I am coming to that matter afterwards. It is quite possible that a future Government, when we have given them that powers by committing this grave mistake, when we have clothed them with this power, may completely remove this. This danger is also there. But what has happened now? They have said, “ we are bringing this only for the purpose of Article 19 (1) (f) ”. What is that Article? “ All citizens shall have the right to acquire, hold and dispose of property. That is the sort of ruse they have shown I have already told you the dead calf skin example. That is what is shown to the people. They say we are going to bring this amendment only for shattering Article 19 (1) (f). It is quite possible. But in the process they may also shatter other clauses, because we are clothing them with power to enter into this Chapter. I will be very happy if the Hon. Chief Minister feels—I know he is committed to support the Bill—this particular resolution—but still I would have succeeded if I at least make him feel that these are the risks involved in it. I will be satisfied with that. That is all I can do. I cannot do anything more than that.

Then, there is another important Article, Article 22 (4) which reads thus :

“(4) No law providing for preventive detention shall authorise the detention of a person for a longer period than three months unless—

(a) an Advisory Board consisting of persons who are, or have been, or are qualified to be appointed as, Judges of a High Court has reported before the expiration of the said period of three months that there is in its opinion sufficient cause for such detention, etc., etc.”.

There is a grave possibility of a ruthless application of this power, ruthless use of this power on Opposition parties. For instance, if to-morrow a particular statement is made by a particular Chief Minister because he belongs to a different party—you cannot always envisage a particular thing to happen whoever dreamt, that a polarisation of this type would take place four years ago—if such a polarisation takes place and a particular Chief

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 21]

Minister who is quite popular in a State makes a particular statement, if they want to prevent him under the Preventive Detention Act, it is impossible now. The Constitution, as it is, does not allow that. But this may happen after the amendment. So, that is a point which I would like the hon. Members of this House to give serious consideration.

Another point I would like to mention is this. Let us take Article 30 (1) which reads thus :

“(1) All minorities, whether based on religion or language, shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice”.

This is also exposed to danger, I am able to show only some Articles here and there within the limited time at my disposal and point out to what serious risks we are exposed to, to what serious risks Chapter III is exposed to, how we are exposed to ruthless distatorship of an officer of the Centre. That is the point which I would like the Hon. Minister to give serious consideration.

Then again, I come to the other part of it. Now what are the long-term dangers? These are the short-term and direct dangers to these Articles. What are the long term dangers?

This 24th Amendment is now clothed with the power to amend the Constitution. One of my distinguished Friends has referred to what Professor Rathnaswamy has stated elsewhere on this subject. I have had a talk with Professor Rathnaswamy and his view, is that there is already enough provision to change the Constitution according to the Constitution and there is no need to go any further. There is already Article 368 and under that Article the Constitution could be changed. Now what have they done?

I would be happy if the Hon. Chief Minister will think about the change in the caption. For the amendment of the Constitution, the expression “procedure” is used. This procedure involves so many things. Why should they put the expression “procedure”? That is because the Parliament alone cannot change the Constitution. There is the necessity for its ratification by the State Legislatures. So, they have used the expression ‘procedure’. It is a very serious thing if we meddle with Article 368. My distinguished Friend has used the expression ‘heart’. Yes, it is something like coronary heart and if that is touched, the whole heart will collapse. There is a protection for ruthless changing of the Constitution to the detriment of the people. In the Constitution there is provision for proper division of powers between the Centre and the States and that prevents dictatorship being created at the Centre. I think our Hon. Chief

[Dr. H. V. Hande]

Minister will agree me that ruthless powers should not be concentrated at the Centre. There is protection for the protector, namely the Constitution in the form of Article 368. If this is changed and the amendment proposing the ‘power of Parliament to amend the Constitution and procedure therefor’ is ratified, to-morrow the entire State Legislatures may not even be called to discuss any change in Article 368 - itself. It was a very intelligent brain which drafted that amendment but that brain was used to do have to the very fundamental rights which we have been enjoying all along. They have used the argument that through this amendment they want to transfer wealth to the poorer sections of the people. Without this amendment, they could have done this. What prevented them from doing this? So, the object of this amendment is to summarily remove the powers of the State so that the Prime Minister can become a despot. This is a very serious matter which should be taken into consideration by the Government.

Now what exactly will happen after the ratification of this Bill. A piquant situation will arise. After the Bill is passed, it is quite possible that the Parliament alone will take the entire decision. Now the Parliament alone cannot take decisions, unless certain regulations are gone through. By the ratification of this Bill, the Constitution has been deflated or devalued. Instead of a two-third majority, an Act can be passed by a simple majority. By ratifying this amendment, we will be creating a ‘Basmasura’. It has been stated by some of my hon. Friends that they have great confidence in the Prime Minister of India. I personally do not have confidence in her because I belong to a different party. Also, they may have confidence in a particular Prime Minister but they cannot say that they will have confidence in the next Prime Minister also. There is a small difference between the expressions ‘salugai’ and ‘urimai’ and the Hon. Chief Minister might interpret it is his own way. The same thing was thought of by Dr. Ambedkar when he drafted, the Constitution. He did not want ‘salugai’ and he said: ‘I want my right and I do not want to depend upon anybody’. So, we do not want to depend upon any particular Prime Minister. If the Prime Minister is democratic, good and liberal, he will not usurp the powers. We make full use of it. We also know the usurp the powers. We have seen that whenever any person is of Crimwel and he himself said that he might become a despot. So, hereafter if the Prime Minister wishes, she may make full use of the powers conferred by this Bill.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, on a point of clarification. We have stated that we have immense confidence in the people of India and not in a particular person and the people of India are the masters of their own destiny and they have got the fundamental right to change any right. That is our stand.

DR. H. V. HANDE: My point is

[1971 அக்டோபர் 21]

MR. SPEAKER: The hon. Member's time is up.

DR. H. V. HANDE: I have finished only half of my points.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken half-an-hour. He can continue his speech till 1-30 p.m. and tomorrow at 10 a.m. he can resume his speech.

DR. H. V. HANDE: Sir, I have been saying that a particular incumbent of an office might tomorrow do whatever he or she wishes against the people and we cannot prevent it. I know that in the same House and even outside the House some people attacked the Prime Minister. Now my point is that a situation may arise wherein the Prime Minister might commit a mistake. Just because the Prime Minister or some Minister has taken all the powers from the public because the people have confidence in him or her, it does not mean that they will not commit mistakes. As I have stated before, you are creating something like a Basmasura. Basmasura wanted something which was given by the Lord Shiva. Finally what happened? He wanted to test it on the Lord himself. Likewise, the Prime Minister has been given wide powers and tomorrow it is quite likely that the Prime Minister would like to test that power on the people.....

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of clarification. Who is Basmasura—whether it is Parliament or Prime Minister. Now we are discussing a Bill passed by the Parliament.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: One more clarification Sir, பஸ்மாசூரன் தானும் அழிந்துவிட்டான் என்கிறபோது அவர்கள் இதைக் கொண்டு வருகிறவர்களும் அழியப் போகிறார்கள் என்று சொல்கிறாரா என்று நான் கேட்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: Dr. Hande will answer that point tomorrow

(5) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

MR. SPEAKER: I have an announcement to make. The programme of business for the meeting of the Legislative Assembly as decided by the Business Advisory Committee at its meeting held on 21st October 1971 as follows:—

22nd October 1971 (Friday) (1) Ratification of Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971—Discussion continued.

(2) Official Bills:—

(i) The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971.

1971 அக்டோபர் 21]

(ii) The Tamil Nadu Excise Bill, 1971.

(iii) The Tamil Nadu Fleet Operators State Carriages (Acquisition) Bill, 1971.

Official Bills:—

23rd October 1971 (Saturday)

(i) The Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1971.

(ii) The Madurai City Municipal Corporation (Amendment and Extension of term of office) Bill, 1971.

(iii) The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971.

(iv) The Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1971.

(v) The Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971.

24th October 1971 (Sunday)

Holiday.

25th October 1971 (Monday)

Official Bills, if any.

(if necessary)

The House will now adjourn and meet again at 9.00 a.m. tomorrow,, 22nd October 1971.

The House then adjourned.

(9) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with Roc. No. 174146/69-P2, dated the 1st December 1969, in regard to exclusion of Sivagamipuram area in Thuppakudi Panchayat in Ambasamudram taluk of Tirunelveli district and inclusion in the Iynthankattalai Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3057, Home, dated the 7th November 1970, in regard to concessional rate of tax in respect of the private carrier vehicle MDO 5512 belonging to the Catholic Charities (India), Kumbakonam, Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

[1971 அக்டோபர் 21]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 800, Home, dated the 20th March 1971 in regard to exemption from payment of tax in respect of certain vehicles belonging to the Andhra Mahila Sabha Nursing Home, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 4. Notification issued with Roc. No. 183037/69-P1, dated the 2nd March 1971, in regard to exclusion of Chokkankollai village from the existing Sathapady Panchayat in Chidambaram taluk of South Arcot district for constitution into a separate Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (1) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 5. Notification issued with Roc. No. 187085/69-P1, dated the 11th December 1969, in regard to exclusion of certain areas from the existing Edayathur Panchayat of Chingleput district for constitution into a separate Panchayat by name "Irumbulicheri". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 6. Notification issued with G.O. Ms. 1275, Home, dated the 11th May 1971, in regard to an amendment relating to exemption from payment of tax in respect of vehicles belonging to the Structural Engineering Research (Regional) Centre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 862, Home, dated the 26th March 1971, in regard to exemption from payment of tax in respect of certain vehicles belonging to HIS Holiness Jagadguru Sankaracharya of Sringeri Sharada Peetham. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 8. Notification issued with Roc. No. 725/70-P1, dated the 2nd March 1971, in regard to exclusion of Ammachiapuram area from the existing Kunnur Panchayat in Periakulam taluk of Madurai district for constitution into a separate Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 9. Notification issued with Roc. No. 61175/99-E3, dated the 4th July 1969, in regard to extension of certain Provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to building regulation in the entire area of Authoor Town Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[1971 அக்டோபர் 21]

* 10. Notification issued with Roc. No. 201943/69-E3, dated the 4th March 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to building regulation in the entire area of Neikarapatti Town Panchayat of Madurai district with effect from 1st April 1970. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 11. Notification issued with Roc. No. 186993/69-E3, dated the 12th March 1970, in regard to extension of section 286 and certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of the Bhuvanagiri Town Panchayat of South Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 12. Notification issued with Roc. No. 174258/68-E3, dated the 12th March 1970 in regard to extension of section 286 and certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of Thalanyar Town Panchayat of Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 13. Notification issued with Roc. No. 136857/70-E5, dated the 4th September 1970, in regard to extension of section 286 and relevant provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, in the area within the jurisdiction of Karamadai Town Panchayat of Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 14. Notification issued with Roc. No. 188993/69-P1, dated the 4th March 1970, in regard to exclusion of Karani village from the existing Pudupalayam Panchayat of Chingleput district for constitution into a separate Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 1671, Public (Services-A), dated the 21st May 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, relating to exclusion of the temporary post of Administrative Officer in the Veterinary Education and Research Department from the commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].]

[1971 அக்டோபர் 21]

* 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1202, Revenue, dated the 23rd April 1971, in regard to exemption from liability to sales tax in respect of sales of Thanjavur Art Plates by any dealer. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 17. Notification issued with Roc. No. 14615/70-E-5, dated the 12th September 1970, in regard to extension of section 286 and relevant provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of the Ambattur Township, Chingleput district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 18. Notification issued with Roc. No. 93594/70-E5, dated the 19th April 1971, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to water-supply in the entire area of Poovalur Town Panchayat, Tiruchirappalli District. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 19. Notification issued with Roc. No. 209912/69-E5, dated the 12th September 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of Idangana-salai Town Panchayat of Salem district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 20. Notification issued with Roc. No. 83992/69-E5, dated the 24th July 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of Kuniamuthur Town Panchayat of Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 1522, Home, dated the 3rd June 1971, in regard to exemption from payment of tax in respect of the vehicle bearing registration number TNC 96 belonging to the United States Agency for International Development Mission to India. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 1515, Revenue, dated 19th May 1971, in regard to exemption from liability to sales tax on the sales of Swami Vivekananda Pictures and Memorial Picture Post Cards by the Vivekananda Rock Memorial Committee. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

[1971 அக்டோபர் 21]

* 23. Notification issued with G.O. Rt. No. 1253, Revenue, dated the 17th July 1971, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the benefit film show organised by Anjugam Illam, Madras on 18th July 1971 at Chitra Talkies, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

* 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 1227, Home, dated the 4th May 1971, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Children Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children, Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920).]

* 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 3397, Home, dated the 10th December 1971, in regard to certain amendments to Tamil Nadu Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

* 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1916, Home, dated the 14th July 1971, in regard to grace time for the payment of motor vehicles tax in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in this State for the quarter ending 30th September 1971. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 27. Notification issued with Roc. No. 183810/70-P1, dated the 19th February 1970 in regard to exclusion of certain areas from the existing Sarpanandal Panchayat in Kallakurichi taluk of South Arcot district for constitution into separate panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 28. Notification issued with Roc. No. 25892/70-P2, dated the 2nd March 1970, in regard to alteration of the name of "Mummudisanpatti" Panchayat in Tirunathur taluk of Ramana-nathapuram district as "Natarajapuram" Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Acts, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 29. Notification issued with Roc. No. 23377/70-P1, dated the 2nd March 1970, in regard to exclusion of Perungalampoondi area from the existing Kaliyanampoondi Panchayat in Villupuram taluk of South Arcot district for constitution into separate Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[1971 அக்டோபர் 21]

* 30. Notification issued with Roc. No. 96357/69-P2, dated the 26th February 1970, in regard to exclusion of Idayankulam area of Mamsapuram Panchayat in Srivilliputhur taluk of Ramanathapuram district for constitution of a separate panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 1529, Agriculture, dated the 19th May 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

* 32. Notification issued with Roc. No. 194679/69-P1, dated the 3rd March 1970, in regard to exclusion of Thimmavaram village from the existing Athur Panchayat of Chingleput district for constitution of a separate panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 33. Notification issued with Roc. No. 194381/69-P1, dated the 13th February 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Vallur Panchayat and constitution into a separate panchayat by name "Molur". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 917, Rural Development and Local Administration, dated the 15th April 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 303 of 1960, published at pages 37-41 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated the 2nd October 1960. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 166, Rural Development and Local Administration, dated 20th January 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 300 of 1960, published at pages 29-32 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, Extraordinary, dated the 2nd October 1960. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 36. Notification issued with G.O.P. No. 4001, Revenue, dated the 28th December 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959 published at pages 232-280 of the Rules Supplement to Part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 1st April 1959 as subsequently

[1971 அக்டோபர் 21]

amended. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

@ 37. Notification issued with G.O. No. 921, Revenue, dated the 29th March 1971, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 88 of 1960 in respect of sales by Co-operative Societies, published at page 375 of Part III of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 25th March 1970. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

@ 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1733, Agriculture, dated the 8th June 1971, in regard to application of additional notified crops to all the Regulated Markets in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

@ 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 1541, Rural Development and Local Administration, dated the 30th June 1971, in regard to appointment of Thiru Sivasubbu Thevar, Municipal Commissioner as a Special Officer to perform the functions under rules 4, 23 and 24 of schedule IV to the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 for a period of three months. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

@ 40. Notification issued with G.O. No. 885, Revenue, dated the 26th March 1971, in regard to an amendment to the Revenue Department notification relating to sales of electrical goods and burshane gas by any dealer to Cancer Institute, Madras. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

@ 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 900, Rural Development and Local Administration, dated the 12th April 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 299 of 1961, published at pages 57-63 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated the 13th April 1961. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 1. Erratum issued with Roc. No. 82144/70-E5, dated the 25th July 1970, to the notification relating to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to building regulations to Katpadi Town Panchayat.

[1971 அக்டோபர் 21]

* 2. Notification issued with Government Memorandum No. 29447/VI/71-3, Revenue, dated the 4th June 1971, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1206 of 1971, published at page 334 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 31st March 1971 under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899).

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1800, Revenue, dated the 22nd June 1971, in regard to remission of duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of a settlement deed to be executed by Thirumathi Lakshmiammal in favour of Corporation of Madras.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1856, Revenue, dated the 30th June 1971, in regard to remission of duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of sale deeds executed in favour of the Government Arts College Committee, Melur, Madurai district.

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1589, Revenue, dated the 27th May 1971, in regard to remission of Stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of a settlement deed in favour of the Devangar Kalluri Paribalanasabai, Aruppukkottai.

* 6. Erratum issued with Roc. No. 192659/69-P1, dated the 12th March 1970, to the notification relating to exclusion of local areas from Ezhudesam, Painkulam, Kunnathur, Methukummal and Kollencode Town Panchayats for Constitution of separate panchayats.

* 7. Erratum issued with Roc. No. 74679/69-P1, dated the 26th February 1970 to the notification relating to bifurcation of Kallivelipatti Panchayat for constitution of a separate panchayat.

* 8. Erratum issued with Roc. No. 196295/69-P1, dated the 4th March 1970 to the notification relating to bifurcation of Senjiagaram Panchayat for constitution of a separate panchayat.

* 9. Erratum issued with Roc. No. 168292/69-P1, dated the 25th February 1970 to the notification relating to exclusion of certain areas from Veppankurichi Village Panchayat.

* 10. Erratum issued with Roc. No. 51889/70-P1, dated the 30th March 1970 to the notification relating to bifurcation of Idaikazhinadu Panchayat in Madurantakam taluk of Chingleput district.

@ 11. Erratum issued with Roc. No. 85446/69-P2, dated the 14th March 1970 to the notification relating to reclassification of Kolakudy Panchayat into town panchayats.

@ 12. Erratum issued with Roc. No. 194682/69-P2, dated the 2nd March 1970 to the notification relating to exclusion of certain areas from the Madapalli Panchayat.

[1971 அக்டோபர் 21]

@ 13. Erratum issued with Roc. No. 89715/69-P2, dated the 2nd March 1970 to the notification relating to exclusion of A. Vadakkur area from Vanjinipatti Panchayat and inclusion in A. Thekkur Panchayat.

@ 14. Erratum issued with Roc. No. 116022/69-P2, dated the 2nd March 1970, to the notification relating to exclusion of certain areas from the Carkudi Puliyarai, Ilathoor and Ayikkudi Panchayats.

@ 15. Erratum issued with Rc. No. 132837/69-P2, dated the 25th February 1970 to the notification relating to exclusion of Naganmukundangudi area from the Tiruvellur Panchayat and constitution of a separate panchayat.

@ 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 700, Labour, dated the 15th June 1971 in regard to draft amendment to rule 18 (5) of the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953.

17. The Annual Report on the activities of the District Development Councils for the year 1965-66 issued with G.O. Ms. No. 1404, Rural Development and Local Administration, dated the 6th August 1969.

‡ 18. The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance No. 7 of 1971).

‡ 19. The Tamil Nadu Abkari Ordinance 1971 (Tamil Nadu Ordinance No. 8 of 1971).

A. Despatched to Members on 26th August 1971.

@ Despatched to Members on 23rd September 1971.

‡ Despatched to Members on 6th September 1971.

1971-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் முதல் தேதி அன்றுள்ள புள்ளி விவரப்படி அனுமதி வழங்கப்பட்டவையும், செயல்படுத்தப்பட்டு வருவதையுமான சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள்--தொடர்ச்சி.

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.	திட்டத்தின் விவரம்.	செலவு விவரம்.	
		(3) (ரூபாய் லட்சத்தில்)	(4)
13 திருநெல்வேலி	.. நாங்குநேர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	126.00	
14 வேலூர்	.. திருநெல்வேலி, தென்காசி வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	112.50	
15 தருமபுரி	.. கிருஷ்ணகிரி, ஊத்தங்கரை வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	122.00	372.50
16 வேலூர்	.. அரூர், வேலூர், தருமபுரி வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	112.50	
17 செங்கற்பட்டு	.. மதுரைத்தகம், செங்கற்பட்டு வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	110.00	234.50
18 சேலம்	.. நாடகக்கல் வட்டத்தில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	60.00	110.00
			60.00

இணைப்புகள்

[1971 அக்டோபர் 21]

1971 அக்டோபர் 21]

19 தென் ஆர்க்காடு	.. விழுப்புரம் வட்டத்தில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	95.50	95.50
20 இராமநாதபுரம்	.. சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம் (பகுதி-I).	9.00	
21 வேலூர்	.. சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம் (பகுதி-II).	165.00	174.00
22 தஞ்சாவூர்	.. 2,500 ஏக்கரைக் கிணறுகளை அமைப்பதற்கான தொகைத் திட்டம்.	100.00	100.00
	பெரு மொத்தம் ..		2,040.47

இணைப்புகள்

[1971 அக்டோபர் 21]

இணைப்பு I.

[15-ம் பக்கத்தில் 10-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவுக்கான விடையைக் காண்க.]

பகுதி ஏ.

1971-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் முதல் தேதி அன்றுள்ள புள்ளி விவரப்படி அனுமதி வழங்கப்பட்டவையும், செயல்படுத்தப்பட்டு வருவையுமான சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் :

வரிசை எண்ணும்
மாநிலத்தின் பெயரும்.

செலவு விவரம்.

(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்)	
1 குடியிருப்புத்தூர்	.. தொண்டாமுத்தூர், பெரியநாயக்கன்பாளையம் வட்டாரங்களில் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	110-00	
2 குடியிருப்புத்தூர்	.. உடுமலைப்பேட்டை வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசை ஏற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	95-00	
3 திருச்சிராப்பள்ளி	.. புதுக்கோட்டைப் பிரிவில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	72-97	
4 திருச்சிராப்பள்ளி	.. முகரி வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	102-50	205-00

[1971 அக்டோபர் 21]

5 திருச்சிராப்பள்ளி	.. மணப்பாறை வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	62-00	
6 டி	.. கரூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	70-50	
14 டி	.. குளித்தலை வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	74-80	
15 டி	.. லாஸ்குடி, உடையார் பாளையம், திருச்சிராப்பள்ளி வட்டங்களில் அமைந்துள்ள புதுக்கட்டை, புல்லம்பாடி, வாய்க்கால் பகுதிகளில் வாடிமுனைக கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	38-00	
9 மதுரை	.. திருமங்கலம், உதிலம்பட்டி வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	114-00	420-47
10 டி	.. திண்டுக்கல், வேடசந்தூர் வட்டங்களில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	91-50	
11 டி	.. மதுரை, மேலூர் வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	63-00	
12 திருநெல்வேலி	.. சங்கரன்சேரியில் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	134-00	268-50

[1971 அக்டோபர் 21]

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.		செயல்படுத்தப்படும் சிறுபாசனமல்லாத திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள்.	
(1)	(2)	திட்டத்தின் விவரம்.	செலவு விவரம்.
			(3) (ரூபாய் வட்சத்தில்)
1 தஞ்சாவூர்	தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தென்னந்தோப்பு வளர்ச்சிக்கான திட்டம் ..		29.56
2 சேலம்	சேலம் மாவட்டம், ஏற்காடு மலையில் காப்பி தோட்டம் வளர்த்தல் ..		25.00
3 நீலகிரி	நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டங்களை மும்முரமாக வளர்க்க நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டம்.		25.00
4 மதுரை	மதுரை மாவட்டம், பழனி மலையில் காபித் தோட்டம் வளர்க்க நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டம்.		60.00
5 கன்னியாகுமரி	கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்களை முனைப்பாக வளர்க்க நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டம்.		24.00
6 கோயம்புத்தூர்	கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டப் பகுதியில் (முதல் நிலை) நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்கு நிதி அளிக்கும் திட்டம்.		452.04
7 கோயம்புத்தூர்	கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டப் பகுதியில் (இரண்டாம் நிலை) நிலங்களைப் பண்படுத்துவதற்கு நிதி அளிக்கும் திட்டம்.		190.00
8 சென்னை, செங்கற்பட்டு	சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மீன்வளத்தை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டம்.		28.13
			<u>833.73</u>

1971 அக்டோபர் 21]

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.		செலவு விவரம்.	
(1)	(2)	(3) (ரூபாய் வட்சத்தில்.)	(4)
1 ஓட்ட ஆர்க்காடு	செங்கம், திருவண்ணாமலை வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், வீசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	168.00	
2 வேலூர், குடியாத்தம்	வேலூர், குடியாத்தம் வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	140.00	
3 திருப்பத்தூர்	திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	220.00	
4 ஆரணி, போளூர்	ஆரணி, போளூர் வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	135.00	
5 செங்கற்பட்டு	காஞ்சிபுரம் வட்டத்தில் தோண்டப்பட்ட குழாய்க்கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	60.00	
6 திருவள்ளூர்	திருவள்ளூர் வட்டத்தில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	116.00	
7 புளியங்குடி	புளியங்குடி வட்டத்தில் குழாய்க்கிணறுகளை அமைக்கவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	114.00	

1971-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் முதல் தேதி அன்றுள்ளபடி வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகத்தின் முடிவு பெறாத நிலையில் உள்ள திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

வரிசை எண்ணும் காவடத்தின் பெயரும்.		செலவு விவரம்.	
(1)		(2)	(3)
		(4)	
		(ருபாய் வச்சத்தில்)	
23	தென் ஆர்க்காடு	-- கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	359.50
24	வே	-- முகையூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	42.00
25	வே	-- திருக்கோயிலூர் வட்டாரத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	28.50
26	வே	-- திருநாவலூரிலும், திருக்கோயிலூர் வட்டம், திருக்கோயிலூர் வட்டாரத்திலும் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	39.00
27	வே	-- திண்டிவனம் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	108.65
28	திருச்சிராப்பள்ளி	-- திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் நடுத்தர குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டவும், ஆழமான குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டுவதற்குமான திட்டம்.	390.00
29	வே	-- புதுக்கோட்டை கோட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம் (நிலை 11).	172.50
			1,012.65

[1971 ஆக்டோபர் 21]

வரிசை எண்ணும் காவடத்தின் பெயரும்.		செலவு விவரம்.	
(1)		(2)	(3)
		(4)	
		(ருபாய் வச்சத்தில்)	
30	திருச்சிராப்பள்ளி..	-- கரூர் வட்டத்தில் புகளூர் இறைவைப் பாசனம் ..	112.10
31	மதுரை ..	-- ஆண்டிப்பட்டி வட்டாரத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	25.00
32	தஞ்சாவூர்	-- தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வடிமூனைக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கான திட்டம்.	1,989.00
33	தருமபுரி	-- தேன்கணிக்கோட்டை வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	55.50
			55.50
பெருமொத்தம் ..			5,819.18

1971 ஆக்டோபர் 21]

இணைப்புகள்

PART A.

Details of Minor Irrigation Schemes that are already sanctioned as on 1st July 1971 and under implementation.
Serial number and name of the district. *Details of the scheme.* *Financial Outlay.*

(1)	(2)	(3) (4)	
		(ES. IN LAKHS.)	
1 Coimbatore	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in the Thondamuthur and Perianaickenpalayam block.	110.00	
2 Do.	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in the Udumalpet taluk.	95.00	205.00
3 Tiruchirappalli	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in the Pudukottai division.	72.97	
4 Do.	 Scheme for sinking of wells, deepening of existing wells and installation of pumpsets in the Musiri taluk.	102.50	
5 Do.	 Scheme for sinking of wells, deepening of existing wells and installation of pumpsets in the Manapparai taluk.	62.00	
6 " Do.	 Scheme for sinking of wells, deepening of existing wells and installation of pumpsets in the Karur taluk.	70.50	
7 Do.	 Scheme for sinking of wells, deepening of existing wells and installation of pumpsets in the Kulithalai taluk.	74.50	

[1971 அக்டோபர் 21]

1971 அக்டோபர் 21]

8 Tiruchirappalli	 Scheme for sinking of filter points and wells and installation of pumpsets in the New Kattalai and Pullambadi Canal areas lying in the Lalgudi, Udayarpalayam and Tiruchirappalli taluks.	38.00	420.47
9 Madurai	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in the Tirumangalam and Usilampatti taluks.	114.00	
10 Do.	 Scheme for deepening of wells and installation of pumpsets in Dindigul and Vedasanthur taluks.	91.50	
11 Do.	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in Madurai-Melur taluks.	63.00	
12 Tirunelveli	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in the Sankarankoil taluk.	134.00	268.50
13 Do.	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in Nanguneri taluks.	126.00	
14 Do.	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in Tirunelveli and Tenkasi taluks.	112.50	
15 Dharmapuri	 Scheme for sinking of wells and installation of pump-sets in the Krishnagiri and Uthangarai taluks.	122.00	372.50
16 Do.	 Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in the Harur, Hoer and Dharmapuri taluks.	112.50	
			234.50

1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் முதல் தேதி அன்றுள்ளபடி வேளாண்மை மறுநிதி உதவித் தொகையின் முன் முடிவு பெறாத நிலையில் உள்ள திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.		செலவு விவரம்.	
(1)	(2)	(3)	(4) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
8 செங்கற்பட்டி	திருத்தணி வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	112.50	
9 வேலூர்	மூலபெரும்புதூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	35.00	
10 கோயம்புத்தூர்	பொள்ளாட்டி வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	165.00	437.50
11 இராமநாதபுரம்	சாத்தூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	141.00	165.00
12 வேலூர்	மூலபெரும்புதூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	57.50	
13 வேலூர்	அருப்பக்கோட்டை வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	147.50	
14 வேலூர்	முதுகுளத்தூர் வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	84.00	

[1971 அக்டோபர் 21]

இணைப்புகள்

1971 அக்டோபர் 21]

இணைப்புகள்

15 வேலூர்	பரமக்குடி வட்டத்தில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	74.00	504.00
16 செலம்	சங்ககிரி, திருச்செங்கோடு வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	135.00	
17 வேலூர்	ஓமலூர், மேட்டூர் வட்டங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	90.00	
18 வேலூர்	ராசிபுரம் வட்டத்தில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவதற்கும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான திட்டம்.	51.00	
19 செலம்	மேட்டூர் வட்டம், நவப்பாடி, கோழிநாயக்கன்பட்டி கிராமங்களில் கிணறுகளை வெட்டவும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும் அவற்றிற்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்குமான திட்டம்.	10.39	
20 வேலூர்	ஆத்தூர் வட்டம், புத்தூர், திருவாச்சியூர் கிராமங்களில் மின்விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும், மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்குமான திட்டம்.	9.30	
21 வேலூர்	ஆத்தூர் வட்டம், ஒலையாடி, ஒட்டப்பாடி, தென்னம்பினையூர் கிராமங்களில் மின்விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும், மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்குமான திட்டம்.	6.24	
22 தென் ஆர்க்காடு	தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நடுத்தர குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டவும், ஆழமான குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டவதற்குமான திட்டம்.	435.00	301.93

[23]

Details of Minor Irrigation Scheme that are already sanctioned as on 1st July 1971 and under implementation—cont.

Serial number and name of the district. (1)	Details of the scheme. (2)	Financial Outlay.	
		(3)	(4)
		(RS. IN LAKHS.)	
17 Chingleput	 Scheme for construction of dug-wells and installation of pumpsets in the Maduranthakam and Chingleput taluks.	110.00	
18 Salem	 Scheme for deepening of wells and installation of pumpsets in Namakkal taluk.	60.00	110.00
19 South Arcot	 Scheme for construction of dug-cum-bore wells and installation of pumpsets in Villupuram taluk.	95.00	60.00
20 Ramanathapuram	 Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in the Sivaganga and Tirupathur taluks (Part I).	9.00	95.50
21 Ramanathapuram	 Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in the Sivaganga and Tirupathur taluks (Part II).	165.00	
22 Thanjavur	 Initial programme of sinking 2,500 filter points ..	100.00	174.00
	Grant Total ..	100.00	100.00
			2,040.47

இணைப்புகள்

[1971 அக்டோபர் 22]

DETAILS OF NON-MINOR IRRIGATION SCHEMES UNDER IMPLEMENTATION.

Serial number and name of the district. (1)	Details of the scheme. (2)	Financial Outlay.	
		(3)	(4)
		(RS. IN LAKHS.)	
1 Thanjavur	 Scheme for the development of Coconut Plantations in Thanjavur district.	29.56	
2 Salem	 Coffee plantations in Yercaud Hills in Salem district.	25.00	
3 The Nilgiris	 Scheme for financing intensive plantation of Tea in the Nilgiris district.	25.00	
4 Madurai	 Scheme for financing plantation of Coffee in Palani Hills of Madurai district.	60.00	
5 Kanyakumari	 Scheme for financing intensive plantations of Rubber in Kanyakumari district.	24.00	
6 Coimbatore	 Scheme for financing reclamation of lands in Parambikulam-Aliyar Project (I Phase) area of Coimbatore district.	452.04	
7 Coimbatore	 Scheme for financing reclamation of lands in Parambikulam-Aliyar Project (II Phase) area of Coimbatore district.	190.00	
8 Madras and Chingleput	 Scheme for the development of Fisheries in Madras and Chingleput districts.	28.13	
			833.73

இணைப்புகள்

1971 அக்டோபர் 21]

95

PART B.

DETAILS OF SCHEMES PENDING SANCTION BY THE AGRICULTURAL REFERENCE CORPORATION (AS ON 1ST JULY 1971).

Serial number and name of the district.		Minor Irrigation Schemes.		Financial Outlay.	
(1)		(2)		(3)	(4)
				(RS. IN LAKHS.)	
1	North Arcot	..	Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Chengam and Tiruvannamalai taluks.	168.00	
2	North Arcot	..	Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Vellore and Gudiyatham taluks.	140.00	
3	North Arcot	..	Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Tirupathur taluks.	220.00	
4	North Arcot	..	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Arni and Polur taluk.	135.00	
5	Chingleput	..	Scheme for construction of dug-cum-bore wells and installation of pumpsets in Kancheepuram taluk.	60.00	683.00
6	Chingleput	..	Scheme for construction of dug-cum-bore wells and installation of pumpsets in Tiruvallur taluk.	116.00	

[1971 அக்டோபர் 21]

1971-72 (CL 21)					
29	Chingleput	..	Scheme for construction of dug-cum-bore wells and installation of pumpsets in Ponnai taluk.	114.00	
30	Chingleput	..	Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Tirutani taluk.	112.50	
31	Chingleput	..	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Sripurumbudur taluk.	35.00	437.50
32	Chingleput	..	Scheme for deepening of wells and installation of pumpsets in Pollachi taluk.	165.00	165.00
33	Ramanathapuram	..	Scheme for deepening of wells and installation of pumpsets in Sattur taluk.	141.00	
34	Ramanathapuram	..	Scheme for deepening of wells and installation of pumpsets in Srivilliputhur taluk.	57.50	
35	Ramanathapuram	..	Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Aruppukottai taluk.	147.50	
36	Ramanathapuram	..	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Mudukulathur taluk.	84.00	
37	Ramanathapuram	..	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Paramagudi taluk.	74.00	
38	Salem	..	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Senkari and Tiruchengode taluks.	135.00	504.00
39	Salem	..	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Omalur and Mettur taluks.	90.00	

[1971 அக்டோபர் 21]

Details of Schemes pending sanction by the Agricultural Refinance Corporation (as on 1st July 1971)—cont.

Minor Irrigation Schemes—cont.

Serial number and name of the district.	Details of the scheme.	Financial Outlay.	
		(3)	(4)
		(RS. IN LAKHS)	
18 Salem	Scheme for deepening of wells and installation of pumpsets in Rasipuram taluk.	51.00	
19 Salem	Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets and energisation of in Navapatty and Kolinaickenpatti villages of Mettur taluk.	10.39	
20 Salem	Scheme for installation of electric motor pumpsets and their energisation in Puthur, Sirvaahiyur villages of Attur taluk.	9.30	
21 Salem	Scheme for installation of electric motor pumpsets and energisation in Olappaddy, Oddapaddy and Tenpampillayur villages of Attur taluk.	6.24	
22 South Arcot	Scheme for sinking of medium tube-wells and deep tube-wells in South Arcot district.	435.00	
23 South Arcot	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Kallakurichi taluk.	359.00	
24 South Arcot	Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Mugaiyur block.	42.00	301.93

இணைப்புகள்

[1971 அக்டோபர் 21]

25. South Arcot

Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Tirukoilur block.

28.60

26. South Arcot

Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Tirunavalur and Tirukoilur block of Tirukoilur taluk.

39.00

27. South Arcot

Scheme for sinking of wells and installation of pumpsets in Tindivanam taluk.

108.65

28. Tiruchirappalli

Scheme for sinking of medium tubewells and deep tube-wells in Tiruchirappalli district.

390.00

29. Tiruchirappalli

Scheme for sinking of wells, deepening of wells and installation of pumpsets in Pudukottai division (Phase II).

172.50

30. Tiruchirappalli

Pugalur Lift Irrigation in Karur taluk.

112.10

31. Madurai

Schemes for sinking of wells and installation of pumpsets in Andipatti block.

674.60

32. Thanjavur

Scheme for sinking of filter-points in Thanjavur district.

1,980.00

33. Dharmapuri

Scheme for sinking of wells deepening of wells and installation of pumpsets in Denkanikottah taluk.

55.50

Grand Total

5,819.18

இணைப்புகள்

[1971 அக்டோபர் 21]

[1971 அக்டோபர் 21]

கூட்டம் 1,000 பேர் கொண்டதாக அதிகப்பட்டது. அவர்கள் மின் இணைப்பை மீண்டும் கொடுக்கும்படி கோரிக்கொண்டேயிருந்தனர். சூழ்நிலை மிகவும் மோசமடைந்ததால், வேண்டத்தகாத நிகழ்வுகள் நடப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக கோட்டப் பொறியாளர் மின் இணைப்பை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு ஆணையிட வேண்டியதாயிற்று. மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்காக வாரியப் பணியாளர்கள் அனுப்பப்பட்ட பின், கூட்டம் கலைந்து சென்றது.

4. பெருமாநல்லூர்.

பெருமாநல்லூர் பிரிவில் மேற்பார்வையாளர் அலுவலகத்திற்கு முன்பு சுமார் 150 பேர் கூடி மின் இணைப்பைத் துண்டிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாதென வற்புறுத்தினர். இதற்கிடையில், மின் இணைப்பைத் துண்டிக்கச் சென்ற பணியாளர், பதிர்தளிப்பு அலுவலகத்திற்குத் திரும்பி வந்து, மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால் தாங்கள் எந்த மின் இணைப்பையும் துண்டிக்கவில்லை யென்று பிரிவு அதிகாரியிடம் கூறினர். இதைக் கேட்டவுடன் கூட்டம் கலைந்து சென்றது.

In Pursuance of the instructions issued by the Chief Engineer (Electricity) on 10th May 1970 to disconnect such of those agricultural services of the consumers who had not paid the current consumption charges at enhanced rates, the Electricity Board officials commenced disconnection of services of the defaulting consumers from 11th May 1970, seeking Police Protection in case there was any physical obstruction from the consumers. However, certain officials of the Electricity Board in Tudialur, Mettupalayam, Annur and Perumanallur areas in Coimbatore district were gheroad by the Agriculturists when the officials disconnected the services of the defaulting consumers for non-payment of the current consumption charges.

The details of the incidents that happened in the four places mentioned above are given below—

1. *Tudialur Area.*—Four services were disconnected on the morning of 11th May 1970. The Line Inspector, after disconnection, returned to the Supervisor's office, where he found a crowd gathered in front of Supervisor's office, demanding reconnection of the disconnected services. From there, they went, along with the Supervisor and the Line Inspector, to the Assistant Engineer's house within the sub-station. The crowd demanded the Assistant Engineer to order for the reconnection of these services. The Assistant Engineer initially said that he had no powers to order for reconnection, but the crowd threatened him and wanted him to order reconnection. Apprehending violence at any time before any police could come, the Assistant Engineer was forced to issue orders of reconnection of the four disconnected services. Then the crowd dispersed.

[1971 அக்டோபர் 21]

2. *Mettupalayam Area.*—About 15 services were disconnected on the morning of 11th May 1970 in Mettupalayam town section, as the staff did not experience any objection from these consumers and the staff return to the headquarters. In the afternoon a crowd of over 200 to 300 people gathered in front of the Mettupalayam sub-station and demanded the Assistant Engineer reconnection of the disconnected services. The Assistant Engineer told the crowd that he has no powers to order reconnection and he had to obtain orders of higher authorities for same. Meanwhile, he phoned up to the local police and few constables and the Sub-Inspector of police came to the sub-station. The crowd was waiting outside the sub-station the whole night and early next morning (12th May 1970) some more crowd collected and the crowd later swelled up to about 1,000 persons and they entered the sub-station and again started demanding the Assistant Engineer for reconnection. The Assistant Engineer persuaded the crowd not to press him for reconnection, as he had no powers. But they insisted on him to issue reconnection orders to the staff and forced him to go with them to the place of services that were disconnected. As the Assistant Engineer apprehended trouble, he went with the crowd and ordered reconnection. Thereafter the crowd dispersed and the Assistant Engineer returned to his work.

3. *Annur Area.*—Five services in the Annur area were disconnected on the morning of 11th May 1970. At about 2-45 p.m. when the Divisional Engineer (Distribution), Coimbatore, and the Assistant Engineer, Annur were coming towards Koilpalayam in the departmental jeep, a crowd of about 100 persons who were coming towards Annur on the same road, saw the jeep and spread themselves all over the road and obstructed the jeep and stopped it. They demanded that the services disconnected should be reconnected immediately. The Divisional Engineer said to them that he had no powers to order reconnection of the services. In spite of that, they shouted and did not allow the Divisional Engineer to proceed further and forced him to go to Annur Office. The crowd had swelled to 1,000 by then and they went on demanding for the reconnection of the services. As the situation was very tense, with a view to avoid any untoward happenings, the Divisional Engineer had to order the reconnection of the services. After the staff were sent for reconnection, the crowd dispersed.

4. *Perumanallur.*—In front of the Supervisor's office at perumanallur Section, a crowd of about 150 got collected and insisted on steps not being taken for disconnection. Meanwhile the staff, who went for disconnection, returned to the distribution office and informed the Section Officer that they did not disconnect any service, as the consumers objected. On hearing these, the crowd dispersed.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1971 அக்டோபர் 22.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறிப்பு: வினாக்கள்.

வகுப்பில் பின்தங்கிய அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தனிப் பயிற்சி

* 17. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வகுப்பில் பின்தங்கியிருக்கும் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு அப் பள்ளியின் ஆசிரியர்களைக் கொண்டே மாலை நேரங்களில் பிரத்தியேக வகுப்புகள் நடத்தும் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை.

ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணைகள்

* 18. வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் தற்போது ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணை எந்தெந்த மாவட்டங்களில் உள்ளது?

(இ) அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) தற்போது தென்னாற்காடு மாவட்டத்துள்ள சின்னசேலத்திலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள காட்டுப்பாக்கத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சாத்தூரிலும் ஆட்டுப் பண்ணைகள் உள்ளன. அவைகளில் ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றும் உள்ளது. இவை தவிர ஓசூர், புதுக்கோட்டை, அபிஷேகப்பட்டி, செட்டிநாடு ஆகிய ஊர்களிலுள்ள மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணைகளில் ஆடுகள் வளர்க்கக்கூடிய பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

(இ) இது பற்றி விவர அறிக்கை* ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* 1971-72-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1971 அக்டோபர் 21]

இணைப்பு 2.

[24-ம் பக்கத்தில் 15-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

மின்சாரம் பயன்படுத்தியதற்கான கட்டணத்தை உயர்த்தப் பட்ட விதங்களில் செலுத்தாதவர்களின் வேளாண்மை மின் இணைப்புகளைத் துண்டிக்குமாறு 1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 10-ம் தேதி அன்று தலைமைப் பொறியாளர் (மின்சாரம்) பிறப்பித்த ஆணைகளுக்கினங்க, கட்டணம் செலுத்தாத துய்ப்போரின் மின் இணைப்புகளைத் துண்டிப்பதற்கு, பயன் துய்ப்போரிடமிருந்து எதிர்ப்புகள் ஏற்பட்டால் அதனைத் தடுப்பதற்காக காவலர் பாது காப்புடன், மின்வாரிய அதிகாரிகள் அப்பணியை 1970- ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி அன்று தொடங்கினர். எனினும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் துடியலூர், மேட்டுப்பாளையம், ஆன்னூர், பெருமாநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் மின் கட்டணம் செலுத்தாதவர்களின் மின் இணைப்புகளைத் துண்டிக்கச் சென்றபோது மின்வாரிய அதிகாரிகள் உழவர்களால் சூழ்ந்துகொள்ளப்பட்டனர்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள நான்கு இடங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—

துடியலூர்.

1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி அன்று காலை நான்கு மின் இணைப்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன. மின் இணைப்பைத் துண்டித்த பின்னர் இன்ஸ்பெக்டர் மேற்பார்வையாளரின் அலுவலகத்திற்குத் திரும்பினார். துண்டிக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகளைச் சரி செய்து மீண்டும் இணைப்புக் கொடுக்கக் கோரி, மேற்பார்வையாளரின் அலுவலகத்திற்கு முன்பு கூட்டம் ஒன்று குழுமியிருப்பதைக் கண்டார். அங்கிருந்து அவர்கள், மேற்பார்வையாளரையும் இன்ஸ்பெக்டரையும் அழைத்துக்கொண்டு, துணை மின் நிலையத்தின் வளைவுக்குள் உள்ள உதவிப் பொறியாளரின் வீட்டிற்குச் சென்றனர். அந்த மின் இணைப்புகளை மீண்டும் கொடுக்க ஆணையிடும்படிக் கூட்டத்தினர் உதவிப் பொறியாளரைக் கோரினர். மின் இணைப்பை மீண்டும் கொடுக்கும்படி ஆணையிடத் தனக்கு அதிகாரமில்லை என்று அவர் தொடக்கத்தில் கூறினார். ஆனால், கூட்டத்தினர் அவரை அச்சுறுத்தி மின் இணைப்பை மீண்டும் கொடுக்க ஆணையிடும்படிக் கேட்டனர். காவலர் வருவதற்கு முன்பு வன்முறையில் கூட்டத்தினர் இறங்கக்கூடுமெனப் பயந்து, மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட நான்கு இடங்களிலும் மீண்டும் மின் இணைப்பு கொடுக்க உதவிப் பொறியாளர் ஆணையிட வேண்டியதாயிற்று. அதன் பின்னர் கூட்டம் கலைந்து சென்றது.

2. மேட்டுப்பாளையம் பகுதி.

மேட்டுப்பாளையம் நகரப்பிரிவில் 1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி அன்று காலை 15 மின் இணைப்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன. மின் வாரியப் பணியாளர்களுக்கும் மின்சாரம் பயன்படுத்துவோரிடம்

31 N71-115)

1971 அக்டோபர் 21]

மிருத்து மதுப்பேதும் ஏற்படாததால் பணியாளர்கள் மின் இணைப்புகளைத் துண்டிக்கும் பணியைச் செய்து முடித்துவிட்டுத் தலைமை யிடத்திற்கு திரும்பினர். பிற்பகலில் 200-லிருந்து 300 பேர் அடங்கிய கூட்டம் ஒன்று மேட்டுப்பாளையம் துணை மின் நிலையத்திற்கு முன்பு குழுமி துண்டிக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகளைத் திரும்பக் கொடுக்குமாறு உதவிப் பொறியாளரிடம் கோரினர். மின் இணைப்பைத் திரும்பக் கொடுக்க ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்குத் தமக்கு அதிகாரமேதுமில்லை என்றும் அதற்காக உயர் அதிகாரிகளிடமிருந்து ஆணைகளைப் பெறவேண்டும் என்றும் உதவிப் பொறியாளர் கூட்டத்தினரிடம் கூறினார். இதற்கிடையில், உள்ளூர்காவல் நிலையத்துடன் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டார். காவலர்கள் சிலரும், காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் துணை மின் நிலையத்திற்கு வந்தனர். கூட்டத்தினர் துணை மின் நிலையத்திற்கு வெளியில் அன்று இரவு முழுவதும் காத்திருந்தனர். மறுநாள் காலை (1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 12-ம் தேதி) மேலும் சிலர் அதில் கலந்து கொண்டனர். அப்போது கூட்டம் 1,000 பேராக பெருகியது. மறு படியும் கூட்டத்தினர் துணை மின் நிலையத்திற்குள் சென்று மின் இணைப்பை மீண்டும் கொடுக்கும்படி உதவிப் பொறியாளரைக் கோரினர். தனக்கு அதிகாரமில்லையாதலால் தன்னை மீண்டும் வற்புறுத்த வேண்டாமென உதவிப் பொறியாளர் கூட்டத்தினரைக் கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால், மின் இணைப்பை மீண்டும் தருவதற்குப் பணியாளர்களுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கும்படியும், மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அவர்களை அனுப்பும் செல்லும்படியும் கட்டாயப்படுத்தினர். உதவிப் பொறியாளர் கூட்டத்தினரால் தொல்லை ஏற்படலானதால் மதுரை காவல்துறை ரூடன் சென்று மின் இணைப்பை மீண்டும் கொடுக்கும்படி ஆணையிட்டார். அதன் பின்னர் கூட்டம் கலைந்தது. உதவிப் பொறியாளர் தமது பணியைக் கவனிக்கத் திரும்பினார்.

3. ஆன்னூர் பகுதி 61529.

1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி அன்று காலை மின் இணைப்புகள் அன்னூர் பகுதியில் துண்டிக்கப்பட்டன. பிற்பகல் சுமார் 8-45 மணிக்கு கோயம்புத்தூர் இன்ஸ்பெக்டர் (பகிர்ந்தளிப்பு) அன்னூர் உதவிப் பொறியாளரின் வீட்டில் பாதாளத்திற்கு துறையின் லிப்பில் வந்து கொண்டிருந்தபோது, அதே காலையில் அன்னூரை நோக்கி சுமார் 100 பேர் அடங்கிய கூட்டம் ஒன்று வந்தது. கூட்டத்தினர் ஜீப் காளைப் பார்த்தவுடன் சரணாகி முழுவதும் பார்த்து நின்று அடைந்துக்கொண்டு ஜீப் செல்லாமல் தடுத்து நிறுத்தினர். மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட இடத்திலெல்லாம் உடனடியாக மீண்டும் மின் இணைப்பு கொடுக்கும்படி வேண்டமென அவர்கள் கோரினர். மின் இணைப்புகளை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு ஆணையிடத் தனக்கு அதிகாரம் இல்லைமெனத் தெரிவித்துப் பொறியாளர் அவர்களிடம் கூறினார். அன்னூர் அலுவலர் கூட்டம் கூட்டத்தினர் கக்குரலிட்டு, கோட்டப் பொறியாளர் மேலும் தொடர்ந்து செல்லாதத் தடுத்து அன்னூர் அலுவலகத்திற்குச் செல்லும்படிக் கட்டாயப்படுத்தினர். அதன் பின்னர்

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூர் பகுதியில் ஒரு விசேஷமான ஆட்டிப் பண்ணை அமைப்பது என்ற ப்ரொபோஸல் இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அது எப்போது அமலுக்கு வரும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படியொரு ஆட்டிப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதுபற்றி ஆலோசனை இருக்கிறது. அது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உயர் ரக இனத்தை வளர்ப்பதற்குக் கிடைக்கிற மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியைப் பொருத்ததாகும்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி : தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிடைக்கும் ஆடுகள் நல்ல ருசியுள்ளதாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, சாத்தூரில் மட்டுமல்லாது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பல இடங்களிலும் இந்த ஆட்டிப் பண்ணையை விரிவுபடுத்தும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சாத்தூரில் உள்ள ஆட்டிப் பண்ணையின் நோக்கம் கீழ்க்கரிசல் ஆடுகளைத் தனியாக வளர்த்து நல்ல பொலிக் கிடாய்களை ஆடு வளர்ப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது ஆகும். எனவே, இந்த நல்ல பொலிகிடாய்களும், கீழ்க்கரிசல் ஆடுகளும் தரப்படும்போது, அவற்றின் மூலம் பரவலாக நல்ல விதமான ஆடுகள் வளர்க்கப்பட்டு, தேவையான அளவுக்கு நல்ல ருசியுள்ள ஆடுகள் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையில், சாத்தூர், புதுக்கோட்டை, அபிஷேகப்பட்டி போன்ற இடங்களில் இருக்கும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் ஆடு வளர்ப்பதற்குரிய திட்டம் பற்றியும், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் பற்றியும் விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே வளர்க்கப்படுகிற ஆடுகள் விவரம் அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் தெரிகிறது. ஆனால், கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு அது சரிவரத் தெரிவது இல்லை. எனவே, கிராமப்புறங்களிலிருக்கும் மக்களுக்கு இந்த ஆட்டிகலப்பு இனங்கள் போய்ச் சேரும் அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு புதிய திட்டம் வகுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆட்டிப் பண்ணைகள் மூலமாகப் பொலிக் கிடாய்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அவை பல்வேறு கிராமங்களில் உள்ள தேவைக்கு ஏற்ப, அளவான விலையில் விற்கப்படுகின்றன. அப்படி வழங்கப்படுகிற அந்தக் கிடாய்களின் மூலமாகத்தான் பொதுவாக நாட்டிலே அந்த இன வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். ஆனால் பொதுவாகவே நம்முடைய நாட்டிலுள்ள ஆடுகளெல்லாம் ஒரு வகையில், உலகத்தில் உள்ள பிற நாடுகளில் உள்ள ஆடுகளின் தரத்தை

[1971 அக்டோபர் 22]

நோக்கும்தான், தரம் குறைந்த ஆடுகளாக இருக்கின்றன என்பது ஒன்று. மற்றொன்று—'வெள்ளாடுகள்' என்ன பெயரில் உள்ள கறுப்பு இன ஆடுகள் அதிகமாகவே வளர்க்கப்படுகின்றன. அவற்றினால் பல்வேறுவிதமான தாவர வளர்ச்சி கெட்டுப் போய், பயிர்கள் கெட்டுப் போய் விடுகின்றன என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. இருந்தாலும், எந்த அளவுக்கு அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி நல்ல ரக ஆடுகளை வளர்க்க உதவ முடியுமோ அந்த வகையில் இந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் வழிசெய்ய முடியும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, சாத்தூரில் உள்ள அந்த ஆட்டிப் பண்ணைக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அதனால் ஆடுகளுக்கு வேண்டிய புல் உற்பத்தி செய்ய முடிவதில்லை. அதனால் அந்த இடத்திலுள்ள பண்ணையை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்கிற ஒரு எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதா?

தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆட்டிப் பண்ணைகளில் எவ்வளவு உரோமம் எடுக்கிறார்கள்? அவை உயர்ந்த ரக உரோமமாக இருக்கின்றனவா? அவற்றை என்ன விலைக்கு விற்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைப்பற்றிச் சிந்திப்பவர்கள் அவற்றுக்குத் தனியாகக் கேள்வி போடவும் பழக வேண்டும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, about three or four years back about eight sheep-rearing centres were opened in hosur taluk. They acquired lands, they provided buildings at high cost and they even provided wells. But now the scheme has been given up and the buildings are in a ruined condition. May I know whether the Government will take up the scheme and revive it and see that the buildings are kept in good condition?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கேள்வி ஆலோசனைக்குரியதாகும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் சார்பில் இருக்கும் ஆடு வளர்ச்சிப் பண்ணைகளைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பொதுவாக, ஆடு வளர்ச்சிப் பண்ணைகள் சிறந்த முறையில் நடைபெறுவதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நேரில் சென்றும் பார்த்திருக்கிறேன். என்றாலும், ஆடு வளர்ப்பதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக் கிடைப்பது மட்டுமின்றி விவசாயிகள் ஓரளவு தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் முடிகிறது என்ற நோக்கத்தில் கூட்டுறவு ஆடு வளர்ச்சிப் பண்ணைகளை உருவாக்கி அவற்றுக்கு ஆடுகள் வாங்கிக் கொடுப்பது; பொருளாதவி செய்வது போன்றவற்றை அரசாங்கம் செய்து வந்தது இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை இராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் உருவாக்கி ஆடுகள் வளர்க்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

[1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுப் பண்ணை ஏற்படுத்துகிறவர்கள் அதை முறைப்படி ஏற்படுத்தி விட்டு அதற்கான பொலிக் கிடாய்கள், அதற்கான ஆடுகள் இந்தப் பண்ணைக்குத் தேவை என்று தெரிவித்தால், ஆடுகள் வழங்கலாம். கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நடத்தும் முறையில் இது இயங்க வேண்டும். ஆனால், இந்த இலாக்கா நேரடியாக முழுவதும் நடத்த இயலாது. கூட்டுறவு முறையில் அதை நடத்த அவர்கள் முன்வந்து, இந்த இலாக்காவைப் பயன்படுத்தி ஆடு வளர்ப்புத் தொழிலில் ஈடுபடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, உதகையில் உள்ள ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் என்ன, என்ன வகை ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆட்டு உரோமத்திலிருந்து என்ன என்ன பொருள்களைச் செய்யலாம் என்பது போன்ற ஆராய்ச்சி உதகையிலுள்ள ஆடுகள் வளர்ப்புப் பண்ணையில் நடைபெறுகிறது. அது உள்ளபடியே தனி வகையான சிறப்பு ஆராய்ச்சியாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், வெள்ளாடுகள் வளர்ச்சியை அரசு ஊக்குவிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், வெள்ளாட்டுக் கறி உடம்புக்கு நல்லது என்பதோடு சத்துணவாகவும் இருக்கிறது. நாட்டு வைத்திய முறையில் வெள்ளாட்டுக் கறி சாப்பிடும்படி யோசனை கூறுகிறார்கள். ஆகவே, பாதுகாக்கப்பட்ட இடங்களில் வெள்ளாடுகளை வளர்க்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வகை ஆடுகளை வளர்ப்பதன் காரணமாக, மக்களுக்கு அவை ஒரு வகையில் இடையூறு இருக்கின்றன என்ற ஒரு எண்ணம் இருந்து வருகிறது. தனியார் வளர்க்கும் வெள்ளாடுகளினால் பல பயிர்கள் வினாவிடுகின்றன என்ற எண்ணமும் இருக்கிறது. அவை மாநிலத்தில் ஏறி முறித்துவிடும் காரணத்தால் மாங்களின் வளர்ச்சியும் தடைபடுகிறது என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆகவே, பெருமளவில் ஊக்குவிப்பதற்கில்லை. ஆனால், இப்பொழுது அவர்கள் சொல்வது போல மருந்துக்குத் தேவையான அளவு ஆட்டுப் பஞ்சம் இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆடு வளர்ச்சிப் பண்ணைகளில் இருக்கும் ஆடுகள் உயர்ந்த ரகம் என்று கருதப்படுகிறது. அவை எந்த எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவை என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கறி சாப்பிடுபவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு நாளும் கூடிக் கொண்டே வருகிறது. மேலும் வெள்ளாட்டின் கறி உடலுக்கு ஆரோக்கியமானது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆட்டிறைச்சியிலிருந்துதான் ஆயுர்வேத மருந்தான 'அஜ ரசாயனம்' தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அதிக அளவில் வெள்ளாடுகளை வளர்க்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இது ஆலோசனைக்குரியது.

அரசு மருத்துவர்களுக்குச் சொந்தமாக தொழில் செய்ய அனுமதி.

* 19 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் நயவு ரெட்டி கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் டாக்டர்களாகப் பணியாற்றுவவர்களுக்கு அதே பகுதியில் வேலை செய்த நேரம் போக மீதி நேரத்தில் சொந்த டிஸ்பென்சரி வைத்துக்கொள்ள அனுமதி அளிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்களாக பணியாற்றுவவர்களுக்கு அதே பகுதிகளில் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் வேலை செய்த நேரம் போக மீதி நேரத்தில் சொந்தமாக டிஸ்பென்சரி வைத்துக் கொள்ள அனுமதி அளிக்கும் செயற்குறிப்பு உண்டா என்பது கேள்வி. அப்படி ஒரு செயற்குறிப்பு இல்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Sir, are the Government aware that in Kerala private practice by the Government doctors working in the hospitals is completely banned now?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அது கேரள மாநிலத்திலுள்ள சூழ்நிலைக்குரியதாக இருக்கலாம். அது பற்றி நாம் ஆராயவில்லை.

திரு. க. பழனிவேலன் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் பணியாற்றுவவர்கள், மருத்துவ மனைகளில் வேலை செய்கிற நேரத்தைத் தவிர மற்ற நேரங்களில் பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்ய அனுமதிக்கப்படாவிட்டாலும், பல இடங்களில் பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மருத்துவமனையின் சிறப்பான பணி செம்மையாக அமையவில்லை என்பது அரசு அறியுமா? அதைத் தடுக்க ஏதாவது உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத் தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து முன்னரே இந்த அரசாங்கத் தால் ஆராயப்பட்டது அதில் பெருமளவு உண்மை இருக்கிறது.

[1971 அக்டோபர் 22]

அதை நிறைவேற்றுவதிலேதான் சில தொல்லைகளும் இடையூறுகளும் ஏற்படுகின்றன, கிராமப்புறத்தில் ஒரு நோயாளியை உடனடியாகக் கவனித்து உதவி செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமானால், அந்த நோயாளியை கவனித்து உடனடி சிகிச்சை அளிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும். பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்யக் கூடாது என்று தடுத்துவிட்டால் அந்த நோயாளிக்கு உடனடியான சிகிச்சை அளித்து, அவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றக் கூடிய நிலைமை இல்லாது போய்விடும். மருத்துவமனைக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் ஒரு ஐந்து மைல் தொலைவாவது போக வேண்டி இருக்கும். ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு பிரைவேட் பிராக்டிஸ் அடியோடு நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருவது முழு அளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. சில தனிப்பட்ட பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்யக் கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் சில நபர்கள் ஆலோசனை மட்டும் கூறலாம் என்று அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆலோசனை கூறுவதற்கும் வைத்தியம் செய்வதற்கும் வேற்றுமை காண முடியவில்லை. இது சமுதாய சிக்கலாகும். ஆகவேதான் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளைக் கவனித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. க. நாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பணியாளர்கள், என்ஜினியர்கள், வழக்கறிஞர்கள் ஆகியோர் தனிப்பட்ட முறையில் கன்சல்டிங் நடத்தக் கூடாது என்று தடை இருக்கும் போது, டாக்டர்களுக்கு மட்டும், அதுவும் நகரங்களிலுள்ள டாக்டர்களுக்கு அரசு ஏன் சலுகை காட்ட வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்னரே சொன்னது போல இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. தகுதியே இல்லாத பல கிராமப்புறங்களில் மருத்துவம் செய்கிறார்கள். தகுதியே பெறாமல் தாங்களாகவே கன்சல்டிங் டாக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து அகில இந்திய சுகாதார அமைச்சர் மாநாட்டில் ஆலோசிக்கப்பட்டது. பிரைவேட் கன்சல்டிங் நடத்துவதை உடனடியாகத் தடை செய்துவிட்டால் கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்களுக்கு அதிகமான கஷ்டங்கள் நேரிடும். பட்டம் பெற்றவர்களின் அதிகப்படியான சேவை கிடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது கிராமப்புற மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய சில உதவியை உடனடியாக நிறுத்திவிட வேண்டாம் என்று கூறப்பட்டது. ஏற்கெனவே ஆந்திர மாநிலத்தில் பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்யக் கூடாது என்கிற ஒரு தடை விதிக்கப்பட்டு, அந்தத் தடை முழு அளவிற்கு மீறப்பட்ட காரணத்தால், அந்தத் தடையையே அகற்றிவிட்டனர். நமக்கு வேண்டிய நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பின்னர் தடை செய்யலாம் என்று அரசு கருதியிருக்கிறது.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களிலே அரசாங்க மருத்துவமனை இல்லாததன் காரணமாக, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் டாக்டர்களை பிரைவேட் பிராக்டிஸ் செய்ய அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்குமா, இல்லையா என்பது அல்ல. அப்படி அனுமதி அளிக்கின்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் அடியோடு தடைப்படுத்தும் எண்ணம் இல்லை என்பதல்ல. சில இடங்களில் நாட்டிலே விதிமுறைகள் மீறப்படுகின்றன. நாட்டின் தேவையை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே சில விதிமுறைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஒரு சட்டம் மீறப்படாத வகையில் நிறைவேற்றுகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க விதிமுறைகளைச் செய்வதுதான் ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தின் திட்டமாகும். அதை இப்பொழுது செய்து வருகிறோம்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, படித்துப் பட்டம் பெற்ற பல டாக்டர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து கொண்டு தனிப்பட்ட முறையிலே பயிற்சி செய்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஏழைகளையெல்லாம் இருக்கின்ற இடங்களில், தங்குமிடம் வரும் நோயாளிகளுக்கு அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் சேர்த்து சிகிச்சை அளித்தும் பணம் பெற்று வருகிறார்கள். அதனால் எல்லோரும் அந்த டாக்டரிடமே செல்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தடுப்பதற்காகவாவது அரசு ஒரு தடையை ஏற்படுத்த உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி விளக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்ட விதியிலே கன்சல்டிங் பிராக்டிஸ் என்று விதி இருக்கிறது. கன்சல்டிங் பிராக்டிஸ் என்பது,

'shall mean examination of patients brought or introduced by a registered medical practitioner and operation in a place other than the Government institution with the intervention of the registered medical practitioner, scrutiny of medical certificates for policies in L.I.C. and issue of certificates to persons examined or treated in his official capacity.'

என்று விளக்கம் இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு வகையில் இதைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். இதை அடியோடு கண்காணித்து நிறைவேற்றுகின்ற, சட்டத்தை அமலாக்கக்கூடிய காரியம் எளிது அல்ல. தனியார் துறையில் பலியாற்றக் கூடிய டாக்டர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானால் இது நாளாகவே நின்றுவிடும். நாமும் இம்மாதிரி செய்வதை தடுத்து நிறுத்திவிடலாம்.

திரு. ஏ. சி. நாகம்மா : தலைவர் அவர்களே, சில ஆஸ்பத்திரிகளில் ஆனாரி சர்ஜன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில நோயாளிகளுக்குக் கன்சல்டிங் செய்கிறார்கள். அவர்களை நான்கள் பணியாற்றுகிற ஆஸ்பத்திரிகளில் அட்மிட் செய்துவிட்டு, அவர்களிடமிருந்து

[1971 அக்டோபர் 22]

பணம் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஆனாரி சர்ஜன்கள் செய்வதை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இதுகூட தனிக் கேள்விக்கு உரியதுதான். நான் விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரிகளில் சிறப்பு டாக்டர்கள்—ஆனாரி சர்ஜன்கள்—இருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு துறையில் சிறப்புத் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறப்புத் தகுதி பெற்றவர்களைக் கௌரவ டாக்டர்களாக நியமிக்கிறோம். ஒருவர் அறுவை சிகிச்சையிலே தகுதி பெற்றிருக்கலாம், ஒருவர் குழந்தை மருத்துவத்திலே தகுதி பெற்றிருக்கலாம், ஒருவர் தாய்சேய் நல மருத்துவத்தில் சிறப்புத் தகுதி பெற்றிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களாலே ஒருசில குறைகள் இருந்தாலும், அவர்களாலே பலருக்கு நன்மை கிடைக்கிறது. அவர்களுடைய போக்கு தானாக மாறிவிடும் என்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது.

அரசுப் பணிகளில் கலப்புத் திருமணத் தம்பதிகளின் குழந்தைகளுக்கு முதலிடம்

* 20 வினா—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு அரிசனநல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்ட தம்பதிகள் குழந்தைகளுக்கு அரசாங்க அலுவலகங்களில் உத்தியோகத் துறையில் முதலிடம் கொடுக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகளின் குழந்தைகளுக்கு அரசாங்க உத்தியோகத்தில் முதலிடம் தரப்படுமா? அப்படி முதலிடம் தருவதன் மூலம் நாட்டிலே கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, சாதிய சமயங்கள் எல்லாம் குறையும். ஆகவே, கலப்புத் திருமணத் தம்பதிகளின் குழந்தைகளுக்கு அரசாங்க உத்தியோகத்தில் முதலிடம் தரப்படும் என்பதைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள்கூட கலப்புத்திருமணம் செய்துகொள்ள முன்வருவதில்லை. அவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டதற்குப் பின்னர்தான் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உத்தியோகம் அளிப்பது பற்றி கவனிக்கவேண்டும். இப்போது கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கம் கொடுக்கிறோம். 'நாங்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டோம்'

1971 அக்டோபர் 22]

என்று வெளியிலே சொல்வதற்குக் கூட. பலர் அஞ்சுகிறார்கள். தங்களுடைய விருப்பத்திற்காக கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்களே அன்றி, யாரும் கொள்வனக்காகச் செய்துகொள்ளவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டால், அவருக்குத் தங்கப் பதக்கமும், அவருடைய குழந்தைகளுக்கு அரசாங்க உத்தியோகமும் கொடுக்கலாம்.

திரு. எம். முத்தையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கலப்புத் திருமணம் செய்தவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குச் சலுகைகள் இல்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் குழந்தைகள்—கல்வி, உத்தியோகம் இப்படிப்பட்டவற்றில் சலுகைகள் அளிப்பதற்காக மார்க்கெட்டிலே உள்ள சாமான்கள் தரம் பிரித்து வைக்கப்படுவதைப்போல்—கல்வி, உத்தியோகம் போன்றவற்றில் பேக்வர்ட், பார்வர்ட், ஷெட்யூல்ட் கேஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் டிரைப் என்று பிரித்து வைக்கப்படுகிறார்கள். எனவே கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இதிலே எந்தத் தரத்தில் சலுகைகள் கிடைக்கும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அதைத் தான் நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு இன்னும் ஆர்வம் பிறக்கவில்லை. ஜாதியை ஒழிப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. வேண்டுமானால் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு அவற்றில் சலுகைகள் கொடுப்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் உத்தேசிக்கலாம். கலப்புத் திருமணம் அதிகப்படியாகச் செய்துகொள்ளப்படவில்லை. அதனால் ஜாதிகள் இன்னும் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமையேதான் இருக்கிறது. கலப்புத் திருமணங்கள் அதிகப்படியாகச் செய்துகொள்ளக் கூடிய நிலைமை உருவானதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எப்படிச் சலுகைகள் தரலாம் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடிய தம்பதிகள் குறிப்பிட்ட ஒரு ஜாதியினால் தள்ளி வைக்கப்படுகிறார்களே, அதுமாதிரிச் சம்பவங்கள் ஏற்பட்ட பொழுது அந்த சமூகத் தலைவர்களின் பேரிலே ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இனியாவது எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இவைகள் எல்லாம் சீர்திருத்த முறைகள் ஆகும். எனவே கட்டாயமாக தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. கலப்புத் திருமணங்களை ஊக்குவிக்கின்ற முறையிலே, பாராட்டுகின்ற முறையிலேதான் அரசாங்கம் தங்கப் பதக்கங்களைப் பரிசாகத் தருகிறது. கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களிலே அந்த இருவரிலே ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் அப்படி இருந்தால் அந்த

[1971 அக்டோபர் 22]

ஒருவருக்கு மட்டுமல்ல, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட இருவருக்குமே பொருளாதாரச் சலுகைகள் மற்ற தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கு என்ன என்ன கிடைக்கின்றதோ அவையெல்லாம் இருவரில் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருப்பதன் காரணமாக இருவருக்குமே கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நல்ல கொள்கைகளை கட்டாயமாகத் திறிப்பதற்கு இல்லை.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எந்தச் சலுகையும் இப்பொழுது இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர் களுக்கு எந்த எந்த முறைகளிலே உத்தியோகச் சலுகைகள் தரப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களில் ஒருவர் கட்டாயமாகத் தாழ்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும். மற்றொருவர் முற்போக்கோ, பின்தங்கிய வகுப்போ, மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்போ இருக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் தம்பதிகளில் ஒருவராக இருப்பாரானால் அவர்களுக்கு நிலம் இல்லாதவர் களுக்கு நிலம், வீட்டு மனை வழங்குவது, வட்டியில்லாத கடன்கள் வழங்குவது இப்படிப்பட்ட எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுகிறது அரசாங்கத்தால். அவர்களுக்கு என்று தனியாக அரசாங்கப் பணிமனைகளில் அமர்ந்துவதற்கு எந்தவிதமான ஆலோசனையோ திட்டமோ இப்பொழுது இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது தங்கப் பதக்கம் கொடுத்தாலும் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு அதிகமாக முன்வரவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டிலே இருக்கிற நேரத் திலே, நிச்சயமாக வேலைகிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் அதிகமாக கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ள முன்வருவார்கள் என்பதால் அவர்களுக்கு என்று இத்தனை சதவீதம் என்று ரிசர்-வேஷன் செய்துவிட்ட அரசாங்கம் இனியாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நாம் பார்த்து இருக்கிறவரையில் கொள்கைக்காக யாரும் செய்துகொள்வதில்லை. அவரவர்கள் விருப்பத்தின் காரணமாகத்தான் செய்து கொள்கிறார்கள். கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களில் பல பேர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டோம் என்று வெளியிலே சொல்வதற்குக் கூட வெட்கப்படுகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி கொண்டே சமுதாயத்திலே வாழவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் ரிசர்வேஷன் என்று வைத் தாலும்கூட அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்த பிறகு மணம்செய்து கொண்ட ஒரு துணைவரை விட்டுவிட்டுக் கூட போய்விடலாம். எனவே அப்படியெல்லாம் அரசாங்கம் உத்தரவாதம் கொடுக்க

[1971 அக்டோபர் 22]

முடியாது. வாய்ப்புகள், சலுகைகள் கிடைக்கும் என்பதற்காக கொள்கைக்கு வருகிறவர்களைவிட. கொள்கையிலே நம்பிக்கைக் கொண்டு கொள்கைக்காக வருகிறவர்களைத்தான் அரசாங்கம் பாராட்டுகிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களிலே ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை சேர்ந்தவராக இருந்தால்தான் கலப்பு திருமணம் என்று அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவர் உயர்ந்த ஜாதி மற்றொருவர் பிற்பட்ட வகுப்பினராக இருந்தால் அதை அரசாங்கம் கலப்பு மணம் என்று ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தாழ்ந்த தப்பட்ட மக்கள்தான் சமுதாயத்திலே ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டார்கள், அவர்களை தொடக் கூடக் கூடாது என்ற நிலைமையிலே கிராமங்களிலேகூட அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்குத்தான் அரசாங்கம் உதவியெய்துகிறது. முற்போக்கு அல்லது பின்தங்கியவர்கள் கலப்பு மணம் செய்து கொண்டால் அது ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் ஒருவராக இருந்து அந்தத் திருமணம் நடந்திருந்தால் அதை அரசாங்கம் கலப்புத் திருமணம் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்குத் தனியாக எந்தவிதமான சலுகையும் கட்டிட அரசாங்கம் இப்பொழுது கருதவில்லை. கலப்புத் திருமணம் அதிகமாகச் செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை வரும்பொழுது ஜாதிகள் ஒழிக்கப் பட்டுவிடும். இப்பொழுது அவர்களுக்குப் பிறக்கக்கூடிய குழந்தைகளையும் ஒரு தனி ஜாதியாக ஆக்க நல்லெண்ணம் கொண்ட எந்த அரசாங்கமும் முன்வராது.

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலில் கொள்கை என்பது இல்லாமல் தங்கப் பதக்கம் கொடுப்பதனாலேயே இதை உட்க்கப்படுத்திவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால் சமுதாயத் திலே மறுமலர்ச்சி ஏற்படுகிவிடமுடியாது. வறுமையை ஒழிப்பதற்கு வழிசெய்தால்தான் அந்தச் சமுதாயத்திலே மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் என்று யாரும் எந்தப் பெரியவரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. எனவே வறுமையை ஒழிக்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்கான நிலைமையை அரசாங்கம் முன்சியமாக தனது கொள்கையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும். இதே பதிலைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் அப்படி ஒரு கொள்கையைக் கடைபிடிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : உறுப்பினர் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். கட்டாயமாக—கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்கிறவர்களில்—ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்ட

[1971 அக்டோபர் 22]

சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் அவர்களுக்கு பொருளாதாரச் சலுகைகள், இன்னும் வீட்டு மனைகள் கொடுப்பது, சாகுபடிக்கு நிலங்கள் கொடுப்பது, வேலை வாய்ப்புக்களில் சலுகைகள்கொடுப்பது இவை போன்ற எல்லாவிதமான ஏற்றங்களையும் பெறுவதற்கு அந்த இருவரில் ஒருவருக்கு அந்தஸ்து இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதன்மூலம் மற்றவரும் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. அப்படிப் பிணைக்கப்பட்டால் தான் அந்தப் பிணைப்பு இறுதிவரை இருக்கும். சமுதாயத்திலே ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறையும். அதற்காகத் தனிச் சலுகைகள் என்று வைத்தால் சலுகைகளுக்காக எவ்வாறாவ் வருவார்கள், கொள்கைக்காக வரமாட்டார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருமணங்கள் சுவர்க்கத்திலே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வார்கள், ஆனால் உண்மையிலேயே சுவர்க்கத்திலே நடைபெறவில்லை. பூமியிலேதான் நடைபெறுகின்றன. எனவே நடைமுறையிலே கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சட்டத்தின் மூலமாகச் செய்யவேண்டும், இந்த இரண்டு வழிகளினால்தான் ஜாதிகளை ஒழிக்கமுடியும். எனவே அரசாங்கம் இரண்டில் ஒன்றைப் பின்பற்றுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களின் திருமணங்கள்தான் சுவர்க்கத்திலே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. கலப்புத் திருமணங்கள் நரகத்திலே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளும் தரவேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் விரும்புகிறது.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கலப்புத் திருமணங்கள் நரகத்திலே நடக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கே இனிமேல் பயப்படுவார்கள். எனவே அவர்கள் பூமியிலே நடக்கின்றன என்று சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister may correct the answer.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி அப்படியிருந்தது. திருமணங்கள் சுவர்க்கத்திலே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று அவர்கள் சொன்ன கருத்திலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. சுவர்க்கத்திலே கிடையாது. திருமணங்கள் சுவர்க்கத்திலே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை, கலப்புத் திருமணங்கள் வேண்டுமானால் நரகத்திலே நடக்கலாம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன்.

[1971 அக்டோபர் 22]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்தக் கலப்புத் திருமணம் என்பதை, ஹரிஜன் ஒருவரை மணந்துகொண்டால்தான் அதைக் கலப்புத் திருமணம் என்று ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இரண்டு வேறுவேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டாலும் அதையும் கலப்புத் திருமணம் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கம் சலுகை அளிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, வேறு இரண்டு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இணைவதில் பெருமையில்லை. இன்றைக்கு அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்து வாழும் சமுதாயச் சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். எனவே அவர்களுடைய வாழ்க்கையெல்லாம் புரட்சிகரமான முன்னேற்றமாகாது. முற்றிலும் மாறுபட்ட. என்னத்திலே, ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்படுத்தாத சமுதாயத்தில் சிறந்த புரட்சியாக அரசு கருதுகிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணும், ஹரிஜன வகுப்பு அல்லாத ஒரு ஆணும் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டால் இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தை எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்ததாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, அவர்கள் உயர்ந்த மனித சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்டப்படி பார்த்தால் தந்தையின் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே திருமணம் ஆன ஒருவர் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்ள முன்வந்தால் தண்டனையிலிருந்து விடுபெற விதிவிலக்கு அரசு அளிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, சமுதாயமோ அரசோ ஏற்றுக்கொண்டால்கூட ஏற்கனவே மணம் செய்துகொள்ளப்பட்ட மனைவி ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாள். அவளுக்கென்று தனி உரிமை இருக்கிறது.

திரு. ப. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, திருமணத்தில் ஒருவர் மனம்மாறி தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவரை மணந்துகொண்டால் அந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, கலப்புத் திருமணம் என்றாலே மனம் மாறித்தான் (குறுக்கீடு) மதம் மாறுதலுக்கு எந்தவிதச் சலுகையும் இருக்கவில்லை.

[1971 அக்டோபர் 22]

Flour mills in Tamil Nadu

* 21 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state:

(a) the total number of flour mills in Tamil Nadu as on this date;

(b) whether it is a fact that these mills are under the threat of closing down after the Central Government budget for the financial year 1971-72; and

(c) if so, the action taken by this Government in consultation with the Central Government to avert the situation?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) தமிழ் நாட்டில் 23 கோதுமை உருளை மாவு ஆலைகள் உள்ளன.

(இ) அத்தகைய தகவல் ஏதும் அரசிடம் இல்லை.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

DR. H. V. HANDE: May I know whether it is a fact that in the month of May immediately after the Budget, the Central Government announced that 10 per cent extra charge will be levied on maida per kilo, and immediately after that, whether it is a fact that a number of industrialists approached the Government or at least sent a petition to the Centre that it should be reduced? Also when the Government was seized of the matter, as it indirectly increased the cost of the products out of maida like bread and other things, may I know whether the State Government gave any views on the subject or whether they interfered in this matter? May I know all the details?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் 10 பைசா ஒரு கிலோ மைதாவிற்கு விதித்தது உண்மை. ஆனால் உடனடியாக வாபஸ் பெற்றுவிட்ட காரணத்தினால் பிரச்சனை எழவில்லை.

சிற்பக் கலைப் பயிற்சி நிலையங்கள்

* 22 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி: மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் சிற்பக்கலைப் பயிற்சி நிலையங்கள் எங்கெங்கு உள்ளன?

(இ) இவற்றில் எத்தகைய சிலைகள் செதுக்கப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) தமிழக அரசினரால் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள மகாபலிபுரத்தில் கற்சிற்பங்கள் செய்வதற்குப் பயிற்சி கொடுக்க ஒரு பயிற்சி நிலையம் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

(இ) மகாபலிபுரம் சிற்பக்கலைப்பயிற்சி நிலையத்தில் ஆகம் சிற்ப நூல்களில் கூறியதற்கிணங்க பழங்காலக் கோவில்களில் காணப்படும் சிலைகளைப் போன்றவை செதுக்கப்படுகின்றன.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலிருந்து சாமி சிலைகள் ஏராளமாகக் களவாடப்பெற்று மேல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. வெளிநாட்டுக்காரர்கள் சாமிகளை அதிகமாக விரும்புகிறார்களா? அல்லது சிலையின் கலையை விரும்புகிறார்களா? கலையை விரும்பினால் நம்முடைய மகாபலிபுரத்திலுள்ள பயிற்சி நிலையத்திலிருந்து அவர்களுக்கு ஏற்ற சிலைகளை வடித்து இந்த அரசு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அவர்களெல்லாம் கலை உணர்ச்சியைத்தான் விரும்புகிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். இங்கே புள்ள முப்பத்து முக்கோடி கடவுள்களைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அவர்கள் விரும்புவது புதிதாக உருவாக்கப்படும் சிலைகளை அல்ல. பழமையும், சிற்பக்கலையும் உயர்ந்த சிலைகளைத்தான் விரும்புகிறார்கள்.

திரு. என். கணபதி: தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட நலக் குழுவின் அறிக்கையில் இப்படிப்பட்ட கலைத்திறன் கொண்ட தொழில் அழியாமல் இருக்க பல்வேறு நிலையங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருப்பதை இந்த அரசு அறியுமா? அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பின் தங்கிய வகுப்பு அமைச்சரைக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், மதுரையில் மதுரை வடக்கு பகுதியிலே கல் தச்சுத் தொழிலாளர்கள் என்று இம்மாதிரி கல் செதுக்கும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விசேஷப் பாதுகாப்பு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்தத் தொழிலில் பயிற்சி கொடுக்க பயிற்சி நிலையம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது, நம்முடைய அரசால், யாராவது தொழில் தொடங்க முன்வந்தால் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்கும்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: சார் நாதல்வரத்திற்குப் பயிற்சி கொடுப்பதைப் போல் சிற்பக் கலையைக் கற்றுக்கொள்பவர்களுக்கும் பண வசதி கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 பேர்கள் இந்தப் பயிற்சி நிலையத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு மாதம் ஒன்றுக்கு 60 ரூபாய் வீதம் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

Alanganallur Co-operative Cane Growers' Association

* 23 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state

(a) whether the Government have received a copy of the resolutions passed at a meeting of the Alanganallur Co-operative Cane Growers' Association, held at Alanganallur on 16th March 1970 regarding their grievances; and

(b) if so, the details thereof and the action taken thereon?

A. 205—3

[1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) ஆம்.

(இ) சர்க்கரை இயக்குநர், சர்க்கரை விவசாயிகள் சங்கத்தின் நிர்வாகிகளைச் சந்தித்து ஆலை நிர்வாகக் குழுவின் கொள்கைகளை விளக்கினார்.

DR. H. V. HANDE : Is it a fact that because of the glut of sugar in the market the persons who are involved in cane-growing are finding it very difficult to sell cane? If so, may I know whether the Government are going to take any steps to see that proper marketing facilities are given to the cane-growers?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, சர்க்கரை விற்பனை ஆகாமல் இருந்ததும், அதிகமாகத் தேக்கம் ஏற்பட்டதால் நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி அதிலுள்ள சில சங்கடங்கள் நிவர்த்திக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஓரளவு நிலைமை சரியாக இருக்கிறது. எனினும் இம்மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்க, விலைவாசியை எப்படி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்பதை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ரெகவரி அதிகமாக வைத்து விலையை நிர்ணயித்தால் ரெகவரி குறைவாக உள்ள தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு ரெகவரி அதிகமாக உள்ள மாநிலங்களுக்கு சலுகைகள் ஏற்படும்படியாக இந்தக் கரும்புக்கு விலையை நிர்ணயிக்காமல் நம்முடைய மாநிலங்கள் போன்ற மாநிலங்களையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். ரெகவரி குறைந்த பேசிஸ் அளவாக எடுத்து இந்த விலையை நிர்ணயித்தால் சங்கடம் ஏற்படாது.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவரவர்களே, அலங்காரநல்லூர் கரும்பு விவசாயிகள் சங்கம் போட்ட பல தீர்மானங்களில் அந்தச் சங்கத்திற்கு, சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொடுக்கும் கரும்பில் ஒவ்வொரு டன்னுக்கும் 10 பைசா பிடித்தம் செய்து சங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் இருந்ததா? அப்படியிருந்தால் காரணத்தால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் அந்தச் சங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லாமல் அந்தச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டு விட்டதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதன் முன்னால் தலைவர் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தச் செய்தியைத் தந்த மைக்காக நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், கரும்பு விவசாயிகளை ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ் என்றும், அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ் என்றும் வைத்து ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ்க்கு ஒரு விலையும், அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ்க்கு ஒரு விலையும் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு விலை வேறுபாடு இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் அரசாங்கம் இருந்தாலும் ஒரே விலையை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் கடவமாகக் கொடுக்கமா?

1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த யோசனை பரிசீலிப்பு செய்யப்பட்ட உற்பத்தியாளர்களுக்கும் பாதிக்கமாக அமையும். அவர்களுக்குத்தான் முதலிடம் அளிக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு விலைவாசியைப் கொடுக்க வேண்டும். கரும்பு விலையை எப்படி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதன்படி நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

மன்னியாற்றுப் பாசனம்

24 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

மாயூரம், மணல்மேடு பகுதியிலுள்ள மன்னியாற்றுப் பாசனத்தைப் பராமரிப்பு செய்ய அரசுக்கு உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உண்டு. மன்னியாற்றின் கடைமடைப் பாசனத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருப்பதால் கொள்ளிடம் கீழ் அணையிலிருந்து பிரியும் குயிர்க்கி மன்னியாற்றில் அதிக நீர் விடப்பட்டு மன்னியாற்றின் கடைமடைப் பகுதிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இதனால் மன்னியாற்றின் கடைமடைப் பாசனம் இப்போது பாதிக்கப்படுமால் இருக்கிறதா?

கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே அணை

25 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

அணைக்கரைக்குக் கீழே கொள்ளிடம் ஆற்றில் மழைக்காலங்களிலும் வெள்ளக் காலங்களிலும் சேதமாகும் தண்ணீரை ஒரு அணை கட்டி அதன் மூலம் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த ஏதேனும் கிட்டம் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

ஒட்டப்பிடாரத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை

26 வினா.—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) ஒட்டப்பிடாரம், சாவிகுளத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஆகும்படிக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனின், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஒட்டப்பிடாரம், சாவிகுளத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை அமைக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதாவது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இப்போது.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, ஒட்டப்பிடாரம், சாலி குளத்தில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை நிறுவ வேண்டுமென்று அங்கு ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டதே, அது தற்சமயம் என்ன ஆனது என்பது என் கேள்வி. இதில் எப்படியோ மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஒட்டப்பிடாரத்திற்கு அண்மையிலுள்ள சாலிகுளத்தில் ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதியில் இந்திய அரசு பண்ணைக் கழகம் பெரிய அளவில் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு இருந்தது. ஆனால் பரிசோதனை செய்த பிறகு அங்கு துளைக் கிணறுகள் வெட்டிய இடங்களில் போதிய நீர் கிடைக்காததால் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தமிழ் நாட்டில் புதிய நெல் விதைகளை தயாரிக்க அரசு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மாவட்டங்களிலுள்ள பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. வேளாண்மைத் துறையின் ஆளுகையின் கீழ் 73 ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் மூன்று விவசாயப் பணியாளர்களைக் கொண்டு கோவில்பட்டி, ஆடுதுறை, திண்டிவனம் ஆகிய இடங்களில் வட்டார ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாநிலத்தை வெவ்வேறு பகுதிகளாக, வேளாண்மை, தட்ப வெப்ப நிலைமைகளுக்கேற்ப இந்த நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமாக உள்ளூர் பகுதிகள் குறித்து சோதனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. வேளாண்மைப் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு இடத்திற்கு ஏற்ப இந்த ஆராய்ச்சி அந்தந்த வட்டாரத்திற்குப் பயன்படும் முறையில் நடைபெற்று வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் ஒரு பெரிய பண்ணையை மத்திய அரசாங்கம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாத அந்தப் பகுதியில் ஆரம்பித்திருப்பது போல் நீர்வளம் மிகுந்த தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அண்மையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செங்கத்தில் துவக்கப்பட்டிருக்கும் பண்ணை எல்லாவிதமான ஆராய்ச்சிகளும் செய்யப்பட்ட பிறகு தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நீர் வளமும் நில வளமும் இருப்பதோடு அந்தப் பகுதி உழவர்களுக்கு நல்ல மண் வளமும் இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணை சிறப்பாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு செயல்படத் துவங்கி இருக்கிறது. தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் ஏற்கனவே இருக்கிறது.

[1971 அக்டோபர் 22]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, there is an Agricultural Farm in the Hosur Cattle Farm and conditions are very ideal there. May I know from the Hon. Minister whether he will provide more funds to see that the Farm becomes an ideal farm for the entire State?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தற்சமயம் அப்படி ஒன்றும் யோசனை இல்லை.

தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் விதைப்பண்ணைகள்

* 27. வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த, தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் உள்ள எல்லா ஒன்றியப் பகுதிகளிலும் அதற்குத் தேவையான முழு அளவில் நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்குள்ள விதைப் பண்ணைகள் அமைக்க எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஆதார வித்துக்கள் உற்பத்தி செய்ய தஞ்சை மாவட்டத்தில் 14 அரசு விதைப் பண்ணைகளும் குடுமியாமலையில் உள்ள 'அண்ணா பண்ணை' உட்பட திருச்சி மாவட்டத்தில் 7 விதைப் பண்ணைகளும் உள்ளன. இவற்றின் மொத்தப் பரப்பளவு 2,174.17 ஏக்கர். இந்த மாவட்டங்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு நல்ல ஆதார வித்துக்கள் கையிருப்பில் தற்போது உள்ளது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இப்போது அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் மூலமாகவும், தனியார் விதைப் பண்ணைகள் மூலமாகவும் தரப்படும் விதைகள் சரியான முறையில் பாதுகாத்து வைக்கப்படாத காரணத்தால் விதைகள் முளைப்பது குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, விதைகள் முளைக்கும் தன்மை அதிக விகிதாசூறம் இருக்கும் முறையில் புதிய முறைகளைக் கையாள அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : முதல் ஆதார வித்துக்களும், அடுத்து இரண்டாவது ரக வித்துக்களும் இப்போது தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவை போதிய அளவு நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி சந்தேகப்படுகிற இடங்களில் விவசாய அதிகாரிகள் அந்த விதைகள் முளைக்கின்றனவா என்று சோதனை செய்து அதற்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் திட்டமும் இருக்கிறது. அதுமாதிரி மல்லாமல் இப்போது எல்லா விதைகளுமே பரிசோதனை செய்யப்பட்டு துற்றுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம் முளைக்கிறது என்ற அத்தாட்சி பெற்ற பிறகுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[1971 அக்டோபர் 22]

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, may I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to open State Seed Farms in every district headquarters in the State?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்போதே 60 பண்ணைகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. அந்தப் பண்ணைகளில் இப்போது நம்முடைய தேவைக்கு அதிகமாகவே உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. மீண்டும் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் புதிய விதைப் பண்ணைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்பதற்கான குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. தேவையானால் அது பற்றிக் கவனிக்கலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இப்போது அரசாங்கப் பண்ணையிலிருந்தும், தனியார் பண்ணையிலிருந்தும் தரப்படும் பொறுக்கு விதைகளில் கலப்படம் இருப்பதால் சரியானபடி முளைக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், சோளம், கம்பு போன்ற நவதானியங்களின் விதைகள் விலை கிலோ 10 ரூபாய் என்று விற்கப்படுவதால் ஏக்கருக்கு விதையே 30 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நாம் முதல் ஆதார விதைகளை உற்பத்தி செய்கிறோம். இரண்டாவது விதைகளைப் பல விவசாயிகளிடத்தில் கொடுத்து விவசாய இலாகா மூலமாக மேற்பார்வையிட்டு அறுவடையான பிறகு சரியான விதைகளை மட்டும் பொறுக்கி எடுத்து மற்றவைகளைத் தள்ளி விடுகிறோம். இதன் காரணமாகக் கொஞ்சம் விலை அதிகமாக இருக்கலாம். அதுபற்றி விவசாயிகளிடமிருந்தும் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அது பற்றியும் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் விதைப் பண்ணைகள் இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகளிடமிருந்து விதைகளை அரசு வாங்கி விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் 14 பண்ணைகள் பொறுக்கு விதைகளைச் சரியான முறையில் விநியோகித்து வருகின்றன. அதேபோல் திருச்சி மாவட்டத்தில் 7 பண்ணைகள் சரியான முறையில் பொறுக்கு விதைகளை விநியோகித்து வருகின்றன. தனியார் துறையிலிருந்து வாங்கும்போதும் வேளாண்மைத்துறை அதிகாரிகள் பல்வேறு சோதனைகளைச் செய்து பொறுக்கு விதைகளைத்தான் எடுக்கிறார்கள். மற்றவற்றைக் கழித்து விடுகிறார்கள். தரமான விதைகள் இப்போது தேவையான அளவுக்கு இருக்கிறது. தரமான விதைகளைத்தான் கொடுத்து வருகிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பதியாக ஆதார விதைகள் வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு ஆய்வினை நடைபெறுகிறதா?

[1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : வெளிநாடுகளில் இருந்து எதுவும் இறக்குமதி செய்யவில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய தேவைக்கு அதிகமாகப் பொறுக்கு விதைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக விதைகள் விநியோகிக்கப்படும்தோது காலம் மாறி ஸ்டாக் ஆகியிருக்கும் விதைகளை நிர்ப்பந்தமாகக் கொடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படிப்பட்ட குறைகள் ஒருசில இடங்களில் இருந்து அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதைகளை விநியோகிக்க வேண்டாமென்று சொல்லி அதற்குப் பதிலாக வேறு நல்ல விதைகள் ஆங்காங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : தரமான விதைகள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் அதை வாங்கும்போது நம்பிக்கை குறைவாக இருக்கிறது. சர்க்கார் இந்த விதைகளைக் கொடுக்கும்போது ரெஸ்பான்சிபிலிடி ஃபிசில் பண்ண முடியுமா? குறை இருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் பொறுப்பு யார் என்று நிர்ணயிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்போதே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற விதைகள் ஆறு மாதத்திற்கு மேலாகிவிட்டது என்று சொன்னால் அந்த விதைகளுக்குப் பதிலாக வேறு விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. விதைகளைக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் தனியாக எடுத்து முளைக்கப் போட்டு 100 விதைகளுக்கு எவ்வளவு முளைக்கின்றன என்று பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. டெஸ்டிங் லேபரட்டரி மூலமாகவும் ஆங்காங்கு சோதனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து ஹைபிரிட்ஸ் இறக்குமதி செய்வது இல்லையென்று சொன்னார்கள். இப்போது பாம்பே, டிராம்பேயில் அரசு நிலத்தில் பொறுக்கு விதைகள் தயாரிக்கிறார்கள். அங்கிருந்து விதைகளை இறக்குமதி செய்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : வெளிநாட்டிலிருந்து வாங்கி வரவில்லை. வெளி மாநிலத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டுப் பரிசீலனை செய்து புதிய விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. எம். முத்துசாமி : ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் விவசாய ஆலயங்களைக் கட்டாயமாக இந்தக் குவிண்டால் விதைகளை விற்கும் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுவது தடுக்கப்படுமா?

[1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) ஆம்.

(இ) சர்க்கரை இயக்குநர், சர்க்கரை விவசாயிகள் சங்கத்தின் நிர்வாகிகளைச் சந்தித்து ஆலை நிர்வாகக் குழுவின் கொள்கைகளை விளக்கினார்.

DR. H. V. HANDE : Is it a fact that because of the glut of sugar in the market the persons who are involved in cane-growing are finding it very difficult to sell cane? If so, may I know whether the Government are going to take any steps to see that proper marketing facilities are given to the cane-growers?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, சர்க்கரை விற்பனை ஆகாமல் இருந்ததும், அதிகமாகத் தேக்கம் ஏற்பட்டதால் நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி அதிலுள்ள சில சங்கடங்கள் நிவர்த்திக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஓரளவு நிலைமை சரியாக இருக்கிறது. எனினும் இம்மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்க, விலைவாசியை எப்படி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்பதை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ரெகவரி அதிகமாக வைத்து விலையை நிர்ணயித்தால் ரெகவரி குறைவாக உள்ள தமிழ்நாடு பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு ரெகவரி அதிகமாக உள்ள மாநிலங்களுக்கு சலுகைகள் ஏற்படும்படியாக இந்தக் கரும்புக்கு விலையை நிர்ணயிக்காமல் நம்முடைய மாநிலங்கள் போன்ற மாநிலங்களையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். ரெகவரி குறைந்த பேசிஸ் அளவாக எடுத்து இந்த விலையை நிர்ணயித்தால் சங்கடம் ஏற்படாது.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவரவர்களே, அலங்காநல்லூர் கரும்பு விவசாயிகள் சங்கம் போட்ட பல தீர்மானங்களில் அந்தச் சங்கத்திற்கு, சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொடுக்கும் கரும்பில் ஒவ்வொரு டன்னுக்கும் 10 பைசா பிடித்தம் செய்து சங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் இருந்ததா? அப்படியிருந்த காரணத்தால் அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் அந்தச் சங்கத்தின் மீது நம்பிக்கையில்லாமல் அந்தச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டு விட்டதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதன் முன்னால் தலைவர் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தச் செய்தியைத் தந்த மைக்காக நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், கரும்பு விவசாயிகளை ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ் என்றும், அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ் என்றும் வைத்து ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ்க்கு ஒரு விலையும், அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் கேன் குரோயர்ஸ்க்கு ஒரு விலையும் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு விலை வேறுபாடு இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல் பாராட் இருந்தாலும் ஒரே விலையை நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த யோசனை பதிலு செய்ப்பட்ட உற்பத்தியாளர்களுக்கும் பாதிக்கமாக அமையும். அவர்களுக்குத்தான் முதலிடம் அளிக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கு விலைவாசியை கொடுக்க வேண்டும். கரும்பு விலையை எப்படி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதன்படி நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

மன்னியாற்றுப் பாசனம்

* 24 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

மாயூரம், மணல்மேடு பகுதியிலுள்ள மன்னியாற்றுப் பாசனத்தைப் பராமரிப்பு செய்ய அரசுக்கு உத்தேசம் எதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உண்டு. மன்னியாற்றின் கடைமடைப் பாசனத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருப்பதால் கொள்ளிடம் கீழ் அணையிலிருந்து பிரியும் குயிர்க்கி மன்னியாற்றில் அதிக நீர் விடப்பட்டு மன்னியாற்றின் கடைமடைப் பகுதிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இதனால் மன்னியாற்றின் கடைமடைப் பாசனம் இப்போது பாதிக்கப்பட்டாமல் இருக்கிறது.

கொள்ளிடம் ஆற்றின் குறுக்கே அணை

* 25 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

அணைக்கரைக்குக் கீழே கொள்ளிடம் ஆற்றில் மழைக்காலங்களிலும் வெள்ளக் காலங்களிலும் சேதமாகும் தண்ணீரை ஒரு அணை கட்டி அதன் மூலம் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த எதேனும் திட்டம் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

ஒட்டப்பிடாரத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை

வினா.—திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) ஒட்டப்பிடாரம், சாலிஞ்சத்தில் தமிழ்நாடு அரசின் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஆரம்பிக்கும் திட்டம் எதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனின், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஆ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஒட்டப்பிடாரம், சாலிஞ்சத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1971 அக்டோபர் 22]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றும் கட்டாயமாக வற்புறுத்தவில்லை. இப்போது பொறுக்கு விதைகளுக்கும், விரிய விதைகளுக்கும் தமிழக விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. ஆகவே, யாரையும் கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்போது 'கருணா' என்ற நெல் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது கட்டாயப்படுத்தி வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதாக இருந்தால் அதுபற்றி அங்கத்தினர் அவர்கள் உடனடியாகத் தெரிவித்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நெல்லில் 'மட்டும்' கவனம் செலுத்துகிற இந்த அரசாங்கம் பருப்பு வகைகளைப்பற்றி—அவைகளின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றனவாதலால்—அதற்கு வேண்டிய பண்ணைகளை ஆரம்பித்து உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்து அதன் உற்பத்தியைப் பெருக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இப்போது நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. இப்போது பருப்புகளுக்காக ஒரு தனித் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு இந்த ஆண்டு தமிழகத்தில் 23 லட்சம் ஏக்கராக்கள் உளுந்து, துவரை, பாசிப்பயிறு, பச்சைப்பயிறு போன்ற பயிறு வகைகளை உற்பத்தி செய்யத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வருகிறது. இப்போது புதிய ஆராய்ச்சி மூலம் பாசிப் பயிறில் ஒரு புதிய ரகப் பயிர் தயாரிக்கப்பட்டு நம் மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்லாது வெளி மாநிலங்களுக்குக் கூட அந்த விதைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : There are varieties of paddy seeds in our State and new varieties are being evolved but, I have not come across paddy seeds suitable for cooler regions like Hosur and Denkanikotta, where between November and February, the temperature ranges between 60° to 90°. There are no paddy seeds suitable for that area. I have contacted the Director of Agriculture here but I was not able to get suitable reply. I attended a conference convened by the Central Government and presided over by Thiru C. Subramaniam last year. Even there they did not give a correct reply. May I know from the Hon. Minister whether seeds required for cooler regions will be evolved by the Agriculture Department of our State?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் முதலிலேயே அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அந்தந்தப் பகுதி தப்ப வெட்ப நிலைக்கேற்றவாறு அவைகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் புதிதாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிற 'கருணா' என்பது மழை காலத்திற்கு

1971 அக்டோபர் 22]

முன்னால் அறுவடை செய்து கொள்ளலாம். மற்ற ஆடுதுறை போன்ற நெல்லுக்கு 125 நாட்களிலிருந்து 130 நாட்கள் வரைதான் வயது. ஆனால் 'கருணா' 110-லிருந்து 115 நாட்களுக்குள்ளே அறுவடை செய்து விடலாம். எந்தக் காற்று அல்லது எந்தப் புயல் வீசிவரும் அல்லது என்ன மழை பெய்தாலும் அது சாயாது. சாய்ந்து முளைக்காது. இப்போது தஞ்சை மாவட்டத்தில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு எந்தெந்தப் பயிர் வகைகளை எப்போது எப்போது சாகுபடி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி விவசாய அலுவலர்கள் ஆங்காங்கு சொல்லி வருகிறார்கள். இப்போது குறுவை அறுவடைக்குப் பிறகு தாளடிக்கு ஐ.ஆர். 8, பொன்னி போன்ற ரகங்களை ஆங்காங்கு பயிர் செய்யலாம் என்றும் மற்றவைகளையும் சொல்லி வருகிறார்கள். சில மாவட்டங்களில் ஐ.ஆர். 8-ஐ மூன்று போகங்களுக்கு நடுவதை நானே நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். மூன்று போகங்களுக்குச் சேர்த்தார்போல் தாளடி, குறுவை இவற்றிற்குப் போடுகிறார்கள். அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு, விவசாய அலுவலர்களை அணுகினால் எந்தெந்தப் பட்டத்தில் எந்தெந்த விதைகளைப் போடலாம் என்பதைப் பற்றிய விவரங்களை அளிப்பார்கள்.

Housing Units

* 28 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state the various Housing Units functioning in this State under the State Housing Board?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கீழ் மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் மூன்று வீட்டு வசதிப் பிரிவுகள் இயங்கி வருகின்றன.

திரு. என். டென்னிஸ் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இதன் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மதுரை வீட்டுவசதிப் பிரிவின் கீழ் கன்னியாகுமரி மாவட்டமும் இயங்கி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுரைப் பிரிவின் கீழ் இப்போது எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? அவை வாடகைக்கு விடப்பட்டு, சொந்தமாக்கக்கூடிய விஷயத்திலும் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற விஷயம் அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மதுரை வீட்டு வசதிப் பிரிவின் கீழ் குறைந்த வருமானம் உள்ளோர்க்கு வீட்டு வசதி 294, பயன்படுத்திய தொகை 35 லட்சம் ரூபாய். நடுத்தர வருமானம் உள்ளோர்க்கு வீட்டு வசதி 30, பயன்படுத்திய தொகை ரூ. 10 லட்சம். தமிழ்நாடு அரசு பணியாளர்களுக்கு வாடகைக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம் மூலம் 558 வீடுகள், தொகை 35 லட்சம் ரூபாய்.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. கு. திருப்பதி : மிகில் இன்கம் குரூப்பிற்கு ஆண்டுக்குப் பத்து லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்காக அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க அரசுக்கு உத்தேசமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ஒதுக்கப்படுகிற தொகையிலிருந்து ஒவ்வொரு பகுதியினருக்கும் தனித்தனியாக வீடுகள் கட்டுவதற்காக வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. வருகிற விண்ணப்பங்களுக்கு ஏற்றவகையில் தொகை ஒதுக்கப்படுகிறதேயல்லாமல் வேறு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏற்கனவே வீடுகள் கட்டப்பட்டுச் சிலருக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டும், சிலருக்குச் சொந்தமாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இன்று அரசின் நிலை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : வாடகைக்கு விடப்படுகிற வீடுகளில் அநேகமாக அரசு அலுவலர்கள் வாடகை வீடுகளில் இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கால் பங்கு அல்லது 'அரைப் பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு என்று அந்த நிலத்தின் தொகையைக் கொடுப்பதன் மூலமும், மற்றவற்றின் மூலமும் அவர்கள் வீட்டுக்கு உரியவர்களாகிறார்கள். அதே சலுகை அரசு அலுவலர்களுக்கும் உண்டு.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : நகரங்களில் பணி புரியக்கூடிய அரசு அலுவலர்களுக்குச் சென்னைக்கு மாறி வருகிற நேரங்களில் வீடுகள் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இவ்வாறு வீட்டு வாரியம் அல்லது வீடுகள் கட்டித் தருகிற வாரியங்கள் வீடுகளை இவர்களுக்கு ஒதுக்குவதில் என்னென்ன விதிமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இருக்கிற வீடுகள் வரிசைக் கிரமமாக அநேகமாக எல்லா அரசு அலுவலர்களுக்கும் தரப்பட்டு வருகிறது. தவிர, அரசு அலுவலர்களின் நலனுக்காக வீடுகள் வேகமாகக் கட்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன என்றும் அநேகமாக விரைவில் அவர்கள் குறைபாடுகள் நிறைவேறும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டுகிற வீடுகளுக்கு மானியமாக மத்திய அரசின் மூலம் மாநில அரசும் சேர்ந்து ரூ. 500 வழங்கப் பட்டு வந்தது. அது இப்போது தாற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அந்த மானியத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தொழிலாளர்களுக்கான வீடுகளுக்கு மானியம் கொடுப்பதில் சற்றுக் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் தொழில் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் இன்னும்

[1971 அக்டோபர் 22]

வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். அதைப் பற்றிக்கூட சமீபத்தில் நடந்த கோவை மாநாட்டில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்போதுதான் அதைப்பற்றி அவர்கள் சிந்தித்து வீடுகள் கட்ட முன்வருவதாக என்னிடம் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் முன்வருவார்களேயானால் இந்த அரசு அவர்களுக்கு உதவி செய்யத் தயாராகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வீட்டு வாரியத்தினால் கட்டப் படுகிற வீடுகளில் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காகக் குறிப்பிட்ட ஒரு சதவிகிதம் ஒதுக்கி வைக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா? அப்படிக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்பதை இந்த அரசு உணருகிறதா? அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு உடனடியாக எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டும் 10 சதவிகிதம் ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறதே தவிர பின்தங்கிய மக்களுக்கு என்று ஒரு பட்டியல் வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. அநேகமாக குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் என்ற பட்டியலில் பின்தங்கிய மக்களும் வருவார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட ஒதுக்கீடுகள் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : வீட்டு வசதி வாரியம் மூலம் பஞ்சாயத்து யூனியன் சிப்பந்திகளுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து உதவ அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. இரா. இராமலிங்கம் : லோ இன்கம் குரூப்பில் உள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள இந்த ஆண்டு எவ்வளவு கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? நெல்லை மாவட்டத்திற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தனிக் கேள்வி போடவும்.

THIRU B. VENKATASWAMI : May I know from the Hon. Minister how many days it will take for a house to be constructed? Is there any proposal before the Government to construct houses quickly as is being done by Thiru G. D. Naidu?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அந்தப் பிரச்சனை ஆய்வில் இருக்கிறதே தவிர அப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டத் தொடங்கவில்லை. எவ்வளவு நாட்களில் ஒரு வீடு கட்டப்படுகிறது என்பதற்கான விவரங்கள் இல்லை என்ற காரணத்தினால் தனிக்கேள்வி போடும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1971 அக்டோபர் 22]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: In view of the urgency for housing the lowest, lower and middle income groups, is there any proposal under the consideration of this Government to have a housing factory erected in Madras?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, குழாய் செங்கற்கள் பிளாண்ட் (செல்லுலர் கான்க்ரீட் பிளாண்ட்) தொழிற்சாலை ஒன்று இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தால் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது தவிர, ப்ரீ-பாப்ரிகேட்டட் ஹௌசஸ் உருவாக்குவதற்கு என்று ஒரு திட்டம் அரசின் எண்ணத்தில் இருக்கிறது. அது நடைமுறையில் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகளை நகர்ப் பகுதிகளில்தான் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில், பஞ்சாயத்து பகுதிகளில் கட்டிக் கொடுப்பது இல்லை. அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, குடிசை மாற்று வாரியம், ரூரல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் என்று போட்டு கிராமப் பகுதிகளில் வீடு கட்டும் திட்டத்தை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. வேப்பூர், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், கிராமத்தில் இப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இது போல், கிராமப் பகுதிகளில் வீடுகளை அதிகப்படுத்தும் திட்டத்தை அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையில், தமிழ்நாடு முழுவதும் 18,000 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். குஜராத் மாநிலத்தில் இருக்கிற அரசுப் போக்குவரத்துத் துறை கார்ப்பரேஷன் ("Own your house scheme") என்று ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி, அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி வீடு கட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி ஒரு திட்டத்தை தமிழ்நாட்டில் துவங்குவதற்குரிய திட்டம் ஏதேனும் நம்முடைய வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு போக்குவரத்து இலாகா வீட்டு வசதி வாரியத்தை அணுகினால் இது பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் இந்த மாநிலம் முழுவதும் எவ்வளவு வீடுகள் கட்ட வேண்டி இருக்கும் என்று மதிப்பிட்டு இருக்கிறதா? இப்போது சில மாவட்டங்களில்

[1971 அக்டோபர் 22]

மட்டும் இந்தப் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே, இது பரவலாக ஆரம்பிப்பதற்கான அடிப்படை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்று கணக்கு என்னிடத்தில் இல்லை. ஆனால் இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10 கோடி மத்திய அரசு தரவேண்டுமென்று நாம் அவர்களிடத்தில் கேட்டு இருக்கிறோம். அப்படி கிடைக்கிற பணத்தைக் கொண்டு ஏராளமான வீடுகள் கட்டித்தர இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கடமையை நல்ல முறையில் ஆற்றுவதற்காக வடபுலத்தில் பீறார், உத்திரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று தனியாக வீடுகள், விடுதிகள் அல்ல, கட்டிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது போல் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசிடம் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அரசைப் பொறுத்தவரையில், வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்து நம்முடைய சட்ட மன்ற விடுதிகளில் தங்குகிறவர்கள் அந்த விடுதிகள் மிகவும் சிறப்பாகவும், வசதியாகவும் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்வதை நான் கேட்டு இருக்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE: Has the Housing Board any schemes or any practical schemes to see that most of the small houses in areas like T. P. Chatram near Shenoy Nagar, Vyasarpadi and other places—they are now in a very bad shape and most of them are leaking and even the closets are not functioning properly—are immediately repaired—they are 10 years old—and also create some units to see that they are properly maintained and repaired? Are there any repairing units under the aere of the Housing Board and whether they are all functioning properly?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை வீட்டு வசதி வாரியமே ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு அவ்வப்போது வரும் விண்ணப்பங்கள், குறிப்புகள் மூலமாக ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகள் நிவர்த்திக்கப்படுகின்றன. அவற்றைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு பொறியாளரை இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடனடியாக அதைக்

[1971 அக்டோபர் 22]

கவனித்து நிவர்த்தி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையில்தான் வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் இருக்கின்றன என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு வீட்டு வசதி வாரியம் ரூ. 3,000 தான் கடனாகக் கொடுக்கிறது. தற்சமயம் விவசாயிகள் ஏறி இருப்பதால் ரூ. 1,000 அதிகமாகக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இது கொள்கையளவில் உள்ள பிரச்சனையாதலால், இது பற்றி நான் முடிவு தெரிவிப்பதற்கு இல்லை. அரசின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வர இருக்கிறேன் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : The Hon. Minister in his answer was saying that they are engineers who are doing it. I have seen many of these houses. They are about to collapse. In view of that and in view of the fact that it is better even in the interests of the Housing Board itself that these things are prevented before actually petitions are received, will the Ministry be prepared to have a small unit to go and inspect these houses and see that these houses are safe? Otherwise the Housing Board will be put to a lot of loss after 3 or 4 years. Are they prepared to create some units to go round these houses and see that things are forestalled and immediate action is taken to see that these houses are repaired before petitions come forward? They may not also know that they are entitled to give petitions.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, சில பகுதிகளில் நிறைய குறைபாடுகள் இருப்பதாக திரு. ஹான்டே அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க ஆணையிடுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, முதலிலே அரசாங்கம் தன்னுடைய சிப்பந்திகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். குறிப்பாக, போக்குவரத்துத் துறையிலே இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு வீடுகட்டித் தருவதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. முதலிலே அந்தச் சிப்பந்திகளுக்கு வீடுகட்டிக்கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும். வட சென்னையில் இட நெருக்கடி அதிகம். வீடுகள் கிடைப்பது இல்லை. அப்படியே கிடைத்தாலும் முன்

1971 அக்டோபர் 22]

பணம் அதிகம் தரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு, வடசென்னையில் இருக்கும் மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தரவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியத்திடம் பணம் வந்து விட்டால் வீடு கட்டத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். பணம் மற்ற இலாகாவிலிருந்து வந்து விட்டால் உடனடியாக வீடு கட்டிக்கொடுக்கிறோம்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, வீடு கட்டுவதற்கு இந்த வாரியத்திற்குப் பணம் கிடைக்கக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. போதிய பணம் அரசு ஒதுக்குவது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, எஸ்.ஐ.சி. மூலம் கடன் பெற்று, அதன் மூலம் வீடுகள், நடுத்தர மக்களுக்கும், சாதாரண மக்களுக்கும், கட்டித்தர அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, எஸ்.ஐ.சி இப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் அளிக்கிறது என்றாலும், அது பெரும் தொகையாக இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு கூட 1½ கோடி ரூபாய் எஸ்.ஐ.சி-யிடமிருந்து கடனாக வீட்டு வசதி வாரியம் பெற்றிருக்கிறது. இருந்தாலும் தமிழ் நாடு பூராவிலும் நல்ல வீடுகளைக் கட்டித்தர அந்தப் பணம் போதவில்லை. குறைந்த பண வசதிதான் கைவசம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன. வினாக்கள் 16, 29, 30 ஆகியவை மாண்புமிகு அமைச்சர்களின் வேண்டுகோளின்படி தள்ளி வைக்கப்படுகின்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) அறிவிப்பு.

திரு. நா. காகிராமன் சார்ந்த கட்சியின் பெயர் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காகிராமன் அவர்கள் விவகாரமாக, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயரிடப்பட்ட தாளில் தமிழ்நாடு செயலாளர் திரு. எஸ். எல். கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கடிதத்தை எழுதி இருக்கிறார்கள்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1971 அக்டோபர் 22]

"We have pleasure to inform you that Shri N. Kasiraman, a sitting Member of the Tamil Nadu Legislative Assembly has joined our party.

This is for your kind information."

என்று அவர்கள் கட்சியிலிருந்து எழுதியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இன்னும் பெயர் பற்றிய சங்கடம் பழையபடியே இருக்கிறது. திரவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ரொம்பச் சிக்கிரமாக திரு. காரிராமன் அவர்களே இந்தச் சங்கடத்தை தீர்க்க விளக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேற்று நடந்த விவாதத்தில் 'ஆர். காங்கிரஸ்' என்று எல்லோரும் உபயோகித்தார்கள். திரு. காரிராமன் அவர்கள் 17-ம் தேதி எழுதிய கடிதத்தில்,

"I have joined the Congress (N)"

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் (என்) என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்று விவாதம் வரும். மாநிலச் செயலாளர் திரு. எஸ். எல். கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்ற சங்கடம் சட்டமன்றத்திற்கு ஏற்பட்டு விடக் கூடாது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று சொன்னால், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் வியாஜ்யம் தொடரக்கூடும். திரு. எஸ். எல். கிருஷ்ணமூர்த்தி பொதுவாக தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. காரிராமன் அவர்கள் 'திட்டி' காங்கிரஸில் சேர்ந்து இருக்கிறேன் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குழப்பத்திற்கு முடிவு கட்ட திரு. காரிராமன் அவர்களே, அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்துகொண்டு, அந்தக் கட்சிக்கு என்ன பெயர் என்பதை விரைவாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Hon. Speaker, I suggest that Congress (R) means Congress Ruling and that may apply to the Central Government and not to the State Government here. Congress (N) means New Congress. The most apt word would be Congress (I)—Indira Congress.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவர் அவர்களே, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தங்கள் கட்சியை காங்கிரஸ் (ஓ) என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் தங்களுக்கு வந்த கடிதத்தில் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் என்று சொல்லியிருப்பதையே நாம் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That is not correct. As Secretary of the Tamil Nadu Congress Committee I know it. We always say that it is only Tamil Nadu Congress Committee. Only the Press goes on saying that we are Congress (O). We have not taken that name at all.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, திரு. காரிராமன் புதிய காங்கிரஸில் புதிதாகச் சேர்ந்து, அது காங்கிரஸ் (என்) என்று எழுதியிருப்பதாக சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஒரு புதிய சம்பிரதாயத்தை அவைமுன் ஏற்படுத்துகிறது. தேர்தலுக்குப் பிற்பாடு ஒரு கட்சியிலிருந்து, இன்னொரு கட்சிக்கு அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். அது பற்றி என்னென்ன காரியங்கள் சொல்லவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இப்பொழுது நான் சொல்வதற்கில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் கட்சியின் சார்பில், அவர்கள் கொடுத்த கடிதத்தின் பேரில் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்பதில் கடமை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, இப்பொழுது நாங்கள் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி கடிதம் பற்றி இறுதியாக எதுவும் தெரிவிக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறோம். கட்சி விட்டு கட்சி மாறும் தன்மை விரும்பத்தக்கதா என்பதை நான் விவாதத்திற்குக் கொண்டு வரவில்லை. அதைப் பற்றி விவாதம் தொடர்வது சரியில்லை, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில். அது கட்சியில் ஆராய்ந்து என்ன முடிவு எடுத்தோம் என்பதை பின்னால் தங்களுக்கு தெரிவிப்போம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தேர்தலுக்குப் பின்னால், இரண்டு காங்கிரஸ் கட்சிகள் இருக்கின்றன, நாடாளுமன்றத்திலும், இன்னும் பல மாநிலங்களிலும், இம்மாதிரி நிலைமை இருப்பதால், தாங்களே நாடாளுமன்றத்தின் சபாநாயகருக்கும், மற்ற மாநில சபாநாயகர்களுக்கும் எழுதி, அவர்கள் என்ன பெயர்கள் குட்டுகிறார்கள் என்று அறிந்து செயல்படலாம். இந்தியா பூராவிலும் இரு கட்சிகள் நிலவுகின்றன. இங்கே விசேஷ நிலைமை எதுவும் இல்லை என்பதை மட்டும் சபைக்கு அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, எது உண்மையான காங்கிரஸ் என்பதைப் பற்றி இன்னமும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. அந்தப் பிரச்சினை இன்னமும் கோர்ட்டில் இருக்கிறது. அது நீதிமன்றத்தால் தீர்வுகாணவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. இரண்டு காங்கிரஸ்களைப் பற்றியும் செய்தித்தாள்கள் பல்வேறு வகையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றன. சிலர் பழைய காங்கிரஸ், புதிய காங்கிரஸ் என்றும், மற்றும் சிலர் ஸ்தாபன காங்கிரஸ், ஆளும் காங்கிரஸ் என்றும், ஒவ்வொருவரும் தனித் தனிமுறையைக் கடைப்பிடிக்கும் சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. மாநிலங்களிலும் தனித் தனி முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஓர் உறுப்பினர் தன்னை எந்த உறுப்பினர் என்று தனியாக அழைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல உரிமையிருக்கிறது. சேர்ந்து செயல்படும் போது, அதைச் சொல்லக் கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்த இரண்டு காங்கிரஸ்களும் தங்களை எப்படி அழைக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே ஆராய்ந்து,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

அதைப் பற்றி அவையின் செயல் குழுவில் வைத்து, பரிசீலனை செய்து, இரண்டு பேரையும் அழைப்பதில் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து, இருவர்களையும் கேட்டறிந்து, ஒரு முடிவைத் தாங்கள் எடுக்கலாம். நாட்டின் வேறு வேறு இடங்களில் வேறு சூழ்நிலைகள் இருப்பதை வைத்து இப்பொழுது விவாதிப்பது குழப்பங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காகிராமன் அவர்கள் (ஆர்) காங்கிரஸ் என்று சொன்னார்கள். (ஆர்) காங்கிரஸ் அல்லது 'காகிராமன் காங்கிரஸ்' என்று சொல்வதும் பொருத்தமாக இருக்கு மல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. காகிராமன் அவர்கள் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறார்களா?

திரு. நா. காகிராமன்: தலைவர் அவர்களே, நான் சார்ந்திருப்பது திரு. சஞ்சீவைய்யாவைத் தலைமையாகக் கொண்ட அகில இந்திய காங்கிரஸ். அதன் தமிழ் நாட்டு கிளை இந்தக் கடிதத்தைத் தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அவை முன்னவர் குறிப்பிட்டது போல், சுலபமாக அழைப்பதற்கு பழைய காங்கிரஸ், புதுக் காங்கிரஸ், ஆளுங் காங்கிரஸ் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். தேர்தலிலே மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று, அதற்கு முன் ஒன்றாக இருந்த காங்கிரஸ், தேர்தல் நடந்தபோது, மக்கள் எந்த கட்சிக்கு அதிகமான வாக்குகளைக் கொடுத்தார்கள், ஆதரவு அளித்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். அந்தக் கட்சி இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறது. ஆகவே, காங்கிரஸ் (ஆர்) என்று அதை அழைப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, திரு. காகிராமன் அவர்கள் காங்கிரஸ் (ஆர்) டிக்கெட்டில் கன்டெஸ்ட் செய்து இந்த அவைக்கு வரவில்லை. காங்கிரஸ் (ஓ) பெயரில் கன்டெஸ்ட் செய்து இங்கே அங்கத்தினராக வந்தவர், இப்பொழுது கட்சி மாறியிருக்கிறார்கள். ஆகலால் இந்த விவகாரத்தில், ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் என்ன முடிவு எடுக்கிறதோ அதைக் கேட்ட பிறகு தாங்கள் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று தங்களை மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the hon. Member, Thiru Kasiraman has mentioned that the people have given a verdict in support of the Ruling Congress and that is why he has crossed the floor and joined that party. But as he got elected on the ticket given by the Congress led by Thiru Sadiq Ali, he should have resigned his seat and then joined the Ruling Congress. So he cannot say that we do not have people's verdict.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. துரைமுருகன்: திரு. காகிராமன் அவர்கள் பழைய காங்கிரஸிலிருந்து வெற்றிபெற்றவர்கள். புதிய காங்கிரஸ் என்று அழைக்கப்படவேண்டும் என்றால் அவர்கள் தன் இடத்தை ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று அம்மையார் குறிப்பிடுகிறார்கள். எங்கள் கட்சியிலிருந்து வெற்றிபெற்ற திரு. சம்பத் அவர்கள், இவர்கள் கட்சியில் சேர்ந்தபோது, அவரை ராஜினாமா செய்து விட்டு வரச் சொல்லியிருந்தால், இவர்கள் சொல்லும் வாக்கில் உள்ள நாணயத்தைப் பாராட்டமுடியும். இப்பொழுது...

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, on a point of order. Thiru E. V. K. Sampath is not in the House, and so, he is not in a position to defend himself. Any insinuation cast on Thiru Sampath is not in tune with the procedure established in this House. I also bring to the attention of the Hon. Speaker that the insinuation against Thiru Sampath should be withdrawn. It may be that he is not in our party but I do not want any aspersion to be cast on any person who is not in this House. The Hon. Speaker may give a proper ruling on the matter.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பிரச்சினை இந்த அவைக்கு அப்பாற்பட்டது. அவையில் இரண்டு காங்கிரஸ்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. அவர்கள் தங்களை எப்படி அழைக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்து, அதன் பிறகு பிஸினஸ் அட்மாசைதி கமிட்டியில் வைத்து முடிவு எடுத்து தாங்கள் அறிவிந்தால், அதைப் பின்பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் செயல்பட சதிர்க்களத்தில் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I am not going into the merits or demerits of crossing the floor. But this involves the point wherein a Member who got himself elected on a particular ticket has crossed the floor after the election. The hon. Member, Thiru Kasiraman was trying to impress upon the House that the majority of the people are behind the Ruling Congress and that is why he has joined that Congress, in which case anybody could join the majority party after the election

(Thiru RAMA ARANGANNAL rose)

My only point is without going to the merits and demerits this involves a peculiar situation. Even in the last Speakers' Conference and in the Conference of Legislators held at Ooty, this issue was discussed, how exactly this sort of crossing of floor arises and what the Government could do about it. This is something which had not happened so far in our State. It is new to us. The problem has just arisen. Therefore it is better if the Hon. Leader takes up the issue and has the whole issue discussed properly in the Business Advisory Committee, instead of making this a forum for discussion. If a forum is created then all Members should be

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

given full opportunity to express their views. Then it will not become an Assembly session but it will become a Legislators' Conference discussing about 'crossing of floor by Members'. That is my submission.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காகிராமன் அவர்களுடைய விவகாரத்தைப் பற்றிப் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். விவகாரத்தை இங்கே விவாதிப்பதில் தவறு இல்லை. இது உரிமை களைப்பற்றிய பிரச்சினைதான். அவை முன்னவர் சொன்னதுபோல மெம்பர் அவர்களை இந்த அவையில் எந்தக் கட்சியின் பெயரில் அழைப்பது என்பதுதான். இந்த விவகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், வெளியில் இந்த மோதல் இருக்கின்ற வரையில் இந்தப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் “ஐ—காங்கிரஸ் என்று சொன்னார்கள். ஐ—என்பது இந்திரா என்பதை மட்டும் குறிக்காது. அதில் எத்தனையோ பொருள்கள் இருக்கின்றன. அதேமாதிரி, ‘ஆர்’ என்பதற்கு ‘ஸ்ரீலங்கா’ என்பதை மட்டும் குறிக்காது. அதே மாதிரி திரு. காகிராமன் கூட சொன்னார்கள். இது பொதுவாக சட்டசபையில் இருக்கும்படியான நிலைமையின் வெளியீடுதான். அதே மாதிரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த டிக்கட்டிலிருந்து எந்தக் கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதுவும் பொதுவான பிரச்சினை. இன்றைய தினம் இந்தப் பிரச்சினை எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொருந்துவதாக இருக்கிறது. எனவே, எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பங்கு உண்டு. என்னையோன்றவர்கள், நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியும் கூட இந்தக் கொள்கையை சொல்கிறது. ஒருவர் எந்தத் தொகுதியிலிருந்து, எந்தக் கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் கட்சி மாறினால், அவர்கள் திரும்பி அழைக்கப்பட வேண்டிய சட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பது நான் சார்ந்திருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. எனவே, இது திரு. காகிராமனுடைய விவகாரம் மட்டுமல்ல. எல்லோருடைய விவகாரமும்தான். கட்சி மாறும் போது, சம்பந்தப் பட்ட கட்சிகளுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும் மற்ற கட்சிக்காரர்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இது எல்லாக் கட்சிகளிலுமுள்ள நடைமுறை என்ற காரணத்தால் இதைச் சொல்கிறேன். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னதைப் போல், எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் தொகுதியிலுள்ள வாக்காளர்கள் விரும்பினால் திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால்—அது சட்டமன்றமானாலும் சரி, பாராளுமன்றமானாலும் சரி—திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளும்படியான நிலைமை இருக்குமானால் நான் இந்த விவகாரத்திற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க இயலும். அதல்லாமல், இந்தக் ‘கட்சியிலிருந்து அந்தக் கட்சிக்குத் தானினால் அனுகூலம் என்று நினைக்கிறவரை, திரந்தரப் பரிகாரம் ஏற்படாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

1971 அக்டோபர் 22]

அதற்காக, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை நல்ல முறையில் வற்புறுத்தி, எந்த தேர்தலாக இருந்தாலும் கொள்கை அடிப்படையில் யார் உறுப்பினர்களாக வருகிறார்களோ, அவர்கள் அந்தக் கட்சிக்கு விசுவாசமாக இல்லாமல், மந்திரி ஆவதற்காகவோ, அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவோ, கட்சி மாறினால், அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்களை திரும்பிப் பெற அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுவதாக இல்லாமல், மந்திரி ஆவதற் ம்ரு வாய்ப்பு ஏற்படுவதாக இருந்தால்தான் அதற்கு ஒரு நிண்டகால பரிகாரம் கிடைக்கும். தற்போதைய நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில், இது ஒரு பங்காளிச் சண்டை. பெயரிலே ஒன்றுமே இல்லை. இதில் பல மாதிரியான குழப்பங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்—அந்தக் குழப்பங்கள் வெளியில் வேண்டுமானால் இருக்கட்டும்—இம் மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சங்கடம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு எல்லோருக்கும் அனுகூலமாக இருக்கும் வகையில், திரு. காகிராமன் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொடர்ந்து, நேற்றைய விவாதத்தைத் தொடருவோம். திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கு பத்திரம் நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்குள் தம் உரையை முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: With your permission may I take it that it is a defection that has been made by the hon. Member. Is it a defection or some other thing that has been made?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது இங்கே மட்டுமல்ல. பொதுவாக அரசியலில் இருக்கிறது. வெளியிடங்களில் இருக்கிறது. இது எல்லாக் கட்சிகளுக்குமுள்ள ஒரு கோளாறு. இதற்கு திரு. காகிராமன் மட்டும் பொறுப்பாளி அல்ல. ஒருவர் ஒரு கட்சியிலிருந்து மற்றொரு கட்சிக்கு போகிறார் என்றால், எந்தக் கட்சியில் அவர் சேர்ந்தாரோ, அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியில் கூட யாராவது சேர்ந்தால் சந்தோஷப்படுகிறோம். எங்கள் கட்சியிலிருந்து யாராவது காங்கிரசுக்குச் செல்கிறார் என்றால் அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள், என்று சொல்கிற போது, இது இன்றைய அரசியலில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை. எனவே, இதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து பரிகாரம் தேட வேண்டும். இது தனிச் சம்பவத்தின் குறைபாடு என்று நான் கருதவில்லை.

(3) நடைமுறைக் கேள்வி

பேரவைத் தலைவர் தான் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்று குறிப்பிட்டது குறித்து.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Sir, when once an hon. Member is elected as Speaker, he need not join any party or owe allegiance to any party. But today the Hon. Speaker was referring time and again.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 22]

“நான் சார்ந்த கட்சி, நான் சார்ந்த கட்சி”, என்று ஒரு பேரவைத் தலைவர் இதுமாதிரி சொல்லலாமா? இது கன்வென்ஷனுக்கு புறம் பாகாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். நான் இப்போது தெளிவாகச் கூறுகிறேன். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபாநாயகர் என்று இருக்கிறேனே தவிர, நான் சார்ந்துள்ள கட்சி தி.மு.க. தான் என்று இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். தி.மு.க. கட்சி யிலே மற்றவர்களுக்கெல்லாம் என்னென் னபாத்தியதைகள் இருக்கின்றனவோ, அந்த பாத்தியதைகள் எனக்கும் இருக்கின்றன. அவைகளை மறைத்துக்கொண்டு நான் ஒங்கே இருக்க விரும்பவில்லை. இங்கே இருக்கிற நோத்தில் சபாநாயகர் என்ற கடமைகளிலே நான் பாரபட்சம் இல்லாமல் இருக்கிறேனே தவிர மற்றபடி நான் தி.மு.க. கட்சி தான். இதைச் சொல்வதற்கு எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உறுப்பினருக்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “ஐ கன்புன்யூ டிபி எ மெம்பர்”. பல கட்சி களுக்கும் பாரபட்சம் இல்லாமல் அவையில் நடக்கவேண்டும் என்றுதான் இருக்கிறேனே தவிர இது தவறும் அல்ல. கொள்கைகள் கிடையாது என்று அல்ல. இந்த அவையில் உள்ள எல்லோரும் சேர்ந்து என்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், என்ற காரணத்தால் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறேன். எனவே, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன்தான் என்பதை மீண்டும் நல்ல முறையில் பிரகடனப் படுத்திக்கொள்கிறேன். இப்போது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவார்கள்.

(4) அரசினர் தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவின் செய்வுக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல் — (தொடர்ச்சி)

DR. H. V. HANDE: Hon. Speaker Sir, yesterday I was referring to certain points when hon. Members from that side asked me a question whether I was referring to Parliament or Prime Minister. I would like to stress the fact that whether it is Parliament or Prime Minister once the decision has been given by the people, it is the leader of that particular party, the Prime Minister of India who takes the decision, and therefore I can tell my hon. Members that ultimately it is the Prime Minister and not Parliament (even though it is Parliament directly, it is Prime Minister indirectly) who takes the decision.

1971 அக்டோபர் 22/ [Dr. H. V. Hande]

Another point was said about majority verdict. I would like to stress that even recently we have seen that passions are whipped up on the issue of the Cauvery waters. By whipping of passions, they think they could get a number of votes and be able to form ultimately the Government. That does not mean that decision of Government on the Cauvery issue can be taken for granted. As far as the Cauvery issue is concerned, I want to stress one point. The Supreme Court is there today. We have ultimately gone to that so far the Cauvery issue is concerned. But what has happened? The very power of the Supreme Court knowingly or unknowingly is being whittled down by clothing Parliament unknowingly is being whittled down by clothing Parliament with extraordinary powers of amending the constitution including fundamental rights, mere lowering the power of the Supreme Court. When we go to the Supreme Court, we do not know what type of verdict they will give. Suppose there is 'committed judiciary' as envisaged by some Members of the Cabinet. Suppose they decide on this particular Cauvery issue. A particular decision has to be made by Supreme Court. Then where are we? That is the important point. My only submission is, let us not whittle down the powers of the Supreme Court. Because we did not agree with the Government of India, because Parliament did not give us good support, because the Government of India, which is a creation of Parliament, not agree with us, because the Prime Minister and the irrigation Minister of the Government of India did not agree with us, we had to go to a third Party, namely, the Supreme Court. If its powers also are whittled down, where are we? That is the very serious point I would like all hon. Members to give serious consideration.

There is another point. When the State Assembly is not in session, it is possible to bring in an Ordinance. In similar circumstance. When Parliament is not in session, it is possible to bring an Ordinance by the President. When we have completely devalued the status of the Constitution into that of an Ordinary Act, I would like to utter a note of warning. Once the power to amend the Constitution in any manner is given when Parliament is not in session, it any be done by means of the issue of an Ordinance.

I would not be surprised if a Deputy Secretary in the Centre thinks of a Particular Ordinance, namely, changing of the Constitution and then he gives the suggestion to the Prime Minister and then the President of India may sign the Ordinance which in fact, in reality, would amount to changes in the Constitution. Even Article 262—inter-State matters—or any one of the Articles can be changed. The Hon. Chief Minister in his reply in the Legislative Council told I am was saying that no whittling down of the powers of the State is done by entering into Chapter III. My only Submission is that certain fundamental

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

rights of the minorities and other things are completely whittled down and they are exposed to danger. My more important charge was this. By clothing them with the power we do not say that immediately they will whittle down the States powers. Clothing the Parliament with constituent powers will itself amount to the powers of the States being completely whittled down. This is a very serious point which I would like the Hon. Minister to think of.

Another important point I would like the Hon. Minister to consider is this. Supposing we make a statement today outside the Assembly or outside the Parliament saying that the Government is wrong, saying that the Officers are wrong, what happens? Even the other day I was the Minister of Industries making a statement in the Police Conference that a legislation might be brought in this House giving Powers to the Government to see that any one who attacks the Government or a person who makes charges against the police officials or any officials may be considered as being liable for punishment. Supposing such a Bill is brought in this House—my friend Mr. K. M. Subramaniam was saying about people's verdict, Parliament's verdict and all these things—is he prepared to give our Government that power? If he gives that power to the Minister and the Cabinet concerned, where is the Opposition party?

Similarly, supposing the Central Government arms itself with that power to see that any statement against Central Government or any statement against the Central Government Ministers of officials is construed as an act of treason, where are we? Supposing the State Government also is prevented on that issue, where are we? These are the important points which I would like the hon. Members to give serious consideration. I could have explained the whole thing in great detail, but because of Paucity of time I just touch these points which are very important to be considered by hon. Members.

Then again, Thiru Nath Pi has given evidence in the Select Committee. My hon. friend was in Parliament last time and he knows it. It was Nath Pai's original creation. Later on Nath Pai raised a particular issue, namely, that States' rights should not be whittled down because he was also afraid that States' rights might be whittled down. Therefore, he wanted a safeguard for the States' rights, as far as the amendment is concerned. Has the Government of Tamil Nadu or has the ruling party in Parliament given any resolution to safeguard the rights of the States? Why not we given amendment like that? Even now the Government can give an amendment. But have they got the guts to give amendment saying that 'we will accept this amendment only if there is protection' for the States.' They dare not do it because they are committed to support this constitutional amendment lock, stock and barrel. Therefore, they do not want

[1971 அக்டோபர் 22] [Dr. H. V. Hande]

to do it. But they may do it once I have raised this issue as a sort of eye-wash to the people that they are also interested in the State autonomy.

I shall deal with one or two more points. Here is a book created by the Government of Tamil Nadu, the Report of the Centre-State Relations Inquiry Committee—Rajamannar Committee Report. At page 210 in paragraph 9, it says:

"We see no reason to restrict the process of ratification to the provisions specified in the proviso to article 368. Then they recommend—

"Article 368 may be so amended as to require ratification by three-fourths or at least two-thirds of the States for any amendment of the Constitution and not only for an amendment of the nature specified in the existing proviso to the article."

My fear is that after this comes into being—once we give constituent powers—I would like all the Members including hon. Member Thiru Ponnappa Nadar to consider this point—once we give powers to Parliament to change the Constitution as it pleases after this constitutional amendment the Parliament will have much greater power to amend the Constitution than before. Headline itself is changed 'Power of Parliament to amend the Constitution and procedure therefor'. Here it has been clearly stated that we want greater powers—ratification by three-fourths of the States. That is the argument given here in the book created by the Hon. Chief Minister. Once that comes into being once we give that power, not only the rights which they want, but the rights which we are already enjoying will be completely lost. In other words I shall make the picture very clear. The Chief Minister is not now in his seat. Therefore, the Chief Minister who cries hoarse that we want greater autonomy should do something to see that at least whatever autonomy is there already is protected. My submission is, no protection is given, but protection is removed.

In paragraph 10, the report says:

"The necessity for associating the States in each and every amendment of the Constitution will be apparent"

And they have given reasons also. Recently at the Police Conference the Director-General of the Central Reserve Police was making a statement that law and order can be a concurrent subject. I am only just stating the principles here. Supposing it is made a concurrent subject and supposing this argument is advanced by the department concerned and it is accepted by Parliament and the Prime Minister tomorrow, there is nothing that prevents them from making law and order a concurrent subject. What happened in the Chief Ministers' Conference recently? They wanted to combine the farm income-tax and the other income-tax and take it up to the Centre. Supposing it is removed from the VII Schedule, from the State List and put on

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

to the Central List, what is the protection? You are giving the Parliament such powers. Once the Parliament gets all these powers, the Prime Minister also gets the powers.

THIRU N. GANAPATHI: Will the hon. Member enlighten me whether he is proceeding on the basis that the States will have no power to ratify any amendment to the Constitution? Is that the basis on which Dr. Hande is proceeding with his arguments? Is that the argument of the hon. Member Dr. Hande that after the passing of this amendment, the States shall lose their power of ratification of any amendment to the Constitution?

DR. H. V. HANDE: I think my hon. friend did not follow me correctly. What I was trying to impress upon is this. By clothing Parliament with powers to amend the Constitution, you are elaborating the Parliament's power and you are deflating the Constitution to an ordinary statute level. The hon. Member who is a lawyer will definitely agree with me that the powers of Parliament are enhanced by this 24th amendment. As far as this is concerned, it is very clear. Constituent powers—what do you mean by constituent powers? It is possible hereafterwards even by a simple majority, if they want, they can bring any amendment. I have already explained it very clearly.

My only submission is this. You are increasing the powers of Parliament to amend the Constitution. It clearly gives extra power to Parliament. The power is increased as far as Parliament is concerned to make itself into a Constituent Assembly. Why have you given that power now? Because they are putting up all sorts of alibi. They are quoting, they say 'we want to improve the status of the people'. This is a sort of magic wand that has completely silenced the entire House and the members who were crying hoarse all these days. They have suddenly succumbed to this application of the magic wand. They are getting the powers by saying we are going to improve the people's conditions. They have got the powers and once they have got the powers, you can do nothing. That is very important. You are placing in their hands more powers. You are prepared to place more powers. Why? We have developed cold feet. We are afraid to go and tell the people 'this is wrong and this is right'. It is very easy to catch votes on a particular issue by whipping up passion, but it is very difficult to convince people on any issue. For instance, even on the Cauvery issue it is very difficult to get votes in Mysore State saying that 'you are very wrong'. That is a sort of whipping up passion.

1971 அக்டோபர் 22] [Dr. H. V. Hande]

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

So, whatever the popular theme that may be placed before the people, I only want to point out that once the power is given there is nothing to prevent that power being fully used. According to the present electoral laws, there is no power to recall a Member who has been elected to the Assembly before his term is over.

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Deputy Speaker, Sir, with great respect I would submit to the hon. Member that the people of India would like the Parliament and the Constitution to be complementary to each other. The Parliament is the creation of the Constitution and the Constitution will guarantee the rights and the sustenance of the Parliament and the Parliament also will scrupulously safeguard the rights guaranteed under the Constitution. Therefore both will be complementary to each other and there will not be any supremacy of one institution over the other.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, one more clarification. The hon. Member has stated that if the amendment is accepted, Parliament would be made an ordinary body which can pass any Constitutional amendment easily. That is not so. An ordinary Act can be passed with a simple majority but so far as the Constitutional amendment is concerned, it must be passed under Article 368 by a two-third majority of the Members present and voting and half of the States must ratify it. So there is a special procedure for the passing of the Constitutional amendments, and the hon. Member need not labour so hard to drive that fact home.

DR. H. V. HANDE: I now request the two lawyer-members to consider this fact. I think it is my duty to remind them that they have failed to understand the fundamentals

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: We take very strong objection to that

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, that is an insinuation.

THIRU N. GANAPATHI: That is an insinuation.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, the hon. Member, Dr. Hande has used the expression 'failed' and he did not say that we are not able to understand it. . . .

DR. H. V. HANDE: I have great regard for lawyers.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should not say lawyer members

DR. H. V. HANDE: I have got great respect for lawyers. I have argued with a number of lawyers and I have learnt so many things from them. I convey here only what I have learnt from

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

them. A fundamental change is proposed in the amendment. If only hon. Members would read the caption, they will find the following expression :—

Power of Parliament to amend the Constitution and procedure therefor

My only submission is—there is no doubt that all of us are agreed on one point—that by the proposed amendment, we are clothing the Parliament with greater powers as far as the amending powers are concerned. I think that this amendment has been brought forward with a specific purpose. What is the purpose for which the Parliament has been elevated to the status of the Constituent Assembly? They want increased powers to bring forward any amendment to the Constitution and that is a very serious matter.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, my submission is

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is always trying to interrupt the Member while speaking.

DR. H. V. HANDE : My point is that you will come to a point of no return. A situation like the one in the totalitarian States would be created here. In the totalitarian countries the power of the Executive at the top is absolute. Power corrupts and absolute power corrupts absolutely.

(Thiru R. PONNAPPA NADAR rose.)

THIRU M. A. LATHEEF : The power of the people will be supreme.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not proper to argue among Members. The hon. Member should address the Chair.

DR. H. V. HANDE : I am addressing the House. My only request is

THIRU M. A. LATHEEF : He has challenged the people of India. I want to tell him that the people of India are the final arbiters.

DR. H. V. HANDE : My hon. Friend did not understand what I have stated and perhaps that was due to failure of communication.

THIRU M. A. LATHEEF : He does not understand anything progressive.

DR. H. V. HANDE : Sir, I have been trying to point out that we will come to a point of no return and we cannot then protect the fundamental interests of the people. The fundamental rights of the people should not be forsaken. I request the Government to see that no further infringement of the fundamental rights takes place.

I then I come to another matter. My question is, what has prevented the Central Government from doing a number of progressive things? What has prevented the Central Government

1971 அக்டோபர் 22] [Dr. H. V. Hande]

from collecting Rs. 500 to 1,000 crores by way of income-tax? What has prevented them from saying that the income-tax should be paid immediately? For that, is a Constitutional amendment necessary? For that, an ordinary executive order is sufficient and why they have failed to do that? My point is that they have committed a number of mistakes. Also, what has prevented the Prime Minister or the Chief Minister from sacking the members of their Cabinet whenever valid charges of corruption were made against them? So, my submission is that the Government have committed a number of mistakes and they have failed to deliver the goods. Now they want to hoodwink the people by bringing forward this sort of amendment.

Finally, I would say that if the two amendments become part of the Constitution, what will happen. It will deprive the people of their freedom. It will convert the Federation into a Unitary State and deprive the minorities of their linguistic, political, economic and fundamental rights. It will also deprive the freedom of the Press and the Press also will ultimately lose its freedom and then nobody can say whatever they like and nobody can have the freedom to criticise the Government. Therefore my only point is that the talk of State Autonomy by the Government will become farcical and this talk will be only understood by the people as unnecessary and that is the impression which is going to be created in the minds of the people. To-day people have shouted in favour of these amendments and . . .

(Thiru M. A. LATHEEF rose)

MR. DEPUTY SPEAKER : 'Shouting' is an unparliamentary word in this context.

DR. H. V. HANDE : They have been crying hoarse.

THIRU N. GANAPATHY : He has pointed out that people have 'shouted'. It is an insinuation and the word should be removed.

DR. H. V. HANDE : 'Shouting' is a parliamentary expression.

MR. DEPUTY SPEAKER : It is high time for the hon. Member to finish his speech.

(Thiru M. A. LATHEEF rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER : No.

(Thiru M. A. LATHEEF resumed his seat)

DR. H. V. HANDE : I am striking a note of warning that by passing this amendment, by passing this resolution, we will be signing the 'death warrant' and whatever little State autonomy we have now would be further curtailed by this amendment of the Constitution. Thank you.

1971 அக்டோபர் 22

* திரு. துரைமுருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அரசியல் சட்டத் தின் 24-வது பிரிவை, இந்த மாநில அரசு அங்கீகரிப்பதற்கு இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நானும் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இங்கு பேசிய எல்லா நண்பர்களும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட எல்லோருமே, அதற்கு ஆதரவாகத் தங்களுடைய வாக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களுக்காக இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தில் எல்லோரும் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதில் ஒரு மகிழ்ச்சி. மன்னர்களுக்காக வாதாடியவர்கள்கூட மக்களுக்காக நாங்களும் வாதாடுகிறோம் என்று முன்வந்ததற்கு, அவர்கள் மனம் மாறி வந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகராஜன் பரம்பரை என்று வருகின்றவர்களைத் தவிர, அதுவும் ஒன்றிரண்டு பேர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் யாரும் எதிர்ப்பு காட்டாமல் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய பேச்சையும், கருத்துக்களையும் இங்கே நீங்கள் அனைவரும் கேட்டீர்கள். பாராளுமன்றம் மிகப் பெரியதா, சுப்ரீம் கோர்ட் மிகப் பெரியதா? யாரை யார் மிஞ்சுவது? எது பெரியது என்ற நிலையில் சிலர் பேசுகிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு என்பது ஒரு முடிந்த முடிபாக ஆகாது. இது ஜனநாயக நாடு, மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆட்சி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு சபைதான் பாராளுமன்றம். எனவே எந்தச் சட்டமானாலும், எந்தக் கோர்ட்டானாலும் அல்லது வேறு எத்தகைய தத்துவார்த்த விளக்கமானாலும் அவைகள் எல்லாம் மக்களுக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர, சட்டத்திற்காக மக்கள் அல்ல, காலுக்காகத்தான் செருப்பே தவிர, செருப்புக்காக காலை வெட்டுகின்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு காதத்தான் சட்டம் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டம் 1967-ல் கோலக்நாத் வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்கு முன்பாடாக இருக்கிறது—பண்டமென்டல் ரைட், அடிப்படை உரிமைகளின் மீது அரசாங்கம் கை வைக்கிறது, இந்த நாட்டிலே பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை எல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் போய் விடும் என்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் சர்வாதிகாரியாகப் போய்விடுவார்கள், மக்களுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும், எல்லா அதிகாரங்களும் சர்க்காருக்குப் போய்விடும் என்கிறார்கள். கோலக்நாத் வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது என்கிறார்கள். சுப்ரீம்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. துரைமுருகன்]

கோர்ட் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் அதுதான் நியாயம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? இம்மாதிரியான நிலைமை அமெரிக்க நாட்டிலே நடந்தது.

ரூஸ்வெல்ட் என்பவர் 1933-ல் அமெரிக்காவில் ஜனாதிபதியாக இருந்தார். அந்த நேரத்தில் பொருளாதாரத்தில் மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஆலைகள் எல்லாம் நின்றன, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைநிரித்தாடியது நிலைமை படு மோசமாக இருந்த காரணத்தால் ரூஸ்வெல்ட், 'நியூமினிம் வேஜ் லா', 'லேபர் வேஜ் லெஜிஸ்லேஷன்', 'சோஷல் செக்யூரிடி ஆக்ட்' என்ற மூன்று சட்டங்களைப் பாராளுமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். இந்த மூன்று சட்டங்களைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து அமலாக்கினார். அமெரிக்க நாட்டு சுப்ரீம் கோர்ட், 'இவை மூன்றும் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது, இவற்றைப் பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றக்கூடாது' என்று சொல்லி, தள்ளுபடி செய்துவிட்டது. உடனே ரூஸ்வெல்ட் என்ன செய்தார் தெரியுமா? 1936-லே தேர்தலிலே மக்களைச் சந்தித்து, நாங்கள் நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம், அவற்றை சுப்ரீம் கோர்ட் தேவையில்லையென்று சொல்லி விடுகிறது. மக்களே, உங்கள் தீர்ப்பு என்ன? உங்களைத்தான் கடைசி நீதிபதிகளாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்கள்தாம் நீதிபதிகள்' என்று சொன்னார். அதன் விளைவாக தேர்தலில் அவர் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மொத்தம் 48 மாநிலங்களில் ரூஸ்வெல்ட் 46 மாநிலங்களில் வெற்றிவாகை குடினார். அதன் பின்னர் 'அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது' என்று சொல்லிய சுப்ரீம் கோர்ட், 'மக்களுக்குத் தேவையான திட்டம்' என்று சொல்லி ஒப்புக்கொண்டது. 'அதே போல கோலக்நாத் வழக்கின்க் காட்டி, திருத்தச் சட்டம் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று இன்றைக்குச் சொல்பவர்கள், 'இது நியாயம்' என்று சொல்லும் காலம் அதிக தூரத்தில் இல்லை.

சங்கரி பிரசாத் கேசில் பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தை எங்கு வேண்டுமானாலும் திருத்துகிற அதிகாரம் உண்டு என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. 1967 வரையிலும் அதிகாரம் உண்டு என்று சொன்னார்கள். 1967-லே அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பு ஒருநிலையானது அல்ல என்பது தெரிகிறது. திரு. சுப்பராவ் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தபோது பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஒரு நல்ல திட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அதிகாரம் எல்லாம் சர்க்காரிடத்தில் போய் விடும் என்று சொல்கிறார்கள். டெல்லியில் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சர்வாதிகாரியாகி விடுவார், எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை எல்லாம் போய் விடும் என்று சொல்கிறார்கள்.

தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. மோதன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தபொழுது, 'லண்டன் டைம்ஸ்'

[திரு. துரைமுருகன்] [1971 அக்டோபர் 22]

பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருந்த ஒரு தலைங்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டிச் சொன்னார்கள்.

Referring to the Parliament in England, the 'Times' said: 'Parliament is supreme' and then it asked a question: "Can Parliament enact a law that all blue-eyed babies be thrown into river Thames"? The answer is "they could". Then it asked another question. "Would such a law be valid". The Times editorial answered the question "Yes, it would be valid". Then it completed the answer by saying "Such a Parliament would not last another day."

அப்படி எல்லாவற்றையும், பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமைகளைப் பறித்துக்கொள்கின்ற நிலையில் அப்படிப்பட்ட சட்டங்களைச் செய்வார்களானால், அடுத்த நாள் பாராளுமன்றமே இருக்காது என்று அங்கே எழுதியதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிற காரணத்தால் எதுவும் கெட்டுப் போய்விடும் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. இப்போது இருக்கிற சட்டத்திலே கூட சர்வாதிகாரியாக ஆகிவிட முடியுமா? ஜனாதிபதி நினைத்தால் ஆறு மாத காலத்திற்கு அவசரப் பிரகடனம் என்று செய்து விட்டு, பிறகு பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து, எல்லாவற்றிற்கும், எல்லாப் படைகளுக்கும் நானே தலைவன் என்ற முறையில் சர்வாதிகாரியாக முடியுமா? எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள சட்டமன்றத்தைக் கலைக்க முடியுமா? இதற்கு வேறொரு சட்டம் வா வேண்டுமா? ஆனால், இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் எல்லா மாநிலங்களிலும் சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, டெல்லியில் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு, சர்வாதிகாரியாக மாறிவிடுவார்கள் என்று சிலர் பூச்சாண்டி காட்டுவது சரியல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே திருமதி இந்திரா காந்தியம்மையார் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியுள்ளதை மீண்டும் நினைவூட்டுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

"only when property rights are in conflict with public purpose, the public purpose must hold sway."

என்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு, அரசாங்கத்திற்கு, பாராளுமன்றத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகிற அதிகாரத்தைத் தருவதன் மூலமாக ஏழை எளியவர்களுடைய சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வதை அறிவுள்ள வாதமாகக் கருத மாட்டேன். இன்றைய தினம் நாட்டிலே நிலம் இல்லாதவர்கள், வீடு இல்லாதவர்கள் போன்ற இப்படிப்பட்ட மக்கள்தாம் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் சொல்லி வருகின்றன. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் யாரும் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. ஒரு சிலருக்கு, பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படும் என்று கருதலாமே தவிர, மற்ற எவருக்குமே பாதகம் ஏற்படாது. என்கோ ஒரு சிலரிடத்தில் சொத்துக்கள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. துரைமுருகன்]

அப்படி முடங்கிக் கிடக்கும் செல்வத்தை ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்வை வளமாக்குவதற்கு, ஏழைகளின் வாழ்வை வளப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தை மனதார வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: மரியாதைக்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு சட்ட நிபுணன் அல்ல, சட்டத்தின் துணுக்கத்தை ஆராய்ந்து வைத்துவிட்டுப் பேசுகிறேன் என்று நான் உங்களிடம் சொல்லித் தொடங்கவில்லை. நான் சில ஐயப்பாடுகளை உங்களுடைய உத்தரவிற்குணங்க இந்த அவையிலே வைக்கிறேன்.

சட்டம் என்பது எப்படி உண்டாகிறது? எங்கோ இருந்து வருவதல்ல சட்டம். சட்டம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் உண்டாக்கப்படுவது. இந்தச் சட்டம் உண்டாகி ஏறத்தாழ 20 வருஷங்களாகின்றன. இருபது வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்த அந்தச் சட்ட நிபுணர்களுடைய மனோபாவத்தைப் பொறுத்து இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் நிரந்தரமானது, அது மாற்ற முடியாதது, அது சர்வாதிகாரம் கலந்தது என்று தீர்ப்பு அளிப்பதற்கு சட்டம் படிக்காத என்னுடைய பொது அறிவு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. சட்டங்களெல்லாம் மாறக்கூடியவைதான். அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலையை வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளிக்கும். நானேக்கே சட்டம் மாறுமானால் சுப்ரீம் கோர்ட் இதே தீர்ப்பை அளிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நிச்சயமாக மாற்றித்தான் தீர்ப்பு அளிக்கும்.

என் மரியாதைக்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நாகா சுரன் கதையை—மன்னிக்க வேண்டும்—பஸ்மாசுரன் கதையைச் சொன்னார்கள். எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. அவசரப்பட்டு பெருந்தன்மையோடு கடவுளானதினாலே அந்த வரத்தைக் கொடுத்து விட்டார். அதை வைத்துக்கொண்டு கடவுளைக் கால்வதற்கே கையைத் தூக்கினான் என்பது கதை. இப்படி ஒரு சட்டம் வந்து பிரதமர் கையைத் தூக்கினால், நானும் டாக்டர் ஹாண்டேயும் சும்மா இருப்போமா, மோகினியாக மாறி அதை மாற்றலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் (சிரிப்பு). டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு மோகினியாக மாறுவதற்கு பர்சனால்டியும் இருக்கிறது. எனவே, அந்தக் காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டாம். அதை மாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ராஜமன்னார் சமிட்டி அறிக்கையிலே...

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பிரதமரே பெண் ஆக இருப்பதால் அவர்கள் மோகினி வேடம் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை (சிரிப்பு).

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அந்த அம்மையார் மாறு கிற நிலைமை வரும்பொழுது நாம் மாறலாமே என்றுதான் சொன்னேன்.

DR. H. V. HANDE : I want to tell my friend Mr. Mohideen that the case may become hopelessly bad that it may be beyond 'Mohini'.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அடுத்து ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், தயவுசெய்து அந்த ரிப்போர்டினுடைய முன்னுரையை அவர்கள் படிக்கும்படி. அதிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டம் அப்போதிருந்த சூழ்நிலைப்படி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதைய சூழ்நிலையை வைத்து அதைச் சிந்திக்கின்றபொழுது பல குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாம் பின்னுக்குப் போகிறோம் என்று. நிச்சயமாகப் பின்னுக்குப் போகவில்லை. உங்களைப்போல், எங்களைப்போல் யாரையும் இனிமேல் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட முடியாது. அப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த சட்டம் சிலருடைய சொந்தாக மட்டும் இருந்தது. சில சந்தர்ப்பவாதிகள் சட்டத்திற்குள் துழைந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதை மாற்றி மக்களுடைய சட்டமாக மாற்றியமைப்பதற்குத்தான் முயற்சிக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கையாக இந்த 24-வது திருத்தம் வந்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்வதற்குப் பெருமைப்படுகிறேன். அது நியாயமானது, ஆதரிக்கத்தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது.

ஆபத்து வந்துவிடும், மைனாரிட்டிகளுக்கு இதனால் ஆபத்து வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். எப்படி வரும்? அப்படி வந்தால் நாங்கள் சும்மாவா இருப்போம்? மைனாரிட்டிக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத சட்டம் வந்தால் நாங்கள் சும்மாவா இருப்போம்? ஏன் இந்த மாற்றம் வருகிறது என்று கேட்கத்தான் செய்வோம். எனவே, மைனாரிட்டிகளை பயமுறுத்த வேண்டாம். பயமுறுத்துகிற மைனாரிட்டிகளைச் சேர்ந்தவன் அல்ல நான். யாரும் பயப்பட வேண்டாம். சீர்திருத்த உணர்ச்சியோடு மக்களுடைய உரிமைகளை சம பங்கிட வேண்டுமென்ற எண்ண உணர்ச்சியோடு இது வளர்ந்து வந்திருக்கின்ற திட்டம் என்பதால் இது வரவேற்கத்தக்கது, ஆகவே பாராட்டத் தகுந்ததும் ஆகும் என்று கூறி என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் இதனை வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே 368-வது பிரிவுக்கும் 13-வது பிரிவுக்கும் திருத்தம் செய்து அந்தத் திருத்தத்திற்கு மாநிலங்களுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும், ஆகாவைப் பெற வேண்டுமென்ற முயற்சியை மத்திய அரசு

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

எடுத்து நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே இந்தப் பிரச்சனையில் மிகவும் சுவையோடும் தல்ல ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையோடும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெருமைப்படத் தக்க அளவுக்கு தமிழகச் சட்டமன்றம் ஏகோபித்த—டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் உட்பட—இந்த அருமையான திருத்தத்தை வரவேற்கின்ற ஆதரிக்கின்ற முகத்திலே பேசியிருக்கிறார்கள்—மனதோடு நிறைவேற்ற இருக்கின்றது. அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களை நாம் முழுமையாகவே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் வழக்குரைஞர்களுக்குப் புரியவில்லை என்று சொன்னாலும், நாம் அவர்களுடைய அறிவுரைகளைப் பாராட்டி

DR. H. V. HANDE : I have never told anything like that. Evidently I have been misunderstood. I have absolutely no disrespect at all for lawyers. I have the greatest regard for lawyers. Let this be not made an issue.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்களுடைய ஆற்றலை நாம் பாராட்டுகிறோம். அவர்கள் வாதாடியது எல்லாம் நம் முன்னாலே உள்ள பிரச்சனையைப்பற்றியதல்ல. 24-வது திருத்தம் பற்றி அவர்கள் வாதாடவில்லை, அவர்களுடைய பயம் எல்லாம் 24-வது திருத்தத்தின் அடிப்படையிலே வேறு ஏதாவது திருத்தங்கள் வந்து விடுமோ, அதனால் நாட்டு மக்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை நாம் பாராட்டலாம், வரவேற்கலாம், அவர்கள் மீது நமக்கு எந்தவிதமான வருத்தமும் கிடையாது. இன்றைக்கு அவர்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாராட்டி வரவேற்கின்ற நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நாம் பெருமைப்படலாம், நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரிய வெற்றியாகும் இது தமிழ்நாட்டை பொறுத்த வரையிலே. அவர்கள் உணர்ச்சியோடு உற்சாகத்தோடு சில சமயங்களிலே ஆத்திரத்தோடு பேசினாலும்கூட, இது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றி என்று எடுத்துக் கொள்ளோமே தவிர நமக்கு இதிலே எந்தவிதமான வருத்தமும் தில்லை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தமிழகத்தின் உரிமைகளுக்காக மாநில ஆட்சியின் உரிமைகளுக்காகப் பரிந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இதை அவர்கள் தலைவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்கு ஆதாரமாக ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை எடுத்துக் கொண்டது இன்னும் நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இது எல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியென்றே கருத வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மாறமாட்டார்கள். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையின்படி உள்ள உரிமைகள் மாநிலங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்ற எண்ணம் நிறைவேற்ற

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 22]

விட்டால் நாம் போராட வேண்டும். அப்பொழுது சுதந்திரக் கட்சியினரில் யார் வராவிட்டாலும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வருவார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அதை ஆழமாக, ஆணித் தரமாக எடுத்துக் கூறியதால் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களிலே ஒரு துளிகூட நாம் மறுக்கவில்லை...

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை நான் ஆதரிக்கின்றேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை வரவேற்கிறீர்களே, ஏற்கெனவே உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை பறிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை எப்படி நீங்கள் வரவேற்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன்.

On the one hand you want more powers. But at the same time my contention is whatever little powers we have, we have got, they are all being whittled down. That is my submission. I want at least the powers that we have got be kept as they are. I was only trying to expose the Parliament and Treasury Benches.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாநிலங்களின் உரிமை எது வாகயிருந்தாலும் அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இனிமேல் மாற்றிக்கொண்டால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அவர்கள் சொன்னது, நான் புரிந்து கொண்ட வரையில் மாநிலங்களின் உரிமைகளுக்காக வாதாட வேண்டுமென்று கூறியது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

சட்டப் பிரச்சனை பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் தீர்ப்பைப் படித்தால், கோலக்நாத் வழக்குத் தீர்ப்பாகயிருந்தாலும், அல்லது 1951-ம் ஆண்டு இந்தப் பிரச்சினை தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட தீர்ப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது இடையிலே ஏற்பட்ட பல்வேறு தீர்ப்புகளானாலும் சரி, இதே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பாக இருந்தாலும் ஆழ்ந்து படித்துப்பார்த்தால் இது புதிய பிரச்சினை அல்ல, ஏற்கெனவே உள்ள பழைய பிரச்சினை. புதிய நீதிபதிகள் புதிய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர பிரச்சினை புதிதல்ல என்பதை உணர முடியும்.

1951-ஆம் ஆண்டு இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அடிப்படை உரிமை பற்றிய 13-வது பிரிவிற்கும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற நடைமுறை விதிக்கும் முரண்பாடு உண்டா என்று இன்று அல்ல, 1951-லே தலைமை நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலே ஆராயப்பட்டு, முரண்பாடு இல்லை, 'லா' என்பதற்கும் 368-வது பிரிவின்கீழ் அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தம்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

கொண்டு வரும் சட்டம் என்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டா என்பது பற்றி 1951-ம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து அதை ஆதரித்துப் பல நீதிபதிகள் பல கட்டங்களில் தீர்ப்பளித்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே 16 திருத்தங்கள் இந்த நாட்டிலே கொண்டு வரப்பட்டன. இந்த 16 திருத்தங்களில் 1951-ஆம் ஆண்டு திருத்தமும், அதுதான் முதல் திருத்தம், அதற்குப் பிறகு 5-வது திருத்தமும் அதற்குப் பிறகு 16-வது திருத்தமும் இந்த 3 திருத்தங்களும் இதே அடிப்படை உரிமையைப்பற்றித் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை உணர வேண்டும். அப்பொழுதெல்லாம் எழாத பிரச்சினை திடீரென்று எப்படி இப்பொழுது எழுந்தது? அங்கேதான் பாராளுமன்றமா, மக்கள் பிரதிநிதிகளா, அல்லது யாரோ தனிப்பட்ட சில நீதிபதிகளா என்ற பிரச்சினை எழுகிறது. இங்கே மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டிலேயுள்ள பெரும் பகுதி மக்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது தவறு, மக்கள் பிரதிநிதிகளை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது, கான்ஸ்டிடியன்ட் அசெம்பிளியா அல்லது இன்றைக்கிருக்கும் நாடாளுமன்றமா என்பது வேறு சிலரின் கருத்து.

ஆனால் நம் முன்னால் உள்ள கருத்து, யாருக்கு உரிமை, மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கா அல்லது நீதிபதிகளுக்கா? நீதிபதிகள் மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று 6.5 என்று வைத்தா அல்லது கோடானு கோடி மக்களின் பிரதிநிதிகள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியாகயிருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கா என்பது தான் பிரச்சினை. சாதாரண பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையில் தெளிவு இருந்தால் எந்தவிதமான குழப்பமும் ஏற்படாது. எங்களுக்குத் தெளிவு இருக்கிறது, இங்கேயுள்ள பெரும்பாலான கட்சிகளுக்கும் அந்தத் தெளிவு இருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குக்கூடத் தெளிவு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

பார்லிமென்ட் டெமாக்ரசி, கான்ஸ்டிடியன்ட் டெமாக்ரசி என்று இருக்கிறது. இது சட்ட விவாதம். இதைப்பற்றி இங்கேயும் பேசப்பட்டது, நாடாளுமன்றத்திலும் வாதாடப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதில் செல்ல விரும்பவில்லை. பார்லிமென்ட் டெமாக்ரசி நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிறது. அல்லது கான்ஸ்டிடியன்ட் டெமாக்ரசி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், வாதத்திற்கு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே இந்த நாட்டின் ஆட்சி முறை இருக்க வேண்டும். கான்ஸ்டிடியன்ட் டெமாக்ரசி என்று ஒத்துக்கொண்டால் அந்த முறையைப் பின்பற்றும் அமெரிக்க நாட்டு வரலாற்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அமெரிக்க நாடு என்றால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் உகந்ததாக இருக்கும் என்பதால் அதைச் சொல்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : As far as I am concerned, I am interested in having good relations with any country. That is the point. Why should the Hon. Minister particularly specify that we

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 22]

have got something more to do with America? That is not a thing which should be encouraged and I would request the Hon. Minister not to make such insinuations. We have clearly condemned the Americans when they supplied arms. We have passed resolutions on that. These small things need not be referred to, to vindicate his arguments. He can put forth his arguments in support of his case, but unnecessary aspersions in an indirect manner need not be made.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இவர்கள் இவ்வளவு நேரம் அருமையான கருத்தைச் சொன்னார்கள். மற்றவர்களைக் குத்திப் பேசக் கூடாது என்று, அதுவும் வெற்றிதான். அமெரிக்க நாடு என்றவுடன் அமெரிக்க அரசை ஆதரிப்பது என்பதாக எண்ணி விடக் கூடாது. அமெரிக்கா என்று சொன்னோம், அதையும் ஆதரிக்கவில்லை என்றால் மகிழ்ச்சி. உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். அந்த நாட்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்த்தால், அங்கே இந்தக் கருத்து எழுதப்பட்டது, பல்வேறு குடியரசுத் தலைவர்கள், வழக்குரைஞர்கள், ஆராய்ந்தார்கள். இந்தக் கருத்து தெளிவாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நிலவியது. அதிலே இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உரிமை உண்டு, இன்றைக்கு வாழும் மக்களைச் சேர்த்த மக்கள் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். செத்துப் போனவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கியிருந்தால் அது எதிர்கால மக்களையும் கட்டுப்படுத்தும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோம். இந்த அமெரிக்க பூமியில் சேத்தவர்களுக்காக இப்பொழுது வாழ் பவர்களும், இனி எதிர்காலத்திலே வாழப் போகிறவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்றது ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள கட்சி. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை. அதிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறார்கள்.

ஆகவே, திருத்தம் உரிமை வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற அந்தக் கருத்தில் வேறுபாடு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். அவர்களே கூட திருத்தம் உரிமை கூடாது என்று வாதாடவில்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டமெல்லாம் இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் என்ன ஆபத்து வருமோ என்ற அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தால் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதுவரை இருந்த அதிகாரம்தான் தொடர்ந்து இருக்கப் போகிறது. வந்த விடுபெல்லாம் 17-வது திருத்தத்திற்குப் பிறகு நம்முடைய இந்திய தலைமை நீதிமன்றம் கொடுத்த ஒரு விளக்கத்தின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வந்திருக்கிறதே தவிர, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்து விட்டதாலே மாநிலங்களுக்கு உள்ள உரிமைகளை யெல்லாம் இழக்கப்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

போகிறோம் என்றோ அல்லது பறிபோகிறது என்றோ புரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லியதாக எண்ணக் கூடாது. எண்ணவேண்டிய தில்லை. உண்மையில் அந்தச் சூழ்நிலை எப்பொழுதும் ஏற்படாது. எப்பொழுதும் அதற்கு நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் என்னென்னமோ உரிமைகளைப் பறித்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள், வழக்கறிஞர், அழகாகக் கூறினார்கள். They failed to understand என்று சொன்னார்கள். அதை என்ன பொருளில் சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. என்னைப்பொறுத்தவரையில், 368-ல் தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறது. என்னென்ன சாப்டர்களை மாற்றக் கூடாது என்று. அப்படி மாற்ற வேண்டுமானாலும் அதற்கும் மாநிலத்திற்குத்தான் வரவேண்டும். கடைசியிலே 368-லே மாற்றம் வேண்டுமென்றாலும் சரி, எதற்கும் சரி இங்கேதான் வரவேண்டும். எனவே 368-ல் மாற்ற வேண்டுமென்றால் இனிமேல் மாநிலங்களுக்கு வராத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகக் கொஞ்சம் கூட வாய்ப்பில்லை என்பது 368-வது பிரிவில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அதில் சந்தேகம் இருக்க வேண்டாம்.

அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பது என்பதை ஒரு கட்சியும் எந்தக் காலத்திலும் ஒத்துக்கொள்ளாது. அவர்கள் உதாரணத்திற்காகச் சொன்னார்கள், உரிமை போகிறது என்று. அறிக்கைகூட விட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலே உள்ள ஆள்பவர் களைப்பற்றி அல்லது அரசைப்பற்றிய தவறுகளை, குற்றங்களை குறைகளை நாட்டுமக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லித் திருத்துவது தான் ஜனநாயகத்திலே எதிர்க் கட்சியின் பெருந்த வேலையாகும். ஆனால் அதைத் தடுக்க ஒரு கட்சி முயல்கிறது என்றாலோ, அப்படி ஒரு அமைச்சர் பேசினார் என்றாலோ அந்த அமைச்சரையும், ஆட்சியையும், எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியாகயிருந்தாலும் சரி அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் அப்படிச் சொன்னதாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுவதில் பயன் இல்லை. ஆனால் எங்கே வருகிறது இந்தப் பிரச்சனை? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இப்படிப் பேசலாமா என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதுவார்கள். அதேபோல் நாங்கள் பேசும்பொழுது அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. ஆனால் பேச்சு உரிமை கூடாது என்று எந்த அரசியல் கட்சியும் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அவையும் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வராது என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் அறிக்கையிலே கூறியிருந்தார்கள், இப்பொழுதே சட்டம் இருக்கிறதே என்று. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதே பேசுகின்ற உரிமையைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினால்

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 22]

நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படி நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும் சட்டம் சரியாக இருக்கிறதா, அதை எப்படிப் பரிசீலிக்கலாம் என்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கையே தவிர, எதிர்க்கட்சிகளின் உரிமையைப் பறிக்க வேண்டும், அரசு அலுவலர்களைப் பற்றிக் குறை கூறுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னதாகக் கற்பனை செய்வது சரியல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். 22-வது பிரிவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கைது செய்வதைப் பற்றி சொன்னார்கள். யாரை வேண்டுமானாலும் காரணம் சொல்லாமல் கைது செய்து 24 மணி நேரத்திற்கு மேல் வைத்திருந்தால் நாங்கள் எல்லாம் சும்மாவா இருப்போம்? இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ச்சியைச் சும்மாவா விட்டு விடுவோம். கைது செய்வதைப் பற்றியும் அதிலே தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

சொத்துரிமை பறிக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி அழகாகச் சொன்னார்கள். ஒரு கதை கூடச் சொன்னார்கள். பால் கொடுக்க கன்றுக் குட்டியைக் கட்டி, ஏமாற்றுவது போல் இந்த நாட்டு ஏழை மக்களைத் தங்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தப்பட்டார்கள். நாங்கள் ஏழைகளுக்கு வாழ் வளிக்க வேண்டுமென்றுதான் பாடு படுகிறோம். பாட்டாளி, தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் இதிலே மாற்றம் வேண்டுமென்று கருதுகிறோம். இந்த மாற்றத்தை எல்லோரும் ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மட்டும்தான் எதிர்த்து வாதாடு கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கூட அப்படி வாதாட வில்லை. இந்த நாட்டு மக்களுடைய, ஏழை மக்களுடைய உரிமை கள் பறிக்கப்படக் கூடாது என்பதைத் தவிர வேறு கவலை இல்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன வாதமெல்லாம் ஏதோ 'புவி வருகிறது' என்ற கதையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. இந்தத் திருத்தம் வந்தால், இது வரும், அது வரும் என்றார்கள். உண்மையிலேயே புவி வராது; அப்படிப் புவி வந் தாலும் அதற்குப் பயந்து இருப்பவர்கள் இந்த நாட்டு மக்கள் அல்ல, இந்த நாட்டு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

25-வது திருத்தத்தைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதை ஆழ்ந்து படித்தால் எந்த இடத்திலும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய சொத்து நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் பறிக்கப்படும், சட்டத்திற்கு முரணாகப் பறிக்கப்படும் என்று இல்லை. சொத்துரிமை பற்றிய 360-வது பிரிவு எவ்வளவு முறை மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கடைசி முறை. சட்டத்திலே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டு

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

மென்று சொல்லியிருப்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையாக வகுத்து அந்தச் சட்டத்திலே போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாச் சொத்துக்களையும் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லுவார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். சொத்துரிமையை ஆதரிக்கின்ற ஜனநாயகக் கட்சிகள்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கின்றன.

சிறுபான்மையோர் உரிமை பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்று பக்கத்திலே திரு. மொய்தின் அவர்கள் இருப்பதால் அவர்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்களா என்ற நிலையில் பேசினார்கள். மதிப்பிற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் அழகாக இது பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 'இந்த நாட்டில் பெரும் பான்மையோருடைய நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த நாட்டில் சிறுபான்மையோரைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களை மதிக்கிறார்கள்; அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள்' என்ற ஜனநாயகத் தத்துவத்தை அழகாக நாடாளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த உரிமைகள் பறிக்கப்படுமானால், இந்த அரசு மட்டுமல்ல, தமிழ் நாடு முழுவதும் அதற்காகக் கிளர்ந்தெழுந்து மக்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு கருத்தும் அடிப்படை உரிமையைப் பறித்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தை வெளிப்படுத்துவதாகத்தான் அமைந்திருந்தது. அந்த அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்க எல்லோரும் சேர்ந்து போராடுவோம், பாடுபடுவோம் என்று உறுதி கொடுத்த பிறகு எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஏகமனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருவது மகிழ்ச்சி தருவதாக அமையும்.

கடைசியாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறுக்கிட்டு ஒரு விளக்கம் தந்தார்கள். இருக்கின்ற உரிமையைப் பறிக்கலாமா, அதைப் பற்றி இப்போதே சொல்லிவிட வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற அவசரத்தைப் பார்க்கும் போது மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு அவசரமாக தனி மனிதன் உரிமையைப் பாதுகாக்கப் பேசுகிறார்களே என்பதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. இன்னும் சில நாட்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கூட்டத் தொடரில் பெரிய ஒரு அறிக்கையைப் பற்றி விவாதம் செய்யப் போகிறோம். ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கையைப்பற்றி விவாதிக்கப் போகிறோம். அப்போது அவர்கள் இதே முறையில் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். வெளியிலே எப்படிப் பேசினாலும் இங்கே பேசும்போது தனி மனிதன் உரிமைக்கும், மாநில உரிமைக்கும் வாதாட வேண்டும். 368-வது பிரிவு உட்பட அடிப்படை உரிமைகள் பிரிவு எப்படித் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற வகையில், மாநிலங்கள் உரிமை பறிக்கப் படாத முறையில், மத்திய அரசு தனக்குப் பலம் இருக்கிறது

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 22]

என்று அந்த பலத்தைப் பயன்படுத்தி மாநிலங்களின் உரிமையைப் பறிக்காத வகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றிய நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலவையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். 'நாங்கள் நாய் நுழைவதற்கு ஓட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், நீங்கள் குட்டி நுழைவதற்கு ஓட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்று சொன்னார்கள். இதை யெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் மாநிலத்தின் மொத்த உரிமைகளுக்காக வாதாடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதால்தான்.

இப்போது நாடாளுமன்றத்தின் உரிமை என்ன, நீதிமன்றத்தின் உரிமை என்ன என்பது தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றத்திற்கு முழு உரிமை உண்டு. மக்களுக்காகச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு, இன்றியமையாத மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு முழு உரிமையுண்டு. நீதிபதிகள் சட்டத்திற்கு விளக்கம் தரலாம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு விளக்கம் தரலாம். அதற்கு மேலே சென்று இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவை, எப்படிப்பட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றங்கள் சட்டங்களை உருவாக்கலாம் என்று சொல்லுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. இந்த நாட்டின் ஜனநாயக அமைப்பிலும் அந்த உரிமை நாடாளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும்தான் உண்டு. அப்படிப்பட்ட உரிமை நீதிமன்றத்திற்கு இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பேசுகிறார்கள். 368-வது பிரிவின் தலைப்பைக் கூட அவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். 13-வது பிரிவிலே உள்ள 'லா' என்ற வார்த்தையையும், 'சட்டம் இயற்றப்படலாம்' என்று 246, 248 பிரிவிலே இருப்பதையும் பார்க்க வேண்டும். 368-வது பிரிவிலே இருப்பது அந்தச் சட்டத்தைக் குறிக்குமே தவிர, புதிய சட்ட வகைகளைக் குறிக்காது. இந்தத் தலைப்பே தவறு, இதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷன் பவர் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் ஆட்சேபித்தார்கள். தலைப்பை மாற்றியிருப்பதிலே தவறு ஒன்றுமில்லை.

குடியரசுத் தலைவர் இந்தப் பிரிவிலே கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்திற்குக் கட்டாயம் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும்—'ஷல் கிவ் அசென்ட்' என்று மாற்றுவது நியாயமா என்று வாதிட்டார்கள். அது நியாயந்தான். சாதாரணமாகச் சட்டம் இயற்றப்படும்போது கவர்னர் அசென்ட் கொடுக்கிறார். குடியரசுத் தலைவர் அசென்ட் கொடுக்கிறார். 368-வது பிரிவு அப்படியே இருக்குமானால் சாதாரணச் சட்டமாகப் போனாலும் போய்விடும் என்ற காரணத்தால், அதைத் தவிர்க்கும் வண்ணம் தற்போது 'ஷல் கிவ் அசென்ட்' என்று மாற்றப்படுவது பொருத்தந்தான்.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. செ. மாதவன்]

13-வது பிரிவுக்கும் 368-வது பிரிவுக்கும் இடையிலே முரன் பாடு இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற சந்தேகம் எழுந்து, தலைமை நீதிமன்றத்தில் 1951-ம் ஆண்டில் ஒப்புக்கொண்டு 1967-ம் ஆண்டில் மாற்றக்கூடிய நிலை வந்த காரணத்தால், அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இந்த மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தைச் சுதந்திராக கட்சி நண்பர்களும் சேர்ந்து ஆதரிக்க வேண்டும். மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தத் திருத்தத்தை மக்களிடத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியை உருவாக்குவதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை நாமெல்லாம் ஏகமனதாக ஏற்று நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டு ஆமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. காகிராமன் : தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்ற அவைகளினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை அவை முன்னவர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் மிகவும் அவசியமும் அவசரமுமானதாகும். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்தமாதிரி திருத்தங்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையை முன்வைத்து மக்களை அணுகினார்கள். பெருவாரியான மக்கள் திருத்தத்தையும், அதற்கு அடுத்து வருகிற மாறுதல்களையும் ஆதரிப்பவர்களாக அவர்களது ஆதரவினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையைப்போட்டி இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. காலவெள்ளத்தில் ஏற்படுகிற மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப சட்டமாறுதல்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு உண்மை. அதற்கேற்ப இப்போது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிற திருத்தங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை என்று கூறிக்கொண்டு, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, சபை முன்னால் "பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது" என்ற தீர்மானத்தினை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் ஆதரிக்கக்கூடிய முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சுதந்திராக் கட்சியின் வாதித்திருந்த நான் பின்னால் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக விரிவாக நாடாளுமன்றத்தில் பேசப்படுகிறது என்று சொன்னாலும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதைப் பற்றி அறிந்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அரசியல் சட்டத்திலேயே இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியபோது அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்கப்பட்டதை நாம் அறிவோம். அந்தக் காலத்தில், தேசிய சுதந்திரத்திற்காக போராடுகிறபோது நேருவின் அறிக்கையாகட்டும் அல்லது அதோடு இணைந்திருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் அல்லது சோஷலிசக் கட்சியின் அறிக்கைகளாகட்டும் அவைகள் எல்லாம் புதிய அரசியல் நிர்ணய சபை அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டன.

1946-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் யார் யாருக்கெல்லாம் வோட்டு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது என்றால், எழுதப்படக்கூடிய தெரிந்தவர்களுக்கெல்லாம் வோட்டு உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிப் பார்த்தால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் தொகையில் 14 சதவீதத்தினருக்குத்தான் வோட்டு உரிமை தரப்பட்டது. அவர்கள் எல்லோரும் வோட்டு போட்டார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. இம்மாதிரியாகச் சட்ட மன்றங்களுக்கு மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் இந்த அரசியல் நிர்ணய சபையை உருவாக்கியிருந்தார்கள். அந்த அரசியல் நிர்ணய சபையில் மன்னர்களின் பிரதிநிதிகளாக 60 பேர்கள் இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்த முக்கியமான சட்ட நிபுணர்கள் எல்லாம் அதில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதற்சாக சில வசதிகளை உண்டாக்கிக் கொடுத்தார்கள். எங்கள் கட்சி சார்பில் வங்கத்தைச் சார்ந்த ஒரே ஒருவர்தான் அதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தான் சோமநாத் லாகிரி. அவர்கள் ஒரு ஆண்டுதான் அரசியல் நிர்ணய சபையில் பங்குபெற முடிந்தது. அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் பாதுகாப்புக் கைதியாக இருந்து ஒவ்வொரு திருத்தம் கொண்டுவருகிறபோதும் சிறையில் இருந்து கொண்டே அவர்கள் திருத்தங்கள் எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்றிருந்த நிலையில் அந்தத் திருத்தங்களை ஆதரிப்பதற்கு 'யாராவது இருக்கிறார்களா' என்று அன்றைய சபாநாயகர் திரு. ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் கேட்பார்கள். அவற்றை ஆதரிப்பவர் யாரும் இல்லை என்று அவை கைவிடப்படும்.

உதாரணமாக, இன்று அதிகமாகப் பேசப்படக்கூடியது, மூன்றாவது அத்தியாயத்திலுள்ள 31-வது பிரிவுதான். அடிப்படை உரிமை, சொத்து உரிமை என்பது. அன்றே சோமநாத் லாகிரி அவர்கள் விவாதித்தார்கள். உலகத்திலே எந்த ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலாவது சொத்து உரிமை அடிப்படை உரிமை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு அம்சம் நம் அரசியல் சட்டத்தில் வரவே கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அது நிராகரிக்கப்பட்டு கடைசியில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாகி 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26-ம் தேதி அமலானது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமலான போது இந்தியா விலுள்ள பெரும் பகுதி கம்யூனிஸ்ட்களும் சிறையில் இருந்தார்கள். நாங்கள் எல்லாம் 1948-ல் கைது செய்யப்பட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வரக்கூடிய காலத்தில் சிறையில் இருந்தோம். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி மூன்று நான்கு ஆண்டுக் காலமாக பாதுகாப்பு கைதிகளாக வைத்திருப்பது தவறு என்ற முறையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் கேஸ் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பதிவு செய்தோம். அப்படி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டபோது நம் ஹாண்டே அவர்கள் இல்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டு இம்மாதிரியாக விசாரணை இல்லாமல் சிறையில் வைத்திருப்பதற்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. பிரிவு 22(4)-ன் கீழ் மூன்று மாத காலத்திற்குப் பாதுகாப்பு கைதியாக வைத்திருக்கலாம். பின்னர் தொடர்ந்து வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு உத்தரவு போடுவதற்கும் இடம் இருக்கிறது. இம்மாதிரியாகப் பாதுகாப்புக் கைதியாக வைத்திருப்பதற்கு ரீஸன்பிள் ரெஸ்ட்ரிக்டஷன் என்ற அளவில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள்.

ஏன் இந்தச் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமைந்ததில் பல ஊனங்கள் இருந்தன. ஓரளவிற்கு அன்றிருந்த உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அளவிற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டும். அன்றிருந்த உரிமை பற்றி அச்சப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏதோ கூட்டம் போடக் கூடிய உரிமை அல்லது பேச்சு உரிமை, சங்கம் சேரக் கூடிய உரிமை இவைகள் எல்லாம் பறிபோய்விடும் என்று மிகவும் கவலையோடு ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்கங்கள் அமைப்பது, கூட்டாக இருப்பது சட்ட விரோதம் என்ற அளவிற்கு இந்த நாட்டில் நிலைமை இருந்தது.

நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இங்கிலாந்து தேசத்தில் "காம்பினைஷன்ஸ் ஆக்ட்". தொழிலாளர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஏதாவது கோரிக்கையை வைப்பார்களேயானால், இரண்டு பேர்களுக்கு மேல் சேர்ந்து கொண்டு சட்டவிரோதமான காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்று வழக்குப் போட்டார்கள். அதே மாதிரியாகத்தான் இந்தியாவிலும் சதி வழக்கு போடப்பட்டது. அப்படிக்கைது செய்யப்பட்டு, இங்கு ரத்தம் சிந்தப்பட்டு, பக்கிங்காம் கர்நாட்டிக் மில்லைச் சேர்ந்த ஆறு தொழிலாளர்கள் உயிர் இழந்த பிறகுதான், தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் மதிக் கக்கூடிய சிங்காரவேலு செட்டியார், சர்க்கரைச் செட்டியார் போன்றவர்கள் அவர்களே தயாரித்த ரெஸ்ட்ரிக்டஷன் ஆர். எம். ஜோஷியிடம் கொடுத்து அது மத்திய அரசியல் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆக, சங்கம் சேரக்கூடிய உரிமை, பேச்சு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

உரிமை இவைகள் எல்லாம் போராடிப் போராடிப் பெற்ற உரிமைகளாகும். அந்த உரிமைகளைத்தான் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் சில பகுதிகளாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சமுதாய அமைப்பைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக சொத்தில் கை வைக்கக் கூடாது என்ற உரிமையையும் அதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பலயிடங்களில் மோதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

முதன்முதலாக 1950-ம் ஆண்டு மோதல் வந்தாகிவிட்டது. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தது. சொத்து பற்றிய பாதுகாப்பு கொடுத்த பிறகு, அந்த உரிமையை வழங்கிய பிறகு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் தவறானதாகும் என்று வாதாடி அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் இதற்குள்ளே துழையவே கூடாது என்று வாதிடப்பட்டது. 1951-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் ஒன்பதாவது ஷெட்யூலில் 64 சட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கும். பல மாநிலங்களில் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அடிப்படை உரிமையாக சொத்து உரிமை வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அதைத் தொடுவதற்குக் கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று முதல் மோதல் ஏற்பட்டது. இருபது ஆண்டுக்காலம் அமைதியாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலைமை மாறுகிறது. கடந்த இருபதாண்டுக்கால ஆட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், 20 ஆண்டுக்காலமாக அமைதியாக இருந்த தொழிலாளர்கள் 1960-லிருந்து நாம் பார்த்தால் இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தம் என்ற பெயரால் 1 கோடி மனித நாட்கள் நஷ்டமாகியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றி மனித சமுதாயத்திற்கு நல்லவைகள் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் விரும்புகிறோம். எப்படி கோர்ட்டுகள் கூட சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறி வருகின்றன என்பதற்குப் பல காரணங்களை பலர் கொஞ்சமாகப் புரிந்து கொண்டு அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நடந்து அன்றைக்கு ஜட்ஜாக இருந்த திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், ஒரு மில்லை மூடுவது என்றால், அது அவனுடைய அடிப்படை உரிமை என்று சொன்னார்கள். அது அரசியல் சட்டப்படி சரியாக இருக்கலாம். பின்னர் இங்கே ஏற்பட்ட இயக்கங்களுக்குப் பிறகு, இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். மில்லை மூடுவது நியாயம் தானா என்று பரிசீலிக்கலாம் என்று அவர்களைச் சார்ந்தவர்களே தீர்ப்புக் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இன்று ஹைக்கோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கும் நீதிபதிகள் வெளியே இருக்கும் சூழ்நிலைகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

இந்த அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் திருத்தத்தின் மேல் பேசியவர்கள் பலரை எனக்குத் தெரியும். நீண்ட நெடுங்காலமாக நாடாளுமன்றத்தில் செயலாளராக இருந்த

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

திரு. எம். எம். கௌஸ் அவர்கள், அவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர் அல்ல, சத்தியமூர்த்தி காலத்திலேயே செயலாளராக இருந்தவர், அதற்கு முன்னாலேயே செயலாளராக இருந்தவர்கள், அதற்கு பின்னாலே எங்கள் காலத்தில் செயலாளராக இருந்து எப்படி நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம் ஆகியவைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். நாங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் விவரங்களோடு பிரச்சனைகளைக் கிளப்புகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் தான். 12 வாரங்களுக்கு பின்னால் சட்டசபை கூடுகிறது. இதற்கிடையில் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் குறித்து அரசின் கருத்து என்ன என்று சொல்ல வில்லையே என்று எனக்கு ரொம்ப ஆத்திரமாக இருந்தது. இருந்தாலும் நிதானமாக இருப்போம் என்று இருக்கிறேன். அப்படி சட்ட மன்றத்திலும், நாடாளுமன்றத்திலும் உரிமைகளை எப்படி அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் திரு. கௌஸ் அவர்கள் இன்றைக்கு ராஜ்ய சபை உறுப்பினர். ராஜ்ய சபை உறுப்பினராக இருக்கும் அவர்கள் சொன்ன சில விஷயங்கள் ரொம்பப் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அவர் சொல்வதை நான் 'கோட்' செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் அரசியல் சட்டமானது உருவாக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்த பல தலைவர்களோடு நான் விவாதித்து இருக்கிறேன். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தது தவறு என்று சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லிய காலத்தில் ஒவ்வொரு அரசியல் தலைவர்களும் எம்மாதிரியான நிலைமையில் பேசினார்கள் என்பது தெரியும். அவற்றை எல்லாம் கணக்கு வைத்துப் பார்த்தால், இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிற காலத்தில் 368-வது பிரிவிலே ஜனாதிபதி நினைத்தால் தன்னுடைய 'அசென்டைக்' கொடுக்கலாம் என்ற ஷரத்தைக் கொஞ்சம் பாருங்கள். சென்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் எவ்வளவு தீவிரமான முறையில் நடந்தது. அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் பிரதம நீதிபதியாக இருந்த சுப்பராவ் அவர்கள் ஜனாதிபதி ஆக விரும்பினார். அவர் சுதந்திராக் கட்சியில் சேர்ந்து விட்டார். அதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஜனாதிபதி மிக முக்கியமான திருத்தங்களை நிராகரிப்பதற்கான அதிகாரம் வேண்டுமென்ற கருத்து அவர்களுக்கு உண்டு. ஆகவே தான், இப்போது வந்து இருக்கும் திருத்தத்திலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதா இருசபைகளிலும் நிறைவேற்றப்படுமானால், உடனடியாக ஜனாதிபதி அவர்கள் அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. "இட்டன் எ சல்யூட்டரி ப்ரொவிஷன்" என்று திரு. கௌஸ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு யாராவது சொன்னால் நான் அவ்வளவு பாராட்டாகச் சொல்லியிருக்கமாட்டேன். பெருவாரியான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தை நிராகரிப்பதற்கு ஒரு ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் வந்து விடக்கூடாது என்பதைத்தான் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சபையில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

திரு. எம். சி. சதல்வாட், அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். பல உறுப்பினர்கள் திரு. சதல்வாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவர் நேரடியாகவே ராஜ்யசபையில் பேசியிருக்கிறார்.

'In my view it rights the wrong done by the makers of our Constitution. Our Constitution-makers when they enacted Article 368 always intended that there should be power in Parliament to amend the Constitution and that position was accepted by the earlier decision of the Supreme Court itself.'

ரத்தினச் சுருக்கமாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 14 சதவிகித மக்களால் மறைமுக்கமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தை, இப்போது 27 கோடி மக்கள், வயது வந்தவர்கள் எல்லோராலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மகாசபை திருத்துவதற்கு அதிகாரம் கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே ஒன்றும் பெரிய தவறு இல்லை.

திரு. ஹாண்டே. அவர்கள் சொன்னார்கள். நாளைக்கு ஏதாவது சின்ன மெஜாரிட்டியில் கூட நிறைவேற்றிவிட்டால், இந்த 368-ஐ மாற்றிவிட்டால் என்று சொன்னார்கள். பெனகல் நரசிங்க ராவ் உலக நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தவர்கள். ஒரு 'ரெஸ்டிரிக்ட்டட் பிரான்சைஸ்' ஒரு குறைந்த அளவு பர்சண்டேஜ் உள்ளவர்கள் கொண்ட குழுவினால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு நாம் அதிகாரம் கேட்கிறபோது இம்மாதிரி 3-ல் 2, மொத்தத்தில் பாதி என்று போடாதீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொல்லியது நான் அல்ல. சொல்லியது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பெனகல் நரசிங்க ராவ் அவர்கள்.

'If a Constituent Assembly based on a restricted franchise, can by simple majority frame the original Constitution, it is illogical to lay down that the Constitution shall be amended by Parliament based on adult franchise except by special process, etc.'

காரணம் என்னவென்றால், அரசியல் சட்டம் உருவானதற்குப் பின்னாலே, அரசியல் சட்டத்தின் அம்சங்களை மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் கான்ஸ்டிடுவன்ட் அசெம்பிளிக்குத் தான் இருக்கிறது. நாடாளுமன்றத்திற்கு இல்லை. அந்த அதிகாரம் இப்போது நாடாளுமன்றத்திற்கு வரப்போகிறது. ஆகவே தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பல வழக்கறிஞர்களுக்குத் தெரியும், 'கான்ஸ்டிடுவன்ட் பவர்ஸ்', அந்தத் திருத்தம் என்பது 'கான்ஸ்டிடுஷனை' மாற்றக் கூடிய சில அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடியது 368 பிரிவு என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்கு வருகிறபோது, 1951-ம் வருஷத்தில் சங்கரி ரொசாந் கேஸ் வருகிறபோது 13-வது ஆர்டிகிளை திருத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1965-ல் ஸுஜன்சிங் கேஸ்

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வருகிறபோது திருத்தலாம் என்று ஏகோபித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கும்—கோல்கநாத்திற்கும் நடந்த கேஸ் 1967-ல் வருகிறபோது அன்றைக்கு பிரதம நீதிபதியாக இருந்த திரு. சுப்பாராவ் அவர்கள் அரசியல் அழைப்புச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவைத் திருத்துவதற்குப் பாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற தீர்ப்பை 6 பேர் ஆதரவாகவும், 5 பேர் எதிர்ப்பாகவும், ஒரு ஸ்லெண்டர் மெஜாரிட்டியில் கொடுத்தார்கள். அது கூட ரிகார்டில் இருக்கிறது. ஹிதயதுல்லா, வாஞ்சு, செதல்வாட் ஆகியவர்கள் இவ்வளவு பெரிய முக்கியமான மாறுதலைச் செய்கிறபோது இப்படிப்பட்ட ஸ்லெண்டர் மெஜாரிட்டியில் இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா, நாங்கள் முயற்சி செய்து பார்த்தோம். இன்னும் அதிகமான ஆட்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்றுதான், முடியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோல்கநாத் கேஸ் முடிவு என்பது ஒரு அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிய தீர்ப்பு இல்லை. அது ஒரு அரசியல் தீர்ப்பு. ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியலில் கொண்டு போக வேண்டுமென்ற தீர்ப்பு. எந்த அரசியல் இருந்தால் நல்லது என்பது மக்களுக்கு முன்னால் இருக்கும் விஷயம்.

1970-ம் ஆண்டில் முதல் முதலாக அது நன்றாக அலசிப் பார்த்தப் பட்டு இருக்கிறது. பான்கு தேசிய மயம் சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனது. அந்த நேரத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட் கோல்கநாத் கேஸைக் காட்டி, சொத்து உரிமையைப் பறிக்கக் கூடாது, சொத்து உரிமைக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், எவ்வளவு தான் வரவும் அடைந்தவர்கள் என்றாலும், அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் ரூ. 61 கோடி என்று நினைக்கிறேன்—ஏறத்தாழ இருக்கலாம்—நஷ்ட ஈடு வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் நஷ்ட ஈடு போதாது, நீங்கள் செய்தது தவறு என்று சொல்கிறபோது சுப்ரீம் கோர்ட் சொன்னதைக் குறிப்பிடுவது ரொம்பப் பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்...

'So great is the regard of law for private property that it will not authorise the least violation of it; no, not even for the general good of the community.'

சமுதாயம் பூராவிற்கும் எதிராக இருந்தாலும், தனியார் சொத்து பாதுகாக்கப்படவேண்டும், அதைக் கண்காணிக்க வேண்டியது சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பெறுய்ப்பு என்றார்கள். கோல்கநாத் கேஸை, ஆகவே கண்டிப்பிலே 27 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, சபையின் மூலம், நான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்று கேட்கவிரும்புகிறேன். நாம் நிறைவேற்றி விருப்பத்து' என்னென்று ப் கொவிஷன் தான். ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய சந்தேகத்தை தவிர்த்துக்கே செய்கிறப்படி. இப்பொழுது தென்கி. எதிர்வினை காணத்தான். அந்த 27 கோடி ரூபாய் வரவில்லை.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

வாங்கி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட நடவடிக்கை கண்டிப்பாக எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்குப் பிறகுதான் 25-வது திருத்தம் வருகிறது. அப்பொழுதுதான் அதிகம் பேர்களில் ஆதரிப்பவர்கள் கூட ஆட்டம் காட்டுவார்கள். 25-க்கு நாம் வரும்போது, 50 பஸ்ஸுக்கு மேல் இருப்பவர்களிடமிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் வருகிறது. அப்பொழுது நஷ்டாபி கோரினால், அப்பொழுது 25 நிறைவேற்றினால், 'ரொம்ப லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. நீங்களே கொடுக்கவும் வேண்டும்' என்று கூடச் சொல்லக் கூடிய நிலைமையும் வரும். சென்ற தேர்தலுக்கு முன் மன்னருக்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு பக்கம் சொல்ல, மன்னருக்கு மானியம் கொடுப்பது தப்பு என்று நாம் சொல்ல, சுப்ரீம் கோர்ட் மன்னர் மானியம் என்பதே சொத்து என்று சொல்லி, அதைத் தடை செய்யக்கூடாது, அது அடிப்படை உரிமை, என்று நிராகரித்த பிற்பாடு நம்முடைய தமிழகத்தில், மக்கள் மத்தியில் சாதாரண மக்களுக்குச் சாதகமான முறையில், மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவோம் என்று சொன்னோம். அதே நேரத்தில் திருத்திய சட்டங்கள் இங்கே வரும்போது, அதை நாம் முழு மனதோடு ஆதரிப்போம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். சமுதாயம் எந்த திசையை நோக்கிச் செல்கிறது? சோஷலிச சமுதாயமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதிலே எங்களுக்குப் பலவிதமான கருத்துக்கள் உண்டு. அதைச் சொன்னால், இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கொள்கையை நுழைக்கிறான் என்பார்கள். தமிழில் சிறந்த புலவர் ஒருவர் சொல்கிறார். நாங்களெல்லாம் மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில் படித்தோம். பாரதி அது வேண்டும், இது வேண்டும் என்றால், பாரதிதான்.

'எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்றிருப்பதான இடம் நோக்கி நடக்கின்ற இந்த வையகம்:

இல்லாரும் அங்கிலலை; பிறன் நலத்தை எனதென்று தனி யொருவன் சொல்லான் அங்கே;

என்று சொன்னான். ஒரு கிராமத்தில், படிக்காதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் படித்தவன் ஏன் அவர்களைப் படிக்க வைக்கவில்லை என்று அவ்வளவு வேகமாகச் சொல்கிறார், கடைசியில்

'நல்லோரே எல்லோரும் அன்வையத்தில் நமக்கென்ன கிழியட்டும் பழம் பஞ்சாங்கம்' என்றார்.

அந்தப் பழம் பஞ்சாங்கத்தைக் கிழிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் சொல்கிறார். நாம் மூன்று கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தேர்தல் நடக்கிறோம். அதுதான் தமிழகத்தின் பெருமை. இந்திரா காந்தி அப்படிச் செய்தார்களோ இல்லையோ நாம் செய்தோம். சாதாரண மக்களுடைய நன்மைக்கு உகந்த வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவோம் என்று தெளிவாகச் சொன்னோம். சோஷலிச சமுதாயத்தி் திறவுகோல்

[1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

முன்னுதாரக, சாதி, மத பேதமற்ற சமுதாயத்தை அமைப்போம். இந்த நோத்தில், ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் தமிழக மக்கள் கடவுளைக் கட சேவிக்க தமிழில் அரச்சனை செய்யக் கூடாது என்று ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. The hon. Member has brought in some extraneous factors into the discussion. He has stated that some persons belonging to the Swatantra Party have gone to the court in connection with the performance of Tamil Archana in temples. We have nothing against Tamil archanas but what we object to is that the Government should not interfere in religious matters. My only request is that the hon. Member should speak on the matter before the House and not create unnecessary controversy. I should be given full freedom to rebutt what he says.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, என்ன பேசவேண்டும் என்று இன்னொருவர் சொல்லி நான் பேச வேண்டியதில்லை. சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று நினைக்கிறேன். 'இனிமையான சமஸ்கிருதம் இருக்கிறது; கரடு மூடான தமிழ்' ஏன் என்று பேசப்படுகிறது.

DR. H. V. HANDE : We have not stated so. We have only objected to the Government interfering in religious matters. Let there not be any interference from the Government with regard to religious matters. As in churches, let the Tamil archana also come into Hindu temples. That is the only point we are trying to make clear.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கலைவாணர் என்.எல்.கே. சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று வந்து எப்படிப் பட்ட மாதத்தில் இருக்கிறது என்றார்கள். அவர்கள் மதுரையில் ஒரு பையனிடம் 'ஒரு கோழியை 5 ரூ.க்கு வாங்கி, 10 ரூ.க்கு விற்கு' என்ன நேரும்' என்று கேட்ட போது, அவன் 'ரூ. 5 லாபம் கிடைக்கும்' என்று சொன்னான். சோவியத் யூனியனில் ஒரு பையனிடம் '5 ரூபிலுக்கு வாங்கி, 10 ரூபிலுக்கு விற்கு' என்ன நேரும்' என்று கேட்டபோது, அவன் ஐந்து வருஷம் கிழை தான் கிடைக்கும்' என்றான். அங்கே லாபத்திற்கு விற்கு விற்றே, இங்கே வட்டிக்கு விட்டு பணக்காரர்கள் ஆகலாம். அங்கே வட்டிக்கு விடுவது தண்டிக்கக்கூடியது.

புத்தர் எச். வி. ஹாண்டே : அங்கே அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசினால் பெரிய இங்கே அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசினால் எதிர்த்துக் கட்சியில் இருக்கலாம்.

[1971 அக்டோபர் 22]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சதந்திரா ஆட்சிக்கு வந்திருந்தால்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கட்சியைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம். விவாதத்தை விட்டு ரொம்ப தூரம் போகிறது பேச்சு....

THIRU K. T. K. THANGAMANI : In the discussion an element of politics will also be introduced. Otherwise it will not be interesting. I want to have a dig at the Swatantra Party and I do not want to cast any aspersion on anybody. Assuming that the Swatantra Party had come to power, I do not think that they would have allowed me to speak like this and my party would have been hanned.

DR. H. V. HANDE : In Japan, West Germany, U.S.A., France and other Western countries, there is a two-party system. But in Russia there is only one Party and there is only one-party rule there. I am prepared to have a discussion on that.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member can have some other opportunity to have such a discussion.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I would explain my point. When the Swatantra Party comes to power, there will be dictatorship of the Princes; there will be distatorship of monopolists.

DR. H. V. HANDE : We do not believe in a monopoly party system. We believe in party politics. We will discuss it.

MR. DEPUTY SPEAKER : Not on the floor of the House.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am prepared to accept the challenge and I am competent to discuss it outside.

மிஸ்டர் டெப்யூ. ஸ்பீகர், சார், இதைப் பற்றிச் சொல்லின்ற போது சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். மக்களைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற தேர்தலில் எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாத வகையில் இருவகையான கொள்கைகள் வருகின்றன. போது ஒரு கொள்கையின் பக்கம் ஆதரவாக நின்றுருக்கிறார்கள். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. சர்வதேச ரீதியில் பார்க்கும் போது, சோவியத் ரஷ்யாவில் கூறியதை இங்கே குறிப்பிட்டால் அதை ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்று கருதுவார்கள், அமெரிக்காவிலும், இங்கிலாந்திலும் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டில் பத்திரிக்கைகள் எல்லாம், இந்த நாட்டில் மக்கள் ஒரு பாதையை நாயிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் உரிமை என்று சொல்லி நெடுங்காலமாக இருந்து வந்ததை எதிர்த்து, சாதாரண ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கொண்டு

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் காரியத்தை மத்திய அரசாங்கம் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும், என்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

மத்திய அரசு ரொம்ப மெதுவாகத் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது தான் 24-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 25-வது, 26-வது தீர்மானங்கள் எல்லாம் வந்திருக்க வேண்டும். அது போன்ற மற்ற மாநிலங்கள் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டியிருக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் விருப்பம். சொத்துரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், மன்னர்களுக்கு மானியம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சதந்திராக் கட்சி மக்கள் முன்னால் கூறியது. ஆனால் மக்கள் அதற்கு ஆதரவு தரவில்லை. அதற்கு எதிராக பெருமளவில் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி தீர்ப்பு கொடுத்ததற்குப் பிறகு அந்த மக்களின் தீர்ப்பை மதித்து நடக்காமல், தனியார் சொத்துரிமைக்கு தடையாக இருக்கிறது, அந்த உரிமைக்கு தடையாக செலவு கூடாது, அதுதான் ஜனநாயக உரிமை என்று வாதிடுவது சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் மக்கள் தீர்ப்புக்கு கொஞ்சம் தலை வணங்கி சிறிதளவு காரியங்களை மெதுவாகச் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாகப் போக வேண்டும்.

இந்த சட்டத்தினுடைய சட்ட அம்சங்களுக்குள்ளேயே இன்னும் அதிகமாகப் போக விரும்பவில்லை. இறுதியாக இந்த மசோதாவை ஏன் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

The Supreme Court in the well-known Golak Nath's case reversed, by a narrow majority, its own earlier decisions upholding the power of Parliament to amend all parts of the Constitution including Part III relating to fundamental rights. The result of the judgment is that Parliament is considered to have no power to take away or curtail any of the fundamental rights guaranteed by Part III of the Constitution if it becomes necessary to do so for giving effect to the Directive Principles of State Policy and for the attainment of the objectives set out in the Preamble to the Constitution. It is therefore considered necessary to provide expressly that Parliament has power to amend any provision of the Constitution so as to include the provisions of Part III within the scope of the amending power.

இந்தவாறு இரண்டு பகுதிகள்—ஒன்று சேப்டர் 3, இன்னொன்று சேப்டர் 4 சேப்டர் மூன்றைப் பற்றி எங்களால் சொன்னால் எந்தவித இருக்கின்ற சில உரிமைகளை அப்படியே போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை, ஜவாஹர் நேரு அவர்கள் கருவாகி என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள். சேப்டர் 3 மத்திய அரசின் கீழ் வந்திருக்கிறது. டிசம்பர் 1971-ல் தான்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 22]

கொத்து பற்றிய விஷயங்கள் வருகின்றன. தொழிலாளிக்கு போதிய உரிமைகள், 10 ஆண்டுகளுக்குள் எல்லோருக்கும் அதாவது 14 வயது வந்த எல்லோருக்கும் எழுத்தறிவு ஏற்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஸ்டேட் பாவிசி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தான் மத்திய அரசுக்கு மட்டுமல்ல, மாநில அரசுக்கும் கூட சில முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. பொதுவாக, தமிழகத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கூறவேண்டும் என்றால், உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். ஒரு ரோடை அகலப்படுத்த வேண்டுமானால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது? சோவியத் ரஷ்யாவை உதாரணம் காட்ட வேண்டுமானால், அங்கே, ஒரு ரோடு போட வேண்டுமானால் இரண்டு மூன்று நாட்களில் போட முடியும். இங்கே முடியுமா? உங்கள் எல்லோருக்கும் கூட தெரியும், நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற தேஷனல் ஹைவே நம்பர் 7-ல் ரோடு நடுவில் ஒரு பிளாபார் கோவிலை வைத்துவிட்டார்கள். ஐந்து வருஷங்கள் ரோடு போட முடியாமல் செய்து விட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு இங்கே தனிபார் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசத்தின் நன்மையைவிட பொது சுதந்திரத்தைவிட தங்கள் தங்கள் சுதந்திரம் தான் பெரியது என்று இருக்கக் கூடிய முறையினால் எவ்வளவோ காரியங்கள் நடைபெற முடியவில்லை. நஷ்ட ஈடு கேட்கிறார்கள். தமிழக அரசுக்குக் கூட இத்தகைய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எதிரான திணையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். டிராக்டர், பிரிண்டிங்ஸில் வாகனங்கள் விஷயங்களை மத்திய அரசுக்கும் தான் எடுக்க வேண்டும். நாம் இங்கே இதை விவாதிப்பது அங்கே வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, இடையூறு இருக்கின்ற ஒரு சின்னத் தடையை வெளியேற்றக்கூடிய முறையில் இந்த அளவுக்கு, விவாதம் பாராளுமன்றத்திலேதான் நடத்திடுக்க வேண்டுமென்றாலும், இங்கேயும் அதை விவாதிப்பது உதவிகரமாக இருக்கும். மீண்டும் எட்சி சார்பில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவின் முழுமையோடு தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Deputy Speaker, on behalf of the Congress Organisation, I would once again reiterate and emphasise before this House, that our party is committed to support this ratification motion. This is what I want to submit at the outset before this House. I may with your permission refer to the resolution that has been passed in our Working Committee on the 16th and 17th June 1971 which adumbrates our policy. It runs as follows:—

Steps should be taken to see that the authority of Parliament to amend any part of the Constitution is restored to the position that obtained before the Golaknath case.

That was the decision that has been taken by the senior members of our party who met in the Working Committee and we are committed to that decision.

1971 அக்டோபர் 22] [THIRU R. PONNAPPA NADAR]

Several observations have been made regarding the validity of the amendment that has been tabled before Parliament as per the law that is obtaining in this country. Parliament is now supreme and there is no conflict between Article 13 (2) and Article 368 of the Constitution. Article 368 of the Constitution deals with the special procedure for amendment of the Constitution. If there is no provision and if there is no power vested in Parliament for amendment of the Constitution, I am sure, Sir, that Constitution would not be a living document or vibrant document so that the aspirations of the people would be voiced in that document.

So far as the Constitution is concerned, that it is supreme has been accepted by the Swatantra and other parties which are in this House. So far as our Constitution is concerned, it is a written Constitution. It is upon the experience that has been obtained in several countries that our Constitution has been drafted by legal pundits who were legal luminaries of India. They have given a Constitution. It is time for us to think whether the Constitution that has been given to us is sacrosanct, immutable or that it should not be amended by any stretch of imagination. That is a point which we have to consider.

So far as our Constitution is concerned, it can be amended and it should be amended and it is rightly being amended. That is my submission which I am making. Constitutional democracy prevalent in several countries gives full powers for the State or the representative House to amend the Constitution suitably. The power to amend the Constitution is given in the American Constitution which is a written Constitution. The Australian Constitution also gives power to amend the Constitution. Similarly in the Swiss Constitution there is a procedure prescribed for amendment of the Constitution. It is but right. In the written Constitutions prevalent in several countries of the world, we thus see that Constitution can be amended and should be amended.

So far as the American Constitution is concerned, this House is aware, Sir, that several amendments have been made. At one time there has been a conflict between the Supreme Court and the Chief Executive of the American State. You may be aware that when the new deal was promulgated in America, that has been struck down and that has been prevented by the American Judiciary. There have been legal wrangles and there have been battles waged regarding the validity of the new deal that had been passed by President Roosevelt. After some lapse of time they also agreed that the power that is vested in Parliament is supreme and the power that is vested in the Constitution is supreme and the judges have got a right only to interpret the Constitution and not to make the Constitution. There should be legal harmony between the two wings and there shall not be any conflict so far as the

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

amendment process is concerned. I shall refer to Article 13 (2) of the Constitution which has been pressed into service by certain hon. Members before this House. Article 13 (2) reads thus:

"The State shall not make any law which takes away or abridges the rights conferred by this Part and any law made in contravention of this Clause shall, to the extent of the contravention, be void."

It has been stated that no law could be passed by Parliament if it contravenes or abridges or takes away the fundamental rights. My submission before this House is that it is not a correct statement of the law. Article 368 and Article 13 (2) should be read together. There shall not be any conflict between the two Articles. My submission is that the procedure that is contemplated under Article 368 is supreme. What is the procedure that is contemplated under Article 368 is the next point which we will have to consider. The procedure for the amendment of the Constitution is prescribed in this Article. If both the Houses of Parliament enact by a two-third majority that a constitutional amendment is necessary and if one-half of the States ratify this amendment, then it shall be assented to and that becomes an amendment to the Constitution.

The conflict that arose in our country is based upon the decision in Golaknath's case. The Supreme Court by its decision in 1967 has created a block—a road block—to the progress of the constitutional amendment, if I may use that expression with your permission, Sir. What is the necessity for rendering such a decision has been elaborately stated by various members. I do not want to canvass the correctness of that decision. Suffice it for me to say that the decision that has been rendered by the Chief Justice Shri Subba Rao could not be said to be *sacrosanct*. It cannot be followed for all time to come. It may be law so far as that thing is concerned for some time. Should we follow it for all time to come? That is the matter which will have to be considered. That decision deserves to be overruled and that will have to be ignored by Parliament.

Even at the outset I had stated that Constitution is supreme and the power that has been vested with the Parliament is derived from the people. The people have been given the will and the will of the people is expressed through Parliament. Parliament has got ordinary legislative powers as well as Constituent legislative power. That is the reason why I say that Parliament has got power to amend the Constitution. That constituent power is not taken away. An argument has been advanced that constituent power has been vested in the Constituent Assembly and that a Constituent Assembly will have to be empanelled and evolved to amend Part III of the Constitution, that is the fundamental rights Chapter. After amending the Constitution they

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

say that the Constituent Assembly ceases to function, it becomes *functus officio*. That is one of the arguments that has been advanced on the floor of this House.

I say, Sir, that on this issue we will have to study the Constitution. There is no conflict between the Judiciary and the Parliament and the Executive. Both are limbs of the Constitution, both are part and parcel of the Constitution. They will have to act in unison and one limb cannot quarrel with the other, so that there shall be no constitutional deadlock. That is the reason why this amendment had been put forward. Several social changes have occurred in this country and an egalitarian society will have to be evolved. That is the laudable objective that is put forward. There shall not be any monopolies, there shall not be any special rights. Just to enable legislation to be passed, this constitutional amendment has been thought of by legal luminaries.

It has been argued that there would be a dictatorship. Would there be a dictatorship of Parliament? That is a question which will have to be considered. To-day Srimathi Indira Gandhi may be the Prime Minister. To-morrow somebody else may be the Prime Minister. That does not matter. But we will have to think that Parliament is supreme. Parliament has got this power and authority. Parliament has got the will of the people. That is the reason why I say that we should just look on to the social changes as well. We cannot be static. We will have to be dynamic. That is the reason why I say that a law that has been passed is not *sacrosanct*, it is not immutable, it is not valid for all time to come, it is not valid upto eternity. That is the reason why the Constitution deserves a change and that is the object and that has been set forth.

So far as the decision in Golak Nath's case is concerned, there has been previous decisions in 1951, 1965 and the last decision has been rendered in 1967. The Golak Nath's case did not follow the earlier decision. Legal luminaries and eminent Judges have sat in judgment in the Supreme Court and they are also very good Judges. I do not say that the majority Judges, the six Judges who rendered the decision are much more intelligent, much more zealous of the rights of the Judiciary than their predecessors who have rendered the judgment. All those Judges are men born in society and they have got certain political notions. They are born in society and political considerations and social changes that are evolving in the State will be also reflected in the decisions that have been rendered. That is the reason why all the three decisions have been cited, so far as the amendment of the Constitution is concerned. It is all by the landlords who have been aggrieved by the land

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

legislation that has been passed by the various States, and they wanted to take the matter to the Supreme Court to test it by legal erudition by legal pundits.

So far as the Constitutional amendment is concerned, it has been supported by Thiru M. C. Sethalwad who is a legal luminary and eminent jurist. He has supported it. Not that I say that whatever they say is correct. But they are all the champions of liberty. I won't say that it is the right thing and that it is the right legislation. That is the reason why I have been just going through the debates that had taken place both in the Lok Sabha and the Rajya Sabha. Many jurists and eminent lawyers have participated and different views were also expressed by them. We find that their views are illuminating and interesting.

So far as the present amendment is concerned, it is a fitting monument for the next-generation so that there shall not be any quarrel. We will give the Government full power, ample power so that they may banish poverty. That is their slogan. They have said before the elections that they will banish poverty 'Garib hatto' or some such thing. We are asking them to implement it in full. This Constitution should not be a block for the progress of our country. There shall be equality of opportunity for all sections of the community. There shall not be any monopolies, any special rights. There shall be a society in which there should be some equality for all sections of the people. With this view, Sir, we once again support the amendment that is before the House.

Sir, I may be permitted to refer to some portions of the learned article written by two eminent judges in the 'Hindu', dated 15th September 1971. Mr. Justice V. R. Krishna Iyer, Judge of the Kerala High Court and Thiru K. Subba Rao, former Chief Justice of the Supreme Court have written the two articles and I may be permitted to read certain portions from those articles. Firstly, I would just refer to the article written by Mr. Justice Krishna Iyer. Of course, we may not agree with the political philosophy that he has put forward in his illuminating article. He has quoted from the writings of Mr. Warren E. Burger, Chief Justice of the United States. It reads as follows:—

'Should the American people come to the conclusion that the system does not meet the tests of social utility and fairness, there is a remedy. They have the right and the ultimate power to change it. Neither the laws nor the Constitution are too sacred to change—the Constitution has been changed many times and the decisions of judges are not holy writ. These things are a means to an end, not an end in themselves. They are tools to serve the people, not masters to enslave them'.

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Sir, the observations would clothe us with authority to say that so far as constitutional amendments are concerned, the decision that has been rendered is not sacred and the power to change is inherent in it. When any decision has been rendered that it can be changed, this is not an end in itself but it is a means to an end.

Then he has pointed out that at one time the Civil Rights Law was held to be *ultra vires* by the Supreme Court of the United States but now it has been stated to be perfectly valid and legal. Times have changed and conditions have changed and that is the reason why there should be a change in the law.

Then he has taken pains to point out the judicial wisdom of Thiru Patanjali Sastri when he rendered the decision in the Shankari Prasad Case and various other details have been catalogued by him and I do not want to take the time of the House by reading the entire portion. By reading through the article, of England. So far as England is concerned, there is a parliament will have to be accepted as correct and proper and there is no difference so far as the amendment of the Constitution is concerned.

Now it has been stated that the constitutional amendment would take away the rights guaranteed in Part III of the Constitution. I would just answer one or two points that have been raised in the article written by the former Chief Justice of the Supreme Court, Thiru K. Subba Rao. He has given the example of England. So far as England is concerned, there is a parliamentary democracy that is functioning. He has stated that so far as England is concerned, there is no written Constitution. He has also stated that the English Constitution is an unwritten Constitution and that is the result of an evolution of centuries. I say that so far as the English Constitution is concerned, there are instances in which very valuable constitutional documents have been passed by the Parliament. The Bill of Rights is one such instance. There is the Magna Carta. All these are written instruments which go to show that there is a written Constitution. So the English Constitution can be called a written Constitution as also an unwritten Constitution. He praised the conscience of the English people and said that the public opinion and the party system prevailing there would not allow the Parliament to pass any law and that is one of the reasons advanced by Thiru Subba Rao. If that be the case, are we to accept the fundamental chapters that had been passed at a time when there was no adult suffrage—The Constituent Assembly was not constituted on the basis of adult suffrage. As pointed out by my hon. Friend, Thiru Thangamani, only about 14 per cent of the people participated in the elections and the Constituent Assembly formed on that basis passed the Constitution. After passing the Constitution they converted themselves into

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

Parliament. The Constitution has been amended several times and this is the 24th Amendment. So, the Constitution can be amended. The question we have to consider is whether Part III will be amended in such a way that the rights of the people will be trampled upon.

So far as the property rights are concerned, the right to hold and acquire property is fundamental and valuable and Article 31 has been amended. There are instances in which several land legislations have been legalised by the amendment of the Constitution. Are we to say that so far as these amendments are concerned, they will violate the Constitution? There is the ruling of the Supreme Court on that point. It is called the Rule of Prospective Ruling that is, preserve the past and save the future. That is the keynote of the judgment in the Golaknath Case. So far as the earlier amendments are concerned, they have all been considered as valid. So far as the future is concerned, they have stated that the Parliament hereafter shall have no power to touch Part III of the Constitution. Of course, I would say that certain valuable rights have been given and those rights would have to be considered with reference to the public good. If it is injurious to the public good, it will have to be amended. Reasonable restrictions can be imposed on the freedom of the Press, freedom of Assembly and all those things. So it shall not be said now that the Parliament sitting at Delhi will pass sweeping legislation, wiping out Part III of the Constitution and there is no need for such an apprehension. We should have implicit faith in our elected representatives. In the Parliament all parties are represented and the elected representatives represent the will of the people and they have got power to amend the Constitution and that is the point I want to reiterate now.

Now once again I say that so far as the constitutional amendments are concerned, the Constitution is supreme and the judges, even though they can interpret the law, cannot make the law. It may be stated that the decision that has been rendered in the Golaknath Case is a judge-made law and the judge-made law cannot bind the posterity for all time to come.

So far as the 24th Amendment is concerned, certain points have been made in the article. It is stated that it enlarges the scope of the Parliament to amend by way of addition, variation or repeal any provision of the Constitution. The amendment by itself, according to me, implies alteration, addition and repeal. All these powers are inherent in it.

Then a point has been made that it removes the discretion of the President in the matter of giving assent. So far as constitutional amendments are concerned, discretion should not be given to him. After both the Houses of Parliament and one-half of the

1971 அக்டோபர் 22] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

State Legislatures have passed an Act, it would have to be assented to by the President and that there shall not be any ambiguity on that point and that is what is contemplated in the amendment.

The argument that has been advanced last is that this amendment is not within the meaning of Article 13 (2). It is said that Parliament usurps the constituent power of the people and makes it supreme of the Constitution. I would say once again that there is no usurpation of constituent power; the constituent power is inherent in the residuary clauses. The will of the people is expressed in the parliament. It is the Members of Parliament who will have to enact laws within the sphere that has been earmarked by the Constitution. So, there has been no usurpation of functions of Parliament. There is the constituent law, the ordinary law, ordinary right, natural right—and all these things have been suggested by various Members.

So far as natural rights are concerned, we have got right to live, right to earn property, right to liberty all these things are natural. There are civil rights, right to contract, personal laws, marriage laws, etc. These are civil laws. That could also be changed. So far as constituent power is concerned, they have got right to amend the Constitution. That power is inherent. By no stretch of imagination, it can be said that the 24th amendment is beyond the legislative competence or beyond the legislative power of Parliament.

I say Sir, so far as the Supreme Court is concerned, it has got powers, absolute powers of judicial review. It has got power to test any law. All these powers are now not taken away. There is no provision even in the 24th amendment removing such powers of the Supreme Court. Those powers had not been taken away. Even now any person can rush to the Supreme Court and they have got that right provided they have the money and legal luminaries to support them.

Sir, there may be distinction between constituent power and ordinary power. All these things are inter-related and co-related. These powers are vested in Parliament. It is not ordinary law making power. Therefore Parliament has full right. Let there be no complacency about it. They say there are certain permissible rights within different fundamental rights and reasonable restrictions.

Are we transgressing or trespassing those rights? That is the next point. So far as this amendment is concerned, there is no transgressing or trespassing of the fundamental right as enacted in Part III. Part III will have to be read along with the Directive Principles of State Policy. Both are very important. One could be enforced and the other could not be enforced in Court. That is the only difference we find between fundamental right and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1971 அக்டோபர் 22]

Directive Principles of State Policy. Any right mentioned in Part III could go to Court but Directive Principles could not be taken to Court. That is the one peculiarity. Directive Principles are also important and they are the living monuments so far as our Constitution is concerned. That is the reason why I say that so far permissible limits have not been transgressed.

We have to trust our Members of Parliament and let us hope that the power now given would be used by Parliament sparingly especially when it deals with abridgment of fundamental rights, which are vital for governance of the country. So far as the country is concerned we are on the threshold of a change. There is a crisis. So many problems are besetting us. We see clouds of war standing at our doors in Western borders. Even though there are war clouds, our strength will go strong and we may resist any aggression. We shall not be worried about threats.

So far as the Constitution is concerned, there may be checks and pitfalls and we will have to bear with them gracefully; as far as this Constitution Amendment Bill is concerned it will have to be accepted *in toto*. I commend this for the acceptance of this House and I once again say on behalf of the party I represent that we support the motion that has been discussed in this House and here is no constitutional impropriety or anything wrong regarding this Bill which has been passed by both Houses of Parliament. Lok Sabha has passed it with two-third majority and Rajya Sabha has passed it with two-third majority and it has been ratified by a number of other States. It is the pride of Tamil Nadu, pride of Tamilians that we ratify it *in toto*. Let there be no voice of dissent and let us pass this *in toto*. Let all parties pass this without any dissent. We shall repose, confidence in the elected representatives of Parliament. Let us hope they will act with restraint, circumspection and wisdom and do all they can in the best interests of the people and that our poor people shall not be downtrodden always. With these hopes, I would once again say that I support this resolution. With these remarks, I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்தினுடைய இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப் பட்ட அரசியலமைப்பு 24-வது திருத்தச் சட்டம் இந்தப் பேரவையினுடைய ஆலோசனைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பேரவையிலே இதைப்பற்றி வாதாட வேண்டிய நிலைமை இல்லாத வகையில், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைத் தவிர மற்ற அத்துனை உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் தந்திருப்பது மட்டுமல்ல, அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 24-வது திருத்த மசோதாவினுடைய சிறப்புக்களை எல்லோரும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எழுப்பி னார்கள். சட்ட நுணுக்கங்கள் போன்றவைகளையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவற்றுக்கெல்லாம் வழக்கறிஞர்களாக இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பதில் உரைத்திருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் காரண காரியங்களுடன் விளக்கங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையிலுள்ள சுதந்திராக் கட்சியினர் தவிர மற்ற அத்துனை பேரும் பேராதரவு தந்திருப்பது மிகமிக மகிழ்ச்சிக்குரியது.

பாராளுமன்றத்தில் இதன் அவசியம் உணரப்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல. தேர்தலுக்கு முன்னால் மக்கள் முன் இது வைக்கப் பட்டு, மக்கள் மன்றமே சரியான நல்ல தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. 1972-ல் நடைபெறவேண்டிய தேர்தல் 1971-ல் வந்ததற்கு இதுதான் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையான மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று, மக்கள் மன்றத்தின் கருத்தை அறிந்து அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று கருதினார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நாட்டில் சமதர்மம் நிலவும் என்று தேர்தலை நடத்தினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சேர்ந்திருக்கின்ற முற்போக்கு கூட்டணி இதை மக்கள் மன்றத்தின்முன் தெளிவாக எடுத்து வைத்தார்கள் 'எல்லோருக்கும் எல்லாம்' என்ற வகையில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும், அதற்கான வலிவு தர வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. மக்கள் மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு எந்த அளவிற்கு அமைந்தது என்பதை இந்தப் பேரவை நன்கு உணரும். ஜனநாயக முன்னணியிலுள்ள திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உட்பட. காங்கிரஸ் கட்சிகூட அரசியல் சட்டத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினால் நாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று அப்போது சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போது காலத்தினுடைய போக்கையொட்டி, தேர்தலினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை யொட்டி, இப்போது ஆதரவு தருகிறார்கள். காலத்தினால் ஏற்பட்ட நன்மைகளில் இது ஒன்றாகும். அந்த வகையிலே அவர்களும் சேர்ந்து இங்கே இதற்கு ஆதரவு தந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று, மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியனார் அவர்கள்—ஆண்டுக்கு ஆண்டு, நூற்றாண்டுக்கு நூற்றாண்டு இலக்கணம் மாற, மொழிக்கு இலக்கணம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், எழுத்து, சொல், பொருள் எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும், அவை மாறக்கூடாது, மாறினால் என்ன என்ன வழக்கள் ஏற்படும், குற்றங்கள் ஏற்படும் என்று திட்டவாட்டமாக மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியனார்—பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவற கால வழுவினாலே என்ற முறையிலே காலம் செல்லச் செல்ல புதிய விதிகள் வரும், மாற்றங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொழிக்கே அப்படி. மாற்றங்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவை என்றால் மக்களுடைய தேவைகளின் அடிப்படையிலே சட்டங்கள் இயற்றுகின்றபொழுது சட்டங்கள் மாறுதல்களுக்குட்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

மக்களுக்காகத்தான் சட்டம் என்ற அடிப்படை நோக்கத்திலே தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர சட்டத்திற்காகத்தான் மக்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள், இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கின்ற சட்டம், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தத்தான் உதவி செய்கிறதே தவிர இந்தச் சட்டத்தினாலேயே அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற அச்சம் தேவையில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஏற்கனவே இருக்கின்ற ஒரு குறைபாட்டை இது நீக்குகிறது.

தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளிக்கிறபோது சட்டங்களிலே என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று காரணங்கள் சொல்லி தீர்ப்பு அளிக்கிறது. தலைமை நீதிமன்றம் பாராளுமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டத்திற்குத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறது. இந்த நாட்டின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறதே தவிர, அமெரிக்க நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கோ அல்லது ருஷ்ய நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கோ அல்ல. நம்முடைய நாட்டுப் பாராளுமன்றம் இயற்றிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குத்தான் தீர்ப்பு அளிக்கிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இயற்றிக்கொடுத்திருக்கின்ற சட்டத்திற்கேற்பத் தான் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

சட்டம் இயற்றுகின்ற முழு உரிமையும் பாராளுமன்றத்திற்குத்தான் வந்திருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட முழுத்தன்மையும் கொண்ட பாராளுமன்றத்தான் சட்டங்களை இயற்றுகின்றது. தலைமை நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பிற்கு பாராளுமன்றம் மதிப்பு கொடுக்கிறது. பாராளுமன்றம் இயற்றிய சட்டத்தின்படி தீர்ப்பு வழங்க தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. தலைமை நீதிமன்றம் சொல்லியது, ஆகவே செய்கிறோம். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல்—இந்தத் திருத்தம் வந்ததற்குக் காரணம்—அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள அடிப்படை உரிமைகளைத் திருத்த பாராளுமன்றத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று முன்னாலே சொல்லிவிட்டு, அண்மையிலே அது இல்லை என்று சொன்னதன் காரணமாகத்தான் இப்படித் திருத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு மதிப்பளிக்கின்ற வகையிலேதான் இந்தச் சட்டம் வருகிறதே தவிர, தலைமை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைப் புறக்கணிப்பது அல்ல. சட்டத்தை

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எப்படித் திருத்தினால் அந்தத் திருத்தத்திற்கேற்ப அவர்கள் தீர்ப்பளிப்பார்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தத்திலே தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட தெளிவாகச் சொன்னார்கள். சட்ட மன்றத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் ஒருவேளை பாதிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுமானால் இந்த நாடே கொதித்து எழுந்து நிற்கும், பாராளுமன்றமே கொதித்து எழுந்து நிற்கும்; நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கொதித்து எழுந்து நிற்பார்கள். எனவே, இதிலே எந்தவிதமான அடிப்படை உரிமையும் பறிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதிலேயே "Notwithstanding anything in this Constitution Parliament may in exercise of its constituent power amend by way of addition, variation or repeal any provision of this Constitution in accordance with the procedure laid down in this Article." என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் இதிலே சேர்க்கப்படாத உரிமைகள் இருந்தால் அவற்றையும் சேர்ப்பதற்கு இதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சேர்க்கவோ, திருத்தவோ, அல்லது இருப்பதை அகற்றவோ உரிமை தரப்படுகின்றது. எந்த ஒரு உரிமையும் பறிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. எந்த ஒரு சட்டமும் வந்து அது அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்கின்ற நிலைமை வந்தால் பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. மூன்றின் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு அதற்கு வேண்டும். அதைத்தவிர நாட்டிலேயுள்ள சட்டமன்றங்களில் பாதியினுடைய ஆதரவு வேண்டும். அதையும் மீறி அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுமானால் மக்கள் மன்றம் இருக்கிறது. எந்த அரசையும் கவிழ்க்கக் கூடிய உரிமை மக்கள் மன்றத்திற்கு இருக்கிறது. மத்திய அரசிலே ஒரு சர்வாதிகாரி வந்துவிடுவார், அதையும் நாடாளுமன்றமும் சட்ட மன்றங்களும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் என்று எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. இல்லாத உரிமைகள் இருக்குமானால் அவற்றையும் இதிலே சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் இந்தச் சட்டம் பயன்படுகின்றது.

மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியாக உரிமைகள் கேட்கும் தத்துவம் இதிலே அடிப்பட்டுப்போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். எந்த அடிப்படை உரிமையையும் திருத்திக்கொள்வதற்கும் உறுப்பு இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கின்ற அடிப்படை உரிமைகளோடு மேலும் உரிமைகளை சேர்க்க வேண்டுமென்றால், அதுவான் செய்வதற்கும், திருத்துவதற்கும், அகற்றுவதற்கும் உரிமை தரப்படுகின்றது. எதைச் சேர்க்கவேண்டும், எதைத் திருத்த வேண்டும், எதை நீக்கவேண்டும் என்பது பாராளுமன்றக் கட்டத்தைத் தாண்டி சட்டமன்றங்களின் கட்டத்தைத் தாண்டி அதற்குப் பிறகு பொதுமக்களின் மன்றக் கட்டத்தையும் தாண்டித்தான் வந்தாகவேண்டும். எனவே, டாக்டர் ஹாண்டே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

அவர்கள் அச்சப்படவேண்டியதில்லை. அத்தனை உரிமைகளும் அற்றுப்போய்விடும், அடிப்படை பேச்சுரிமை போய்விடும், அடிப்படை எழுத்துரிமை போய்விடும், சர்வாதிகாரம்தான் இருக்கும் என்றால் அதற்கு 523 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இணங்கிவிடமாட்டார்கள். ஆகவே, ஒருவர் சர்வாதிகாரியாகிவிட முடியாது. மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு கிடைத்தால்தான் நிறைவேற்றமுடியும். அப்படிப்பட்ட கட்டம் இந்த நிலைமையிலே எழவில்லை. திருத்தம் செய்வதற்கான நிலைமை தான் இருக்கிறது.

அரசன் மகன்தான் அரசாளவேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. அரசனின் மூத்தமகன்—அவன் முட்டாளாக இருந்தாலும், முரடாக இருந்தாலும், குணக்கேடாக இருந்தாலும்—அரசாளவேண்டுமென்ற உரிமை மூன்று இருந்தது. ஒருவன் எவ்வளவு திருமணங்கள் வேண்டுமென்றாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்ற உரிமை தரப்பட்டிருந்தது. 5 திருமணங்கள், 7 திருமணங்கள், 18 திருமணங்கள், பல மன்னர்கள் 20, 25 திருமணங்கள் செய்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வீடுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கும், அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொள்வதற்கும், வைத்திய வசதி போன்றவற்றை செய்துகொள்வதற்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சமுதாயத்திற்குக் கேடு பயக்கிற, சமுதாயத்திற்கு துன்பம் உண்டாக்கக்கூடிய, நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதை கெடுக்கின்ற, எல்லோரையும் வாழவைக்கிற நிலைமைக்குத் தடையாக இருக்கிற உரிமைகள் இப்பொழுது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ராஜாதி ராஜா காலத்திலே வழங்கப்பட்டிருந்த உரிமைகள் இப்பொழுது சாதாரணக் குடிமகனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணக் குடிமகன் முதலமைச்சராக வரலாம், அமைச்சராக வரலாம், பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வரலாம் என்பனபோன்ற உரிமைகள் இப்பொழுதுள்ளன. ஆனால் ராஜாக்களின் காலங்களில் அப்படிப்பட்ட உரிமைகள் இல்லை. தேவைப்படுகின்ற உரிமைகளைக் கொடுக்காமல் ஒரு சிலரை மட்டும் வாழவைத்து, மற்றவர்களை வாழ வைக்காத உரிமைகள் மாற்றப்படுகின்றன. புதிய புதிய உரிமைகள் ஜனநாயகத்திலே கொண்டுவரப்பட்டு எல்லோரும் வாழவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஒருசிலர்தான் எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கலாம் என்ற கட்டம் மாறி, சில பலர்தான் அனுபவிக்கலாம் என்ற நிலைமை மாறி—திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப்போல—எல்லோருக்கும் எல்லாம் வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருசில ஒரு சிலருக்குத்தான் என்ற நிலைமை இருந்தது, சில பலர்தான் வாய்ப்புகளைப் பெறலாம் என்ற நிலைமை இருந்தது, இப்பொழுது வசதிகள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் வேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொன்ன வேலைகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்துவிட்டு, காலை யிலே கோழி கூவுவதற்கு முன்னாலிருந்து கோட்டான் கூவுகின்ற வரையிலும் வேலை செய்துவிட்டு எஜமான் கொடுக்கின்ற கூலியைத் தான் பெறவேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. அதற்குப் பிறகு உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் என்ற அளவில் உலகம் போராடிப் போராடி சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையிலே எவ்வளவோ மாற்றங்கள் செய்து, உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியம் பெற வேண்டுமென்று கேட்டு வந்திருக்கிறது. உலகம் அதை நோக்கி நடக்கிறது என்றால், சக்திக்கு ஏற்றபடி உழைக்க வேண்டும், தங்கள் தேவைக்கு ஏற்ற வசதிகளைப் பெற வேண்டும். அந்த இடத்தை நோக்கி உலகம் நடக்க வேண்டும். அவனவன் சக்திக்கேற்றபடி உழைப்பான், ஆனால் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றித் தரும் பொறுப்பை ஒருநாட்டின் ஆட்சி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது.

மேலவையில் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கூறியதைப்போல், இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினாலே சமுதாயத்தினுடைய பொதுநலன் குறித்து ஒரு சிலரின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும் அளவில் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வருகிறோம் என்றால் அதன் மூலம் கோடானுகோடி மக்கள் பெருமளவில் நலம் பெறுவதை ஒரு சிலருக்கு ஆபத்து வரும் என்பதால் புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின்மூலம் அடிப்படைச் சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும் பெரும் பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலும் ஏற்கனவே தீர்ப்பு வழங்கியதிலே, "It does not confer power to amend the Constitution" என்று தீர்ப்பு வழங்கியதால் மாறுதல் செய்ய, திருத்தம் செய்ய வழிவகைகள் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதைச் செய்ய அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று தீர்ப்பு அளித்ததன் காரணமாக, அந்தத் தீர்ப்பை வைத்து அதிகாரம் வழங்க வேண்டிய நிலை வந்தது. ஆகவே தீர்ப்பு வழங்கிய காரணத்தால் சட்ட வடிவத்திலே கொண்டுவந்து, இனிமேல் அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக "Power to amend the Constitution" பாராளுமன்றத் திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பிரைம் மினிஸ்டருக்கு அந்தப் பவர் தரப்படவில்லை அல்லது ஆளுங்கட்சிக்குத் தரப்படவில்லை, பாராளுமன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. 368-வது பிரிவின் மூன்றிலே இரண்டு பகுதி நிறைவேற்றினால்தான் வச முடியும் என்ற பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் மட்டும் அல்ல, இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கும் அதன்மீது தங்கள் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இவ்வளவு பாதுகாப்பும் இருப்பதால் அச்சப் படத் தேவையில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் அத்தனை பேர்களும் பேசிய நேரத்தில் 384 பேர் இந்தச் சட்டதிருத்தம் வேண்டுமென்றும், 23 பேர்கள் தான் திருத்தப்பட வேண்டாமென்றும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 22]

கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவே ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவு செம்மையாக நிறைவேறியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

உரிமைகளைப்பற்றிப் பார்க்கும்பொழுது எல்லாக் காலத்திற்கும் ஒரே சட்டமோ ஒரே நிலைமையோ இருக்க முடியாது என்பதை உலகத்திலே உரிமைக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் அத்தனைபேரும் மிகத் தெளிவாக, ஹபுமன் ரைட்ஸ், மனிதத் தன்மை உரிமை பற்றி பல விளக்கங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தாமஸ் பெயின் என்பவர், உரிமை என்பது எல்லாக் காலத்திலேயும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கமுடியாது, புரட்சியும் ஒரேமாதிரி இருக்க முடியாது, ஆகவே, காலத்திற்கேற்றபடி, சூழ்நிலைக்கேற்றபடி மாறத்தான் செய்யும் என்று மனித உரிமைக்காகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் அவர்.

“There never did, never will, and there never can exist a Parliament, or any description of men or any generation of men, in any country, possessed of the right or the power of binding and controlling posterity to the end of time, or of commanding for ever, how the world shall be governed, or who shall govern it.”

என்பதை மிகத் தெளிவாக உரிமைகளைப்பற்றி கருத்து வழங்க வந்தவரே கூறியிருக்கிறார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியதைப்போல், அரசியல் நிர்ணயசபை—மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதுகூட அல்ல, நியமிக்கப்பட்டவர்கள்—அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அதை உருவாக்க நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்—சட்ட வல்லுநர்கள், உயர்ந்தவர்கள், சிறந்தவர்கள், அவர்களைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை—சட்டத்தைக்கூட அல்ல, நகல் சட்டத்தைத் தந்தார்கள். டாக்டர் அம்பேத்கார், திரு. அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் போன்றவர்களும் மற்ற வல்லுநர்களும் அதைத் தயாரித்தார்கள். அதற்காக அரசியல் நிர்ணய சபை அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டதா என்றால் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தயாரிக்கப்பட்ட நகலில் எவ்வளவோ மாற்றங்களை அரசியல் நிர்ணய சபை ஏற்படுத்தியது. அதுகூட நியமிக்கப்பட்ட சபையே தவிர தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதல்ல. ஏதேனும் வகுக்கப்பட்ட வேண்டுமென்ற முறைகளின்படி அரசியல் நிர்ணய சபை வல்லுநர்கள் தயாரித்த சட்டங்களை ஆராய்ந்து இந்த நாட்டுக்கு ஏற்ற சட்டம் என்று 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் கொண்டு வந்தார்கள்.

அதற்குப்பிறகு இப்பொழுது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பாராளுமன்றம் 23 திருத்தங்களைச் செய்துவிட்டு 24-வது திருத்தத்திற்கு வருகிறது. எனவே 24-வது திருத்தம் வருகிற சூழ்நிலையில் திருத்த உரிமை

1971 அக்டோபர் 22] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கிறதா இல்லையா என்றும், அதைப் பாராளுமன்றம் எடுத்துக்கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்றும் வாதாடுவது சிறந்ததாக இருக்காது. ஏற்கனவே சுப்ரீம் கோர்ட்டு அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் அதற்கேற்ப சட்டம் திருத்தப்பட இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறினார்கள். இந்த அடிப்படைக் காரணத்தை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது எதிர்காலத்திலே சிறந்த சமத்துவ, சமத்துவக் கொள்கை நிலவ, ஜனநாயக நெறி தழைக்கச் செய்ய, அதற்கு வேண்டிய வகை செய்யும்படியாக இந்தச் சட்டத்தை திருத்த உரிமை வழங்கப்படுகிறதே தவிர, இப்பொழுது எந்தப் பகுதியும் திருத்தப்படவில்லை, எந்த உரிமையும் பறிக்கப்படவில்லை, எந்தச் சூழ்நிலையும் ஏற்படவில்லை. இந்த வகையில் அமைந்திருக்கும் திருத்தத்தினால் மாநில உரிமையை அதிகம் பெற இது தடையாக இருக்காது. அந்த உரிமை சிறக்கக்கூட இது பயன்படும் வகையில் அமையும். அந்த வகையில் இந்தத் திருத்தம் எல்லா வகையிலும் பயன்படும் என்ற அளவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதற்கு ஆதரவு தந்திருப்பதற்கு என்னுடைய முழு நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் இந்த விளக்கங்களை கேட்டபிறகு அவர்களும் முழு ஆதரவு தருவார்கள் என்ற அடிப்படையில் ஏகமனதாக இந்தச் சபையில் இதை நிறைவேற்றி ஜனநாயகத்திற்கு, சமத்துவத்திற்கு எவ்வளவு ஆதரவு தருகிறது என்று காட்டுகின்ற வகையில் அமைய வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின்கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

Dr. H. V. HANDE : I want a division.

(வாக்கெடுப்பு எடுப்பதற்கான மணியடிக்கப்பட்டது.)

மீண்டும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

Mr. SPEAKER : Again you want division?

[1971 அக்டோபர் 22]

Dr. H. V. HANDE: I just wanted to say that we are opposing it.

(உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்க, எண்ணிக்கை வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 93 பேர்; தீர்மானத்தை எதிர்ப்போர் 3 பேர்; நடுநிலை வகிப்போர் ஒருவருமில்லை. ஆகவே, தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

(அரசினர் தனித் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.)

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

[தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I want to make a statement. To-day morning only at about 8 o'clock we got the Bill. We have got no time to study the Bill. Some more time may be given. This is an important piece of legislation. It cannot be hustled through. I once again request the Hon. Minister to give us some time.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அடுத்த மசோதாவையும் முன்மொழிந்து விடுகிறேன். இரண்டு மசோதாக்களின் பேரிலும் நாளை விவாதம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது சரியல்ல. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிய பிறகுதான் அடுத்த மசோதாவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

You cannot move both simultaneously. It may not be in order to do so now.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1971 அக்டோபர் 22]

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 42. Notification issued with Roc. No. 31239/70 E5, dated the 17th April 1971 in regard to extension of section 286 and certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of the Podaturpet Town Panchayat of Chingleput District. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 43. Notification issued with G.O. P. No. 1857, Revenue, dated the 30th June 1971 in regard to reduction in rate of sales tax from 5 per cent to 2 per cent by any dealer on the first purchase of copra. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

44. Notification issued with G.O. Ms. No. 2086, Home, dated the 30th July 1971 in regard to exemption from payment of tax in respect of a tractor bearing registration number MSL 8464, belonging to Sri Ahobila Mutt. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

45. Notification issued with Roc. No. 17792/70 P1, dated the 5th March 1970 in regard to exclusion of Keezhanariappanur village from Sirumangalam Panchayat in Kallakurichi taluk of South Arcot district and inclusion in Perumangalam Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

46. Notification issued with G.O. Ms. No. 1455, Rural Development and Local Administration, dated the 18th June 1971 in regard to an amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 23 of 1966, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette (Extraordinary), dated the 10th February 1966, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 983, Rural Development and Local Administration, dated the 20th April 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 311 of 1960, published at pages 77-80 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette (Extraordinary), dated the 2nd October 1960, [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1959).]

[1971 அக்டோபர் 22]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 1858, Public (Services-A), dated the 11th June 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the posts of Supervisors in the Madras Public Health and Municipal Engineering Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 1857, Public (Services-A), dated the 11th June 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, for inclusion of temporary posts of Health Educators and Mass Interviewers under the Tamil Nadu Public Health Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 1814, Revenue, dated the 24th June 1971, in regard to certain amendments to the Indian Stamp Rules, 1925.

@ 21. Errata issued with Roc. No. 192648/69, P1, Dated the 12th March 1970 to the notification published at page 469 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 31st December 1969, relating to exclusion of areas for constitution of separate Panchayats in Kanyakumari District.

* 22. The Constitution (Twenty-Fourth Amendment) Bill, 1971 as introduced in Lok Sabha on 28th July 1971.

* 23. The Constitution (Twenty-Fourth Amendment) Bill, 1971 as passed by the Houses of Parliament

* 24. Rajya Sabha Debate on the Constitution (Twenty-Fourth Amendment) Bill, 1971.

* 25. Lok Sabha Debate on the Constitution (Twenty-Fourth Amendment) Bill, 1971.

* 26. The Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment) Bill, 1971 with annexure.

27. The Report of the Commission of Inquiry on the Police firing at Tenkasi of Tirunelveli district on the 26th September 1970

@ 28. List of names of Hon. Ministers, Hon. Speaker and Deputy Speaker and Members of the Assembly who have given contribution to Beggar Rehabilitation Fund.

* Despatched to Members on 20th October 1971.

@ Laid on the Table of the House on 21st October 1971.

[1971 அக்டோபர் 22]

இணைப்பு.

[105-ம் பக்கத்திலுள்ள 18-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவுக்கான விடையைக் காண்க]

Sheep Farm, Chinnasalem.

The object of the farm is to evolve a suitable breed for the area by cross-breeding to upgrade the local Tiruchirappalli black woolly sheep.

The farm is located in an area of 1,866.50 acres. There is a cattle section and a Poultry Section in the farm. The present stock of livestock are as follows—

Cattle—308 (Breeds maintained—Alambadi and Hallikar.)

Sheep—1,200 (Mandya, Mecheri and Tiruchirappalli Black and Cross breeds).

Poultry—6,203—White Leghorn.

Sheep Farm, Sathur.

The object of the farm is to supply good pedigree males to the breeders by pure breeding of Kilakaraisal sheep. The farm is located in an area of 542.08 acres of land. In addition to sheep, there is a poultry section in the farm.

The present stock of sheep is 1,336 (Ramanathapuram White and Kilakaraisal).

Sheep section in District Livestock Farm, Hosur.

The object of the farm is to supply good pedigree males to the breeders. The entire area of the farm is 1,646.41 acres. The stock of sheep is 958 and the breeds maintained are Mecheri, Mandya and Cross Breed sheep.

Sheep section, District Livestock Farm, Pudukottai.

The object of the farm is to supply good pedigree males to the breeders. Cross breeding of Mandya and Kilakaraisal is also undertaken. The area of the entire District Livestock Farm is 997.04 acres. The stock of sheep is 1,130 and the breeds maintained are Kilakaraisal, Mandya and Cross Breeds.

Sheep Section, District Livestock Farm, Abishekapatti.

The object of the farm is to supply good pedigree males to the breeders.

The area of the entire District Livestock Farm is 1,898.71 acres.

The stock of sheep maintained is 1,604 and the breed is Kilakaraisal.

Sheep Section in the District Livestock Farm, Chettinad.

The object of the farm is to supply good pedigree males to the breeders

The area of the entire District Livestock Farm is 1,907.32 acres.

The stock of sheep maintained is 595 and the breed maintained is Kilakaraisal.

[1971 அக்டோபர் 22]

Sheep Farm, Kattupakkam.

The farm is located at Kattupakkam in Chingleput District, 40 km. away from Madras. This farm was started on 15th July 1957 in an extent of 576.17 acres, with the object of developing pedigree rams and producing superior cross-breeding varieties. research studies on exploring the maximum potentialities of pure Mandya and Madras Red Breeds of sheep are being conducted in this farm. Research is also being undertaken to study the advantages of feeding the sheep with concentrates along with grazing. This farm has at present 777 sheep. Apart from this, buffaloes, Sindhi cows and White Yorkshire pigs are also maintained in this farm.

Sheep Breeding Research Station, Sandynallah, Nilgiris district.

This farm has a strength of 1,686 sheep consisting of Nilgiris Marino, Romney March, Marino-Nilgiri Crosses and Romney—March. Crosses. Research Programmes are undertaken in this station with the object of improving the Nilgiris sheep by selective breeding in order to improve the yield of wool and the quality of wool. Research studies are also undertaken at present, to find out the possibility of getting more wool and mutton through cross-breeding of exotic varieties like Marino with Nilgiri variety of sheep. It has been proposed to increase the strength of sheep to 5,000 in due course in order to distribute exotic breed sheep to the breeders and to increase wool and mutton production and to make sheep breeding a subsidiary agricultural occupation in Tamil Nadu.

ஆட்டுப் பண்ணை, சின்னசேலம்.

கலப்பினப் பெருக்கின் மூலம் நல்லதொரு சாதி ஆட்டினத்தை உருவாக்கி தற்பொழுது திருச்சி கருப்பு இன ஆடுகள் எனப்படும் உள்ளூர் ஆடுகளை தரம் உயர்த்துதலுை இப்பண்ணையின் நோக்கமாகும்.

இப் பண்ணை 1,866.60 ஏக்கர் நிலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பண்ணையில் ஆடுகளுடன் மாட்டுப் பிரிவும், கோழிப் பிரிவும் உள்ளன. இப்போதைய ஆடு, கோழி முதலியனவற்றின் இருப்பு விபரம் வருமாறு:

இனம்.

மாடுகள்: 308 (ஆலம்பாடி, ஹல்லிகார்).

ஆடுகள் 1,200 (மாண்டியா, மேச்சேரி, திருச்சி பிராக், கலப்பினங்கள்).

கோழி 6,203 (வெள்ளை போந்தா).

ஆட்டுப் பண்ணை, சாத்தூர்.

கீழ்க்கரிசல் ஆடுகளை தனியாக வளர்த்து நல்ல பொலிகிடாய்களை ஆடு வளர்ப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதே இப் பண்ணையின் நோக்கமாகும்.

[1971 அக்டோபர் 22]

இப்பண்ணை 542.08 ஏக்கர் நிலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆடுகளுடன் கோழிப் பிரிவு ஒன்றும் இப் பண்ணையில் உள்ளது.

தற்போதைய ஆடுகளின் எண்ணிக்கை 1,336 (இராமநாதபுரம் வெள்ளை மற்றும் கீழ்க்கரிசல் ஆடுகள்).

மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணை, ஒசூரிலுள்ள ஆடுகள் பிரிவு.

ஆடு வளர்ப்பவர்களுக்குப் பொலி கிடாய்கள் வழங்குவதே இப்பண்ணையின் நோக்கமாகும்.

இப்பண்ணை முழுவதும் 1,646.41 ஏக்கர் நிலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பண்ணையில் வளர்க்கப்பட்டுவரும் ஆடுகளின் எண்ணிக்கை 958 (மாண்டியா, மேச்சேரி, கலப்பினங்கள்).

மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணை, புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஆடுகள் பிரிவு.

ஆடு வளர்ப்பாளர்களுக்கு நல்ல பொலிகிடாய்கள் வழங்குவதே இப்பண்ணையின் நோக்கமாகும்.

இப்பண்ணை முழுதும் 997.04 ஏக்கர் நிலத்தில் உள்ளது.

இப்பண்ணையிலுள்ள ஆடுகளின் எண்ணிக்கை 1,130 ஆகும். (கீழ்க்கரிசல், மாண்டியா, கலப்பினங்கள்).

அபிஷேகப்பட்டி மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணையிலுள்ள ஆடுகள் பிரிவு.

நல்ல பொலிகிடாய்களை ஆடு வளர்ப்பாளர்களுக்கு வழங்குவதே இப்பண்ணையின் நோக்கமாகும்.

இப் பண்ணை முழுதும் 1,898.71 ஏக்கர் நிலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப் பண்ணையில் 1,004 கீழ்க்கரிசல் ஆடுகள் உள்ளன.

செட்டிநாடு, மாவட்ட கால்நடைப் பண்ணையிலுள்ள ஆடுகள் பிரிவு.

நல்ல பொலி கிடாய்களை வழங்குவதே இப் பண்ணையின் நோக்கமாகும்.

இப்பண்ணை முழுவதும் 1,907.32 ஏக்கர் நிலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப் பண்ணையில் 595 கீழ்க்கரிசல் ஆடுகள் உள்ளன.

ஆட்டுப் பண்ணை, காட்டுப்பாக்கம்.

இப்பண்ணை செங்கை மாவட்டத்தில் காட்டுப்பாக்கம் கிராமத்தில் சென்னையிலிருந்து 40 கிலோ மீட்டர் அருகாமையில் தெற்கு நோக்கியுள்ளது.

[1971 அக்டோபர் 22]

இப் பண்ணை 15—7—1957-ல் 576.17 ஏக்கர் பரப்பளவில் தொடங்கப்பட்டது. பொலி கிடாக்கள் உற்பத்தி செய்வதற்காகவும், கலப்பின ஆடுகள் உற்பத்தி செய்வதற்காகவும் இப் பண்ணை தொடங்கப்பட்டது.

கால்நடைக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பகுதிக்கு 1—12—1969-ல் மாற்றப்பட்ட பிறகு அசல் மாண்டியா கீழ்க்கருசை இன ஆடுகள் விருத்தி செய்வதற்கான ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மற்றும் இந்த இன ஆடுகளில் உயர்ந்தபட்ச தன்மைகளை அறிவதற்காகவும், மேய்ச்சலுடன் தீவனம் ஆடுகளுக்குக் கொடுப்பது உகந்ததா என்பதையும் அறிவதற்கான ஆராய்ச்சிகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. தற்சமயம் பண்ணையில் 777 (எழுநூற்று எழுபத்தேழு) ஆடுகள் உள்ளன.

இந் நிலையத்தில் எருமை, சிந்தி மாடுகளும், வெள்ளைப் பன்றிகளும் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை, சாண்டிநல்லா, நீலகிரி மாவட்டம்.

இப்பண்ணையில் நீலகிரி இனம், மெரினோ இனம், ராம்னிமார்ஷ் இனம் மேற்கண்டவைகளின் கலப்பு இனங்கள் உட்பட 1,686 ஆடுகள் உள்ளன.

முதலில் நீலகிரி இன ஆடுகளை திவிர் தேர்வு முறையில் (Selective breeding) அபிவிருத்தி செய்து இவ்வினத்தின் கம்பள உற்பத்தி அளவையும் மென்மையையும் அதிகரிக்கும் முறையில் ஆராய்ச்சிகள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் வெளிநாட்டு இனங்களான மெரினோ போன்ற இனங்களை நீலகிரி ஆட்டு இனங்களுடன் கலப்பினம் செய்து (Cross breeding) அதிக அளவு கம்பளமும் இறைச்சியும் ஈனும் முறையில் கலப்பினங்களை தோற்றுவிக்கும் ஆராய்ச்சிகள் தற்பொழுது நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

எதிர்காலத்தில் இவ்வாராய்ச்சி, பண்ணை ஆடுகளின் அடிப்படை எண்ணிக்கையை 5,000 ஆக உயர்த்தவும், ஆடு வளர்ப்போர்க்கு கிடா மற்றும் உயர்தர ஆடுகளை சிறந்த முறையில் வழங்கவும், ஆடு பராமரிப்பை விவசாயத்தின் ஒரு உபதொழிலாக்கி ஆட்டு இறைச்சி உற்பத்தியையும், கம்பள உற்பத்தியையும் தமிழ்நாட்டில் அதிகப்படுத்த வேண்டிய செயல்முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1971 அக்டோபர் 23.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

கோயம்புத்தூர் நகரில் மத்திய பேருந்து நிலையம்

* 31 வினா.—திரு. ஏ. எம். இராஜா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை நகரில் மத்திய பேருந்து நிலையம் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, கோவையில் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் செல்கிற பஸ்களின் ஸ்டாண்டு ஒவ்வொரு இடத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, கோவையில் ஒரு மத்திய பேருந்து நிலையம் வைத்தால் மக்கள் போக்கு வரத்துக்கு மிகச் சௌகரியமாக இருக்கும். இனிமேலாவது அரசு இந்தத் துறையில் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கோவை நகரில் மத்திய பேருந்து நிலையம் கட்டுவதற்குப் புதிய செயற்குறிப்பு இல்லை. ஆனால், ஏற்கனவே செயற்குறிப்பு இருந்து அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பேருந்து நிலையம் இரண்டு கட்டத்தில் கட்டி முடிப்பதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டு, முதல் கட்டமாக 1 முதல் 3 மேடைத் தளங்களும், கார்தார வசதிகள், பயணச் சீட்டுக்கு முன்னதாகப் பதிலு செய்துகொள்ளும் அறைகளும் உட்பட வண்டி நிற்பதற்கான 23 இடங்களும் அமைக்கும் பணி நடக்கும். இதற்காக ரூ. 5.8 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் இப்பணி ஒரு நுட்பநிபுணர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அது, பிழைகள் காரணமாகவும் வேறு பல குறைபாடுகளின் காரணமாகவும் இடையில் நிறுத்தப்படும்படியாக துவகிபட்டது. மேற்கொண்டு விவரமாக உயர்த்து விட்டதன் காரணமாக அதற்குத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் கட்ட முடியும் என்று தற்போதுக்குவரத்து இரந்ததற்குப் பிறகு இப்பொழுது இரண்டு தீர்வு காணப்பட்டது. தீர்வு காணப்பட்டதற்குப் பிறகு, உருக்கு அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட நிலை உருக்கை கையித்ததும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அதற்குப்பிறகு

[1971 அக்டோபர் 23]

இந்துஸ்தான் உருக்குத் தயாரிப்பு நிறுவனத்திட்டம் 126 டன் உருக்கிற்குத் தேவைக் குறிப்பு ஒன்று அரசாங்கம் கொடுத்து, 46 டன் உருக்கு வழங்க அந்த நிறுவனம் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. இப்பொழுது வேலை ஓரளவு தொடங்கப்பட்டு வருகிறது. அது ஓரளவுக்கு விரைவிலே கட்டி முடிக்கப்படும். இது முதல் கட்டத்தைப் பொறுத்தது.

முக்கியக் கட்டடம், சிறுண்டி விடுதிகள், கடைகள், தங்கும் அறைகள், நான்காவது மேடைத் தளம் ஆகியவை இரண்டாம் நிலைப் பணியில் அடங்கும். இதற்கு மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 4.6 லட்சமாகும். இது ஒரு ஒப்பந்தக்காரரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய பேருந்து நிலையத்திற்கான முக்கிய கட்டடம், காங்கிரீட் கம்பங்கள் நீங்கலாக, அடித்தளம் வரை கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் உருக்குத் தட்டுபாடு இருப்பதால் உருக்கு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இந்துஸ்தான் உருக்குத் தயாரிப்பு நிறுவனம் 46 டன் உருக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. ஒதுக்கப்பட்ட 46 டன் உருக்கிலும்கூட 8 மி. மீட்டர் அளவு கொண்ட உருக்கு 16 டன் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. பிற அளவுகளிலான உருக்குகள் இந்துஸ்தான் உருக்கு சேமிப்புக் கிடங்கில் இருப்பில் இல்லையெனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது கைவசம் இல்லை. பென்றும் விரைவில் தருவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிற நிலையில் வேலைகள் மேலும் துவங்கப்படும். ஆக, இரண்டு கட்டடங்களில் வேலை துவங்கப்பட்டது. உருக்கு கிடைக்காத காரணத்தால் சற்று காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. விரைவிலே அது கட்டி முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, கோவையில் அரசுப் பேருந்து நிலையம் காந்திபுரத்தில் இருப்பதால்—அது நகரத்திலிருந்து மிகத் தொலைவில் இருப்பதால்—பிரயாணிகளுக்கு மிகவும் தொல்லை ஏற்படுகிறது. அரசுப் பேருந்து வண்டிகள் புகைவண்டி நிலையத்தின் வழியாகச் செல்ல அரசு ஏற்பாடு செய்தால் செளகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த வகையில் அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இவைகள் எல்லாம் செயற்குறிப்பு தீட்டுவதற்கு முன்பே சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆகவே, எல்லாக் கட்டடங்களையும் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அடித் தளம் போட்டதற்குப் பிறகு, இனி இந்தப் பேருந்து நிலையத்தை மாற்றி, பெருஞ்செலவுக்கு ஆளாகும் சூழ்நிலை ஏற்படாது.

திரு. சு. துரைசாமி : கோவையில் கட்டப்படவிருக்கிற பேருந்து நிலையத்தில் எத்தனை பஸ்கள் தங்கக்கூடும், இப்பொழுது கோவைக்கு வந்து செல்லுகின்ற பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை எத்தனை என்பதை எல்லாம் கணக்கிட்டு அந்தப் பேருந்து நிலையம் கட்டப்படுகின்றதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முதல் கட்டமாக 23 பேருந்துகள் தங்கும் அளவுக்குப் பேருந்து நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. இரண்டாம் கட்டமாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் மூலம் ஓரளவுக்கு அதிக பஸ்கள் நிற்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால், எத்தனை பேருந்துகள் வருகின்றன என்பதைப் பொறுத்த வரையில், நகரத்தின் தேவையைக் கணக்கிட்டு இரண்டு கட்டப் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

[1971 அக்டோபர் 23]

தனிப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்

* 32 வினா.—திரு. சி. கணேசன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

தனியாரால் நடத்தப்பட்டு வரும் தனிப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளை (Tutorial Colleges) ஏற்று நடத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனைபுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

மாயூரம் நகரில் உணவுக் கலப்பட வழக்குகள்

* 33 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1969-70-ம் ஆண்டில் உணவுக் கலப்படச் சட்டத்தின் கீழ் மாயூரம் நகரில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை?

(இ) அவைகளில் எத்தனை பேருக்கு தண்டனை கிடைத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) மாயூரத்தில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் உணவுக் கலப்படச் சட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 36. அந்த 36 பேர்களுக்கும் வேவ்வேறு வகையான தண்டனை கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கலப்படத் தடுப்புச் சட்டத்தின்படி, இரண்டாவது முறை தவறு செய்தால் அதிகமாகத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பு ஏற்கனவே இருக்கிறதே அம்மாதிரி தண்டனை அளிக்கப்பட்டவர்களின் விவரங்களைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இது மாயூரம் நகரத்தில் மட்டும் போடப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கையாகும். 36 வழக்குகளில் 32 பேருக்கு அபராதமும், மீதி 4 பேர்களில் மூன்று பேருக்கு சிறைத் தண்டனையும், ஒருவருக்கு அபராதமும் சிறைத் தண்டனையும் சேர்த்து விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டாவது முறை அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளானவர்கள் ஒரு விதமான தண்டனைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்கு யூகிக்க இடம் இருக்கிறது.

திரு. பெ. மண்சாமி : தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் செய்தவர்களை பஞ்சாப் மாநிலத்தில் விலங்கிட்டு விதி வழியே அழைத்துவந்து, அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்ற எண்ணத்தை சமுதாயத்தில் உருவாக்குவதற்கு பஞ்சாப் மாநில அரசு செய்ததைப்போல் தம்முடைய மாநில அரசு அத்தகைய தவறு செய்தவர்களுக்கு வெறும் அபராதமும் சிறைத் தண்டனையும் அளிப்பதோடு, விலங்கிட்டு அவர்களைத் தெருவில் அழைத்துச் செல்லவும் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அது ஏற்பாடாகாது. அது சட்டமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கும். அது தேவையான பரிசீலிக்கப்படலாம். ஆனால், சமுதாயத்தில் மிகப் பலரைத் தண்டிக்கும் முறை வளமுள்ளதும்கூட, சமுதாயமே குற்றவாளிச் சமுதாயமாக மாறிவதற்கு அதிலும்கூட இடம் ஏற்படுத்திவிடும். எனவே,

சமுதாயத்தில் குற்றம் செய்யாமல் வாழுகிற மனப்பான்மை உருவாக வேண்டும். நம்முடைய மத்தியத்திற்குரிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், சமுதாயத்தில் அந்த நல்ல கருத்துக்களை உருவாக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

* திரு. குப்பல் கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, 36 வழக்குகள் என்று அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவை எந்தெந்த வகை உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் என்று விவரம் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. என் குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கலப்படப் பிரச்சினையில் வருகிற பொருள்கள் என்னென்ன, பால், வெண்ணெய் போன்ற பொருள்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கலப்படம் செய்தவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாகிறார்கள். ஆனால், அதே பொருள்களில் கலப்படம் செய்து ஒட்டல்களில் உணவாகக் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் கலப்படம் செய்வதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஏதாவது பரிசீலனை செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, வெண்ணெய், பால், என்னென்ன போன்றவற்றை விற்பவர்கள் அவற்றைத் தனியாக விற்கிறார்கள். ஆகவே, அவற்றில் கலப்படம் செய்தால் தெரிந்துவிடும். ஆனால், ஒட்டலில் பண்டங்களைப் பெரும்பாலும் கலந்தே உணவுப்பொருளாக விற்பதால் அதிகரித்து எந்த நல்ல பண்டங்களைக் கெடுத்துவிட்டார்கள் என்று தனியாகக் கண்டுபிடிப்பதற்கு எல்லா நேரத்திலும் இயலுவது இல்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இதுமாதிரி உணவுக் கலப்படம் செய்கிற இந்தக் கலையில் சென்னையில் உள்ள சில வியாபாரிகள் அரிசி மாதிரியான அதே அளவில் கற்களைத் தயாரித்து அரிசியில் கலத்தும், மிளகு மாதிரியான கற்களைத் தயாரித்து மிளகில் கலத்தும் தொழில் நடத்துகிறார்கள் என்ற தகவல் சில பத்திரிகைகளில் வருகின்றனவே, அப்படிப்பட்ட கலப்படப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் இயந்திரங்களைக் கைப்பற்றும் நிவிர முறையை அரசு செயல்படுத்துமா என்ற விவாதத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு உள்ள பகுதிகளில் இது ஒரு முறை தீவிரப்படுத்தப் பட்டதாக நான் அறிகிறேன். மறுபடியும் தேவைப்படுகிறபோதெல்லாம், அதற்கான குறிப்புகள் அல்லது அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிற இடங்களைக் குறித்து யாரேனும் விவரம் தெரிவிப்பார்களானால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்தத் துறையினருக்கு ஆணையிட முடியும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கலப்படத்திற்கு முக்கியமான காரணம் பற்றாக்குறை என்று கூறுகிறார்களே இதைத் தவிர்க்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பொருள் பற்றாக்குறை அல்ல; அறிவினமும் நாணயப் பற்றாக்குறையும் இருப்பதால் தடைபெறுகிற காரியம். (சிரிப்பு.)

1971 அக்டோபர் 23]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கலப்படத் தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அதிகமாகத் தண்டனைக்கு ஆளாகியவர்கள் பால் உற்பத்தி செய்கின்ற ஏழை எளிய கிராம மக்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், பாலில் தண்ணீரை விடாமல் சாப்பிடுவது கிடையாது. ஆகவே, அதற்காக அதிகமாகத் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய முறையை மாற்றி, பால் விற்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாகத் தண்டனைக்காளாவதைத் தவிர்க்கும் 'வகையில்' சட்டத்தில் மாற்றம் கொண்டுவர முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு அளவு மட்டும் தண்ணீர் கலந்திருக்குமானால், அது எங்கே ஏற்பட்ட கோளாறு என்று தெரியாது; அவர்கள் பெரும்பாலும் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. அளவுக்குமீறி தண்ணீர் கலக்கப்பட்டால் அப்பொழுது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சட்டம் இல்லையென்றால் தண்ணீர்தான் இருக்குமே தவிர, பால் இருக்காது. (சிரிப்பு.)

கோயம்புத்தூர் மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனை

* 36. வினா—திரு. க. துரைசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை மாவட்ட மருத்துவமனையில் சிறுநீர், ரத்தம், அறுவை செய்து எடுக்கப்படுகின்ற கட்டிகள், முதலியவற்றிற்கு உடனுக்கு உடன் பரிசோதனை செய்யப்படும் கருவிகள் இல்லை என்ற பற்றாக்குறையைப் போக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இத்தகைய சோதனைகளுக்குத் தேவைப்படும் வசதிகளும், சாதனங்களும், கோவை மாவட்ட மருத்துவமனையில் உள்ளன.

திரு. க. துரைசாமி : இந்த வினா 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் கிடைத்திருந்தேன். அப்போது இந்தக் குறைபாடுகள் அந்த மருத்துவமனையில் இருந்தன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் கடுமையான வகையில் மருத்துவமனைகளில் வராமல் இருப்பதற்காக முன்கூட்டியே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : குறைபாடுகள் வராதிருக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பது அரசின் பொதுக் கொள்கையாக இருந்தாலும் குறைபாடு வருகிறபோதுதான் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கிற அவசரம் ஏற்படுகிறது. 68-ல் உள்ள குறைபாட்டிற்கு, அதற்குப் பின்னர் அங்குள்ள மருத்துவக் கல்லூரியோடு தொடர்புடைய மருத்துவமனையாக ஆக்கியிருப்பதால் இந்தக் குறைபாடுகளுக்கு இடமில்லாத வகையில் எல்லாவித பரிசோதனைகளுக்கும் இன்று வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன. கருவிகளும் இருக்கின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : போதுமான கருவிகள் இல்லை என்பது இல்லை. தேவையான மருத்தகம் இல்லாமல் வெளிப்பே தனிபார் கடைகளில் வாங்கித் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு நிலை அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறது என்பதை அரசு அறியுமா?

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது அந்த ஆஸ்பத்திரியில் மட்டுமல்ல, அது எல்லா மருத்துவமனைகளிலும் உள்ள நிலைமையாகும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தேவைப்படுகிற மருந்துகளை அவர்கள் பெறுகிற முறைப்படி அந்தந்த இடங்களிலிருந்து பெறவேண்டியிருக்கிறது. சில மருந்துகள் மூன்று மாத காலத்தில் அல்லது ஆறு மாத காலத்தில் முடிவடைகிறது. அதே மருந்துகளை திரும்பப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. சில மருந்துகள் எப்போதாவது தேவைப்படுகிற மருந்துகள். எப்போதாவது தேவைப்படுகிற மருந்துகளை ஏராளமாக வாங்கி வைத்துக்கொள்வது என்பது பொது மக்களின் வரிப் பணத்தை வினாக்குவதாகும். ஆகவே எப்போது தேவைப்படுகிறதோ அப்போது அவற்றை உடனடியாக வாங்கிக் கொள்கிற முறைதான் இன்று இருக்கிறது. அதற்குமேல் பொருளாதார வளம், எல்லாவற்றையும் எப்போதும் எங்கும் எவ்வளவும் வைப்பதற்கான வளம் அரசுக்கு இல்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : குன்னூர் தலைமை மருத்துவமனையில் பல ஆண்டுகளாக எக்ஸ்ரே கருவி இல்லாத நிலையில் அந்த மருத்துவ மனையில் உடனடியாக ஒரு எக்ஸ்ரே கருவி அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கேள்வி தனிப்பட்ட கேள்வியாக இருந்தாலும், அங்கே எக்ஸ்ரே கருவி இருக்கிறது. அது நீண்ட நாட்களாக பழுதுபட்டிருக்கிறது.

* 35. வினா—திரு. க. துரைசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை தலைமை மருத்துவ மனையில் 1968 ஜூன் மாதத்தில் "Segotin", "equinipie" என்ற மருந்துகள் இல்லாமல் இருந்ததற்கான காரணங்கள் யாவை?

(இ) இக்குறைபைப் போக்க அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) மருத்துவமனை வார்டுகளிலிருந்து "சகோடின்" "எக்குப்பி" போன்ற மருந்துகள் கணிசமான அளவு தேவைப் படவில்லைபதலால், இந்த மருந்துகளை அதிக அளவில் இருப்பு வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அம்மருந்துகள் உயிர் காப்பு மருந்துகளாகவும் கருதப்பட்ட வில்லை. வினாவில் குறிப்பிடப்பட்ட கால அளவுக்கு முன்னரே இம்மருந்துகள் வாங்கப்பட்டு இருப்பில் வைக்கப் பட்டன. ஆனால் இருப்பில் உள்ள மருந்துகள் நீர்ந்த பின்னர், அவை மேற்குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக மீண்டும் வாங்கப்படவில்லை.

(இ) பின்னர், வார்டுகளிலிருந்து இம்மருந்துகளுக்கான தேவை ஏற்பட்ட போது அவை வாங்கப்பட்டு வார்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

திரு. க. துரைசாமி : மருத்துவ மனைகளில் எவ்வளவு மருந்துகள் தேவை என்று முன்கூட்டியே ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை சொல்கிறார்கள். அப்படி தேவைப்படுகிற மருந்துகளை முன்கூட்டியே எவ்வளவு தேவை என்று பார்த்து அம்மருந்துகளை முன்கூட்டியே வாங்கி வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய முயற்சியை மேற்கொண்டால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மருத்துவ மனைகளுக்கு வழங்கப்படுகிற மருந்துகளைக் குறித்து தொடர்ந்து ஆராயப்படவேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. மருத்துவ மனைகளில் ஆகிற செலவில் முக்கால் பங்குச் செலவு மருந்துகளுக்காக ஆகிறது. எல்லோருக்கும் தேவைப்படுகிற மருந்துகள் 20 விழுக்காடு செலவிற்கு வருகிறது. சிலருக்குத் தேவைப்படுகிற மருந்துகள் 5 விழுக்காடு என்ற நிலையில் இருக்கிறது. மிகச் சிலருக்குத் தேவைப்படுகிற மருந்துகள் இருக்கின்றன, மிகமிகச் சிலருக்குத் தேவைப்படும் மருந்துகளுக்கு அவற்றை வாங்கி வைத்துக்கொள்ள அதிகச் செலவு ஆகிறது. அந்தச் சில மருந்துகள், அதிகக் தொகையை விழுங்கி விடுகிறது. ஆகவே, அப்போதைக் கப்போது, தேவைப்படுகிற நேரத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தேவைக்கேற்ப, நிலைமைக்கேற்பத்தான் வாங்க முடியுமே தவிர அவை எல்லாக் காலத்திலும் வாங்கி வைக்க இயலாதவை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் அரிசன மாணவ விடுதிகளுக்கு வானொலிப்பெட்டி.

* 36. வினா—திரு. க. துரைசாமி : மாண்புமிகு அரிசனநல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருப்பூர் நகரில் உள்ள அரிசினர் மாணவர், மாணவியர் அரிசன விடுதிக்கு வானொலிப் பெட்டி வழங்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

திரு. க. துரைசாமி : திருப்பூர் அரிசினர் மாணவர், மாணவியர் விடுதிகளில் வானொலிப் பெட்டிகள் கொடுப்பதன் மூலம் வானொலி மூலம் கற்பிக்கப்படுகிற பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதோடு அவர்களது பொது அறிவையும் பெருக்கிக் கொள்ள அது உதவியாக இருக்கும். ஆகவே அரிசினர் மாணவர், மாணவியர் விடுதிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகள் வாங்கி வழங்குவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : மாணவர்கள் விடுதிகளுக்கு வானொலிப் பெட்டிகள் வழங்குவது என்பது பொதுக் கொள்கை. ஒரு கொள்கை என்றால் எல்லாவிடங்களிலும் வைக்க ஆலோசிக்கவேண்டும். வானொலிப் பெட்டிகள் வைத்தால் அவர்கள் இசையைக் கேட்டுக்கொண்டு நேரத்தினைக் கழித்து விடுவார்கள். பொதுமக்களின் வசதிக்காக வைப்பது வேறு. ஆனால் விடுதிகளில் வைப்பது அவ்வளவு சரியான கருத்து அல்ல.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் புது வருவாய்க் கோட்டம்

* 37. வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், பொன்னேரி வட்டம், கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், பென்னலூர்பேட்டைத் துணை வட்டம் ஆகியவற்றை இணைத்து தனிக் கோட்டம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனை யுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை.

[1971 அக்டோபர் 23]

திரு. கா. வேழவேந்தன்: ஆந்திர மாநிலத்தின் ஓரத்தில் இருக்கிற பொன்னேரி வட்டம், கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், பென்னலூர்ப் பேட்டைத் துணை வட்டம் ஆகியவற்றை ஒன்றாக இணைத்து ஒரு கோட்டமாக அமைக்கலாம் என்று முன்னால் போரிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு யோசனை சொல்லியிருந்தார்கள். ஏனெனில் அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து தலைநகரத்திற்கு, என்பது எமல்களுக்கு அப்பாலுள்ள காஞ்சிபுரத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு வருவதற்கு அவர்கள் காஞ்சிபுரம் வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால் சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளை இணைத்து ஒரு தனிக் கோட்டமாக அமைக்க முடியாவிட்டாலும் சென்னை மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்தோடு அந்தப் பகுதிகள் இணைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பொன்னேரி வட்டம், கும்முடிப் பூண்டித் துணை வட்டம் சைதாப்பேட்டை ரெவின்யூ டிவிஷனோடு ஏற்கனவே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. Pennalurpettai Sub-taluk has been included in Tiruvellore Revenue division இரண்டையும் சேர்த்து தனியாக ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனாக ஆக்கும் செயற்குறிப்பு தற்சமயம் அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இல்லை.

திரு. நா. விராசாமி: இப்போது அப்படிப்பட்ட நிலைமை எதுவும் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் மாவட்டங்கள், கோட்டங்கள், வட்டங்கள் இவைகள் எல்லாம் எப்போதோ துறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே பிரிக்கப்பட்டவைகளாகும். இப்போது மக்கள் தொகை உயர்ந்திருக்கிறது. வருவாய் தொகையும் உயர்ந்திருக்கிறது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு—சமீபத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தினையும் ஒரு தாலுக்காவாக ஆக்குகிற நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதா? ஒவ்வொரு தாலுக்காவையும் ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனாக எதிர்காலத்தில் பிரிக்கக்கூடிய செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒவ்வொரு தாலுக்காவையும் ரெவின்யூ டிவிஷனாக அமைப்பதற்கு, அதைப் பற்றி பரிசீலித்து ஆலோசனை கூறுமாறு நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களது ஆலோசனை வந்ததற்குப் பின்னால் பரிசீலித்து முடிவுகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தனிக் கோட்டமாக அமைக்க முடியாவிட்டாலும் அந்தப் பகுதி மக்கள் 80 மைல் வந்து, காஞ்சிபுரத்திற்கு வந்து தான் கலெக்டரைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே மாவட்டங்கள் சீர்த்திருத்தி அமைக்கப்படுகிற வரையில், குறைந்தபட்சம் சென்னை கலெக்டர் அலுவலகத்தோடு அந்தப் பகுதிகள் இணைக்கப்படுமா? என்று மீண்டும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாவட்டங்கள் சீர்திருத்தி அமைக்கிற நேரத்தில் இந்த யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

[1971 அக்டோபர் 23]

Picture Houses

* 16 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state:

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to construct picture houses in public sector for screening films in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை.

(இ) இந்த வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, நெய்வேலி, டவுன்சிப்பில் ஏற்கெனவே ஒரு சினிமா தியேட்டர் இருக்கிறது. அந்தத் தியேட்டர் மூடி இன்னும் திறக்காமல் இருக்கிறது. அம்மாதிரியான டவுன்சிப்பில் ஏதாவது ஒரு தியேட்டர் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது சரியான முறையில் நடப்பதற்கும், அதே மாதிரியாக திருச்சி, ஆவடி, கல்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் இருக்கக்கூடிய சினிமா தியேட்டர்கள் முறையாக நடப்பதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? காரணம், அங்கே உள்ள ஒரு சினிமா தியேட்டரை மூடிவிட்டால், அங்கே தொழில் தகராறு, சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்கான நடவடிக்கை அரசு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட திரையங்குகளை பொதுத்துறையிலே அரசு கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு இல்லை என்று சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில இடங்களைப் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். அது பற்றிய விவரங்கள் கொடுத்தால் ஆலோசிக்கலாம். ஆனால், பொதுவாக 'செமி-பர்மனென்ட்' தியேட்டர் என்ற அளவில் கட்டுவதற்கு தனிப்பட்டவர்கள் முன்வந்தால், அவர்களுக்கு அரசின் சார்பில் கடன் வழங்குவதற்கு, தமிழ்நாடு தியேட்டர் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் அந்த உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

DR. H. V. HANDE: Is the Government aware of the fact that in most of the theatres which are air-conditioned, during the last one hour they switch off the air-condition plant? A number of complaints have also been received about that. Because of the switching off of the air-condition plant, the air cannot go out as the theatres are completely closed due to air-conditioning, unlike the other non-airconditioned theatres where breeze can go out and come in. In view of the complaints raised in this House, will the Government give instructions to such theatres that they should switch off the air-condition plant only about 5 minutes or 10 minutes before the closure of the cinema or after the picture is closed, so that the people who are inside will not be affected adversely regarding health?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹான்டே அவர்கள் சொன்னதை நினைவில் வைத்து தியேட்டர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கும்போது, சுகாதார வசதிகள் இருக்கிறதா என்று ஆராயப் படுகிறபோதும், இதற்கான வழி வகை செய்யப்படும்.

[1971 அக்டோபர் 23]

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, இந்த 'செமி-பர்மனன்ட்' தியேட்டர் கட்டுவதற்கு தனியாருக்கு கடன் உதவி செய்வதற்கு ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவி இருப்பதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல், நகர மன்றங்களும், ஊராட்சி மன்றங்களும், இந்த 'செமி-பர்மனன்ட்' தியேட்டர் கட்டுவதற்கு முன்வந்தால், அதை அனுமதித்து, கடன் வழங்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அதற்காகத்தான், ஒரு தியேட்டர் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது அவற்றை பற்றி ஆலோசித்து முடிவு அறிவித்த பிறகு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I wanted only to repeat hon. Member Raja's question, that is, whether in view of the financial difficulties of panchayats and self-governing institutions like municipalities and corporations, this Government will encourage construction and running of theatres by these institutions by financing them?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இராஜாவின் கேள்விக்கு மந்திரி அளித்த பதிலையே இப்போதும் திரும்பச் சொல்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, திரைப்பட அரங்குகளை நாட்டுடமையாக்கும் திட்டம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போதைக்கு இல்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவரவர்களே, 'செமி-பர்மனன்ட்' தியேட்டர் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் உச்சபட்சம் எவ்வளவு கடன் தொகை வழங்குகிறது? மான்யமாக ஏதாவது தரப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே அப்படி கட்டப்பட இருக்கும் 'செமி-பர்மனன்ட்' தியேட்டரின் என்டிமேட் தொகையில் 3/3 பங்கு தொகை அல்லது ரூ. 1 லட்சம், எது குறைவோ அந்தத் தொகை கடனாக வழங்கப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, திரைப்பட அரங்குகளை நாட்டுடமையாக்கும் திட்டம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கும் தனியார் துறை அரங்குகளில் டிக்கெட் மோசடி செய்தல், வரி ஏய்த்தல் போன்ற காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, எப்போது தேசியமயமாக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒருபோது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, குளிர் பதனங்களை தியேட்டர் காரர்கள் நிறுத்தி விடுகிறார்கள் என்று திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். தியேட்டர்காரர்கள், மின்சாரம் குறைவாக இருப்பதால் குளிர் சாதனங்கள் நிறுத்தப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தியே செய்கிறார்கள். ஆகவே, போதிய மின்சாரம் அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

(பதில் இல்லை)

[1971 அக்டோபர் 23]

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவரவர்களே, திரைப்படக் கொட்டகைகளில் பண மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றுள் தியேட்டர் உரிமையாளர்களே அனுமதிச் சீட்டு அடிப்படையில் உண்டாகும் ஊழல் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே, அரசாங்கமே அனுமதிச் சீட்டுகளை அச்சடித்து கொடுத்தால், இத்தகைய ஊழல்கள் நடக்காமல் இருக்கும். அதற்கான செயற்குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களிடத்திலே கேட்கப்படவேண்டிய பல கேள்விகள் என்னிடத்திலே கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் முதலமைச்சர் என்ற பொறுப்பில் நான் இருப்பதால், அவற்றிற்கெல்லாம் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பொதுவாக, திரைப்பட அரங்குகளில் டிக்கெட் மோசடி நடந்து வருவதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளாமல் இல்லை. எப்படி தடுத்து நிறுத்துவது, ஒழுங்காக எப்படி வரி வசூல் செய்வது என்பதைப் பற்றி அரசு தீவிரமாக பரிசீலித்து வருகிறது.

பல்லடத்தில் தொழிற்பேட்டைகள்

* 38. வினா—திரு. கே. என் குமாரசாமி: மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

பல்லடம் ஒரு வறட்சிப் பகுதியாக தொடர்ந்து நீடிக்கப்படுகிறபடியால் அங்கு சிறு தொழில்கள் நடத்த வேண்டி தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த பல்லடம் டகுதி ஒரு விவசாயப் பகுதியாக இருந்தது. அது வறட்சிப் பகுதியாக மாறி விட்டதால், அங்கே விவசாயம் நடப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. அந்த மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற வகையில், யாராவது சிறு தொழில்கள் நடத்த முன்வந்தால், அவர்களுக்கு தொழிற்பேட்டை அமைத்துத் தர அரசு முன் வருமா? இனி மேலாவது ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அப்படி யாராவது முன் வருவார்களே யானால், கூட்டுறவுத் துறையிலானாலும் சரி, நம்முடைய சிறு தொழில் வாரியத்தின் மூலமாகவும் சரி, அவர்களுக்கு கடன் தரப்படும்.

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டம் பொதுவாக முற்போக்கான மாவட்டம் என்ற அடிப்படையில் அங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான ஆர்வம் அதிகம் காட்டப்படுவதில்லை. கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம், அவினாசி வட்டங்கள் மிகுந்த வறட்சியாக இருப்பதால், அரசாங்கம், கோவை மாவட்டத்தைப் பொதுவான கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல், தனிப்பட்ட முறையில் இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு சலுகை தர முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கோவை மாவட்டம் முன்னேற்றமான மாவட்டம் இல்லை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதிலே சில பகுதிகளுக்கு சலுகை தேவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப்

[1971 அக்டோபர் 23]

பகுதியில் யார் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முன் வந்தாலும் நாம் உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். உடுமலைப்பட்டையில் கடன் கொடுத்தது என்ன ஆயிற்று என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

கொருரிலுள்ள ஐயன்குளம்

* 39. வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) கொருர் ஐயன் குளத்தை புதுப்பிக்கும் திட்டம் எப்போது பரிசீலனையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

(இ) வேலை எப்போது துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) குளித்தலை வட்டம், கொருர் கிராமத்தில் உள்ள ஐயன் குளத்தைப் புதுப்பிக்க 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் ஒரு பூர்வாங்க ஆய்வை உள்ளூர் அலுவலர்கள் நடத்தினார்கள்.

(இ) இத்திட்டம் அரசின் ஒப்பளிப்பைப் பெறுவதற்கு இன்னும் அனுப்பி வைக்கப்படவில்லை. வேலை எப்போது துவங்கப்படுமென இப்பொழுது கூற இயலாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு குளம் குட்டைகளை சீர்படுத்துவதில் பொதுப்பணித் துறை அதிக அக்கறை காட்டி வருவதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் நில ஆர்ஜித நடவடிக்கைகள் ரெவின்யூ துறையால் தாமதமாகிற காரணத்தால் இது போன்ற பணிகள் மிக, மிக தாமதமாகின்றன. ஆகவே, அதற்காக ஒரு காலக்கெடு வைத்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மதிப்பீடு ரூ. 1,50,000 என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. அதில் 89 லட்சம் ரூபாய் நில ஆர்ஜிதத்திற்காக ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே அது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. காலக் கெடுவைத்து நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கப்படும்.

சங்கராபுரம் தொகுதியில் முசுருந்தா நதியின் குறுக்கே அணை

* 40. வினா—திரு. ந. நாச்சியப்பன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) சங்கராபுரம் தொகுதியில் முசுருந்தா நதியில் அணை கட்டுவதற்கு ஆய்வு செய்யப்பட்டு நீண்ட நாளாகியும் இன்னும் வேலை துவங்காததின் காரணம் என்ன?

(இ) எப்போது வேலை துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம், கள்ளக்குறிச்சி வட்டம், லக்கிநாயக்கன்பட்டி கிராமத்தருகில் முசுருந்தா நதியின் குறுக்கே ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்ட ரூ. 12.87 லட்சத்திற்கு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

[1971 அக்டோபர் 23]

(இ) அரசு ஒப்புதல் பெற்றவுடன் திட்டத்திற்கான வேலை தொடங்கப்படும்.

திரு. ந. நாச்சியப்பன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் ஆரம்பித்து 5-6 ஆண்டுகள் ஆவதால் விரைவில் துவங்குவதற்கு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நிதி நிலையை அனுசரித்து வேலை துவங்கப்படும்.

Assistance to self-employment seekers

* 41 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state:

(a) whether the Co-operative Land Development Bank, Tamil Nadu has programmed to assist self-employment seekers; and

மு.ப.
9-30

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) இல்லை.

(இ) இந்த வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is there any other State financial institution that finances or that proposes to finance the self-employment seekers within the State?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Sir, the nationalised banks, fourteen of them, have got.....(THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Under the control of this State). What I desired to say is this. The nationalised banks have some scheme, but if the hon. Member requires information on that, then I can secure the information from the Central Government and furnish it to him. In so far as this State is concerned, there is no such scheme in the co-operative sector.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: My question is, whether there is any financial institution under the control of the Tamil Nadu Government proposing to finance the self-employment scheme? Everybody knows about the nationalised banks.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Urban Co-operative Banks or Central Co-operative Banks are giving financial assistance to those who set up small business of their own and the amount advanced by the Urban Bank or the Central Bank is re-financed by the Industrial Development Bank of India.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தேசியம் ஆக்கப்பட்ட பாங்குகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த பாங்குகள் சில தொழில்களுக்கும், செல்பு-எம்ப்ளாய்மெண்டுக்கும் கொடுக்கும் கடன்கள் பற்றி தமிழக அரசைக் கலந்துக் கொள்கிறார்களா? நம்முடைய அரசு ஆலோசனைகள் கொடுக்கிறார்களா? தமிழக அரசின் உதவிகள், தேசியமாக்கப்பட்ட பாங்குகளின் உதவியோடு எந்த அளவுக்கு இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது?

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, மூன்று தாலுக்காக்களில், சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர் தாலுகா, நெல்லை மாவட்டத்தில் நாங்குனேரி தாலுகா, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலுகா, ஆகிய இந்த மூன்று தாலுகாக்களிலும், ரூரல் இண்டஸ்ட்ரியல் ப்ராஜக்ட் என்று இருக்கிறது. அதிலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு மத்திய அரசின் பாங்குகளுக்கு சிபாரிசு செய்யக் கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறது.

திரு. ஆ. பார்த்தமன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகள் நிலத்தை வளப்படுத்த கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். நிலவளம் சம்பந்தப்பட்ட தச்சத் தொழில் இருக்கிறது. அதற்கும் உதவியெய்ய முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, நிலவள வங்கிகள் மூலம் தச்சத் தொழில், இரும்புத் தொழில் இவற்றிற்கு உதவி கொடுக்கப்படுவதில்லை. அர்பன் பாங்குகள் இருக்கின்றன. சென்ட்ரல் பாங்குகள் இருக்கின்றன. அவைகள் மூலம் உதவிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்து, செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. துரை முருகன்: இப்படிப்பட்ட நிலவள வங்கிகள் பல ஒன்றியங்களில் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறதே. எப்பொழுது ஆரம்பிப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: ஒன்றியங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒரு சிலவற்றைத் தவிர கிளைகள் தொடங்க ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. அதற்கான மூலதனம் ரிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து வரவேண்டும். அதில் தடை இருப்பதால், காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவர் அவர்களே, நிலவள வங்கிகள் மூலம் தேயிலைத் தொழிலுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகையில், ஐந்தாவது தவணை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நிலவள வங்கியில் தடை இருந்தால், உறுப்பினர் அது பற்றித் தெரிவித்தால், மாநில வங்கி மூலம் கேட்டு அறிந்து பதில் சொல்ல முடியும்.

Chingleput District Co-operative Supply and Marketing Society

* 42 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state:

(a) whether any representation has been made to Government by some of the Directors regarding serious irregularities and mal-administration in the working of the Chingleput District Co-operative Supply and Marketing Society Limited, Madras, since January 1969;

(b) whether the High Court of Judicature of Madras by a Bench in one case and another by a single Judge passed strictures on the Co-operative Deputy Registrar-Secretary of the above Society; and

1971 அக்டோபர் 23]

(c) if so, the action taken by the Government against the society and the departmental officers with references to these two cases?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: (அ) & (இ) ஆம்.

(உ) இயக்குநர்கள் செய்த மனு விசாரிக்கப்பட்டது. குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையின் அடிப்படையில் செய்யப்படவில்லை என்று தெரியவந்தது. துணைப்பதிவாளர் வினாக்கள் துறாறு கோ' கமிட்டி உள்ளார்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, may I know exactly when the original complaint in this regard was registered with the Government or the Registrar of Co-operative Societies and the subsequent steps taken at each stage? May I know all these details from the Hon. Minister?

The Hon. Thiru S. PA. ADITANAR: Sir, the original petition was dated 29th May 1969. It contained numerous charges but all the charges were thoroughly enquired into and it was found that they did not contain any truth, but were activated by malice.

Dr. H. V. HANDE: Was there any attempt on the part of the department concerned to supersede the bank and if so the details thereof?

The Hon. Thiru S. PA. ADITANAR: No, Sir. There is no attempt at all to supersede this co-operative society. It is not a bank as the hon. Member has stated. It has been working at a profit and in 1970-71 it earned a profit of about one lakh of rupees. In the year 1969-70 it earned a profit of Rs. 1.42 lakhs which helped the society to wipe off a part of previous years' losses. So there is no desire at all to supersede this society.

Dr. H. V. HANDE: Did the Government or the Department find fault with the society that the particular building had to be valued in the Madras City and it was wrongly valued and later on it was found that it was correctly valued. May I know the details about it?

The Hon. Thiru S. PA. ADITANAR: I have no information about the house in the Madras City. The only house is the house which belonged to the wife of Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar, for which rent was paid out of the society's funds. Action was taken at the Deputy Registrar's level but when it came higher-up no further action was found necessary.

Thiru M. A. LATHEEP: Sir, rightly or wrongly the public is of the opinion that all the co-operative societies are nothing but co-operative robbery and the working of such societies is the main reason.....

(Mr. Speaker sounded the gong)

I am forming the question.....

MR. SPEAKER: That is not fair and I am not allowing the question. The hon. Member can put it in some other form.

[1971 அக்டோபர் 23]

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, even while framing the question I have very carefully used the words 'rightly or wrongly'. That is the opinion about all co-operative societies.....

MR. SPEAKER: The hon. Member must categorically say that it is robbery if he is sure about it but when he is in doubt he should not assert things.....

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, may I know whether the Government have got any proposal to streamline the working of the co-operative societies so that the public may get confidence in the philosophy behind the co-operative movement?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Sir, the hon. Member has stated that the co-operative societies are co-operative robberies. It might have been true some time ago but certainly it is not true now.....

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: This is worse. Co-operative robberies cannot happen unless the Governments are very bad.....

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: I am not responsible for what happened prior to 1967. After that, I can tell him that all steps have been taken to streamline practically the entire co-operative system. Originally non-officials were given power to draw cheques. Now all the co-operative societies, from top to bottom, are being reorganised on the basis that the non-officials will only settle the policy, will sit and pass resolutions. The day-to-day administration will be done by the permanent officials and any defects that might have been existing will now completely disappear. I can say for the information of the hon. Member that we stand first in the working of the co-operative societies in the entire country. It is not only stated by me. In newspapers like 'Economic Times', it is stated that we have even outstripped other States which were once thought to be leading in the co-operative sector. Now I may as well mention to the hon. Member that after streamlining has taken place, our Land Development Banks have earned a profit of about Rs. 60 lakhs in one year and our State Co-operative Bank and the Central Co-operative Banks have made a profit of about Rs. 138 lakhs in one year against huge losses in the previous years. I may also mention that even one Stores-Section which is the most vulnerable has earned a profit of nearly one lakh of rupees. Therefore, things are certainly going on very well and if the hon. Member has any particular complaint about any particular place where robbery has taken place, we have got the Police to take action.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I know from the Hon. Minister whether all proceedings against the officer, who has been proceeded against, has been dropped in this particular case?

[1971 அக்டோபர் 23]

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: No, Sir, probably the hon. Member is not conversant with the facts of the case. This matter was pending before the High Court and the High Court thought it fit to pardon him. In the manner in which the society is functioning, our Government can also take a lenient and merciful view of the matter and not punish him but pardon him.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Is this Government agreeing with the views expressed by the High Court?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: The High Court has itself pardoned this man.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: May I know the action taken by the Government with regard to Santhanam Committee Report? Have the Government accepted the entire report or partially? What is the attitude of the Government in this regard?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: To make an answer to this question will take too long.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is it political propriety for an Hon. Minister to say that robberies might have taken place before he took up office? He should be definite in his answer. I would like the Hon. Minister for Co-operation to state whether it is correct on his part to say that co-operative robberies might have taken place before this Ministry took up office. I think he should give correct and definite answers to definite questions.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: I have answered the question put by the hon. Member. There was an insinuation, if I may use that word, in the expression used by the hon. Member, viz., whether 'co-operative robberies' had taken place. But I am not responsible for what happened before 1967. I can assure the House that no such robbery has taken place after 1967. For the earlier period, each Member is entitled to have his own opinion.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Are we to take it that there has been robbery before 1967 and this Government is sleeping over it?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: No, Sir, if any robbery has taken place, I say that action has also been taken. Several persons have been booked and there are a number of cases now pending. About things which happened before 1967, I cannot say anything. I am not competent to express any opinion on that. Each Member is free to have his own opinion. After 1967, I can say certainly, if there has been robbery in any place, the guilty parties have been brought to book. Many cases have been booked and therefore there is no question of escaping the penalty of law, for things which happened after 1967.

DR. H. V. HANDE: Now that we have entered into a general discussion and the Hon. Minister had answered that there might have been robbery before 1967 and several cases have been raised

[1971 அக்டோபர் 23]

in this House regarding many co-operative societies before and after 1967 and the Hon. Minister himself answered a number of questions about irregularities in the various co-operative departments and even before the Public Accounts Committee also several cases have come up involving lakhs and crores of rupees (some of them are being examined). In view of all these, will the Hon. Minister come forward and say that something should be done to streamline the co-operative department and put it on a stable footing?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: I have already answered regarding streamlining. We have passed three or four orders and streamlining has been done. I have also mentioned the nature of streamlining and how non-officials only settle policy, and day-to-day administration is being done by permanent officials. That streamlining has come in actual practice. But when the hon. Member put the question and said that there might have been robberies, he is entitled to have his opinion for the period when we were not in charge. But so far as the period in which we were in charge is concerned, I can categorically say that such a thing has not happened. If the hon. Member brings to my notice any case, I will take immediate action. I am glad to say that the Hon. Chief Minister has created a Special Police Wing for this purpose.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I know from the Hon. Minister when certain robberies were alleged to have taken place before 1967, has this Government taken any legal steps to probe into those matters and take proper action regarding those culprits?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Regarding robberies which took place before 1967, I think the hon. Member can bring them to my notice, if such robberies had taken place. The hon. Member who put the first supplementary question can also bring any such thing to my notice. I will see that proper action is taken speedily. There is a Special Police Wing in the Co-operative Department specially created to investigate cases of this nature. There is no question of any delay or any giving up, whenever there is robbery or misappropriation.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister has been saying robberies might have taken place before 1967. He has not categorically told anything but had said things in an evasive way. Instead of that will it not be possible for the Hon. Minister to say that robberies have taken place, such and such robberies have taken place before 1967 and that they had taken action on them. Is it not possible to say so categorically rather than giving this sort of evasive answer that it might or might not have taken place. If robberies had taken place before 1967, have they been investigated? This Government has also got responsibility. It is a continuing Government. It is not as if after February 1967 there has been a vacuum. It is not as if between February 1967 and

[1971 அக்டோபர் 23]

March 1967 there has been a vacuum. Government is continuing. It is a continuous process. Officials are there continuously and the Hon. Minister is also having all records at his disposal. So, cannot the Hon. Minister tell categorically that robberies had taken place and they had taken action or robberies had not taken place and so action did not arise?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Whether robberies have taken place or not is a matter of opinion; when an hon. Member mentioned that co-operative societies are co-operative robberies I categorically denied that charge. After we took over, we have been devoting careful attention and if any such case had been brought to light, we have not spared them.

DR. H. V. HANDE: Shall we take that robberies had taken place or not?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: That is a matter of opinion.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: If I had understood the supplementary question of the hon. Member Thiru M. A. Latheef correctly he did not refer to any period, 1967 or anything like that, as far as co-operative robberies are concerned. So there is no point in arguing on this question any more.

பேராலாணியில் டிராக்டர் வாடகை நிலையம்

* 43. வினா—திரு. குழ. செல்வையா: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) பேராலாணியில் டிராக்டர் வாடகை நிலையம் அமைக்கும் உத்தேசம் எதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

Electricity tariffs for industries

* 29 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state:

(a) the electricity tariffs for the large and heavy industries in the State for the periods 1968-69, 1969-70, 1970-71; and

(b) how do these tariffs compare with those obtaining in other States?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: (அ) & (இ) விவர அறிக்கை ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

② 284-288-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1971 அக்டோபர் 23]

DR. H. V. HANDE: From the details placed before the House we find that practically Tamil Nadu is the highest so far as tariff is concerned. May I know from the Hon. Minister what steps have been taken to reduce the operation cost and how cost of production could be reduced? It is as high as 15.2 in Tamil Nadu. It ranges from 4.9 to 11.99 in other States. Of course, I know the difficulties of operation. If you subsidise it, it means there is again loss. May I know whether steps have been taken to see that cost of production has been properly gone into, and action taken by Government to see that it is properly rectified, so that there will not be dispersal of industries from our State to other States?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மின் கட்டணம் சற்று அதிகமாக இருப்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான அளவு மின் உற்பத்தி நம்மிடம் இல்லை. பிற மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறுகிறோம். இதன் காரணமாகவும் அதிகச் செலவாகிறது. இதைக் குறைப்பதற்கான வழிமுறைகளைக் காண்கிறபோது, மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்க பதிலொரு திட்டங்களைத் தயாரித்து, மத்திய அரசு இவற்றுக்கான அனுமதியைக் கொடுத்தால், விவசாயப் பெருமக்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் விநியோகிக்கலாம் என்பதாக ஒரு பத்தாண்டுக் கால திட்டத்தைத் தீட்டி அனுப்ப இருக்கிறோம். இப்போது இருக்கின்ற விகிதத்திலே கூட சில மாறுதல்களைச் செய்யலாமென்று, ஏற்கெனவே அரசினால் அமைக்கப்பட்ட டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் தலைமையினால் ஆன சப் கமிட்டி பரிந்துரை ஒன்றை வழங்கி இருக்கிறது. அது ஒர்க்கிங் குரூப்புக்கு வந்து, பரிசீலனை செய்யப்படும். இந்த ஒர்க்கிங் குரூப் என்ன முடிவு செய்கிறதோ, அதை இந்த அவைக்கு அறிவிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: May I know whether there are very large arrears to be collected from industrial establishments by the Electricity Board and whether, because of these arrears, the Electricity Board has disconnected supply of electricity to factories?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கட்டாமல் பாக்கி போட்டு விடுகிறவர்களுக்கு சட்டத்தின்படி அதிகாரிகளே டிஸ்கனெக்ட் செய்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் எதுவும் செய்வதில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இங்கு கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பில் 1964-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு இந்த விகிதத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறது என்று அறிகிறபோதே இதுவும் கூட 11.99 என்பதாக அறிக்கை மூலமாக அறிகிறேன். இதைவிட ஆந்திரப் பிரதேசம் ஒன்றில்தான் அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இந்தக் கேள்வியிலே பெரிய தொழிற்சாலைக்கு வசூலிக்கப்படுகிற கட்டணம் கேட்கப்படுகிறது. பெரிய தொழிற்சாலைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தியும், சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைத்தும், விவசாயிகளுக்குக் குறைத்தும் விநியோகிக்க அரசு முயலுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: இப்போது கூட பெரிய தொழிற்சாலை, சிறிய தொழிற்சாலை என்று பார்ப்பதில்லை. பலக்காக பலர் கன்ஸ்யூமிங் இன் டென்சிவ் இன்டஸ்ட்ரிகளுக்கு—அவர்கள் இந்தப் பவரை ரா மெட்ரிசியல் போல உபயோகப்படுத்துவதால் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மேட்டூர் அலுமினியம் பாக்டரி போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைந்த விகிதத்தில் மின்சாரத்தை வழங்குவதன் மூலம், மின்சார வாரியம் மக்கள் பணத்தினால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனி நபர்கள் அதிகமாக லாபத்தைச் சம்பாதிக்க இதைப் பயன்படுத்தலாமா? இதைத் தவிர்க்க இவர்களுக்கும் கட்டணத்தை உயர்த்தி இப்போது அதிகமாக விதிக்கப்படுகிறவர்களுக்குக் குறைக்க அரசு தயாராய் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: முன்பே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல சிறிய தொழிற்சாலை—பெரிய தொழிற்சாலை என்கிற பாகுபாடின்றி—மின்சாரத்தையே ரா மெட்ரிசியல் போல அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய—பலர் கன்ஸ்யூமிங் இன்டென்சிவ் இன்டஸ்ட்ரிகளுக்கு—ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணமே நம் மாநிலத்தில் தொழில்கள் வளரவேண்டும்—இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுவது—மற்ற மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதோடு—காஸ்ட் ஆப் பிரொடக்ஷனில் சரியாக இருந்தால் தான் பொது மார்க்கெட்டில் நம்முடைய மாநில சர்க்குகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்—அப்போதுதான் இங்கேயும் தொழில்கள் வளரும் என்கிற அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களின் விற்பனை மூலம் விற்பனை வரியும் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இவை எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துத்தான் வொர்க்கிங் கமிட்டி—மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டியிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த விகிதத்தை நிர்ணயித்திருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I know from the Hon. Minister whether there is any special concession shown to the aluminium industries and if it is given, what are the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 1967-க்கு முன்னாலேயே அந்தத் தொழிற்சாலை துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாட்டாரோடும் அந்தத் தொழிற்சாலையை இங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு காரணமாக இருந்தவர்களோடும் அரசாங்கம் செய்துகொண்ட உடன்பாட்டின்படிதான் மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையின் உற்பத்தியை விஸ்தரிக்க இப்போது திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இப்போது ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்தக் கேள்வி ஹெலி அண்ட் லார்ஜ் இன்டஸ்ட்ரிகளைப் பொறுத்தது. அலுமினியம் பிளான்ட் போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிகக் கட்டணம் வசூலித்து, சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கக்கூடிய முறையில் அரசு ஏதாவது ஆலோசனை செய்து வருகிறதா என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் அந்தக் கேள்வியையே வற்புறுத்துகிறேன்.

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் தரவேண்டும் என்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இங்கே பெரிய தொழிற்சாலைக்குச் சலுகை கொடுப்பது என்பதல்ல.

Power itself becomes raw material, because of the power intensive programmes in those industries. That is why we are giving the concession as a policy to these industries. If we consider about small industries also, we will do it so far as it is possible after the Working Committee submits its report.

திரு. நா. விராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்டியலிலே தமிழ்நாட்டில் அதிக மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிப்பது போன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேட்கப்பட்ட கேள்வி, ஃபர்ட்டிலைசர், அலுமினியம் போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு என்ன விகிதத்தில் மின்சாரக் கட்டணம் வழங்கப்படுகிறது என்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: குறைந்தும் கொடுக்கப்படுகிறது என்றார்கள். மற்ற மாநிலங்களை விட அதிகமாக இருக்கிறதே என்றும் கேட்டார்கள். இரண்டுக்கும் தான் பதிலளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சாலை என்கிறபோது பவர் கன்ஸ்யூமர் இன்டென்சிவ் இன்டஸ்ட்ரி களுக்குத்தான் செய்து கொள்ளப்பட்ட நோக்கோசியேஷன் பிரகாரம் அளிக்கப்படுகிறது. இதனால் மிகுந்த அளவு நஷ்டம் இல்லை என்பதையும் உணர வேண்டும்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: கனரகத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் மிகக் குறைந்திருக்கும் நேரத்தில் வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் விளக்கு அலங்காரம் செய்ய அனுமதி கேட்கிறபோது அவர்களுக்கு ஒரு யூனிட் ஒரு ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வழங்கப்படுவது உண்மையா? ஏன் வணிகர்களுக்கு மட்டும் தண்டனையாக இதுபோன்று விதிக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: ஏற்கனவே கட்டண விகிதம் எந்த முறையில் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் படிதான் விதித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தனியாக கேள்வி போட்டால் விபரம் அறிந்து சொல்ல முடியும்.

DR. H. V. HANDE: The Minister in his reply was saying that he has appointed a Committee to go into the rates and other things with regard to the industries. My fundamental question was, what exactly is the reason for the high tariff? Even for hydel-power—the Minister was saying if it is more hydel power it will be better—in the statement itself it is 11.99, that is nearly 12. So, there must be something wrong at the point of production. Will the Minister come forward to appoint a small Committee to go into the cost of production and why, as far as the tariff of electricity is concerned, we are unable to favourably compare ourselves with the other States, so that a proper reduction of the tariff can be done without affecting the tax-payers' money?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கருத்தையும் ஒர்க்கிங் கமிட்டி கருத்தில் கொண்டு பரிசீலனை செய்யும், ஹைடல் பவர் அதிகமாக இருப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் குறிப்பாக பருவ

[1971 அக்டோபர் 23]

மழை இல்லாவிட்டால் அதன் உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்போது தெர்மல் பவர் கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் வருகிறது. இதை யெல்லாம் மனதில் வைத்து இந்த கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுகிறபோது மின்சாரத் தையே மூலப்பொருளாக பயன்படுத்துகிற தொழிற்சாலைகளுக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுப்பதாக ஒப்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மிக லாபகரமாக நடக்கிற தனியார் துறை தொழில்களையே பொதுத்துறைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சோஸலிசம் பேசுகின்ற நேரத்தில் பொதுப்பணத்தை எடுத்து தனியார் லாபமடையக்கூடிய நிலையை உண்டாக்குகிறோமே, இந்த முரண்பாடுகளை மாற்ற அரசாங்கம் என்ன செய்ய இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதில் ஒன்றும் முரண்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி ஒரு சலுகை அளிக்கப்படாது போனால் தொழிற்சாலைகளை மூடவேண்டியதாக இருக்குமே தவிர, வேறு வழியில்லை. யாரோ தனி நபர் லாபம் சம்பாதிப்பது என்பது இல்லை. லாபத்தில் நமக்கும் பங்கு உண்டு, நமக்கும் அந்த ஸ்தாபனத்தில் உரிமை உண்டு.

காட்டு எருமைகள் வளர்ப்பு

* 44 வினா.—திரு. ச. துரைசாமி: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) தமிழ்நாட்டுக் காடுகளில் “காட்டு எருமை”களை வளர்க்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்:

(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Joint Directors for State Transport Department

* 45 Q.—THIRU E. S. THYAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to appoint regional Joint Directors in the State Transport Department to speed up the efficiency in the administration; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:

(அ) & (இ): தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறையின் நிர்வாகத்தை சீரமைத்தல் திறன் மிக்கதாய்ச் செய்யும் நோக்குடன், அரசு இம் மாநிலம் முழுவதும் கீழ்க்காணும் நான்கு வட்டாரங்களைப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆணையிட்டுள்ளது.

(1) கன்னியாகுமரி வட்டாரம்: இவ்வட்டாரம் நாகர்கோவிலில் தலைமை மிடத்திடன் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறது.

[1971 அக்டோபர் 23]

(2) திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரம்: இவ்வட்டாரம், திருச்சிராப்பள்ளியில் தலைமையிடத்துடன் திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், தென்னாற்காடு, மதுரை மாவட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

(3) சென்னை வட்டாரம்: இவ்வட்டாரம், சென்னையில் தலைமையிடத்துடன் சென்னை மாநகரம், செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

(4) சேலம் வட்டாரம்: இவ்வட்டாரம் சேலத்தில் தலைமையிடத்துடன் சேலம், தருமபுரி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

ஒவ்வொரு வட்டாரமும் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரியின் தாத்தில் உள்ள ஒரு இணை இயக்குநரின் பொறுப்பிலுள்ளது. நான்கு வட்டாரங்களுக்கும் நான்கு இணை இயக்குநர்கள் ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். வட்டார இணை இயக்குநருக்கு உதவியாக நிர்வாகப் பெறியியல் தாத்தில் துணை இயக்குநரும் அரசிதழ் பதிவு பெற்ற நேர்முக உதவியாளரும் போக்குவரத்து காண்காணிப்பாளரும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

DR. H. V. HANDE: Sir, the Hon. Minister in his reply has given us some idea about how he is going to reorganise the State Transport. But is the Hon. Minister aware that since 1st October on almost every point, there is an increase in the bus fares of the State Transport. For instance, from Avadi to Madras City was 60 paise and now it is 85 paise. So also from Avadi to Ambattur it was 15 paise and now it is 30 paise. Likewise, from Parrys to Aminjikarai and other routes, there has been an increase in fares. Is this the manner in which the reorganisation of the State Transport Department is taking place? Also may I know whether the Government will restore the old fares?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: The original question relates to the reorganisation of the Transport Department which has already been done. The hon. Member's question relates to the revision of fares and that can be taken up separately as the hon. Member also has given notice of a calling attention motion.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தை நான்கு வட்டாரங்களாகப் பிரித்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருச்சி வட்டாரத்திற்குள் மதுரை இருக்கிறது. மதுரை ஒரு தனி வட்டாரமாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அங்கே ஒரு ஜாயின்ட் டைரக்டர் இருக்க வேண்டுமென்றும் சில முறையீடுகள் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பிரிக்கின்ற நேரத்தில், ஏதாவது ஒரு இடத்தில் பஸ் வழியில் நின்றுவிட்டால், ரிப்பேரிக்விட்டால், அந்த வட்டாரத்திலிருந்துதான் ஸ்பேர் பஸ் வர வேண்டுமென்ற நினைவு இருக்கிறது. அதில் பெரிதும் காலதாமதமாகிறது. ஆகவே, மதுரையை தனி வட்டாரமாக அமைத்து, டிப்போ ரூப்ரான்டென்டிருப் பதிலாக ஜாயின்ட் டைரக்டரைப் போட்டு, மதுரையிலிருந்து எல்லா இடங்களுக்கும் பஸ்கள் போகலாம் என்கிற ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு ஏதாவது ஆலோசனை இருக்கிறதா?

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வட்டாரங்கள் ஏற்கெனவே பிரிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் அண்மையில் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்ற மசோதாவின்மூலம் மதுரையில் ஒரு கம்பெனியை நிறுவ இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர் சொன்ன கஷ்டங்கள் இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளி குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்.

(அ) முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மாநிலங்களில் கூடுதல் வரி விதிக்க முதலமைச்சர்கள் இசைவுத் தெரிவித்ததாக கூறப்படுவது குறித்து.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of information. Recently the Chief Ministers' Conference was held and in the newspapers it is stated that certain taxes are going to be raised by the States and the Chief Ministers have agreed to it. I do not know how far it is correct. As the Hon. Chief Minister has not made any statement, will it be possible for him to tell this House as to what exactly transpired in that Conference and whether any assurance has been given to the Prime Minister that extra resources would be mobilised in the State?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அக்டோபர் 12-ம் நாளன்று டெல்லியிலே நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில், மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்த மத்திய அரசினுடைய நிதியமைச்சர் திரு. சுவாமி அவர்கள் முதலமைச்சர்களிடத்திலே, இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்திய அரசியல் சூழ்நிலையையெல்லாம் விரிவாக எடுத்துரைத்து இந்தச் சூழ்நிலையில் வங்கத்து அகதிகளை சமாளிக்க வேண்டிய பெரும் பிரச்சனை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டி, இவைகளையெல்லாம் கருகட்டுவதற்கு இன்றைக்கு உள்ள பொருளாதார சூழ்நிலை மிகுந்த நெருக்கடியாக இருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துரைத்து, அதற்கேற்ற வகையில் சில வரிகளைப் போட வேண்டியிருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே தமிழ் நாடும் மற்ற மாநிலங்களும் பொதுவாக இந்திய பூபாகத்து மக்களும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற உறுதிக்கேற்ப, இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு நாம் எல்லா வகையான தியாகங்களையும் தேச நலனை முன்னிட்டுச் செய்ய வேண்டிய அடிப்படையில் எல்லா முதலமைச்சர்களும், இது போன்ற பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து இந்திய அரசு மீள்வதற்கும், வங்கத்து அகதிகளை அவர் களுடைய வாழ்க்கையைப் பரிதாபகமான சூழ்நிலையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கும் ஏற்ற வசதிகளை இந்திய அரசு எடுப்பது பற்றி எந்தவிதமான சூட்சேபணையும் இல்லாமல் எல்லா முதலமைச்சர்களும் மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சுவாமி அவர்களிடத்தில் உறுதி அளித்தோம். அப்போது, இந்த அகதிகளைப் போட வேண்டியிருக்கும் என்கிற அளவில் மத்தியம் நிதி அமைச்சர் திரு. சுவாமி அவர்கள் எடுத்துரைத்தாரேயன்றி வேறு விஷயங்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 23]

எதுவும் கூறவில்லை. முதலமைச்சர்களின் மாநாடு கூட மிக ரகசியமாகத்தான் நடைபெற்றது, அலுவலர்கள் யாரும் அனுமதிக்கப்படாமல் மாநாடு நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு, பிரதம மந்திரியை முதலமைச்சர்கள் தனித்தனி யாகச் சந்தித்து, பல விஷயங்கள் குறித்துப் பேசியிருக்கிறோம். அதன் தொடர்பாகத்தான், டெல்லியில் நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்தபோதும், தமிழகத்திற்கு வந்தபிறகு நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்தபோதும், “இந்தியப் பாதுகாப்புக்காக, குறிப்பாக இந்திய மக்கள்—சிறப்பாக தமிழ்நாட்டு மக்கள், மேலும் பல தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும்” என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு டெல்லியிலிருந்து ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்தவகையிலும் மாநில அளவிலே விதிக்கப்படுகின்ற வரிகளைப் பொறுத்தது அல்ல. நமது மாநிலமும் இந்திய நாட்டின் பாதுகாப்பை எண்ணி, நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை எந்தவிதமான திபந்தனையும் இல்லாமல் ஆற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டும். இந்த வேண்டுகோளை, டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைக்கு விளக்கமாகத்தந்து, இது போதும் என்று கருது அமர்கிறேன்.

(3) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) நாக்ஸைட் வன்முறை என்ற பெயரில் காவல்துறை பல மாவட்டங்களில் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை குறித்து.

MR. SPEAKER: I have received notice of adjournment motions from Thiru K. T. K. Thangamani regarding police action in the pretext of Naxalite violence, even in labour and kisan disputes as in Pallipalayam (Salem), Kadayampatti (Coimbatore), Alangudi (Tiruchy), Gudaloor (Madurai), B2 Station, Madurai, and Kalyanapuram (Ramanad West), etc. and Kalyanapuram Ramanad West, etc.

I have also received similar adjournment motions from Thiru A. K. Subbiah with regard to Kadayampatti (Thanjavur district) and Gudalur (Nilgiris district), from Dr. H. V. Hande with regard to Gudaloor (Nilgiris district) and from Thiru K. Suppu with regard to closure of Saradha Studio, Madras.

I request the hon. Members to briefly explain how this matter comes within the purview of adjournment motions.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இந்த அட்ஜைர்ன்மென்ட் மோஷனை 2-ம் தேதி பிற்பகல் கொடுத்துவிட்டேன், அவர்களுக்குத் தெரியும். சென்ற சட்டமன்றத் தொடர் முடிந்து 12 வாரங்கள் ஆகின்றன. இந்த 12 வார காலத்தில் ஏதாவது ஒரு தினத்தில் சம்பவங்கள் நடந்திருந்தாலும், அந்தச் சம்பவங்கள் 21-ம் தேதிக்கு முன்னால் ஒன்றிரண்டு தினத்திற்கு முன்னதாக நடந்ததாகக் குறிப்பிடப்படும். இவை சமீபத்தில்தான் நடந்தவை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக ஆங்காங்கு போலீஸார் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி பெல்லாம் அப்பொழுதே விசாரணைக்குக் கொண்டுவராமென்றிருந்தாலும்கூட, சில விஷயங்கள் அத்துமீறிப் போன காரணத்தினால், ஒற்றிவைப்புத் தீர்மான

1971 அக்டோபர் 23] திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மாகக் கொண்டுவரக்கூடிய தீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உதாரணமாக, கடயாம்பட்டி பவானிக்கு அருகாமையில் உள்ள சிறு பஞ்சாயத்துக் கிராமம், என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். அங்கே குடும்பத் தகராறு காரணமாக வந்த விஷயத்தை அங்கே இருக்கக்கூடிய சப் இன்ஸ்பெக்டர் 'நக்ஸைட்' நான்கு பேர்களைக் கொலைசெய்துவிட்டார்கள் என்று தவறாக தந்தி கொடுத்து டி.எஸ்.பி. அவர்கள் அந்த கிராமத்திற்குள் புகுந்து அங்கேயுள்ளவர்களை ஆண், பெண் என்று வித்தியாசம் பாராது மோசமாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அது விசாரிக்கப்பட வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. எந்த விவகாரமாக இருந்தாலும்கூட அது நாக்ஸைட் என்று கிளப்பி அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தக்கூடிய கோக்கு நிறுத்தப்படவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பள்ளிபாளையத்திலே முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட தகராறில் அடிப்படையிலே சம்பவங்கள் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக முற்றிப்போய் இதேமாதிரியான முறையிலே கைதுசெய்யப்பட்டு தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது உண்மையென்பதை அங்கேயிருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். தொழிலாளர்கள் வேண்டுமென்றே தகராறு செய்தால் நான் அதை நியாயப்படுத்தக்கூடியவன் அல்ல. போலீஸார் அத்து மீறி நடந்து அதன் காரணமாக சில தலைவர்கள், குறிப்பாக என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்குமிடையே தகராறுகள் நடக்கின்றன. இரண்டாயிரம் பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய சாரதா ஸ்டியோவில் ஆயிரம் பேர்களைத்தான் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம், ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால் அதைப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்ற கட்சித் தலைவரே புரிந்துகொள்ளாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாரதா ஸ்டியோவிலே வேலைசெய்கிறவர்களே 242 பேர்கள்தான். அப்படியிருக்கும் பொழுது ஆயிரம்பேர்களைத்தான் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம், ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைகொடுக்கமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொன்னதாக நினைப்பது தவறு, எனவே அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: I stand corrected. அங்கேயிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களில் பாதிப் பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுப்போம், பாதிப் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள்.

I can prove there are thousand labourers there but I do not want to enter into any controversy now on that. அவர்கள் வேலை வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது அவர்களை போலீஸார் 40 மைல், 50 மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் அடித்துச் செல்லக்கூடிய நிலைமையில் 100 பேர்களுக்கு மேலே கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கென்று ஒரு இலாகா இருக்கிறது, அதைத் தீர்த்து வைத்து இருக்கலாம். போலீஸார் தலையிட்டுருக்கவேண்டாம். மாணவர்களைப்பற்றி எங்களுடைய கொள்கையைத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம், மாணவர்கள் இருக்கக்கூடிய கார்பஸ்குள் போலீஸார் செல்லக்கூடாது என்று தீர்மானம் போட்டுத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். செவிசுட்டி கேள்வியிலே போலீஸார் துழைந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 23]

அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தருகின்ற அரசு என்று சொல்லிக்கொள்ளின்ற அதே நேரத்தில் அவர்கள் விவசாயம் செய்கிற பயிரை அழித்து 48 பேர்கள் வரையில் மதுரைக்குப் பக்கத்திலே உள்ள கம்பம் கூடலூர் பகுதியிலே கைதுசெய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் இடையே தகராறு. தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே தகராறு, மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகள்—மாணவர்கள் என்ன விஷயத்தைக் கிளப்பிவிட்டபோகிறார்கள், மதுரையிலே நான்-வெஜிடேரியன் புட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் இம்மாதிரியான விஷயங்களிலே போலீஸார் தலையிட்டு நிலைமையைச் சிக்கலாக்கி விடுவதால் என்ன செய்வது என்று தெரியாது நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. கடையம்பட்டி, பள்ளிபாளையம் இங்கேயெல்லாம் இளம் பெண்களைக் கோரமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஆங்காங்கே அறிக்கைகள் விட்டிருந்தாலும் இங்கே வலியுறுத்துவதற்குக் காரணம் 12 வாரங்களுக்குப் பிறகு இந்தச் சபை கூடுகிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களே 82-வது பிரிவின்கீழ் அறிக்கை கொடுக்கலாம், அல்லது நாங்கள் பிரிவு 41-ன் கீழ் நோட்டீஸ் கொடுக்கின்றபோது அவர்கள் தெளிவாக்கலாம். இன்று காலையிலே வந்த செய்திபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்கினார்கள். நேற்று சைக்கலோன் வந்தது பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கலாம், வாரினிஷ் குடித்து 50 பேர்கள் இறந்தார்கள் அதைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கலாம், சிவகாசியில் 10 பேர்கள் இறந்தார்கள் அதைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கலாம். It will be taking the House also into confidence அவர்களே 82-வது பிரிவின்கீழ் இந்தச் சபைக்கு விளக்கலாம். அல்லது நாங்கள் கொடுக்கின்றபோது 41-வது பிரிவின்கீழ் விளக்கங்கள் சொல்லலாம். மதுரை மகாலட்சுமி அல்லது வேறு எந்த மில்லோ பற்றி நான் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் அதைப் பற்றி இந்தச் சபைக்குச் சொல்வது அரசுக்கும் நல்லது, அதற்காக சபையை அவர்கள் அவமதித்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, இந்தச் சபைக்கு மரியாதை காட்டக்கூடிய வகையில் 82-வது பிரிவின்கீழோ அல்லது 41-வது பிரிவில் நாங்கள் கேட்கும்பொழுதே அவர்கள் பதில் சொல்லலாம்; அடுத்த சட்டமன்றத் தொடரில் சொல்லி என்ன பிரயோஜனம்? கேள்விகளைப் பொறுத்த வரையில் நான் முதல் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே கொடுத்த கேள்விகள் இன்னும் வரவில்லை. நான் இதையெல்லாம் ஆலோசனை செய்துபார்த்தேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் என்று கொடுத்துவிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் போலீஸ் மானியத்திலே பேசவேண்டியதைப் பேசி, அதற்குப் பிறகு சட்டசபை மானியத்திலே பேச வேண்டிய விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற நோமோ குறைவு, இருக்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் கருக்கமாக முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சபைக்கு முன்னால் முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி அரசே விளக்கிவிடலாம். போலீஸ் நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக அரசினுடைய நிலை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I want to talk only from a particular angle. There are certain reasons for police excess....

1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எல்லாம் மொத்தமாகப் பேசி விட்டால் பதில் சொல்லவே முடியாது.

DR. H. V. HANDE: I would like to stress the most important point with regard to Gudaloor evictions. As far as Police excesses are concerned, recently also the Hon. Minister for Law.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் என்று கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் பொதுப்படையாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசினால் எந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டோம், எந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைத் தள்ளிவிட்டோம் என்பதைக்கூட அறுதியிட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: போலீஸ் எக்ஸஸ் என்ற தலைப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதும் ஒரு கருத்துத்தான். கூடலூரில் நடந்தது என்று ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள், கடையம்பட்டி என்று ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள், சாரதா ஸ்டேடியோ என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள், இவைகள் எல்லாம் தொழிலாளர்கள் தகராறு என்ற நிலையிலே அல்லாமல் போலீஸ் எக்ஸஸ் என்பதுபற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறமாதிரி ஒரே ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத் திற்குள் வருகிறமாதிரித்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE: Though I do not agree with the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani, there is a general feeling that this Naxalite trouble is being overplayed in certain sections and the Hon. Chief Minister is misled. I do not think it is deliberate but it appears to be so and he is at times misled by certain officials in certain parts. Certain things have happened in Coimbatore and Maduari. Recently even in Addison and Co., there were two groups. Members belonging to one group manhandled members belonging to another group. They physically assaulted the other group. They belonged to a particular party. I want the Hon. Chief Minister to take an objective view of these things and he must see that such sort of atmosphere is not created in the labour field. Let not the workers feel that if they belong to one group, affiliated to a particular party, they can indulge in this sort of naxalite activity. Let us not encourage this thing. That is one aspect.

Finally, about Gudalur aspect also, there is a feeling that there are two groups and inter-regional problems are also there. The Hon. Chief Minister has given certain explanation. My purpose in giving the motion was not to find fault with this particular Gudalur affair. I would like to know what exactly is the position of the Government in this Gudalur affair and what exactly has happened from the point of view of the Government. The House is entitled to know what the Government's version is.

* திரு. க. கப்பு: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த சாரதா ஸ்டேடியோவில் பணிபுர்த்தும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி என்னுடைய இடத்திலே இருக்கிற இக்கே உரிபுது தவறு என்று எடுத்துரைத்து அதற்குச் சரிபாணத்தைப் பதிலித் தந்ததற்காக நான் முதலமைச்சரவர்களுக்கு முறையில்

[திரு. க. சுப்பு]

[1971 அக்டோபர் 23]

நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சாரதா ஸ்டேடியோவில் பணி யாற்றிய தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திய நேரத்தில், உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்திய தொழிலாளர்களைப் போலீசார் பிடித்து 60 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மணக்காடு என்ற இடத்தில் இறக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் போராட்டம் கூடப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் இன்றைக்கு கதவடைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கும் அந்த ஸ்டேடியோவினை லீஸ் எடுத்திருப்பவராக இருக்கும் திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர் என்று நினைக்கிறேன். அவருக்கு ஓயின் பேக்டரி லைசென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால் அவருக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்கள்தான் நடுத்தெருவில் இருக்கிறார்கள். இது அவர்களுடைய அவசரப்பிரச்சினையாக இருப்பதால், இந்தச் சபையின் பிற நடவடிக்கைகளை ஒற்றிவைத்து இதை விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. தங்கமணி அவர்கள் எல்லா விஷயங்களையும் இங்கு அமைச்சரவையில் 82-வது விதியின்படி அறிக்கைகளாக வைக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். சில விஷயங்களை அறிக்கைகளாக வைப்பது என்பது மரபாக இருந்து வருகிறது. சில வற்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே கேட்டுச் சொல்வது என்பது மரபாக இருந்து வருகிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அதுதான் 'பெட்டர்' என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த அவசரச் சட்டத்தைப்பற்றி அவர்கள் முதலிலே எழுப்பாமல் நானே அறிக்கை வைத்தால் பத்திரிகைகளிலே என்னுடைய பெயர் மட்டும் தான் வரும். இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியவர்களைப் பத்திரிகைகளில் விட்டு விடுவார்கள். ஆகவேதான், இதில் எல்லோருக்கும் பங்கு இருக்கவேண்டும் என்ற வகையில்—விளம்பரம் என்பதாகச் சொல்லவில்லை—எல்லோருக்கும் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்ற வகையில், எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே மற்றவர்களுக்கு முந்திக் கொண்டு எடுத்துச் சொல்வது என்பதாக அல்லாமல் பல்வேறு விதிகளின்படி பல பிரிவுகளில் சபையினுடைய கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் தங்கள் எண்ணத்தை எடுத்துச் சொல்ல ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் என்ற வகையிலேயும், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் என்ற வகையிலும் இப்படிப் பல தீர்மானங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதைப்பற்றி எந்தவிதமான ஆட்சேபணையுமில்லை.

அதிலே ஏற்பட்ட காலதாமதம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது தவிரக் கப்பல வேண்டுமென்பதில் நாங்கள் மிகுந்த அக்கறை உள்ளவர்கள். காலதாமதம் சிலநேரங்களில் ஏற்பட்டு விடுவதற்குக் காரணம், கொடுக்கப்பட்ட கவன ஈர்ப்புகள் அல்லது ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் பற்றிய விவாங்களை நாங்கள் அந்தந்த மாவட்டங்களிலிருந்து அறிய வேண்டியிருக்கிறது. சரியான தகவல்களை சபைக்குத் தர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இடையிலே கொஞ்சம் காலம் தேவைப்படுகிறதேயல்லாமல் வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கமோ அல்லது அமைச்சர்களோ யாரும் விரும்புவதில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கடுமையானவரையில் இப்படிப்பட்ட விவாங்களைச் சேகரித்து அவைக்கு வழங்குவதில் மேலும் சிறுசிறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு அதிகாரிகளும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1971 அக்டோபர் 23]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கடையாம்பட்டி சம்பவத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏதோ நக்சலைட் என்று போலீசாரால் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப் பிரச்சாரம் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. நக்சலைட் இல்லாதவர்களை நக்சலைட் என்று கூறுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இதே அவையில் கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளில் எந்தக் குற்றமானாலும், எந்தக் காரியம் என்கே நடந்தாலும், எந்த நிகழ்ச்சி விளைந்திருந்தாலும் இவைகளெல்லாம் நக்சலைட் களால்தானோ, நக்சலைட்களால்தானோ என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டதை நான் மறக்கவில்லை. பிறகு ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள சிலபேர்களுக்கு சில ஆபத்துகள் ஏற்பட்ட நேரத்தில் நக்சலைட் நடவடிக்கைகள் இருந்தன என்று நாட்டிலே செய்திகள் வெளிவந்தபிறகு அதை மறுக்கும் வகையில் எதற்கெடுத்தாலும் நக்சலைட், நக்சலைட், என்று சொல்கிறார்கள் என்ற வாதங்கள் இப்போது கேவியின் அடிப்படையில், கண்டனத்தில் அடிப்படையில் பிறப்பதைக்காண நான் உள்ளபடியே வருத்தமடைகின்றேன்.

குறிப்பாக இந்த கடையாம்பட்டி விவகாரத்திற்கு நக்சலைட் என்ற காரணம் எதுவும் காட்டப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே இரு பாராளியும் ஏறத்தாழ 10 பேர்களுக்குமேல் கைது செய்யப்பட்டு அவர்களிடம் 16-10-71-லே குற்றப்பத்திரிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டு, பவானி சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே இப்போது அது விசாரணையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப்பற்றி நான் விசாரணையில் இருப்பதைப் பற்றி விரிவாக இங்கே கூறுவது முறை அல்ல என்பதால் அது ஒற்றி வைத்து விவாதிப்பதற்கான ஒன்று அல்ல என்பதைத் தங்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே பள்ளிப்பாளையத்திலே அங்கேயுள்ள விசைத்தறி உரிமையாளர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறுகளிலே 5 வழக்குகள் இப்போது தனித்தனியாகப் பல பிரிவுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டு போலீசார் புலன் விசாரித்து வருகிறார்கள். அதிலே போலீசார் அத்து மீறி நடந்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் குறை கூறப்பட்டது. அப்படி நடந்திருந்தால் அவைகளைப்பற்றி இலாக்கா பூர்வமாக நிச்சயமாக நான் விசாரிப்பீய் என்பதைத் தொழிற்சங்கத்தின் தலைவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அங்கே போலீசார் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால், கைது செய்யப்பட்ட 57 பேர்களில் விசைத்தறி உரிமையாளர்கள் 5 பேர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர்கள் மட்டும் என்று அல்லாமல் உரிமையாளர்கள் 5 பேர்களையும் சேர்த்துக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பாரபட்சமாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்பது தெரியும். ஆனாலும் அத்து மீறி ஏதாவது போலீசார் தவறு விளைவித்திருந்தால், இலாகா பூர்வமாக விசாரணை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சாரதா ஸ்டேடியோ தொழிலாளர்களைப் பற்றி, தங்களால் 1,000 பேர்கள் என்று நிரூபித்துக் காட்ட முடியும் என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களும் திரு. சுப்பு அவர்களைப்போல உணர்ச்சி வசப்படக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நல்ல பாராளுமன்ற அனுபவமும் சட்ட மன்ற அனுபவமும் விளங்கப்பெற்றவர்கள். அவர்களே 232 பேர் வேலை செய்கின்ற ஒரு ஸ்டேடியோவில் 1,000 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 23]

கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் கூறியபடியே பார்த்தால் மொத்தம் 2,000 பேர்கள் அங்கு வேலை செய்ய வேண்டும். நான் 232 தொழிலாளர்கள் என்று சொன்னதை 1,000 பேர்கள் என்று நிரூபிக்க முடியும் என்று சொன்னதைப் போல் நானும் அதை வாதத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய கூற்றுப்படி 1,000 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள் என்றால் பிறகு ஏன் கிளர்ச்சி, என்று கேட்க முடியும்.

சாரதா ஸ்டீடியோவில் 232 தொழிலாளர்கள் இருந்தார்கள். 17-7-1971 அன்று அந்த ஸ்டீடியோ மூடப்பட்டது. அதையொட்டி சுட்டுத்தொகையைப் பலர் பெற்றுக் கொண்டார்கள். சுட்டுத்தொகை பெற்றுக்கொள்ளாதவர்களில் சிலர் மீண்டும் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி நடத்தியபொழுது அரசாங்கம் தலையிட்டு, தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரும் அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி 7—9—1971 முதல் அந்த அதிபர் ஸ்டீடியோவைத் திறக்க சம்மதித்து, தொழிலாளர்களின் திருத்தப்பட்ட விதிகளின்படி ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவிற்கு வந்தார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தை 70 தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு வேலைக்குச் செல்லச் சம்மதித்தார்கள். இதற்கிடையிலே அவர்களை யெல்லாம் எங்கேயோ கொண்டுசென்று விட்டு விட்டார்கள் என்றெல்லாம் கூறினர் திரு. சுப்பு அவர்கள்.

எழுபது தொழிலாளர்கள், மூடப்பட்டிருக்கும் ஸ்டீடியோவிற்குள் திடீரென்று ஒரு நாள் புகுந்து உள்ளேயிருக்கும் பொருள்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கத் தொடங்கிய பிறகு, போலீசாருக்குத் தகவல் தெரிந்து போலீசார் உள்ளே னுழைந்து அங்கே உள்ளேயுள்ள இடங்களில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தவர்களை வெளியேற்றி, கைது செய்யாமல், கொஞ்சம் தூரம் தள்ளி, விட்டு விட்டார்களே அல்லாமல், ஏதோ 60, 70 மைல்களுக்கு அப்பால் என்று சொல்வதெல்லாம் மிகத் தவறாகும்.

எழுபது பேர்களில் அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற போராட்டங்களில் சிலர் கலந்து, கைது செய்யப்பட்டார்கள், அவர்களெல்லாம் உடனடியாக ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வந்தும் சிலர் அங்கே இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டு, ஒரு ஒப்பந்தத்திலே பெரும்பாலானவர்கள் கையெழுத்திட்டும், சிலர் கையெழுத்திடாமல் தகராறுகள் செய்து கொண்டும் இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அங்கிருக்கும் சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும், சில அரசியல் கட்சியின் சார்பாகவும் வந்து சொன்ன நேரத்தில் மிக அமைதியான முறையில் சரி செய்துகொள்ளலாம் என்று கூறியதற்கு அவைகளையெல்லாம் கேட்காமல் வன்முறை நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட தொடங்கிய காரணத்தால் ஸ்டீடியோவை நிரந்தரமாக மூடிவிட்டார்கள். 70 தொழிலாளர்களும் கோரியதுகூட என்னவென்றால், மூடுவது என்றால் 'நிரந்தரமாக மூடிவிடு' என்றுதான். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று கடைசியில் அந்த ஸ்டீடியோவை நிரந்தரமாக மூடிவிட்டார்கள். இந்த 70 பேர்கள் வேலைக்குச் செல்ல மறுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கிளர்ச்சி செய்த காரணத்தால் 170 பேர்களுடைய வேலை போனது தான், இப்பொழுது ஏற்பட்ட பலன் என்பதைத் தொழிற்சங்க நண்பர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

[1971 அக்டோபர் 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. சுப்பு அவர்கள், ஏ. எல். எஸ். அவர்கள் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர் என்று சொன்னார்கள். ஏ.எல்.எஸ் மட்டுமல்ல, இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் கூட நெருங்கிய தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் தான். அதற்காக, நெருங்கிய கட்டுக்காரர் என்பதால், அரசு சார்பிலுள்ள நாங்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தயங்க மாட்டோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாரதா ஸ்டீடியோவை திறந்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள், 170 பேர்கள் வேலை செய்ய மறுத்தாலும் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்ற உத்திர வாதத்தை அளித்திருக்க முடியும். ஆனால், இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்து, ஸ்டீடியோவை மூடிவிட முன்வந்தபோது, நாங்கள் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளானதற்குக் காரணமே அந்தப் பகுதியிலே வன்முறை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே அல்லாமல் வேறொன்றல்ல. அவரை நாங்கள் பயன் படுத்திக்கொண்டு தொழிற் சங்கத்தை நசுக்கியிருக்க முடியும். தொழிலாளர்கள் மீது போலீசாரை ஏவி விட்டிருக்க முடியும். 170 பேரை வைத்துக்கொண்டு ஸ்டீடியோவை நடத்தியிருக்க முடியும். 170 பேர்கள் கூட வேண்டாம். 100 பேரை வைத்துக்கொண்டு கூட ஸ்டீடியோவை நடத்த முடியும். அந்தத் துறையிலே பழக்கம் எனக்கு உண்டு என்ற காரணத்தால், நான் இதைக் கூறுகிறேன். எத்தனை ஷிப்ட் வைத்துக்கொண்டு நடத்தலாம் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அரசாங்கம் அந்த முதலாளிகள் பக்கம் இல்லாமல் அங்குள்ள நிலைமைக்கேற்ப அரசு நடந்து கொண்டதே அல்லாமல், அந்த ஸ்டீடியோவின் சொந்தக்காரர் எனது நெருங்கிய நண்பர் என்ற முறையில் அல்ல. அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் திரு. சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். லைசென்ஸ் அவர்களுக்கு மாத்திரம் வழங்கப்படுவதல்ல. வேண்டுமானால், திரு. சுப்பு அவர்கள் கேட்டால் கூட, அவர் தகுதி படைத்தவராக இருந்தால் அவருக்கும் அதை வழங்க தயாராக இருக்கிறோம். திரு. சுப்பு எப்போதும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசக் கூடிவர். இது அந்தக் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். அந்தக் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் கூட வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேசுவதிலே ஒரு ஒழுங்கு முறை இருக்க வேண்டும். லைசென்ஸ் எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறோம். பல காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட வாங்கியிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் காரர்கள் கூட வாங்கலாம். வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது ஏதுமில்லை.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கூடலூர் விவகாரம் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இது பற்றி இந்த அமைச்சரவை கூட ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. 1971-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் வரை ஏற்கனவே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களை அந்த இடங்களிலே நீடிப்பதற்கு அனுமதிப்பது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. தமிழகத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு நிலம் வழங்கப்படுகிறதோ, அதே அளவுக்கு கூடலூர் பகுதியிலும் அதே கொள்கை அடிப்படையில், நஞ்சை என்றால் 1½ ஏக்கர் என்றும், புஞ்சை என்றால் 3 ஏக்கர் என்றும் எப்படி இருக்கிறதோ, அதைப் போலவே அங்கேயும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் பாதிக்கப்படுகிற, தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் மாத்திரம் அந்த இடத்தைக் காலி செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 23]

இப்படி 100 அல்லது 200 பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மாற்று இடம் தருவதற்கும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதை, சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள், இரண்டு மாநிலங்களுக்கிடையேயான தகராறு என்றும், கூடலூரை வேறு ஒரு மாநிலத்துடன் சேர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கூட சிலர் சொல்லி வந்தார்கள். ஏதோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை யார் எதிர்த்தாலும், எந்த நிலையில் எதிர்த்தாலும் கவலை இல்லை. அந்த எதிர்ப்பு கோஷ்டியுடன் சேர்ந்து கொள்வது என்பது நல்லதல்ல. இந்த அரசுக்கு எதிராகக் கோஷத்தை கிளப்புவது என்பது இந்த மாநிலத்திற்கு எதிராகக் கிளப்பப்படுகிற கோஷமாகும் என்று கருதுகிறேன். எனவே, இந்த அரசுக்கு எதிராக எழுப்பப்படுகிற எந்த கோஷத்திற்கும் ஆதரவு அளிப்பது என்ற மனவளத்தை எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் வளர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கே எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பல ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களின் பேரில் அளிக்கப்பட்ட விளக்கங்களுக்குப் பிறகு அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தை தலைவரவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் எடுத்துக்கூறி அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கான அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானங்களுக்கான அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) பாளையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையும், கல்லூரி மூடப்பட்டதும் குறித்து.

MR. SPEAKER : I have also received notice of an adjournment motion from Thiruvallargal S. Alagarswamy and S. Mohamed Khader Mohideen with regard to the police action on the students of the St. Xaxier's College, Palayamcottai, and the closure of the college. I request the hon. Members to explain briefly how this comes under the purview of adjournment motions.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தங்களுக்குச் சங்கம் வேண்டும் என்று தெரிவித்த கோரிக்கை நியாயமான கோரிக்கை. ஆனால் அங்கே உள்ள கல்லூரியை நடத்துகிற கல்லூரி முதல்வர் அதற்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஆகவே, அங்கே மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். நியாயமான கோரிக்கையை முன் வைத்து கிளர்ச்சி நடத்திய காலத்தில் அந்தக் கல்லூரியை மூடி விட்டார்கள். போலீஸ் தலையிட்டு மாணவர்களை அடித்து நொறுக்கிய காரணத்தால் அவர்கள் காயம் அடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி காரியங்களில் அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். மாணவர்களின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்க கல்லூரி முதல்வர் மறுத்தால் அவர்களைக் கண்டித்து செயல்பட வேண்டிய, மாணவர் சார்பாக இருக்க வேண்டிய, அரசாங்கம் இதில் தலவிவிட்டது. எனவே, அங்கே நடந்த கொடுமையைப் பற்றியும், என்ன நடவடிக்கை இனி எடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் விவாதிக்க இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை கொடுத்திருக்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது 229 காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையும், கல்லூரி மூடப்பட்டதும் குறித்து

[971 அக்டோபர் 23]

திரு. எஸ். முகமது காதர் முகைதின் : தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டை செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி மாணவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு சங்கம் ஏற்பட வேண்டும் என்று கல்லூரியின் முதல்வரைக் கேட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கல்லூரி முதல்வர் அந்தக் கோரிக்கையை மறுத்து, கல்லூரியில் சங்கம் வைக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அந்தக் கல்லூரியையே மூடிவிடுவென்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் கல்லூரியை மீண்டும் எப்படியாவது திறந்துவிட வேண்டும் என்று நெல்லை மாநிலத்திலுள்ள சர்வ கட்சியினரும் அந்தக் கல்லூரியின் முதல்வரைக் கேட்டபோதும் அவர்கள் அதற்கு இசைய மறுத்து விட்டார்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைக்குமாறு அனுமதி கோரி இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டையிலே உள்ள செயின்ட் சேவியர் கல்லூரி தனியார் நிர்வாகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நீண்ட காலமாகவே மாணவர் பேரவை அக்கல்லூரியில் அமைக்க அனுமதியில்லாமலேயே நடைபெற்று வருகிறது. இதுவரையில் மாணவர் பேரவையை அமைப்பதற்குக் கல்லூரி முதல்வரும் நிர்வாகிகளும் அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் மற்ற எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர் பேரவைகள் உள்ளன. அங்கெல்லாம் பேரவைத் தலைவர்களை மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பது உண்டு. சில கல்லூரிகளில் வகுப்பறைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அமைப்பதும் உண்டு. தனியார் கல்லூரிகளான லயோலா காலேஜ் போன்றவற்றிலும் இந்தமாதிரி முறை தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. மற்ற கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்குள்ள அந்த அந்த உரிமையைத் தான் தங்கள் கல்லூரிக்கும் வேண்டுமென்று தான் மாணவர்கள் கேட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையைக் கல்லூரி முதல்வர் ஏற்றுக் கொள்ளாமலேயே இருந்து வந்தார்.

கடந்த 5—10—1971 அன்று அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அக் கல்லூரியின் முற்றத்தில் நின்றுகொண்டு, கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கோஷம் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். கல்லூரி முதல்வர் கோரிக்கைக்கு இணைந்து வரவில்லை. 7—10—1971 அன்று சுமார் 1,000 மாணவர்கள். அந்தக் கல்லூரியின் முன்னால் கூடி நின்று கோரிக்கை பற்றிய முடிக்கங்களை எல்லாம் எழுப்பி, இதற்கு கல்லூரி முதல்வர் இணங்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். மாணவர்கள் வன்முறையில் போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, கல்லூரியின் உடமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற முறையில் கல்லூரியின் முதல்வர் எழுத்து மூலமாக மாவட்டக் காவல் துறைத் தலைமை அதிகாரிக்கு, தங்களுக்கு காவல் துறையினரின் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் பேரில் மாவட்டக் காவல் துறைத் தலைமை அதிகாரி—ரூபரின்டென்ட் ஆப் போலீஸ் அவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் கல்லூரியில் சென்று பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள்.

போலீசார் தானாக கல்லூரிக் கட்டிடங்களின் அருகில் செல்லக் கூடாது. கல்லூரித் தலைவர் காவல் துறையினரின் துணை தேவை என்று கேட்டால், காவல் துறையினர் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. இந்த

230 பாளையங்கோட்டை செயின்ட்சேவியர் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையும், கல்லூரி மூடப்பட்டதும் குறித்து

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 அக்டோபர் 23]

விவகாரத்தில் கல்லூரி முதல்வரே எழுத்துமூலம் கேட்டுக்கொண்ட காரணத்தால் எஸ். பி. அங்கே போய் முதல்வர் அவர்களுடனும், மாணவர்களுடனும் பேசி சுமுகமான நிலை ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று முயன்றிருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் அப்போதும், நாங்கள் சாதாரண, மற்றக் கல்லூரிகளில் இருக்கும் படியான பேரவையைத்தான் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம், இந்த அனுமதியைக்கூட மறுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நியாயமான கோரிக்கையை முதல்வரிடத்திலே விவாதித்த போதும் முதல்வர் கடைசி வரை இணங்க மறுத்து விட்டார். மாணவர்கள் தங்களுடைய கிளர்ச்சியைக் கைவிடும் நிலையில் இல்லை. இப்படி சில பல மணி நேரங்கள் பேச்சு வார்த்தையின்போது அமைதியான நிலை இருந்தது. அதற்குப் பிறகு போலீஸ் பாதுகாப்பையும் மீறி 200-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் உள்ளே புகுந்து அங்கே படித்துக் கொண்டிருந்த மாணவர்களையும் நிர்ப்பந்தமாக வெளியே வரச்சொல்லும் செயலும், அவர்களை வெளியே பிடித்து இழுத்து வரும் செயலும் நடந்தது. காவல்துறை அதிகாரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அறிக்கையின்படி அப்போது கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உடைக்கப்பட்டன, விளக்குகள் குழாய்கள் உடைக்கப்பட்டன, சில சாமான்கள் சேதமாக்கப்பட்டன, நாற்காலிகள் தூக்கி ஏறியப்பட்டன, போலீசார் மீது கல்லெடுத்து ஏறியப்பட்டது; 13 போலீசாருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது; ஒரு போலீஸ்காரருக்குத் தலையில் பலத்த அடி, அதற்குப் பிறகு சொண்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவின் பேரில் பிரம்படி லத்தி சார்ஜ் அல்ல கேன் சார்ஜ்தான் தரப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்படி கொடுக்கப்பட்டபோது மாணவர்கள் கலைந்து செல்கிறபோது கம்பிகள் போட்ட வேலியைத் தாண்டியவர்கள் விழுந்த காரணத்தால், ஏழு மாணவர்களுக்குக் காயங்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு கல்லூரியை மூடிவிட்டார்கள். கல்லூரி மூடப்பட்ட பிறகு வன்முறை எதுவும் இல்லை.

அதற்குப் பிறகு செயின்ட் ஜான் கல்லூரி, இந்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தின் முன்னால் குழுமி தங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவிக்கும் விண்ணப்பத்தைத் தந்தார்கள்.

பாளையங்கோட்டைப் பகுதியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர், நகர முக்கியஸ்தர்கள் அவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் சென்று படிப்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கல்லூரி முதல்வரைச் சந்தித்து வாதாடியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி முதல்வர், பேரவைக்கு இடம் தர மாட்டேன் என்று பிடிவாதமாக மறுத்திருக்கிறார். மாணவர்களைத் தானே சமாதானப்படுத்திக் கொள்கிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். கல்லூரி சுமுகமாக நடைபெறும் என்றால், தங்களுக்கு அதிலே ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை என்று இவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அந்தக் கல்லூரி ஒரு கத்தோலிக் இன்ஸ்டிடியூஷன். அந்தக் கல்லூரி முதல்வர், பேரவை அமைக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்கு பிஷப்பின் சம்மதத்தைப் பெற்று கடைசி வகை மறுத்து வந்திருக்கிறார்.

இப்போது கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரைக் கொண்டு சமாதான சூழ்நிலை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. செயின்ட் ஜான் கல்லூரி, செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரி போன்ற கத்தோலிக்கக் கல்லூரிகளிலேகூட

பாளையங்கோட்டை செயின்ட்சேவியர் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது 231 காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையும், கல்லூரி மூடப்பட்டதும் குறித்து

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாணவர் பேரவை அமைக்க அனுமதி தந்திருக்கும்போது, செயின்ட் சேவியர் கல்லூரியில் அதற்கு அனுமதி தர மறுக்கக்கூடாது. நேரடித் தேர்தல் வைத்தால் மாணவர்களுக்கிடையே கலகம் வரும் என்ற நிலை இருந்தால் இண்டைரக்ட் எலக்ஷன் வைத்துக் கொள்ளுவதற்குக்கூட மாணவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வகுப்பில் இருக்கும் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து பேரவையை அமைத்துக் கொள்ள மாணவர்கள் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கருத்து. இதை எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மாணவர் களுக்கு உரிமை கொடுத்து நல்ல முறையில் தீர்வு காண வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் இந்தப் பிரச்சினையிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறார். அந்த முதல்வர் இரண்டு நாட்கள் அவகாசம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். இதிலே முதல்வர் அவர்களுடைய பதில் இரண்டு நாட்களில் தெரிந்தவுடன் அரசு தொடர்ந்து முயற்சி எடுத்து இதிலே சுமுகமான முடிவு ஏற்பட வழி செய்யும். இப்போது அங்கே அமைதியான சூழ்நிலை நிலவி வருகிறது. ஆகவே, இப்போது அதைப்பற்றி இந்த அவையிலே விவாதிப்பதால் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதிலே வழி ஏற்பட்டுவிடாது. அரசு நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதால், இதிலே ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு இடம் இல்லை என்று கூறி அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியமில்லை என்ற காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானம் அளுக்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

2. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி

(ஆ) ஓர் உறுப்பினர் கொடுத்திருந்த கவன ஈர்ப்பு தீர்மானங்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது குறித்து

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Before the Hon. Speaker goes to the next item of business in the agenda, I would like to draw the attention of the House, with the permission of the Hon. Speaker to the following very important matter.

I gave notice under Rule 41.....

MR. SPEAKER: The hon. Member will have to give notice for raising this matter.....

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ரொம்ப நாட்கள் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று 41-வது விதியின்படி அவர்கள் பிரச்சினையை எழுப்ப முடியாது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Please hear me, then you can know what I am going to say and then you can give me a reply.

MR. SPEAKER: The hon. Member must get the consent of the Speaker before raising the matter.

[1971 அக்டோபர் 23]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That is what I am bringing forth now. With regard to the notices under Rule 41, I gave notices under Rule 41 and all have been rejected on the ground that they are not of public importance. That takes away the privilege of the members here.....

MR. SPEAKER: The hon. Member will please resume her seat.

கவன ஈர்ப்புப் பிரச்சினைகள் உங்களுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமானவை அல்ல. சட்டப் பேரவைத் தலைவர் உரிய காரணங்களை ஆராய்ந்து அதன் பிறகு முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பேரவையில் இந்த மாதிரி நிகரென்று பிரச்சினைகளை எழுப்புவது விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I make one statement with the permission of the Hon. Speaker? When notices of motions are given and when they are rejected by the Hon. Speaker the discretion is perfectly with the Hon. Speaker, but he can call the hon. Member concerned and explain to him why it has not been taken up. That procedure may please be adopted, so that there may not be any discrimination, if I may use that expression, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்வது இதுதான். ஒவ்வொன்றுக்கும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. கவன ஈர்ப்பு பிரச்சினைகளுக்கு அனுமதி மறுக்கப்படும்போது அதற்கான காரணங்கள், விளக்கங்கள் எல்லாம் வெளிப்படையாக இருக்கும்போதுதான் மறுக்கப்படுகிறது. அதை எந்த ரூபத்திலாவது கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்காக அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள், ரொம்ப நாட்களாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிக்கு நடுவிலே நுழைவார்களானால் சட்டமன்றத்தின் உரிமையை, நியாயமான புனிதத் தன்மையைக் குறைக்கிறோம் என்றுதான் பொருள். இந்தக் காரியங்களில் எல்லாம் முடிவு எடுக்கும்போது மிகுந்த அக்கறையுடன் காரியம் நடைபெறுகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருவார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We are not treated with the respect which we deserve and we do not want to participate in the further proceedings of this House because several motions have been given notice of by our members and they have been rejected at the Chamber. So, we are going out of the House. We are staging a walk out.

(Then Thiru R. Ponnappa Nadar and his party members staged a walk out).

1971 அக்டோபர் 23]

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு பேரவை முன் அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(5) காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லுமுன் இந்தப் பேரவைக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக சட்டப் பேரவையின் விதி முறைகள், உரிமைகள் எல்லாம் காக்கப்படுகின்றன. அதுவும் தமிழ்நாட்டு சட்டமன்றத்தில் எந்த அளவிற்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன, காக்கப்படுகின்றன என்பதை சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் நூற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களின் மீது நடந்த விவாதம் தெரியப்படுத்தும். அவை அவ்வளவும் விதி முறைகளுக்கு உட்பட்டவை அல்ல என்பது பேரவைத் தலைவருக்குத் தெரியாதது அல்ல, அரசுக்கும் தெரியாதது அல்ல. இருப்பினும் அவர்களது எண்ணங்களை, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மிகத் தாராளமாக நடந்து கொள்கிற இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக, அடிக்கடி வாக்-அவுட் செய்யப்படுகின்றது. அதை அரசாங்கத்தின் மீதுள்ள குறை என்று நான் கருத மாட்டேன், சட்டப் பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் நான் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஏதாவது ஒரு முகாந்திரத்தைக் காட்டி வெளிநடப்பு செய்வது என்பது சட்டமன்ற உரிமைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டதா என்பதைப் பற்றி எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இப்போது கூட அல்ல, பொதுவாக அதுபற்றிய ஒரு முடிவிற்கு வந்தால் வெளி உலகத்திற்கு நல்லதாக அமையும் என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(6) உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுக்கும் தீர்மானங்களை விளக்க வாய்ப்பு கோருதல்.

DR. H. V. HANDE: I want to make a suggestion to the House and the Government. So many times we give notices of adjournment motions and call attention motions and we do not criticise the Hon. Speaker for rejecting them because we cannot criticise him, and we are so helpless in the matter. For instance, I have given notice of five motions but they have all been rejected.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 23]

So, will it be possible for the Hon. Speaker before rejecting these motions to tell the Members concerned that he is going to reject them for certain reasons? Now suddenly we get a letter rejecting them. If we are given an opportunity to explain them in his Chamber, I have a feeling lurking in my mind it would be possible for us to convince him that our adjournment motions and call attention motions are quite legitimate for certain reasons. Then it is quite possible for the Hon. Speaker to come to the conclusion that the motions should be allowed. If this sort of compromise formula is adopted, we can avoid the situation that we have witnessed today hereafter.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக கடந்த இரண்டு தினங்களாக இம்மாதிரியான கால் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸஸ் எல்லாம் என்னவானது என்பதை அறிய முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில்கூட, தொழில் தகராறுகள் நிறைய நடந்து பலயிடங்களில் ஸ்ட்ரைக்ஸ் நடந்ததைப்பற்றி கால் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்குப் பதில் வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது இம்மாதிரியான கால் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸஸ் ஜாஸ்தி வந்திருக்கின்றன என்ற நிலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் அதேமாதிரி ஆளும்கட்சித் தலைவர்களையும் வைத்து என்னென்ன வந்திருக்கின்றன, எந்தளவிற்கு அனுமதிக்கலாம் என்ற அளவிற்காவது கொஞ்சம் கலந்து கொண்டு—உங்களுக்குப் பரிபூரண அதிகாரம் இருக்கிறது—இரண்டு மூன்று தினங்கள்தான் மன்றம் கூடுவதன் காரணமாக சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் அனுமதிப்பதற்கு நீங்கள் முடிவு எடுப்பது கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைத்தான் முதலிலேயே சொன்னேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதை ஒரு வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். ஒரு கட்சிக்காரர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள். இது அரசாங்கத்தைக் குறை கூறியதாக மட்டும் ஆகாது. இந்தச் சட்டமன்றத்தையும், சட்டமன்றத் தலைவரையும், அவர்களது நடவடிக்கைகளையும் குறை கூறுவதான நிலைமையே தவிர வேறு அல்ல, அதற்கான முகாந்திரங்கள் வேண்டும். பேரவைத் தலைவரின் அறையில் காரியங்கள் விவாதிக்கப்படுகின்றன. நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்ற இந்த சட்டமன்றத்தில் இப்படியெல்லாம் செய்வது என்பது ரிஸ்ப்ளக்ஷன் இல்லையா என்றுதான் கேட்கிறேன். குறை கூறுவதற்கு இதை சந்தர்ப்பமாக ஆக்கிக்கொள்ளாமல் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சிந்தித்து, இப்போதே அல்ல, இது பற்றி ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Members should be given freedom to walk-out of the house.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன என்றாலும் அவைகள் எல்லாம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகள் என்பதை நாம் யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இங்கே அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ரூல் 41 தீர்மானம்

1971 அக்டோபர் 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்பது ஏதோ இந்த அரசாங்கத்தினால் அல்லது அமைச்சர்களால் பதில் சொல்ல இயலாத ஒன்று என்ற அச்சம் காரணமாக அவை புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டன அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற தவறான கருத்து நாட்டுக்குத்தரப்பட்டு விடக்கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ரூல் 41-ல் மூன்று விஷயங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தங்களுக்கு அறையிலிருந்து அவர்களுக்குப் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள ஆணையில் இரண்டு விஷயங்கள் நிறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது விஷயம் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்த அவையில் ஒரு நாள் விவாதத்திற்கு ரூ. 41-ன் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது 'about the increase of fares in the State Transport buses' என்பது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பஸ்கட்டண உயர்வைக் குறித்துக் காட்டக்கூடிய ஒன்றைப் பற்றி ரூல் 41-ன் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, மற்ற இரண்டும், ஒன்று மதுவிலக்கைப் பற்றியது, மற்றொன்று பொதுவாக விலைவாசியைப் பற்றியது. தாங்கள் எழுதியிருக்கிற கடிதத்தில் இவைகள் 'matter lacks urgency' என்ற குறிப்பில் அவைகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மதுவிலக்கைப் பற்றி வருகிற பில்லில் தாராளமாகப் பேசிக் கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிற காரணத்தினால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்ற அளவிற்கு தாங்கள் அவர்களுக்குப் பதில் அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். அதேபோல்தான் விலைவாசி பற்றியதும். பஸ்கட்டணத்தைப் பற்றியதும் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டு ரூல் 42-ன் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் இல்லாமல் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அது பொதுவான ஒரு விஷயம் என்ற அளவில் அது தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை ஒரு பரபரப்புக்குரிய விஷயமாக ஆக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்தச் சபையிலிருந்து வாக்-அவுட். செய்வது என்பது ஜனநாயகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முறைதான் என்றாலும் அதையும் அடிக்கடி செய்தால் சலித்துப் போய் விடும், புளித்துப் போய்விடும். முறைகள் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த முறைகளை எப்போதாவது ஒரு முறை செய்தால் தான் அதற்குப் பலன் உண்டு.

உத்தமர் காந்தி அடிகள் அவர்கள்கூட உண்ணாவிரத முறை உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முறையாக இருந்தாலும் அதற்காக அவர்கள் உண்ணாவிரதத்தை வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு முறை அனுஷ்டித்து அதை ஸ்டேலாக ஆக்கிவிட்டார்கள். தகுந்த நேரம் பார்த்து அதைப் பயன்படுத்திப் பஸ் நேரங்களில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒருசில நேரங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டாலும் அதை வெற்றிக்குப் படியாக அந்தத் தோல்வியைக் கூட ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எப்போதும் வாக்-அவுட், வாக்-அவுட் என்றால் பலன் இருக்காது. தாங்கள் மிக உருக்கமாக இங்கே எடுத்துக் காட்டியதுபோல், இது தங்களை மட்டுமல்லாமல் இந்த அவையைப் பெரிது படுத்தாமல் அடிக்கடி வெளிநடப்புச் செய்வது வருத்தத்தக்கதாகும். ஆகவே இந்த அவையின் சார்பிலும், அவை முன்னவர் சார்பிலும், அவை உறுப்பினர்கள் சார்பிலும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் (ஒ) கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் அடிக்கடி இந்த முறையைப் பின்பற்றுவதில் எனக்குள்ள ஆழ்ந்த வேதனையைப் புலப்படுத்தி அமைகின்றேன்.

[1971 அக்டோபர் 23]

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order.....

MR. SPEAKER: Let the hon. Member resume his seat.

DR. H. V. HANDE: Sir, I am raising a point of order.

MR. SPEAKER: What is the point of order?

(7) நடை முறைக் கேள்வி.

ஓர் உறுப்பினருக்கு பேரவைத் தலைவர் எழுதிய கடிதத்தை
முதலமைச்சர் பேரவையில் படித்தது குறித்து.

DR. H. V. HANDE: I request the Hon. Speaker to listen to me. My point of order is that any communication between the Hon. Speaker and an hon. Member is not to be read in the House and that is the procedure we have been following so far. Now, I want to know whether it is in order for the Hon. Chief Minister to read the contents of the letter sent by the Hon. Speaker to the hon. Member. That is the document in the hands of the hon. Member and its contents have been exposed. Is it proper to do so? Also, we have given notice of call attention motions and we do not know when they are likely to be taken up. I have also given notice of a call attention motion and the Hon. Minister for Transport has also referred to it this morning. But as the Assembly is sitting for a day or two only, I do not know whether it will be taken up during this sitting or not.

It is difficult for us to know when we are going to get it. What guarantee is there that it will come day after tomorrow?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு எல்லாம் ரூல் 41 ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதுதான். அதை விளக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால், எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொல்வது தவறு, ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, அது என்ன காரணத்திற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, மற்றவைகள் என்ன காரணத்திற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதில் எந்த விதமான பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரும் இல்லை. அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி அந்தக் கடிதங்களைப் படிக்கலாம், விவரம் எப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு மட்டும் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொல்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் இடையே இருக்கும் விவரங்களை அவையிலே குறுக்கே கொண்டுவரும் முறை தவிர்க்கப்படவேண்டும். எல்லோரும் அவரவர்கள் விதிமுறைப்படி நடந்தால்தான், மாபுகள் காப்பாற்றப்படுவதற்கும், ஜனநாயகம் வளர்வதற்கும் அமைப்பாக இருக்கும். இங்கே கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அதற்கான விளக்கம் கேட்டதை விட, பேரவைத் தலைவரிடத்திலே தனியாகக் கேட்டு இருக்கலாம். சபையின் நடவடிக்கைகளில் குறுக்கே துழைந்து அதை விவாதத்திற்குரிய பொருளாக ஆக்கி விட்டால்,

[1971 அக்டோபர் 23] [பேரவைத் தலைவர்]

அதற்காக சமாதானம் கூற பேரவைத் தலைவர் கீழே இறங்கி வா முடியாது. ஆகவே, பேரவைத் தலைவர் சார்பில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏனென்றால், ஏதோ பெரிய விஷயம் என்று மற்றவர்கள் நினைத்து இருப்பார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப்பற்றி கவன ஈர்ப்பு கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அந்த மது விலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றிய விவாதம் இன்று நடக்க இருக்கிறது. அந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாமல், நான் ஏதோ அவர்கள் மீது 'ரிப்பலக்ஷன்' செய்வதாகக் கருதக் கூடாது, வாக்குவாதம் செய்ய வேண்டுமென்று முன்பே முடிவு செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது அக்கறையில்லை. அடுத்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அக்கறை இல்லை. இரண்டு நாட்கள் மது விலக்கைப்பற்றி விவாதம் இருப்பதால், அந்தத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை.

இன்னொன்று, விலைவாசி பற்றியது. விலைவாசி என்பது நிரந்தரமான ஒன்று. நான் அதிலே தெளிவாக எழுதியிருக்கிறேன். It is a continuing problem. விலைவாசி என்பது ஏறுவதும், இறங்குவதும் என்பது தொடர்ச்சியான ஒன்று. ஆகவே, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் இது வராது என்று நிராகரித்து இருக்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை நிராகரித்துத்தான் இந்த அரசாங்கத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற தேவையில்லை. அரசாங்கமும் விதி முறையிலிருந்து தப்பவேண்டுமென்ற நிலைமையில் இல்லை. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்கும் உரிமை இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அந்த விதிகளைப் பின்பற்றினால்தான் நாம் எல்லாம் திறமையாகப் போராடவும், ஜனநாயகத்தில் நம்முடைய கடமையைக் கட்டிக்காக்கவும் முடியும் என்ற வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்ச்சியோடு சொன்னதைப்போல், இந்த மாதிரியான வெளிநடப்பு தன் தேவையில்லை. வெளிநடப்புகளை வாடிக்கையாகக் கொள்ளக்கூடாது. அதனால் எதுவும் நடந்து விடாது. உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்கிறது என்று சொன்னால், மது விலக்கு பற்றிய மசோதாவின் மீது பேச வேண்டும். என்ன வருகிறது என்று தெரியாமல் பொதுவாக வெளிநடப்பு என்று சொன்னால், அது சட்ட மன்ற மாபுகளுக்கு உகந்தது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Walk-out is the right of Members. D.M.K. members have staged walk-outs so many times before.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாபைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவதைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அவர்கள் எதை எதிர்த்து வாக்குவாதம் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் வாக்குவாதம் செய்தது முதலமைச்சர் பேசிய பேச்சின் மீதோ, அல்லது மற்ற அமைச்சர்கள் பேசிய பேச்சின்மீதோ அல்ல. சபாநாயகர் தீர்ப்பை எதிர்த்து வாக்குவாதம் செய்து இருக்கிறார்கள். வாக்குவாதம் செய்தது தவறு என்று சொல்லிக்கூட உரிமை பிரச்சனை எழுப்பலாம். பெருந்தன்மை காரணமாக அதைச் செய்யவில்லை.

[போவைத் தலைவர்]

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்: அதை வாய்ப்பாகக் கருதி செய்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் போவைத் தலைவர் உரிமை, திரு. மதியழகன் உரிமை அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் உரிமை அல்ல—சட்டமன்றத்தின் உரிமைகளைப் பற்றிய கவலை எனக்கு இருக்கிறது. நெடுநாட்களாக ஆட்சியில் இருந்தவர்களே இதைப்போல் செய்யலாமா? வாக்-அவுட் செய்வது உரிமை என்று தெரியும். இருந்தாலும் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் குற்றச் சாட்டு, போவைத் தலைவர் ஏதோ தன்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறி விட்டார், போவைத் தலைவர் இதை நிராகரிப்பதன் மூலம் அரசாங்கத்தைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறார், என்கிற தவறான எண்ணத்தில் மன்றத்தின் வெளியே இருப்பவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இத்தனையும் சொல்கிறேன். மீண்டும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடுகிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட வாக்-அவுட் செய்வது நியாயம் தானா என்பதைப் பற்றி நீங்கள் முடிவு செய்து இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவியுங்கள். அது போவைத் தலைவருக்கு அதிக வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு நான் சொல்கிறேன்.

(4) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

(ஆ) தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு. (சட்டப் போவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் போவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971), ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என நேற்றே முன்மொழிந்துள்ளேன். இச்சட்ட முன்வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குச் சட்டம், 1937-ம் ஆண்டுச் சட்டம், இப்போது தமிழ்நாட்டிலே நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டும், கொள்கையளவில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தை அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருந்துகிற வகையில் கொண்டு வருகிற வரையில், என்ற முடிவை எடுத்ததால் இந்த மசோதா இப்போது வருகிறது. எந்த மாநிலத்திலும் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லை, இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை வைத்து இருப்பது நியாயம் அல்ல, அது இந்த மாநிலத்திற்குப் பெரிதும் பாதகம் விளைவிக்கிறது என்பதை அறிவித்து இந்த முடிவை எடுத்து, இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம்.

அந்த முடிவை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்ற பிரச்சினை வந்தபோது, நம்முடைய மாநில அரசின் முடிவு நிரந்தரமாக மதுவிலக்குச் சட்டம் கூடாது என்பது அல்ல. இடைக்காலமாக, மத்திய அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும் வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலே நான் இதை நிறைவேற்ற இருக்கிறேன். 1937-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அதற்கான உரிமை இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இடைக்காலமாக இதை நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று முடிவு செய்து இருக்கிறோம். அதை இந்த அவையிலே அறிவித்து இருக்கிறோம்.

* 1971 அக்டோபர் 21-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழ் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. செ. மாதவன்]

அது தேவையில்லை, தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்து இந்த சபையிலே தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான பதில் தரப்பட்டது. நான் முன்னாலேயே எடுத்துக் காட்டியது போல், மற்ற மாநிலங்களில் எந்த முறை பின்பற்றப்பட்டது, அந்தச் சட்டத்திற்கு எப்படி விளக்கம் கொடுக்கப் பட்டது என்பதை அறிவித்து இருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு, கோளாவில், 1967-ம் ஆண்டிலே இது போன்று ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதைப் படிக்கிறேன்.

‘In exercise of the powers conferred by Section 2 of the Prohibition Act, 1950 the Government of Kerala hereby suspend with effect from the 1st day of May 1967, the operation of the provisions of the said Act (except sections 1, 7 and 11) in all the local areas in which the said provisions are in force.’

கோள அரசாங்கம் எடுத்த முடிவை ஒட்டி, அவர்கள் எடுத்த சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைத்தார்கள். அதேபோல் அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப் பட்ட நோட்டீசுகளைப் படித்தேன். அதேபோல், மைசூர் மாநிலத்திலும் அந்த முறையைப் பின்பற்றி, அங்கே ஒரு நோட்டீசுகேஷன் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

“In exercise of the powers conferred by sub-section (5) of Section 1 of the Mysore Prohibition Act, 1961 and in supersession of notification dated so and so, the Government of Mysore hereby declares that the provisions of the said Act other than Sections 1, 2 and 15 shall cease to be in force on the 15th day of October 1967 in the areas specified in the Schedule below”.

அதைப்போல் இரண்டு மூன்று நோட்டீசுகேஷன்களை இந்த செட்டப்பின் அடிப்படையில் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆந்திர மாநிலத்தில் நம்முடைய சட்டத்தைப் போலவே, 1937-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு சட்டத்தை சஸ்பென்டு செய்யலாம் என்று முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

‘In exercise of the powers conferred by the proviso to section 2 of the Andhra Pradesh (Andhra area) Prohibition Act, 1937 read with clause (b) of sub-section (2) of section 1 of the Andhra Pradesh Excise Act, 1968, the Governor of Andhra Pradesh hereby declares that with effect on and from 1st November 1969, the provisions of the Andhra Pradesh (Andhra area) Prohibition Act, 1937 other than sections 1, 3 and 6 shall cease to be in force in all the local areas of the State of Andhra Pradesh.’

தென் மாநிலங்களில் மூன்று, நம்மைப் போலவே, இருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் உத்தரவு போடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கின்றன. மாநில உயர் நீதி மன்றத்திற்கு சென்று எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினையின் காரணமாக, உயர்நீதி மன்றத்தின் உத்தரவு கிடைக்கக் காலதாமதம் ஆகும் என்ற நிலையில், நமக்கு 30-ம் தேதிக்குள் இந்த முடிவை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற நிலம் இருந்ததன் காரணத்தால், சட்டம் இயற்றலாம் என்ற முடிவை

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 23]

எடுத்தோம். நம் மாநிலத்தில் அரசு இரண்டு சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார்கள். ஒன்று இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்திவைப்பது. இன்னொன்று, அப்காரி ஆக்ட் மூலம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செய்யப் பட்டது. மத்திய சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரங்கள் நம்முடைய 1937-ம் ஆண்டு சட்டத் திலேயே இருக்கிறது. கன்காண்ட் விஸ்டில் உள்ள அதிகாரம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், மத்திய சர்க்கார் அனுமதி பெற்று மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தில் உள்ள, விடுபட்ட பிரச்சினைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவும் செய்திருக்கிறோம்.

நமக்குள்ள அதிகாரங்களின் அடிப்படையில், இந்தச் சட்டமன்றத்தின் உரிமைகளை பாதுக்காத அளவில் உடனடியாகச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். சட்டத்தின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி விவாதித்து இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிக்க வேண்டாம் என்று கருதி, இந்த மசோதாவை அவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் (சொல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டமுன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற மதுவிலக்கு ரத்துத் தொடர்பான மசோதாவைப்பற்றி, அதைப் பொறுத்திருக்கிற விவகாரங்களைப்பற்றி ஏற்கெனவே சட்ட மன்றத்திலே, விரிவாகப் பேசியிருக்கிறோம். அதனுடைய சட்ட துணுக்கங்களை ஆராயாமல், மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்றிய முறையை நாமும் பின்பற்றி, எந்த நோக்கோடு மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கத்தைப் பற்றியும் இந்த மன்றத்தின் அதிகாரத்தைப் பற்றியும் விவாதித்தால் போதும் என்ற நிலையில் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய கருத்தினை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கு சம்பந்தமான கொள்கையில் என்னுடைய நிலை என்ன, என் கட்சியின் நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் பற்றி அதிகமாக விளக்கம் தரத் தேவையில்லை. நாங்கள் இந்த மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதை எதிர்க் கிறோம். ஆனால், அந்த எதிர்ப்பு என்பது ஏதோ இன்று இருக்கிற அரசு மதுவிலக்கை ரத்து செய்கிறது என்ற காரணத்தால் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பதில்லை. நாங்கள் 1,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே, அதற்கும் முந்தியே இதை எதிர்த்து வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் என்றால், அராபிய நாட்டு நாங்கள் என்று பொருள்எல்ல; தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற நாங்கள், தமிழ் மக்களாகிய நாங்கள் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

இந்த மதுவிலக்கு ரத்து சம்பந்தமாக எதிர்ப்பு எந்த அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது என்ற கேள்வியை இங்கே கேட்கிறார்கள். அந்த அடிப்படை, சமய அடிப்படையர் அல்லது அரசியல் அடிப்படையர், அல்லது வேறு தார்பித

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அடிப்படையர் என்றெல்லாம்கூடக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்லிக்கொள்வேன். இது சமய அடிப்படையில் மட்டுமல்ல; தார்பிக அடிப்படையில் மட்டுமல்ல; நாங்கள் எதிர்ப்பது மனிதாபி மானத்தின் அடிப்படையிலுமாகும்.

தமிழகப் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலும் எதிர்க்கிறோம், மனிதாபி மானத்தின் அடிப்படையில் ஏன் எதிர்க்கிறோம் என்றால், நம்முடைய நாட்டில் இருப்பது ‘வெல்பேர் ஸ்டேட்’ என்று கூறியிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருப்பதையும் ஒரு ‘வெல்பேர் ஸ்டேட்’, சமுதாயத்திற்கு நன்மைகளைச் செய்யவிரும்பும் அரசு என்று சொல்லி, அத்தகைய அரசை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் கல்விக்காகச் செல வழிக்கிறோம்.

ஜனப்பெருக்கம் காரணமாக அல்லது மற்ற காரணங்களால் மனிதன் இன்னலிலே வாழக்கூடாது, பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், இப்படிப் பல்வேறு வகைகளிலும் திட்டங்களைத் தீட்டி பணியாற்றிவருகிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் பணத்தைச் செலவழித்து வருகிறோம். இவற்றை வெல்லாம் ‘வெல்பேர் மெஷர்ஸ்’ என்று சொல்லுகிறோம். இப்படிப்பட்ட வெல்பேர் மெஷர்கள் தான் சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்று திடமாக நம்புகிறோம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்றாக மதுவிலக்கையும் நம்முடைய அரசியல் வல்லுநர்கள், சமுதாயச் சிற்பிகள், சமூகவாதிகள், சீர்திருத்தவாதிகள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். திராவிட நாட்டில் அடங்கிய மாநிலங்கள் மூன்று, அதுவும் காந்தியடிகளின் அடியார்கள் ஆட்சி இருந்த மாநிலங்களில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாத நிலையில் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டதும் தமிழகத்திலும் கடைசி கட்டமாக மதுவிலக்கை வெற்றி கரமாக நடத்த முடியாது என்ற நிலையில் அதை ரத்து செய்வது என்று வந்திருக்கிறோம். இந்த வாதத்தில் இருக்கும் உண்மையை நிச்சயமாக சமுதாயத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிற என்னைப் போன்றவர்கள் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் ஓடைக்காமல் போகிறது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. சில இடங்களிலிருந்து நமக்கு ‘பாஸிடீவ்’ ரிலவ்ட்டீவ் வரும். அதாவது ‘பாசிடீவ் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்’. நெகடிவ் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்’ என்று கூட உண்டு. மதுவிலக்கைப் பொறுத்த ல்ளையில் நான் சொல்லுவேன், Positive benefits out of public expenditure என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இல்லை. நாம் சில ஆதாயங்களை, செலவினங்கள் வாயிலாகப் பெறுகிறோம். ஆனால் சில வகையில் “பாசிடீவ் பெனிபிடீவ் அவுட் ஆஃப் நெகடிவ் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்”

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் உறுப்பினரை உரையை முடிக்கச் சொல்லி சைகை காட்டினார்)

தலைவர் அவர்களே, என் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒருவன்தான் பேசுகிறேன். அடிக்கடி இப்படிச் செய்துகொண்டிருந்தால், எனக்குத் தங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதா, என்னுடைய கருத்துக்களைத் தொடர்வதா என்ற சந்தேகமான நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், பேசமுடியாமல் போகிறது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1971 அக்டோபர் 23]

ஆகவே தயவு செய்து, நேரத்தை சற்று அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில விஷயங்களிலே அரசாங்கம் பணத்தை செலவழித்து பாசிடீவ் பெனிஃபிட்டைப் பெறுகிறது. சில விஷயங்களில் பணத்தை நெகடிவாக விட்டு அதிலே பாசிடீவ் பெனிஃபிட்டைப் பெறுகிறது. On the one side it is a positive concept in the way of public expenditure and the other it is a negative concept. The Government gets benefited. Not only the Government, but the community as a whole is benefited out of its positive benefits by way of foregoing a particular item of public income. இந்த முறையிலே சில இடங்களில் பணத்தை செலவழிப்பதால் நஷ்டம் ஏற்படலாம் என்றாலும் கூட அது சம்பாதிக்கிற சமுதாய லாபம் இருக்கிறதே, அது மிகப் பெரிதாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. நமது நாட்டின் நிலை என்ன? எவ்வளவு பேர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்? 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் நமது நாட்டின் நிலை என்னவாக இருந்தது? படித்தவர்கள், பிரபுகள் ஒரு சிலர் இருந்து கொண்டு வந்தார்கள். ஆங்கிலேயனின் பின்னால் யார் போனார்களோ அவர்கள் தான் முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாக, பேரும் புகழும் பெற்றவர்களாக, சமுதாயத்தில் மெச்சப் பெற்றவர்களாக இருந்தார்களேயொழிய, தாழ்த்தப்பட்டவர்களும், பின் தங்கியவர்களும் கவனிக்கப்படாமல் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருந்தார்கள்.

நான் இன்று கூட சொல்வேன், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மனம் நொந்து, இந்த வகையில் தான் நான்காம் தர சாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்லக்கூடிய—இன்னும் எத்தனையோ பெரிய சீர்திருத்தவாதிகள், மாபெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் இப்படிச் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நாட்டின் நிலை இருந்து வந்திருக்கிறது என்றால், இதற்குக் காரணம் என்ன? தெரியாதா? அன்றைக்கு, மக்களிடத்திலே கல்வி அறிவு இல்லை, சமூக முன்னேற்றம் இல்லை, பொறுப்புணர்ச்சி இல்லை என்பது தான் காரணம். அவர்களிடத்திலே திறமை இல்லை, அவர்களிடத்திலே முயற்சி இல்லை என்பதல்ல காரணம். அவர்கள் அந்தச் சூழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இந்த மதுவிலக்கு வந்த காரணத்தால், நான் பார்க்கிறேன்—ஹரிஜனங்கள், பின் தங்கிய மக்கள் எத்தனையோ பேர்கள் என்ன நிலைமைக்கு மாறி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? மதுவிலக்கு போய் மதுக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உடனே 19 வயது மாணவர்கள், இளைஞர்கள் எல்லாம் சென்று ஒருவர் பின் ஒருவராக நின்றுகொண்டு, இதோ வந்து விட்டது, இதோ வந்து விட்டது என்று எல்லோரும் புதியவர்களாக நமது சென்னை மாநகரத்திலே நின்று கொண்டிருந்த காட்சியைப் பார்த்தோம்.

அறவே குடித்து பழக்கமில்லாத இந்த புதிய இனம் பாதுகாக்கப்பட்டதாக வேண்டும். குடிப்பவர்கள் 100 பேர்கள், குடிக்காதவர்கள் 10 பேர்கள் தான் என்றாலும், அந்தப் பத்துப் பேரைக் காப்பதற்கு நாம் மதுவிலக்கை காதலமாக வேண்டும், மதுவிலக்கை அமுல் செய்தாக வேண்டும், என்று எந்த அறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் கருதினார்களோ, அவருக்கு எந்தப் பயம் ஏற்பட்டிருந்ததோ, அந்த பயம் ஆகஸ்ட் 30-ஆம் தேதி அன்றே

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உண்மையாகிவிட்டது. ஏதோ ஒருசில பத்திரிக்கைகளில் போட்டிருந்தார்கள். ஒரு பத்திரிக்கையில் சொன்னார்கள், ஒரு பெரிய அரக்கனை உன்னை வைத்து அடைந்திருந்தார்கள். அந்த அரக்கன் வந்து விட்டான் என்று.

எத்தனையோ இளைஞர்கள் இந்தப் பழக்கத்தில் புதிதாக ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்? இதை நாம் ஏன் செய்ய வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. இன்று என்ன நடக்கிறது? அந்த மதுவிலக்கு இல்லாத காரணத்தால் நமது கிராமங்களில் வாழ்கின்ற ஏழை விவசாயிகள், ஹரிஜன மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் எல்லாம் தாங்கள் பெறுகின்ற அந்த ஊதியத்தை இதற்காக பயன்படுத்துகிறார்கள். தங்களுடைய பிள்ளைகளை வெகு தூரத்திற்கும் அனுப்பி கல்வியறிவு அளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சென்னை நகரத்திற்குக் கூட அனுப்பி படிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏன், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் கூட எத்தனையோ ஏழை விவசாயிகளின் பிள்ளைகள் சென்னையிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல உடை, மூன்று வேளை சாப்பாடு எல்லாம் கிடைத்துக் கொண்டு வந்தது. இன்றைக்கு நிலை என்ன? என்ன நடக்கிறது? உள்நாட்டுக் குழப்பம். வீட்டுக்கு வந்து, அது வைக்கக் கூடாதா சாப்பாட்டிற்கு ஏதாவது வைத்திருக்கிறாயா? கடிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? அங்கே என்ன இருக்கிறது? தண்ணீர் இருக்கிறது. கூழ் கூட இல்லை. சம்பாதிப்பதை மாலையில் கொடுத்துவிட்டு, கள்ளைக் குடித்துவிட்டு, வீட்டிற்கு வந்து குழப்பம் செய்கிறான். சாப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை என்ற நிலைமை தான் ஒவ்வொரு ஏழை வீட்டிலும் இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுப்பதற்குத் தான் நாம் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன்.

எனக்குத் தெரியும். தேர்தல் நேரத்தில் பார்த்து இருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை. நடந்த தேர்தலில் எனக்குக் கார் டிரைவராக இருந்து வேலை செய்த டிரைவர் நான் வீட்டிற்கு வந்த உடனே, இரண்டு நிமிடத்திலே வந்து விடவேண்டும் என்று சொல்வேன். அவனும் இரண்டு நிமிடத்தில் வந்து விடுவான், ஃபுல் லோடுடன். அந்த நிலையில் வந்து சேருவான். எப்படிக் கிடைத்தது? அதுவும் என்னுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது. ஆனால் குடிப்பவர்கள் எங்கும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிகிறோம். அந்த நாட்களில் மட்டும் குடிக்க வில்லையா என்று கேட்கலாம். குடிப்பவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் தான் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், குடிக்காமல் இருந்தவர்கள் கூட இன்று குடிப்பழக்கத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். குடிக்க வாய்ப்பு, வசதி இல்லாதவர்கள் கூட குடித்து, மேலும் மேலும் இந்த சமுதாயத்தில் குடிப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை வெகுவாகப் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்கக் கூடாதா என்பது தான் எங்களுடைய கவலை. மற்றவர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களில் பலர் மேட்டுக்குடி மக்கள். அவர்கள் குடித்துத் தொலையட்டும். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை. எங்களுக்கெல்லாம் இருக்கக்கூடிய கவலை ஏழை எளியவர்கள் *** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1971 அக்டோபர் 23]

இந்தக் குடிப்பழக்கத்தினால் கெட்டுப்போகிறார்களே, சமுதாயம் கெட்டுப் போகிறதே என்பதுதான். உழைப்பாளர்கள் தாங்கள் பெறுகின்ற சாதாரண — குறைந்த ஊதியத்தை மதுக்கடையிலே செலவழித்து விடுகிறார்கள். அதனால் தமக்குக் கிடைக்கின்ற முன்னேற்ற வாய்ப்புகளை இழந்து விடுகிறார்கள். அதைப்பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறோம்.

அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, எந்த பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையிலே நீங்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்தீர்கள் என்பதைப்பற்றி எங்களுடைய கண்டனக் குரல்களைக் கொடுத்துவந்தோம். இப்படிச் சொல்வதனால் நாங்கள் இந்த ஆட்சியை எதிர்க்கிறோம் என்று அர்த்தம் கொள்ள வேண்டாம். இந்த ஆட்சியினால் கொண்டுவரப்பட்ட மதுவிலக்கு ரத்தை எதிர்க்கிறோமே அல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் சட்டசபையிலோ அல்லது மற்ற இடங்களிலோ மதுவிலக்கு ரத்தைப் பற்றி நாங்கள் எழுப்புகின்ற எதிர்ப்புகளை வைத்துக்கொண்டு “குழம்பியக் குட்டையிலே மீன் பிடிக்க விரும்புகின்ற சிலர்” இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட எண்ணம் யாருக்கும் வரக் கூடாது என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களே என்ற வேதனை உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அந்த உணர்ச்சி மேலீட்டால்தான் இந்த மதுவிலக்கு ரத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோமே தவிர, இந்த அரசாங்கத்தையோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையோ நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. மதுவிலக்கு ரத்தான தால் ஏழை எளிய சமுதாயத்திலே அதிகமாக ஒரு பக்கு சதவிகிதம் பேர் பாதிக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் காப்பற்றப்பட வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் எனக்கு ஒரு குறள் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்

தன்நெஞ்சேத் தன்னைச் சுடும்”

என்ற வள்ளுவபெருமான் வாக்கினை நன்கறிவோம். ஆகவே, எங்கள் உள்ளத்திலே தோன்றினவற்றை உள்ளபடியே சொல்கிறோம். அப்படி இடித்துக் கூறுவதால் நாங்கள் நண்பர்கள் அல்ல என்று எண்ணவேண்டாம். இடித்துக் கூறுபவன் தான் உண்மையான நண்பன். அடுத்துக்கொடுக்கும் நண்பர்களும் உண்டு. நாங்கள் அப்படி அடுத்துக்கொடுக்கமாட்டோம். எங்கும் அப்படி நடந்துகொள்ள மாட்டோம். இந்த அடிப்படையிலே நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

எங்களுடைய இந்த மதுவிலக்கு ரத்து எதிர்ப்புக் கொள்கையை வைத்து சிலர் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் முடிச்சுப்போடலாம் என்று கனவு கண்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பகற்கனவாகத்தான் முடியுமே தவிர, வேறொன்று மல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, கருணாநிதி கருணாநிதி அவர்களே, கலைஞர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழ்த்தாயின் மூத்த குடிமகன் அறிஞர் அண்ணாவின் வழிவந்த முதல்வர் அவர்களே, தமிழ் சமுதாயத்தின் தலைவனே, இந்நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வையே தங்கள் லட்சியமாக-பேச்சாக-மூச்சாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற பெருமகனே, உங்களை நாங்கள் வேண்டுகிறோம், ‘வேண்டாம் இந்த மதுவிலக்கு ரத்து தமிழகத்திற்கு’ என்று.

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இந்த ஒரு மாதக் காலத்திற்குள்ளாகவே மதுவிலக்கு ரத்தினால் ஆன பயனை பார்த்திருக்கிறோம். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பார்த்திருக்கிறோம். இன்னும் அதனால் ஏற்படும் தீமைகளைப் பார்க்கப் போகிறோம். நாங்களும் இருப்போம். நீங்களும் இருப்பீர்கள். உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் இருப்பார்கள். இந்த தீமைகளிலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டுமென்றால், இந்த மதுவிலக்கு ரத்து கொள்கையை நீங்கள் கைவிடவேண்டும். இதை நான் வார்த்தைக்காக கூறவில்லை, தோழமை உணர்வுடன், எங்கள் அரசியல் பாரம்பரிய பண்பாட்டுடன் கூறுகிறேன்.

நாங்கள் எவ்வளவு எதிர்த்தாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் எப்படியும் இந்த மதுவிலக்கு ரத்து மசோதாவைக் கொண்டுவரத்தான் போகிறார்கள். நீங்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பதனால் மசோதா நிறைவேற்றத்தான் போகிறது. நீங்கள் நிறைவேற்றிய போதிலும் தோழமைக் கட்சியாகிய நாங்கள் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கத்தான் போகிறோம். உங்களுடைய குரலுக்கு எதிர் குரலாக எங்களுடைய குரல் இருந்தாலும், அது மதுவிலக்கு ஒழிப்புக்குத்தான் என்பதைக் கூறி, இந்த மசோதாவுக்கு எதிராக வாக்களிக்கப் போகிறோம் என்று கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்ச்சியை நான் மதிக்கிறேன். அதைப்போலவே அவர் சார்ந்திருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சி இந்தக் கொள்கையில் கொண்டுள்ள கருத்தை, அந்த உணர்ச்சியை நாம் இப்போது மாத்திரமல்ல, இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற சட்டமன்றக் கூட்டங்களிலும் மதித்துப் பாராட்டி இருக்கிறேன். அவர்களுடைய எதிர்ப்பு மதுவிலக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டதற்கே தவிர, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு அல்ல என்பதை, எங்களுக்காக அல்ல, திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூறியதுபோல எங்களுடைய உறவு பாதிக்கப்பட்டு விடும் என்று பகற்கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களுக்குத் தெரிவித்த கருத்தாகக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். (சிரிப்பு).

நாம் எண்ணுவது போலவும், இந்த அரசு கருதுவதுபோலவும் இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்கைப் பொறுத்து ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளுக்குப் பிறகு இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையா அவர்கள் அதைப்பற்றி யோசித்து வருவதாக சில பத்திரிக்கை நிருபர்கள் அளித்த தகவல் நமக்கு இதம் தருவதாக இருக்கிறது. அது உண்மையாகி, விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், முதலில் கோள அமைச்சர் முகமத்கோயா அவர்கள் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவருவதாக உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன் மதுவிலக்கை நாம் இங்கே கொண்டுவருவதாக நான் அறிவிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆக இப்போது திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்ச்சியைப் பாராட்டி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அசுற்றப் பட்டது.

[1971 அக்டோபர் 23]

என்று குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். அவற்றைப் பத்திரிக்கைகளும் பிரிசுரிக்க வேண்டாம் என்றும் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கண்டித்து, வன்மையாக எதிர்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதனால் நான் இங்கே பேசுவதற்கு முற்படுகிறேன். முன்பு இந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியவர்களே காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். அதற்குப் பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றியும் ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவது எனது கடமை என்றே கருதுகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நகலைப் பார்க்கிற போது திருத்தம் 1, 3, 6 பிரிவுகளை நீக்குவதற்கு இதிலே வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த மாதிரியான கவர்ன்மெண்ட் நோடிபிகேஷன் மூலமாக இந்தச் சட்டத்தை—ரத்து செய்வதற்கு அல்ல, ஒத்தி வைப்பதற்குக் காரணங்களைக் கூறியபோது, நாங்கள் சட்ட நிபுணர்களையும், ஆலோசகர்களையும் கலந்துகொண்டு பிறகுதான் இதைச் செய்கிறோம் என்று சட்டமன்றத்தில்கூட கூறினார்கள். இதற்குப் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பெற்று சங்கடங்கள் எல்லாம் வந்தவுடனே, அவசர அவசரமாக இந்த ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, நான் ஒன்று கூறுகிறேன். அன்று இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நான் கூறிய கருத்துக்களை மதிக்கவில்லை. இப்போது மீண்டும் வேறு வடிவமாக இந்த அவையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நல்லதல்ல. நியாயமானதல்ல. இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இஷ்யுவின் பேரில் ராஜினாமா செய்திருக்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்திக்கறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நான் அன்று இந்தக் கருத்தைப்பற்றிக் கூறியபோது மதுவிலக்கிற்கு நான் மறைமுகமான ஆதரவு தெரிவிக்கிறேன் என்ற முறையில் எள்ளி நகையாடியது என்மனக் கண்ணில் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. மதுவிலக்கை ஒத்தி வைக்க வேண்டியிருந்தால், இவ்வளவு சிக்கிரம் செய்ய முடியாது. சட்டத்திலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று அன்றே கூறினேன். உதாரணமாக, நான் இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள ஒரு பிரிவை தங்கள் அனுமதியின் பேரில் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்:—

Section 1, sub-section (2) of the Madras Prohibition Act says:

“(2) It extends to the whole of the State of Madras”
Sub-section (3) says:

“(3) (a) This section and sections 3 and 6 shall come into force in the whole of the State of Madras at once.

(b) The rest of this Act shall come into force—

(i) in the district of Salem, at once; and
(ii) in any other local area in the State of Madras on such date as the State Government, may, by notification, appoint”

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இதைச் சொல்லியதற்குப் பிறகு கூட அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சட்டமானது முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டதினால் இதை ஒப்புக்கொள்வதானாலும் சரி, அல்லது ரத்து செய்வதானாலும் சரி அதற்குத் தனியாக ஒரு சட்டம் தேவை என்று வாதாடியும், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாரா இல்லை. இப்போது ஏதோ ஹைகோர்ட்டிலே சொன்னதன் பேரிலும், அட்வகேட் ஜெனரல் முடிவின் அடிப்படையிலும் இந்தச் சட்டமானது மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

முன்பிருந்த நிலை என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மதுவிலக்கு இன்று நீக்கப்பட்ட முடிவு காரணமாக எல்லா இடங்களிலும் விநியோகம் செய்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். முன்பு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், மக்கள் கண்ட கண்ட மதுப் பொருட்களைக் குடித்து, மடிந்து போகிறார்கள்; பணக்காரர்கள் நல்ல ஸ்டான்டர்ட் சரக்கை உண்கிறார்கள்; ஏழை எளிய மக்களும் கண்ட கண்ட பொருட்களை உண்ணாமல் தரமானவற்றை உண்ணட்டும்; அதனால் மது விலக்கை ரத்து செய்தோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே நடக்கும் நிகழ்ச்சியை நாம் கவனிக்க வேண்டும். செங்கற்பட்டிலே அண்மையில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே வார்னிஷ் குடித்து 40 பேர் செத்து மடிந்திருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும். பொதுமக்கள் இதைப்பற்றி உற்றுக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் மேலும் நடக்காமல் இருப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மதுவிலக்குக் கொள்கைப்பற்றி இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரு பொதுவான சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் இந்தியா பூராவுக்கும் சேர்த்துச் சட்டம் கொண்டு வருகிற காலத்திற்குள்ளே நமது தமிழ்நாட்டிலே என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி இப்போது ஆலோசிக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்ல முடியாது. தூதிரஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நிகழாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மதுவிலக்கு ரத்தான பிறகு நாட்டிலே சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு சீர்குலைந்துவிட்டது என்பதை இந்த அவையின் மூலமாகத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பல இடங்களிலும் இன்று மதுக்கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த எந்த இடங்களில் மதுக் கடைகள் இருக்கலாம் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதிகாரிகள் அந்த விதிமுறைகளை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பல இடங்களிலும் குடித்துவிட்டு, குடியர்கள் ஆர்பாட்டம் செய்கிறார்கள். அதனால் பொதுமக்களுக்கு—குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு—அதிகத் தொல்லைகள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 அக்டோபர் 23]

ஏற்படுகின்றன. இரவு 10 மணிக்கு மேல் மதுவகைகள் விற்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படி விதி இருந்தும், பல இடங்களில்—நாகர்கோவில் டவுனிலும் இன்னும் பல கிராமங்களிலும் இரவு பத்து மணிக்கு மேலும் மது விற்பனை செய்யப்படுகிறது. குடித்துவிட்டு, சும்மாளம் அடிப்பதைப்பற்றிப் பல பத்திரிகைகளும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிராகச் சட்டத் திற்கும் மக்களுக்கும் ஊறு விளைவிக்கின்ற குடியர்களைக் கண்காணிக்க அரசாங்கம் போலீசாருக்குத் தகுந்த தாக்கீதுகள் அனுப்பி, உஷாராக இருக்கும்படி ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூறவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் பக்கத்திலே, பஸ் ஸ்டாண்ட் பக்கத்திலே, ஆஸ்பத்திரிகள் அருகாமையிலே மதுக்கடைகள் இல்லாமல் கொஞ்சம் தூரத்திலே இருக்கவேண்டும் என்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. பல இடங்களிலே அவ்வாறு இல்லை. உதாரணமாக எங்கள் பகுதியிலே உள்ள ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூற விரும்புகிறேன். திக்கணங்கோடு டவுன் பஞ்சாயத்தில், பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அது அரசாங்கக் கண்காணிப்பிலே இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரியும், தண்ணீர் தொட்டியும் நிறுவவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கைக்காக கலெக்டருக்கும், ஆர்.டி.ஓ.வுக்கும் அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் நடந்தது என்னவென்று சொன்னால், அந்த இடத்திலே ஒரு சாராயக்கடை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடம் பஸ் ஸ்டாண்டில் இருந்து நூறு அடி தூரம் கூட இருக்காது. அங்கே டியூப் லைட் எல்லாம் போட்டுப் பிரமாதமாக ஒரு சாராயக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடம் சொன்னோம்; கலெக்டரிடம் சொன்னோம்; ஆர்.டி.ஓ. விடம் சொன்னோம். அந்த பகுதி எம்.எல்.ஏ.யும் சொன்னார்கள். ஆப்காரி காண்ட்ராக்டர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதிகாரிகள் காரியமாற்றுகிறார்களே தவிர, மக்கள் நலனைக்குறித்து எதுவும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. விரும்பத்தகாத சம்பவங்கள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்தல எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் அன்றையதினம் போய் ராசி பேசி வந்தார்கள். ஆனால் அந்த ராசிப் பேச்சை மதிக்காது சாராயக் கடை காண்டிராக்டர் இரவோடு இரவாகக் கட்டடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்.

இப்படிப் பல விரும்பத்தகாத காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. குடித்து விட்டு ரோடில் உள்ள கலிங்கலில் உட்கார்ந்துகொண்டு கல்லூரிக்குப் போகிற பெண்களை எல்லாம் பரிகாசம் செய்கிறார்கள். இவை எல்லாம் விரும்பத்தக்க செயல்களா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் மது அருந்துகிற காரணத்தினால் பொருளாதார நிலையில் அவர்களது குடும்பங்கள் சீரழிந்து போவதோடு மட்டுமல்ல—அவர்களுக்கு இருக்கிற அந்தஸ்து குறைந்து போய்விடும். இவை பற்றி எல்லாம் பலர் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒத்தி வைப்பது நியாயம் அல்ல, தர்மம் அல்ல. அறமும் அல்ல.

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவராக இருந்த மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்துவிட்ட இவர்கள்—இது பொதுக்குழுவின் தீர்மானம் என்று கூறிக்கொள்ளலாம், ஆயினும் இது மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியினரும் உணரவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கும், நாகரீகத்திற்கும் உகந்தது அல்ல.

அந்தச் சட்டத்தைக் கோளாவில் ரத்து செய்து நோட்டிபை செய்தார்கள், மைசூரிலே நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக ரத்து செய்தார்கள் என்று நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே 1937-இல் இருந்து 1971 வரை அந்தச் சட்டம் அமலில் இருந்திருக்கிறது. தேர்தலுக்கு முன்னாடி மதுவிலக்கை ரத்து செய்வோம் என்று சொல்லாது தேர்தல் முடிந்த பிறகு திடீரென்று சட்டசபையில் ரத்து செய்வது என்று சொல்வது பொருத்தம் அல்ல, நியாயம் அல்ல. ஆகவே மதுவிலக்கு நீடிக்கும் என்பதாக முன்னதாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு, இப்போது இதைக் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று மறுபடியும் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கரேந்திரன்: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே வைத்திருக்கும் இந்த மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு நீக்கம் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே பல பேர்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிற நிலையில்—மது அமலுக்கு வந்த பிறகு ஏற்பட்டுள்ள அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது சரியானது என்று கருதுகிறேன். இப்போது கள்ளுக்கடைகள் கிராம லைசென்சைச் சேர்ந்தவை என்றும், சாராயக்கடைகள் நகர லைசென்சைச் சார்ந்தவை என்றும் அதிகாரிகளால் சொல்லப்படுகிறது. கள்ளுக்கடை, குடியிருப்புகளுக்கு ஒதுக்குப்புறமாக அமைத்திருக்கிறது—சாராயக் கடைகள் ஜன நெருக்கப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி அமைத்ததன் காரணமாக ஆங்காங்கு ஆண்களும் பெண்களும் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு விதமான சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஜலகண்டபுரம் பகுதியில் சாராயக் கடை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நான்கு வார்டு மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிற பொது கக்கசுக்கு அருகில் அமைத்திருக்கிறார்கள். பக்கத்தில் குளம் இருக்கிறது. பெண்கள் அங்கே செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படுகிற சங்கடங்களை எழுதி கலெக்டருக்கு அனுப்பினோம்—இதுவரை அந்தச் சாராயக் கடையை அந்த இடத்தில் இருந்து மாற்ற எதுவும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படியேதான் தண்டா பகுதியில்—பலவித சங்கடங்கள் உண்டாகி இடங்களில் சாராயக் கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதுவிலக்கை நீக்குவது என்பது யாருக்கும் விருப்பமானது அல்ல என்பதை அமைச்சர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் பேசும் போது தெளிவுபடுத்தி வருகிறார்கள். விருப்பம் இல்லாத காரியத்தைச் செய்ய

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 அக்டோபர் 23]

வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்—சட்டத்தைச் சரியான முறையில் பாதுகாக்க முடியாது போனதற்கான காரணம் எல்லாம் பல நேரங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் ஒவ்வொரு வருஷமும் குற்றங்கள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டே வந்திருப்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் சட்டத்தை நீக்கிவிடுவதால் இவ்வளவு கெடுதல் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அனுபவம் வேறு இருக்கிறது. பழைய குடிகாரர்களைவிட புதுக் குடிகாரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வாலிபர்கள் எல்லாம் வெளிப்படை மாகக் குடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஒட்டுமொத்தமாக நமது மாகக் குடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஒட்டுமொத்தமாக நமது ஒழுக்கம் கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற பொருளே தவிர வேறு இல்லை.

கல்வி வளர்ந்திருக்கிற நிலையில் படித்தவர்கள் குடிக்கமாட்டார்கள் என்று கருதி இருந்தார்கள். இன்றைய நிலைமை அப்படி அல்ல. கல்வி கற்றவர்களே அதிகமாகக் குடித்து விட்டு வருகிற காட்சிகள் தான் தென்படுகின்றன.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறபோது இதனால் ஏற்படுகிற கெடுதல் களை எப்படி அகற்றலாம் என்பதும் யோசிக்கப்பட்டு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. சில விதிமுறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள்—இரவு இத்தனை மணிக்கு மேல் விற்கக்கூடாது, இவ்வளவு வயதிற்குள்ளானவர்களுக்கு விற்கக்கூடாது என்பதாக எல்லாம் இருக்கிற விதிகள் செயல்படுத்த முடியாத—சாத்தியம் இல்லாத விதிகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே, செயல்படுத்துவதற்கு சாத்தியமான நடைமுறைத் தீர்மானங்களை அகற்றக்கூடிய புது விதிமுறைகளைக் கொண்டு வந்தாகவேண்டும். அப்படியின்றி இதை ரத்து செய்திருப்பது பலவிதமான சிரமங்களை உண்டாக்குகிறது. ஜனங்களுடைய நன்மையைப் புறக்கணித்து சாராயக் கடை ஏலக்காரர்களுக்கு நல்லது செய்து ஜனங்கள் ஆட்சேபிக்கிற பகுதியிலேயே கடைகள் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிப்பது என்பது எல்லாம் நம் அனைவருடைய நோக்கத்திற்கும் விரோதமானதாகும். இதற்குக் காரணம் அங்கங்கே பணம் அளிக்கப்படுகிறது. லஞ்சம் அளிக்கப்படுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இயல்பாகச் சிறிது இருக்கலாம் என்றாலும்—இதில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி ஜனங்களுக்குச் சங்கடம் ஏற்படாத பகுதியில் இவற்றை அமைக்க வேண்டும். நாம் இப்போது அமலில் இருக்கிற காரியத்திற்குத்தான் சட்டம் செய்கிறோம். இதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி நான் அமர்கிறேன்.

* திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியா பூராவும் அமல்படுத்துவது என்றால் நாமும் அமல்படுத்தத் தயார் என்று கூறப்படுகிற கருத்து மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. முன்னாலேயே சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் முதல்வர் அவர்கள், நான்கு பக்கமும் நெருப்புப்பற்றி எரிகிறபோது நாம் மட்டும் கற்பூரக் கட்டியாக இருப்பதில் உள்ள சிரமத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது நியாயமாக இருந்தது. இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்தான சமயத்தில் நான் இந்தியாவில் இல்லை. அந்தச் சமயத்தில் ரஷ்யாவில் இருந்தேன். அங்கு மூன்று நான்கு மாதம் தங்கிய சமயம் அது. அங்கே “மார்னிங் ஸ்டார்” என்ற பத்திரிகையில் டி.எம்.கே.க்கு இதன் மூலம் ரூ. 14 கோடிக்கு மேல்

1971 அக்டோபர் 23] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

கிடைக்கும் என்று எழுதியிருந்தார்கள். ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் வருவாயாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்கிற செய்தியை அங்கிருந்து அறிந்துகொண்டேன்.

இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்கினால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், சமுதாயத்தில் மிகப் பின்தங்கியவர்கள், வறுமையில் வாழ்கிறவர்கள் எல்லோருக்குமே பாதகம் என்பதை அரசுத் தரப்பில் உள்ள அமைச்சர்கள் சிந்திப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் குடிப்பவர்கள் என்றைக்கும் குடித்துக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். மதுவிலக்கு வந்தாலும் குடிப்பார்கள், வராவிட்டாலும் குடிப்பார்கள். யார் குடித்தாலும், குடிக்காவிட்டாலும் ஆதி திராவிட மக்கள் குடிப்பதற்குத் தயங்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் சிறை செல்கின்ற நிலைமை இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏழை அரிஜனங்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டதாகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அரிஜனங்களுக்குப் பெரும் துரோகம் செய்துவிட்டதாகவும் வெளியிலே சொல்லப்படுகிறது. இந்த அரசு அரிஜனங்களுக்குக் கெடுதல் செய்வதாக வெளியிலே பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது.

நாம் முக்கியமாக ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த மதுவிலக்கு ரத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயிலிருந்து அரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கியவர்களுக்கும் விடுகள் கட்டித் தர வேண்டும். இந்த வருவாயை அவர்களுடைய நன்மைக்காகவே பயன்படுத்த வேண்டும். நான் மேனாடுகளில்கூட பார்த்திருக்கிறேன். அங்கே மது குடிக்கிறார்கள். உணவு வகைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. உணவு பரிமாறப்படும்போது, உணவுடன் ஒரு “பெக்” மதுவும் தரப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே உள்ள நிலைமை முற்றிலும் வேறானது. ஒருவன் வேலை செய்து இரண்டு ரூபாய் சம்பாதித்தான் என்றால், ஒரு ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்கிக் கொண்டு, ஒரு ரூபாய்க்கு மது குடித்துவிடுகிறான். அவன் வாங்கிய அரிசியை வீட்டிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கக்கூட முடியாமல் தள்ளாடித் தள்ளாடி வீடு போய்ச் சேருகிறான். இதனால் அவனுடைய குடும்பத்தினர் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனினும், கண்டவற்றைக் குடித்து, உடல் கெட்டுப்போகாமல் தடுப்பதற்கு மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சாலச் சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பில் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னது போல், பொதுமக்கள் அதிகமாக நடமாடுகிற இடங்களில் கடைகளை வைக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் பொதுமக்கள் நெருக்கமாக நடமாடுகிற இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கொஞ்ச தூரம் தள்ளியாவது வைக்க உடனடியாக த்தாவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுமக்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாத வகையில் இருக்கவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஆச்சாள்புரம் என்கிற கிராமத்தில் தேர்தல் காலத்திலே சில குடிகாரர்கள் குடித்துவிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். ஒரு பக்கத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் சிலர் “அவன் சாராயம் குடித்துவிட்டுப் பேசுகிறான், நம்முடைய சர்க்கார் வந்த பிறகு கள்ளுக் கடைகளைக் கொண்டு

[திரு. எஸ். வடிவேல்] [1971 அக்டோபர் 23]

வாருங்கள்” என்று சொன்னார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் விஸ்கி, பிராந்தி, ஓயின் போன்ற உயர்வக வஸ்துக்களைச் சாப்பிடுகிறார்கள். வசதியில்லாதவர்கள் கண்டவற்றைக் குடித்துவிட்டு உடம்பைக் கெடுத்து கொள்கிறார்கள்.

நாம் இங்கே, சட்டமன்றத்திலே எப்படி விவாதம் நடத்துகிறோமோ, நகரங்களில் எப்படி விவாதம் நடைபெறுகிறதோ அதைப்போலவே கிராமப் புறங்களிலும் மதுவிலக்கைப் பற்றிய வாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மது விலக்கை ரத்து செய்த இந்த இரண்டு மாத காலத்திலே நம்முடைய அரசுக்கு எவ்வளவு வருவாய் கிடைத்தது போன்றவை எல்லாம் தெரியவில்லை. நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சி எல்லாவகையான மக்களையும் நல்ல வழியில் நடத்திச் செல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறது. மக்களைத் திருத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

கோளம், மைசூர், ஆந்திர மாநிலம், பாண்டிச்சேரி போன்ற நான்கு பக்கங் களிலும் கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் இருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் இல்லையென்று சொன்னால், இங்கே இருப்பவர்கள் அதிகப் பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு அங்கே போய்க் குடித்துவிட்டு வருகிறார்கள். நாகைப் பட்டினத்திலிருந்து காரைக்காலுக்குப் போய் வருவது சலபம். பத்துப் பேர்கள் போவார்கள். திரும்பி வரும்போது ஒன்றிரண்டு பேர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் சிறையேகிவிடுவார்கள்.

பொதுவாக, பிள்ளைகள் படிக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்கள், பெண்கள் தண்ணீ ருக்குச் செல்கின்ற இடங்கள், மற்றும் அதிகமாகப் பொதுமக்கள் நடமாடு கின்ற இடங்களில் மதுக்கடைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் அந்த மாதிரி யான இடங்களில் இருக்காதபடி பார்த்துக்கொள்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Deputy Speaker, Sir, I, on behalf of the Swatantra Party, strongly oppose the Bill brought forward by the Hon. Minister for Law for the following reasons:

Even during the last sitting when the matter was under discussion, we had pointed out in the House very clearly that just by way of a notification it will not be possible for the Government to revive the Abkari Act. Myself, Thiru Ponnappa Nadar and a number of other Members have told the House very clearly that the notification does not confer the right of a statute. Also a statute can never be nullified by an executive order. By passing an executive order one could not make an Act or nullify or remove a part of it. A statute can be amended only by another statute and this is a very simple matter. The Hon. Minister for Law had argued that it was not necessary and he tried to seek some sort of refuge under Section 2 of the Prohibition Act. He stated that by a notification, they could revive the Abkari Act. We specifically stated and also produced evidence to show that it was not possible to do so. We could not do anything more because we are in a minority and the majority party passed it. Then the people might have been thinking that the stand taken by the Hon. Minister for Law was correct. Afterwards we went to the court and the case is pending for quite some time.

1971 அக்டோபர் 23] [Dr. H. V. Hande]

It was on 28th August if I remember right the Hon. Chief Minister was in Tiruchi and I wash somewhere in the Thanjavur district and we got some information that till 26th August the Government had not made its position clear in respect of that case. Even the Advocate-General has told the court that he did not know the stand of the Government till that day. When the Press people met the Chief Minister near Tiruchi and drew his attention to the statement of the Advocate-General, he stated that they had not stated their stand till August 26th. I think on the next day or so, Ordinances 7 and 8 were promulgated. We again challenged the Ordinances in the High Court. Again the case is pending and the Advocate-General took a lot of time on behalf of the Government. The Government could have stated their stand much earlier.

In the meantime another situation developed. The Central Government wanted to know the provisions contained in the Ordinances and whether the State Government were in order in bringing forward those Ordinances. They called for certain details from the State Government to find out whether they were against the Directive Principles of the Constitution.

According to Chapter IV of the Directive Principles, nothing should be done which will affect the health of the people and is injurious to them—like the sale of spirit, liquor, etc. Then there is the question of concurrent list in which the Central Government is involved and this matter comes under the Concurrent List. So, the Central Government have sought some information from the State Government. What does it mean? It means that the Ordinance was promulgated in a very hasty manner. It is intended to set at nought and to make our case infructuous. When the Ordinances were challenged, the Hon. Minister was not in India and he himself had stated the other day that he had indicated his suggestion to the Government when he was abroad. That is the stand he took. Whatever it is, the Government of Tamil Nadu suddenly realised that the notification was not sufficient and that a statute should be brought forward, as otherwise the whole thing will end in a fiasco.

What was the cause of delay? We were not indulging in delaying tactics. Government did not make its position clear. As lawyers you must know which is proper. Government did not immediately say what exactly it was going to do. The Hon. Minister for Law was trying to take coverage under the plea that because there was going to be delay in the disposal of case, because they were not able to take speedy action, therefore they have brought the statute. That was the preliminary speech of his. My submission is, that is the delaying tactics of Government of Tamil Nadu.

Secondly, the Ordinance came. We had gone to Court. What was the reason for bringing in the Ordinance in a hurry? Normally what should have happened? The legislature could have been convened. Only in an emergency an Ordinance is issued.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 23]

What was the emergency? The contents of the Ordinance should have been sent to the Central Government for information. This is a point to be investigated. Whether it was sent for President's information or whatever it is, I am not going into that aspect now. I have not been able to get that information from any source. I know not exactly what are the reasons.

The Central Government thought that the Tamil Nadu Government should have informed them. But they failed to inform in time. What is the reason? Because, the decision had been taken in a hurry. They thought that our seeking justice in Court would become infructuous. What we said was that it should be brought by a statute. They brought in this Ordinance all in a hurry. If you examine this Bill replacing the Ordinance, you will find that it is badly drafted. Prohibition Act was introduced in 1937 and by 1946 the entire State had been brought under prohibition. The policy was reversed and it was said that Prohibition Act would be suspended from 30th August 1971. It had been specifically stated in June itself that the Government of Tamil Nadu had taken a decision to bring in suspension of prohibition. They had made the position clear in June itself. When such is the case, why bring in an Ordinance? Ordinance is usually brought in times of emergency. Where was the emergency? When the decision had been taken already, where does the question of emergency arise? When the Hon. Chief Minister was presenting his budget, Government had taken a decision in June itself, to suspend prohibition from 30th August 1971. So even 1½ months before decision had been taken. So, I do not agree with their statement that the Ordinance has been brought as an emergency measure.

The Madras Prohibition Act 1937 says in its Section 6 as follows:—

“Whoever prints or publishes in any newspaper, book, leaflet, booklet or any other single or periodical publication or otherwise displays or distributes any advertisement or other matter commending, soliciting the use of, or offering any liquor or intoxicating drug other than liquor or drugs exempted under Section 16 shall be punished with fine which may extend to one thousand rupees;” But this Tamil Nadu Government is doing exactly what it should not have done. If a person were to print or publish anything commending the use of liquor, he is punishable; he could be brought before a Magistrate and punished. It is illegal for any person to do so. But when Government itself is doing it, what could be done. How could we expect law and order? When the Government is doing what should not be done, what is the remedy?

(Thiru N. Veerasami in the Chair)

Another point. As the hon. Member Thiru Surendran pointed out the number of persons taking to alcohol has increased. It is alarming. The Hon. Chief Minister also must be getting from

1971 அக்டோபர் 23]

[Dr. H. V. Hande]

his CID reports about the persons taking to alcohol. I am able to see it from the patients coming to me. Many patients come to me and say ‘this man has now become accustomed to taking alcohol. Previously he did not have that as habit’. If the Hon. Chief Minister were to collect information regarding new addicts to alcohol, he would find that a number of persons had taken to this habit. I am sure the Hon. Chief Minister, who is interested in the health of people, would take note of this point. I am confident he does not want our people to become spoiled.

Even though in other matters, we have reached the point of no return, at least in this point something could be done. We can bring down the number of persons taking to this drinking. Women are dissatisfied with this. But they are not able to come in the open and say it. They are worried. I am meeting them daily. I know their feelings. I would like the Hon. Chief Minister who is essentially concerned with public welfare (he is a man of the masses) to give careful consideration to this point.

Now let me come to another point. When the Hon. Minister for Law was speaking on the Tamil Nadu Akbari Amendment Bill, 1971, I interrupted and asked him this question. Let me read my questions and his reply:—

Dr. H. V. Hande: The Hon. Minister concedes that the Prohibition Act is in force and the Prohibition Act can be removed out of the Statute Book only by another Statute. Now that the Prohibition Act is in force, these things are also in force.

From the date on which the provisions of this Act other than sections 1, 3 and 6 come into force in any local area, the enactments mentioned in Schedule I shall cease to be in force in such area to the extent specified in the fourth column thereof.

As long as the Prohibition Act is in force, this particular Section 2 is also in force. Unless by a legislation in this House you repeal the Prohibition Act, how is it possible?

The Hon. Thiru S. Madhavan has stated as follows:—

“Under Section 2 it has been provided that the Government have got powers to suspend some of the Sections in the Prohibition Act. What will happen when those Sections are suspended? There is a proviso. If a Notification is published under the proviso to Section 2 the Acts mentioned in the Schedule shall be revived. That is the intention of the proviso and so I interpret it. Now the Prohibition Act still stands. The provision also is there. When we notify under that proviso reviving the Acts mentioned in the Schedule, then the Acts will come into force. When these Acts come into force, we want to amend those Acts. That is the intention of the present amendment. The Akbari Act is not in force today. But when we promulgate the notification under this proviso, it will come into effect.”

[Dr. H. V. Hande]

[1971 அக்டோபர் 23]

So the Hon. MMinister has categorically committed himself, not only himself but the entire Government, that it will be by a notification.

Then again there is one more important point. What I am going to say can be rectified now, even though the other things cannot be rectified and they have come to a point of no return. Immediately by an order you can rectify. We have got several complaints from a number of places that a shop has been opened by the side of a school by the side of a temple, mosque, etc. In Sydenhams Road there is a shop like that. We go on getting complaints like that, a number of complaints. A number of them very honesty come and tell me. A number of them belong to the ruling party also. Because, they feel that I can take up the matter. I have written to the Collector. I have telephoned to him and also to the Commissioner concerned with this particular tax and to everybody concerned. But nothing has happened. No one seems to have bothered about it.

On several dates I have written a number of letters to the Collector. All are here. Even in the Wall Tax Road, S. N. Street, paralld to the road, there is a very beautiful nice Church. Behind that a number of very poor Anglo Indians and Christians are residing there. Many of them came and requested me to help remove the shop, because it is situated so close to the Church. I would request the Hon. Chief Minister to look into this matter. This can be done by him because he has got the full statutory power. That does not mean that he is going back on his policy.

By giving a list I do not want to take up the time of the House. In my own constituency Vallam Bangaru Chetty Street in Harbour constituency in Royapettah and in so many places, a number of people have complained to me like that. I have got a list of complaints with me. I shall forward them. I have already forwarded them to the Collector. I have written letters to him using a sort of a language in which I have expressed how I feel frustrated. All these things had been done. Not even a reply has been sent to me. Nothing has been heard. 'We have removed this shop, we are unable to remove this shop'—no such reply has been received. I am sorry to say even that courtesy of sending a reply has not been shown.

Supposing when the Hon. Chief Minister was the Deputy Leader of the Opposition, a Collector would do like that, I am quite sure he would have come to the House and strongly condemned the official. I would like the Hon. Chief Minister to consider all these things. Wherever complaints have come an objective survey can be made. Why should we hurt the sentiments of the people? In a street there are about 3,000 voters. The entire street wants that shop to be removed. Even the persons who are accustomed to take alcohol would not like that shop to be there. Because it is such a crowded area, no one wants the shop there. The whole beauty of the area is spoiled and the

1971 அக்டோபர் 23]

[Dr. H. V. Hande]

whole tranquility of the area is spoiled. Everybody wants that in that area there should be no shop. This is a very important thing. Every member is concerned with it. Even petitions from the ruling party people could have come to the Government, about the location of a shop here and there. You can secretly ask them and they would tell you.

I make a very fervent and impassioned plea. I know if I make a plea like my friend Mr. Latheef, it would be paid no heed at all. We are clearly saying again and again that the whole thing can be reconsidered and fresh action can be taken *de novo*. Action can be taken on the whole thing after listening to the members' version.

I would even make another request. After the meeting is over, even the Chief Minister can secretly call some of his own party members and ask them secretly 'what is the general feeling outside, what is the opinion' I think we would all appreciate this later on. I would not even like to make political capital out of it. I would like it to be treated more as a sort of humanitarian aspect, some sort of a public aspect, more as a sort of a thing in which people's sentiments are involved. I have mentioned several things and I hope due consideration will be given to these points. Thank you.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் இறுதியாகச் சொல்லியவற்றை, அவர்கள் கூறியதைப் போல் நானும் அரசியல் ரீதியிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல் அதை மனிதாபிமான ரீதியில் பொது அமைதி, சட்டம், ஒழுங்கு என்ற ரீதியிலே எடுத்துக்கொள்ளத்தான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்மையில் நடைபெற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலே இதைப்பற்றி அவர்களிடத்திலே கடுமையாகக் கூறப்பட்டு, தேவாலயங்கள், சர்ச்சுகள், மருதிகள், இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அருகாமையிலும் பள்ளிக்கூடங்களின் அருகாமையிலேயும் பொது நலன்களுக்குக் குந்தகம் வரும் வகையிலே இந்தக் கடைகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களுக்கும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உத்தரவும் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்க முடியாமல் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மாத கால நோட்டீஸ் போன் தவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிலர் தாங்கள் அந்த இடத்திலேயிருந்து நகர முடியாது என்று மறுக்கின்ற அளவிலேயும் இருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் எப்படி நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றிப் பேசித்து வருகிறோம்.

ஆளுகட்சியிலேயிருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்களும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதைப் போல் பலர் அப்படிப்பட்ட மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் லாயிட்ஸ் ரோட்டில் உள்ள ஒரு கடையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன மறுநாளே அந்தக் கடையை மாற்ற வேண்டுமென்று கலெக்டரிடத்திலே பேசி நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லப்பட்ட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 23]

டிருக்கிறது. கலெக்டரும் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். அவர்கள் வேறு இடம் பார்த்துக்கொண்டு அப்புறப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, யார் சொன்னாலும், ஆளுங்கட்சி—எதிர்க்கட்சி என்று பார்க்காமல், பொதுநலனுக்குக் குந்தகம் ஏற்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளை அகற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதை அரசின் சார்பிலே உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அதைக் கட்டாயமாக ஏற்க மறுப்பவர்களைப்பற்றி, அடுத்த முறை அந்தக் கடைகளை அங்கே வைக்க முடியாத அளவில் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதையும் அரசாங்கம் யோசிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டும், அல்லது ரத்து செய்யக்கூடாது என்ற கொள்கைப் பிரச்சனையைப்பற்றி அந்தந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அவர்களுக்குள்ள கொள்கையை இங்கே சொன்னார்கள்.

மதுவிலக்கு இருக்கத்தான் வேண்டும், அதை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு சொன்னார்கள். அவர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுவதாகவும் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை மிகத் தெளிவாக, பல்வேறு சமயங்களிலே எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கு வேண்டுமென்று தான் நாங்களும் கருதுகிறோம். மது அருந்துவதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தக் காலத்திலேயும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், அத்தகைய ஒரு நிலையை எல்லா மாநிலங்களிலும், இந்தியா முழுவதும் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்தையும் இந்த மன்றத்திலே வைத்தது எல்லோருக்கும் நினைவிருக்கும். அப்பொழுது அந்தக் கருத்து ஏற்கப்படுமா, ஏற்கப்பட மாட்டாதா என்ற ஒரு நிலை இருந்தது. ஆனால், நம்முடைய பிரதம மந்திரியவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இது நல்ல கருத்து என்று ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிட்டிருப்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை இந்தியா முழுவதும் எடுத்து அதை அமல் செய்யும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதில் முதன்மையாக இருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச வேண்டாமென்று கருதுகிறேன். இந்தக் கொள்கையைப்பற்றி பெரும்பாலும் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரே கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டும், மது குடிப்பது பலருக்கு சரியல்ல, ஏழைகளுக்குப் பாதகமாக அமைந்து விடும் என்று எல்லோரும் கூறுவதால் அதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக ஆக்க வேண்டாமென்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுவிலக்கு ரத்து செய்தபிறகு இதை அமல் நடத்துவதில் ஆங்காங்குள்ள என்னென்ன சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, சட்ட விரோதமாகச் செயல்கள் நடைபெறுகின்றனவா என்று இதைபெய்லாம் அரசாங்கம் அப்போதைக்குப்போது

[1971 அக்டோபர் 23] [திரு. செ. மாதவன்]

கவனம் செலுத்தி மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசின் சார்பிலேயும் காவல்துறை இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கடுமையாகக் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மதுவிலக்கு இல்லை என்பதால், மதுக்கடைகள் இருப்பதாலே சட்டம், ஒழுங்கு மீறப்படுவதைக் கொஞ்சம்கூட தயவு தாட்சண்யம் இன்றி நீங்கள் தடுக்க வேண்டும். அதைத் தடுக்கக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி, நாடு முழுவதும் மக்கள் மகிழ்ச்சியடையத் தக்க அளவில் காவல்துறையினர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். யார் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்று கொள்ளாமல் அங்கே சட்டம் மீறப்படுகிறதா, தவறு நடக்கிறதா என்று கவனித்து உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்றுதான் தகவல் வருகிறது. மக்களிடத்திலே இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையை காவல்துறையினர் ஊட்டியிருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும், தொடர்ந்து அவர்கள் அதைத் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கிறது.

மதுக்கடைகள் திறக்கும் இடங்களில் ஆட்சேபணை வருவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கும் முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல் நம்முடைய அரசு அலுவலர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்துவார்கள். ஏற்கனவே, மதுக்கடைகள் திறப்பதற்குமுன் அதைப்பற்றிச் சுற்றறிக்கை விட்டு எந்தெந்த இடத்திலே பொதுமக்களுக்கு, பொதுமக்கள் உள்ளம் புண்படும் என்ற ஒரு கருத்து ஏற்படும் அளவில் இருந்தால் அந்த இடத்திலே மதுக் கடைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்ற ஒரு விதியை நாம் போட்டிருக்கிறோம்.

பின்னால் பொதுமக்களிடமிருந்து ஆட்சேபணை வந்தால் அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு செப்டம்பர் 24-ம் தேதியன்று மறுபடியும் அலுவலாளர்களுக்குச் சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் வருமானால் அதை உடனடியாகக் கவனித்து சட்ட விரோதமாக மதுக்கடைகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். மக்களுடைய உணர்ச்சியைப் புண்படுத்தக்கூடிய விதத்தில், ஆலயம், பள்ளிக்கூடம் இருக்கும் இடங்களில் மதுபானக் கடைகள் இருக்குமானால் அவை அகற்றப்பட வேண்டும். எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மதுக் கடைக்கு அனுமதி கொடுக்காத நிலையை ஆங்காங்குள்ள அலுவலர்கள் முயற்சி எடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கை அரசாங்கம் அனுப்பி இருக்கிறது. இதை அமல் நடத்துவதிலே எந்தவிதமான தவறுகளும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதிலே கவனம் செலுத்தித் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டம் கொண்டு வந்த முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலிலே உத்தரவாகப் போட்டார்கள், நாங்கள் சொன்னபோது கேட்கவில்லை, இப்போது சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று உணர்ச்சி வயப்பட்டு

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 அக்டோபர் 23]

பேசினார்கள். நான் இன்றைக்குத் துவக்க உரையின்போதே சொன்னேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நானே ராஜினாமாச் செய்யவேண்டுமென்றார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே நான் ராஜினாமாச் செய்வதை விரும்புவார்களானால், அவர்களுடைய மகிழ்ச்சிக்காக ராஜினாமாச் செய்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டேன், சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்ற காரணத்திற்காக ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு நானும் தயாராக இல்லை, அரசாங்கமும் தயாராக இருக்காது.

அன்றைக்குச் சொன்ன அதே கருத்தைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்லுகிறேன். புரொவிசோவில் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அன்றைக்கும் சொன்னேன், இன்றைக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். இதிலே எப்படி முடிவுக்கு வந்தோம்? நம்முடைய வழக்குரைஞர்களைக் கேட்டோம். மற்ற மூன்று மாநிலங்களில் இதே போன்ற சட்டம் இருக்கிறது. நோடிபிகேஷன் போடலாம் என்று புரொவிசோவில் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேறு மாநிலங்களிலே என்ன முறையிலே போடப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் நம்முடைய சட்டத்திலும் போட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, 1937-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. நோடிபிகேஷன் போட்டு ரத்து செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நோடிபிகேஷன் போட்டார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, with your permission I want to seek a clarification. What is the view expressed by our Honourable High Court regarding this matter?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் சொன்னார்கள். அந்த வழக்கு விசாரணையில் இருக்கும்போதே சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. வழக்கு மன்றத்தில் எந்த முடிவும் ஏற்படவில்லை என்பதைச் சூசகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

மற்ற மாநிலங்களிலே போடப்பட்ட சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் நாமும் நோடிபிகேஷன் போட்டோம். உறுப்பினர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் செய்யவில்லை.

DR. H. V. HANDE: If the Government were so sure of their ground, it would have been simpler for the Government to have contested the case and stated that they were quite right in bringing forward an Act by an executive order and that no statutory provision was necessary. That stand could have been taken by them and why it was delayed for such a long time? Was that delayed because the Law Minister was not in India?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அது அவர்களுக்கே தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். கவுன்டர் அபிடவிட் போட்டதை அவர்கள் பார்த்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் வழக்கு போட்டபோதும் பின்

[1971 அக்டோபர் 23]

[திரு. செ. மாதவன்]

வாங்கவில்லை. ஆகஸ்ட் 30-ம் தேதி நிறைவேற்றியாக வேண்டும். உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று காலதாமதம் ஆவதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நிலை. நாங்கள் காலம் கடத்தினோம் என்று சொல்லுவது தவறு. வழக்குப் போட்டார்கள். கவுன்டர் போட வேண்டும், 9 மரு விசாரணைக்கு வர வேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப் பண்படுத்த வேண்டுமென்றோ, காலம் கடத்த வேண்டுமென்றோ வாய்ப்பு வாங்கினோம்?

DR. H. V. HANDE: Till 26th August the Government had not expressed their stand.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதுவரை அப்படிப்பட்ட உத்தரவு போடப்படவில்லை. உத்தரவு போடவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I would like to know whether we are discussing what went on in the court on this particular issue.

DR. H. V. HANDE: It is quite relevant.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. The Hon. Minister for Law has stated that in Kerala and Andhra Pradesh notifications were issued and so he followed the same procedure here also. But here on the floor of the House the Opposition Members came to his rescue and told him the correct procedure and he could have followed them. Perhaps he has no confidence in the legislators and so he wanted to copy what had happened in Kerala and Andhra Pradesh.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not a point of order.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நான் சொன்னதை அமைதியாகக் கேட்டிருக்கலாம். உயர்நீதி மன்றத்தில் சொன்ன விளக்கம் வேறு. நாங்கள் தன்னிச்சையாகச் செய்யவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சொன்னதை மறுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டது அல்ல. நாங்கள் இப்படிப்பட்ட முடிவு எடுக்கும்போது மற்ற மாநிலங்களில் செய்த பகுதிகளை 1967-ல் செய்யப்பட்டது. 1969-ல் செய்யப்பட்டது ஆகியவற்றை எல்லாம் பார்த்துத் தான் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு நாம் அதைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த மன்றத்திலேயே அந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அகவே, இதிலே புதுமையான கருத்து எதுவும் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சில பகுதிகளைச் சட்டத்தில் இருந்து விட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் இந்தப் பகுதிகளைப் போடலாம் என்று அனுமதி கொடுக்குமானால் அந்தப் பகுதிகளைச் சேர்த்து இன்னொரு சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று இப்போதே சொல்லி விடுகிறேன். பின்னால் அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரும்போது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் 'இன்னொரு ராஜினாமா செய்யுங்கள்' என்று சொல்லுவார்கள் என்பதால் இப்போதே அதைப் பற்றியும் சொல்லிவிட்டேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 அக்டோபர் 23]

மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து தகவல் கேட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். டைரக்டிவ் பிரிஸிபிள்ஸ் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லச் சொன்னார்கள். அப்போதும் சொன்னோம், இப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மத்திய அரசாங்கத்தான் மைசூர் மாநிலத்திற்கும், ஆந்திரா மாநிலத்திற்கும், கேரள மாநிலத்திற்கும் சட்டம் வரும்போது அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். அந்த மத்திய அரசாங்கத்தான் இப்போதும் இருக்கிறது. டைரக்டிவ் பிரிஸிபிள்ஸ் என்று சொல்லி அவர்கள் இதற்கு ஆட்சேபிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கொடுத்து விட்டு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மட்டும் டைரக்டிவ் பிரிஸிபிளைப் பின்பற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை அவர்கள் உணர்வார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைப் புறக்கணித்தோ மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை, கட்டுப்பாட்டுக்கு எதிராகவோ செய்கிறோம் என்று சொல்லுவது பொருத்தாது.

மதுவிலக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது வேறு பிரச்சினை. அதை ரத்து செய்ய முடிவு எடுத்த பிறகு அதை அமுல் நடத்துவது வேறு பிரச்சினை. அந்த முறையில் நாங்கள் சில கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறோம். அதிலே எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் சொன்ன கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்ற முறையில் செய்யவில்லை. பல முன் யாதிரிகளைப் பின்பற்றித் தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கருத்தை மதிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் செய்ததாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறி இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்தான் இந்தப் பிரச்சினையைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இதைக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போன ஹாண்டே அவர்கள் தனக்குச் சாதகமாக இந்த அவையில் பேசலாமா, இதைப் பற்றிப் பேசுவது சட்டப்படி பொருந்துமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அது இன்று 'சப் ஜூடிஸ்' ஆக இல்லை. கோர்ட்டில் முடிந்து விட்ட காரணத்தால்தான் பேசினேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : நான் மிஸ்டர் ஹாண்டே அவர்களிடம் கேட்கவில்லை. சபாநாயகர் அவர்களிடம் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது அருமை யான கருத்துத்தான். இதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் சிந்திப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்து இதை நோட்டிபிகேஷன் மூலம் போடக்கூடாது. சட்ட மூலமாகத்தான் போடவேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றத்தில் வாதாடி விட்டு அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வரும்போது அதை எதிர்த்துப் பேசலாமா என்று கேட்டார்கள். அது உயர்நீதி மன்றம். இது சட்ட மன்றம். இங்கே அப்படி பேசுவதற்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am opposing this Bill at every stage in whatever manner it is. If it is possible to oppose at any stage, I oppose it.

[1971 அக்டோபர் 23] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

திரு. மொய்தீன் அவர்களைவிட நான் வயதில் சிறியவனாக இருப்பதால் அவர்களைவிட வேகமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் எல்லாயிடங்களிலும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதால் என் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கங்கு அப்போல் செய்திருக்கிறேன். முதலில் ஆர்டினன்ஸ் வந்தபோது அதை அப்போல் செய்தேன். மீண்டும் ஆர்டினன்ஸ் வந்தபோதும் அப்போல் செய்தேன். 'அட் எவ்வுரி ஸ்டேஜ் அப்போல்' செய்திருக்கிறேன். இப்போதும் அப்போல் செய்கிறேன். ஆனால் தோல்விதான் அடையப்போகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மிகுந்த உருக்கத்தோடு எதிர்த்து எதிர்த்துத் தோல்வி அடைந்திருக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் யாரும் தோல்வி அடைந்ததாகக் கருத வேண்டாம். நாம் நிச்சயமாக அனைவரும் சேர்ந்து வெற்றி அடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நம் தமிழ்நாட்டில் நான் ஏற்கனவே இந்த அவையில் தெரிவித்ததைப் போன்றும் சற்று முன்பு இந்த அவையில் நான் அறிவித்ததைப் போலவும், மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப் போலவும், இந்திய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இதை அகில இந்திய ரீதியில் சிந்திக்கவேண்டுமென்று முன்வந்திருக்கிறார்கள். நாம் இந்த மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பது, என்பதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தினால், அதை எதிர்த்து எதிர்க் கட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியினரும், சுதந்திரக் கட்சியினரும், தோழமைக் கட்சியில் இருக்கின்ற முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு பேசியிருக்கிற காரணத்தினால் அதற்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்தியா முழுமைக்கும் இது சட்டமாக ஆக்கப்படுமானால் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறது என்று கூறியதன் காரணமாகவும் அதை இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு யோசிக்கலாம் என்று கூறியிருப்பது நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற முதல் கட்ட வெற்றியாகும்.

இந்த முதல் கட்ட வெற்றியோடு மட்டும் நிற்காமல் முழுமை பெறுவதற்கு இந்திய முழுமையிலும் மதுவிலக்கு வரும் நன்னாளை எதிர்பார்ப்போம். இதில் வெற்றி தோல்வி என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. மதுவிலக்கை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்றும், மது விலக்கை ரத்து செய்கிற கொள்கை தவறானது, மது அருந்துவது நீதானது என்று சொல்லப்படுகிற கொள்கை தோற்றுவிட்டதாகவும் யாரும் கருத வேண்டாம். மதுவிலக்கு என்பது நாம் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு புனிதமான கொள்கையாகும். அப்புனிதமான கொள்கை இந்திய முழுவதிலும் வரவேண்டுமென்று பாடுபடுகிறோம்.

இப்போது பல்வேறு இடங்களில் இந்தக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருப்பதால், ஏற்பட்டிருக்கிற சில மனமாச்சாரியங்களையும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற விவரங்களும், அதற்காக அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளும் பற்றி மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் கூறியிருக்கிறேன். இந்த மாநிலம் முழுவதும், எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 23]

தகவல்களின்படி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் இவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க 62 இடங்களில் கடைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பல இடங்களில் பொதுமக்கள் கோரிக்கைகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைகள் இவைகளை ஏற்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் நிச்சயமாகச் செயல்படுவார்கள்.

கலெக்டர்களிடமிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கே அதை விளக்கியதன் மூலம் இனிமேல் கலெக்டர்கள் அந்தப் பதில்களை தக்க நேரத்தில் உரியவர்களுக்கு அனுப்புவார்கள். அனுப்பவேண்டும் என்று நான் இங்கு கூறிக்கொள்கிறேன். ஆனால் தவறான கருத்துக்களை மக்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைத்து அரசாங்கத்திற்கு ஒரு களங்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று எதிர்த்தாப்பிலுள்ளவர்கள் அல்லது மாற்றுக் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் முனையக் கூடாது என்பது என் வேண்டுகோளாகும்.

உதாரணமாக, மதுரை மாநகரத்தில் உத்தமர் காந்தி அடிகள் அன்று உடை மாற்றிக்கொண்ட அந்த வீட்டிலேயே கள்ளுக்கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பலமாகப் பிரசாரம் நடைபெறுகிறது. ஆனால் அதை விசாரித்த பிறகு காந்தியடிகள் உடை மாற்றிக்கொண்ட அந்த இடத்தை இந்த அரசு 18-6-1971-ல் காதி போர்ட்டுக்கு வாங்கியிருக்கிறது என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே தவறான பிரசாரமாகும் அது. அந்தத் தெருவில் பக்கத்து வீட்டில் கடை வைக்கப்பட்டிருப்பது என்னவோ உண்மை. ஆனால் செய்திகள் திரிக்கப்பட்டு, அரசாங்கத்திற்குக் களங்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அந்த வீட்டில் கள்ளுக்கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தவறான பிரசாரங்களை நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்து அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள் வேறு வழியில்லாது தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் அரசு இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை மனமார ஒப்பி இந்தச் சட்டத்திற்கான ஆதரவைக் காட்ட வேண்டும், எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகளுக்கு எல்லாத் தரப்பிலுள்ள எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (சொல்திறனை நிறுத்திவைத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

நிர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1971 அக்டோபர் 23]

எண்ணிக்கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர்—

ஏற்போர்

1. திரு. பெ. சீனிவாசன்.
2. திரு. கு. ஆண்டி. என்கிற குருசாமி.
3. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
4. திரு. மு. இரத்தின சபாபதி.
5. திரு. வி. இராசகோபால்.
6. திரு. அ. இராசமாணிக்கம்.
7. திரு. டி. இராசரத்தினம்.
8. திரு. எம். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்.
9. திரு. ஆர். இராமலிங்கம்.
10. திரு. மு. இராமன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Now the doors are closed. The Hon. Member Thiru Kovai Chezhan is just entering. He may be asked to go out.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வாக்கெடுப்பு துவங்கப்பட்டு விட்டதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைச் செழியன் அவர்கள் வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ள சபையின் விதிகளின் படி உரிமை இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் இதிலே கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU J. JAMES: Here also another member is entering. The Hon. Member Thiru Raja is coming. He should not vote.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள் வாக்கு பதிவு செய்யப்படாது. வெளியே போக வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

11. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி.
12. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
13. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்.
14. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணி முத்து.
15. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்.
16. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
17. திரு. எஸ். முருகையன்.
18. திரு. செ. கந்தப்பன்.
19. திரு. பழனிவேல்ராஜன்.
20. திரு. என். கணபதி.
21. திரு. எல். கணேசன்.
22. திரு. எம். ஆர். கண்ணன்.
23. திரு. கா. மு. கதிரவன்.

[1971 அக்டோபர் 23]

24. திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்.
25. தாழை திரு. மு. கருணாநிதி.
26. திரு. சோ. கருணாநாதன்.
27. திரு. ஆ. கருப்பையா.
28. திரு. கு. காமாட்சி.
29. திரு. நா. கிருட்டினன்.
30. திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன்.
31. திரு. ஏ. எஸ். குமாரசாமி.
32. திரு. தே. கேசவலு.
33. திரு. எம். கோபால்.
34. திரு. ப. கோபால்.
35. திரு. வி. சி. கோவிந்தசாமி.
36. திரு. ஆர். கோவிந்தராசன்.
37. திரு. கோவிந்தராசகாலிங்கனார்.
38. திரு. செ. சதாசிவம்.
39. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்.
40. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
41. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்.
42. மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்.
43. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.
44. திரு. எம். செல்வராஜ்.
45. திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்.
46. திரு. டி. வி. சம்பத்.
47. திரு. கோ. சிவப்பெருமான்.
48. திரு. பெரி. சண்முகம்.
49. திரு. எம். எஸ். கே. சந்தியேந்திரன்.
50. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.
51. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.
52. திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்.
53. திரு. ஆர். சின்னசாமி.
54. டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு.
55. திரு. சி. சின்ன வெள்ளையன்.
56. திரு. எஸ். கே. சுப்பிரமணியம்.
57. திரு. மா. சுப்பிரமணியன்.
58. திரு. ச. சுப்பையா.
59. திரு. வி. சுப்பிரமணியம்.

1971 அக்டோபர் 23]

60. திரு. கோ. செபமாயை.
61. திரு. த. சோணையா.
62. திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்.
63. திரு. என். தர்மலிங்கம்.
64. திரு. டி. சி. திம்மராபு அஷ்வந்தர்.
65. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
66. திரு. ச. துரைசாமி.
67. திரு. துரைமுருகன்.
68. திரு. மே. சி. தாயமணி.
69. திரு. எம். தேவராசன்.
70. திரு. அ. தேவேந்திரன்.
71. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா.
72. திரு. ஈ. எம். நடராசன்.
73. திரு. எஸ். நல்லசாமி.
74. திரு. க. நாகராசன்.
75. திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்.
76. திரு. ந. நாச்சியப்பன்.
77. திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி.
78. திரு. ஆ. பார்த்தமன்.
79. திரு. என். எஸ். பலராமன்.
80. திரு. நா. பழனிசாமி.
81. புலவர் சி. பழனிச்சாமி.
82. டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்.
83. திரு. க. பழனிவேலன்.
84. திரு. குழ. செல்லையா.
85. திரு. எஸ். காதர் பாட்சா என்சிற வெள்ளையன்.
86. திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா.
87. திரு. வி. பழனிவேலு.
88. திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்.
89. திரு. சி. பாண்டிரங்கம்.
90. திரு. கு. பாலகிருஷ்ணன்.
91. திரு. வை. பாலசுந்தரம்.
92. திரு. கு. பெரியசாமி உடையார்.
93. திரு. எஸ். பெருமான்.
94. திரு. தி. பொன்னுமலை.
95. திரு. பி. எஸ். மணியன்.

[1971 அக்டோபர் 23]

96. திரு. வி. மலைக்கண்ணன்.
97. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி.
98. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
99. திரு. எஸ். வடிவேல்.
100. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்.
101. திரு. என். மருதாசலம்.
102. திரு. க. சுப்பு.
103. திரு. கே. கந்தசாமி.
104. திரு. பெ. மலைச்சாமி.
105. திரு. சி. மன்னியப்பன்.
106. திரு. என். மாணிக்கம்.
107. திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.
108. திரு. மு. மாரிமுத்து.
109. திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்.
110. திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்.
111. திரு. வி. முத்து.
112. திரு. என். இராஜாங்கம்.
113. திரு. ப. முத்துசாமி.
114. திரு. பு. செ. முத்துச் செல்வன்.
115. திரு. கி. ரங்கநாதன்.
116. திரு. வ. க. இராமராசன்.
117. திரு. செ. ராமலிங்கம்.
118. திரு. எஸ். கே. வடிவேல்.
119. திரு. நா. வீராசாமி.
120. திரு. மு. வேதாசலம்.
121. திரு. அ. வெள்ளத்துரை.

மறுப்போர்.

1. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
2. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்.
3. திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்.
4. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
5. திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி.
6. திரு. பி. வெங்கடசாமி.
7. திரு. கே. பி. கோபால்.
8. திரு. எம். ஏ. லத்திப்.

[1971 அக்டோபர் 23]

9. திரு. டி. எஸ். ஏ. சிவப்பிரகாசம்.
10. திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்.
11. திரு. எம். சத்தியமூர்த்தி.
12. திரு. அப்துல் ஜப்பார்.
13. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்.
14. திரு. என். டென்னீஸ்.
15. திரு. எம். ஏ. அபுசாவி.
16. திரு. என். வி. குருசாமி நாயுடு.
17. திரு. கு. ஆ. பொம்மன்.
18. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
19. திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதீன்.

நடுநிலை வகிப்போர்.

1. திரு. நா. காரிராமன்.
2. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
3. திரு. கே. என். குமாரசாமி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தை ஆதரிப்போர் 121, எதிர்ப்போர் 19, நடுநிலை வகிப்போர் 3. தீர்மானம் நிறைவேறியது என்று அறிவிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Now the Bill will be taken up clause by clause. There are no amendments.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation), Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971) be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 37/1971):—

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Excise Bill* 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) be taken into consideration.

I have brought forward this Bill to replace the Tamil Nadu Abkari Ordinance, 1971 promulgated by the Governor on the 28th

* 1971 அக்டோபர் 21-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

[Thiru S. Madhavan] [1971 அக்டோபர் 23]

August 1971 to enable the Government to give effect to its decision to suspend Prohibition laws and revive the Abkari laws from 30th August 1971.

When the Tamil Nadu Abkari (Amendment) Bill 1971 was introduced in this House in July 1971 I mentioned that consequent on the suspension of Prohibition, the Tamil Nadu Abkari Act, 1886 would be revived from 30th August 1971 and as that Act was enacted nearly a century back, the Government proposed to bring forward comprehensive legislation after ascertaining the position obtaining in the neighbouring States. An opportunity has been taken to amplify some of the provisions of the Ordinance in the light of the position obtaining in the neighbouring States.

Clause 18 of the Bill seeks to prohibit employment of children and of persons suffering from infectious diseases to sell any liquor for human consumption.

In Clause 34, provision has been made to frame rules for the following purposes among others:—

(1) to regulate the quantity of retail sale to any one individual;

(2) to prohibit establishment of liquor shops in the vicinity of schools, colleges, highways, sacred places and congested areas and in particular those inhabited by labourers and poor people;

(3) to specify the maximum alcoholic content of any liquor;

(4) to prohibit any person from driving or attempting to drive in a public place any vehicle including a motor vehicle while under the influence of drink and in such circumstances, as may be specified.

As a measure calculated to promoting temperance, provision has been made in clause 60 empowering the Government to direct any liquor shop to close on one or more days in a week or on such national holidays or festival holidays or any other day as the Government may specify.

Clause 85 provides for the validation of all acts done under the Ordinance sought to be replaced in so far as they are not inconsistent with this Bill.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Tamil Nadu Excise Bill 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) be taken into consideration.”

DR. H. V. HANDE: On behalf of the party I represent, I fully oppose this Bill for a number of reasons. So far as this

[23rd October 1971] [Dr. H. V. Hande]

particular Bill is concerned, I shall mention one or two points. Let the Hon. Chief Minister also listen to me. The Bill has come before us. Let us take Clause 64. It reads as follows:—

Whoever, being the holder of licence for the sale or manufacture of liquor under this Act—

(a) mixes or permits to be mixed with the liquor sold or manufactured by him any noxious drugs or any foreign ingredient likely to add to its actual or apparent intoxicating quality or strength.

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for such offence with fine which may extend to five hundred rupees or with imprisonment for a term which may extend to three months or with both.

So, for adulteration by a licenced vendor, the punishment is provided for. We know what happened a fortnight before, how by taking some spurious drugs, some persons had died. Now that this Bill is brought before this House, let us know who were those persons who sold such a varnish and whether they had been brought to book. The House is entitled to know who was responsible for that tragedy.

Another point also I would like to bring before the notice of Hon. Chief Minister. I know that he is a man of the masses and he is interested in the health of the people. As a medical man I know that many people had now taken to this habit of alcohol. I can see from the patients coming to me. The Chief Minister may also know it. The number of persons taking to alcohol had increased. As a medical man I can say that if one were to take this arrack (it is a dangerous thing) it will completely spoil the liver. High percentage of alcoholic content is there in arrack. I would request the Hon. Minister to appoint some sort of Committee of doctors to go into this question. Let the Committee find out to what extent the thing sold in open market by these licensees is injurious to health. I know that the Hon. Chief Minister does not want our people to ruin their health. I know he is a man of the masses and he is interested in their health. Even though other things cannot be done, since we have reached the point of no return, at least let the Chief Minister do this thing by appointing a Committee of experts, a Committee of doctors, and save the State of Tamil Nadu. Let the number of persons dying by drinking such kind of arrack be brought down considerably.

திருமதி த. த. அனந்தநாயகி: எனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவசரச் சட்டம் மசோதாவாக, சட்டமாக்கப்பட வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் முழுமுச்சுடன் ஸ்தாபன கமிட்டியின் சார்பாக வன்மையாக எதிர்த்துக் கடைப்பிடிக்கிறேன். அரிசிக் கடை திறப்பதில் அவசரம் என்றால் புரிகிறது. ஆனால் கண்ணக்கடை திறப்பதில், சாராயக் கடை திறப்பதில் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டிய நிலையில்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 23]

அரசாங்கம் இருக்கிறது என்றால், அது வருத்தத்தக்க விஷயம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கள்ளுக் கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் அவசரமாகத் திறந்ததன் காரணமாக பொது மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இதை நான் வன்மை பாகக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஷரத்து 34-ல் அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, எப்படியெல்லாம் கட்டுப் படுத்துவது என்பதற்கான பல விதிகளைப் போடுகிறார்கள். அவசரச் சட்டம் வந்தபோது சரியான முறையில் ஆராயாமல் பல கள்ளுக் கடைகளும், சாராயக் கடைகளும் கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் திறந்திருப்பதன் காரணமாக என்னென்ன சங்கடமான, கஷ்டமான நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை முதல் அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். என் தொகுதியில் ஏற்பட்ட அப்படிப்பட்ட குறையை முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லி, அவர்கள் உடனடியாக அதற்கு பரிகாரம் தேடிக்கொடுத்தார்கள். நான் கொடுத்தது ஒன்று தான். அப்படி பல பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றாக ஆராயப் புகுந்தால், பல கள்ளுக் கடைகளை வெளியேற்றம் செய்தால்தான் இப்பொழுது அரசாங்கம் போட விரும்பும் ஷரத்துக்கு அர்த்தம் இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஷரத்திலே மிக அழகாக சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(b) regulating the mode in which toddy may be supplied to licensed vendors of the same, or to persons who distill spirit from it, or who use it in the manufacture of bread;

(c) determining the number of licences of each description to be granted in any district or place;

(d) regulating the hours of sale of liquor;

(e) regulating the hours and places of consumption of liquor;

(f) regulating the quantity of retail sale to any one individual;

(g) prohibiting the establishment of liquor shops in the vicinity of schools, colleges and highways, sacred places and congested areas and in particular those inhabited by labourers and poor people.

என்று ரூலில் மிக அழகாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்கே ஏழை மக்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்களோ, எங்கே கோயில் இருக்கிறதோ, எங்கே பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறதோ, எங்கே மக்கள் அதிகமாக கூடக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதோ, அங்கேயெல்லாம் கள்ளுக்கடையைத் தொடங்கக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நடை முறையில் என்ன பார்க்கிறோம்? எங்கெல்லாம் திறக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களோ, அங்கே எல்லாம் திறந்திருக்கிறார்கள். எங்கெல்லாம் ஏழை மக்கள் அதிகமாக வசிக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் முதலில் திறந்திருக்கிறார்கள். கேட்டால் சொல்கிறார்கள், இங்கேயெல்லாம் வேறெங்காவது திறந்தால் யார் வந்து குடிக்கப் போகிறார்கள் என்று. குடிசைப் பகுதிகளிலேதான் அதிகமாக திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டுமானால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள் நகர் சோதனை நடத்தலாம். கூட, எங்களைப் போன்ற சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் வரத் தயாராக இருக்கிறோம்.

[1971 அக்டோபர் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அப்போது தெரியும், ஏழை மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில்தான் அதிகமாக திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று. இதனால், ஏழை மக்கள் குடித்து கெட்டுப் போகிறார்கள் என்று ஆணித்தரமாக கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, பொது இடங்களிலெல்லாம் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள், எங்கள் தொகுதியிலே மாக்கடை வியாபாரிகள், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வந்து தங்கி வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பயந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். பத்து பேர்கள் குடித்துவிட்டு கூட்டமாக இருந்தால் கலாட்டாவாக மாறி விடுகிறது. எனவே, சட்டத்திற்கு மாறாக கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேமாதிரி நடுத்தரக் குடும்பத்தினர் வசிக்கக்கூடிய ரெசிடன்ஷியல் ஏரியாஸ்—லோயர், மிடிஸ் இன்சும் க்ரூப்—வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே திறந்திருக்கிறார்கள். இதனால் பெண்கள், கடை விதிக்குப் போக, ராத்திரி நேரத்தில் ஏதாவது ஆபத்து என்றால் போக வேண்டுமானால் பயப்படுகிறார்கள். திடீரென்று ஏதாவது என்றால், இரவு நேரத்தில் ஆஸ்பத்திரி போக வேண்டுமானால் பயப்படுகிறார்கள். ஏதோ ஹவ்ஸ் ரெகுலேட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எந்த நேரத்தில் பார்த்தாலும் கள்ளுக் கடைகள் திறந்திருக்கின்றன என்று பொதுமக்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எப்படிப்பட்ட இடங்களில் கடைகளை வைக்கலாம் என்று உறுப்பினர் கருதுகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஊருக்கு வெளியே வைக்கலாம். குடிக்க விரும்புகிறவர்கள் நடந்து போய்க் குடித்து வரட்டுமே? என்ன வசதி வேண்டியிருக்கிறது குடிக்கிறவர்களுக்கு?

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: மதுவே வேண்டாம் என்று சொல்லும் அம்மையார் அவர்கள் இப்போது ஊருக்கு வெளியில் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். (கரவொலி)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மதுவே வேண்டாம் என்று சொல்வதில் நாங்கள் பின் போகவில்லை. இதில் ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி என்னவென்றால், அன்றைக்கு யார் பக்கம் ஒட்டுப் போடுவது என்று திட்டாடிக்கொண்டிருந்த முஸ்லிம் லீக் இன்றைக்கு எங்கனோ சேர்ந்து ஒட்டுப் போட்டுவிட்டார்கள் என்பதில் மகிழ்ச்சி.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: அம்மையார் கூறுவது போல நாங்கள் ஒன்றும் திட்டாடவில்லை. உங்களோடு சேர்ந்து நாங்கள் ஒட்டளித்ததாக கூறியதை நாங்கள் கௌரவக் குறைவாக கருதுகிறோம். முஸ்லிம் லீகைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் என்றைக்கும் மதுவிலக்கு எதிர்ப்பை கைவிட்டிருக்கவில்லை. அந்த அடிப்படையில்தான் நாங்கள் ஒட்டளித்தோமே தவிர, நீங்கள் சொன்ன காரணத்தின்படி அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய பதில் என்னுக்குப் புரியவில்லை. அன்று கௌரவக் குறைவு என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு எப்படி சேர்ந்தீர்கள் என்று புரியவில்லை.

[1971 அக்டோபர் 23]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, நாங்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து வாக்களிக்கவில்லை. அவர்கள்தான் எங்களோடு சேர்ந்து வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய வாத்தத்தான் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், திரு. காமராஜர் தலைமையில் இருக்கும் பழைய காங்கிரஸ், நாம் இப்போது செய்திருக்கும் காரியத்தை, மிக அழகாகச் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த எல்லாக் கட்டங்களுமே முஸ்லிம் லீக் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, முஸ்லிம் லீகுடன் சேர்ந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒட்டளித்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக வாத்தம் செய்யக்கூடியவர். ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், அன்றைக்கு எங்களோடு சேரவில்லை. இன்றைக்கு சேர்ந்து ஒட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், எங்களோடு சேர்ந்ததாகத் தான் அது ஆகும். அதை மறைப்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பக்கத்திலே இருக்கிற பாண்டிச் சேரிக்குச் சென்று அன்று முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜர் அங்கே, நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் கள்ளுக் கடைகளை மூடிவிடுவோம் என்ற தவறான பிரசாரத்தை நம்ப வேண்டாம் என்று பேசியதாக உங்கள் பத்திரிகைகளில் கூட வெளியிடப்பட்டிருந்தே, அதை மறைத்துவிட முடியுமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அது பாண்டிச்சேரியைப் பற்றியது. இப்போது தமிழகத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாண்டிச் சேரிக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஆகவே, அதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே, இன்றைக்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்தது மிக மிக மோசமானது. தமிழகத்திலுள்ள ஏழைகள், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். நமது முதலமைச்சர் சொல்வது வழக்கம். நான் பிற்பட்ட மக்களுக்கு என்ன உதவியும் செய்யத் தயார் என்று. இந்த மதுவிலக்கு ரத்து என்பது அவர்களுக்குச் செய்யப்படும் நன்மை அல்ல. அவர்களைத்தான் இது அனேகமாக மிகவும் பாதிக்கும். அவர்கள் குடும்பங்கள் இனிமேல் முன்னேறாது. இனி அவர்கள் லீட்டுப் பிள்ளைகள் படிக்க முடியாது. இரண்டு வேலை சோறு கிடைக்காது. பெண்டு பிள்ளைகள் வாழ முடியாது. இப்படிப்பட்ட காட்சியை கண்கூடாக, இந்த அரசு, இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாகவே பார்க்கப் போகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியெல்லாம் நடந்து எங்கள் ஆட்சிக்கு களங்கம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நினைத்தால் அது நடக்காது. நடக்க விட மாட்டோம். (கரவொலி)

[1971 அக்டோபர் 23]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: களங்கம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. கள்ளுக் கடையைத் திறப்பது என்பது அப்படிப்பட்ட நிலையை அழைப்பதைப் போலாகும். “இட் ஈஸ் ஆன் இன்விடேஷன்”, என்றுதான் முதலமைச்சருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் இன்னும் குறையவில்லை. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் இன்னும் அதிகமாகி விட்டார்கள் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழை மக்கள் தான் என்பதை மீண்டும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கை ரத்து செய்தது சொன்னதற்கு மாறானது. எனவே, அதைத் தடுக்க முடியாவிட்டாலும், சட்டத்திலாவது ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

அடுத்து, ஷரத்து 27 (சி)-யில்

“27 (c) subject to such restrictions and on such conditions” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்ஸ் என்ன? கண்டிஷன்ஸ் என்ன? வேண்டியவர்கள் யாராவது இருந்தால் ஒரு ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்சும் இல்லை, கண்டிஷனும் இல்லையா? இப்படிப்பட்ட பாரபட்சமான நிலைக்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது. என்ன ரெஸ்ட்ரிக்ட்டென்ஸ், கண்டிஷன்ஸ் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டத்திலே இல்லாவிட்டாலும் ரூல்ஸ் லாவது இருந்தால் நல்லது என்று சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Clause 34 (2) (m) says :

fixing for any local area the minimum price below or the maximum price above which, any liquor shall not be sold.

இன்றைக்கு சாராயம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 3½-க்கு அடக்கம் ஆகிறது. ஆனால் ரூபாய் 10-க்கு விற்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய லாபம் அது பவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்ன விலை நிர்ணயம்? இப்படியெல்லாம் ஏழை மக்கள் கொடுக்கின்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு எந்த அளவுக்கு அரசு மக்களை பாதுகாக்கப் போகிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே 26 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கப்போவதாக சொன்னார்கள். பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரில் கூட 10 கோடி என்று தான் சொன்னார்கள். அதனால் புதிய வரிகள் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இப்போது ரூ. 26 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இன்னும் ஒவ்வொரு ஏலமும், இத்தனை லட்சம், இத்தனை லட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். இது சரிதானா? பத்திரிகையில் செய்தி போடுகிறார்கள். இது ஒருசெய்தியா இந்த நிலைமை தமிழகத்தில் மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஒரு நாள், ஒரு கடையில் மட்டும் ரூ. 1,18,000 சாராய வியாபாரம் என்று பெரும் செய்தி போடுகிறார்கள், முதல் பேஜில். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தமிழகம் இருக்குமானால் கேட்பதற்கே கூட ரொம்பவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை என்றால், சாதாரண மக்கள், இளைஞர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? ஒரு கடையில் இவ்வளவு வியாபாரமா? பெரிய கூடை போலே இருக்கிறதே, போனால் என்ன என்று தானே தோன்றும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமை நல்லதா?

[1971 அக்டோபர் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பத்திரிகைகளிலே சாராயக்கடை விளம்பரங்கள் பெரிய எழுத்தில், கொட்டை எழுத்தில் வந்ததாக அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “சாராயத்தில் குடும்பக்கட்டுப்பாடு மருந்து கலந்து வந்திருக்கிறது” என்று உங்கள் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறதே, அதற்கு என்ன விளக்கம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மதுவிலக்கு ரத்து சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? பணக்காரர்கள் ஸ்டாண்டர்டு சரக்குகளைக் குடிக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள் கண்ட கண்ட மது வகைகளைக் குடித்துச் சாகிறார்கள். அப்படி சாகாமல் தடுப்பதற்குத்தான் கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்கிறோம் என்று சொன்னீர்களே? இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது? வார்னிஷ் குடித்து சாகிறார்கள். திருவொற்றியூரிலே 30, 40 பேர்கள் வார்னிஷ் குடித்து செத்தார்களே

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த ஒரு காரணத்தை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்ன பல காரணங்களிலே அது ஒன்று.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்த முக்கியமான காரணம் பல காரணங்களிலே ஒன்றுதான், ஆனால் அந்த ஒன்றும் மிகமிக முக்கியமான காரணம். திருவொற்றியூரிலே 30, 40 பேர் வார்னிஷ் குடித்துச் செத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சட்டம் கொண்டுவந்து அமல் நடத்துவதில் மிகுந்த ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வதற்காக கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் அமல் நடத்துவதன் மூலமாகத்தான் நாம் ஓரளவுக்குச் சங்கடங்களைக் குறைக்க முடியும். இல்லையென்றால், சங்கடங்கள் அதிகரிக்குமே தவிர, குறையாது. கள்ளுக்கடைகளிலே யாரோ போய் சோதனை செய்கிறார்கள். சோதனையை நல்ல முறையில், சரியான முறையில் செய்தால்தான் அது பயனளிக்கும். இல்லையென்றால் அவர்கள் சோதனை மக்களுக்கு வேதனையளிக்கவே செய்யும்.

சட்டம், அமைதியை நிலைநாட்ட என்னதான் காவல் துறையினர் முயற்சித் தாலும், சிலசமயங்களில் அவர்களுக்கும் வேதனை ஏற்படுகிறது. குடித்துவிட்டு வெளியே வருபவர்கள், அங்கே நிற்கும் போலீஸ்காரனைப் பார்த்து, “நேற்று குடித்துவிட்டு வந்ததால் கைது செய்தாயே, இன்று என்ன செய்வாய் பார்க்க லாம்” என்று பேசி அவர்கள் மனதையும் புண்படுத்துகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. நன்றாகக் குடிப்பதோடு அல்லாமல், பல கடைகள் முன்பு மிரட்டல், உருட்டல், சண்டைச்சச்சரவு இப்படிப்பட்ட பல தொல்லைகளும் நடைபெறு கின்றன.

முன்பு கண்ட கண்ட மதுவகைகளைக் குடித்துச் செத்தார்கள். ஆனால் இப் போது என்னவென்றால் பலபேர் அதிகமாக குடித்துச் செத்துப்போகிறார்கள். அகில இந்திய மட்டத்தில் கள்ளுக்கடைகளை திறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, நாங்களும் திறந்துவிட்டோமென்று சொன்னால், திறக்கலாம். ஆனால் அங்கெல் லாம் விதிமுறைகள், சட்டங்கள் கடைப்பிடிக்கப்படுவது போன்று இங்கும் நல்ல திறமையாக சட்டங்களை அமல் நடத்த வேண்டாமா?

[1971 அக்டோபர் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

எங்கு பார்த்தாலும் அதிகமாக குடிக்கிறார்கள். குடிப்பவர்கள் சேல்ஸ் பண்ணும் இடத்திலேயே குடிப்பதனால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அவர்கள் விற்பனை செய்யும் இடத்திலே குடிக்காமல் மதுவை பாட்டி லிலே வாங்கி, வீட்டிலே கொண்டுபோய் குடிக்கும்படிச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கடையிலே அவர்கள் குடிப்பதோடு அல்லாமல், வீட்டுக்கும் கொண்டுபோய் வீட்டில் இருப்பவர்களையும் குடிக்கச் செய்ய சொல்லலாமா? (சிரிப்பு)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: குடியன் வீட்டிலே கொண்டுபோய் குடித் தால், அதனால் ஏற்படும் தொல்லைகளை வீட்டிலுள்ளோர் அவன் அந்த வீட்டு மகன் என்ற முறையில் பொறுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் ஊரிலுள்ளோருக்கு தொல்லைகள் விளைவித்தால் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: வீட்டிலே போய் குடிக்க வேண்டாம். வீட்டிலே குடித்துவிட்டு, வீட்டிலிருப்பவனை அடிப்பதை விட கடையிலே குடித்துவிட்டு போய்விடுவது நல்லது. (சிரிப்பு)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் எதைச் சொன்னாலும் அதை எதிர்ப் பதற்கென்றே திரு. மொய்தீன் இருக்கிறார்கள். நான் வீடு என்றால் சுவர் கடை என்பார். நான் கடை என்றால் அவர் வீடு என்பார். (சிரிப்பு)

நாம் விதிமுறைகளை ஒட்டி குடிப்பவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும். குடித்து விட்டு தெருவிலே திரிவதால், பள்ளிக்குப் போகக்கூடிய பெண்கள், வேலைக்குப் போகக்கூடிய பெண்கள், கடைக்குச் சாமான்கள் வாங்கப் போகக்கூடிய பெண்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அதிக சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் பெண்கள் வெளியே செல்லப் பயப்படுகிறார்கள். எனவே எற்கெனவே கடை களுக்கு அனுமதி கொடுத்துவிட்டாலும் கூட, பொதுமக்களுக்கு தொந்தரவு இல்லாத இடங்களுக்கு அந்தக் கடைகளை மாற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் கள்ளுக்கடைகளும், சாராயக் கடைகளும் காட்சியளிக்கின்றன. ஒரு ஊருக்கு மூன்று, நான்கு கடைகள் இருக்கின்றன. மக்கள் தொகை அடிப்படையில் கள்ளுக் கடைகள் வைக்க அனுமதிக்க வேண்டும். அல்லது ஒரு ஊருக்கு ஒரு கடை, அல்லது ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு கடை இருக்க வேண்டும், அதற்கு மாறாக மூன்று, நான்கு கடைகள் இருக் கின்றன. முனிசிபல் ஏரியாவாக இருந்தால் அந்த முனிசிபல் லிமிட்டுக்கு ஒரு கடை இருக்கவேண்டும்.

Every alternative shop is a wine shop in Madras. It is disgraceful. கள்ளுக்கடைகளின் பெயர்களைப் பார்த்தால் வினோதமாக இருக்கிறது.

Except wines—Moon light wines என்று புதுப்பது பெயர்களைப் பார்க்கிறோம். இவைகளைப் பார்க்கும்போது சென்னை நகருக்கு வருபவர்கள் இங்கு இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று எண்ணக்கூடிய அளவிலே கள்ளுக் கடைகள் இருக்கின்றன. எனவே இது குறித்து அரசாங்கம் மிகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குத் தனியாக ஒரு இலாகாவைப் போட்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 23]

தெருவுக்குப் பல கடைகள் இருக்கின்றன. அதனால் சட்டம், அமைதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தடுக்கப்பட வேண்டும்.

* * *
மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சபாநாயகர் அவர்களே, அம்மை பாரின் பேச்சு குறைகூறுவதாக இருக்கிறது. இது சபாநாயகரின் தீர்ப்புக்கு விசேஷமாக இருக்கிறது. ஆகவே அம்மையார் அவர்கள் பேசிய இந்த வரிகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிடுவதற்கு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்கள் வேகமாகப் பேசினார்கள். நேரம் குறைவாக இருப்பதினாலும், இந்த மசோதாவை இன்றைய தினமே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதாலும் நான் குறுக்கிட வேண்டாமென்று இருந்தேன். அவர்களும் இந்த மன்றத்தினுடைய மரபை அறிந்தவர்கள், தெளிவாக அறிந்தவர்கள். நான் காலையில் இந்த மன்றத்திலே இப்படிப்பட்ட அடிப்படை விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு தீர்ப்பு அளித்துவிட்ட பிறகு அதையே திரும்பவும் எழுப்புவது முறையானது அல்ல. இருந்தாலும், அம்மையார் அவர்கள் தனக்கு ஏதோ ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பதற்காக இதை விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாளாக மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி இந்தப் பேரவை விவாதிக்க இருக்கிற காரணத்தினால் 'கால் அட்டன்ஷன்' தேவையில்லை என்று தீர்ப்பு அளித்தேன். மன்றத்தில் உள்ளவர்களும் இதைப் பற்றித் தெளிவாக அறிந்திருப்பார்கள். ஆகையினால் அம்மையார் அவர்கள் கூறியவற்றை, முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதபோல், அந்தப் பகுதிகளை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிடுவதற்கு நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன். அம்மையார் தொடரலாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்தச் சட்டத்தில் விதிமுறைகள் எல்லாம் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. பிரிவு 34 (2) (s) - ஐ பார்க்கப்போனால்

“(s) prohibiting any person from driving or attempting to drive in a public place any vehicle including a motor vehicle while under the influence of drink and in such circumstances as may be specified.”

என்று இருக்கிறது. ஆனால் நடை முறைகள் அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கின்றன. மோட்டார், லாரி டிரைவர்கள் முன்பு திருட்டுத்தனமாகக் குடித்து விட்டு, வண்டிகளை ஓட்டினார்கள். அப்பேதே குடி மயக்கத்தினால் ஏற்பட்ட ஆபத்துகளை நாம் அறிவோம். இப்போது என்ன வென்றால் சாராயக் கடைகளின் முன்னாலேயே வண்டிகளை நிறுத்திவிட்டு, நன்றாகக் குடிக்கிறார்கள்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: “எல்லா டிரைவர்களும் குடிக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்களே, அதை நான் மறுக்கிறேன். குடிக்காத டிரைவர்களும் உண்டு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த உறுப்பினரிடம் இருந்தல்லவா எனக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும்? நான் சொன்னதை எல்லாம் திருத்தித் திருத்திச் சொல்கிறார். நான் சொன்ன முக்கியமானதை முதல்வர் அவர்கள்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைகளைக் அகற்றப்பட்டன.

[1971 அக்டோபர் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

எக்ஸ்பஞ்ஜ் பண்ண வேண்டும் என்கிறார். இதை அல்லவா எக்ஸ்பஞ்ஜ் பண்ணச் சொல்ல வேண்டும்? எல்லா டிரைவர்களும் குடித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவே இல்லை. அப்படிச் சொன்னதாக வெளியில் உள்ள டிரைவர்கள் எல்லாம் என்மேல் கோபித்துக் கொண்டு வரும்படியாக உறுப்பினர் சொல்கிறார் (சிரிப்பு). நான் சொன்னது எல்லாம் டிரைவர்கள் குடிக்கக் கூடாது என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. இதை மீறி பலபேர் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதுதான்.

நல்ல காலத்திலேயே ஆக்சிடெண்ட் அதிகம். குடித்துவிட்டு வண்டியை எடுத்தால் கேட்க வேண்டாம். ஆகவே தான் குடித்துவிட்டு வண்டி எடுப்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குடித்துவிட்டு ஆர்பாட்டம் செய்கிறவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் எல்லாம் சாராயக்கடை, சள்ளுக் கடைகளை வைக்காது ஊருக்கு ஒதுக்குப்பறமாகக் கொண்டுபோய் வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படி எல்லாம் அடிப்படை கவனம் செலுத்தாத காரணத்தினால், மக்கள் பலவிதமான தொல்லைகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இதை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதில் உள்ள ஷரத்துக்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சென்ற மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு இந்த அவசரச் சட்டம் மசோதாவாக வருவது பொருத்தமானதாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இதில் இருக்கக்கூடிய பல ஷரத்துக்களை முறையாக அமல்படுத்தினாலேயே பலவிதமான சிக்கல்கள் தீரும். பிரிவு 27, 34, 59, 60, 62 ஆகிய இவற்றை எல்லாம் கொஞ்சம் விரிவாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

27-வது பிரிவில் லைசென்சு எம்முறையில் வழங்குவது என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் கள்ளுக்கடை லைசென்சு எடுத்த ஏழைகள் எந்தவிதமான துன்பங்களுக்கு எல்லாம் உள்ளாகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ராஜபாளையத்தில் ஆப்காரி லைசென்சு எடுத்தவர்கள் சங்கத்தில் இருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. முறையாக ஏலம் எடுத்தவர்கள் அடுத்தடுத்து மாதாமாதம் கட்ட வேண்டிய தொகையை குறிப்பிட்ட தினத்திற்குள் கட்டவில்லை என்றால், 30 ரூபாயில் இருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கப்படுவதாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதனால் சாதாரண ஜனங்கள் மிகப் பெரிய கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் கொஞ்சம் நீக்குப்போக்குக் காட்டி, அபராதம் விதிக்காத முறையில் கொண்டு சென்றால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் சொல்ல வந்த விஷயம் எந்த முறையில் எந்த இடங்களில் இந்தக் கடைகள் நடக்க வேண்டும் என்பது 34-வது பிரிவிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிகளை அமல்படுத்தினாலே பல சிக்கல்கள் தீரும். கோயிலுக்கு அருகாமையில், பள்ளிவாசலுக்கு அருகாமையில், தேவாலயங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள் இவற்றுக்கு அருகாமையில், தொழிலாளர்கள் வாழ்கிற பகுதிகளுக்கு அருகாமையில் இந்தக் கடைகள் இருக்கக் கூடாது. அப்படி ஏதாவது

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 23]

அமைந்திருந்தாலும்—ஜனங்கள் ஆட்சேபிக்க வேண்டும் என்பது இல்லாமல் அதிகாரிகளே அவற்றை உடனடியாக வேறு இடத்திற்கு மாற்ற தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 59-வது பிரிவிலே எந்த நேரத்தில் எல்லாம் கடைகள் மூடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இரவு ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு மேல் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது. வெளிநாடுகளில் கூட இரவு 9 மணிக்கு மேல் கடைகள் திறந்து வைக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் பார்த்து இங்கும் தக்கதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

60-வது பிரிவிலே “60 (1) The Government may, by notification, direct that any shop in which liquor is sold shall be closed—(a) on one or more days in every week; or (b) on such national holidays and festival holidays (c) or on any other day; as the Government may specify in such notification.”

இது ரொம்ப அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக விசேஷ நாட்களில்தான் குடித்துவிட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிற பழக்கம் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த நாட்களில் எக் காரணத்தைக் கொண்டும் கடைகள் திறக்கப் படாமல் இருப்பது பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து, 62-வது பிரிவிலே முக்கியமான விஷயம்—குடித்துவிட்டு கலாட்டா செய்வதாகும். இந்தியன் பினல் கோடு படியே—குடிப்பது சட்ட விரோதம் இல்லை என்றாலும் குடித்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகிறவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு திருச்சியில் காலை பத்து மணிக்கு—ஒருவன் கையில் கம்பை வைத்துக் கொண்டு பண்ணிய ஆர்ப்பாட்டம்—அந்தப் பக்கம் போன என்னைக்கூட அங்கே போகவேண்டாம் என்றார்கள்—போகிற வருகிற சைக்கிளைத் தாக்குவது—ஜனங்களை விரட்டுவது—சகிக்காதிருந்தது. சிறிது நேரத்திற்குப் பின் போலீஸ் ஸ்க்வாட் வந்தது. இது எல்லாம் ஆரம்ப வேகம்—இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது. இதுபோன்ற கேஸ்களில் உடனுக்குடன் போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று அடல்ட்ரேஷன்—வார்னிஷ் போன்றவற்றைக் குடிப்பது ஒரு வகை. அதனால் பலர் இறந்தார்கள் என்றால்—அவர்களுக்காக சபையில் அனுதாபம் தெரிவிப்பது, அத்தகைய வார்னிஷ் விற்பனர்கள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது இத்தகைய குற்றம் குறைவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்ல நினைத்தேன்.

அடுத்து இன்று 2 டிஸ்டிலரிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று திருச்சி, மற்றொன்று நெல்விக்குப்பம். நான் சாராயக் கடைகளுக்குச் சென்று விசாரித்தேன். குடிப்பதற்காகப் போகாவிட்டாலும், விஷயத்தைத்தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று போனபோது—திருச்சி டிஸ்டிலரியில் இருந்து வருகிற சாராயம் கண்ணீர் கலந்ததாக இருக்கிறது என்றார்கள். நெல்விக்குப்பத்தில் இருந்து நான் ஒழுங்காக வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இவற்றையும் பரிசீலனை செய்வது உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

[1971 அக்டோபர் 23] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கடைசியாக இதன்மூலம் 16 கோடி, 20 கோடி வருமானம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பத்திரிக்கைகளில் கூட அவ்வப்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் இருந்தும் வந்தது எவ்வளவு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இவற்றை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி நமக்குக் கிடைத்துள்ள மொத்த வருமானம் மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு என்பதைத் சொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

இந்த மசோதாவிலேயே பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை அமல் படுத்தினாலேயே போதும். எனக்குத் தெரியும். மதுரையில் ஒரு இடம் இருக்கிறது. குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. முஸ்லிம் பெண்கள் இருக்கக்கூடிய இடம். ஏற்கனவே முஸ்லிம் இருந்த வீடு—அதில் கொண்டு வந்து ஓயின் ஷாப் வைத்திருக்கிறார்கள். கேட்டால் சாராயக் கடை அல்ல—கள்ளுக் கடை அல்ல—ஓயின் ஷாப் தானே—பாட்டில்களாக வாங்கிப் போய்விடுவார்கள் என்று சொல்லலாம். லோகல் பீப்பிள் ஆட்சேபித் திருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அதிகாரிகள் பார்த்து முடிவு எடுப்பார்கள் என்று விட்டேன். அதிகாரிகளே அந்த அந்த சமுதாயத்தில் இருக்கிற மக்கள் மனம் நோகாதவாறு கடைகளை ஒதுக்குப் புறமாக அமைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ள ஷாத்துக்களை முறையாக அமல்படுத்தினாலேயே மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது பேரவையின் அலுவல் நேரம் முடிவடைகிறது. இன்னும் சற்று நேரம் எடுத்துக் கொண்டு இன்றைக்கே இந்த மசோதாவை முடித்துவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நல்ல ஆலோசனைகளையும், நல்ல கருத்துக்களையும் இங்கே பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். நாம் எல்லோரும் சுவையான வாதங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். மசோதா கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னாலே அது எவ்வளவு ஒழுங்கான முறையில் அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற அக்கறை நமக்கு எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை இந்த விவாதம் வெளிப்படுத்திவிட்டது. மதுவிலக்கு வேண்டும், மது குடிக்கக் கூடாது என்று சொன்னாலும், அது ரத்தானதற்குப் பின்னாலே சமுதாயத்திற்குத் தீங்கு இல்லாமல் இருப்பதற்கான ஆலோசனைகளைக் கூறியதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான ஆட்சேபங்களும் இல்லை பென்று கருதுகிறேன். இந்த மசோதா முழுமையாக அமல் நடத்தப்பட்டு, சீரான முறையில் அமல் நடத்த அரசாங்கம் முழு முயற்சி செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடைகள் எங்கெங்கு வைப்பது என்பது பற்றிப் பேசப் பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டிய குறைகளை அரசு அதிகாரிகள் நிச்சயம் தீக்குவதற்கு வழி செய்வார்கள் என்பதைத்

[திரு. செ. மாதவன்] [1971 அக்டோபர் 23]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நகர் சோதனை செய்ய வேண்டும் என்று அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நகர் சோதனைகளுக்கு அமைச்சரவர்கள் வரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். தாங்களாகவே நகர்சோதனை நடத்தி முதலில் சொல்லலாம். மற்றும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நல்ல விதமான யோசனைகளைச் சொன்னார்கள்.

அடுத்தபடியாக, சரக்கு கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ என்கிற எண்ணத்தில் சிலர் வேறு வகையான பொருள்களை, வாரிஷ் போன்றவற்றைக் குடிப்பதால் ஆபத்து ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலைகள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. இதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து வருகிறது. அண்மையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி பற்றி வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், வாரிஷ் போன்றவைகளை விற்பதற்கும்கூட என்னென்ன முறைகளைச் செய்யலாம் என்பது குறித்து யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவிலே நல்ல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் கூறியதற்கு என்னுடைய நன்றி. இந்த மசோதாவை இந்தப் பேரவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

The question is—

‘That the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clauses 2 to 85 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday the 25th October 1971.

The House then, adjourned.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A—Statutory Rules and Orders.

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1843, Home, dated the 7th July 1971, in regard to exemption from payment of tax leviable in respect of a vehicle bearing registration number MDM 4569 belonging to the United States Agency for International Development Mission to India and assigned to the Agricultural

1971 அக்டோபர் 23]

College and Research Institute, Coimbatore. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

51. Notification issued with G.O. Ms. No. 1856, Public (Services-A), dated the 11th June 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, relating to appointment of Deputy Collectors as Deputy Transport Commissioners on tenure basis in Tamil Nadu Transport Service. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B—Reports, notifications and other papers.

4 30. The Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971).

4 30. The Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 35 of 1971).

† 31. The Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971).

* 32. The Madurai City Municipal Corporation (Amendment and Extension of Term of Office) Bill, 1971, with Annexure.

† 33. The Tamil Nadu Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1971, with Annexure.

† 34. The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971, with Annexure.

† 35. The Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1971.

* Despatched to Members on 21st October 1971.

† Despatched to Members on 22nd October 1971.

இணைப்பு.

விடை—

[213-ம் பக்கத்திலுள்ள 29-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவுக்குரிய விடையைக் காண்க.]

(அ) ஹட் (இ) :

இம் மாநிலத்தில் மேல்வரி, எரிபொருள் மேல்வரி, வரி/தீர்வை உட்பட மின்சாரக் கட்டண வீதங்களில் 1,000 கிலோ வாட் தேவைக்கென உயர்த்திய மின்சாரப் பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கு விதிக்கப்படும் மொத்த யூனிட் வீதங்கள் (யூனிட் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு காசு என்றபடி), இந்தியாவிலுள்ள ஏனைய மாநிலங்களில் செயலில் உள்ளவற்றுடன் இேழ ஒப்பிப்பு படுகின்றன:—

தொடர் எண்ணும், நிலத்தின் பெயரும்.	எந்த நாள் முதற்கொண்டு.	பயன்படுத்தும் மின்சாரத்திற்கான கட்டணங்கள்.	மேல் வரிகள்.	வரி/தீர்வை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(வீதம் காசு கணக்கில்.)					

1 தமிழ்நாடு—

நீர் மின்சாரம் ..	1964-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி.	7-27	2-18	2-54	11-99
அனல் மின்சாரம் ..	..	7-27	8-55 †	..	15-82
ஆந்திரப் பிரதேசம் ..	1969-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி.	13-19	..	..	13-19
அசாம் ..	1965-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம்.	8-83	..	..	8-83

[1971 அக்டோபர் 29]

4 பிரதேசம்—

11 கிலோ வாட் ..	..	11-70	* எரிபொருள்		
33 கிலோ வாட் ..	..	10-36	கிடைக்கவில்லை. மேல்வரி நீங்க		
		F. Sc. 0-92†	லாக்.		
5 குஜராத் ..	..	8-97	0-56	..	9-53
6 ஹரியானா ..	..	6-54	1-31	..	7-85
7 ஜம்மு-காஷ்மீர்—					
(அ) ஜம்மு ..	1969-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி.	5-23	..	0-78	6-01
(இ) காஷ்மீர் ..	..	3-73	..	0-56	4-29
8 கேரளா ..	..	9-65	..	1-93	11-58
9 மத்திய பிரதேசம் ..	..	..	..	..	..
10 மகாராஷ்டிரம்—					
(அ) நீர் மின்சாரம் ..	1969-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 1-ம் தேதி.	9-49	விவரம் கிடைக்கவில்லை.		
(இ) அனல் மின்சாரம் ..	..	8-92	F.Sc. 0-72	..	9-64
11 அமரூர் ..	..	5-81	0-58	1-50	7-89
12 ஒரிசா ..	..	10-78.	..	1-20	11-98
13 பஞ்சாப் ..	..	6-54	..	1-31	7-85

இணைப்பு.

தொடர் எண்ணும், நிலத்தின் பெயரும்.	எந்த நாள் முதற்கொண்டு.	பயன்படுத்தும் மின்சாரத்தின் காண கட்டணங்கள்.	மேல் வரிகளின்.	வரி/தீர்வை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
14 ராஜஸ்தான்	..	..	..	..	..
15 உத்தரப் பிரதேசம் ..	1968-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி.	9.95	..	..	9.95
16 மேற்கு வங்காளம் ..	1965-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 31-ம் தேதி.	9.57	1.71	விவரம் கிடைக்க வில்லை.	11.28*

2. எலக்ட்ரோ கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகள், உரத் தொழிற்சாலைகள் தங்களை உற்பத்திப் பொருள்களைத் தயாரிக்கையில் பெருமளவுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு மின்சாரத்தை அளிக்கின்றன. அதேபோலப் பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வழங்கப்படும் மின்சாரத்திற்கான கட்டணங்கள், அத்தொழிற்சாலைகளுடன் கலந்து பேசி முடிவு செய்யப்படுகின்றன. ஏனைய மாநிலங்களில் செயலில் உள்ள இந்தச் சிறப்புக் கட்டண வீதங்கள் வெளியிடப்படுவதில்லை என்ற காரணத்தால், அவை குறித்து விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை.

* தோராயமாக.

† சராசரி எரிபொருள் மேல்வரியின் அடிப்படையில், 1968 ஜனவரி முதல் 1968 டிசம்பர் வரையில் மின்சாரத் துறையில் சில பகுதிகளுக்குப் பொருந்தத்தக்க எரிபொருள் மேல்வரியைக் குறிக்கிறது.

‡ எரிபொருள் மேல்வரி.

[1971 அக்டோபர் 23]

(a) and (b) : The overall unit rates in paise per unit for H.T. Industries for a Demand of 1,000 kw. at the Tariff rates including surcharge and fuel surcharges and tax/duty in this State and as compared with other States in India are given below :—

Serial number and name of States.	Date from	Current consumption charges.	Surcharges.	Tax/Duty.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(DATE IN PAISE.)					
1. Tamil Nadu—					
Hydro	1st December 1964	7.27	2.18	2.54	11.99
Thermal		7.27	8.55†	..	15.82
2 Andhra Pradesh	1st December 1969	13.19	..	..	13.19
3 Assam	January 1965	8.88	..	..	8.88
4 Bihar—					
11 KV	1st March 1968	11.73†	Details not available.		..
33 KV		10.36†			..
		F.Sc. 0.92*			
5 Gujarat		8.97	0.56	..	9.53
6 Haryana	1st March 1969	6.54	1.31	..	7.85
7 Jammu and Kashmir—					
(a) Jammu	1st April 1968	5.23	..	0.78	6.01
(b) Kashmir		3.73	..	0.56	4.29
8 Kerala	1st January 1970	9.65	..	1.93	11.58
9 Madhya Pradesh		Not available	..	..	..

[1971 அக்டோபர் 28]

Serial number and name of States.	(1)	(2)	Current consumption charges.	(3)	(4)	Tax/Duty.	Total.
			(RATE IN PAISE.)				
10 Maharashtra—	..	1st August 1969	9.49	Details not available.	..	..	9.49
(a) Hydro	..	..	8.92	F. So. 0.72	..	..	9.64
(b) Thermal	..	1st August 1966	5.81	0.58	1.50	..	7.89
11 Mysore	..	..	10.78	..	1.20	..	11.98
12 Orissa	..	1st April 1966	6.54	..	1.31	..	7.85
13 Punjab	..	..	Not available	..	..	..	..
14 Rajasthan	..	1st July 1968	9.95	..	..	..	9.95
15 Uttar Pradesh	..	31st August 1965	9.57	..	Details not available.	..	11.28
16 West Bengal	..	..	..	..	..	..	..

2. Rates for power supplied to the energy intensive industries such as Electro-Chemical Industries, Fertilisers, etc. (which consume a large quantum of power in the process of manufacture of the end product), are fixed by negotiation with the consumers concerned. These special rates obtaining in other States are not available as they are not published.

† Fuel Surcharge.

† Exclusive of fuel surcharges.

* Represents fuel surcharge based on Average fuel surcharge for January 1968 to December 1968 applicable to certain areas of supply.

|| Approximate.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

தினக்கிழமை, 1971 அக்டோபர் 25.

சென்னை செபரின் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வேளளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்

Summer course in Archaeology

* 47 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any summer course in Archaeology was run by the Archaeology Department during 1971-72; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(இ) பயிற்சியின் விவரங்கள்.

பயிற்சிக் காலம்

22 நாட்கள்.

இதில் சென்னையில் பயிற்சி

15 நாட்கள்.

தமிழகத்தில் உள்ள வாலாற்றுச் சிறப்புடைய

சின்னங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தல்

7 நாட்கள்.

பயிற்சி பெற்றோர்

46 பேர்கள்.

அதில், கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள்

11 பேர்கள்.

பள்ளி ஆசிரியர்கள்

32 பேர்கள்.

ஆராய்ச்சி மாணவர்

1 ஒருவர்

கல்லூரி மாணவியர்

2 பேர்கள்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ராலும் இப்படிப்பட்ட வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டுள்ளனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1970-ஆம் ஆண்டு இப்படிப்பட்டவொரு பயிற்சி வகுப்பு நடத்தப்பட்டது. 1971-72-ம் ஆண்டு பற்றிய விவரங்கள்தான் இங்கே தரப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் இம் மாநிலமான பயிற்சி வகுப்பு நடத்துகிறார்களா? அப்படியானால், அதற்கும் தமக்கும் ஏதாவது இணைப்பு இருக்கிறதா?

[1971 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே மத்திய அரசினர் இப்படி பயிற்சி வகுப்பு நடத்துகிறார்களா என்பதுபற்றி விவரம் இல்லை. ஆனால், இப்பொழுதுதான் சென்ற இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக இந்த முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பயிற்சியாளர்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் மட்டும் உதவித்தொகையாகத் தந்து இந்தப் பயிற்சியினை விடுமுறை நாட்களில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி குறித்து மேலும் பயிற்சி அளிப்பதன் மூலமாகத் தெரல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையை சிறப்பாக அமைக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் அவர்களைப் பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் முறையை வைத்துப் பயிற்சி தருவது ஓரளவு பயன் அளித்து வருகிறது. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையாக இருக்கும் காரணத்தால் இதற்கு மத்திய அரசாங்க உதவியும் கிடைக்குமா என்று ஆராய வேண்டி இருக்கிறது. அப்படிச் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அரசாங்கத்திற்கு இருந்து வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: May I know from the Hon. Minister for Education whether they have prescribed text books in Archaeology and the teachers are prepared to teach that subject?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மொழிப் பாடம் படிக்கின்றவர்களுக்கு, சிறப்புப் பாடங்களிலும் மற்றவைகளிலும் கல்வெட்டு பற்றிய பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. கல்வெட்டுகள் பற்றிய கருத்துக்கள் வருகின்றன. ஆகவே, கல்வெட்டுகளுக்கென்று தனியாகப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், கல்வெட்டை ஆராய்ந்து பார்க்கும் அத்தகைய பயிற்சி அங்கே அளிக்கப்படவில்லை. இதை மேலும் விரிவடையச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருந்து வருகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக்கான பயிற்சி அளிக்கும்போது 80 ரூபாய் தருவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப் பயிற்சி பெற்றவர்களை நாம் எந்த வகையில் பயன்படுத்துகிறோம்? அப்படிப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் என்ன பலன்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படிப் பயிற்சிப்பெற்றவர்கள் வரலாற்று ஆசிரியர்களாகவும், வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களாகவும் ஆவதற்குப் பயன்படுகிறார்கள். தமிழகத்தில் மட்டும் 80,000 கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இதுவரையில் 25,000 முதல் 25,000 வரையில் கல்வெட்டுகளுக்குப் படி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆராய்ச்சி, எழுதியும் கல்வெட்டுகளுக்குப் படி எடுத்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்திருக்கிறது. ஆனால், மேலும் இந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்த நடத்த பல்வேறுவிதமான வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரிய கற்கள் கிடைக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல் வரலாற்றிலேயே புதிய ஆராய்ச்சிகளை உண்டாக்கக்கூடிய சில செய்திகளையும் நாம் பெற முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட கல்வெட்டு எழுத்துக்களைப் படிப்பதற்கே ஒரு தனித் திறமை பெற வேண்டும். அந்தத் திறமையை இந்த ஆராய்ச்சியாளர்களுக்குத் தந்தால் வரலாற்றுத் துறையில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு அது உதவியாக இருக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் பயிற்சி அளித்து கல்வெட்டுக்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரிய கற்களிலுள்ள எழுத்துக்களைப் படி எடுத்தால் தமிழகத்தினுடைய வரலாறு சிறப்பான தன்மையில் அமைய அது உதவி புரிவதாக இருக்கும்.

[1971 அக்டோபர் 25]

Summer schools

* 48 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the University Grants Commission has sponsored summer schools in this State in this year; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்:

(அ) ஆம்.

(இ) சென்னைப் பல்கலைக் கழக வட்டாரத்தில் ஒன்பது கோடைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்களும், மதுரைப் பல்கலைக் கழக வட்டாரத்தில் நான்கு நிலையங்களும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டன.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழகத்தினால் இப்படிப்பட்ட கோடைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்தப்படுவதைப்போல பள்ளிகளிலும் நடத்துவதற்கு அரசுக்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்துத்தான் பயிற்சி வகுப்பை நடத்தும். அந்த வகையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வட்டாரத்தில் ஒன்பது கோடைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்களும், மதுரைப் பல்கலைக் கழக வட்டாரத்தில் நான்கு நிலையங்களும் நடத்தப்பட்டன. ஆனால், உயர்நிலைப்பள்ளிகள் மற்றும் துவக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்து, இந்த மாநில அரசே ஆங்காங்கு கோடைக்காலப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வருகின்றன. ஆகவே, பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பள்ளிகளைப் பொறுத்து பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளாது. கல்லூரியைப் பொறுத்துத்தான் அது பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

திரு. ஆ. பாரதாமன்: தலைவர் அவர்களே, இப்படி நடத்தப்படுகிற கோடைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்களில் எந்த எந்தத் துறைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படும் என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதன் விவரம் பின்வருமாறு:—

(1) Summer Institute in Physics (Special) (All-India Institute) at the A.C. College of Technology, Madras;

(2) Summer Institute in Micro and Semi-micro analysis (All-India Institute) at the A.C. College of Technology, Madras;

(3) Summer Institute in Mathematics (All-India Institute) at the Ramanujam Institute for advanced study in Mathematics (i.e., Department of Mathematics of the University);

(4) Summer Institute in Mathematics for school teachers at Sri Pushpam College, Poondi;

(5) Summer Institute in Biology for school teachers at the Madras Christian College, Tambaram;

[1971 அக்டோபர் 25]

(6) Summer Institute in Physics for school teachers at St. Joseph's College, Tiruchirappalli;

(7) Summer Institute in Chemistry for school teachers at Pachaiyappa's College, Madras;

(8) Summer Institute in Biology for school teachers at Jamal Mohammed College, Tiruchirappalli; and

(9) Summer Institute in Physics for school teachers at the Madras Christian College, Tambaram.

மேற்கண்ட கோடை கால பயிற்சி நிலையங்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் 1971-72-ம் ஆண்டிற்கு அனுமதிக்கப்பட்டன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்குமுத்து தேவர் அவர்கள் முதலில் கேட்ட கேள்வியைப் பொறுத்த வரையில், பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் சேர்த்து இந்தப் பயிற்சி வகுப்பு மேற்கண்ட ஒரு சில இடங்களில் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: May I know from the Hon. Minister for Education whether when such summer schools are conducted the same teachers will be appointed or specialists appointed and paid specially?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே வேலை பார்த்து வருகின்ற ஆசிரியர்களுக்குத்தான் மேலும் பயிற்சி அளிக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஏற்கனவே வேலையில் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

அறிஞர் அண்ணா கலைக்கல்லூரி மாணவிகள் வேலை நிறுத்தம்

* 49. வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) 12-7-71 அன்று வாலாஜா அறிஞர் அண்ணா கலைக்கல்லூரியில் மாணவிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) விடுதித் துணைக் கார்ப்பாளரின் மாற்றுதலை எதிர்த்து விடுதி மாணவிகள் வகுப்புக்குச் செல்ல மறுத்தனர். விடுதித் துணைக் கார்ப்பாளர் பதவி உயர்வில் மாற்றுதலாகியுள்ளார் என்பது மாணவிகளுக்கு விளக்கப்பட்ட பின் அவர்கள் அமைதியாக வகுப்புக்குச் சென்றனர்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, இப்படி பெண்கள் கல்லூரிகளிலும் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற பழக்கம் வந்துவிட்டதன் காரணமாக கிறிஸ்து காரணங்களுக்கெல்லாம் இப்பொழுது வேலை நிறுத்தம் என்று வருகின்ற நிலையைப் போக்குவதற்கும் கல்லூரிகளில் அமைதி, ஒழுக்கம் ஆகியவை நிலவ வேண்டும் என்பதைக் கருதியும் மாணவ மாணவியர் இனிமேல் ஸ்டிரைக் செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா?

[1971 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதைப் போன்று சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல இது. ஆகவே, கல்லூரி முதல்வரும் மற்றவர்களும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு நிலைமைகளை எடுத்து விளக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது வேலை நிறுத்தம் அல்ல. ஆசிரியர்கள் செய்தால் அது வேலை நிறுத்தம்; மாணவ மாணவியர் செய்தால் அது படிப்பு நிறுத்தமே தவிர, வேலை நிறுத்தம் ஆகாது. படிப்பு நிறுத்தத்தின் மூலம் ஏற்படும் கேட்டை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டியதில்லை. அதிலுள்ள பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அதில் தெளிவு ஏற்படச் செய்ய ஒரு குழு அமைப்பது நலம் தரும். கல்லூரியிலிருக்கும் பேராசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், மாணவ மாணவியருடைய பிரதிநிதிகள் மூவர் இருந்து இந்தப் பிரச்சினையை முதலில் ஆராய்ந்து அங்கேயே தீர்க்கப்படும் சூழ்நிலை ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் ஏற்படவேண்டும் என்ற முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அதற்கும் மீறி வந்தால் அதற்குப் பிறகு கவனித்துக்கொள்ளலாம்.

இந்தக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு தமிழ் ட்யூடர் விடுதித் துணைக் கார்ப்பாளராக இருந்தார். ட்யூடராக இருந்தவர், அலிஸ்டென்ட் ப்ரொபஸராகி, அலிஸ்டென்ட் ப்ரொபஸர் வேலையினை—வேலை உயர்வின் காரணமாக—ஏற்றுக்கொள்ளச் சென்ற நிலையில், அதைப் புரிந்துகொள்ளாத காரணத்தால், அவரை வேண்டுமென்றே மாற்றிவிட்டார்கள் என்று நினைத்து, மாணவிகள் காலை நேரத்தில் படிப்பு நிறுத்தம் செய்தார்கள். பிறகு, கல்லூரி முதல்வர் போய் விளக்கம் தந்தார். அதன்பின் மாலையில் மாணவிகள் வகுப்புக்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுவது வருந்தத்தக்கதுதான். அதைத் தவிர்க்க எல்லா வகையிலும் முயற்சி எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சட்டம் செய்வதன்மூலம் அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

நகராட்சிகளில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு தனி இடங்கள்

* 50. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

சுவரத் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள், மாண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள் ஆகிய மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு நகராட்சித் தேர்தல்களில் தனி இடங்கள் ஒதுக்கித்தர அரசு மேற்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தற்போதுள்ள சட்ட விதி முறைகளில் பின்தங்கிய அல்லது மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு நகராட்சித் தேர்தல்களில் தனி இடங்கள் ஒதுக்கித்தர வகை செய்யப்படவில்லை.

Sanitary Inspectors in Municipalities

* 51 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether Senior Sanitary Inspectors are to be appointed as Health Officers in Municipalities; and

(b) if so, the details thereof?

[1971 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, (அ) & (இ) : சீனியர் சானிடேரி இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற பதவிகளில் இருப்பவர்களை ஹெல்த் ஆபீஸர்களாக நியமிப்பதற்கான செயற்குறிப்பு எதுவும் தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு உள்ள கல்வித் திறனைப் பொறுத்தாவது பதவி உயர்வு கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஹெல்த் ஆபீஸர்கள் என்று நகராட்சி மன்றங்களிலே அமர்த்தப்படுகின்றவர்களுக்குத் தேவையான கல்வி நிலைகள் இருந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. டாக்டருக்குப் படித்த பிறகு கூட ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஹெல்த் ஆபீஸராக இருந்து அதில் பயிற்சி பெறுவதற்கான ஏற்பாடு இருக்கின்றது. அப்படிப் பயிற்சிபெற்றவர்கள் வராத காரணத்தினால் 1962-லே ஒரு விதிமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன்படி சானிடேரி இன்ஸ்பெக்டர்களில் சீனியராக இருக்கின்றவர்கள் சீனியர் ஆபீஸராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அண்மையில் 18 நகரசபைகளிலே —அப்படி சானிடேரி இன்ஸ்பெக்டர்களிலே இருந்து சீனியர் ஆபீஸர்களாகப் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களுக்கு—டாக்டராகத் தகுதி பெற்றவர்களுக்குத்தான் ஹெல்த் ஆபீஸராகப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் 9 இடங்களுக்கு அவர்கள் இன்னும் போடப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் ஹெல்த் ஆபீஸர் சிறப்பு நிலை கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. திரும்பவும் சானிடேரி இன்ஸ்பெக்டர்களைக்கொண்டு ஹெல்த் ஆபீஸர்களாக நியமிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லை.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு பரிசுகள்

* 52. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தினை ஊக்குவிக்க பரிசு முறைகளைக் கையாள் அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம். பேரளையின் முன் விவர அறிக்கையொன்று @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, 'அண்மையிலே வடஆற்காடு மாவட்டத்திலே இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் வேலைசெய்யும் ஆசிரியர்களைக் கட்டாயமாகக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு வேலை செய்யவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதாக மேலவை உறுப்பினர் ஒருவர் வேலூரிலே பேசியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவரம் தெரியுமா? என்னுடைய தொகுதியிலே வர்ணியம்பாடியிலே கல்யாணம் ஆகாதவருக்குக் கட்டாயமாக குடும்பக் கட்டுப்பாடு அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு அவர் இறந்துவிட்டதான தகவல் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

@ 385-393-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1971 அக்டோபர் 25]

அப்படியிருந்தாலும், இனிமேலாவது அப்படி நடக்காமல் இருக்கக்கூடிய வகையில் அற்றை யெல்லாம் தடுப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா என்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சில உண்மைகள், சில நடவடிக்கைகள் மக்களுக்குப் புரியாதபோதும், சில நடவடிக்கைகள் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியளிக்காதபோதும் தவறான எண்ணங்களோடு அவற்றைப் பற்றிப் பேசுவது இயல்பாக இருந்து வருகிறது. உண்மையிலேயே ஆசிரியர்கள் உள்ளத்திலே குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று மேலதிகாரிகள் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டாலும், மேலதிகாரிகள் அப்படிக் கேட்டுக்கொள்வதால் அதற்குக் கட்டாயம் என்ற பெயர் தரப்பட்டு விடுகின்றது. நம்மைக் கட்டாயப் படுத்துவதற்கோ வற்புறுத்துவதற்கோ எந்தவிதமான நியாயமும் கிடையாது என்று கூட அவர்களே சொல்லிவிடமுடியும். மேலதிகாரிகள் அவ்வாறு கேட்டுக்கொள்வதால் அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று கூறப் படுகிறது. அந்த நிபந்தனைகூட வேண்டாம் என்று இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்திலே தெரிவித்திருக்கிறேன். நாட்டுக்காகச் சிலபல பணிகளைச் செய்வதற்கு அவரவர்களுக்குக் கடமையிருக்கிறது. அந்தக் கடமையுணர்ச்சி சமுதாயத்திலே குறைந்திருக்கிறபோது இப்படி மாறுபட்ட எண்ணங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன, அதிலேகூட சிலருக்கு அக்கறை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய தொகுதியிலே கல்யாணம் ஆகாதவருக்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு அதனால் அவர் இறந்துவிட்டார் என்ற தகவலைத் தெரிவித்தார். திருமணம் ஆகாதவர்களே திருமணம் ஆனவர்களாகத் தங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்டு 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் பெறுகிற தவறான வழக்கம் இருக்கிறது. திருமணம் ஆகாதவர்கள் செய்தால் இறந்துபோவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இம்மாதிரி அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொண்டவர்கள் பாராக இருந்தாலும் 6 நாட்கள் கட்டாயமாகத் தங்கியிருந்து பூணசிச்சை பெற்றதற்குப் பிறகுதான் விட்டுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆறு நாட்கள் கட்டாயமாகத் தங்கிப் பூண சிகிச்சை பெற்று பூண குணம் பெற்றதற்குப் பிறகுதான் திரும்பிச் செல்லவேண்டுமென்று பலருக்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. கணம் அங்கத்தினர் கூறுவதுபோன்ற தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஏதாவது இருக்குமானால் அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, பேயிலி பிராவிங் சம்பந்தமாகப் பிரச்சாரம் செய்து அனுகூலத்தையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்காக ஆண்டுதோறும் செப்டம்பர் மாதத்திலே இரண்டு வார காலம் விழா மாதிரியாக ஏற்பாடு செய்ததாக இந்தக் குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த ஆண்டிலே நடத்தப்பட்ட விழாவின் மூலமாக ஏற்பட்ட அனுகூலங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி செப்டம்பர் மாதத்தில் 15 நாட்கள் போதவில்லை என்ற காரணத்தினால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மாதம் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகவும், ஒரு மாதம் அறுவைச் சிகிச்சை செய்வதற்காகவும் என்று நிர்ணயம்

[1971 அக்டோபர் 25]

யிக்கப்பட்டு அண்மையிலே 4, 5 மாவட்டங்களில் 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஆறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே இரண்டு முறைகள் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது முறையாக நவம்பர் மாதத்திலே தொடங்கி இந்த ஆண்டிலே ஐயாயிரம், ஆறு ஆயிரம் என்ற அளவிலே இருப்பதை 10 ஆயிரம் என்ற அளவுக்குச் செய்துகொள்ளக்கூடிய முறையிலே முயற்சிகள் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. அண்மையிலே இதிலே ஒரு புது ஊக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது நாட்டுக்கு நல்லதை விளைவிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாவேல்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின்கீழ் ஏற்றவர்களுக்குப் பரிசு வழங்குகின்றபொழுது எல்லோருக்கும் ஒரே சீராகப் பரிசு வழங்காமல்—படித்தவர்கள் இந்த விஷயத்தை உணர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே—படிக்காத கிராமப்புற விவசாயிகளுக்குச் சிறப்புப் பரிசுகள் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் திட்டம் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியிலே பரிசு என்பது அவரவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற உதவித் தொகை ஈட்டுத் தொகை அல்ல; உதவித் தொகை, ஈட்டுத் தொகை என்பது எல்லாம் ஆறுவைச் சிகிச்சை செய்து ஆறுநாட்கள் அங்கே தங்கியிருக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய பணிகளைச் செய்யமுடியாத காரணத்தினாலே அவை வழங்கப்படுகின்றன. பரிசுத் தொகை என்று கூறப்படுவது அதிலே ஊக்கம் ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு போட்டி மனப்பான்மையை—நம்முடைய பகுதியிலே அதிகமாக செய்திருக்கிறோம்—என்ற வகையிலே போட்டி மனப்பான்மையை உண்டாக்கக்கூடிய வகையிலே கவர்ச்சிக்காகத்தான் தரப்படுவதாகும். எல்லோருக்கும் தரப்படுவதல்ல, எல்லோருக்கும் தரப்படுவது என்றால் அது பரிசல்ல. போட்டியை உருவாக்கி இதிலே ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் கவர்ச்சியை உண்டாக்கவும்தான் நிறைவேற்றப்படுகின்ற ஒன்றாகும்.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டிம்தான் அமல் படுத்தி வருகிறார்கள். மற்ற மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தில் ஈடுபாடு கொள்வதில்லை. ஆகவே 3, குழந்தைகள் பெறும் யாராகயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு வரிபோடுவது என்ற முறையைக் கொண்டுவர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தான் ஈடுபாடு கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய மனப்பான்மையிலிருந்து விலகாமல் உள்ள நிலையில் இந்துக்களில்கூட சிலர் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. ஆனால் முஸ்லீம் களாகவோ, கிறிஸ்தவர்களாகவோ இருப்பவர்களில்கூட தெளிவற்ற நிலையிலிருந்து மாறி, மதப்பற்றிலிருந்து சற்று விலகி இதை ஏற்றுக்கொள்ள பலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். முன்பு குடியாகத் தலைவாயிருந்த பாகிஸ்தான் ஜாகிர் உசேன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட குடும்பக் கட்டுப்பாடு நாட்டுக்குத் தேவை என்று அவர்களேகூடத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்து, முஸ்லீம் என்பது அவ்வ, அவரவர்கள் மனப்பான்மையைப் பொறுத்ததாக இது

[1971 அக்டோபர் 25]

இருக்கிறது. உள்ளபடி 3 குழந்தைகள் பெறுவது தவறு என்று அறிவுரை கூறலாமே தவிர, அதற்கு வரிபோட ஆரம்பித்தால் வரி விலக்கிற்குப் பலர் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களேகூட தலைமை வகிப்பாரோ என்ற சந்தேகமும் இருக்கிறது.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்துவது சம்பந்தமாக விளக்கங்களைக் கூறினார்கள். பாவலாக கிராமப்புறங்களில் ஆசிரியர்கள் அன்றாடம் பழகும் காரணத்தால் அரசு எண்ணுகின்ற எண்ணத்தை நிறைவேற்றும்வகையில் அவைகளை எடுத்துச் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆனாலும் கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்களிடையே ஒருவிதமான அச்ச உணர்வும், ஒருசில குறைபாடுகளும் இருப்பதாகப் பயப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைகளைச் சரியாகக் கண்டறிய வட்ட ரீதியில், மாவட்ட ரீதியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் கொண்ட குழுவை அமைக்க அரசுக்கு எண்ணம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, எதிர்காலத்தில் மக்களிடையே இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் செம்மையாகப் பரவ சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களையும் அரசு நம்பியிருக்கிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், நீண்ட காலமாகத் திருமணம் ஆகாமல் இருக்கும் பிரம்மச்சரியத்தை கடைப்பிடிக்கின்றவர்களுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பிரம்மச்சரியம் இரண்டு காரணங்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது, ஒன்று மன உறுதியினால், மற்றொன்று, கையாலாகாத நிலைமையினால்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, நாட்டு நிலைமையை உத்தேசித்து மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகமிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வளர்ந்துவரும் மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், இந்தக் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்குப் பரிசு கொடுப்பது என்ற முறையை மாற்றி, கட்டாயமாக குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை ஒவ்வொருவரும் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே, இரண்டு குழந்தைகளுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசு முயற்சியெடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைப்பற்றி மிக ஆழமாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும். சமுதாயத்திலுள்ள யில்லைய, மக்களுடைய தனி உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, அதற்குத் தேவையான பொதுக் கருத்தை உருவாக்குவதில் நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைக் கவர்ச்சிகரமாக ஆக்கினால் நாட்டு மக்கள் அதைப் பின்பற்றுவார்கள். எனவே அவர்களுக்கு முக்கியமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும்

[1971 அக்டோபர் 25]

இதுவரை யார் யார் கருத்தடை செய்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாம் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ள இந்த அரசு வழி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, எல்லோருக்கும் உள்ள உரிமையில் முதல் சலுகை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் தான். ஆகவே இதைச் செய்துகொள்ளுபவர்களுக்கு வாவேற்பு கொடுக்கலாம், வாழ்த்துப் பத்திரம்கூட வழங்கலாம். எனவே தாராளமாகச் செய்து கொள்ளலாம்.

திரு. நா.விராசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசாங்கம் மாவட்டங்களுக்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் பரிசுகள் அளிக்கிறது. இதை இன்னும் அதிகமாக ஊக்குவிக்க "கேர்" நிறுவனம் முன்வருவதாக நான் அறிகிறேன். எனவே அதை அரசாங்கம் அணுகியிருக்கிறதா? அப்படியானால் விவரம் என்ன? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கோளாவிலே ஒரு இடத்திலே நடைபெற்றதாக அறிகிறேன். அவர்களுடைய உதவியைக் கேட்க நம்முடைய அரசாங்கம் அணுகியது. ஆனால் அவர்கள் இந்த ஆண்டுதான் உதவ முடியும் என்று தெரிவித்தார்கள். அடுத்த ஆண்டு பரிசிலிக்கும் என்று சொல்லியிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இதை உறுதிப்படுத்த பின்னர்தான் இயலும்.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே அறுவை சிகிச்சை செய்துக் கொள்ளும் நபர் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய் அளிப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மொத்தம் நபர் ஒன்றுக்குச் செலவாகும் தொகை 300 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறதே. எனவே அவர்களுக்கு 150 ரூபாயாவது கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்காக ஆகும் செலவு 300 ரூபாய் அல்ல. ஆனால் மொத்தமாக குடும்ப நலத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அமைப்புகள், நிர்வாகங்கள், ஆங்காங்குள்ள மருத்துவமனைகள் போன்ற இவைகளுக்காக அந்த 300 ரூபாய் என்பது கணக்கு. ஆனால் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதைத் தவிர, 10 ரூபாய் அழைத்து, வருபவர்களுக்கு தரப்படுகிறது. தவிரவும், அவர்கள் அங்கே தங்கியிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உணவு முதலியவை களுக்காக 30 ரூபாயும் சில நேரங்களில் 50 ரூபாயும் ஆகிறது. ஏறத்தாழ 80 ரூபாய், 90 ரூபாய் அளவிற்கு சிகிச்சையைச் செய்து கொள்பவர்களுக்குச் செலவாகிக்கொண்டு போகிறது. எனவே 150 ரூபாய் வழங்குவது என்பது இயலாது. உண்மையாகவே, இது அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் திட்டமே அல்ல, அவர்கள் இதைக் கெடுதல் செய்யும் திட்டம் அல்ல என்பதை உணராத காரணத்தினால் இந்தத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இதில் 30 ரூபாய் என்பது முக்கியமல்ல. அவர்களுக்கு அந்த 6 நாட்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை எடுத்துக்கொள்ள அதன் நோக்கமே தவிர இது தவிர அல்ல.

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. ஆ. பார்த்தமன் : தலைவரவர்களே, பஞ்சாப் மாநிலத்தில் இந்தத் துறை யிலே ஈடுபட்டிருக்கும், பணியாற்றி இருக்கும் மருத்துவ நிபுணர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்குகிறார்கள். தமிழக அரசு மருத்துவ நிபுணர்களுக்கு மட்டும் பரிசுகளை வழங்காமல் இந்தத் துறையை வெற்றிகரமாக நடைபெறச் செய்யும் விளம் பரப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் பரிசுகளை வழங்க ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இதிலே பல்வேறு வகை யான பரிசுகள் இருக்கின்றன. முழுவதையும் பரிசிலினை செய்து பார்த்து விட்டு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆலோசனை கூறுவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் மாவட்டங்களிலுள்ள நிலையங்கள் என்பது போன்ற பல்வேறு வகையான பரிசுகள் இருப்பதால் இதை இன்னும் விரிவு படுத்த வேண்டுமா என்பது ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்குரியதாகும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, மத்திய சர்க்கார் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே கொடுத்துள்ள மானியத்தில் இப்பொழுது அதிகமாகக் கொடுக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே வாசுடமி என்ற அறுவைக்கு 30 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்ற விகிதத்திலே முன்பு வழங்கப் பட்டது. இப்பொழுது 'டு பெக்டமி' என்ற, பெண்களுக்குச் செய்யப்படும் சிகிச்சைக்கு, அதுவும் 'டிரான்ஸ் வேஜினல் டிபெக்டமி' அறுவை சிகிச்சைக் காக கேம்புகளில் நடத்தப்படுபவைகளுக்காக என்றால் மேலும் 30, 40 ரூபாய் அளவிற்கு ஒவ்வொரு அறுவைக்கும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கேம்புகளில் நடைபெறும் திட்டமாக இருப்பதால் எல்லா இடங்களிலும் விரிவுபடுத்த முடியாது. சிறந்த நிபுணர்களைக் கொண்டதான் அது நடத்தப்படுகிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவரவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளும் பெண்ணுக்குச் சேலையும், ஆண்களுக்கு வேட்டி சட்டையும் கொடுக்க அரசு முன்வந்தால் அக்கறையோடு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற கருத்து இருக்கிறதே, அரசு இதைப் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலேயும் உள்ள நிலைமைகளுக்கேற்ப மாவட்ட ஆட்சியாளர்களால் அது தீர்மானிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியோடு சில இடங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக ஆண்களைவிட பெண்கள்தான் அதிகமாகக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ள முன் வருகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குப் பரிசு கொடுத்து ஊக்குவிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கும் சிறப்புச் சலுகை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பரிசுத் திட்டத்திலே அவர்களும் இடம் பெற முடியும் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

[1971 அக்டோபர் 35]

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கேற்ப கருச்சிதைவு செய்து கொள்வதைச் சட்டபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஆலோசனை இருந்ததே, இது இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, நாடாளுமன்றத்தில் கருச்சிதைவுப்பற்றி ஒரு சட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. சில விதிமுறை யோட்டி கருச்சிதைவு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Poultry Units in rural areas

* 53 Q.—THIRU B. VEKATASWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to afford financial aid for the expansion of poultry units in large scale in rural areas; and

(b) if so, when the schemes will be implemented?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) வேளாண்மை மறுநிதி உதவித் திட்டத்தில் நிதி உதவியுடன் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், விருதுநகர் கோழி மூல் முர வளர்ப்பு வட்டாரப் பகுதியில் கோழி வளர்ப்புக்கான திட்டம் ஒன்றை கால்நடை வளர்ப்புத்துறை இயக்குநர் அனுப்பியுள்ளார்.

(இ) இத்திட்டம், அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. கூடிய விரைவில் செயல்படுத்தப்படுவதற்காக இத்திட்டம் அனுமதிக்கப்படும்.

மதுரையில் நைலான் வலை தொழிற்சாலை.

* 54 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு அரசினர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

மதுரையில் நைலான் வலை தொழிற்சாலை அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இல்லை.

கிராம அதிகாரிகள்.

* 55 வினா—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) தமிழகத்தில் உள்ள அரசாங்க அதிகாரிகளாகப் பணியாற்றும் மணியக்காரர், கணக்கப்பிள்ளை இவர்களை முழு நேர ஊழியாக்க திட்டம் ஏதேனும் தற்சமயம் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: இம்மாதிரி வேலை பார்ப்பவர்களை நவீனப் கம்ப்யூட்டரில் வேலை பார்க்கலாமா? இவர்கள் பகுதி நேர ஊழியர்களாக வேலை பார்க்கலாமா?

[1971 அக்டோபர் 35]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அரசாங்க உத்தியோகம் தவிர வேறு எங்காவது வேலை பார்க்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்க ஆணை பெற வேண்டும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: கிராமப் பணியாளர்களாக இருப்பவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதே அடிப்படையில் பஞ்சாயத்து பில் கலெக்டர்களாகப் போடுவதிலும், இவர்களையே பில் வசூல் செய்வதற்கும் நியமிப்பதன் மூலம் கூடுதல் வருவாய் கிடைக்குமாதலால் இது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளுவதில்லை என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து பில் கலெக்டர் போடுவதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஊராட்சி வரியை இவர்கள்தான் வசூலிக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ஆறுமுகம்: தற்போது கிராமாதிகாரிகள் நிரந்தரமாக ஒரே கிராமத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாகக் கொண்டு முறை கிராமத்தை விட்டு கிராமம் மாற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: கிராமாதிகாரிகள் நியமிப்பதற்கு குறைந்தபட்ச படிப்பு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை வைப்பதற்கான செயற் குறிப்பு முன்பு அரசாங்கத்திடம் இருந்தது. வருங்காலத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை நான் கிராமாதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தியுள்ளேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்போதே அதிபர் விதியாக இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் 11-வது வகுப்பு தேறி இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. 40 வயதுக்கு உட்பட்டவராக இருக்க வேண்டுமென்றும் விதி இருக்கிறது. கிராமத்தில் எவ்வளவு வசூல் ஆகிறதோ அதற்கு மேல் சொத்து இருக்க வேண்டுமென்றும் விதி இருக்கிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து: புதிதாக நியமிக்கப்படுகின்ற கிராம அதிகாரிகளை ஊர் விட்டு ஊர் மாற்றுவதை விட கோட்ட எல்லைக்குள் மாற்றுவதற்கு உத்தரவிடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தற்சமயம் அந்த யோசனை இல்லை.

திரு. தெ. ப. சீனிவாசன்: புதிதாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும்போது பயிற்சி பெறாதவர்கள் முன்வரும்போது சலுகை அளித்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை நியமிக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எங்காவது பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் பயிற்சி பெறாதவர்களுக்கு இருக்கும் தகுதியை வைத்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

[1971 அக்டோபர் 28]

திரு. தி. பொன்னுமலை: கிராமாதிகாரிகள் முழு நேர ஊழியர்களாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் லோன்களை எல்லாம் வசூல் செய்வதில் கால தாமதமாகிறது. கடன்களை மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வசூல் செய்வதும், சென்ற ஆண்டுக் கடனை இந்த ஆண்டு, வசூல் செய்வதுமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கட்டிவிட்டவர்களைக் கூட திரும்பக் கட்டும்படி சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்குவதோடு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆடித் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எங்காவது அப்படி கிராம அதிகாரிகள் தவறு செய்தார்கள் என்றால் அதனை அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள கிராம அதிகாரிகள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமனம் பெற்றவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு அவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கப்படவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. ஆ. பார்த்தமன்: இந்த கிராமாதிகாரிகள் குவாசி கவான்மென்ட் நிறுவனங்களில் பல பொறுப்புகளில் இருக்கிற காரணத்தால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தச் சங்கடங்களைத் தவிர்க்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: என்ன சங்கடங்கள் என்று சொல்லவில்லை. சங்கடங்களைத் தெரிவித்தால் அவைகளைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Though these village officers are not permanent Government servants, yet they are hard-working and faithful servants. Considering their faithfulness will the Government consider giving them provident fund or pension benefits?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: There is no such proposal now.

பட்டாக்கள் வழங்கல்.

* 56. வினா—திரு. க. துரைசாமி: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

பட்டாக்கள் வழங்கும் முழு அதிகாரத்தையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் ஒப்படைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

திரு. க. துரைசாமி: பட்டாக்கள் வழங்குவதில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு முழு அதிகாரமும் இல்லாததன் காரணமாக ரெவின்யூ போர்டுக்கு வந்து நடைபெற்று வருஷ காலம் கடந்து விடுகிறது. அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே பட்டா வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

[1971 அக்டோபர் 28]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சில ப்ரொகிரெட்டரி புக் என்ட்ரி போட்டிருக்கும் நிலங்கள் தவிர மற்றவற்றுக்கு பட்டா வழங்கும் நிலை இப்போதே இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் உயர்ந்த அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாசில்தார் மூன்று ஏக்கர் வரை புஞ்சை நிலமாக இருக்குமானால், ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புக்குக் கீழ் இருக்குமானால் பட்டா வழங்கலாம். ஆர்.டி.ஓ. மூன்று ஏக்கர் புஞ்சை, ஒன்றரை ஏக்கர் நஞ்சை, இரண்டாயிரம் ரூபாய் மதிப்புக்குக் கீழ் இருக்குமானால் பட்டா வழங்கலாம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஐயாயிரம் ரூபாய் மதிப்பு வரை பட்டா வழங்கலாம் என்று அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டுக்கு 10,000 ரூபாய் வரை அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் போகுமானால் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டும்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: பட்டா வழங்கும் முறையில் சில நேரங்களில் அதிகாரிகளுக்குச் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. பொதுவாக, கூட்டுப் புறம்போக்கு, காட்டுப் புறம்போக்கு, தோப்புப் புறம்போக்கு பிரயோசனப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்று கருதி பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அங்கிருக்கும் வட்ட தாசில்தார்களும், ஆர்.டி.ஓ. க்களும் டி.ஆர்.ஓ.வுக்கு எழுதி அவர் வந்து பார்வையிட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த நிலை இல்லாது ஆர்.டி.ஓ. அளவிலேயே பார்த்து உடனடியாகப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இவ்வளவு கடுமையான விதிகள் இருந்தமே சில இடங்களில் தவறுகள் நடந்து விடுகின்றன. தவறுகள் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விதிகள் இருக்கின்றன.

திரு. கா. காளிமுத்து: ரெவின்யூ அதிகாரிகள் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கான பட்டா பெற்றுக் கொண்டிருந்தால் அவற்றை திரும்பக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று அரசு அறிக்கை அனுப்பிய பிறகும், இன்னும் சில அதிகாரிகள் அவற்றைத் திரும்பிக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்படி இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அரசாங்கம் மீண்டும் தாக்கீது அனுப்பி பதில் கிடைத்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: இப்போதுள்ள சில விதிமுறைகள் எல்லாம் மீட்டிங்காரர் காலத்திலிருந்து வந்தது. இப்போது கால வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப அரசாங்கு அதிகமான மக்களுடைய வேலையில்லாப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட கலெக்டருக்கே பட்டா வழங்குவதற்கான முழு அதிகாரத்தையும் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்போது இருக்கும் முறையில் சர்க்காரின் இவ்வித காலதாமதம் ஏற்படுவதாக அரசுக்குத் தகவல் இல்லை. தொடர்ந்து காலதாமதம் இருக்குமானால் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. க. துரைசாமி: ஏறத்தாழ 1966-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக திருப்பூரில் இருக்கும் குறிப்பிட்ட பகுதியில் மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி அவர்கள் ஒருவருக்குப் பட்டா கொடுத்தார். அதற்கு முன்பு சப் கலெக்டர் முன்னால்

[1971 அக்டோபர் 25]

இராமுவத்தினருக்கு பட்டா கொடுத்தார். இந்த விவகாரம் வருவாய்த் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. இந்த இடைவெளியில் சிலர் வீடு கட்டிக் கொண்டார்கள். இப்போது பட்டா யாருக்கு என்று தெரியவில்லை. ரெவின்யூ போர்டு இதிலே விசைவாக முடிவு எடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இவ்வளவு சுட்டுப்பாடுகள் வைத்திருக்கும்போதே தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதுதான் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து தெரிகிறது. இந்தத் தனிப்பட்ட விவகாரத்தைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: பஞ்சாயத்து தரிசு புறம்போக்கு நிலங்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க சட்ட விதிமுறை இருக்கிறது. அப்படி பட்டா செய்து கொடுத்ததை நீண்ட நாளைக்கு பிறகு மீண்டும் விற்கும்போது அதே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத்தான் விற்க வேண்டுமென்றிருப்பதால் நல்ல விலை கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது. சரியான விலை போகாததால் தாழ்த்தப்பட்டவர் அல்லாத வேறு ஒருவருக்கு விற்பதற்கு அரசு வழி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அது இயலாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா.வே. நாராயணசாமி: சென்னை நகரத்தையொட்டி 20 மைல் சுற்றளவுக்குப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படுவது இல்லையென்ற ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. நீண்ட நாட்களாக, 20, 30 ஆண்டு காலமாக மக்கள் குடியிருக்கக் கூடிய பகுதிகளைப் பொருத்தவரை தனியாகப் பரிசீலித்து பட்டா வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சென்னையைச் சுற்றி இருக்கும் பகுதிகளில் பட்டா கொடுக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் தடை விதித்திருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் நீண்டகாலமாக இருப்பார் களேயானால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சிபாரிசு செய்தால் அரசு அதுபற்றிப் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. கிருட்டிணன்: நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள் காட்டுக்கு அருகாமையிலுள்ள நிலங்களில் 30, 40 ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கும்போது 140 அடி தொலைவில் காட்டுப் பகுதிகளுக்கு அப்புறமுள்ள இடங்களில் உள்ள நிலங்களைத்தான் பட்டா செய்ய வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருப்பதாக கலெக்டர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே அதை மாற்றியமைத்து காட்டு இலாகாவிற்கு சொந்தமாக இல்லாத காட்டோரமுள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் கூறக்கூடிய இடம் எது என்று தெரியவில்லை. அதைப் பற்றித் தனியாக எழுதிவனுப்பினால் பரிசீலிக்கலாம்.

[1971 அக்டோபர் 25]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is the Government aware that in the Government plots allotted on lease basis to the people, they are not able to construct any pucca houses because of non-issue of pattas? They are on lease basis till now and for many years they are on lease basis. Will the Government now think of giving pattas to those people who have been allotted developed plots on lease basis?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அது நிலத்தின் இடத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. சில இடங்கள் அரசுக்குத் தேவை என்ற காரணத்தினால் அடமானம் செய்யமுடியாத காரணத்தினால் வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி விடப்பட்டிருக்கிற இடங்களை பட்டா செய்து கொடுக்கும் உத்தேசம் இப்போது அரசாங்கத்தினிடம் இல்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சென்னை மாநகரில் லீஸ்-கம்-சேஸ் என்ற அளவில் 124 இடங்கள்தான் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிய சட்டமுறைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு குடிசை வாரியம் வந்திருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த இந்த விவரத்தை மற்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: Is he answering or putting a question? He is answering in the question from, I think.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is the Government aware that there are about 4,000 to 5,000 Government—developed plots allotted to people on rental basis in Madras City by the Housing Board and they are not yet sold to these people in spite of various demands and because of that they are not able to construct pucca houses? Is the Government...

MR. SPEAKER: This does not concern the Minister.

பெரியார் இராமசாமியவர்கள் பிறந்த நாள்

* 46 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

பெரியார் இராமசாமி அவர்களின் பிறந்த நாளை அரசாங்க விடுமுறை நாளாக அறிவிக்க திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இல்லை.

திரு. நா. கிருட்டிணன்: பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். விடுமுறை அளிக்காவிட்டாலும் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஹாஸ்டி 'என்று அந்த நாளில் விடுமுறை அளித்துவிட்டு 'செகன்ட் ஸ்டாட்டேயஸ் வெர்க்கிங் டே' ஆக ஆக்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பெரியார் அவர்கள் ஒப்பிட்டு உழைப்பதையே விருதுகொடுத்தார்கள். ஆகவே இதை அவர்களே விருது மாட்டார்கள்.

[1971 அக்டோபர் 25]

தலைவர் இந்தத் தடை உத்தரவு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, மலைஜாதியினருக்கு நிலம் அடைமானம் செய்து கொடுப்பதற்குத் தடையாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

Jaundice in Vellore Jail

* 58 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the inmates of the Vellore Jail were affected with "Jaundice" during the period from 1st January 1971 to 30th April 1971;

(b) the number of fatalities, if any;

(c) whether the Government has taken any precautionary measures to check its (Jaundice) spread; and

(d) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) இல்லை.

(இ), (எ) முதல் வரை: இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that sometime ago in the month of May, the Hon. Minister for Revenue also gave a statement that he is not able to get some workers from the jail for certain work because they were all affected by jaundice? Only in view of that I wanted to know whether there was any such position there, whether the Hon. Minister is fully posted with the fact that there was no sickness in that jail at least during the month of May?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: உறுப்பினர் அவர்கள் தேதி குறிப்பிட்டுக் கேட்ட காரணத்தினால் இல்லை என்று சொன்னேன் அந்தத் தேதியில் 17-8-69 முதல் 1-10-69 வரையில் சுமார் பேர்களுக்கு இந்த விபாதி பரவி இருந்தது. அவர்கள் எல்லாம் குணமாகிவிட்டார்கள்.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that mostly in these jails because of the poor sanitary conditions, especially where cooking is done that this infection is spread and may I know whether the Hon. Minister has made any efforts to see that these things are properly kept, especially hygienically kept?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மஞ்சள் காமாலை நோய், ஜாண்டிஸ் வெளிப்பே பரவும்போது ஜெயிலிலும் பரவி விடுகிறது. பரவியவுடன் மூன் எச்சரிக்கையாக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள்.

Small Scale Industries.

* 59 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the total number of Small Scale Industrial Units registered in the State during the last year?

[1971 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தமிழ்நாட்டில் 1970-71-ம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட சிறு தொழில் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 2,857.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state, how many of them have started industries and what are the facilities provided to them by this Government?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சிறு தொழில்கள் தொடங்கும் போது நம்முடைய தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக பண உதவி, இடம் வழங்கல், சில இடங்களில் இன்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட் போன்றவைகள் ஏற்படுத்துதல் ஆகியவை போன்ற உதவிகள் தரப்பட்டு வருகின்றன.

DR. H. V. HANDE: Sir, is it not a fact that a number of persons who are interested in starting small scale industries are finding several impediments like power licence, corporation licence, public health licence, building facilities, technical know-how and other things at different stages? So, will it be possible for the Hon. Minister to appoint one particular officer and see that all these licences and other things that are required by the small scale industries are immediately given to them so that there is no further delay in the starting of small scale industries and also what are the steps taken by this Government to avoid delay in the starting of small industries?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பொதுவாக சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு சிறு தொழில் வாரியத்தின் மூலமாக உதவி செய்யப்படுகிறது. 31-12-1967-ல் 11,979 சிறு தொழில் யூனிட்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு நடந்து வந்துகொண்டிருந்தது. 30-6-1971-ல், இந்த 4-5 வருஷங்களில் 23,208 யூனிட்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு நடந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இது இரண்டு மடங்காக பெருகி இருப்பதிலிருந்தே, பல இலாக்காக்களில் ஏற்பட்டு வருகின்ற காலதாமதம் தவிர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை உணரலாம். அதோடு மட்டுமல்ல, அண்மையில் மாவட்டம் தோறும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவில் சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து, அந்தக் குழு 15 நாட்களுக்கு மேல் எந்த ஒரு இலாகாவிலேயாவது கால தாமதம் ஏற்பட்டால், அதைப் பரிசீலித்து, தவறு இருந்தால் அரசுக்கு அறிவிக்கிறது. காலதாமதத் தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது அக்கரையுள்ளவர்கள் இந்தக் குழுவுக்கு எழுதி அனுப்பலாம். அது உடனடியாக அதைப் பரிசீலித்து, முடிவு செய்து, அதிலே தவறு இருந்தால் அதை அரசுக்கு அறிவிக்கும். இதன் மூலம் மின்சார வாரியத்திலே, பஞ்சாயத்திலே, ஏற்படுகின்ற கால தாமதத்தைப் போக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். கணபதி: தலைவரவர்களே, புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிறு தொழில்களுக்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு கடன் வழங்கியிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கடன் கொடுத்த தொகையின் அளவு பற்றிய குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை.

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. கோவை செழியன்: பெரியார் அவர்களும் அவருடைய உண்மை மாணாக்கருமான அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இந்த நாட்டுக்கு குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்திருக்கிற சேவை இந்த நாடு உள்ளவரும் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். ஆகவே அவரது பிறந்த நாளை ஒரு நாஷனல் டேயாக 'லேனின் டே' என்பது போல் இதை 'நாஷனல் டே' ஆக அறிவித்து, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அதைக் கொண்டாடுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்திய தேசத் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட மகாத்மா காந்தி பிறந்த நாளுக்கு மாத்திரந்தான் இப்போது விடுமுறை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்டு அதை அரசாங்கம் மறுத்ததைப்போல் ஒரு நிலையை உண்டு பண்ணுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பெரியார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கும் பொதுவாக இந்திய மக்களுக்கு இடையே ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள் என்பது அநேகமாக எல்லாராலும் இன்று ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு விஷயமாகும். ஆகவே அவர்களது பிறந்த தினத்தை விடுமுறை தினம் என்று இல்லாமல் போனாலும் கூட அவர்களது பிறந்த தினத்தை யொட்டி ஏதாவது பரிசுகள்—கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு பரிசுகள்—வழங்கக்கூடிய ஆலோசனை யைப் பற்றிக் கவனிக்குமா அரசாங்கம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். காரணம், பெரியார் அவர்களது பிறந்த தினத்தைப் பற்றி தமிழக மக்கள் பூராவும் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டதொரு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்வதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒருமுறை அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் இந்த அமைச்சரவையே பெரியார் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசுதான் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் யோசனை உரிய நேரத்தில் பரிசீலிக்கப் படும்.

திரு. பெ. மலேச்சாமி: பெரியார் அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவை விடு முறை நாளாக்குவதற்கு, விடுமுறை நாளாகக் கொண்டாடுவதற்கு எதிர் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனவே இதை அரசாங்கம் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எல்லா எதிர்கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக்கொண்டதாக இப்போது தெரியவில்லை. ஒருவேளை அவர்கள் மௌனமாக இருப்பதிலிருந்து ஒத்துக்கொண்டதாக நான் புரிந்துகொள்கிறேன். பெரியார் அவர்களது பிறந்த நாளில் எப்படி தமிழக மக்களின் எண்ணங்கள் பதிபத்தக்க விதத்தில் காரியங்கள் செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு பிறகு யோசிக்கும்.

திரு. எம். ஏ. சுந்தரம்: பெரியார் அவர்களது பிறந்த தின விழாவை நம் முடைய நாட்டின் முக்கியமான தினமாகக் கொண்டாடுவதில் என்னக் கூட்டுக் காரர்களும் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள் என்பதை முதல் அமைச்சர் முடிவளிப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

[1971 அக்டோபர் 25]

தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறைந்தபட்சம் பெரியார் அவர்களது ஒரு ஸ்டாம்பாவது மத்திய அரசினால் பதிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த அரசு பரிந்துரை செய்யுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பெரியார் அவர்களுடைய தபால் தலை வெளியிடவேண்டுமென்று கேட்கவேண்டிய நேரத்தில் இந்த அரசு கேட்கும். அதை மத்திய அரசும் ஒப்புதல் அளித்து வெளியிடும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். கணபதி: பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தமிழகத்தின் தேசிய சின்னங்கள் என்று பெரியார் அவர்களைப் போன்றவர்களை வர்ணித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தேசிய சின்னங்களைக் கொள்கிறதற்கு இந்த அரசு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தேசிய சின்னங்களை இந்த அரசு என்னைக்கும் அகொளவித்தது கிடையாது.

திரு. கா. காளிமுத்து: வ.உ.சி.-யின் தூற்றாண்டு விழா தினத்தை தேசிய விடுமுறை தினமாக ஆக்க உத்தேசித்திருப்பதுபோல் பெரியார் அவர்களது தூற்றாண்டு தின விழாவையும் விடுமுறை நாளாக, விடுமுறை தர அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நிச்சயமாகச் செய்யும்.

திரு. மு. கருணாவேல்: தந்தை பெரியார் அவர்களது பிறந்த தினத்தை சீர்திருத்த நாளாகக் கொண்டாடுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் முதலிலேயே இதற்கான பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் நிலமற்றவர்களுக்கு நிலங்கள்.

* 57 வினா—திரு. கு. அ. பொம்பன்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1967 மார்ச் மாதத்திலிருந்து 15-12-69-ம் தேதி முடிய நீலகிரி மாவட்டத்தில் நிலமற்றவர்களுக்கு ஏதேனும் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், எவ்வளவு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) 15.74 ஏக்கர் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. கு. அ. பொம்பன்: நீலகிரி மாவட்டத்தில் யாருக்கும் நிலம் கொடுக்கக் கூடாது என்று தடை உத்தரவு இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அந்தத் தடை உத்தரவை நீக்கி ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலங்கள் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற நிலத்தை அப்படி யாருக்கும் அடையாளம் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு தடை உத்தரவு பொதுவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாவட்ட ஆட்சிமன்றத்

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. எம்.கே.நீதிரன் : தலைவரவர்களே, கடந்த ஆண்டில் சிறு தொழில்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட எண்ணிக்கையைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே எவ்வளவு சிறு தொழில்கள் இப்போது ஆரம்பித்து நடைபெற்று வருகிறது. எந்தெந்தப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லாத் தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. பல விதமான பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. என்னென்ன பொருள்கள் என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது பதிவு செய்யப்பட்ட தொழில்கள் பெரும்பான்மையாக எந்த வகையான பொருள்களை தயாரிக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதைத்தான் முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன். அதைத்தான் அவர்கள் முன்புகேட்டார்கள். அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, may I know how many small scale industries were closed last year?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சிறுதொழில்களுக்கு பெரும்பாலும் அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்படுவது இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, சிறுதொழில்கள் துவங்குவதிலே, பதிவு செய்யப் படுவதிலே இருக்கிற விதிமுறைச் சங்கடங்களினாலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. எஸ்.எஸ்.ஐ. சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு வீட்டினுடைய சொந்தக்காரர் இடத்திலிருந்து சர்டிபிகேட் பெற்று, நகர மன்றத்திற்கு லைசென்சுக்காக செல்லவேண்டியிருக்கிறது. நகர மன்றத்திற்கு லைசென்சுக்காக அப்பிசை செய்தால் ஒரு வருடம், 1½ வருடம் கூட காலதாமதம் ஆகிறது. இந்த எஸ். எஸ். ஐ. சர்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு இடம் இருந்தால் மட்டும் போதும் என்று சட்டத்தை திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? அப்படி எடுத்தால் அது சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான்கு ஆண்டுகளில் இரண்டு மடங்கு அதிகமாக இருப்பதிலிருந்தே காலதாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அறியலாம். அவர்கள் சொன்னது போல் இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் இப்படி காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்போது புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு என்று எஸ். எஸ். ஐ. யூனிட்டில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளனர், வேறு துறையில் சம்பாதிக்கலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். அவர்களையும் அரசு நினைவில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் இத்தகைய விதிமுறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் காலதாமதத்தை தவிர்க்க அரசு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the fact that this is one of the most important methods by which we can reduce the unemployment problem and increase production, may I know whether it is possible for the Government to appoint a high

[1971 அக்டோபர் 25]

officer to find out where exactly the delay occurs especially with regard to the grant of financial assistance and also to take follow-up action in view of what the Hon. Minister has stated just now, namely, that nearly double the number of registration has taken place? Will the Government take more interest in the matter and see that these industries make production continuously for at least a few years?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிதி உதவியைப் பொறுத்த வரையில் கஷ்டம் இருப்பதாக நான் இது வரையில் அறியவில்லை. காரணம் நம்முடைய அரசு உதவியிலிருந்து ரூ. 30 லட்சம் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது புதிதாக 'செஸ்கோ' துவங்கி இருப்பதால், அதன் மூலமாக ஏராளமாக கடன் உதவி இந்த சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக இது வரையில் பெரிய தொழில்களுக்குத் தான் அதிகமாகக் கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அந்த வாரியம் சிறு தொழில்களுக்கும் உதவி செய்ய முன்வருகிறது. ஆகவே நிதி உதவியைப் பற்றி குறைபாடு இல்லை. இருக்கிற கஷ்டம் எல்லாம், மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது தான். புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்களுக்கும், ஏற்கெனவே நடந்து வரும் தொழில்களுக்கும் மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே எக்ஸ்பென்ஷன் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு, மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைதான் காரணம். அவர்கள், இவ்வளவு தான் மூலப்பொருள்கள் கொடுக்கமுடியும் என்று ஒதுக்குகிறார்கள். அதைத்தான் நம்மாலே பகிர்ந்து கொடுக்க முடிவென்று.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Will the Government show some special privileges to those small scale industries which would be started in the most backward districts like Ramanathapuram and Dharmapuri?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பல மாவட்டங்களை நாம் பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று அறிவித்து, அந்தப் பகுதிகளிலே தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு அதிகமான பண உதவி செய்கிறோம். பொதுவான சலுகைகள், கன்சைஷன் கொடுத்து வருகிறோம். இவையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலோடு செய்து வருகிறோம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தச் சிறு தொழில்கள் தொடங்குவதில் உள்ள கஷ்டம் மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காததான முக்கிய காரணம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியே மூலப்பொருள்கள் கிடைத்தாலும் அதை உற்பத்திப்பதும் பொருள்கள் விற்பனையாவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு சிறு தொழில் செய்பவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் ஆகவே, அரசாங்கமே இந்த விற்பனை செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால், அந்தத் தொழில்களைப் பாதுகாக்கும். அவ்வாறு செய்ய அரசிடம் ஏதேனும் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பொதுவாக, சிறு தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கக்கூடிய நிலை அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. மார்க்கெட்டில் பெரிசாகக் கொடுப்பது என்பது சிரமமான காரி

[1971 அக்டோபர் 25]

யம். அப்படி இருந்தபோதிலும், சிறு தொழில் அதிபர்களை, மாவட்ட அளவிலும், மாநில அளவிலும், ஒன்று சேர்த்து, ஒரு குழு அமைத்து, அவர்களே, சந்தையைத் தேடிக்கொடுப்பதில் முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே. கனம் அமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையோடுதான் சில சலுகைகள் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்காமலேயே, மாநில அரசாங்கத்திடம் இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, மின்சார சார்ஜஸ், மற்ற வரிகள் எல்லாம் குறைத்து, அதன் மூலம் ஏதாவது சலுகை கொடுக்க மாநில அரசாங்கம் உடனடியாக ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பல மாதங்களுக்கு முன்பே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு என்று சில சலுகைகள் மாநில அரசு அளித்து இருக்கிறது என்று பத்திரிக்கைகளில் வந்திருந்ததை அவர்கள் படித்து இருக்கலாம்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, will the Hon. Minister be pleased to specify the number of tanneries that had been started last year under the small-scale industries. Also in view of the foreign exchange earning capacity of these industries, has the Hon. Minister got any proposal to give incentives and encouragement to the new industries that are to be started?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : டானியைப் பற்றிய குறிப்புகள்
ஏன்னிடத்தில் இல்லை.

சென்னை விமான நிலையத்தில் புதுக் கட்டடங்கள்.

* 60 வினா—திரு. பெ. மஸீச்சாமி: மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) சென்னை விமான நிலையத்தில், புதிய கட்டடம் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு அனுமதித்து உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தில் சென்னையில் முடிபும் விமான போக்குவரத்துக்கான வசதிகள் அளிக்கும் புதிய கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் மத்திய அரசின் வசம் உள்ளன.

(இ) இதைத்தவிர வேறு விபரங்கள் இவ்வாசினிடம் தற்போது இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இண்ட்ரேஷனல் ஏர்போர்ட்ஸ் இருப்பது போல, சென்னை மீனம்பாக்கம் ஏர் போர்ட்டையும் புதுப்பிக்கத் திட்டம் இருக்கிறதா? இதுபற்றி மத்திய சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

வினாப்பிரசு திரு. என். ஜே. சாமிந் பாட்சா : இந்திய சர்க்கார் திட்டம்
உத்தரவிருக்கிறது. இவ்வுத்தர எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1971 அக்டோபர் 25]

கயத்தாறுக்கு அருகிலுள்ள விமான தளம்

* 61 வினா.—திரு. எம் முத்தையா: மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) கயத்தாறுக்கு அருகிலுள்ள விமான தளத்தை விமானப் பயிற்சி நிலையமாக்குவது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு தகவல் ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா :

(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். முத்தையா : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கயத்தாறு விமான தளத்தை அபிவிருத்திசெய்தால், தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கும், கோவிந்தி பட்டி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கும் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படும். ஏற்கனவே தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கு ஒரு விமான வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் ஆலோசித்துக் கொண்டு இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த கயத்தாறு தளத்தை விருத்திசெய்வதில் நம் அரசாங்கத்திற்கு செலவு இல்லாமல் செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால், மாநில அரசு மத்திய அரசோடு இதுபற்றிப் பேசி, சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தாதுதுக்குடி துறைமுகத்திற்கு அருகே ஒரு விமானநிலையம் அமைக்க செயற்குறிப்பு இருக்கிறது. இத்தகையதாது தளத்தை உபயோகக்கும் செயற்குறிப்பு இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தாதுக்குடிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் இடத்தில் ஏர்-ஸ்டிரீப் அமைக்க செயற்குறிப்பு இருக்கிறது என்கிறார்கள். அது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அமைக்கப்படும்? அதுபற்றி, மத்திய சர்க்காரா வலியுறுத்த நம் அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஏற்கனவே நாம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விமான தளத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

Export of Bananas

* 62 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(2) whether there are proposals under the consideration of the Government to have a special drive for the export of Bananas from this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. அ. வெ. தர்மலிங்கம் : (அ) & (இ) ஊழைப்பழ உற்
பத்தியைப் பெருக்கவும், இப்பிரிவு சரத்யுடியாகும் பரப்பை அதிகரிக்கவும்,
தேவச்சாறுபுரம் திட்டம், சென்னை 60, ஆந்திர, சென்னை 60, மதுரை, கோயம்பு

[1971 அக்டோபர் 25]

புத்தார், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றது. உள் நாட்டுத் தேவையை பூர்த்தி செய்ய, பூவன், மொத்தன் முதலிய ரகங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், உலகநாட்டுச் சந்தைகளின் தேவைக்கேற்ற ஏற்றுமதிக்கான குட்டை வாழைகள் உற்பத்தியாகும் பரப்பை அதிகரிக்கவும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், நவீன சாகுபடி முறைகளைக்கையான அறிவுறுத்தப்படுகிறது. நோயற்ற வாழைக்கன்றுகள் சாகுபடியாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000 வீதம் குறுகிய காலக்கடன்கள் சாகுபடியாளருக்கு அளிக்கப்படுகின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், வாழை உற்பத்தியில் இத்தனை அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். உற்பத்தியான வாழைக்கு சந்தை தேடுவது பெரிய பாடாக இருக்கிறது. வாழையைச் சரியான விலைக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சந்தையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தற்போது அது சம்மந்தமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்ன நேரத்தில், பல்வேறு மாவட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால், அதில் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. இப்படிப் பட்ட உற்பத்தித் திட்டம் தஞ்சையில் இருக்கிறதா? உற்பத்தியாகும் வாழைப் பழத்தை கொண்டு 'பனாடு பவுடர்' செய்யக் கூடிய சிறு தொழிலை நிறுவி, அப்பல் நாட்டு உதவியோடு அப்படிப் பட்ட தொழில் அமைக்க திட்டம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தஞ்சை மாவட்டத்தில் தீவிர விவசாயத் திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அதிலே வாழை சோவில்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சிறப்புத் திட்டத்தை திருநெல்வேலிக்கு அருகாமையில் உள்ள ஜில்லாவில் அமுல் செய்தால், தூத்துக்குடி வழியாக வாழைப்பழங்களை ஏற்றுமதி செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்பதால், அப்படிப் பட்ட திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தற்சமயம் இல்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, ஏற்றுமதிக்குப் பயன்படும் இந்தக் குட்டைவாழைக்கு ஒரு நோய் ஏற்படுகிறது. விவசாயத் துறையில் இதற்கு 'டையடின' என்கிற பூச்சி மருந்தை அடிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி அடித்தாலும், வாழையின் நோய் நீங்குவதில்லை. ஆகவே, வாழைக்கு இருக்கும் இந்த நோயைப் போக்கும் வகையில், புதிய முயற்சிகள் அரசு மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதுபற்றி தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அந்தந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுகிறது.

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, விவசாய தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் மூலம் அதிக உற்பத்தியில் அக்கறை இருக்கும்போது, நவீன முறையில் சாகுபடிசெய்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க முறைகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா? அது சம்பந்தமாக வெளிநாடுகளோடு தொடர்பு கொண்டு செயல்பட வாழை உற்பத்தி அதிகாரிகளுக்கு வழி செய்யப் பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய திட்டம் இருக்கிறது. நவீன முறையில் சாகுபடி செய்யவும் திட்டம் இருக்கிறது.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இருப்பதாக அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிய விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, விவசாயிகளிடத்தில் விவரங்களைச் சொல்லி ஊக்குவிக்கும் சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இதை அமுல் படுத்த அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டம் பூராவும் இந்தத் திட்டம் செயல்படவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதிகளில் எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1968-69-ல் 6,300 ஏக்கராவும், 1969-70-ல் 3,771 ஏக்கராவிலும், 1970-71-ல் 4,333 ஏக்கராவிலும் விவசாயம் செய்யப் படுகிறது. பூயிர் சுழல் முறையில் செய்யப் படுவதால், அதில் கொஞ்சம் குறைவு ஏற்படுகிறது.

திரு. எம். முத்தையா: தலைவர் அவர்களே, இந்த வாழையானது, பங்குனி, சித்திரை, அக்கினி நட்சத்திர காலத்தில், வெப்பமான நிலையில், குளிகள் தன்னும். அப்பொழுது இவை திடீர் திடீரென்று சாய்கின்றன. அதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், அதற்கு ஒரு 'ஏர்-கண்டிஷன' முறையை ஆராய்ச்சிசெய்து ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதற்கு ஏர்-கண்டிஷன தேவை இல்லை. அதற்காகத்தான் முன்பே சொன்னார்கள், 'பருவத்தே பயிர் செய்' என்று.

* 63 வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் தீவிர வாழை சாகுபடித் திட்டம் கோவை மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் இப்போது உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) & (இ) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 1961-62 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, ஏற்றுமதிக்கான வாழை உற்பத்தித் திட்டம் துவக்கி செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம், கோடு, நாடி

[1971 அக்டோபர் 26]

பூம், கோபி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய தாலுக்காக்களில் செயல்பட்டுவருகிறது. ஏற்றுமதிக்கான வாழை வகைகளைப் பயிரிட இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், சாகுபடியாளர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000 வீதம் கடன் வசதி அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: ஏற்றுமதிக்கான திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் இந்த வாழைப்பழத்திற்கு மார்க்கெட்டு கிடை யாது. விற்பனை செய்ய மிகவும் சங்கடமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பவும் வியாபாரிகள் வந்து வாங்குவதில்லை. இந்த நிலையைப் போக்க, அரசு அங்கேயிருக்கிற குட்டை வாழை பயிர்செய்யும் விவசாயிகளிட மிருந்து வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய வாழைப்பழத்தை அரசே வாங்கி அனுப்ப ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் அளவிற்கு இன் னமும் உற்பத்தி பெருகவில்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, வெளிநாடுகளுக்கு குட்டை வாழை தவிர வேறு எந்த வாழை ரகங்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன? இதனால் தமிழக அரசுக்கு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இன்னமும் ஏற்றுமதி ஆக வில்லை என்பதைச் சொன்னேன். ஆகவே, இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஓ. என். சுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கலில் விரையும் வாழை மருந்து சம்மந்தமானது என்பது பிரசித்தமானது. ஆகவே, திண்டுக்கலிலும் இதில் சேர்க்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அப்படியொன்றும் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், 'மொரிஷஸ்' வாழை என்பது இந்தக் குட்டை வாழைக்கு கன்றுகள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஒரு சில இடங்களில்தான் கிடைக்கிறது. ஏற்றுமதியில் இவ்வளவு அக்கரைகாட்டும் அரசு, இந்த வாழைக் கன்றுகள் மலிவான விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கன்றுகளும் உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன. தேவைப்படுவோர்களுக்குக் கொடுக்க கவனம் செலுத்தப்படும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Has this Government investigated the possibility of exporting vitaminised banana powder and may I know whether they have proposals to manu-
facture this?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தற்சமயம் இல்லை.

[1971 அக்டோபர் 26]

திருப்பூரில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள்

* 64 வினா—திரு. க. துரைசாமி: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) திருப்பூர் நகரிலுள்ள தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழி லாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் மேலும் 60 வீடுகள் கட்டும் திட்டம் துவக்கப்பட்டு விட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது வேலை முடிவடையும்?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) & (இ) திருப்பூர் நகரில் உள்ள தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்கனவே 60 சிறு வீடுகள் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மேலும் 108 சிறு வீடுகள் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் (Subsidised Industrial Housing Scheme) கட்டுவதற்கான திட்டம் ஒன்று ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அரசு இத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தவுடன் தமிழ்நாடு அரசு வீட்டு வசதி வாரியம் ஒரு ஆண்டிற்குள் இத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிடும்.

திரு. க. துரைசாமி: போவைத் தலைவரவர்களே, திருப்பூர் நகரில் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 60 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், மேலும் 108 வீடுகள் கட்ட ஒரு திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். மேற்கொண்டு 700 வீடுகள் கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தற்போது திட்டத்தில் இருக்கிற 108 வீடுகளுக்கான உத்தரவு பெற்ற பிறகு அடுத்தாற்போல் மேலும் வீடுகளைக் கட்ட உத்தரவைப் பெற முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Water Supply for Madhavaram Milk Project

* 30 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state the steps taken to secure protected water supply at Madhavaram Milk Project?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மாதவரம் பால் திட்டத்திற்குத் தேவையான நீர், பண்ணையில் உள்ள கிணறுகளிலிருந்தும், பஞ்செட்டியிலுள்ள துளைக்கிணறுகளிலிருந்தும் வழங்கப்படுகின்றது. இப்பண்ணையில் இந்த நீரில் ருனோரின் மருந்து சேர்க்கப்படுகிறது.

திரு. த. ந. பென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பால் பண்ணையில் பால் பாட்டில்கள் சரியாகக் கழுவுப்படாத காரணத்தால் பால் திரிந்து போவதாக அறியும் குறைகள் ஏதாவது உற்பத்திக்கொண்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, அப்படியப்பட்ட குறைகள் ஏதும் இப்போது இல்லை.

[1971 அக்டோபர் 28]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாதவரம் பால் பண்ணையிலிருந்து அனுப்பப்படுகின்ற பால் துநாற்றம் வீசுகின்றது என்றும், அது ஏன் என்று கேட்டால், பல ஊர்களிலிருந்து வருகின்ற பாலை யெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதால்தான் என்றும் சொல்கிறார்கள். இந்தக் குறையைப் போக்க, பற்றாக்குறையை நீக்க, அரசு மற்றொரு பால் பண்ணையைத் தென் சென்னையிலே அமைக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, இதற்கான பதில் அடுத்த கேள்வியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

Second Dairy Project for Madras

* 65 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether a Second Dairy Project is to be started by the Government near Guindy; and

(b) if so, whether the site has been selected and when the project is likely to commence functioning?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) தென் சென்னையில் இரண்டாவது பால்பண்ணை ஒன்றைத் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(இ) பால்பண்ணைக்கான இடம் இன்னும் தெரிந்தெடுக்கப்படவில்லை.

DR. H. V. HANDE: May I know from the Hon. Minister the total amount that is likely to be earmarked for this project, whether the financial commitment has already been gone through, whether the Government has already apportioned the necessary finance required for this, whether the land acquisition has taken place? Can the House get more details on this subject from the Hon. Minister? Is it a fact that the Government is also contemplating to improve the position of milk supply in the already existing Madhavaram milk colony by increasing the number of milch cattle and by increasing the facilities for milkmen there?

I would also like to know whether the Government is aware of the fact that a lot of milk is getting spoiled because good milk is being turned into toned milk by some scientific method which is in fact, in reality, becomes unnecessarily spoiled. Will the Government come forward to see that the public is spared from the toned milk? Will the Minister be able to enlighten us on these three points?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இரண்டாவது பால் பண்ணைத் திட்டம் ஒன்று தென் சென்னையில் அமைப்பதற்கான அனுமதி 21-3-1971-ல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மாதவரம் பால் பண்ணையில் போதுமான இட வசதி இல்லாத காரணத்தால், ஏனக்கன், பாட்டிச்சன் ஆகியவற்றை ஏற்றிவரும் வண்டிகளை நிறுத்த இட வசதி இல்லாத காரணத்தால் இடப்பிரச்சனை ஏற்பட்டுள்ளது. அதைவிட ஏற்றியுள்ள இடம் மாதவரம், பால் விற்பனை அதிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1971 அக்டோபர் 28]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

கிறது. பாலை எடுத்துச் செல்லும் கட்டணம் பால் வழங்குவதில் துறமை ஆகிய வற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தென் சென்னை மற்றொரு பால் பண்ணை அமைப்பதற்கு சிறந்த இடமாகக் கருதப்படுகிறது. பால் பண்ணையை அமைப்பதற்கான இடத்தை விரைவிலேயே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சியாளர், சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளர் மற்றும் நிபுணர்களும் சேர்ந்து 9 இடங்களை அதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை, இந்தியப் பால் பண்ணைக் கழகத்தின் நிபுணர்கள் 17-6-71 அன்று பார்வை விட்டிருக்கிறார்கள். வண்டிகளை நிறுத்துவதற்கான வசதிகள், பால் பண்ணைக் கழிவுகளை வெளியேற்ற வசதிகள் ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு இந்த இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். விரைவிலேயே இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, வேலைகள் துவங்க இருக்கின்றன.

DR. H. V. HANDE: May I know whether there is any programme in Madhavaram area to improve the position?

MR. SPEAKER: The hon. Member must address the Chair.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Is that project going to be started by the Government alone or will there be any joint sector so far as this project is concerned?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அரசுத் துறையிலேயேதான் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, பால் பற்றாக்குறையை நீக்க, கல்கத்தாவிலிருந்து பைப்புகள் மூலமாகப் பால் வரப்போகிறது என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, பம்பாயிலிருந்து கல்கத்தாவிற்கு செல்வதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கல்கத்தாவிலிருந்து சென்னைக்கு வரக் கொஞ்சம் நாள் ஆகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அங்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

(அ) சென்னை நகரிலும் நகரைச்சுற்றியும் பெய்த பெருமழையால் குடிசைவாழ் மக்கள் அல்லல்.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from Dr. H. V. Hande under Rule 42 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules to discuss a matter of urgent public importance, namely, the serious situation arising on account of the heavy down-pour of rains in and around the City of Madras and the consequent hardships caused to thousands of people living in the City Slums. I call upon the Hon. Member to explain briefly as to how this comes under Rule 49.

A. 208-5

[1971 அக்டோபர் 25]

DR. H. V. HANDE : Under Rule 42 I have given notice of an adjournment motion the contents of which has just now been mentioned by the hon. Speaker. I would also in this context like to.....

MR. SPEAKER : Please be brief.

DR. H. V. HANDE : I will be very brief. I would like to bring to the attention of the House and try to convince the House that this is a matter of urgent public importance. Nearly half a lakh of people have been rendered homeless. This is of course a seasonal problem. But still for another one week or ten days the Assembly may not also meet. So, it is better that some sort of indication is given by the Hon. Chief Minister as to what exactly are the details with regard to the rehabilitation of these half a lakh of people.

A number of houses have been wiped out. Normally the Government gives them Rs. 50 or so. It so happens that the full amount is not given to certain houses. Because the Collector invariably sends his Tahsildar or one of his nominees and very often it so happens that in his report he is not able to give the full details. I do not know what exactly is the reason. After he gives his report, there are many complaints from the persons concerned that this house has been left and that house has been left. I will be very happy that as this is the last day of this session if it is possible for the Hon. Chief Minister to give us an indication as to whether he would be able to give instructions to the officials concerned and see that all the persons whose houses are wiped out are properly assessed and are given the necessary amount.

There is also another problem to which I would like to draw the attention of the Government. A number of people have lost lot of properties in the flood. I want to know whether anything could be done to solve this problem also.

Another problem is this storm water drainage. In a number of places the storm water drainage is not functioning. It is good if it is possible for the Government to immediately send word to the top Corporation Officials and find out whether any Government assistance is required to see that the storm water drainage is properly looked after and whether there is functional deficiency or inefficiency on the part of the Corporation in these places.

Another point to which I would like to draw the attention of the House is this. Usually in Korukkupet the whole area is filled up. There is a railway siding and whenever the houses are submerged they are allowed to stay in two or three compartments. Usually they try to have contact with the railway officials. Two or three years ago we did it. I would like to know whether it is possible to do so now.

1971 அக்டோபர் 25] Dr. H. V. Hande]

A number of areas have been wiped out. In Anna Nagar and in elephant gate behind the police station the whole area has been completely wiped out because of the rains. Of course the Hon. Chief Minister is going to give a statement on that. They are all homeless now and their houses have been completely submerged. They are now victims of the rain. I want to know whether the Government will come forward to give any extra help needed for these persons.

There are nearly 1,200 persons. About 400 persons have been displaced. I want to know whether anything can be done to solve this problem. This is a serious affair in sense that no one can prevent the rains, but once the rains are over, I want to know whether anything can be done to see that they are properly rehabilitated.

For these reasons, I will be very happy if this matter is discussed. Not only people in Madras City, but people outside Madras City are also affected. These problems should be properly discussed and there should be assessment of the financial commitment required by the Government, as this means a lot of financial commitment. All these things can be done, only if the matter is discussed, after adjourning the other business of the House.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, கடந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களாகத் தொடர்ந்து பெய்த மழையின் காரணமாக வட சென்னை யில் கொருக்குப்பேட்டை, வியாசர்பாடி, வண்ணாரப்பேட்டை, புனியத் தோப்பு, பொம்பூர், அப்பளவாரம் போன்ற பகுதிகளும், தென் சென்னையில் தியாகராபுரம், அடையாறு, சைதாப்பேட்டை, மேற்கு மாம்பலம், கோடம் பாக்கம், மைலாப்பூரில் சில பகுதிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனால் சுமார் 25,000 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வட சென்னை யில் சுமார் 300 குடிசைகளும், தென் சென்னையில் சுமார் 1,000 குடிசைகளும் தண்ணீரால் குழப்பப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் குடிசைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சுமார் 25,000 நபர்களையும் நேற்று விடுமுறையான காரணத்தினால் மாதகாட்சிப் பள்ளிகளில் உணவுப் பதிகத் தங்குதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பந்திக் கல்லூரியில் பெரும்பாலான மக்கள் தங்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

தேற்கு மாதகாட்சி மன்ற மேயரும், ஆணையரும், குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவரும், மற்றும் அதிகாரிகளும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி யிலிருந்து சென்று, பார்வைபிட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளித் திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் தேங்கிய பகுதிகளிலிருந்து தண்ணீரை வெளி யிடுவதற்கு இதைப்பற்றும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் குடிசைகளுக்கும் தேற்கு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உணவுத் திட்டம் கட்டி வழங்கப்பட்டது. இது தொடர்ந்து இன்னும் நடக்கும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1971 அக்டோபர் 25]

சென்ற ஆண்டைப்போல் இந்த ஆண்டு அவ்வளவு அதிகமாகப் பாதிப்பு ஏற்படவில்லை என்றாலும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையில் அதிகாரிகளும், மாநகராட்சி ஆணையரும் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை உரிய நேரத்தில் எடுத்து வருகின்றனர் என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற பாதிப்பில், வீட்டின் சுவர் இடிந்து விழுந்ததன் காரணமாக புதிய வண்ணாரப்பேட்டையைச் சேர்ந்த செல்வக்கனி என்ற சிறிய குழந்தையும், மின்சாரம் தாக்குதலினால் மைலாப்பூரைச் சேர்ந்த 18 வயது முத்து என்ற பையனும் இறந்து விட்டார்கள். மற்றும் மைலாப் பூரைச் சேர்ந்த 6 பேர் சுவர் சரிவின் காரணமாகக் காயமுற்றனர். கால் நடைகளில் இரண்டு எருமைகள் இறந்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

மாவட்டங்களில் இந்த மழையினால் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய விவரங்களை உடனடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து சேகரிக்கும்படி ரெவின்யூ இலாகா செயலாளர் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார். இதுவரை கிடைத்த தகவல்படி பெரும் சேதம் எதுவுமில்லை என்று தெரிகிறது.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெள்ளம் ஏற்படுகிற நேரத்திலும், நீர் விபத்து ஏற்படுகிற நேரத்திலும் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்கள் குடிசைப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். அந்தக் காரணங்களினால் குடிசைகளைப் பற்றி மாற்றி, நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால், சென்னை நகரத்தில் குடிசை மாற்றுவாரியத்தை அமைத்து அரசு அந்த வாரியத்தின் மூலமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

சென்னை நகரத்தில் மாத்திரம் குடிசைகள் 602 பகுதிகளில் இருக்கின்றன. இந்த 602 பகுதிகளையும் மாற்றியமைப்பது என்பது இன்று நினைத்து நான்கே முடிக்கின்ற காரியம் அல்ல.

சில இடங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலமாக இருக்கலாம். அவைகளில் உடனடியாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்யமுடியும். சில இடங்கள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருக்கும் பொழுது அவர்கள் அதைத் தருவதற்கு, விட்டுக் கொடுப்பதற்கு சம்மதிப்பதில்லை. அவர்கள் பேரம் செய்வதில், அதை எப்படியும் தாங்கள் கையகப்படுத்தவேண்டுமென்ற வகையிலே பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் அவர்கள் வீடுகளை அமைத்து, குடிசைகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டு, அவர்கள் போட்ட முதலை விட அதிகமாக வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். கஷ்டப்படுகின்ற ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை.

இந்த நகரகாரியத்தை உடனடியாகச் செய்யமுடியவில்லை என்றாலும், இந்த ஆண்டு நான்கு கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த 602 குடிசைப் பகுதிகளில், இந்த ஆண்டிலே 75 குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி நல்ல வீடுகளைக் கட்டி, குடிசைவாழ் மக்களை குடிசைத்தொகுப்பை மாற்றி நல்ல குடிசை மாற்ற வாரியம் செய்து வருகிறது. பரம்பரைகளில்

[1971 அக்டோபர் 25] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்படும் நிலையில் உள்ளன. இன்னும் பல பகுதிகளில் வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் அனைத்தும் கட்டி முடிந்துவிடும் நிலையில் இருக்கின்றன.

ஆகவே, இன்னும் நான்கு, ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக குடிசை வாழ் மக்களுக்கு நிரந்தரமான வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, அவர்களை இப்படிப்பட்ட வெள்ளக்கொடுமைகளிலிருந்தும் தீயினால் ஏற்படும் கொடுமைகளிலிருந்தும் காப்பாற்ற இந்த அரசால் நிச்சயமாக முடியும். அதற்காகத்தான் குடிசை மாற்று வாரியம் அவர்கள் விஷயத்திலே தீவிர கவனம் செலுத்துகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கிற குடிசைகளை மாற்றி, நல்ல வீடுகளைக் கட்டி குடியமர்த்தினால் அவர்கள் நிலை உயரும். மீண்டும் வருகின்றவர்கள் முன் மாதிரியே குடிசைகள் போட்டுக்கொள்ள இது வகைசெய்யும் என்று சில பெரியவர்கள் பத்திரிகையிலே செய்தி வெளியிடுவதைப் பார்த்து நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன்.

புதிதாக நகரில் குடிசைகள் தோன்றக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி, புதிதாகத் தோன்றாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து இருக்கிறோம். புதிதாக வருகின்றவர்களும் நல்ல வீடுகளில் வாழ்வதற்காகத்தான் குடிசைமாற்று வாரியம் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நிரந்தரமான வீடுகளை அமைக்கும் திட்டம் ஏழு ஆண்டு காலத்திற்கு வகுத்திருந்தாலும் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தீவிர முயற்சியால் ஐந்து, ஆறு ஆண்டு காலத்திலே முடிந்துவிடும்.

இருந்தாலும் இப்பொழுது திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க அரசும், மாநகராட்சி மன்ற அதிகாரிகளும் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றனர். இன்றைக்கு இந்த விபத்திலே இரண்டு குழந்தைகள்—ஒரு பெண்ணும், ஒரு பையனும்—இறந்திருக்கிறார்கள். ஆறு பேர் காயமுற்றிருக்கின்றார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதிகாரிகள் தக்க நிவாரணப்பணிகளை மேற்கொண்ட போதிலும், அதற்காக அரசின் சார்பில் முதலமைச்சரின் நிதியிலிருந்தும் ரூ. 25,000 உதவித் தொகையாக அளிக்கிறேன் என்பதை அறிவித்து, இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு திரு. ஹாண்டே அவர்களின் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை தீர்ப்பதற்கு அவசியம் இல்லைபென்று கருதி, இதற்கு அனுமதி அளிக்க மறுக்கிறேன்.

(ஆ) பஞ்சாலகன் போனஸ் தகராறு குறித்து.

(இ) வருமான வரியை விவசாய வருமான வரியுடன் இணைப்பதற்கு பத்திரிகை கருத்து.

MR. SPEAKER: I have received notices of a number of adjournment motions from Thiruvallargal K. T. K. Thangamani, N. Marudhachalam, S. Alagarswamy and Dr. H. V. Handa regarding disputes in regard to bonus in the various textile mills in the State.

[Mr. Speaker] [1971 அக்டோபர் 28]

I have also received notice of an adjournment motion from Dr. H. V. Hande regarding the suggestion of the Central Government to merge regular income-tax with farm income-tax.

I would like to suggest to the hon. Members that if they give notices under rule 41 on the above subjects, I will consider them for admission so that statements can be made during the next meeting of the Assembly.

3. அறிவிப்புகள்

(அ) விதி 57-ன் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட அறிவிப்பு குறித்து.

MR. SPEAKER: I have received a notice under rule 57 of the Assembly Rules from the hon. Member Thiru K.T. K. Thangamani. The notice was received this morning only. I will have it examined for admission and take necessary action in the matter.

4. கவன ஈர்ப்பு

(அ)யானைக்கவுனி காவல் நிலையத்திற்குப் பின்புறம் ஏற்பட்ட தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசை வாழ் மக்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டி அவசியம் குறித்து.

THIRU N. DENNIS: Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Food and Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the fire accident that took place on 4th October 1971 in the slum behind Elephant Gate Police Station and the consequent hardships caused to the residents of that area and the need to take immediate steps to rehabilitate them in a nearby area till new houses are built for them.

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Food and Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the fire accidents that took place on 4th October 1971 in the slum behind Elephant Gate Police Station and the consequent hardships caused to the residents of that area and the need to take immediate steps to rehabilitate them in a nearby area till new houses are built for them.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: A fire accident took place at 2-05 p.m. on 4th October 1971 at Kalyanapuram behind the Elephant Gate Police Station, Vepery division, Madras, in which 227 huts were destroyed, rendering 508 families homeless and resulting in damages to property worth about a lakh of rupees. As an immediate relief the Collector of Madras had arranged for

1971 அக்டோபர் 28] [Thiru P. U. Shanmugam]

the disbursement of a net amount of Rs. 23,780 as cash relief for reconstruction of huts and for purchase of lost clothes, etc., to the victims of the fire accident as detailed below :—

	No. of victims	Amount
1. Owners-occupied huts (Rs. 80 each in which Rs. 60 towards the reconstruction of huts and Rs. 20 towards the Clothing grant)	220	17,600-00
2. Owners residing outside and pulled down (Rs. 60 each towards the reconstruction of huts only)	7	420-00
3. Tenants (Rs. 20 each towards the clothing grant only)	288	5,760-00
Total		23,780-00

DR. H. V. HANDE: May I know arising out of the answer whether all the persons involved have been given the amount. I think some persons were left out. Since my constituency was also involved, I represented to the Collector concerned that all of them should be given and there was some delay in the dispersal of the amount. There is also another problem. These people are coming under the Slum Clearance Scheme and according to the answer made in the House, I was also told that their houses will come in the first or second phase and they will be given till then alternative accommodation, till they complete the particular scheme in Vyasarpadi or whatever it is. So they have to be given two amounts one for destruction of houses and another for constructing new house, till they are taken up by the Slum Clearance Board. Will the Hon. Minister take this complicated situation under consideration and sympathetically consider their requests?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, 227 குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டன. அவற்றில் 220 குடிசைகளுக்கு 80 ரூபாய் வீதம் கொடுத்தாகிவிட்டது. பாக்கி 7 குடிசைகளுக்கு—அவை ஏரிக்கப்படவில்லை, பிரித்துப் போடப்பட்டுவிட்டன என்பதனால் துணிக்காகக் கொடுக்கிற 20 ரூபாய் வீதமாக 80 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. எல்லாம் போர்டைப்பற்றிக் குறிப்பிட மார்கள். தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சேகரித்து அளிக்க முடியும்.

(ஆ) அரசு பேருந்துக் கட்டண உயர்வால் ஏற்பட்டுள்ள நிலையும் பழைய கட்டணங்களை வசூலிக்க வேண்டியதன் அவசியமும்.

THIRU N. ANANDANAYAKI: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Transport to a matter of urgent public importance, namely the situation arising out of the increased

[Thirumathi T. N. Anandanayaki] [1971 அக்டோபர் 2]

bus fare in the State Transport buses plying in the City of Madras and also in the buses plying from Madras to other mofussil towns and the need to restore the old rates.

DR. H. V. HANDE: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Transport to a matter of urgent public importance, namely, the situation arising out of the increased bus fare in the State Transport Buses plying in the City of Madras and also in the buses plying from Madras to other Mofussil towns and the need to restore the old rates.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for transport to a matter of urgent public importance namely the situation arising out of the increased bus fare in the State Transport buses plying in the City of Madras and also in the buses plying from Madras to other mofussil towns and the need to restore the old rates.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: I am grateful for the sponsors of this notice under rule 41 of the Assembly Rules for having given me this opportunity to clear a lot of misunderstanding and misconception arising out of our rationalisation of fare structure in the City and increase in fare in the mofussil routes.

For the Members to appreciate what we have done in the proper perspective, I would like to explain the system of fare structure that obtains in the City of Madras. We have, in keeping with the practice in the rest of the country kept a minimum of ten paise for the first stage which is 2 kilometres. For every subsequent stage of approximately 2 kilometres, there is an additional fare. The fare structure in the City was last revised in 1964 with a minimum fare of ten paise for the first stage (2 kilometres) and four paise for every subsequent stage. Owing to scarcity of coins in 1967, the fares were rounded off to five paise with the result certain redundant stages were created. Prior to this revision, the stages were 10, 14, 18, 22, 26, etc. After the revision with the rounding off to the nearest five paise, the stages became 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 etc.

This meant that a person who travelled 5 kilometres under the Pre-1967 structure paid 18 paise which was rounded off to 20 paise. The person who travelled 8 kilometres and paid 22 paise also paid 20 paise because his fare was rounded off to the nearest five paise, viz., 20 paise. This created a system under which a section of the transport users paid lesser fares though they travelled longer distances.

The working of the system conferred certain undue advantages to a section of the travelling public while depriving the department of a legitimate share of revenues. It is a basic principle of any service that the charges should be related to the extent

1971 அக்டோபர் 25] [Thiru S. Ramachandran]

and quantum of the service performed. Apart from this inequity, we were also faced with a variety of abuses as a result of temptation of people to over-travel and temptation to re-sell the tickets which have been once used. Rationalisation of fares to eliminate the inequity to a section of users and also the practical difficulties faced by the department was overdue. What we did on 1st October, 1971 was to introduce a fare structure which abolished the redundant stages and made the structure more rational thereby ensuring that a person who travelled a longer distance paid more by way of fare than the one who travelled a shorter distance.

This rationalisation has resulted in the increase of fares in the case of some of our users. But I would like to inform the House that the statistics of daily tickets sold by denominations conclusively established that a large majority of users of bus transportation system travelled for shorter distances. Their travel is generally 6 kilometers or less. For the first three stages in respect of all passengers who travel upto 6 kilometres, the fares have not increased at all as a result of rationalisation. Out of 10 lakhs of passengers we carry every day in Madras City, 6.8 lakhs of passengers buy tickets of the value of 20 paise or less which demonstrate that in respect of 68 per cent of the travelling public, there has been no increase as a result of rationalisation.

In respect of the remaining 32 per cent of the travelling public, however, there has been some increase as a result of rationalisation. The statistics of the State Transport Department on the basis of tickets sold by denominations prove that another three lakhs of passengers, i.e., 30 percent travel a distance of 8 to 14 Kilometres. The increase as a result of rationalisation in their cases is five paise per ticket. Therefore, out of a total travelling public of ten lakhs in the City of Madras, there is no increase in the case of 6.8 lakhs and there has been only an increase of five paise in the case of another three lakhs, leaving the number of persons affected by the increase significantly to 2 per cent, i.e., twenty thousand. In respect of those two percent also, the maximum increase has been 15 paise per ticket as a result of rationalisation.

I would also like the House to note that even after rationalisation, the rate structure that we have in the City of Madras compares very favourably with what the people in the cities of our neighbouring States of Andhra Pradesh, Mysore and Kerala are enjoying. The House would be happy to hear that in the case the bus user in Tamil Nadu is paying more.

As far as mofussil routes are concerned, the last general revision of the fare structure was done in 1964. Under Section 48 (1) (d) (i) of the Motor Vehicles Act, 1939, the State Government in G.O. Ms. No. 841, Home, dated 23rd March 1964 issued directions fixing the maximum fare of 3 paise per kilometre in respect of ordinary stage carriages. One of the operators in

328 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[Thiru S. Ramachandran] [1971 அக்டோபர் 25]

Salem (N. S. Motor Service) charged rate lower than the rate fixed by the Government which was objected to by the Regional Transport Authority. The operator filed a Writ Petition and the High Court of Madras held that the operators were at liberty to fix fares within the maximum rates prescribed by the Government with the prior approval of the Regional Transport Authority.

But one of the factors leading to the issue of directions by the Government under Section 43 (1) (d) (i) was the desirability of preventing uneconomic and unhealthy competition among motor vehicles. Allowing different rates among the operators within the maximum permissible rates will, no doubt, result in uneconomic competition.

To cite one glaring example, the shortest route from Madras to Kanchipuram, with 77 kilometres, had a fare of Rs. 1.40 that works out at the rate of 1.82 paise per kilometre. The private operators introduced this fare and the State Transport Department had to follow suit though the rate charged by the Department is 2.5 paise per kilometre for all other routes.

If this position had to be changed, it was considered that the directions in force have to be revised. Accordingly, the Government have decided to fix the fare at 3 paise per kilometre for ordinary stage carriages in the plains uniformly for all the operators throughout the State. The proposals were first notified in the Tamil Nadu Government Gazette for eliciting public opinion. After examining the objections and suggestions received from the persons interested the Government issued in G.O. Ms. No. 1674, Home, dated 22nd June 1971, directions under Section 43 (1) (d) (i) of the Motor Vehicles Act 1939. The rate of fare fixed in the draft directions is a FIXED ONE and Transport authorities cannot fix a rate which is either higher or lower than this. Thus the unhealthy competition practised by the various operators not only in different routes but in the same routes has been brought to an end. The only change, that the Government did in this connection is the elimination of option so far given to the private operators in fixing fares. Therefore, all operators including the State Transport Department have to have the same rate of 3 paise per kilometre to achieve uniformity. The increase of 1/2 paise by the State Transport Department is, therefore, inevitable as per the above directions by the Government.

This rate of 3 paise in Tamil Nadu compares with that of 3.3 paise in Kerala, 3.8 paise in Mysore and 3.5 paise in Andhra. These fares have been paid by the people of Andhra Pradesh and Mysore from 1968 and Kerala from October 1971.

Rationalisation and increasing charges in mofussil routes have affected people living and working outside greater Madras area, i.e., in the suburban areas. Well known practices all over the world

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) 329

1971 அக்டோபர் 25] [Thiru S. Ramachandran]

recognise certain limits as limits of City for purpose of transportation. Within these limits the passengers are getting the benefit of lower rates, per kilometre, which is generally applicable to City commuters, the justification being that they use transportation daily as against mofussil travellers who use transportation more infrequently. According to the rules framed under the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, a distance up to 24 kilometres is considered to be in town limits. But in practice, in Madras City, 120 services covering 48 routes which ought to have been classified as mofussil routes were classified as City routes in the past. Among these routes, there were a number of them which had a distance of over 40 kilometres which were also reckoned as City routes. By this classification, the Transport Department was losing revenue and a section of the travelling public were getting concessions to which they were not entitled. As contemplated under the Motor Vehicles rules, it was decided on 1st October 1971 to withdraw this concession enjoyed by a section of the public and charge mofussil rates wherever the statutory limits exceeded 24 kilometres. In respect of passengers who travel by these 120 buses, the impact has been more.

They lost the concession of being treated as passengers on City routes and at the same time they were called upon to pay the new mofussil charges which are higher. Therefore, the difference in the fares that these persons have been paying prior to October and after rationalisation and increase of mofussil fares has been considerable.

No one realises more than I do, the hardships that are caused to this set of people. But I submit that the hardship that is borne by these people is equitable and they are paying no more for transportation and the same principle applicable to all transport users is being applied to them. The only difference has been that they have been paying less because of our indulgence and we have now found that it is necessary in the public interest that we cannot afford to continue this concession. The number of people affected by this measure form a negligible part, that is, a portion of 2 per cent who are really affected by these changes about which I referred to earlier. The House will appreciate that in any step for rationalisation we adopt and at any time we withdrew the concessions enjoyed by the people for a long period, there is bound to be hardship.

Unless the opposition Groups want the Government to continue to incur the losses in transportation system and the users of transportation system to be subsidised by the general public by payment of increased taxes, I submit that there is no alternative to the rationalisation and marginal increases that we have made.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: The statement is so long. I submit that copies may be supplied to the members.

[1971 அக்டோபர் 25]

MR. SPEAKER: I will suggest one thing to the Ministers concerned. If the Minister wants to make such a long statement, he can place the printed copies on the Table of the House.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, மூன்று நான்கு ஆண்டு களுக்கு முன்பாக, அதாவது 1967-ம் வருஷத்திற்கு முன்பாக பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டபொழுது, சென்னை நகரத்தில் பல அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் அதைக் கண்டித்து உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள். 1967-க்குப் பிறகு ஒரு தடவை, ரேஷனகேஷன் செய்யப்பட்டது. அது கட்டண உயர்வு என்று சொல்லப்படவில்லை. மற்ற மாநிலங்களையெல்லாம் பார்த்து, நம்முடைய மாநிலத்தில் பஸ் கட்டணம் உயர வில்லையென்று வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளலாம். கட்டண விகிதம் சில இடங்களில் ரொம்பவும் உயர்ந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் ஒரு ரூபாய் என்கிற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கட்டண உயர்வைக் கைவிட அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். காரணம், இப்போதே காங்கிரஸ்காரர்களும், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பஸ் கட்டண உயர்வைக் கண்டித்து உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமசுந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்துள்ளபடி, சென்னை சுற்றுப்புற நகர்ப்பகுதிகளில் ஒரு பகுதி மக்களிடையேதான்—உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னபடி—கட்டணம் சிறிது கூடுதலாகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. டவுன்சு சுற்றி 24 கிலோ மீட்டர் சிட்டி ரூட் என்று இருக்கிறது. 48, 50 கிலோ மீட்டர் உள்ள ரூட்டுகள்தான் மாவட்ட வழித்தடங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் கட்டண விகிதம் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சட்டவிரதங்களுக்குட்பட்ட காரியம். இந்தக் கட்டண உயர்வை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister in his reply was saying that the smaller denominations were left out. Is it not a fact that smaller denominations like Parrys Corner to Aminjikarai was 20 paise before—it is inside the City and not outside the City,—now it is 25 paise. From Parrys to Shenov Nagar it was 25 paise before and it is 30 paise now. From Parrys to Anna Nagar it was 30 paise before and it is now 35 paise. Even small denominations have undergone a change. From Avadi to Ambattur previously the fare was 15 paise and today it is 30 paise—exactly double. Of course, it is legalised, but the question is whether it has not affected persons. I will be very happy if the Chief Minister kindly takes interest in this. This is a very important thing. As the Head of the Cabinet, he should also give some concession, taking into consideration the persons involved. We may agree at least on this issue. From Avadi to Tube Products it was 10 paise before and now it is 30 paise. But the Hon. Minister says that short denominations have not been increased. That is one point.

1971 அக்டோபர் 25] [Dr. H. V. Hande]

The maximum increase is said to be 15 paise. But I have got records to prove that the maximum increase is much more than 15 paise. From Madras to Kancheepuram it was Rs. 1.40 before. Now it is Rs. 2.35 for one route and Rs. 2.80 for another route. From Avadi to Arts College it was 60 paise before, now it is Rs. 1-15. So, I think his argument will not hold good. The maximum increase is more than 15 paise.

The Hon. Minister in his reply referred to the Opposition. The Opposition does not want the Government to lose at all because we have been saying that "you should not incur any loss. Our submission is 'you can make good the losses by doubling the whole rate'. In that manner the whole losses can be wiped out." Our question is because of the inefficiency

MR. SPEAKER: You can ask for only clarification and you should not go on lecturing.

DR. H. V. HANDE: This is the last day. We cannot get an opportunity. Our Hon. Chief Minister is also here. I am just persuading him also to give some concession for the travelling public.

May I know from the Hon. Minister, whether the public have to pay for the inefficiency of the Transport Department? The Opposition definitely does not want any maladministration. So, will it be possible for the Government to see that the administration is toned up and the public are given benefits?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: As far as the City routes are concerned, I have already told that the maximum increase is 15 paise. The Hon. Member has referred to an increase of five paise in certain routes and it is within the limit of 15 paise. So far as district routes are concerned, I have already indicated in my statement that between Madras and Kancheepuram private operators have got the option with regard to 1.4 paise and the State Government had no other go except to fall in line. That is why rationalisation for the purpose of fixing a uniform fare for all the areas all over the State has been brought and so the Hon. Member will appreciate this position. He has stated that the fare has been increased to cover the inefficiency and it is not so. In fact even now the revenue per month has been on the increase not because of the fare rationalisation which has come into effect only from 1st October 1971. If the hon. Member wants, I can show him monthly receipts which are progressively on the increase and that has nothing to do with the efficiency of the organisation.

(Dr. H. V. Hande rose).

MR. SPEAKER: The Hon. Member may resume his seat.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: During the last session the Hon. Minister had stated on the floor of the House that there would be no revision of bus fares but suddenly he has revised the

332 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

fares which are high. He compared the rates prevailing in Kerala and Andhra Pradesh. But Tamil Nadu is a much better State and buses here can run at the old rate. Also I am given to understand that in Gujarat the rate is even lower than the rate here. So, I would point out that the rationalisation of rates as stated by the Hon. Minister is only to cover the inefficiency of the Department. They had also asked the poor philanthropic bus operators who have been running them at a lesser rate to revise their rates so that the Government also can on that account raise their bus fares

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. Is it proper on the part of the Hon. Minister to give information which he has not checked up properly. He has made a statement outside the House that the State Transport Department has undergone more losses. But he now makes a statement that the loss is not there.

MR. SPEAKER: I am going to give a ruling on your point of order. It is not a point of order.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: The rate in Tamil Nadu is the lowest in India. If the Hon. Member (Thirumathi T. N. Anandanayagi) is so sure that it is the lowest in Gujarat, I am happy to receive that information. As far as the Kancheepuram fare is concerned, the hon. Member has stated that the private operators have been collecting less than State Transport Department have been collecting. But I want to point out that in the Thanjavur, Tiruchirappalli and Madurai districts they have been collecting 3 paise from 1965 consequent on the issue of the G.O. in respect of that matter. Now what we have done is only rationalization and not a rise in fares.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கை உரையினை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிட்டதாவது "உடைமைகள் சிலரிடையே குவிந்து கிடப்பதற்கு மாறாக, பெறத் தகுதியுள்ள பலரிடையே பரவலாக்கப்படுவதும், நாட்டுப் பொருளாதார அணைப்பிற்கு அடிப்படையான

* தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) 333

1971 அக்டோபர் 25]

வற்றை அரசுடமை ஆக்குவதும், சமதர்ம அரசு நிறுவும் முயற்சியின் முக்கிய கூறுகளாகும். இன்று 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 19-ம் நாள் இந்நிதி நிலை அறிக்கை இம்மன்றத்தின் முன் படிக்கப்படும்போது, 50-ம் அதற்கு மேற்பட்டதுமான பயணிப் பேருந்து உரிமங்களை வைத்திருக்கும் பெரிய போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் பயணிப் போக்குவரத்துப் பிரிவுகளை அரசு நாட்டு உடைமையாக்க முடிவு செய்துள்ளதை அறிவிக்கின்றேன்".

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வெளியிட்ட அந்த அறிவிப்பினை நிறைவேற்ற இச்சட்ட முன்வடிவு வகை செய்கிறது.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி அதனுடைய போக்குவரத்துத் துறையினைப் பொறுத்துள்ளது என்பதை யாவரும் நன்கறிவர். இவ்வடிப்படையில்தான் அரசு உடைமை ஆக்கப்படவேண்டுமென்கின்ற அவசியத்தை முதலாளித்துவத்தையே பொருளாதாரக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ள நாடுகளே உணர்ந்து இருக்கின்றன. சான்றாக, இங்கிலாந்து நாட்டின் இலண்டன் மாநகரப் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளை அந்நாட்டின் ஆளுகட்சியாக இருந்த பழமையாளர்கள் கட்சியே (சன்சர்வேடிவ் பார்ட்டி) நாட்டுஉடைமையாக்கியதை நினைவு கூறலாம். இந்திய துணைக் கண்டத்தில் இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு அமைக்கப்பட்ட போர் புனரமைப்பு மத்தியக் குழு, Central Committee on Post war Reconstruction, 1944-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் அளித்த பரிந்துரையில் பயணிப் பேருந்துகள் நாட்டுஉடைமையாக்கப்பட வேண்டுமெனத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் இந்திய அரசியல் சட்ட 39-வது விதியில் கொள்கை நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் பகுதியில் இத்தகு செல்வங்கள் ஒரு சிலரிடத்திலே குவியக்கூடாதென்பதும், இவைகளின் பயன் எல்லோருக்குமே பொதுவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதுவே அரசின் இலட்சியமாக அமைய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை பேருந்துகளை நாட்டுஉடைமையாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைத் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இத்தகு முற்போக்கு நடவடிக்கைகள் மூலமாகவே இத்தமிழ்த் திருநாட்டில் காலத்திற்கும் கருத்திற்கும் ஏற்ற அறிவியல் சமநெறியினைக் scientific Socialism. கொண்டுவர முடியுமென்று இந்த அரசு நம்புகிறது.

இச்சட்ட முன்வடிவின்மூலம் தமிழகத்திலுள்ள ஐந்து பெரிய போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் பேருந்துகள் நாட்டுஉடைமையாக்கப்படுகின்றன. அவை:—

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்—தலைமை]

- * 1. சதர்ன் கோட்வேல், மதுரை 284 வழித்தடங்கள்.
- * 2. திராமலிலாஸ் சர்வீஸ், தஞ்சை 92 வழித்தடங்கள்.
- * 3. ஆன்மலை பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட், கோவை 75 வழித்தடங்கள்.
- * 4. சத்தியலாஸ் பஸ் சர்வீஸ், பொன்னையார் 62 வழித்தடங்கள்.
- * 5. ராபர்ட் ஆன்ட் சாமன், கும்பகோணம் 81 வழித்தடங்கள்.

334 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

ஆகவே, மேற்கூறிய ஐந்து நிறுவனங்கள் மூலம் 554 வழித்தடங்கள் அரசுடைமை ஆக்கப்படும். இந்நிறுவனங்களின் பயணிப் பேருந்துகளும், தனிப்பேருந்துகளும், அவற்றிற்கெனப் பயன்படுத்தப்படும் முழுச் சொத்துக்களும் அரசுடைமையாக்கப்படும். இந்தச் சொத்துக்களுக்கு வெளிவிலைப்படி ஈட்டுத்தொகை பணமாகவோ அல்லது பத்திரங்களாகவோ தரப்படும். இந்நிறுவனங்களின் சொத்துக்கள் அரசு நடத்திட இருக்கும் கம்பெனிகளுக்கு உடனடியாக மாற்றப்படுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இச்சட்ட முன்வடிவு இந்த நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் நலன் முழுதும் பாதுகாக்கப்பட வழிசெய்கிறது. இந்நிறுவனங்களுக்கு வெளிவிலைப்படி தரவிருக்கும் ஈட்டுத் தொகையில் தொழிலாளருக்குச் சேரவேண்டிய தொகையினை ஒதுக்குவது முதல் கடமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இச்சிறப்புப் பிரிவுகள் ஏற்கனவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சட்ட முன்வடிவில் இல்லாத காரணத்தால் அது திரும்பப் பெறப்பட்டு இப்புதிய சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே, இச்சட்ட முன்வடிவை இப்போவை முழுமனதாக நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானம் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கின்ற நிலையில் நாங்கள் இருந்தாலும் கூட இதிலே இருக்கும் சில குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூற வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

இந்த நாட்டில் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க, பல்வேறு வழிகளில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளில் இதையும் ஒன்றாகக் கருதி இந்த நாட்டில் இருக்கும் பொருளாதாரம் ஒரு சிலரிடத்திலே குவிந்துவிடாமல் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கும் முறையில் ஏழைகளையும் வாழச் செய்யும் முறையில் இந்த மசோதா இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அதை நான் உண்மையாகவே வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் நமது மாநிலத்தில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட பேருந்துகள் செயலாற்றுகின்ற முறையைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்பதைத்தான் நாம் ஆழ்ந்த நோக்கத்தோடு பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள் ரூல் 41-ன் கீழ் எழுப்பப்பட்ட கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கு நீண்டதொரு அறிக்கையை இந்த அவையின்முன் வைத்தார்கள். அதில் கூறினார்கள், அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து இந்த இலாக்காவில் ஏற்பட்டிருக்கும் பஸ் கட்டண உயர்வு உண்மையில் உயர்வு அல்ல, சீரமைப்புதான் என்று கூறினார்கள். நான் உண்மையே அதைக் கேட்டு வேதனைப்படுகிறேன்.

335 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலை, அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து இந்த இலாக்காவில் பஸ் கட்டணம் சீரமைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது சீரமைப்பு என்ற பெயரால் சீரழிக்கப்பட்டு ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் முதலமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், போக்குவரத்து இலாக்கா அமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் மட்டும் இப்படிக் கூறவில்லை, இந்த நாட்டில் இருக்கும் அனைத்துக் கட்சிகளாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் கூடச் சேர்ந்திருக்கும் கட்சிகளாலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்று அநியாயமாகப் பஸ் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பஸ் கட்டண உயர்வை ஒட்டி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அனைத்துக் கட்சிகளையும் கொண்ட எதிர்ப்பு அமைப்பு அமைக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, மனுக்கள் அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையிலும் அதற்குப் பதில் வரவில்லை என்று சொல்லும் பொழுது இதில் அரசு எவ்வளவு தூரம் அக்கறையில்லாத நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கிறது. அனைத்துக் கட்சிகள் என்று சொன்னால் எதிர்க்கட்சிகள் மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பல்வேறு கிளைகளும் இந்த பஸ் கட்டண உயர்வைப்பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கின்றார்கள்.

ஆகவே, எந்த நிலையில், எந்த முறையில் நமது பஸ்களின் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒருசில உதாரணங்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். 5-ஆம் நெம்பர் ரூட்டில் முன்பு 60 காசாக இருந்தது இப்பொழுது 75 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 5-டி ரூட்டில் 60 காசாக இருந்தது இப்பொழுது 80 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ரூட் 7-இல் 90 காசாக இருந்தது 1 ரூபாய் 15 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 13-சி ரூட்டில் 1 ரூபாயாக இருந்த கட்டணம் 1 ரூபாய் 30 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: We are discussing the Fleet Operators stage Carriages Acquisition Bill. I think any discussion about fare structure is irrelevant so far as this Bill proper. cerned.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister has made it clear. The hon. Member may please speak on the Bill proper.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, உண்மையிலே நான் முதன்முதலிலேயே கூறினேன், இந்த மசோதாவில் உள்ள நோக்கம் எந்தமுறையில் அமைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்று கூறிவிட்டுத்தான் இதைக் கூறினேன். இதுவரையில் சில வழித்தடங்களில் சில பஸ்கள் தேச உடைமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த நிலையில் எந்த முறையில் திறமையுடன் செயலாற்றி இந்த நாட்டில் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க, ஏழை எளியவர்கள் வாழ்வகைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதற்ைந்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன்.

336 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/1971)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1971 அக்டோபர் 25]

அதோடு, இன்னும் இந்த அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள், 24 கிலோ மீட்டர் உள்ள இடங்கள் சிட்டி லிமிட் என்று கருதப்பட்டு பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாகர்கோவிலிருந்து புறப்படும் பஸ்களில் ஏறத்தாழ 100-க்கு 90 பஸ்கள் 24 மைல்களுக்குமேல் என்று கருதப்பட்டு அத்தனைக்கும் குறைந்த கட்டணம் 30 காசுகள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த கட்டணம் என்று சொல்லும்பொழுது, இந்த மாவட்டத்தில் ஓடும் பஸ்கள் ஒரு பட்டணத்தில் ஓடும் பஸ்கள் அல்ல, கிராமப்புறங்களில் இருப்பவைகள் அத்தனை பஸ் ரூட்டுகளும்.

ஆகவே, குறைந்த கட்டணமாக இதுவரை 10 காசு என்று இருந்தது இப்பொழுது 30 காசாக உயர்த்தப்பட்டதால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் யார் என்றால் ஏழை எளிய மக்கள், தொழிலாள மக்கள், மாணவர்கள் ஆகியோர்கள். ஏறத்தாழ 13 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, அத்தனை கல்லூரிகளுக்கும் மாணவர்கள் பஸ்களில்தான் செல்கிறார்கள். ஆகவே ஏழை மக்கள், என்.ஜி.ஓக்கள், ிறு வியாபாரிகள், சிறு விவசாயிகள் ஆகியவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைக் கூறும்பொழுது அமைச்சரவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வேளை இந்த நிலை ஒத்து வரலாம். ஆனால் கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கட்டணம் 30 காசு என்று நிர்ணயிக்கப்படுவதால் ஏழை எளியவர்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் உண்மையிலேயே கூற விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை அமைச்சரவர்கள் கூறலாம், இந்தச் சீரமைப்பினால் அரசாங்கத் திற்கு வருவாய் வரவில்லை என்று கூறுவார்கள். நான் அறிந்த மட்டும் நாகர்கோவிலில் அன்றாடம் 10,000 ரூபாய்வரையில் ஒரு டெப்போவிற்கு வசூலாகிறது. இந்த நிலையில் மாநிலம் முழுவதற்கும் ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் ஒரு ஆண்டுக்கு வசூலாக இருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

கழிந்த ஆண்டு அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 80 இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஒருவேளை அந்த நஷ்டத்திற்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில், சீரமைப்பினால் அத்தனை ரூபாயும் கிடைக்கும் என்ற அளவிற்கு இந்த அளவிற்குக் கட்டணங்களை உயர்த்த வேண்டுமா என்பதைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஃபேர் ஸ்டேஜ்களை எடுத்துக்கொண்டால் பல ரூட்டுகளில் இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி ஃபேர் ஸ்டேஜ்களைக் குறைப்பதால் என்ன நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். இதுவரையிலும் 20 காசு கொடுத்து பிரயாணம் செய்தவர்கள் இனி 45 காசு வரையிலும் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஃபேர் ஸ்டேஜ்களைக் குறைப்பதால், இண்டர் மீடியட் ஸ்டேஜ்களில், அதாவது இடைப்பட்ட இடங்களில் உள்ள கிராமங்களில் குறைந்த பயணம் செய்யும் மக்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். நாகர்கோவில்-கோணம் என்று ஒரு பஸ் ஓடுகிறது. இதில் கோணத்திலிருந்து கல்லூரி மாணவர்கள்தான் அதிகமாகப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். இதுவரையில் 10 காசு கொடுத்து வந்தவர்கள் இன்றைக்கு 30 காசு கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நான்

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கோவிலிருந்து ஆரல்வாய்மொழியிலுள்ள கூட்டுறவுப் பஞ்சாலைக்குச் செல்ல பஸ் கட்டணம் இதுவரை 40 காசு கொடுத்து வந்தவர்கள் இப்பொழுது 60 காசாகக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நமது பஸ்களில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் எல்லாவரையில் குறைந்த கட்டணம் 30 காசாக இருக்கிறது. ஆனால் எல்லையைத்தாண்டி கோளாவிற்குள் சென்றுவிட்டால் குறைந்தபட்ச கட்டணம் 10 காசாக இருக்கிறது. அதுபோல கோளாவில் இருக்கும் பஸ்களில் கோள எல்லைக்குள் இருக்கும்வரையில் குறைந்தபட்சக் கட்டணம் 10 காசாகவும் அதன் எல்லையைவிட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குள் வந்ததும் நமது கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து குறைந்தபட்சக் கட்டணம் 30 காசாகவும் உயர்த்தப்படுகிறது. ஆகவே இந்த அவல நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படி உயர்த்துவதால் நிச்சயமாகப் பணக்காரர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. நான் ஏற்கனவே கூறியதைப் போல ஏழைகள், தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், சிறு வியாபாரிகள், விவசாயிகள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, நிச்சயமாக நாம் ஒரு சமதர்மத்தை நாட்டில் உருவாக்க எத்தனிக்கிறோம் என்றால் இந்தச் சீரமைப்பு என்ற பெயரால் இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கும் கட்டணத்தை மறுபரிசீலனை செய்து, அக்டோபர் முதல் தேதிக்கு முன்பு இருந்ததைப்போன்ற கட்டணத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்தபட்சக் கட்டணத்தை 30 காசாக ஆக்கியிருப்பதால் அதிகமாக ஏழை எளியவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே 30 காசு என்று இருக்கும் அந்தக் குறைந்தபட்சக் கட்டணத்தை ஒருவேளை முன்பிருந்தது போல் 10 காசு என்று ஆக்க முடியவில்லை என்றாலும் கூட 20 காசாகவாவது மாற்றியமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப்போவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்த மசோதாவில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக்கூற எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உண்மையில் நாடு சமதர்மப் பூங்காவை நோக்கி நடைபோட வேண்டும், சிறந்தமுறையில் எல்லோருக்கும் எல்லாம் சமத்துவ முறையில், கிடைக்கின்ற முறையில், உருவாக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அரசு கூலிஞர் அவர்களின் தலைமையிலே இன்று இந்தச் சீரிய மசோதாக்களைக் கொண்டுவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தான் காந்தியடிகள் நீண்ட நாட்களுக்கு முன் தம்முடைய வாடிக்கையாகிய எழுதினார்கள். மார்க்சிஸ்ட்கள்கூட இந்தக் கொள்கையை உணரும்படி வலியுறுத்தினார்கள்.

10-க்கு மேற்பட்டவைகளை நாட்டெடமையாக்கும் இந்தக் கொள்கையை ஒருவேளை சிலர் அதிருப்தியுடன் ஏற்றுக்கொண்டால் நான் முதலில் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியாவில் இருக்கும் மாகாணங்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1971 அக்டோபர் 25]

களில் குஜராத் மாகாணத்தில் இன்றைக்கு நூற்றுக்கு நூறு பஸ்களும் தேசிய மயமாக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. அப்படி நடைபெறும் அவர்களுடைய சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்பொழுது நாமும் அந்த வகையிலே செய்திருக்கலாம். ஆனால் சிலர் சட்டத்தையும், மற்றவைகளையும் துணையாக வைத்துக்கொண்டு இருந்தாலும் இன்றைக்கு நாம் துணிச்சலோடு இந்த மசோதாவின்மூலம் 50-க்கு மேற்பட்ட பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கும் இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், இந்தத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களையும் இரண்டு முக்கியமான காரணங்களுக்காக நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் சார்பில் பாராட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஒன்று—இன்று ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கும் செல்வத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வழி ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது—இருக்கிற அரசுத் துறை பஸ்கள் எல்லாம் நகரப் புறங்களில் மட்டுமே ஓடிக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் நட்டத்தில் நடைபெற்றன. முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசு என்ன காரணத்தாலோ நகர்ப் புற பஸ்களை மட்டுமே நாட்டுடைமையாக்கி ஓட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். நகரப் புறங்களில் அடிக்கடி பஸ்களை நிறுத்தி நிறுத்தி—ஸ்டாப் பை ஸ்டாப்—ஓட்டுகின்ற காரணத்தாலும், நெரிசலாக இருந்த காரணத்தாலும் நட்டத்தைக் காட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது. டி.வி.எஸ். போன்ற தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் கூட நகர்ப்புற பஸ்களைக் காட்டிலும் வெளியூர் பஸ்களை அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தால்தான் நல்ல லாபத்தைக் காட்ட முடிந்தது என்பதை நடுநிலையாளர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஐம்பது பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளதை நாட்டுடைமையாக்கும் காரணத்தால் எதிர்காலத்தில் அரசுத் துறை நிச்சயமாக நல்ல லாபத்தில் ஓடும் என்ற நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்ட நினைக்கிறேன்.

ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசுத் துறை பஸ்களில் ஓரளவு ஒருசில இடங்களில் உயர்த்தப்பட்ட கட்டணத்தைப் பற்றி மிக அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. மகிப்பீட்டுக் குழுவின சார்பில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வட மாநிலங்களுக்குச் சென்று வந்தோம். இங்கே இருக்கும் முன்னாள் அமைச்சர் ஜோதி அம்மையார் போன்றவர்கள் கூட வந்திருந்தார்கள். அங்குள்ள நிலையை நோடியாகப் பார்த்தபோது வியப்படைந்தோம். பஞ்சாபில் போக்குவரத்துத் துறை லாபகரமாக நடக்கிறது என்றால் அங்குள்ள கட்டணம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருப்பதை விட மிக அதிகம்; அது தவிர பாசஞ்சர் டாக்ஸ் என்று வரி வேறு வாங்குகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பஸ்ஸுக்குக் கூட ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து சட்டமன்ற விடுதிக்குப் போக கொஞ்சம் கூட ஈவு இரக்கம் இல்லாமல் 100 ரூபாய் வசூலித்தார்கள். காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே அதிகுப்தியோடு சொன்னார்கள். இதனால்தான் லாபக் கணக்குக் காட்டுகிறார்கள் என்று வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள். வரப் போகிற மசோதாவின்போது அவர்கள் இதை விடுத்துச் சொன்னால் கூட நன்றாக இருக்குமென்று நினைத்தேன். இப்போது அவர்கள் இங்கே எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக எதிர்க்கிறார்கள் என்றுதான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

இழப்பீட்டுத் தொகையை நிர்ணயிப்பதில் கூட தகுதி வாய்ந்த அலுவலர்களை வைத்து ஆர்பிட்டேட்டராக நியமித்து இழப்பீட்டுத் தொகையை நிர்ணயிக்க இருக்கிறார்கள். கொடுக்கிற முறையில் கூட நியாயம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இத்தனை தவணையில் கொடுக்கலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இழப்பீட்டுத் தொகைக்கு ஆறு சதவிகிதம் வட்டியைச் சேர்த்துக் கொடுப்போம் என்று மசோதா சொல்லுகிறது. நடுநிலைமையாளர்கள் மனப் பூர்வமாக இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டும்.

தொழிற்சங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களில் ஒருவன் என்ற முறையில் மாண்புமிகு போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பஸ்களைப் பொருத்தவரை தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எப்படி ஒர்க்ஷாப்பை ஒட்டி இருக்கும் பல்வேறு இயந்திரங்கள், கருவிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோமோ, அதே போன்று தொழிலாளர்கள் அவ்வுளவு பேரையும் ஏற்றுக் கொள்ள முழு முயற்சியோடு முயலவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களில் டெக்னிகல் அசிஸ்டென்ட்ஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற பணியாளர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் எல்லா பஸ்களும் ஓடிக் கொண்டே இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் ஓட வேண்டிய பஸ்கள் சில இடங்களில் நின்று விடுகின்றன. இந்தக் குறையைப் போக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று அந்தத் துறையின் ஆர்வமுடைய அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக, மிக உன்னதமான நீண்ட நெடுங்காலமாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடுகளில் தீர்மானங்களாக நிறைவேற்றப்பட்டு வந்ததும், மானிபெஸ்டோக்களில் சொல்லப்பட்டு வந்ததும் கொள்கை அளவில் இருந்ததும் நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்பது புலனாகிறது. ஒரு காலத்தில் பஸ் முதலாளிகள் ஆளும் கட்சிக்குத் துணையாக இருந்தார்கள் என்ற பெயர் இருந்தது. நாம் ஆளும் கட்சியாகப் பொதுப் பேற்றுக் கொண்ட நேரத்தில், இப்போது முதலமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் பஸ் முதலாளிகள் அவரைச் சந்தித்து எங்கள் தலையில் கை வைக்கா தீர்கள் என்று கோரிக்கை கொடுத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் எந்த சோஷலிசத்தைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்று நினைத்ததோ அதிலே துணிவாக, தீர்க்கதரிசனத்தோடு செபலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. ஐம்பது பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கும் முதலாளிகளிடமிருந்து அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கான இந்த மசோதாவானது சமதர்ம சமுதாயத்தை, பொதுவுடைமை சமுதாயத்தை உருவாக்கும் வகையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை மனப்பூர்வமாக வாழ்ந்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I welcome this Bill, the first attempt at nationalisation of transport services. But I think we have not gone far enough in the matter of nationalisation of

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1971 அக்டோபர் 25]

public utility services. It has already been done by the party which I represent. The moment we got freedom we nationalised railways and then the electricity concerns as far as possible. In many States we have nationalised even Bus Transport. I do not know by what name we can call the party in power in Gujarat; in Gujarat they had completely nationalised the transport services. But in Tamil Nadu, in spite of all the promises given to the electorate, in spite of talk of socialistic society, we are going very slow in the matter of nationalisation of bus transport.

Of course, the preamble to the Bill says that in order not to have monopoly, the buses of fleet owners owning 50 or more buses—will be nationalised. I think in the matter of nationalisation the minimum should be 5. Even to have 5 buses one should have a capital of Rs. 5 to Rs. 10 lakhs. Who are the beneficiaries of these private transport? 50 per cent of the beneficiaries are the money lenders or financiers, financing at usurious rate of interest. I think we should go a step forward and the buses of those owning more than 5 buses should be acquired. That is my view.

Secondly, there is the impression that all nationalised services are inefficient and therefore further nationalisation should not be there. The question is not because of inefficiency, nationalisation should be given up. Because there is inefficiency in Government undertaking, we should not stop nationalisation. We should improve efficiency. Coming to the increase in bus fares, I say it is atrocious. Do you know what has happened to the middle classes? A man coming from T. Nagar to Parrys Corner has to pay 10 paise more everyday. First it was 25 paise. Then it was increased to 30 P. Now today has to pay 35 P. So for going and coming everyday he has to spend 70 P. daily. How much it affects him?

So, under the excuse of rationalisation we are doing many things. People outside think that it is because of Government undertaking. This is wrong. It is not because of Government undertaking but because of the inefficiency of the Government undertaking. Because of the way in which Government do things, this has become bad. Nationalisation by itself, particularly of public utility services, is very good because we should not allow any private owner to exploit the public in the matter of utility service at least. But here we find instead of that, there is a general public criticism that services are bad. Buses do not stop as we wanted, the stopping places are bad, bus is overcrowded and one has to wait for about 3 hours or 4 hours in the evening to get a bus to go to his house—all these are bad. But the remedy lies not in not nationalising, but in effective, efficient administration of the nationalised services. That is what I am after.

1971 அக்டோபர் 25] [Thiru K. M. Subramaniam]

I think the Government should accept, if they really mean that they are socialistic. What is the use of having 50 and more buses only? If you nationalise most of the routes, you will find it much more profitable. After all, Gujarat has nationalised and it is running on profit, to my knowledge. I do not know whether this Government have asked that Government. To my knowledge the Gujarat public transport service is running on profit. Even in old Travancore State before independence, they nationalised even certain lorry services and it has been running on profit. But now we find not only no profit, but inefficiency and lack of facilities, lack of service. All these must stop.

Instead of nationalisation, the Government must devote their attention to efficient administration of these routes. It is the easiest thing to do for any concern. Whether it is private, public or anything, to incur a loss and increase the price so far as the consumer is concerned. They do not care to find out why the loss is incurred whether it can be brought down by observing economy whether the working can be rationalised without retrenchment and without cutting down the services.

Nobody takes care to find out what is the reason for the loss. They should not waste money and they should economise their expenditure. As a principle and as promised by the D.M.K. the Government should nationalise all the bus routes. But if they are not able to do it, at least they should nationalise 5 buses and more. Those routes must be taken over by the Government. There should be much more efficient service and there should not be profiteering or misuse because people are finding it very difficult.

It is very astonishing to me when I read the news about increase of fares. There is a news in the paper that the Central Government has asked the local Governments to put a surcharge on bus fares. I think the Tamil Nadu Government will not do such a thing. Already there is a very huge burden on the travelling public. When we want prices to come down, when we are suffering from inflation, when people are finding it difficult to survive, this sort of increase of transport fare is very bad.

I therefore request the Government and I hope they would—certainly to reconsider how to improve the working of the transport system and nationalise all transport fleet which contains more than 5 buses. I think the Government will certainly do well to reconsider the present nationalisation and reduce the fare. Thank you.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னவாப்படிருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். வளர்ந்து வருகிற ஜனநாயக நாட்டில் இப்படிப்பட்ட தேசியமயமாக்கப்படுகிற பிரச்சனைகள் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களாலும்

342 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திரு. நா. வீராசாமி] [1971 அக்டோபர் 25]

இன்றையதினம் வரவேற்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஒருகாலத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளை எதிர்த்தவர்கள் எல்லாம் இன்று ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய அளவிற்கு இன்றிருக்கிற ஆட்சி உள்ளபடியே ஏழை எளியவர்கள் மீது அக்கறை கொண்டு ஆட்சி செலுத்துகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் உச்சநிலையில் இருக்கக்கூடிய சிலரிடம் திவிருந்து பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதன் மூலம் ஏழை எளியவர்களுக்கு அது உதவி செய்யும் என்ற வகையில் வெகு குறுகிய காலத்தில் அறிவிக்கப்பட்டு இன்று இது சட்டமாகக் கூடிய அளவிற்கு இம்மன்றத்தின் முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் உள்ளபடியே அதை வரவேற்கிறோம் அதை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு பஸ் கட்டண உயர்வைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நாங்கள் கூட எதிர்க்கட்சியாக இருந்தகாலத்தில், பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்துகிறீர்களே, இதனால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிடுகிறதே என்று சொன்ன நேரத்தில் அன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருந்த காமராஜர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு நாட்டில் பஸ் கட்டண உயர்வும் விலைவாசி உயர்வும் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது, வளர்ந்து வருகிற ஜனநாயக நாட்டில் விலைவாசிகள் உயர்வும், கட்டண உயர்வும் நாட்டின் வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லலாம். நாம் சிறிது கட்டணத்தை உயர்த்தினால் மட்டும் ஐயையோ, உயர்த்துகிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள்.

உள்ளபடியே பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்துகிறார்களே என்ற கவலை இல்லை அவர்களுக்கு. அவர்களுக்குள்ள கவலை எல்லாம் சில பஸ் முதலாளிகள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கிவிட்டதன் காரணமாக, அரசாங்கம் நடத்தும் இந்த நிர்வாகத்தில் கொஞ்சம் நஷ்டம் அடைந்து இந்தத் திட்டம் தோல்வி அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் சொல்கிறார்கள் என நினைக்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I seriously object to the insinuation.

திரு. நா. வீராசாமி: இல்லை என்று சொன்னால் ஆதாரத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் பஸ் முதலாளிகள் வேலுருக்கு நான்கு ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தது. ஏன் நான்கு ரூபாய் வசூலிக்கிறீர்கள் என்று யாரும் கேட்கவில்லை. காஞ்சி புரத்தில் கருட சேவை என்று சொன்னால் ஐந்து ரூபாய் வாங்கிய பஸ் முதலாளிகளும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலபிடங்களில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஏன் என்று கேட்கவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் சட்டப்படி கொண்டுவருகிற நேரத்தில் அதை எதிர்க்கிறார்கள். இதிலிருந்து நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது, பஸ் கட்டண உயர்வு முக்கியமானதல்ல, சிலரது பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதன்மூலம் அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தில் தோல்வி அடைந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் லாபம் சம்பாதிக்கலாமே என்ற எண்ணத்தில்தான் அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று உள்ளபடியே நான் கருதுகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. நா. வீராசாமி]

டி.வி.எஸ்., ஏ.பி.டி., எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ராமன் அவுட் ராமன், சக்தி விலாஸ் போன்ற பஸ் கம்பெனிகள் யார் யாருடையவை என்று பார்த்தால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் காங்கிரஸ் கட்சியின் பக்கம் இருக்கக்கூடியவர்கள் என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது. அந்தப் பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தில் மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிற அளவிற்கு அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் அவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் தேசியமயமாக்கப்படுகிற நேரத்தில் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதை நிச்சயமாக என்னை முர் பார்ப்பவர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பத்து பஸ்களுக்கு மேல் உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கிறார்களே இந்த நேரத்தில் அதற்கு மேல் இருக்கிற பஸ்களை எல்லாம் நாம் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதை விட அரசாங்கமே அவைகளை எடுத்துக் கொண்டாடலாம் அதனால் பாதிக்கப்படுகிற தொழிலாளர்கள் கூட நிச்சயமாக பாதுகாக்கப்படுவார்கள். எனவே அந்தப் பஸ்களை தனிப்பட்ட சிலருக்குக் கொடுக்காமல், குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்டுள்ள பஸ்களை, பத்து பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளவற்றை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற பஸ்களுக்கு காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காராகக் கொடுக்கிறோம், பணமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உண்மையிலேயே இன்று நாடு இருக்கிற நிலையில் இன்றையதினம் அப்படி பஸ் முதலாளிகளுக்கு பணமாகக் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். ஏனெனில் நாட்டில் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிற நேரத்தில் ஏற்கனவே நிறைய சம்பாதித்து, அதுவும் கறுப்புப் பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சில முதலாளிகளுக்கு நம் அரசு உடனடியாக பணமாகக் கொடுக்கவேண்டாம். அதற்குப் பதிலாக பாண்ட்கள் கொடுத்தால் நல்லதல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

இப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று தெரிந்தவுடனேயே சில முதலாளிகள்—நான் கேள்விப்படுகிறேன்—அவசர அவசரமாக பஸ்களை எல்லாம் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அதிலுள்ள ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்கள் கூட களவு போயிருக்கிறது என்று சொல்வது மட்டுமல்ல, என்ஜின்கள் கூட மாற்றப்படுகிற அளவிற்கு இன்றையதினம் பஸ் முதலாளிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றை நம் அரசு நல்லமுறையில் கவனத்தில் கொண்டு அப்படிப்பட்ட பஸ்களுக்கு காம்பன்சேஷன் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதற்கு வெறும் அதிகாரிகளை மட்டும் போடாமல் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிற சிலரைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து விலை நிர்ணயிக்கக்கூடிய நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தேசியமயமாக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், கார்ப்பரேஷன்கள் உருவாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில் ஒரே ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்று அமைத்து மறுபடியும் ஒரு தனிப்பட்ட ஸ்டேட்டிபுரன்ஸ்போர்ட் போன்றவிதத்தில் அமைக்காமல் அது பாலாக்கப்பட

344 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திரு. நா. வீராசாமி] [1971 அக்டோபர் 25]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்ற முறையில் பல கார்ப்பரேஷன்ஸ் அமைத்தால் இத்தொழிலைத் திறமையாகச் செய்யமுடியும். ஒரே ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்வதை விட்டு 200, 200 பஸ்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட முறையில், தஞ்சை, திருச்சி கார்ப்பரேஷன் என்று மின்சாரவாரியத்தில் இருந்ததைப் போல், இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கார்ப்பரேஷனாக போக்குவரத்துத் துறையில் அமைத்தால் நிர்வாகமும் நன்கு செயல்படமுடியும். தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பான நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதைப் பற்றி ஏற்கெனவே நான் பேசியிருக்கிறேன். அப்படிப் பேசுகிறபோது, பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதிலே துண்டு, துண்டாக செய்வதை விட ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக்கொள்வது தேசியமயம் வெற்றி பெறுவதற்கு மிக அத்தியாவசியமானது என்று அன்றைக்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். எப்படி இருந்தாலும், ஒரு முடிவு செய்து அது மசோதாவாக வந்து இருப்பது, தொழிலாளிக்கு உறுதியான பாதுகாப்பு அளிப்பது என்பது இதிலே சேர்ந்து இருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய ஒரு அம்சமாகும்.

தேசியமயமாக்குகிற எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலினுடைய பயனை சாதாரண மக்கள் அதிலே வேலை செய்கிறவர்கள் அனுபவிக்கிற நிலையிலே அது அமைய வேண்டுமென்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பஸ்கள் அம்மாதிரியான நிலையில் இருக்கிறதா என்று அராய்ந்து பார்க்கிறபோது அது அத்தகைய விரும்பத்தக்க முறையில் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்று சொல்ல முடியாது.

இப்போது பஸ் கட்டணம் உயர்ந்து இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிற போது, அது காலத்தை ஒட்டி செய்த காரியமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கட்டணம் உயர்த்த வேண்டியிருக்கலாம். அது எப்போது செய்யலாம், எந்த நேரத்தில் செய்யலாம் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த பஸ் தேசியமயமாக்குகிற இந்த நேரத்திலேயே பஸ் கட்டண உயர்வு என்பது தேசியமாக்கும் அந்தக் காரியத்திற்கு களங்கம் கற்பிப்பது போல் இருக்கிறது. சாதாரண மக்கள், பஸ்ஸிலே ஏறிப் போகும் மக்கள் மனதில் இது ஒரு வெறுப்பு உணர்ச்சியை உண்டாக்கும் தன்மையில் இருக்கிறதே அல்லாமல், தேசியமயக்கொள்கைக்கு சாதகமாக அமையவில்லை. இந்தக் கட்டண உயர்வு என்பது காலப் போக்கில் செய்யவேண்டிய ஒரு காரியமாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தொழில்களில் பல தொழில்கள் கிறப்பாக, செம்மையாக நடைபெறவில்லை, நடப்பது இல்லை என்கிற நிலைமை இருக்கிறபோது, இப்போது புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் இந்தக் காரியத்திலும் மக்கள் வெறுப்புணர்ச்சி அடையத்தக்க விதத்தில் இந்தக் கட்டண உயர்வு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கட்டண உயர்வு சரியா தவறு என்கிற வாதத்தில் நான் இந்த நேரத்தில் ஈடுபட விரும்ப வில்லை. அது இந்த நேரத்தில் செய்தது சரிதானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, எப்போது வேண்டுமானால் வரிபோட்டுக் கொள்ளலாம். அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் அவசரச் சட்டம் போட்டு, பல வரிகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில், இந்த கட்டண உயர்வும் சேர்ந்தால், ஜனங்களுக்கு பல கஷ்டம் ஏற்படும். இந்தப் பிரச்சனை எல்லாம் நடைமுறைப் பிரச்சனை.

இப்போது நம்முடைய போக்குவரத்து ஏன் சரியாக நடக்காமல், பல்வேறு புகார்களுக்கு இடம் அளிக்கிறது என்பதை இது வரையில் ஆராய்ந்து பார்த்து இருப்பார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். வெளி மாநிலங்கள், குஜராத், பஞ்சாப், போன்ற இடங்களுக்கு, சென்று பார்த்த நேரத்தில் அங்கே நல்ல விதமாக, லாபகரமாக இந்தப் போக்குவரத்துத் துறை நடைபெறுகிறது. அங்கே இருக்கும் ஓர்க்ஷாப்பில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கூறுசுறுப்பாகவும், அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கும் வேலையைச் செய்வதில் கவனமாகவும் இருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஓர்க்ஷாப்பில் உள்ளே நுழைந்து பார்த்தால், அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்கள் யார் வருகிறார்கள் என்பதை கவனிக்காமல், தங்கள் வேலையிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் ஓர்க்ஷாப்பில் கன்னியாகுமரியில் இருக்கும் ஓர்க்ஷாப்பில் சென்று பார்த்தால், அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய வேலையை விட்டுவிட்டு, நம்மிடத்திலே வந்து எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நம்முடைய ஓர்க்ஷாப்பிலே இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். இது என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலேயே ஏற்பட்டு இருப்பதால் இதைச் சொல்கிறேன். இது இப்படி இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும். அங்கே உள்ள நிர்வாகிகள் சரியில்லையா, அல்லது அங்கே உள்ளே தொழிலாளர்களுக்கு தங்களுடைய வேலையில் நாட்டம் இல்லையா, விருப்பம் இல்லையா, அப்படி அவர்கள் விரும்பா விட்டால் அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, அதிலே அவர்களுக்கு விருப்பத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும்.

இம்மாதிரியான நிலைமைகளை ஆராய்ந்து ஜனங்களுடைய நலனுக்காக அந்தத் தொழில் இருக்கிறதே தவிர, அதிலே லாபம் உண்டாக்குகிற நோக்கம் இல்லை என்பதை தெளிவாக்கவேண்டும். தேசியமயமாக்கும் சில தொழில்கள் லாபத்தை நோக்கமாக கொண்டு செய்வதில்லை. அங்கே இருக்கும் ஜனங்களுக்கு, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அது எந்த வகையில் நல்லது செய்யும் என்ற அடிப்படையில் தான் அந்தக் காரியம் செய்யப்படுகிறது. அந்தக் காரியத்தை உகந்த வகையில், உரிய நேரத்தில் செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைக் கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

347 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே பஸ்களை நாட்டுடமையாக்கும் இந்த மசோதாவை வரவேற்று பேசுகிற இந்த நேரத்தில் என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களை சொல்வதற்கு நான் அவாவுகிறேன். சமுதாயத்திலே இருக்கிற மேடுபள்ளங்களை எல்லாம் ஒன்றாக்கி, சமுதாயக் கழனிகளாக்கி நாட்டில் வளம் கொழிக்கச் செய்கிற வகையில் சமதர்மத்தை அடையத்தக்க வகையில் இந்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள இந்த மசோதாவை வரவேற்கிற இந்த நேரத்தில், அதிலே உள்ள குறைபாடுகளை நாம் முன்னாக்கிராதையோடு கவனிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது நம்முடைய அரசுத் துறையிலே இருக்கிற பஸ்கள் எந்த அளவிலே நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன என்பது அரசுக்குத் தெரியும். பொதுமக்களுக்கும் நல்ல முறையில் தெரியும். அங்கே இருக்கும் குறைபாடுகள் பூர்ணமாக போக்கப்படாத நிலையிலே நாம் இன்னும் அதிகமாக பஸ்களை எடுக்கிற நிலைமையில் போகிறோம் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய முன் ஐக்கிராதையோடு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். நான் குறிப்பாக சொல்லவிரும்புவது, பஸ் துறையிலே ஈடுபட்டு இருக்கிற அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் இன்னும் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும். பஸ் துறையிலே இருக்கிற, அடித்தளத்திலே இருக்கிற டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் அதிலே அதிக ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தருகிற வகையில் சில திட்டங்கள், இன்சென்டிவ்கள் தரவேண்டும்.

இன்றைக்கு பஸ்ஸை நடத்துகிற அந்த கண்டக்டர்களும், டிரைவர்களும் துறையிலே இருக்கிற சில கேடுகள் காரணமாக அவர்கள் ஊக்கம் குறைந்து இருப்பதாக அவர்கள் சார்பில் கூறலாம். பொதுமக்களும் அவர்கள் பேரில் குறை கூறும் அளவுக்குச் சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ஒங்கிற பஸ் செங்கற்பட்டு பலாற்றின் நடுவே நின்று விட்டால், அதை அங்கேயே விட்டு விட்டு வருகிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்து எடுத்துவர, அதற்கான செலவு செய்ய டிரைவருக்கோ, கண்டக்டருக்கோ அதிகாரம் இல்லை. அவர்கள் வசூலிக்கிற பணத்தில் அவர்களுக்குச் சொந்தம் இருக்கிறது என்கிற எண்ணம் ஏற்படுகிற அடிப்படையில் போனஸ் போன்றவற்றை அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருக்கும்.

இன்றையதினம் மக்கள் மத்தியிலே ஒரு மிகப்பெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. இதையாரும் மறைத்துப் பேசுவதற்கு இல்லை. அரசு பஸ் சரியாக ஓடவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அரசு பஸ்கள் எங்கெங்கே நிற்கிறதோ அங்கே இருந்து அவற்றை அகற்றுவதற்கு அதை எடுப்பதற்குப் பல நாட்கள் ஆகின்றது. இதனால் அந்த வண்டியில் போவதற்கு மக்கள் அச்சப்படுகிறார்கள். அந்த அச்சத்தைப் போக்குகிற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுடைய ஒத்துழைப்பு. இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் மிக மிகத் தேவை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை மிகவும் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

347 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. எ. வகாப்]

பெரிய கம்பெனிகள் டி.வி.எஸ், போன்றவற்றை நாம் எடுக்க இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பெரிய கம்பெனிகள் எல்லாம் பஸ்கள் பாடி பில்ட் செய்வதையும் வைத்து இருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் வைத்து இருக்கிறார்கள். அவைகளை ஒரு சேர தேசிய உடமையாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இந்த பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கும்போது, அந்த நிறுவனங்களையும் சேர்த்து தேசியமயமாக்கினால், அந்தந்தப் பகுதியில், அந்த பஸ்களுக்கு ஏற்படும் “ரிபேர்களை” உடனுக்குடன் கவனிக்கலாம். அரசு பஸ் ஒடுவதிலே குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அரசுத் துறையில் காட்டப்படும் “பஸ் பாடி பில்டிங்குக்கு” நல்ல பெயர் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய தேசியமயமாக்கும் திட்டம் இன்னும் வெற்றிகரமாகவும், வெகு சிறப்பாகவும் இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பஸ்களில் ஏற்படும் கோளாறுகளைக் கவனிப்பதற்காகப் பணிமனைகள், டெப்போக்கள் அமைத்து இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இந்த டெப்போக்கள் தாலுக்கா அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஆங்காங்கு பஸ்களுக்கு ஏற்படும் ரிப்பேர்களை கவனிப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களை, ஆட்களை நியமிக்கவேண்டும். இந்தத் துறையில் இருக்கும் குறைபாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்காக, போக்குவரத்துத் துறையில் வட்டார அளவில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட்ட அளவிலே, மாவட்ட அளவிலே, மாநில அளவிலே கமிட்டிகள் அமைத்து, டெப்போ பொருள்கள் நல்லபடியாக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றனவா, திருட்டுப்போகாமல் காப்பாற்றப்படுகின்றனவா, பழைய பொருள்களையே புதிது என்று பாவிக்கும் முறையில் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு நிறைவு ஏற்படும். நல்ல அதிகாரிகள் இருந்தாலும், அனுபவம் மிக்க சட்ட மன்ற, பாராளுமன்ற பிரதிநிதிகளைப் போட்டு, அந்தக் கமிட்டிகள் மாதாமாதம் கூடும் என்ற அளவில் ஏற்பாடுகள் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அந்த முறைகளில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டணத்தைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. இன்றையதினம் அரசு பஸ்களில் இருக்கும் கட்டண உயர்வை மக்கள் பளுவாகத்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக, வந்தவாசியிலிருந்து சென்னைக்கு முன்பு ரூ. 3 என்று இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 4.20 என்று உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இதை எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கூடியவரையில் பில்டிப் பற்றிப் பேசவேண்டும். நோம் அதிகமாகிறது. முன்பே அமைச்சர்கட அதைத் தான் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்த சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும். நல்ல முறையில் முன்னேற்றங்களை ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று அமர்கிறேன்.

348 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பஸ்களைத் தேசியமாக்க வேண்டும் என்கிற மசோதாவை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இன்றுள்ள நிலையில், நாம் நேற்று வரைக்கும் கோலக்நாத் கேஸ்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இன்றைக்கு இந்த மசோதா வருவது பஸ்காரர்களுக்கு அனுகூலமானதாகத்தான் இருக்கும். 50-க்கு மேல் இருக்கும் பஸ்களை எடுத்து முறைப்படுத்தும்போது, நமக்கு எவ்வளவோ காரியங்களுக்குப் பணம் வேண்டியிருக்கும்போது, குடிசை வாரியத்திற்கும், மற்றவைகளுக்கும் வேண்டியிருக்கும்போது, மூன்று வருஷங்களில், பணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே அந்த வகையில் இது பஸ்காரர்களுக்கு அனுகூலமானதாகத்தான் இருக்கிறது. இன்னும் 10 ஆண்டுகள் கழித்து இந்தமாதிரியான மசோதா வந்தால், பஸ்காரர்களுக்கு இம்மாதிரிப் பணம் கொடுப்பதை மக்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, இது இன்றைக்கு வருவது பஸ்காரர்களுக்கு அனுகூலமானதுதான். பஸ் மாத்திரமின்றி, ஒர்க்ஷாப், சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் எல்லா வற்றையும் நாம் எடுக்கப்போகிறோம். அவற்றுக்கும் அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப் போகிறோம்.

அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களில் ஒர்க்ஷாப்புகள் நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றன, ஆனால் நம் மாநிலத்தில் அப்படியில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முக்கிய காரணம் தொழிலாளிகள் கையில் இல்லை, ஆனால் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

இந்தப் போக்குவரத்தை நல்ல வகையில் இயங்கச் செய்ய கமிட்டிகளைப் போட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் செய்ய முன்வந்து இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர், சார், சபை முன்னால் வந்திருக்கும் மசோதாவைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, இது சென்ற தொடரிலேயே சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, பிறகு வாபஸ் பெறப்பெற்று, புதிய மசோதாவாக வந்திருக்கிறது, என்ற விஷயத்தைச் சபை நன்றாக அறியும். இந்த மசோதாவை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில், சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

முதலாவதாக, 50 பஸ்களுக்கு மேல் உள்ள கம்பெனிகளையெல்லாம் அரசே ஏற்று நடத்துவது என்று முடிவு செய்ததற்குப் பின்னால், அதற்குக் காலக் கெடுவு வைத்தால், இடையிலே எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்துவிடுவார்கள். பாங்குகளைத் தேசியம் ஆக்கியபோதும், பொது இன்ஷூரன்சை தேசியம் ஆக்கிய போதும், அவசரச் சட்டம் போட்டே அன்றைக்கே அந்தச் சொத்துக்கள் அரசுக்குச் சொந்தம் என்று செய்யப்பட்டன. இந்த பஸ்களைத் தேசியம் ஆக்குவதில் அந்த முறையிலேயே தேசியம் ஆக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சென்ற தொடரிலே, இப்படி தேசியம் ஆக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி விட்டு, அதற்குப் பின்னால், இந்தத் தடவை வரும்போதும் கூட, எந்த எந்த சொத்துக்கள் முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமோ, அவைகளை எல்லாம் அரசு அமைக்கும் கார்ப்பொரேஷனோ அல்லது அரசோ ஏற்கும் என்று சொல்லி, அதுவும் குறிப்பிட்ட தேதிக்குப் பிறகு வரும் என்றால், காலம் கடத்திக் கொண்டு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

349

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

போகும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது. காலம் கடத்தும் அளவில் இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட நல்ல மசோதாக்கள் அமுல் படுத்தப்படவேண்டும். இல்லை யென்றால் எந்தப் பலன் கிடைக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோமோ அது கிடைக்காமல் போகும் நிலைதான் ஏற்படும். முன்புகூட நில உச்சவரம்பு வரும் காலத்தில், பல ஆண்டுகள் இடைவெளி கொடுத்ததால், விதிவிலக்குகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு என்னென்ன செய்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அது முதலாவதான விஷயம்.

இரண்டாவதாக, பஸ்களைத் தேசியமாக்க வேண்டும் என்று முதலாவது திட்டக் கமிஷனே ஆலோசனை கொடுத்திருந்தார்கள். இரண்டாவது திட்டக் கமிஷனும் அதை ஊர்ஜிதம் செய்திருக்கிறது. அந்த வகையில் பல மாநிலங்களில் பஸ்கள் தேசியம் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் சற்று தயக்கம் காட்டினார்கள். இப்பொழுதாவது வேகமாக வருவதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இந்த பஸ்களைத் தேசியம் ஆக்குவது சம்பந்தப்பட்ட காரையில், ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். சென்னையிலிருந்து டெல்லிக்குப் போகும் ஒரு ரெயில் டாடாவுக்குச் சொந்தம் என்றால் நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்வோமா? அல்லது சென்னையிலிருந்து பம்பாய் போகும் ரெயில் வண்டிகள் பிரிஸாவிற்குச் சொந்தம் என்றால் நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்வோமா? அல்லது மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் ரெயில் டி.வி. எஸ்குக்குச் சொந்தம் என்றால் நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமா? கோயம்புத்தூரிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் ரெயில் வண்டிகள் ஏ.பி.டி. க்குச் சொந்தம் என்றால் ஏற்றுக் கொள்வோமா?

தனியார் தொழிலாளர்களைச் சிரமப்படுத்தித் தனியாருக்கு லாபம் கிடைக்கும் முறையை ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பே போக்கியிருக்க வேண்டும். நான் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் சோவியத் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது, 18 வயதுள்ள ஒரு பெண் கேட்டார் 'உங்கள் நாடு பின்தங்கியது என்றும், பஸ் போக்குவரத்துக்களில் தொழிலாளிகளை நிர்ப்பந்தம் செய்து வசூல் செய்து தனியார் கையில் கொடுக்கிறீர்களாமே' என்றார். அந்த அளவிற்கு அந்த நாட்டில் போக்குவரத்து தனியார் கையில் இருப்பது என்ற நிலையே இல்லை. படிப்படியாக தனியார் கையிலிருந்து எடுத்து பொதுவுடமையாகச் செய்ய வேண்டும். இதை இரண்டாவதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, இந்த பஸ்களைத் தேசியம் ஆக்கும்போது, நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது அது. நான் அது சம்பந்தமாகத் திருத்தமும் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்களைப் பார்த்தால், வரப்போகிற 25-வது திருத்தத்தையும் மனதில் கொண்டு அவற்றைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

பஸ் முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்போகும் நஷ்டஈடு 'ஷெடூல்' படிப் பார்த்தால்,

'The compensation to be paid by the Government in respect of the acquired property shall be the market value of such acquired property as on the notified date'.

என்று இருக்கிறது. என்ன அர்த்தம்? அவர்களுடைய சொத்துக்கள், பழைய பஸ்கள் எல்லாவற்றையும் எடுக்கப் போகிறோம். அப்படி எடுக்கும் போதும் 'மார்க்கெட் வேல்யூ' என்று சொன்னால், எங்கனவே அவர்களுக்குக்

350 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 25]

கிடைத்திருக்கும் ஊதியம் போன்றவற்றைக் கணக்கில் எடுக்காமல், நாம் கொடுக்கப் போகிறோம். இம்மாதிரி பஸ்களை எடுக்கும் நோக்கமே என்ன? தனியாருடைய பஸ்களை எடுத்து, அவர்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுத்து, எந்தக் குவியல் முறையை நாம் எதிர்க்கிறோமோ, அந்தக் குவியல் முறையை மீண்டும் கொண்டுவரவே இது உதவியாக இருக்கும். ஆகவே தான் நான் என் கிருத்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். It must be only the amount fixed by the government. என்று இந்த 25-வது தீர்மானத்திலே ஒரு கிருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் பார்த்தால், யாரும் கோர்ட்டில் கேள்வி கேட்க இடமில்லாமல் இருக்கும். போன மசோதா விலேயே இந்தத் திருத்தம் வராததைச் சொன்னதற்குக் காரணம் இது தான். பஸ் ரூட்கள், எந்தெந்த ரூட்டில் எந்தெந்தப் பகுதியில் எந்தெந்த டைம்களில் போக வேண்டும் என்று அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. வேறு யாரும் அந்த ரூட்களில் போக முடியாது என்ற உத்தரவாதத்தை அரசு கொடுத்திருக்கக் கூடிய அதே நேரத்தில் அந்த வருவாய் பூராவும் முதலாளிகளுக்கே தான் போய்ச் சேருகிறது. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பஸ்கள் அந்தத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இது வரையில் அனுபவித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி நடத்தியவர்கள், இப்போது, 11 நாள்தான் பெர்மிட் இருக்கிறது என்றால் ரூ. 100 கொடுப்போம், 1½ மாதம் என்றால் ரூ. 200 கொடுப்போம், காலாவதியாக 1½ மாதம் இருக்கிறது என்றால் ரூ. 200 கொடுப்போம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ரூ. 400-க்குக் குறைந்து கொடுக்காமல் என்கிற good will கொள்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

Conception of goodwill here is untenable

ஆக, ஏற்கனவே, அவர்களுக்கு நாம் இந்த உத்தரவாதங்களைக் கொடுத்து லாபம் சம்பாதிக்க வழிவகைகளைச் செய்தோம் என்பதைத் தவிர, திறமையின் காரணத்தால் என்ற வாதத்திற்கு இடமே இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே, இப்போதைய முறையில், பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற போக்கு இருக்கிறதே, அது சரியல்ல என்பதை இந்த இடத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த பஸ்களை நாம் எடுக்கின்றபோது ஒன்றுக்கும் உதவாத பழைய பஸ்களையெல்லாம் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். எப்போதும் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய டி.வி.எஸ். கம்பனி பஸ்களில் கூட இப்போது பிரேக் டவுன் அதிகமாக ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த பஸ்களை அரசு எடுக்க ஒரு மாதமா, இரண்டு மாதமா, எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்று தெரியாது. இந்த மசோதாவில், எந்த தினம் டி.வி.எஸ். லை, எந்த தினம் ஏ.பி.டி. யை, எந்த தினம் எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். லை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த பஸ்களை எடுக்கக்கூடிய நேரத்தில், நல்ல பஸ்களையெல்லாம் கொண்டு போய் விடுவார்கள்.

இன்றைக்கு டி.வி.எஸ். பஸ் பிரேக் டவுன் ஆகிறது. தங்களுடைய பஸ்கள் போகிறதே என்று தான் பார்க்கிறார்களே தவிர, தேசத்தின் நலனில், அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைக்கு முழு ஒத்துழைப்பு தருவோம் என்ற அளவுக்கு தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நினைக்கிற நிலை வா ரொம்ப காலம் ஆகும். இதற்கு ஏ.பி.டி. மகாலிங்கம், டி.வி.எஸ்.ஸும் விதிவிலக்கல்ல. வேறு எந்தக் கம்பெனியாக இருந்தாலும் சரி, இதே நிலை தான். ஆகவே, அவர்கள் எந்தெந்த பஸ்களை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) 351

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

All lands, buildings, work-shops and other places and all stores, instruments, machinery, tools, plants, apparatus and other equipment exclusively used for the maintenance or repair of.....' என்று தான் கேட்கப்படுகிறது. என்ன அர்த்தம்? இன்றைக்கு, நோடியாக ஏ.பி.டி. யைப் பார்த்தால், மெயின்டனன்ஸ் என்று ஒன்றும் இல்லை. எதையும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று பக்கத்திலேயே வைத்து விட்டார்கள். இப்போது அந்த ஒர்க்ஷாப்பை எடுக்கப் போவதில்லை. அதே மாதிரி மதுரையில் டி.வி.எஸ். ஸுக்கு பெரிய ஒர்க்ஷாப் இருக்கிறது. ஆடோ மொபைல் ரிபேர் ஒர்க்ஷாப் தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பாடி பிஷ்டிங்கும் வைத்திருக்கிறார்கள். இவை எல்லாவற்றையும் கூட அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்காகத்தான் 'எக்ஸ்க்ளூசிவ்' என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் பாடி பிஷ்டிங்கையும் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான விஷயம். சென்ற தொடரிலேயே பஸ் தேசிய மயம் விவாதத்திற்கு வந்தபோது, திரு. சுரேந்திரன் என்று நினைக்கிறேன்— அவர்கள் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்ன, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். இப்போது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கப்பட வேண்டிய அம்சமாகும். சென்ற தடவை கொண்டு வந்த மசோதாவில்—எனக்கு என்ன ஞாபகம் என்றால், தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் மூன்று மாத நோட்டீஸ் கொடுப்பதாக இருந்தது என்று. இப்போது, அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதோடு, பிராவிடண்ட் பண்ட், எம்ப்ளாய்ஸ் ஸ்டேட் இன்சூரன்ஸ் போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் கூட தொடர்ந்து அளிக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பெரிய பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் இதை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இப்போது கூட முதலாளிகள் பிரசாரம் செய்கிறார்களாம். பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால் அரசு பஸ் தொழிலாளர்களுக்கான வேலை முறைதான் உக்களுக்கும் வரப் போகிறது. போனஸ் இல்லை, பி.எப். இல்லை என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்கிறார்களாம். இப்படிப்பட்ட பிரசாரங்களுக்கு இடம் கொடுக்காத முறையில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது பெரிய பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம். இந்த எண்ணம் வரவேற்கக் கூடியது.

கடைசியாக, இந்த மசோதா, ஒரு அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவராமல், வசலதாமதமாக வந்ததற்குக் காரணம், நோக்கம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்துவார்களானால் உதவிசாமமாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் எத்தனை மாதத்திற்குள், எத்தனை வாரத்திற்குள் எடுக்கப்படுகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் வசதியாக இருந்திருக்கும். இப்போதும் முதலாளிகள் "இப்போதுள்ள பஸ்களையே சரியாக ஒட்ட முடியவில்லை, 50 பஸ்களை எடுப்போம் என்ற கொள்கையைக் கைவிட்டு விடுவார்கள்" என்ற முறையில் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். பத்துக்கு மேல் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால் அதுபலத்தைப் பார்த்தால், அதற்கு மேலேயே, வேறு பெயர் ஒன்றாகவும் குறிப்பிட்டு இதை விசாரிக்க வேண்டும்.

252 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 25]

அதற்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு டிரான்ஸ்பர்கள் செய்யப்பட்டன என்று தெரியவில்லை. முதலமைச்சர் அறிவித்தார்கள், 10-க்கு மேலே யாருக்கும் இருக்க முடியாது என்று. அதற்குப் பின்னால் யாராவது டிரான்ஸ்பருக்காக மனு கொடுத்து, அந்த டிரான்ஸ்பர் அமுலாக்கப்பட்டதா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான், 20, 30 என்று வைத்து இருக்கிறவர்கள், நாங்கள் பாதுகாக்கப்படுவோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்காது. அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒரே ஒரு வார்த்தையை மட்டும் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் அமைப்பு முறை ரொம்பவும் நல்ல முறையில்தான் இருக்கிறது. இந்த விஷயங்களை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வது என்பது நல்லதும் கூட. பெருமளவுக்கு, இந்தச் சர்க்கார், நாங்கள் எந்தக் கொள்கையில் போக வேண்டும் என்பதற்காக முடிவு எடுத்திருக்கிறார்களோ, அந்த முறையில் போகவேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது.

அதே சமயத்தில் மக்களுக்கு, அதிக அளவு பொறுப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அரசாங்க பஸ் முறைகளைப் பற்றி எவ்வளவோ எல்லாம் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள். இதில் எனது அனுபவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டு மாதமாகப் பார்க்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஸ்டேட் பஸ்ஸில் இலவசமாகப் பிரயாணம் செய்யலாம் என்ற பிரதிக், அனேகமாக, இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் விட நான்தான் அதிகமாகப் பிரயாணம் செய்தவன் என்று நம்புகிறேன்—அதன் மூலம் ரொம்ப ரூபாய் மிச்சப்படுத்தி இருக்கிறேன். ஆகவே, எனது அனுபவம் சிலரால் இங்கே சொல்லப்பட்டது போல அல்ல. அவர்கள் சொன்னார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஸ்டேட் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்தால் பிரயாணிகளுக்கும் பஸ் டிரைவர்-கண்டக்டர்களுக்கும் சண்டை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக, டிரைவர்-கண்டக்டர்களுக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சண்டை வந்து விடும் என்று அச்சம் தெரிவித்தார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், எனது அனுபவம் அதுவல்ல.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்க பஸ்களிலே பிரயாணம் செய்வதனால் அதிலே பிரயாணம் செய்கின்ற மற்றவர்களும் நன்கு கவனிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு முறை இந்த பஸ் பயணத்திலே எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். நான் சென்ற பஸ் பிரேக் டவுன் ஆகிவிட்டது. உடனே அந்த ஸ்டேஷனிலே இருந்த டிரைவரும், கண்டக்டரும் எப்படியாவது பஸ்ஸை ஓட்டி விடவேண்டுமென்று முயன்று, வண்டியிலே ஏற்பட்ட ரிப்பேரை நிவர்த்தி செய்து ஓட்டினார்கள். அதோடு நமக்கே கூட அவர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரிய யோசனைகளைச் சொல்கிறார்கள். எந்த எந்த இடங்களிலே பஸ்ஸை நிறுத்தலாம், எங்கெங்கே நோத்தை மாற்றலாம், எப்படி எப்படிச் சட்டமன்றப் பேரடலாம் என்றெல்லாம் யோசனை சொல்கிறார்கள்.

ஆகவே, சர்க்கார் அதிகமான பஸ்களை ஏற்று நடத்தவேண்டும். ஏற்று நடத்தும்போது நிறைவாகவும் இடமாகவும். தனியார் நிறுவனங்களில் இடம் கிடைக்கவில்லை. நிறுவனத்தை விட அரசாங்கம் ஐந்து மடங்கு, ஆறு மடங்கு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி

பஸ்களை வைத்து நடத்துகிறது. ஆகவே இதைத் திறமையாக நடத்துவதற்கு இப்போது நமக்கு ஒரு பங்கு இருக்கிறது. தனியார் குறை பஸ்கள் எல்லாம் பொதுத்துறையாக வரவேண்டும்.

எனக்கு நல்ல ஞாபகம் இருக்கிறது. இங்கிலாந்திலே எப்படி தனியார் குறையிலே இருந்த பஸ்கள் அரசு ஏற்று நடத்தும் நிலை ஏற்பட்டது?

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

A bad public sector is better than a good private sector.

மோசமாக பப்ளிக் செக்டாரிலே இருந்தாலும் ஜனங்களுடைய கண்காணிப்பு இருக்கிறது என்ற வகையிலே திருப்தி ஏற்படுகிறது. ஏன் இங்கிலாந்திலே போக்குவரத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தியது? அங்கே முதலாளிகள் எல்லாம் பஸ் போக்குவரத்து நடத்தினார்கள்.

Now the employers are really taking the people along with them and really committing us to a position from which we cannot retreat.

என்ற முறையில் அவர்கள் போக்குப் பூராவும் பழிவாங்கும் முறையிலே அமைந்திருந்தது. பழிவாங்கும் முறையிலே போக்குவரத்தை நிர்வகித்து வந்ததால் அரசாங்கமே அதை ஏற்று நடத்தியது. இந்த நேரத்தில் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனில் யார் பாரை உறுப்பினர்களாக நியமித்திருந்தார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொதுமக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்குள்ள கலை நியுனர்கள், எஞ்சினியர்கள் போன்றவர்களை உறுப்பினர்களாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று நம்முடைய பஸ் கார்ப்பரேஷனிலும் மக்கள் நலனிலே அக்கறை கொண்டவர்கள், மக்கள் மத்தியிலே செல்வாக்கு பெற்றவர்கள், நெறந்த நியுனர்கள் ஆகியோரை—அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்—அவர்களை உறுப்பினர்களாக நியமிக்க வேண்டும். அவர்களும் நானாயமாக நடந்துகொள்வார்கள்.

இந்த முறையிலே நம்முடைய பஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதோடு, இந்தத் துறையிலே முதலாளிகளின் தவறுகளை நீக்கி, இங்கே நான் சொன்ன குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, on behalf of the party I represent, let me say at the outset, let us know what is the purpose of nationalisation. Have the Government gone into this question before deciding to nationalise? Even during the last Ministry, when the present Chief Minister was the Minister of Transport, we had pointed out clearly, when it was said that routes of 75 miles and more would be nationalised, certain things have to be gone into thoroughly. Unfortunately, we find they have not done like that. My submission is we have bitten more than what we can chew. We have nationalised at one stage and at the other stage we have not been able to give any convenience to the travelling public.

[Dr. H. V. Hande] [1971 அக்டோபர் 16]

One or two hours before, during call attention notice time, Member after Member from different sections of the House voiced their concern about the manner in which the Transport Department was working, the manner in which the Government had been forced to increase the rates in different routes. If you work it out, in some route it has doubled. Therefore I would like Government to understand clearly what actually happens. If these things are gone into, we would find that we have actually come to a point where we feel we have bitten much more than what we can chew.

We are nationalising on one side without giving convenience to the people on the other side. The Minister had made an observation outside that the loss accruing to the Transport Department was nearly Rs. 1½ crores. That is the latest position. Losses are increasing in arithmetic progression. That is the serious charge I am levelling on this Government. What steps have been taken to minimise the loss? Apart from the fact they have increased the fares now, what steps have they taken? My only submission is we are killing the goose that lays the golden eggs. In fact I have no consideration, no soft corner for any fleet owner. I know how they will dance to the tune of others how they would change the position according to situations and how they would even change parties. I have absolutely no sympathy for them.

My submission is are we going to increase the transport facilities to the public. I am concerned about it. The late Chief Minister Anna said—I have got a copy of his speech—that he would like to introduce public enterprise provided he is able to plough back, the profit from the public enterprise, for the benefit of the public. What do we find? Do we find profit? No. It is only mounting losses, and larger discontentment from the public. I would like the Transport Minister to take a random survey of any ten persons, bus passengers from any stops in the City and find out their reactions. Let him go outside and find out their reaction. A number of trade union leaders from Ashok Leyland, Ennore Thermal Scheme, etc. have represented to me. A passenger coming from Aminjikarai to his workshop (Ashok Leyland) has now to pay Rs. 12 to Rs. 15 more because of increase in bus fares.

(Thiru N. Ganapathy rose)

My time is limited and let me finish, otherwise I will lose my trend.

(Thiru N. Ganapathy remained standing)

Dr. H. V. HANDE: Let not hon. Member think I am not yielding. Let him not misunderstand me.

1971 அக்டோபர் 25]

THIRU N. GANAPATHY: I only wanted to say that workers of Ashok Leyland have got the company bus which picks them up from their houses.

DR. H. V. HANDE: I am glad the hon. Member mentioned that. It is not as if all workers are carried by company bus. One-third of them are carried. The remaining two-third have to depend on Government bus. So also, is the case with Dunlops. The maximum number of employees who use company bus may be only two-fifth. The other three-fifth depend on Government transport only.

Another important point is there. We have about 800 or 1,000 buses for the City. I do not know the exact figure. We have not properly extended city routes. In the meantime we nationalised routes of 75 miles and above. So whatever reserve we had in the City, we diverted to the mofussil. We have now taken up fleet strength of 50 and above. What will happen? In about three months' time, we will be releasing a sizable portion from our city buses.

We have to create greater number of fleets. In the process what happens is this. The fleet expansion in the City is bound to suffer. At the same time are we able to give any pleasure or satisfaction to those people? No. This is a very, very important point and a number of my own friends here who belong to other parties they tell me secretly 'If I want to go in a hurry I will of course taken an omni bus. I would not make use of the facilities that are offered by the Government'. Neither we are able to satisfy the long distance passengers nor are we able to satisfy the city passengers.

I would like the Hon. Minister to give serious consideration to this very important point. How exactly he is going to do this, what is the financial commitment, has he thought over these things, what is the amount of money that is going to be invested in the process of nationalisation, has he gone into all these things. I would like the Hon. Minister to answer. I hope and trust that he will take into consideration whatever I say at least as far as the City Transport is concerned.

I think he will also, in the course of his reply, by taking into consideration the sentiments expressed by a number of members suggest 'I will reduce the fare. I will restore the old fare in Madras City, then at least you support our nationalisation'. But he would not be able to give an assurance like that. I know. With great respect to the Hon. Minister, I thought he is an engineer and he would do very nice things and very dramatic things. But he has disappointed us completely. For these reasons, I oppose this Bill.

358 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களும் வா வேற்று இருப்பதால், உண்மையில் நான் என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக டிக்கெட்—பஸ்கட்டண உயர்வைப்பற்றியும், போக்குவரத்துத் துறையைப் பற்றியும் பேசினார்கள். பட்ஜெட் விவாதத்தைப்போல போக்குவரத்துத் துறைபற்றி இன்று விவாதிக்கப்பட்டது. ஆகவே முதலில் சில அடிப்படைக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுத் துறை போக்குவரத்துக்கும், தனியார் துறை போக்குவரத்துக்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடு இருக்கிறது. அரசுத் துறையில் கிட்டத்தட்ட 2,500 பஸ்களை நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் தனியார் துறை நிலைமை அப்படி அல்ல. இன்றையதினம் தனியார் துறை என்கிறபோது 1,344 ஆப்ப ரேடர்கள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஒன்றில் இருந்து நான்கு வரை பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள் 1,100 பேர்கள். ஐந்தில் இருந்து 10 வரை பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள் 184 பேர்கள். ஆகவே 1,344-இல் கிட்டத்தட்ட 1,200-க்கு மேற்பட்டவர்கள் 10 பஸ்களுக்குக் குறைவாகத்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பஸ்களை அவர்கள் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்கிறார்கள் என்றால், அவர்களால் தனிப்பட்ட கவனம்—பர்சனல் அட்டென்ஷன்—தர முடிகிறது. அதைத்தவிர வேறு அல்ல. மிகப் பெரிய போக்குவரத்து நிர்வாகம் என்று சொல்லக்கூடிய டி.வி.எஸ். கூட 287 வழித்தடங்களைத் தான் வைத்திருக்கிறது. அதைப்போல பத்து மடங்கு பொதுத் துறையில் நாம் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே தனியார்களைப்போல பர்சனல் அட்டென்ஷன் காட்ட முடியாத போவதைத் தவிர்க்கத்தான் இப்போது தொழில் துட்ப ரீதியான—சயன்டிபிக் மானேஜ்மெண்டு நிர்வாகத்தை உண்டாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், முயன்றால் அது முடியும். குறிப்பாக கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாக பரிட்சார்த்தமாக தொழில் துட்ப ரீதியான நிர்வாகத்தை போக்குவரத்துத் துறை வண்டிகளைப் பொறுத்து அமைத்தோம். இன்றைக்கு அவை நல்ல முறையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. உண்மையில் உலகத்தில் ஒரு வண்டி பத்தாயிரம் மைல்கள் ஒடினால் ஒரு ப்ரேக் டவுன் இருக்கலாம் என்பது இன்டர் நேஷனல் ஸ்டாண்டர்ட். 65 ஆயிரம் கிலோமீட்டர் ஒடுகின்ற நம் பஸ்களில் 4 ப்ரேக் டவுன்—இன்டர் நேஷனல் ஸ்டாண்டர்ட் படி இருக்கலாம். ஆனால் ப்ரேக் டவுன் எண்ணிக்கை இரண்டு.

போக்குவரத்துத் துறையில் பயணம் செய்கின்றவர்கள் அடிக்கடி புகார் செய்கிறார்கள், அதைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே குறிப்பிட்டார்கள். பயணிகளுக்கு இருக்கிற குறைகளை, ஆலோசனைகளை எடுத்துத் தெரிவிப்பதற்கு இப்போது வண்டிகளில் புகார்—ஆலோசனைப் புத்தகம் அமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறேன். அந்தப் புத்தகத்தில் புகார்கள் வந்தால் என்னமுறைப்படி இன்றைக்கு நிறைப் பாராட்டுக் கடிதம் வருகிறது. புகார்ட்டுக் கமிஷன் இப்போது நிறைப் பாராட்டுக் கடிதம் வருகிறது.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

வந்திருக்கிறது. வேண்டுமென்றால், அந்தக் கவிதையை எடுத்துக் கொடுக்கவும் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆக, முயன்றால் முடியாதது அல்ல. துரித போக்குவரத்து பேருந்துகளை எந்த அளவுக்குச் சீர்திருத்தி இருக்கிறோமோ அந்த அளவு மேலும் படிப்படியாக மாவட்டப் பேருந்துகள், பின்னர் மாநகராட்சிப் பேருந்துகள் எல்லாம் — தொழில் துட்ப ரீதியான நிர்வாக அமைப்பின்மீது கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அது கூடிய சீக்கிரத்தில் நல்ல பலன்களைத் தரும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மேலும் ரூ. 1½ கோடி நஷ்டம் வரும் என்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் சொன்னார் என்பதாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் நிதி நிலைமையில் இருக்கின்றதைச் சொன்னேன். ஆனால் அடுத்த வரியிலேயே கிட்டத்தட்ட இந்த ஆண்டு அது 50 லட்சம் நஷ்டம் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஏனோ இதைச் சொல்லவில்லை அவர்கள். நமக்கு ஏற்பட இருந்த நஷ்டம் பெரும் அளவுக்கு—டேக் ஆப் ஸ்டேஜ் மூலம் குறைந்து அதிகமான லாபத்தில் அந்தத் துறை முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE: It is due to increasing the fares.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: கட்டண உயர்வு அக்டோபரில் இருந்ததான் வந்தது. நான் செப்டம்பர் வரையில் உள்ள நிலைமையைச் சொன்னேன். ஒன்றை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தத் துறையில் இருக்கிற தொழிலாளர்களும், நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், தொழில் துட்பப் பணியாளர்களும் காட்டுகிற உற்சாகத்தினால் போக்குவரத்துத் துறை நல்ல முறையில் இயங்குகிறது. நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்ட இந்த ஒன்றைக் குறை கூறுவது பொருத்தம் அல்ல. தனியார் துறையில் இருந்த போக்குவரத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் விளக்கிச் சொன்ன பிறகு எல்லோருக்கும் புரிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது

'Do not kill the goose that lays the golden eggs.'

என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த 'கோல்டன் எக்' குகை எல்லாம் முதலாளிகளுக்குக் கிடைத்தனவே தவிர தொழிலாளர்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ இல்லை.

DR. H. V. HANDE: If they are properly taxed and if the income-tax is collected mercilessly without giving any favours, you can collect the whole thing. The point is, if that is done, the golden egg can be taken by the Government itself.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, முறைபாச வரி போட்டு வருவிக் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 'காணியார் கோயில்' ஆதிபர் கதை' என்றெல்லாம் பத்திரிகைகளில் செய்தி வருவதைப் பார்க்கிறோம். பல முதலாளிகள் நல்ல லாபத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும், திறைப் பணத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று தான் நினைக்கிறார்கள் தவிர, தொழிலாளர்களைப்பற்றி, தொழிலாளர்களின் நலன்களைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

358 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1971 அக்டோபர் 25]

வேலைக்கு வருகிறபோதே வெறும் காகிதத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். லாபம் வர வேண்டும் என்பதற்கான முதலாளிகளின் நோக்கமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிக லாபம் வருகிறதா என்பது முக்கியமல்ல. அதனால் நாட்டு மக்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். லாபம் அதிகமாக வருகிறதென்றால், அந்த லாபம் எல்லாம் பாருக்குப் போய்ச் சேருகிறது. அதில் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது கிடைக்கிறதா? இவற்றையெல்லாம் சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ந்தால், நாட்டுடைமையாக்குவது எவ்வளவு தேவையானது என்பதை அவர் ஒத்துக்கொள்வார் என்று கருதுகிறேன்.

நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். இதுகுறித்து நான் ஏற்கெனவே விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன் போக்குவரத்துத் துறையிலே பார்க்கிறபோது, நம்முடைய மாநிலத்தின் போக்குவரத்துத் துறையிலேதான் கட்டணம் உயர்த்தவில்லை. இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டில்தான் கட்டணம் குறைவாக இருக்கிறது. 1964-ல் விதிக்கப்பட்ட கட்டண விதிம்தாதி முறைப்படுத்தப்பட்டு வருவிக்கப்படுகின்றது. நண்பர் கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, தியாகராயநகரிலிருந்து ஆயிராக்கு வருகிறவர்களுக்கு பஸ் கட்டணம் அதிகரித்துவிட்டது என்று கூறினார்கள். நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது, என்னுருக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் கட்டணம் எவ்வளவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதையும் குறித்துப் பேசினார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது, அசோக் லேண்ட் தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருந்தார்களே, இவர்களுக்கு இவையெல்லாம் தெரியாதா என்று கேட்டார்கள். நான் தொழிற்சங்கத் தலைவனாக இருந்த காலத்தில் ஒரு ஊதிய உயர்வு ஒப்பந்தம் செய்து கொடுத்தேன். பொதுவாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஊதிய உயர்வு ஒப்பந்தம் ஏற்படுவது வழக்கம். ஆனால் போக்குவரத்துத் துறையிலே 1964-ல் விதிக்கப்பட்ட கட்டணத்திலிருந்து நாம் மாற்றவில்லை. ஊழியர்களுக்கும் 1964-ல் வாங்கிய ஊதியத்திலிருந்து இன்றுவரை மாற்றம் இல்லை. பொதுவாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஊதிய உயர்வு வழங்க வேண்டும்.

போக்குவரத்துத் துறையிலே இருபதாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களுக்காக 40 சதவிகிதம், டிசல் போன்றவைகளுக்காக 28 சதவிகிதம் செலவாகிறது. ஊழியர்களின் சம்பளம் கிட்டத்தட்ட 1½ கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இவ்வளவையும் தாங்க கட்டணத்தை உயர்த்துவது தவறு என்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட தொழிலாளரோ, அலுவலர்களோ இந்தக் கட்டண உயர்வால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே ஒரு கண்ணோட்டத்திலிருந்து சொல்லப்படும் காரியமாகத்தான் இருக்கிறது. உண்மைக்குப் புறம்பாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது.

தம்முடைய கிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சி—காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்ன பெயர் என்றே தெரியவில்லை. நண்பர் கே. எம். எஸ். அவர்களுக்கே எந்தக் காங்கிரஸ் என்று தெரியுமோ தெரியாதோ—உறுப்பினர் கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது, குஜராத் மாநிலத்திலுள்ள எல்லாப் பேருந்து

359 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

களையும் நாட்டுடைமையாக்கிவிட்டார்கள், தமிழகத்தில் ஏன் அப்படி ஆக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். இது மிக நியாயமான கேள்விதான். இருபது ஆண்டுகளாக காங்கிரசார் இங்கே ஆட்சி செய்தார்கள். இங்கே நாட்டுடைமை பூக்கிறார்களா என்றால் இல்லைபென்கிற பதில்தான் கிடைக்கிறது. டிராம் கம்பெனி மூடப்பட்ட காலத்தில் சில பஸ் ரூட்டுகளை சென்னை நகரத்தில் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அடுத்து, கோளத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிரிந்து 1956-ல் தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்த காரணமாக, அங்கே பஸ்கள் ஏற்கெனவே நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால் அந்த பஸ்களை தேசிய மயமாக்கினார்கள். அது தவிர தமிழகத்தில் எங்கேயாவது காங்கிரசார் பஸ்களை இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் நாட்டுடைமையாக்கியிருக்கிறார்களா?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: We have nationalised long distance routes above 75 miles. So it is not correct to say that we nationalised routes only in Madras City and the Kanyakumari district.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடுகிறார்கள்! 75 மைல்களுக்கு மேலாக உள்ளவற்றை நாங்கள் தேசிய மயமாக்கினோம். ஆனால் காங்கிரசார் யாரையும் பாதிக்காத வகையில் 120 மைலுக்கு மேல் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் என்று விட்டார்களே தவிர, எந்தக் கம்பெனியையாவது, எந்த பஸ் ரூட்டையாவது தேசியமயமாக்கியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்னமும் சோல்லப் போனால் 1967-ல் அரசாங்கம் நடத்திய பஸ்களின் எண்ணிக்கை 1234 தான். இருபதாண்டுக் காலத்தில் ஆட்சி செய்தபொழுது இருந்த பஸ்களின் எண்ணிக்கை 1234. 1967-க்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு நான்கு ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 1,500 பஸ்கள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருபதாண்டுகளில் காங்கிரஸ் சாதிக்காததை கழகம் நான்கு ஆண்டுகளில் சாதித்திருக்கிறது. 'காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சமதர்மம் இனிக்காது' என்பதற்கு இதை விட ஒரு எடுத்துக்காட்டு வேண்டியதில்லை என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டம் இன்னும் விரைவாக்கப்பட வேண்டும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, may I put one question to the Hon. Minister?

காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியிலிருந்த நேரத்தில் எந்தக் கம்பெனியையும் நாட்டுடைமையாக்கவில்லைபென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குறிப்பாக பயனீர் கம்பெனி, டி.வி.எஸ். நடத்தி உத்தரையெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தேசிய உடைமையாக்கியிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, டி.வி.எஸ். கம்பெனியை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். நீங்கள் சுப்பிரமணிய ஆக்கினீர்கள் என்று தெரிந்தால், நீங்கள் அந்தக் கட்டிடத் தாப்பித் காப்பாடீர்).

360 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, டி.வி.எஸ். கம்பெனி பால் நடத்தப்பட்ட ரூட்களை நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் சில வழித்தடங்களைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். டி.எம்.பி.எஸ். என்று கம்பெனி நடத்தினார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், 'கோல்டன் எக்ஸ்' என்று சொன்னார்கள், அதுபோல் அங்கே என்ன நடந்தது? 1967-ம் ஆண்டில் அங்கே வேலை செய்த 310 தொழிலாளரை; தெருவிலே விட்டுவிட்டார்கள். போக்குவரத்துத் துறையானது அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பெருவாழ்வு அளித்தது. போக்குவரத்துத் துறையானது சில ரூட்டுகளை ஏற்றுக் கொண்டது. காங்கிரஸ்காரர்கள் சென்னை நகரத்தில் நாட்டுடைமையாக்கி விட்டு, சென்னையை அடுத்து கன்னியாகுமரிக்கு ஏன் போகவேண்டும்? இடையிலே எந்த மாவட்டமும் இல்லைபா?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: If we had survived, the entire thing would have been nationalised, but we did not survive.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Have this Government nationalised all the bus routes from Kanyakumari to Madras? Even to-day they have not done it.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய வேகத்தையும், கழக அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற வேகத்தையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இவர்களைப்பற்றி மக்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதை எடுத்துப் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும் போது தொழிலாளர்கள் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதில் தொழிலாளர்கள் நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டியும் சொன்னார்கள். அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சி. ஆனால் அவர்கள் பேசுகிறபோது மார்க்கெட் வேல்டு பற்றியும், அரசு ஏற்கின்ற வழித்தடங்களுக்கு நஷ்ட சலுகை வேண்டியதில்லையென்றும், பஸ் சம்பந்தமான தொழிற்சாலைகள் முழு வதையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இதில் போட்டிருக்கிற 'எக்ஸ்சுவிவ்வி' என்கிற வார்த்தை நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 25-வது திருத்தம் வந்தபிறகு என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அதையெல்லாம் எடுத்துத் தத்திருக்கிறார்கள். நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு என்ன உணர்வுகள் இருக்கின்றனவோ, இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை, அவ்வளவு உணர்வுகளும் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நிலையும் நினைப்பும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்பெல்லாம் கொண்டு வந்தால் நிதிமன்றங்களில் நிற்காது. நாம் எந்த வட்டியத்திற்காக, எந்த நோக்கத்திற்காக அவைகளைக் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1971)

1971 அக்டோபர் 25]

நோக்கத்தை அடைகின்ற முறைகளில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கும் அது பயன்படும். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கேற்ப, தீர்ப்புகளுக்கேற்ப, பாங்க் தேசிய மயம் போன்றவைகளின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்தால்தான் நல்லது. ஜெனரல் இன்ஸ்பெக்டர், பாங்க் தேசிய மயம் போன்றவைகளை ஏற்று நடத்தியதைப்போல் நடத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

நண்பர் அவர்கள் இன்னொன்றையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில், என்றைக்கு அது விளம்பரப்படுத்தப்பட்டதோ அன்றைக்கே நாம் எல்லாக் கம்பெனிகளையும் எடுத்திருக்க வேண்டும், இப்போது அவர்கள் பல மாற்றங்களைச் செய்து விடுவார்கள், இதில் காலதாமதம் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே பல துணுக்கங்களைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் 'அண்டர் டேக்கிங்' என்கிற முறையில்தான் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்திலே அக்விசிஷன் செய்வதற்காக வகை செய்திருக்கிறோம். சில கம்பெனிகளில் பஸ்களின் கண்டிஷன் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கும். அதற்குத் தகுந்தபடிதான் விலை கொடுக்கவேண்டும். பஸ்களின் நிலைமைகளுக்குத் தக்கபடிதான் நஷ்ட சலுகை கிடைக்கும். இந்த நஷ்ட சலுகைத் தொகையைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே பல வல்லுநர்கள் இருப்பார்கள், தொழில்துறை வல்லுநர்களும் இருப்பார்கள். அந்தக் குழுவினர் என்ன விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கிறார்களோ அதைத்தான் கொடுக்க இருக்கிறோம். பஸ் முதலாளிகள் சொல்கிற விலையைக் கொடுத்து அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. குழுவினர் தீர்மானிக்கிற வகையில்தான் கொடுக்கப்படும். ஆகவே அன்றைக்கே நாம் செய்திருக்கவேண்டும், அன்றைக்கே பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கவேண்டுமென்ற நிலை இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை. இந்தச் சட்டம், மின்சாரக் கம்பெனிகளை நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட சட்டம் எப்படி கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த வகையிலேதான் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் 'This is not nationalisation of undertaking but acquisition of property' என்பதுதான். இந்த வேறுபாட்டை அவர்கள் மனத்திலே கொள்வார்களானால் இந்தத் திருத்தங்கள் தேவைப்படாது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஐயமும் தேவையில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி இந்த மசோதாவை ஏகமனதாக முழுமனதுடன் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/71) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

[1971 அக்டோபர் 25]

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—
'That clause 2 do stand part of the Bill.'

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the following amendment:—

'For sub-clause (h), substitute the following:—"(h) 'Notified date' means the dates specified in the notification issued under sub-section (1) of Section 3'."

The amendment was duly seconded.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following amendment:—

'In sub-Clause (e) of Clause 2, for the words "fifty or more stage carriage permits", substitute the words "five or more stage carriage permits".'

The amendment was duly seconded.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் மிகமுக்கியமான திருத்தம் என்பதை இந்த அரசுக்கு வலியுறுத்தவே நான் ஒரு சிலவற்றைப் பேச ஆசைப்படுகின்றேன். இந்தச் சட்டம் பணக் காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காகவே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமாக இருக்கிறது. சமதர்மத்தின் அடிப்படையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. 50 பல்களுக்கு மேலே உள்ளவர்களிடமிருந்து பல்களை, அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு, உங்களுக்கு தஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம், நீங்கள் சுகமாக விட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொல்வது மாதிரியாக இருக்கிறது இந்த மசோதா. கணம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி ஒன்று முழுமூச்சோடு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும், கன்னியாகுமரியிலிருந்து தமிழ்நாட்டின் எல்லைவரை உள்ள பகுதிகளிலும் அத்தனை வழித்தடங்களையும் தேசியமயமாக்கி விட்டால் உண்மையிலேயே சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் வந்த சட்டமாக இது இருக்கும். அப்படியில்லாமல் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் பாதுகாப்புக் கொடுத்துவிட்டு, சிலருடைய பிரச்சனையைக் கண்டுக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பணக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிற சட்டமாகத்தான் இது இருக்கிறது. 50 பல்களுக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவர்களுடைய பல்கள், பிஸ்டிஷ்ஸ், ஒர்ஷாப் இவற்றையெல்லாம் மார்க்கட் வேல்யூ கொடுத்து எடுக்கப்போகிறீர்கள். இருபத்தைந்தாவது அமென்ட்மென்ட் வந்ததற்குப் பின்னாடி மார்க்கட் வேல்யூ கொடுக்கப் போவதில்லை நாங்கள், என்று சொல்லப் போகிறீர்கள், அதற்காகத்தான் ஒத்திவைத்திருப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் இப்பொழுது மார்க்கட் வேல்யூ அவர்களுக்குக் கொடுத்து பணக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டு இதற்குப் பெயர்தான் சமதர்மம் என்றால் மக்களை ஏமாற்றுகிறோமா அல்லது நம்மை நம்பி ஏமாற்றிக் கொள்கிறோமா என்பது தெரியவில்லை.

[1971 அக்டோபர் 25] [திருமதி அனந்தநாயகி]

எந்த ஆப்பரேட்டருடைய பல்களை, எந்த டேட்டிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது என்பது தெரியவில்லை. அப்படியிருப்பதால் அவர்கள் வேண்டிய ஆளுக்கு நோட்டீஸ் கொடுப்பார்கள், தனக்கு வேண்டாத ஆளாக இருந்தால் முன்னாடியே கொடுத்து எடுத்துக் கொள்வார்கள். காங்கிரஸ்காரராக இருக்கின்ற காரணத்தால் திரு. சி. ஆர். ராமசாமி அவர்களுடைய மின்சாரக் கம்பெனியை உடனடியாக நோட்டீஸ் கொடுத்து எடுத்துக்கொண்டார்கள். உங்களுக்கு வேண்டிய ஆட்களாக இருந்தால் அவர்களுடைய அன்டர்டேக்கிங்குகளையெல்லாம் பின்னாடி பல வருஷங்களுக்குப் பின்னாடி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் இதிலே லாப் ஹேரில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சலுகைகளுக்குச் சரியான சந்த இடமே இருக்கிறது. உங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தால் உங்கள் இஷ்டப்படி பின்னாடி எடுத்துக்கொள்ளலாம் பணம் நிறையைக் கொடுக்கலாம் என்ற முறையிலே விட்டுவிடுவீர்கள். உங்களுக்கு வேண்டாத காங்கிரஸ்காரராக இருந்தால் முன்னாடியே எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிசெய்து இத்தப் பிரிவு. உங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உங்களுடைய விருப்பப்படி விருப்பப்பட்ட ப்ளீட் ஆப்பரேட்டர்களுக்கு விருப்பப்பட்ட தேதி யிலிருந்து நோட்டீஸ் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் இது அமைந்திருக்கின்றது.

ஏற்கனவே தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வழித் தடங்களை எப்படி நடத்திக் கொண்டுவருகிறோம் என்பதை நாம் தெரிந்திருக்கிறோம். எவ்வளவு திறமை போடு செய்து வருகிறோம் என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சரிசெய்வதற்குக் கட்டணத்தை உயர்த்தி இருக்கிறோம் என்பதையும் மக்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தனி நபர் குறைந்த கட்டணத்தை விதித்தே லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, லாபம் இல்லாமல் யாரும் தொழில் நடத்தமாட்டார்கள், அப்படியிருக்கும்பொழுது நான் உயர்த்தியிருக்கிறேன், நீயும் 3 பைசா உயர்த்து என்று தனிப்பட்டவர்களையும் உயர்த்தச் சொல்லி இன்றைக்கு அவர்கள் நல்ல சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு ஓட்ட முடியவில்லை என்ற காரணத்தினால் தனிப்பட்ட ஆப்பரேட்டர்களையும் கட்டணத்தை உயர்த்தச் சொல்லி அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வழிசெய்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய இலாகாவின் திறமைக்குறைவைப் பாதுகாப்பதற்காக தனிநபர்களையும் 'நீயும் செய்' என்று சொல்லி அவர்களும் அதிகமான லாபத்தைச் சம்பாதிக்க ஏற்பாடு செய்துகொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த மசோதாவிலே இரண் மூன்று முக்கியமான கருத்துக்களைப் பார்க்கவேண்டும்

திரு. எம். பாமசிவம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கார், காம்பென்சேஷன் கொடுக்காமல்

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can seek clarification at the end of the debate.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: காம்பென்சேஷன் கொடுக்காமல் 25-ஆது அமென்ட்மென்ட் வந்தால் செய்யலாம். அதுவரைக்கும் வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இப்பொழுது மார்க்கட் வேல்யூ கொடுக்க வேண்டாம், புக் வேல்யூ கொடுக்கலாமே. மார்க்கட் வேல்யூ கொடுத்தால் பணக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற நிலைமையை இருக்கிறது. சமதர்மத்தின் அடிப்படையிலே விட்டால்தான் உயர்த்து பல்களுக்கு கொடுத்தால் 30 பல்கள் என்று வைத்திருந்தால் மேலே இருக்கிறது 4 பல்கள்.

384 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 அக்டோபர் 25]

அவர் காரிலான் கடையில் விற்றுவிட்டுத் தலையிலே துணியைப் போட்டுப் போகக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் 50 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பது எப்படிச் சமதர்மம் ஆகும்? 50 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள் பெரிய நிமிங்கிலங்கள். பல ஆண்டுகளாக பஸ் ஓட்டிப் பிழைக்கிறார்கள். லாபம் நிறையச் சம்பாதித்தவர்கள், எனவே அவர்களுக்கு அந்த அளவுக்குத் தொகை கொடுப்பது என்றால் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு செய்கிறார்களா என்பது பெரிய கேள்விக்குறிதான்.

பத்து பஸ்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறிய முதலாளிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் 50 பஸ்கள் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கு நல்ல லாபம் என்றால் இது சமதர்மத்தின் அடிப்படையிலே செய்யப் படவில்லை. இப்பொழுதே குறைந்த பஸ்கள் வைத்திருக்கின்றவர்கள் எங்கே என்றைக்கு நம்முடைய தலையிலேயும் கைவைக்கப் போகிறார்களோ என்று பயந்து பஸ்களை ரிப்பேர்கடச் செய்யாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அரசாங்கம் அவர்களுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன என்பதைத் தெரிவித்து விடவேண்டும். பகுதிபகுதியாக தேசியமயம் என்று வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்கள் எந்தவிதமான உற்சாகமும் இல்லாமல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பத்து பஸ் ஓட்டக்கூடியவர்களும் நமக்கு என்ன வந்துவிடுமோ என்று பயந்து இதுவும் இல்லாமல் அதுவும் இல்லாமல் அவர்கள் எல்லாம் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் உள்ளது. இதனால் யார் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்? 'Interest of the public is affected'.

பஸ்ஸிலே போகிறவர்கள்தான் அவதிப்படுகிறார்கள். இப்பொழுதே டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்ஸிலே ஏறியவுடன் டிக்கட் கொடுக்கின்றபொழுது பயணி எந்த ஊருக்குப் போக டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள், எந்த ஊருக்குப் போக வேண்டுமோ அந்த ஊருக்கா அல்லது அடுத்த உலகத்திற்கா என்பது பயமாக இருக்கிறது. குறைந்த அளவில் பஸ் வைத்திருப்பவர்களும் திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் நிற்கின்ற நிலையில் அவர்களும் அதிலே கொஞ்சம்கூட அக்கறை காட்ட மாட்டார்கள். ஒரு காலத்திலே நமக்கும்நானே வரும் என்று இருந்துவிடுவார்கள். முன்னாலே ஒரு அமைச்சர் இரண்டு வருஷத்திலே நான் லாபம் காட்டுகிறேன், இல்லாவிட்டால் ராஜிநாமாச் செய்துவிடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இலாகாவைத்தான் மாற்றினார்கள், ராஜிநாமாச் செய்யவில்லை. ஒன்றும் நடக்கவில்லை இன்றுவரையில். லாபம் காணாவிட்டாலும் கூடப் பரவாயில்லை, நஷ்டமும் அதிகமாகி, பஸ் கட்டணமும் அதிகரித்திருக்கிறதே தவிர வேறொன்றுமில்லை. லாபம் காட்டுவோம், லாபம் காட்டுவோம் என்று சொன்னவர்கள் ராஜிநாமாவும் செய்யவில்லை, ஒரு கிளாரிபிகேஷன்கூட, இல்லை. எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால் Every operator என்பதை எடுத்துவிட்டு என்னைக்கு 'தோட்டிகளை' என்று சொல்கிறோமோ அன்றைக்கே எல்லா ஆப்பரேட்டர்களையும் தேடினால் ஆக்க வேண்டும். வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது. அப்படிக்கூடானால் பெரிய பெரிய ஆப்பரேட்டர்களெல்லாம் வந்து வந்து பார்ப்பார்கள். என்னைக் கொஞ்சம் விட்டு விடுங்கள், என்னைக் கொஞ்சம் விட்டுவிடுங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். இதன் விளைவாக இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இப்படி அரசாங்கம் எதுகை காட்டினால்

385 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கொடுவிடும். எனவே ஒரேநாளில் எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும். வேறுபாடு காட்டினால் வன்மையாக அது கண்டிக்கத் தக்கது. எனவே இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் தங்கள் நன்மைக்காகவாவது ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I have to move the following amendment:—

"In the Schedule under paragraph 2 for the words

MR. DEPUTY SPEAKER: ஷெட்யூலுக்கான திருத்தத்தை கடைசியில் மூல் பண்ணலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இது பஸ் நாட்டுடமை ஆகும் சட்டம் அல்ல, பணக்காரர்கள் பாதுகாக்கப்படும் சட்டம் என்று கூறினார்கள். இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டுவரப்பட இயலாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்தபொழுது அவர்களைச் சேர்ந்த ஒரு காங்கிரஸ் கட்சிப் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். யாரோ பெரிய பஸ் அதிபர்கள் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள், இன்னும் 3 ஆண்டுகளுக்கு இந்தச் சட்டம் வராது என்று போக்குவரத்து அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார் என்று கட்டம் கட்டிப் போடப்பட்டிருந்தது. எனவே முன்னு ஆண்டுகள் கழித்து வந்தால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கோபம் வரும் என்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். போக்குவரத்து அமைச்சர் பதில் சொல்வாரா என்று கேட்டு, 3 ஆண்டுகளுக்கு வராது, தைரியமிருந்தால் உடனடியாகக் கொண்டு வாட்டும் என்று தெரிவித்திருந்தார்கள். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. வந்தபிறகு பணக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் இந்தச் சட்டம் வர வேண்டுமென்று அந்தக் கட்சிப் பத்திரிகை அவ்வளவு ஆவலாக ஏன் எழுதினார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

ஒன்றை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பேங்க் தேசிய உடைமை பாக்கப்பட்ட வழக்கிலே மார்க்கெட் வேல்யூ தரப்பட வேண்டுமென்று தலைமை நிதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருந்தது. ஏதோ நாங்களாக முன்வந்து யார் யார் பிரபல பஸ் அதிபர்கள் என்று பார்த்து பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக என்று பிரிவினை போடவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் 24-வது அரசியல் சட்ட திருத்தம், 25-வது அரசியல் சட்ட திருத்தம் என்றெல்லாம் வரும் காரணத்தால், பேங்க் தேசிய உடைமையாக்கப்பட்ட வழக்கில் மார்க்கெட் வேல்யூ தர வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். (market value) (மார்ச்சு 1971) அரசியல் வழக்குகளுள், விவாகங்கள் தன்ரு தெரிவித்திருக்க வேண்டும். ஏதோ அதை இந்த அவைக்குச் சொல்ல மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ மார்க்கெட் வேல்யூ என்பதற்காக அதில் இந்தப் பிரிவினை போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒருவேளை இங்கே மார்க்கெட் வேல்யூ வேண்டாம் என்று சொல்லி சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு பிறகு வழக்குமன்றங்களில் பஸ் அதிபர்களுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பை வாங்கித் தரலாம் என்று கருதியோ என்னவோ அப்படிச் கூறினார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

386 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1971 அக்டோபர் 25]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: It amounts to an insinuation. The genuineness of our profession should not be questioned.

நான் சொல்கிறேன், 25-வது அரளியல் சட்டத் திருத்தம் வரும்வரையிலும் பொறுத்து இருக்கலாம், அப்படி வேண்டுமானால் 1 ரூபாய்கட கொடுத்து எடுக்கலாமே, சுப்ரீம் கோர்ட்டைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம். இடையிலே ஏன் அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 1 ரூபாய் என்பது முடியாது. எங்கள் கவலையெல்லாம் அவ்வளவு காலதாமதமாகக் கொண்டுவந்தால் முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறதே என்று அம்மையார் அவர்கள் வருந்துவார்களே என்பதற்காகத்தான் அவசரமாகக் கொண்டு வருகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இந்த மார்க்கெட் வேல்யூ என்பது நீதிமன்றத்தில் இந்தச் சட்டம் சோதனைக்கு நிற்க வேண்டாமென்ற காரணத்தினால் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பல் அதிபர்களுக்குத் தரப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல.

அதேபோல் குறிப்பிட்ட தேதியை வைத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அதே நேரத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் களைச் சரியாக நடத்தவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். எனவே ஒரு இடத்தில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு அதன்பிறகு அடுத்தவற்றை எடுத்து நடத்தலாம். மேலும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் மாதிரி அதிகக் காலதாமதம் இருக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டங்களெல்லாம், இதே போன்ற இனம் எஸ்டேட் அபாவிஷன் ஆக்ட், இன்னும் எந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்தச் சர்க்காருக்கு விருப்பப்பட்ட தேதியில் வரலாம் என்ற பாதுகாப்பை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியில் குறிப்பிட்ட தேதி வைத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஆட்சியில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும், அவநம்பிக்கை வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்டண உயர்வைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். கட்டண உயர்வு 1964-ஆம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்போது ஒன்றாகியிருந்து ஆட்சி நடத்தியபொழுது, இந்தக் கட்டண உயர்வு, 3 பைசா என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பல் அதிபர்கள் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் அமல்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். சென்னை, செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு மாவட்டங்களில் அரசுப் போக்குவரத்தில் நாம் மட்டும் 2½ பைசா என்று வைத்திருந்தோம். ஆகவே, இங்கேதான் கொஞ்சம் அதிகரித்திருக்கிறதே தவிர அந்தப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தையெல்லாம் அவர்கள் வழக்குரைஞர் என்ற முறையிலேயும், நாட்டுடைமையாக்குவதை ஆதரிக்கின்ற முற்போக்குக் கட்சியாக வந்துகொண்டிருக்கும் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி என்று இருப்பதாலும் திரும்பப் பெறுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

The amendments of Thirumathi T. N. Anandanayaki and Thiru K. M. Subramaniam were put and lost.

Clause 2 was put and carried.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) 337

1971 அக்டோபர் 25]

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is: 'That Clause 3 do stand part of the Bill.'

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the following amendment:—

(i) In sub-clause (1) for the words "any fleet operator" substitute the words "fleet operators".

(ii) In sub-clause (2) delete the words "any fleet operator".

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I second the amendment.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

(i) In sub-clause (1) of Clause 3, for the words "such date as may be..... in respect of any fleet operator" substitute the words "date of coming into force of this Act".

(ii) In sub-clause (2) (i) for the words "equipment exclusively Stage carriages, substitute the words "equipment used for body building, repair or maintenance or otherwise in connection with building and operation of the stage carriages

(iii) Delete sub-clause (4).

THIRU S. ALAGARSAMY: : Sir, I second the amendment.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்த அமென்ட்மெண்ட்லே மூன்று அம்சங்களை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். முதலாவது அம்சம், இந்தச் சட்டம் என்றைக்கு அமலுக்கு வருகிறதோ அன்றைக்கே இந்தச் சொத்துக்கள் பூராவும் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்துவிட வேண்டுமென்பது. இரண்டாவது அம்சம், இப்பொழுது ரிப்பேருக்காக, மெயின்ட்மென்ஸ்காக இருக்க வேண்டிய தொழிற்சாலை பகுதிகளை மட்டும்தான் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக இந்தத் தொழிற்சாலை எதற்குக் கட்டப்பட்டதோ, பஸ்களை ஓட்ட ஆரம்பித்துவிட்டு அதை நடத்த பாடிபிஸ்டிங் முதலியவைகளுக்காக ஆகும் என்றிருக்கும் இந்த அம்சங்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்பது, இறுதியாக இம் மாதிரி நேரடியாக ஒரு தேதி நிச்சயம் செய்துவிட்டு அந்தத் தேதியிலிருந்து அமலாகும் என்பது, 4-வது பிரிவில்

Before issuing a notification under sub-section (1), the Government shall call upon the fleet operator to show cause why the stage carriages and other property referred to in sub-sections (1) and (2) should not be acquired and after considering the cause, if any, shown by the fleet operator and after giving the fleet operator an opportunity of being heard, the Government may pass such orders as they deem fit.

A, 208—11

368 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 25]

என்றிருக்கிறது. பொதுவாக என்னுடைய முதல் திருத்தமே ஒத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருந்தாலும் அந்தப் பகுதி தேவையில்லாத பகுதி என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, நாட்டுடைமை என்பதை வேறுவகையிலே மாற்றிப் புரிந்து கொண்ண்டாகள் என்றோ அல்லது அரசாங்கத்தின்மீது தவறான எண்ணம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக என்று சொன்னதாகவோ தெரியவில்லை. ஒரு அரசாங்கம் ஒரு கம்பெனியை எடுத்தால் உடனடியாகச் சட்டம் என்றைக்கு வருகிறதோ அன்றைக்கே எடுத்துவிட அவசரச் சட்டத்தின் மூலமோ அல்லது சட்டசபைகளின் மூலமோ தெரிவிக்க வேண்டும். ஆனால் சில பஸ்களை எடுக்கிறோம் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

அந்தக் கம்பெனிக்கு வேறு அஸெட்ஸ் அண்டு லயபிலிடிஸ் இருந்தால் எடுப்பதில்லை என்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம். அக்விசிஷன் என்ற அடிப்படையில் அத்தனை சட்டங்களும் இப்படித்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் காலத்தில் மட்டுமல்ல; 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே அம்மையார் அவர்கள் இந்தச் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்தபோதே அக்விசிஷன் கொண்டு வரும்போது 'நோட்டிஃபைட் டேட்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 1948-ம் ஆண்டு எஸ்டேட் அபாஸிஷன் ஆக்ட் வந்தபோதும் 'நோட்டிஃபைட் டேட்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே குறிப்பிட்ட எலக்ட்ரிசிட்டி அண்டர் டேக்கிங்ஸ் ஆக்ட் வந்தபோதும் 'நோட்டிஃபைட் டேட்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய வசதிக்காகத்தான் போடுகிறோமே தவிர, யாருக்கும் லாபம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அல்ல. இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது என்று கேட்டார்கள். 1948-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தையும் 20 ஆண்டு காலம் எஸ்டேட்டுகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்றியபோதும், 1963 முதல் 1967 வரை வந்த சட்டங்களிலும் 'நோட்டிஃபைட் டேட்' என்று போட்டதை அவர்கள் மறந்து விடக் கூடாது.

எங்கள் அரசாங்கத்தின் சார்பில் நாங்கள் கொடுக்கக்கூடிய உறுதி எல்லாம் இதிலே 'நோட்டிஃபைட் டேட்' என்று போட்டிருப்பதற்குக் காரணம் பணம். பணத்தைத் தவிர வேறு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஒத்தி வைக்க மாட்டோம். 'நோட்டிஃபைட் டேட்' என்று போட்டதால் ஒத்தி வைத்துவிடுவோம் என்ற அச்சம் கொஞ்சம் கூட இந்த மன்றத்திற்குத் தேவையில்லை.

கம்யூனிஸ்டிக் கட்சித் தலைவர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சில பிரச்சினைகளைச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். நோட்டிஃபைட் டேட் என்று போட்டுவிட்ட பிறகு பஸ்களை எடுக்கும்போது அந்த பஸ்ஸுக்கு விலையை நிர்ணயிக்கிறோம். விலை நிர்ணயம் செய்ய என்ன முறையைப் பின்பற்றப் போகிறோம் என்று அரசாங்கம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இன்றைய சட்டத்தின் அடிப்படையில் மார்க்கெட் விலை என்று போட்டிருக்கிறோம். ஏதாவது ஒரு சட்டம் வரும் என்று காத்திருந்தால் காலதாமதமாகி விடும். எடுக்கின்ற பொருளுக்கு எவ்வளவு மதிப்போ அதை விட ஒரு காசு கூட கொடுக்கச் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. அதிலே தவறு வந்துவிடும் என்று கருதத் தேவையில்லை. விரைவாகச் செயல்படுத்துவதுதான் நோக்கம். எந்தவிதமான தவறுக்கும் இடம் கொடாது அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளும்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. செ. மாதவன்]

இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டால் நம்முடைய கொள்கைக்கு மாறுகப் போய்விடும். இவை, இதனை உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியாதபடி தடைக் கற்களாகத்தான் இருக்குமே தவிர, நோக்கம் நிறைவேறுதல் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஸ்கம்பெனியை எடுக்கும்போது மெயின்டினன்ஸ் பண்ணுகிற தொழிற்கூடங்களை யும் சேர்த்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பஸ்கம்பெனியை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லும்போது அந்த பஸ் பர்மிட்டுகளைத் தான் எடுக்க முடியுமே தவிர, அந்தக் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் எடுத்துவிட முடியாது. நம்முடைய கட்டடங்கள், நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டும். அப்போது தொழில் வாய்ப்பு அதிகமாக ஏற்படும். அவர்கள் வேறு எதற்கோ வைத்திருக்கும் தொழிற்சாலைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால் சட்டப்படி அதற்குத் தடைகள் ஏற்பட்டு விடும். இன்னும் சில நாட்களில் இதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதிக் கொண்டிருக்கையில் இந்தத் திருத்தங்கள் காலதாமதத்தைத்தான் ஏற்படுத்துமானகையினால் இந்தத் திருத்தங்கள் நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டுவந்தவையாகத் தோன்றவில்லை.

சொல்லுகின்ற கருத்து உண்மையா இல்லையா என்பதை அறிந்து கொள்ளுகின்ற வாய்ப்பு இந்த மன்றத்திற்கு இருக்கிறது. இன்னும் சில நாட்களில் டி.வி.எஸ். கம்பெனியின் ரூட் பர்மிட்கள் காலாவதியாகின்றன. நாங்கள் அந்த பர்மிட்டுகளைக் கூட அவர்களுடைய உரிமைப்படி மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ரின்பூ செய்து கொடுக்க முடியும். இந்த அரசாங்கம் கொண்ட கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அந்த பஸ்களுக்குக் கெல்லாம் ரின்பூவல் கொடுக்காது எடுத்துக் கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதே அந்த பஸ்கள் டி.பி. யில்தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஒரு நிலையிலிருந்தே இந்த அரசாங்கம் இதிலே எவ்வளவு அக்கறையோடு நல்ல நோக்கத்தோடு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மார்க்கெட் விலை என்று நிர்ணயித்து பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று பேசுவது கேட்பதற்கு நன்றாக இருக்கும். ஆனால் உண்மையை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். இதிலே மார்க்கெட் விலையைக் கொடுத்தால்தான் சட்டப்படி செல்லும்.

25-வது திருத்தம் நிறைவேறும் வரை ஏன் காத்திருக்கக் கூடாது என்றார்கள். 25-வது திருத்தமும் நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கூட அவர்கள் வாசித்தது போல் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று இல்லை. கொள்கையின் அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு எடுத்துக் கொள்ளுவது என்றால் நிதிமன்றத்தில் ஆட்சேபணைகள் கொண்டுவரப்படும். அதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அது சரியல்ல, அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி ஏற்புடைதல்ல. அவர்கள் வாதத்தை நாங்கள் எல்லாம் பாராட்டினாலும் சட்டப்படி அது சரியல்ல என்பதை அவர்களே உணருவார்களாகையால் இந்தத் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்வதால் காலதாமதமாகும், அதன்மூலம் முதலாளிகளுக்குத்தான் லாபம் ஏற்படும் ஆகவே, கொள்கை நிறைவேறும் வகையில் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

370 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல், சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிரேஷன். முற்போக்கான திருத்தத்தை வைத்து முட்டுக்கட்டை போடுவதாகச் சொல்லுவதிலிருந்து நான் சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். டி.வி.எஸ். க்கு ரின்பூவல் சாங்ஷன் பண்ணவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போதே டெம்பரரி பர்மிட்டில்தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் ரின்பூவல் செய்யவில்லை. ஏதோ டி.வி.எஸ். ஷெட்டிலிருந்து இங்கே கொண்டு வந்து வைத்து விட்டது போல் பேசுவது நியாயமல்ல.

25-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைப் பற்றிச் சொன்னோம். 'மார்க்கெட் வேல்யூவில் நாட் பி தி காம்பன்சேஷன். இட் வில் நாட் பி தி மார்க்கெட் வேல்யூ'. பேச்சுக்கு ஒரு ரூபாய் காம்பன்சேஷன் என்று சொன்னேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதை அப்படியே எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஒரு ரூபாய் என்று சொன்னதை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டால் பேசவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரு ரூபாய் மார்க்கெட் வேல்யூ என்று சொல்லும்போது குறைந்த அளவு கொடுத்தால் போதுமானது. அதுதான் 25-வது திருத்த ஷரத்து. அமைச்சர் சொன்னது மாதிரி அவ்வளவு கால தாமதம் ஒன்றும் ஆகப் போவதில்லை. இவர்களைவிட இந்நிரா காந்தி அம்மையார் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெகு சீக்கிரம் திருத்தம் வந்துவிடும். அதைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்நிரா காந்தி அம்மையாரை இப்போதாவது பாராட்டுவதற்கு நன்றி.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களுடைய திருத்தமும், திரு. தங்கமணி அவர்களுடைய திருத்தமும் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றன.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is.—

“That clause 5 do stand part of the Bill.”

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the amendment standing in my name:

“(i) Delete sub-clauses (b), (c), (d) and (e)

“(ii) In sub-clause (f) for the words “the arbitrator”, wherever they occur, substitute the words “by a suitable person appointed by the Government.”

The amendment was duly seconded.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) 371

1971 அக்டோபர் 25]

THIRU J. JAMES: Sir, I move the amendment standing in my name:

“(i) Delete sub-clause (a)

“(ii) In sub-clause (b), delete the words “where no such agreement can be reached” and reletter sub-clauses (b) to (g) as (a) to (f).”

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I second the amendment.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the following amendment:—

“In sub-clause (b), delete the words “where no such agreement can be reached” and re-number sub-clause ‘b’ as ‘c’.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I second the amendment.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, என் திருத்தப்படி பார்த்தால்

Purpose of determining the compensation என்ற அடிப்படையில் வருகிறது. அதில் the amount of compensation can be fixed by agreement என்ற பகுதி இருக்கலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். எக்ரிமென்ட் என்று வரும்போது அரசும் பஸ் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்களும் இடையே சரி செய்து கொள்வது என்று வருகிறது. பின்னால் ஒரு போது ஆளிடத்தில், அதுவும் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் என்று வருவதால் இது நீடித்துக் கொண்டே போகும் என்பதால் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் என்று இருக்கக் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக சர்க்காரால் நியமிக்கக்கூடிய ஒரு பொருத்தமானவர் என்றால் அது பொருத்தமாக இருக்கும். சரியாக இருக்கும். ஆகவே ஆர்டிரேட்டர் அல்லது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் என்று போட வேண்டும் என்ற அம்சத்தை விட்டு விட்டு அரசு நியமிக்கும் வேறு ஒரு ஆள் இருந்தால் போதும் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: Sir, This is a very important amendment. க்ளாஸ் 5-ல் எக்ரிமென்ட் இல்லை என்றால் ஆர்டிரேட்டரைப் போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எக்ரிமென்ட் என்பது இருக்கவே கூடாது. அப்படி இருந்தால் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்போது கட்டாயம் சில சலுகைகள் ஏற்பட்டுவிடும். பாரபட்சம் ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, இது நியாயமுமல்ல, முறையானதும் அல்ல. எக்ரிமென்ட் என்பதை விட்டுவிட்டு எல்லாவற்றையும் ஒரு ஆர்டிரேட்டரைப் போட்டு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கலாம், என்று பார்த்துக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். அரசாங்கமும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் பேச்சு நடத்தி அதன் மூலம் தொகை நிர்ணயிப்பது என்பது ஜனநாயக முறைப்படி, சமதர்ம முறைப்படி மிக மிக நியாயமற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, எக்ரிமென்ட், பேச்சுவார்த்தை நடத்தி நஷ்டஈட்டுத் தொகையை நிர்ணயிப்பது என்பதை விட்டு விட்டு எல்லாவற்றையும் நியாயமான முறையில் ஒரு ஆர்டிரேட்டரைப் போட்டுச் சொல்வோம். ஒரு பழமொழி உண்டு.

“Justice should not only be done but it must seem to

372 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, [1971 அக்டோபர் 25]

நியாயம் நடத்துவது மட்டுமல்ல, நியாயமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்ற உணர்ச்சியும் மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்த நாம் உடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் நஷ்டயீட்டுத் தொகையை நிர்ணயிப்பது என்றால் நீங்கள் என்ன நியாயமாகச் செய்தாலும் கட்டாயம் அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த நிலைக்கு இடம் கொடுக்காமல் எல்லோரையும் ஒரேவிதமாகப் பாவித்து, ஒரு ஆர்பிரேட்டரைப் போட்டு அதை எதை எடுக்கிறோம் என்று பார்த்து, வால்யூ போட்டுக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது என்பது ஜனநாயகத்திற்கு, சமதர்மத்திற்குப் புறம்பான காரியம் என்று கூறி இதை அரசாங்கம் கட்டாயம் கைவிடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கு கூட கொள்கை அளவில் அவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கெட்ட பெயர் வந்து விடக் கூடாதே என்ற நல்லெண்ணத்தில் தான் அவர்கள் சொன்னார்கள். கெட்ட பெயரை அவர்கள் உருவாக்க மாட்டார்கள் என்ற ஒரு தெம்பு ஏற்படுகிறது. இந்த அரசாங்கம் நல்லெண்ணத் தோடு செய்தாலும் கெட்ட பெயர் சூட்ட சிலர் தயாராயிருப்பார்கள் என்று அவர்களே ஒரு அருமையான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்து, நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றும்போது காலதாமதம் ஏற்பட்டு நம் கொள்கைக்குக் குந்தகம் வந்துவிடக்கூடாது என்பதை ஏற்றுச் செயல்பட வேண்டும். பஸ்களை எல்லாம் எடுக்கும்போது உடனடியாக ஒரு ஆர்பிரேட்டரைப் போட்டு விட்டால் காலதாமதமாகி முடிவில்லாத ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி விடக் கூடாது என்பதுதான் கொள்கை. அரசாங்கத்தின் மீது சந்தேகம் ஏற்படக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியும். முன்னால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்டதற்கெல்லாம் குறை சொல்ல மாட்டார்கள், சந்தேகப்பட மாட்டார்கள். இந்த தைரியம் அவர்களுக்கு இருந்தது. இப்போது அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதால் இப்படிப்பட்டதொரு சந்தேகம் அவர்களுக்கு இயற்கையாக வந்துவிட்டது என்று சந்தேகப்படுகிறேன். 1956-ல் Requisition and Acquisition of Immovable property என்ற சட்டம் வந்தது. அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கு இல்லை. காமராஜ் அவர்களின் ஆட்சி இருந்தது. அந்தச் சட்டத்தில் இதையே போட்டிருக்கிறார்கள். "where no such agreement can be reached" என்று அவர்களும் அன்று போட்டிருக்கிறார்கள். எக்ரிமென்ட், பேசிப் பார்ப்பது என்பது இது போன்ற கொள்கைகளை நிறைவேற்ற காலம் கடத்தாது துரிதமாக நடத்த வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அமைகிறது. தலைமைச் செயலாளர், இதுபோன்ற நிபுணர்கள், நம் அரசாங்க உயர்ந்த அதிகாரிகள் இவர்களைக் கொண்ட குழு அமைத்து அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து அன்று போட்டிருக்கிறார்கள். எக்ரிமென்ட் பேசிப் பார்ப்பது, என்பது இது எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. இதுபோன்ற முயற்சிகளை எடுக்கும்போது ஆர்பிரேட்டர் போடுகிறார்கள் எக்ரிமென்ட்டுக்கு வரவிட்டால், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் போடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதனால் காலதாமதம் ஆகி விடும் என்று தலைவர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தாலும் காலதாமதம் ஏற்படும், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைப் போட்டாலும்

373 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. செ. மாதவன்]

தாமதம் ஏற்படும் என்றால் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படும். உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி என்றால் ஒரு மதிப்பு, மக்களிடையே ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆகவே அப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்று தனி யாகப் போடும்போது எந்தவிதமான காலதாமதமும் ஏற்படாமல் துரிதமாக இந்தக் காரியங்களை முடிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களை அவர்கள் வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எப்போது பார்த்தாலும் 56-ல் அப்படி நடந்தது, 52-ல் அப்படி நடந்தது என்று பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது இவர்கள் முற்போக்காக இல்லை, பிற்போக்காகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. 56-ல் இருந்த சூழ்நிலை என்ன, 1971-ல் இருக்கும் சூழ்நிலை என்ன? காலத்திற்கேற்ப எது, எது தேவையோ அதைப் போட வேண்டும். அப்போது அப்படிப் போட்டிருக்கிறார்களே, அப்போது அப்படி இருந்ததே என்றெல்லாம் கூறுவது தப்பித்துக் கொள்வது, எஸ்கேப்பிஸம். நமது சட்ட இலாகாவில் பழைய புத்தகங்களில் இருப்பதை எடுத்து, எடுத்துப் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். எல்லாக் கிளாஸ்களையும் எடுத்து அப்படி அப்படியே . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: No second speech is allowed. The Hon. Minister has given a reply and if we go on like that, there will be no end for this.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I am not speaking a second time. I am only clarifying the position. He creates new problems in his reply and I have to clarify it.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 1959-ம் ஆண்டு அவர்களது கட்சி பிற்போக்கான கட்சி என்பதை ஒப்புக்கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்கள் எதிர்க்கட்சியும் பிற்போக்காக இருந்தது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறீர்கள். நீங்கள் அன்று இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவில்லை, நாங்கள்தான் இப்போது கொடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 56-ல் திரு.க. இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 59-ல் இருந்தது ரூபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போது நாம் இருப்பது 71-ல்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதி புடன் திரும்பப்பெறப்பட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி இவர்களது திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றன.

பிரிவு 5 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 6, 7, 8 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

374 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[1971 அக்டோபர் 25]

பிரிவு 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 9 இம்மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move the amendment standing in my name :—

(i) In sub-clause (1), delete the word “at his option”

(ii) Delete item (a) of sub-clause (1)

(iii) In sub-clause (2) delete the words “the first of the three shall be paid, and”.

(iv) Delete sub-clauses (3), (4) and (8)

THIRU S. ALAGARSAMY : I second the amendment.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மானர் ஆஃப் பேமென்ட் ஆஃப் காம்பென்சேஷன் என்பதற்கு எனது திருத்தத்தின் நோக்கம், உடனடியாக அவர்களுக்கு ரொக்கமாகக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற அம்சம் வருகிறது. இது ரொம்ப, ரொம்ப ஆபத்தானது. உடனடியாக உங்களுக்கு ரொக்கமாக வேண்டுமா அல்லது பின்னால் ஏதாவது டிரான்ஸ்பரபிள் ப்ராமிஸரி நோட்ஸ், அல்லது வேறு விதமான பாண்ட்கள் மூலம் கொடுக்கலாமா என்ற இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது முறைப்படி வேண்டுமா அல்லது உடனடியாக ரொக்கமாக வேண்டுமா என்று கேட்கக் கூடிய அதிகாரம் அந்த முதலாளிக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் இருக்கக்கூடாது. நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சில தொகை கொடுக்கலாம் அல்லது வேறுவிதமான முறையில் பாண்ட்ஸ் என்ற முறையில் இருக்கவேண்டுமே தவிர, நாம் மிகவும் சிரமப்பட்டு சேகரித்திருக்கிற பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம். ஆகவே, இதன் பிரதான அம்சத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, நஷ்ட சட்டைக் கால தாமதமாகக் கொடுக்கலாம், கொடுக்காமல் இருக்கலாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால், இது போன்ற பிரிவுகளில் நாம் முன் மாதிரியாக உள்ள சட்டங்களைப்பற்றி, நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பைப் பயன்படுத்தித்தான் காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவற்றைப் பின்பற்றாமல் போய் விட்டால், சட்டமே செல்லாது போய் விடும். அதனால் தான் அத்தகைய கடுமையான நடவடிக்கையைப் பின்பற்றாமல், முன்மாதிரியாக உள்ள சட்டத்தைப் பின்பற்றி கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். நடைமுறையில் எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லாமல் செய்ய முயற்சிக்கிறோம். அவர்கள் சொத்தை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு என்று இல்லாமல், நம்முடைய இஷ்டத்திற்கு என்று நஷ்ட சட்டம் கொடுக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியது நல்ல எண்ணமாக இருந்தாலும், அதைச் சட்டமாக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

375 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

1971 அக்டோபர் 25]

THIRU K. T. K. THANGAMANI : I am pressing my amendment

The amendment of Thiru K. T. K. Thangamani was put and lost.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 and 14 put and carried.

Clause 15.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is : “That clause 15 do stand part of the Bill”.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the amendment standing in my name :—

(i) for sub-clauses (1) and (2), substitute the following : viz

“After acquisition under section 3 the property so acquired shall vest with the Government.”

(ii) In lines 3 and 4 of sub-clause (3) for the words “in the Corporation or Company”, substitute the words “in the Government”, and after the words “vested in the Government”, the words “and transferred to the corporation or company and continue to do so unless and until his employment in such corporation or company is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by such corporation or company :” shall be deleted.

(iii) In sub-clause (6) (a), for the words “shall stand transferred to the corporation or company referred to in sub-section (1)”, substitute the words “shall stand transferred to the Government”.

(iv) In sub-clause (6) (b), for the words “such corporation or company”, substitute the words “The Government”.

(v) In sub-clause (7), for the words “the corporation or company”, substitute the words “the Government”.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I second the amendment.

I move the following amendment :—

“ (i) for sub-clause (1) and (2), substitute the following, viz.

“After acquisition under Section 3, the property so acquired shall vest with the Government.”

(ii) In lines 3 and 4 of sub-clause (3), for the words “in the Corporation or Company”, substitute the words “in the Government” and after the words “vested in the Government”

376 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[Thirumathy T. N. Anandanayaki] [1971 அக்டோபர் 25]

the words and transferred to the corporation or company and continue to do so unless and until his employment in such corporation or company is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by such corporation or company" shall be deleted.

(iii) in sub-clause (6) (a), for the words "shall stand transferred to the corporation or company referred to in sub-section (1)", substitute the words "shall stand transferred to the Government".

(iv) In sub-clause (6) (b), for the words "such corporation or company", substitute the words "The Government".

(v) In sub-clause (7), for the words "the corporation or company", substitute the words "the Government".

THIRU J. JAMES: I second the amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may stand up and second the amendment.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தமானது இந்த மசோதாவிலே அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட பல்கலை உடனடியாக கார்ப்பரேஷன் அமைத்து அதன் நிர்வாகத்தில் விடுவதற்கான எப்பாடு இருக்கிற காரணத்தால், இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்து இருக்கிறேன். நாம் இதற்கு முன்னதாக இந்த அரசாங்கத்தில் பல்வேறு போட்டுகளை அமைத்து இருக்கிறோம். சிலம் கிளியரன்ஸ் போட்டு அமைத்து இருக்கிறோம், வாட்டர் அண்டு டிரைனேஜ் போட்டு அமைத்து இருக்கிறோம், ரேஸ்ட் போட்டு அமைத்து இருக்கிறோம். இந்த போட்டுகளை எல்லாம் நியமிப்பதற்கு கட்சி சார்பற்ற முறையில் நிர்வாகிகளை ஏற்படுத்த இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு போட்டுக்கும் கட்சியில் உள்ள பிரமுகர்களைத்தான் தலைவராக நியமித்து இருக்கிறார்கள். இவைகள் கட்சி வளர்வதற்கு உறுதுணையாக இருப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டதாக அமைத்து இருக்கிறார்களே தவிர, அந்த நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்காக செய்யவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த உணர்வின் காரணமாகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் இங்கே முன் வைத்து இருக்கிறேன். ஆக நாம் ஒருவேளை தனியார் முதலாளிகளிடமிருந்து இந்த பல்கலை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மறு தினமே தனியார் முதலாளிகளிடம் கை மாற்றம் செய்யும் அமைப்பு போல் இது காணப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவானது எந்த நோக்கத்தோடு இங்கே கொண்டு வரப்பட்டதோ, இந்த நாட்டிலே ஒரு சமதர்மச் சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டு, ஏழை, எளியவர்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டதோ, அந்த நோக்கத்தில் அல்லாமல் ஒரு கார்ப்பரேஷன் நிறுவி, அந்த கார்ப்பரேஷனிடத்தில் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தால், நிர்வாகம் சரிவர நடக்காது என்ற உணர்வு இருப்பதால் இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்து இருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தம் ஒரு வேளை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971) 377

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. கே. ஜேம்ஸ்]

என்றால், அப்படி கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்படும்போது அது கட்சி சார்பற்ற முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அந்தக் கார்ப்பரேஷனை நிறுவ அரசு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், முதலிலே கனம் போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் பல்கலை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு முன்பு தேசியமயமாக்கப்பட்ட பல்கலை அரசாங்க அன்டர் டேகிங்காக வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவில் பார்த்தால், திடீரென்று ஒரு கார்ப்பரேஷன் கம்பெனி ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு அவசியமாக விளக்கம் தேவைப்படுகிறது.

பொதுவாக, இப்போது புதிதாக எடுக்கப்படும் பல்கலை கார்ப்பரேஷன் கம்பெனியாக்கப் போகிறீர்களா, அரசாங்க கார்ப்பரேஷன் ஆக்கப்போகிறீர்களா, அல்லது நீங்கள் அடிக்கடி புதிதாக சொல்கிறீர்களே, ஜாயின்ட் செக்டார் என்று சொல்லி, அப்படிச் செய்தால் அதிலே அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பங்கு, தனி நபர்களுக்கு என்ன பங்கு என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். சட்டசபையில் சொன்னது தேசியமயம், கவர்ன்மென்ட் அன்டர் டேக்கிங் என்று சொன்னார்கள். கிளாஸ் 16 என்பது ஒன்று புதிதாக உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த கார்ப்பரேஷனில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு உண்டா? எங்களுக்குச் சட்ட அனுபவம் போதாது. குறைவு. ஆகவே, தயவு செய்து சட்ட அமைச்சரே கார்ப்பரேஷன் அன்டர் டேகிங்குக்கும் கார்ப்பரேஷனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை, லாப நஷ்டத்தைத் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இந்த 15-வது செக்ஷனைப் பொறுத்தவரையில் கம்பெனி ஜாயின்ட் செக்டார் அல்லது, அரசாங்கமே நடத்துவதா என்று கேள்வி கேட்டு இருக்கிறார்கள். இதிலே 'கார்ப்பரேஷன் அல்லது கம்பெனி ஒன்ட் பை தி கவர்ன்மென்ட்', 'ஃபுல்லி ஒன்ட் பை தி கவர்ன்மென்ட்' என்று இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கிளாசை அவர்கள் நன்றாகப் பார்த்து இருந்தால், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கம்பெனியாக உருவாக்குவது, இப்போது இருக்கிற நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு விதமான சர்வீஸ் கன்டிஷன்கள் வேலை நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்த வேலை நிலைமைகளை நாம் எல்லாம் மாற்றவோ அல்லது அவர்களுக்கு அதிலே ஒரு காலதாமதமோ உண்டாக்கக்கூடாது என்ற வகையிலே, நிர்வாகத் திறமையை அதிகப்படுத்துவதற்காக ஒரு 'பிசினெஸ் ஃப்ளக்ஸிபிளிடி' என்று சொல்வார்கள் ஆங்கிலத்தில், வியாபார நெகிழ்வுத்தன்மை இருப்பதற்காக, அரசாங்கமே அதைக் கம்பெனியாக அமைத்து, அதன் மூலம் அந்தக் கம்பெனிகளை ஏற்று நடத்த இருக்கிறது. இதற்கும் நாட்டுடைமையாக்கப்படும் கொள்கைக்கும் முரண்பாடு இல்லை. ஆகவே இதைப் போட்டு குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொன்னார்கள், அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைத்தான் இந்தக் கம்பெனிகளை நிர்வகிப்பதற்கு யோபாடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பொதுமக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்கள். திறமை உள்ளவர்கள். அவர்களைத்தான் போடவேண்டும். இங்கே

378 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையானச் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1971)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1971 அக்டோபர் 25]

லாந்து நாட்டிலே இப்படித்தான் போட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அப்படிப் போடச் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்குத் திறமையின் அடிப்படையில் தான் நிர்வாகிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்களே அல்லாமல், ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையே நியமிக்கிறார்கள் என்று கொள்ளக்கூடாது. 'காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சல்' என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல், அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் செய்ததை எல்லாம் இப்போதும் செய்கிறார்களோ என்ற எண்ணமோ என்று கருதுகிறேன். ஒரு உதாரணம் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அமெரிக்காவிலுடைய ஜனாதிபதியாக ஜான் கென்னடி அவர்கள் இருந்தபோது, ராபர்ட் கென்னடி அட்டார்னி-ஜெனரலாக இருந்தார்கள். உறவினரைப் போடலாமா என்று அந்த நாட்டிலே யாரும் கேட்கவில்லை. திறமை உடையவர்களைத்தான் நியமனம் செய்கிறோம். ஒரு வேளை ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குத் திறமையிலாமல் இருக்கலாம். அதற்காக நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அதற்காக திறமையின் அடிப்படையில் நியமனம் செய்து அந்த நிர்வாகத்தைச் செம்மையுற நடத்துவதற்கு அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிக்குக் குறை கூறக்கூடாது. அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கும் அரசு வழிவகை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். திறமையான அடிப்படையில் அவை இயங்க வேண்டுமென்பதற்காக நிர்வாகிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்களே தவிர, கட்சியை வளர்ப்பதற்காக அல்ல என்பதைத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அகில இந்திய அடிப்படையில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் அகில இந்திய அடிப்படையில் பேசியவர்கள் இன்று இதை ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் ஆலோசித்து இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்படி கம்பெனி, கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்தால்தான் திறமையாக நடத்த முடியும் என்று சொன்னால், இப்போது எடுப்பதை மாத்திரம் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்து விட்டு, இதுவரை உள்ளதை கவர்ன்மென்ட் அன்டர்டேகிங் என்று இரண்டு முறையாக வைத்துக் கொள்ளப்போகிறீர்களா, அல்லது இரண்டையும் ஒன்றாக்கி நடத்துவது நல்லதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குத் திறமை குறைவாக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். திறமை பூராவும் தங்களிடத்தில் தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது வருந்தத்தக்கது. அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான் திறமை உள்ளவர்கள் என்று சொல்வது மிக மிகத் தவறு. இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் வாரியத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் யாரையும் போடவில்லை. எல்லாம் உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களைத்தான் போட்டு இருக்கிறீர்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு திரு. அரங்கண்ணலைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். ரேஸ்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கு திரு. ஆசைத்தம்பியைப் போட்டு இருக்கிறீர்கள். அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு திரு. கே. வி. சுப்பையாவைப் போட்டு இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இப்படிக் கொடுத்தது மாத்திரம் அல்ல. திறமைக் குறைவு என்று சொல்வது மிகத் தவறு என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

379 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையானச் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1971)

1971 அக்டோபர் 25]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

திரு. ந. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கதர் போர்டு இருந்ததில், காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இருந்தார்களே அல்லாது தி.மு.க. காரர்கள் இருக்கவில்லை. (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அது கதர் போர்ட், காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இருக்கமுடியும்!)

The amendment of Thiru J. James was put and lost.

The amendment of Thirumathi T. N. Anandanayaki was put and lost.

Clause 15 was put and carried.

Clauses 16 to 27 were put and carried.

Schedule.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That Schedule do stand part of the Bill.'

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I move the following amendment:—

"In the Schedule, in paragraph 2, for the words 'for every stage carriage, the permit relating to which is deemed to have been transferred in favour of the Government' (substitute the words 'for every permit acquired under this Act'."

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

"In paragraph 1, for the words 'market value of such acquired property as on the notified date', substitute the words 'the amount fixed by the Government'."

The amendment was duly seconded.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

In paragraph 2, for the items (i) and (ii), substitute the following:—

"a sum of twenty rupees for every unexpired permit provided the amount of compensation under this paragraph shall in no case exceed five hundred rupees"

The amendment was duly seconded.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஏற்கனவே நான் மசோதாவின் பேரில் பேசும் போது எடுத்துச் சொன்னேன். 'மார்க்கெட் வால்யூ' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சரியல்ல என்று, அதற்குப் பதிலாக நான் சொல்லியிருப்பது, The amount fixed by the Government என்பது. The amount fixed by the Government

என்று சொன்னவுடனேயே, அது 'ரிசனமின் அமௌன்டா' புக் வால்யூவா அல்லது மார்க்கெட் வால்யூவா எதி நிபாயம்

380 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1971)

[திரு. கே. டி. சே. தங்கமணி] [1971 அக்டோபர் 25]

என்பதெல்லாம் வந்துவிடும். 25-வது அமென்டெண்ட் நிறைவேற்றமில் இருந்தால் கூட, என் திருத்தத்தினால் எந்தக் குறையும் இன்றி சட்ட மன்றத்திலும் அது சரி என்கிற நிலை வரும். அரசுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதால் அந்த நிலை வரும்.

இரண்டாவதாக 15 நாட்களுக்கு குறைந்தால் இவ்வளவு அல்லது அதற்கு மேல் மாதத்திற்கு ரூ. 200, குறைந்தது ரூ. 400 என்று இல்லாமல், குறைந்த பட்சம் 500 என்று இருக்கவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் ஷேடூலை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

அமைச்சர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதற்குமேல் ஒன்றுமில்லை. ஒரு சமயம் எங்களுடைய திருத்தத்தையும் உள்ளடக்கி எற்றுக்கொண்டிருப்பார்களோ என்று நினைத்தேன், அது இல்லை.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I am not able to understand the amendment moved by the Hon. Minister. In paragraph 2 of the Schedule it is stated—

'In addition to the amount payable under paragraph 1, for every stage carriage, the permit relating to which is deemed to have been transferred in favour of the Government there shall be paid'

Now they want to leave out stage carriages. Is it their intention to acquire buses or acquire only permits? If they acquire permits only, they will be landing in trouble. When there are readymade buses why should they not acquire stage carriages also? We shall be thankful if the Hon. Minister will clarify the position.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி பேசும்போது, அவர்களுடைய திருத்தம் மார்க்கெட் வால்யூவை மாற்ற வேண்டும் என்பது நிதிமன்றத்திலே கூட நிற்கும் என்றும் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் ஏற்கனவே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள், இத்தகைய விஷயபரிட்சையை மேற்கொள்வது சரியில்லை என்று. ஏனென்றால், சிக்கிரத்திலேயே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இருப்பதால், இது தேவையில்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ரூட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ஈடு மோட்டார் வாகனங்கள் சட்டத்தில் இருப்பதுபோல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் பேசும்போது, நான் கொண்டுவந்த திருத்தத்தின் நோக்கம் 'ஸ்டேட் கேரிஜ்'-கள் எடுக்கப் படப் போவதில்லை என்பதைக் காட்டுகிறதா என்றார்கள். முதல் பிரிவில் ஸ்டேட் கேரிஜ் எடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பேருந்துகள், தனியாக இருக்கும் ஸ்பேர் பஸ்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுக்க முதல் பிரிவில் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வழித்தடங்களுக்கு ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்பது மோட்டார் வாகன சட்டத்தில் இருப்பதுபோல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் வாகன சட்டத்தின் பிரிவுப்படி, வழித்தடங்களின் காலவரைக்கு

381 தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டி உடைமையாளர் பயணிப் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்போவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1977)

1971 அக்டோபர் 25] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும். அதாவது 'for every permit acquired under this Act' என்ற பிரிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இவை யெல்லாம் தெளிவாக இருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The amendments of Thiru K. T. K. Thangamani were put and lost.

The Government amendment was put and carried.

The Schedule, as amended, was put and carried.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டாவது பிரிவுக்கு திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியத்தின் திருத்தத்தை அவை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் இத்திருத்தம் முன்மொழிய அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill 1971 (T. A. Bill No. 35 of 1971), as amendment, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amendment, was passed into law.

(6) அரசினர் தீர்மானம்.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, 'நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ள (2) என்ற பொருளுக்குப் பதிலாக, (4) என்ற பொருளை முதலாவதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரி (நான்காவது திருத்த) சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

[1971 அக்டோபர் 25]

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

“1971-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (நான்காவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவை * இம்மன்றம் அறிமுகம் செய்து, ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் விவர அட்டவணைப்படி, கள், சாராயம் நீங்கலாக பொது மக்கள் அருந்தும் எல்லா மதுபான வகைகளும் முன்னர், இம் மாநிலத்தில் முதல் விற்பனை நிலையில் 12 சதவீத ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டவையாக இருந்தன. இம் மாநிலத்தில் மதுவிலக்கை நிறுத்தி வைக்க முடிவு செய்ததை அடுத்து, இம்மாநிலத்தில், 1-8-1971-ஆம் நாள் முதல் சாராயத்துக்கு முதல் விற்பனை நிலையில் 6 சதவீத ஒரு முனை வரி விதித்து வசூலிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59-வது பிரிவு (1) உட்பிரிவின்கீழ் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த ஓர் அறிவிப்பின் மூலம் இது செயற்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59-வது பிரிவு (2) உட்பிரிவின்கீழ் மேற் சொன்ன அறிவிப்புக்குப் பதிலாக நடப்புச் சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டியுள்ளது. எனவே, இந்த மசோதா பேரவையின் ஆலோசனைக்காக வைக்கப் படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சருடைய தீர்மானம் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பேரவையின் அலுவல் நேரம், பேரவையின் அனுமதியுடன், நீட்டிக்கப் படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவில், ஆல் கைண்ட்ஸ் ஆப் ஆல்கஹாலிக் டிரைன்ஸ் என்று சொல்லி, அதற்கு 12 சதவீதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தில் ஒரு புது யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் கள்ளை ஏன் சேர்க்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. விக்கருடன், டாடியையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே? கள்ளை ஏழைகள் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே, போட வில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால், உணவுப் பொருட்களுக்கெல்லாம் கூட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்டில் ‘ஃபுட்ஸ்டப்ஸ்’ களுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. வரி எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எடுத்திருந்தால் சொல்லுங்கள். எடுக்கவில்லை. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உணவுப் பொருட்களின் மீதான வரியை எடுக்காத அரசு கள்ளின் மேல் ஏன்

* ... தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1971 அக்டோபர் 25] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கருணை காட்ட வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எங்கள் ஸ்தாபனம் கள் குடிக்கக் கூடாது என்று கண்டித்துச் சொல்கிறது. எனவே, அதற்கு விற்பனை வரி இல்லை என்று சொல்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எங்கே பணம், எங்கே பணம் என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிற அரசு, எங்கே வரி போட்டு வாங்கலாம் என்று சொல்கிற அரசாங்கம் குடிக்கிறவர்கள் மீது என்ன கருணைபோ, தெரியவில்லை. எனவே, கட்டாயம், கள்ளின் மீது வரி போட வேண்டும் என்று இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, கள் மீது வரி போடுவது பற்றி அம்மைபார் ரொம்ப அக்கறைபோடு போசனை சொன்னார்கள். போசனைக்கு நன்றி, இது ஏற்கெனவே, அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 6 சதம் ஒரு முனை வரி விதிப்பது என்ற இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The Government motion was put and carried and the Bill was taken into consideration, clause by clause.

MR. SPEAKER: There are no amendments to the Clauses.

Clause 2, was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

“That the General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed into Law.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவின்றன. வரும் நவம்பர் திங்கள் 15-ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை அன்று காலை 10 மணிபளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

7. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1734, Agriculture, dated the 8th June 1971, in regard to certain amendments issued under section 5 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act relating to application of additional notified crops to all the Regulated Markets in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

[1971 அக்டோபர் 28]

* 53. Notification issued with G.O. No 1993, Home, dated the 22nd July 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Probation of Offenders Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 17 (3) of the Probation of Offenders Act, 1958 (Central Act XX of 1958).]

* 54. Notification issued with G.O. Ms. Nos. 1551 to 1563, Rural Development and Local Administration, dated the 30th June 1971, in regard to constitution of Avadi, Ambattur, Kathi-wakkam and Madhavaram Municipal Areas as Townships, etc., under the Tamil Nadu District Municipalities Act and extension of certain provisions of the above Act. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and Other papers.

@ 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 1826. Home, dated the 5th July 1971 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Manufactured Drugs Rules, 1932.

* 37. Errata issued with Roc. No. 192669/69 Pl. dated the 12th March 1970 to the notification published at pages 454-455 of Part—II, Section-2 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 31st December 1969, relating to exclusion of certain areas in Kanyakumari district for constitution of separate P. chayats.

@ 38. Resume of work transacted by the Tamil Nadu Council during the period from the 19th June to 30th July 1971 (9th Session)

* = Despatch

@ = Laid on the Table of the House on 28th October 1971.

[1971 அக்டோபர் 28]

தீர்மானம்

[6-ம் பக்கத்தில் 53-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறிப்பிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(1) The State Government have sanctioned the award of the following prizes to encourage the persons and institutions engaged in the Family Planning Work:—

(a) During 1968-69 and 1969-70, the following three prizes were awarded to the best three Panchayats in each district which sent the largest number of sterilisation cases in a year:—

1st prize		Rs. 2,500
2nd prize		Rs. 1,500
3rd prize		Rs. 1,000

(b) In November 1970, one award of Rs. 3,000 was sanctioned to Elagiri Hills Panchayat in North Arcot district for the best overall performance in the sphere of Family Welfare Planning and propagation of the idea of small families during 1968-69.

(c) Every year, a Special Family-Planning Fort-night is celebrated in the month of September. In order to enthuse the workers in the block to accomplish the task on which depends the success of the celebrations, the following prizes have been sanctioned:—

For each district—

(1) The Panchayat Union Commissioner who achieves the highest percentage of targets in vasectomy operations fixed for the Fort-night celebration.	Silver Cup	worth Rs. 100.
(2) Medical Officer who does the maximum number of vasectomy operations in the district.	Silver Cup	worth Rs. 100.
(3) The Best Extension Education Officer of the Panchayat Union mentioned in item (1) above.	Silver Cup	worth Rs. 100.
(4) Social Welfare Worker/Grama Sevak who brings the maximum number of vasectomy cases in the district.	Silver Medal	worth Rs. 25.
(5) Mukhya Sevika/Grama Sevika who brings maximum number of IUOD cases in the district.	Silver Medal	worth Rs. 25.

[1971 ஏப்ரல் 28]

For Madras City—

(1) Medical Officer who does maximum number of vasectomy operations.	Silver Cup worth Rs. 100.
(2) Best Institution in the City.	Shield worth Rs. 200.
(3) Best Field Worker of the Corporation of Madras or Voluntary Organisation (Extension Educator or Field Worker) who motivates and brings maximum number of cases.	Silver Cup worth Rs. 50.

2. Every year, the Government of India are giving various awards for outstanding work under the Family Planning Programme for various categories on the national level. The following are some of the national awards :—

(1) Overall National Award for the best State ;—	
1st prize	Certificate and a trophy.
2nd prize	Certificate and a shield.
3rd prize	Certificate and a scroll.
(2) Overall award for the best Union Territory.	Certificate and Trophy.
(2) Special prize for Delhi (If the percentage achievement is at least 200 per cent in sterilisation and or 100 per cent in IUCD).	Certificate and Shield.
(4) Best overall performance of a Railway Zone.	Certificate and shield.
(5) Best overall performance of a Command under the Ministry of Defence.	Certificate and shield.
(6) Best overall performance of a Family Welfare Planning Centre under a Voluntary Organisation.	Certificate and Trophy.
(7) Best Family Planning Centres of an Industrial and Public Sector Undertakings—	
(a) Population upto 5,000 ..	A certificate and a Scroll.
(b) Population between 5,000 to 20,000.	A certificate and a Shield.
(c) Population beyond 20,000	A certificate and a Trophy.

[1971 ஏப்ரல் 28]

(8) Doctor performing largest number of sterilisations and IUCD insertions—	
(a) For a doctor who gets fee on per case basis.	Certificate and Cash award of Rs. 5,000.
(b) For a doctor in employment who does not get any fee on per case basis upto a certain minimum number of cases in accordance with Government Orders.	Certificate and cash award of Rs. 5,000
(9) Best overall performance in the Country by—	
(a) A district	Certificate and Cash award of Rs. 5 000.
(b) A primary Health Centre	Do.
(c) A Panchayat	Do.
(10) Best overall performance by—	
(i) A plantation	Three awards (for population up to 5,000; population between 5,000 to 20,000; population beyond 20,000).
(ii) A mining area	Three awards (for population up to 5,000; population between 5,000 and 20,000; population beyond 20,000).
(11) Best Family Planning Training Centre.	A Certificate and a Shield
(12) Best performance in IUCD by a State Union Territory.	A Certificate and a Trophy.
(13) Best research work in Bio-Medicine.	Rs. 5,000.

3. The Director of Health Services and Family Planning has sent proposals for the sanction of awards to the following persons and institutions engaged in the Family Planning Work and they are under the consideration of Government ;—

(1) Best District in the whole State,	To be selected by the Director of Health Services and Family Planning.	Rolling Cup worth Rs. 500.

[1971 அக்டோபர் 25]

- (2) Best three Panchayats—
1st prize Rs. 2,500. } To be selected Cash prizes.
2nd prize Rs. 1,500 } by the Collec-
3rd prize Rs. 1,000. } tor.
- (3) Best Urban Centre in each district. To be selected by the district Family Planning Maternity and Child Health Officer. Shield worth Rs. 100.
- (4) Best Primary Health Centre in each District. To be selected by the District Family Planning Maternity and child Health Officer. Shield worth Rs. 100.
- (5) Best doctor who performs the maximum number of vasectomy operations in the State. To be selected by the Director of Health Services and Family Planning. Rs. 1,000 Cash.
- (6) Best doctor who performs the maximum number of vasectomy operations in the District. To be selected by the District Family Planning Maternity and Child Health Officer. Rs. 250 Cash.
- (7) Best doctor who has done the maximum number of tubectomy operations in the State. To be selected by the Director of Health Services and Family Planning. Rs. 1,000 Cash.
- (8) Best doctor who has done the maximum number of tubectomy operations in each district. To be selected by the District Family Planning Maternity and Child Health Officer. Rs. 250 Cash.
- (9) Best doctor who has done the maximum number of IUCD insertions in the State. To be selected by the Director of Health Services and Family Planning. Rs. 500 Cash.

1971 அக்டோபர் 25]

- (10) Best doctor who has done the maximum number of IUCD insertions in each district. To be selected by the District Family Planning Maternity and Child Health Officer. Rs. 200 Cash.
- (11) Best motivator or field worker) who has brought maximum number of cases in the whole State. To be selected by the Director of Health Services and Family Planning. Rs. 200 Cash.
- (12) Best motivator (or field worker) who has brought maximum number of cases in each district. To be selected by the District Family Planning Maternity and Child Health Officer. Rs. 100 Cash.

(1) குடும்ப நலத்திட்டப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களுக்கும் நிலையங்களுக்கும் ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டுக் கீழ்க்காணும் பரிசுகளை அளிக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது:

(அ) 1968-69, 1969-70-ஆம் ஆண்டுகளில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஓராண்டில் அதிக எண்ணிக்கையில் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் நடத்தப்பட்ட சிறந்த மூன்று ஊராட்சிகளுக்குக் கீழ்க்கண்டவாறு மூன்று பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன:

	ரூ.
முதல் பரிசு	2,500
இரண்டாம் பரிசு	1,500
மூன்றாம் பரிசு	1,000

(இ) 1968-69-இல் சிறு குடும்பத்தின் அவசியம் பற்றிய பிரச்சாரத்தில் சிறந்த சிகிச்சைகளை நடத்தியமைக்க வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எலகிரி மலை ஊராட்சிக்கு 1970 நவம்பரில் ரூ. 3,000 பரிசு வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டது.

(உ) ஒவ்வொரு ஆண்டும் செப்டம்பர் திங்களில் குடும்பநலத்திட்ட மதியலாவிழா (இருவார சிறப்பு விழா) கொண்டாடப்படுகிறது. இவ்விழாவின் வெற்றிகரமாக நடத்துவது குறித்து வளர்ச்சி வட்டாரத்திலுள்ள பணியாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன், அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு பரிசுகள் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும்:

- (1) ஆடவர் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் குறித்து குடும்பநலத்திட்ட மதியலா (இருவார) விழாவிற்காக வலையறுக் ரூ. 100 மதிப்புடைய கப்பட்ட திட்ட இலக்குகளை அதிக வெள்ளிக் கோப்பை அளவுக்கு எழும்பு ஊராட்சி ஒன்றிய பொறுப்பதிகாரிகளுக்கு.

[1971 அக்டோபர் 25]

- (2) மாவட்டத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் ஆடவர்களுக்கு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் செய்யும் மருத்துவ அதிகாரிக்கு, ரூ. 100 மதிப்புடைய வெள்ளிக் கோப்பை.
- (3) மேற்கண்ட (1) இனத்தில் குறிப்பிட உள்ளவாறு ஊராட்சி ஒன்றிய நல வளர்ச்சி கல்வி அதிகாரிக்கு, ரூ. 100 மதிப்புடைய வெள்ளிக் கோப்பை.
- (4) மாவட்டத்தில் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்வதற்காக அதிக எண்ணிக்கையில் ஆடவர்களைக் கூட்டி வரும் சமூக நலப்பணியாளருக்கு ஊர் நல உதவியாளருக்கு, ரூ. 25 மதிப்புடைய வெள்ளிப் பதக்கம்.
- (5) மாவட்டத்தில், 'லூப்' பொருத்திக் கொள்ளவேண்டி அதிக எண்ணிக்கையில் மகளிர்க்கு கூட்டி வரும் முக்கிய சேலுக்கு ஊர் நல உதவியாளருக்கு (பெண்), ரூ. 25 மதிப்புடைய வெள்ளிப் பதக்கம்.
- சென்னை மாநகர்:
- (1) அதிக எண்ணிக்கையில் ஆடவர்களுக்கு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் செய்யும் மருத்துவ அதிகாரி, ரூ. 100 மதிப்புடைய வெள்ளிக் கோப்பை.
- (2) மாநகரில் சிறந்த குடும்ப நலத்திட்ட நிலையம், ரூ. 200 மதிப்புடைய கேடயம்.
- (3) அதிக எண்ணிக்கையில் நபர்களைக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளுமாறு தூண்டி அவர்களைக் கூட்டிவரும் சென்னை மாநகராட்சியைச் சேர்ந்த சிறந்த நேரிடப் பணியாளர் அல்லது தொண்டு நிறுவனம் (நல வளர்ச்சிக் கல்வி போதிப்பவர் அல்லது நேரிடப் பணியாளர்), ரூ. 50 மதிப்புடைய வெள்ளிக் கோப்பை.
2. தேசிய அளவில், குடும்ப நலத்திட்டத்தின்கீழ் தன்னிகரற்ற பணியாற்றியமைக்காகப் பல்வேறு விருதுகளை இந்திய அரசு வழங்கி வருகிறது. அவை பின்வருமாறு:—
- (1) சிறந்த மாநிலத்திற்கான தேசிய விருது:
- முதல் பரிசு சான்றிதழ், ஒரு கோப்பை.
- இரண்டாவது பரிசு சான்றிதழ், ஒரு கேடயம்.
- மூன்றாவது பரிசு சான்றிதழ், பாராட்டுப் பத்திரம்.
- (2) மத்திய அரசின் சிறந்த நேரடி ஆட்சிப்பகுதிக்கான மொத்த பரிசு:—
- சான்றிதழ் கோப்பை.
- (3) டில்லிக்குச் சிறப்புப் பரிசு
- (ஆடவர்க்கான கருத்தடை அறுவை சிகிச்சையிலும் மகளிர்க்கு லூப் பொருத்துவதிலும் எய்திய சாதனை குறைந்தது 200 சதவீதமாக அல்லது ஆடவர்க்கான கருத்தடை அறுவை சிகிச்சையில் எய்திய சாதனை குறைந்தது 20 சதவீதமாக அல்லது மகளிர்க்கு லூப் பொருத்துவதில் எய்திய சாதனை 100 சதவீதமாக இருப்பின்), சான்றிதழ், கேடயம்.

[1971 அக்டோபர் 25]

- (4) ஒரு ரயிலிலே மண்டலம் சிறப்பாகச் சான்றிதழ், கேடயம். பணியாற்றியமைக்கு.
- (5) பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தின் கீழ் ஒரு சான்றிதழ், கேடயம். பிரிவு சிறப்பாகப் பணியாற்றியமைக்கு.
- (6) ஒரு தொண்டு நிறுவனத்தின்கீழ் சான்றிதழ், கோப்பை. குடும்ப நலத்திட்ட நிலையம் ஒன்று சிறப்புடன் பணியாற்றியமைக்கு.
- (7) ஒரு தொழில் அரசுத் துறை நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த சிறந்த குடும்ப நலத்திட்ட நிலையங்கள்:
- 5,000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள சான்றிதழ், பாராட்டுப் பகுதியிலிருக்கும் குடும்ப நலத் திட்ட நிலையம்.
- 5,000 முதல் 20,000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள பகுதியிலிருக்கும் குடும்ப நலத்திட்ட நிலையம்.
- 20,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள பகுதியிலிருக்கும் குடும்ப நலத்திட்ட நிலையம்.
- (8) அதிக எண்ணிக்கையில் ஆடவர்களுக்கு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்வதும் மகளிர்க்கு லூப் பொருத்துவதுமான ஒரு மருத்துவர்:
- (அ) நபர் ஒருவர் அடிப்படையில் பணம் பெற்றுக்கொண்டு அறுவை சிகிச்சை செய்யும் மருத்துவருக்கு, சான்றிதழ், ரூ. 5,000 ரொக்கப் பரிசு.
- (இ) அரசு ஆணைகளைப் போட்டி குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நபர்களுக்கு நபர்வாரி அடிப்படையில் பணம் பெற்றுக் கொள்ளாது அறுவை சிகிச்சைகள் செய்யும் மருத்துவர் ஒருவருக்கு, சான்றிதழ், ரூ. 5,000 ரொக்கப் பரிசு.
- (9) நாட்டில் சிறப்புடன் பணியாற்றிய.
- (அ) ஒரு மாவட்டத்திற்கு சான்றிதழ், ரூ. 5,000 ரொக்கப் பரிசு.
- (இ) ஒரு ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்கு
- (உ) ஒரு ஊராட்சிக்கு
- (10) சிறப்புடன் பணியாற்றிய
- (அ) மலைத் தேயுப் பகுதி 3 பரிசுக்கள் (1) 5,000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள பகுதி (2) 1,000 முதல் 20,000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள பகுதி (3) 20,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள பகுதி.

[1971 அக்டோபர் 25]

(இ) சுரங்கம் அமைந்துள்ள பகுதி .. 3 பரிசுகள்—(1) (5 000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள பகுதி. (2) 5,000 முதல் 20,000 வரை மக்கள் தொகை உள்ள பகுதி. (3) 20,000-க்கு மேற்பட்டு மக்கள் தொகை உள்ள பகுதி).

- (11) சிறந்த குடும்ப நலத்திட்டப் பயிற்சி சான்றிதழ் கேடயம். நிலையம்.
- (12) லூப் பொருத்தவது அதிக அளவில் சான்றிதழ் கோப்பை. நடக்கும் யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதி.
- (13) உயிரியல் மருத்துவத்தில் சிறந்த ரூ. 5,000 ரொக்கம். ஆராய்ச்சிப் பணி,

3. குடும்ப நலத்திட்டப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள கீழ்க்காணும் நபர்களுக்கும் நிலையங்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்குவதற்கான செயற்குறிப்பு: சுகாதாரப் பணிகள் குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநர் ஆணையுள்ளார். அவை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன:—

- (1) ஒரு மாநிலத்திற்குள் சுகாதாரப் பணிகள்— ரூ. 500 மதிப் சிறந்த மாவட்டம். குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும். புடைய சுழற் கோப்பை.
- (2) சிறந்த மூன்று ஊராட்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ரொக்கப் பரிசுகள். குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும். கள்.
- முதற் பரிசு ரூ. 2,500
இரண்டாம் பரிசு ரூ. 1,500
மூன்றாம் பரிசு ரூ. 1,000
- (3) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறந்த நகர்ப்புற நிலையம். குடும்ப நலத்திட்டம், மகப் பேறு, சிசு நல மாவட்ட அதிகாரியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 100 மதிப் புடைய கேடயம்.
- (4) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறந்த ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம். குடும்ப நலத்திட்டம், மகப் பேறு, சிசு நல மாவட்ட அதிகாரியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 100 மதிப் புடைய கேடயம்.
- (5) இம் மாநிலத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் ஆடவர்க்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யும் சிறந்த மருத்துவர். சுகாதாரப் பணிகள்-குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 1,000 ரொக்கம்.
- (6) மாவட்டத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் ஆடவர்க்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்யும் சிறந்த மருத்துவர். குடும்ப நலத்திட்டம், மகப் பேறு, சிசு நல மாவட்ட அதிகாரியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 250 ரொக்கம்.

[1971 அக்டோபர் 25]

- (7) இம் மாநிலத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் மகளிர்க்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்துள்ள சிறந்த மருத்துவர். சுகாதாரப் பணிகள்-குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 1,000 ரொக்கம்.
- (8) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிக எண்ணிக்கையில் மகளிர்க்குக் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்துள்ள சிறந்த மருத்துவர். குடும்ப நலம், மகப்பேறு, சிசு நல, மாவட்ட அதிகாரியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 250 ரொக்கம்.
- (9) இம் மாநிலத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் மகளிர்க்கு லூப் பொருத்தியுள்ள சிறந்த மருத்துவர். சுகாதாரப் பணிகள்-குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 550 ரொக்கம்.
- (10) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிக அளவு மகளிர்க்கு லூப் பொருத்தியுள்ள சிறந்த மருத்துவர். குடும்ப நலத்திட்டம், மகப் பேறு, சிசு நல மாவட்ட அதிகாரியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 200 ரொக்கம்.
- (11) மாநில முழுவதிலும் கருத்தடை அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொள்ளுமாறு தூண்டி அதிக எண்ணிக்கையில் நபர்களைக் கொண்டுவந்துள்ள சிறந்த நேரிடப் பணியாளர். சுகாதாரப் பணிகள்-குடும்ப நலத்திட்ட இயக்குநரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 200 ரொக்கம்.
- (12) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சைகள் செய்து கொள்ளுமாறு தூண்டி அதிக எண்ணிக்கையில் நபர்களைக் கொண்டுவந்துள்ள சிறந்த நேரிடப் பணியாளர். குடும்ப நலத்திட்டம், மகப் பேறு, சிசு நல மாவட்ட அதிகாரியால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 100 ரொக்கம்.

1211, 31 N71
31 N71. 1131

